

Stephanus New Testament 1550

Provided by:

bible4u2lvhacg4b3to2e2veqpwmrc2c3tjf2wuuqiz332vlwmr4xbad.onion
bible4u.net
bible4u.i2p
bible4u.bit

Contact:

contact@bible4u.net

Public Domain

Everyone is permitted to copy, modify and distribute copies of this document for free as long as it's
Biblical content remains unchanged.

Περιεχόμενα

Περιεχόμενα	3
1 ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ	5
2 ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ	27
3 ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ	41
4 ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ	65
5 ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ	83
6 ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ	105
7 ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄	115
8 ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄	123
9 ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ	129
10 ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ	133
11 ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ	137
12 ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ	141
13 ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄	145
14 ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄	147
15 ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄	149
16 ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄	153
17 ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ	155
18 ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ	157
19 ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ	159
20 ΙΑΚΩΒΟΥ	167
21 ΠΕΤΡΟΥ Α΄	171
22 ΠΕΤΡΟΥ Β΄	175

23 ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄	177
24 ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄	181
25 ΙΩΑΝΝΟΥ Γ΄	183
26 ΙΟΥΔΑ	185
27 ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ	187

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

1 βιβλος γενεσεως ιησου χριστου υιου δαβιδ υιου αβρααμ
²αβρααμ εγεννησεν τον ισαακ ισαακ δε εγεννησεν τον ιακωβ
ιακωβ δε εγεννησεν τον ιουδαν και τους αδελφους αυτου
³ιουδας δε εγεννησεν τον φαρες και τον ζαρα εκ της θαμαρ
φαρες δε εγεννησεν τον εσρωμ εσρωμ δε εγεννησεν τον αραμ
⁴αραμ δε εγεννησεν τον αμιναδαβ αμιναδαβ δε εγεννησεν τον ναασσων
ναασσων δε εγεννησεν τον σαλμων
⁵σαλμων δε εγεννησεν τον βοοζ εκ της ραχαβ
βοοζ δε εγεννησεν τον ωβηδ εκ της ρουθ ωβηδ δε εγεννησεν τον ιεσσαι
⁶ιεσσαι δε εγεννησεν τον δαβιδ τον βασιλεα
δαβιδ δε ο βασιλευς εγεννησεν τον σολομωντα εκ της του ουριου
⁷σολομων δε εγεννησεν τον ροβοαμ ροβοαμ δε εγεννησεν τον αβια
αβια δε εγεννησεν τον ασα
⁸ασα δε εγεννησεν τον ιωσαφατ ιωσαφατ δε εγεννησεν τον ιωραμ
ιωραμ δε εγεννησεν τον οζιαν
⁹οζιαν δε εγεννησεν τον ιωαθαμ
ιωαθαμ δε εγεννησεν τον αχαζ
αχαζ δε εγεννησεν τον εξεκιαν
¹⁰εξεκιαν δε εγεννησεν τον μανασση
μανασση δε εγεννησεν τον αμων αμων δε εγεννησεν τον ιωσιαν
¹¹ιωσιαν δε εγεννησεν τον ιεχονιαν και τους αδελφους αυτου
επι της μετοικεσιαν βαβυλωνος
¹²μετα δε την μετοικεσιαν βαβυλωνος ιεχονιας εγεννησεν τον σαλαθιηλ
σαλαθιηλ δε εγεννησεν τον ζοροβαβελ
¹³ζοροβαβελ δε εγεννησεν τον αβιουδ αβιουδ δε εγεννησεν τον ελιακειμ
ελιακειμ δε εγεννησεν τον αζωρ
¹⁴αζωρ δε εγεννησεν τον σαδωκ
σαδωκ δε εγεννησεν τον αχειμ
αχειμ δε εγεννησεν τον ελιουδ
¹⁵ελιουδ δε εγεννησεν τον ελεαζαρ
ελεαζαρ δε εγεννησεν τον ματθαν
ματθαν δε εγεννησεν τον ιακωβ
¹⁶ιακωβ δε εγεννησεν τον ιωσηφ τον ανδρα μαριας
εξ ης εγεννηθη ιησους ο λεγομενος χριστος
¹⁷πασαι ουν αι γενεαι απο αβρααμ εως δαβιδ γενεαι δεκατεσσαρες
και απο δαβιδ εως της μετοικεσιαν βαβυλωνος γενεαι δεκατεσσαρες
και απο της μετοικεσιαν βαβυλωνος εως του χριστου γενεαι δεκατεσσαρες
¹⁸του δε ιησου χριστου η γεννησις ουτως ην
μνηστευθεισης γαρ της μητρος αυτου μαριας τω ιωσηφ πριν η συνελθειν αυτους
ευρεθη εν γαστρι εχουσα εκ πνευματος αγιου
¹⁹ιωσηφ δε ο ανηρ αυτης δικαιος ων και μη θελων αυτην παραδειγματισαι
εβουληθη λαθρα απολυσαι αυτην
²⁰ταυτα δε αυτου ενθυμηθεντος ιδου αγγελος κυριου κατ οναρ
εφανη αυτω λεγων ιωσηφ υιος δαβιδ μη φοβηθης παραλαβειν μαριαμ
την γυναικα σου το γαρ εν αυτη γεννηθεν εκ πνευματος εστιν αγιου
²¹τεξεταει δε

και καλεσεις το ονομα αυτου ιησους
αυτος γαρ σωσει τον λαον αυτου απο των αμαρτιων αυτων
²²τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου δια του προφητου λεγοντος
²³ιδου η παρθενος εν γαστρι εξει και τεξεταει υιον και καλεσουσιν το ονομα αυτου
εμμανουηλ ο εστιν μεθερμηνευομενον μεθ ημων ο θεος
²⁴διεγερθηεις δε ο ιωσηφ απο του υπνου εποιησεν ως προσεταξεν αυτω ο αγγελος κυριου και παρελαβεν την γυναικα αυτου
²⁵και ουκ εγνωσκεν αυτην εως ου ετεκεν τον υιον αυτης τον πρωτοτοκον και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιησους

2 του δε ιησου γεννηθεντος εν βηθλεεμ της ιουδαιας εν ημεραις ηρωδου του βασιλεως ιδου μαγοι απο ανατολων παρεγενοντο εις ιεροσολυμα
²λεγοντες που εστιν ο τεχθεις βασιλευς των ιουδαιων
ειδομεν γαρ αυτου τον αστερα εν τη ανατολη και ηλθομεν προσκυνησαι αυτω
³ακουσας δε ηρωδης ο βασιλευς εταραχθη και πασα ιεροσολυμα μετ αυτου
⁴και συναγαγων παντας τους αρχιερεις και γραμματεις του λαου επυνθανετο παρ αυτων που ο χριστος γενναται
⁵οι δε ειπον αυτω εν βηθλεεμ της ιουδαιας
ουτως γαρ γεγραπται δια του προφητου
⁶και συ βηθλεεμ γη ιουδα ουδαμως ελαχιστη ει εν τοις ηγεμοσιν ιουδα εκ σου γαρ εξελευσεται ηγουμενος οστις ποιμανει τον λαον μου τον ισραηλ
⁷τοτε ηρωδης λαθρα καλεσας τους μαγους ηκριβωσεν παρ αυτων τον χρονον του φαινομενου αστερος
⁸και πεμφσας αυτους εις βηθλεεμ ειπεν πορευθεντες ακριβως εξετασατε περι του παιδιου επαν δε ευρητε απαγγειλατε μοι οπως καγω ελθων προσκυνησω αυτω
⁹οι δε ακουσαντες του βασιλεως επορευθησαν και ιδου ο αστηρ ον ειδον εν τη ανατολη προηγεν αυτους εως ελθων εστη επανω ου ην το παιδιον
¹⁰ιδοντες δε τον αστερα εχαρησαν χαραν μεγαλην σφοδρα
¹¹και ελθοντες εις την οικιαν ευρον το παιδιον μετα μαριας της μητρος αυτου και πεσοντες προσεκυνησαν αυτω και ανοιξαντες τους θησαυρους αυτων προσηνεγκαν αυτω δωρα χρυσον και λιβανον και σμυρναν
¹²και χρηματισθεντες κατ οναρ μη ανακαμψαι προς ηρωδην δι αλλης οδου ανεχωρησαν εις την χωραν αυτων
¹³αναχωρησαντων δε αυτων ιδου αγγελος κυριου φαινεταει κατ οναρ τω ιωσηφ λεγων εγερθηεις παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και φευγε εις αιγυπτον και ισθι εκει εως αν ειπω σοι μελλει γαρ ηρωδης ζητειν το

παιδιον του απολεσαι αυτο ¹⁴ο δε εγερθεις παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου νυκτος και ανεχωρησεν εις αιγυπτον ¹⁵και ην εκει εως της τελευτης ηρωδου ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου δια του προφητου λεγοντος εξ αιγυπτου εκαλεσα τον υιον μου ¹⁶τοτε ηρωδης ιδων οτι ενεπαιχθη υπο των μαγων εθυμωθη λιαν και αποστειλας ανειλεν παντας τους παιδας τους εν βηθλεεμ και εν πασιν τοις οριοις αυτης απο διετους και κατωτερω κατα τον χρονον ον ηκριβωσεν παρα των μαγων ¹⁷τοτε επληρωθη το ρηθεν υπο ιερεμιου του προφητου λεγοντος ¹⁸φωνη εν ραμα ηκουσθη θρηνος και κλαυθμος και οδυρμος πολυς ραχλη κλαιουσα τα τεκνα αυτης και ουκ ηθελεν παρακληθηναι οτι ουκ εισιν ¹⁹τελευτησαντος δε του ηρωδου ιδου αγγελος κυριου κατ οναρ φαινεται τω ιωσηφ εν αιγυπτω ²⁰λεγων εγερθεις παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και πορευου εις γην ισραηλ τεθνηκασιν γαρ οι ζητουντες την ψυχην του παιδιου ²¹ο δε εγερθεις παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου και ηλθεν εις γην ισραηλ ²²ακουσας δε οτι αρχελαος βασιλευει επι της ιουδαιας αντι ηρωδου του πατρος αυτου εφοβηθη εκει απελθειν χρηματισθεις δε κατ οναρ ανεχωρησεν εις τα μερη της γαλιλαιας ²³και ελθων κατωκησεν εις πολιν λεγομενην ναζαρετ οπως πληρωθη το ρηθεν δια των προφητων οτι ναζωραιος κληθησεται

3εν δε ταις ημεραις εκειναις παραγινηται ιωαννης ο βαπτιστης κηρυσσων εν τη ερημω της ιουδαιας ²και λεγων μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων ³ουτος γαρ εστιν ο ρηθεις υπο ησαιου του προφητου λεγοντος φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου ⁴αυτος δε ο ιωαννης ειχεν το ενδυμα αυτου απο τριχων καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου η δε τροφη αυτου ην ακριδες και μελι αγριον ⁵τοτε εξεπορευετο προς αυτον ιεροσολυμα και πασα η ιουδαια και πασα η περιχωρος του ιορδανου ⁶και εβαπτιζοντο εν τω ιορδανη υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων ⁷ιδων δε πολλους των φαρισαιων και σαδδουκαιων ερχομενους επι το βαπτισμα αυτου ειπεν αυτοις γεννηματα εκιδων τις υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης ⁸ποιησατε ουν καρπους αξιους της μετανοιας ⁹και μη δοξητε λεγειν εν εαυτοις πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεος εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ ¹⁰ηδη δε και η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται ¹¹εγω μεν βαπτιζω υμας εν υδατι εις μετανοιαν ο δε οπισω μου ερχομενος ισχυροτερος μου εστιν ου ουκ ειμι ικανος τα υποδηματα βαστασαι αυτος υμας βαπτισει εν πνευματι αγιω και πυρι ¹²ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον αυτου εις την αποθηκην το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω ¹³τοτε παραγινηται ο ιησους απο της γαλιλαιας επι τον ιορδανην προς τον ιωαννην

του βαπτισθηναι υπ αυτου ¹⁴ο δε ιωαννης διεκωλυεν αυτον λεγων εγω χρειαν εχω υπο σου βαπτισθηναι και συ ερχη προς με ¹⁵αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν προς αυτον αφες αρτι ουτως γαρ πρεπον εστιν ημιν πληρωσαι πασαν δικαιοσυνην τοτε αφιησιν αυτον ¹⁶και βαπτισθεις ο ιησους ανεβη ευθυσ απο του υδατος και ιδου ανεωχθησαν αυτω οι ουρανοι και ειδεν το πνευμα του θεου καταβαινον ωσει περιστεραν και ερχομενον επ αυτον ¹⁷και ιδου φωνη εκ των ουρανων λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα

4τοτε ο ιησους ανηχθη εις την ερημον υπο του πνευματος πειρασθηναι υπο του διαβολου ²και νηστευσας ημερας τεσσαρακοντα και νυκτας τεσσαρακοντα υστερον επεινασεν ³και προσελθων αυτω ο πειραζων ειπεν ει υιος ει του θεου ειπε ινα οι λιθοι ουτοι αρτοι γενωνται ⁴ο δε αποκριθεις ειπεν γεγραπται ουκ επ αρτω μονω ζησεται ανθρωπος αλλ επι παντι ρηματι εκπορευομενω δια στοματος θεου ⁵τοτε παραλαμβάνει αυτον ο διαβολος εις την αγιαν πολιν και ιστησιν αυτον επι το πτερυγιον του ιερου ⁶και λεγει αυτω ει υιος ει του θεου βαλε σεαυτον κατω γεγραπται γαρ οτι τοις αγγελιοις αυτου εντελειται περι σου και επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοιφης προς λιθον τον ποδα σου ⁷εφη αυτω ο ιησους παλιν γεγραπται ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου ⁸παλιν παραλαμβάνει αυτον ο διαβολος εις ορος υψηλον λιαν και δεικνυσιν αυτω πασας τας βασιλειας του κοσμου και την δοξαν αυτων ⁹και λεγει αυτω ταυτα παντα σοι δωσω εαν πεσων προσκυνησης μοι ¹⁰τοτε λεγει αυτω ο ιησους υπαγε σατανα γεγραπται γαρ κυριον τον θεον σου προσκυνησεις και αυτω μονω λατρευσεις ¹¹τοτε αφιησιν αυτον ο διαβολος και ιδου αγγελοι προσηλθον και διηκονουν αυτω ¹²ακουσας δε ο ιησους οτι ιωαννης παρεδοθη ανεχωρησεν εις την γαλιλαιαν ¹³και καταλιπων την ναζαρετ ελθων κατωκησεν εις καπερναουμ την παραθαλασσιαν εν οριοις ζαβουλων και νεφθαλειμ ¹⁴ινα πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος ¹⁵γη ζαβουλων και γη νεφθαλειμ οδον θαλασσης περαν του ιορδανου γαλιλαια των εθνων ¹⁶ο λαος ο καθημενος εν σκοτει ειδε φως μεγα και τοις καθημενοις εν χωρα και σκια θανατου φως ανετειλεν αυτοις ¹⁷απο τοτε ηρξατο ο ιησους κηρυσσειν και λεγειν μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων ¹⁸περιπατων δε ο ιησους παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν δυο αδελφους σιμωνα τον λεγομενον πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου βαλλοντας αμφιβληστρον εις την θαλασσαν ησαν γαρ αλιεις ¹⁹και λεγει αυτοις δευτε οπισω μου και ποιησω υμας αλιεις ανθρωπων ²⁰οι δε ευθεως αφεντες τα δικτυα ηκολουθησαν αυτω ²¹και προβας εκειθεν ειδεν αλλους δυο αδελφους ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου εν τω πλοιω μετα ζεβεδαιου του πατρος αυτων καταρτιζοντας τα δικτυα αυτων και εκαλεσεν αυτους ²²οι δε ευθεως αφεντες το πλοιον και τον πατερα αυτων ηκολουθησαν αυτω ²³και περιηγεν

ολην την γαλιλαιαν ο ιησους διδασκων εν ταις συναγωγαις αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπειων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν τω λαω ²⁴και απηλθεν η ακοη αυτου εις ολην την συριαν και προσηνεγκαν αυτω παντας τους κακως εχοντας ποιικιλαις νοσοις και βασανιους συνεχομενους και δαιμονιζομενους και σεληνιαζομενους και παραλυτικους και εθεραπευσεν αυτους ²⁵και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι απο της γαλιλαιας και δεκαπολεως και ιεροσολυμων και ιουδαιας και περαν του ιορδανου

5ιδων δε τους οχλους ανεβη εις το ορος και καθισαντος αυτου προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου ²και ανοιξας το στομα αυτου εδιδασκεν αυτους λεγων ³μακαριοι οι πτωχοι τω πνευματι οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων ⁴μακαριοι οι πενθουντες οτι αυτοι παρακληθησονται ⁵μακαριοι οι πραεις οτι αυτοι κληρονομησουσιν την γην ⁶μακαριοι οι πεινωντες και διψωντες την δικαιοσυνην οτι αυτοι χορτασθησονται ⁷μακαριοι οι ελεημονες οτι αυτοι ελεηθησονται ⁸μακαριοι οι καθαροι τη καρδια οτι αυτοι τον θεον οφονται ⁹μακαριοι οι ειρηνοποιοι οτι αυτοι υιοι θεου κληθησονται ¹⁰μακαριοι οι δεδιωγμενοι ενεκεν δικαιοσυνης οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων ¹¹μακαριοι εστε οταν ονειδισωσιν υμας και διωξωσιν και ειπωσιν παν πονηρον ρημα καθ υμων ψευδομενοι ενεκεν εμου ¹²χαιρετε και αγαλλιασθε οτι ο μισθος υμων πολυς εν τοις ουρανοις ουτως γαρ εδιωξαν τους προφητας τους προ υμων ¹³υμεις εστε το αλας της γης εαν δε το αλας μωρανθη εν τινι αλισθησεται εις ουδεν ισχυει ετι ει μη βληθηναι εξω και καταπατεισθαι υπο των ανθρωπων ¹⁴υμεις εστε το φως του κοσμου ου δυναται πολις κρυβηναι επανω ορους κειμενη ¹⁵ουδε καιουσιν λυχνον και τιθεασιν αυτον υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν και λαμπει πασιν τοις εν τη οικια ¹⁶ουτως λαμψατω το φως υμων εμπροσθεν των ανθρωπων οπως ιδωσιν υμων τα καλα εργα και δοξασωσιν τον πατερα υμων τον εν τοις ουρανοις ¹⁷μη νομισητε οτι ηλθον καταλυσαι τον νομον η τους προφητας ουκ ηλθον καταλυσαι αλλα πληρωσαι ¹⁸αμην γαρ λεγω υμιν εως αν παρελθη ο ουρανός και η γη ιωτα εν η μια κεραια ου μη παρελθη απο του νομου εως αν παντα γενηται ¹⁹ος εαν ουν λυση μιαν των εντολων τουτων των ελαχιστων και διδαξη ουτως τους ανθρωπους ελαχιστος κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων ος δ αν ποιηση και διδαξη ουτος μεγας κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων ²⁰λεγω γαρ υμιν οτι εαν μη περισσευση η δικαιοσυνη υμων πλειον των γραμματεων και φαρισαιων ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων ²¹ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ου φονευσεις ος δ αν φονευση ενοχος εσται τη κρισει ²²εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο οργιζομενος τω αδελφω αυτου εικη ενοχος εσται τη κρισει ος δ αν ειπη τω αδελφω αυτου ρακα ενοχος εσται τω συνεδριω ος δ αν ειπη μωρε ενοχος εσται εις την γεενναν του πυρος ²³εαν ουν προσφερης

το δωρον σου επι το θυσιαστηριον κακει μνησθης οτι ο αδελφος σου εχει τι κατα σου ²⁴αφες εκει το δωρον σου εμπροσθεν του θυσιαστηριου και υπαγε πρωτον διαλλαγηθι τω αδελφω σου και τοτε ελθων προσφερε το δωρον σου ²⁵ισθι ευνοων τω αντιδικω σου ταχυ εως οτου ει εν τη οδω μετ αυτου μηποτε σε παραδω ο αντιδικος τω κριτη και ο κριτης σε παραδω τω υπηρετη και εις φυλακην βληθηση ²⁶αμην λεγω σοι ου μη εξελθης εκειθεν εως αν αποδως τον εσχατον κοδραντην ²⁷ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ου μοιχευσεις ²⁸εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο βλεπων γυναικα προς το επιθυμησαι αυτης ηδη εμοιχευσεν αυτην εν τη καρδια αυτου ²⁹ει δε ο οφθαλμος σου ο δεξιός σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν ³⁰και ει η δεξια σου χειρ σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτην και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν ³¹ερρεθη δε οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου δοτω αυτη αποστασιον ³²εγω δε λεγω υμιν οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου παρεκτος λογου πορνειας ποιει αυτην μοιχασθαι και ος εαν απολελυμενην γαμηση μοιχεται ³³παλιν ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ουκ επιορκησεις αποδωσεις δε τω κυριω τους ορκους σου ³⁴εγω δε λεγω υμιν μη ομοσαι ολως μητε εν τω ουρανω οτι θρονος εστιν του θεου ³⁵μητε εν τη γη οτι υποποδιον εστιν των ποδων αυτου μητε εις ιεροσολυμα οτι πολις εστιν του μεγαλου βασιλεως ³⁶μητε εν τη κεφαλη σου ομοσης οτι ου δυνασαι μιαν τριχα λευκην η μελαιναν ποιησαι ³⁷εστω δε ο λογος υμων ναι ναι ου ου το δε περισσον τουτων εκ του πονηρου εστιν ³⁸ηκουσατε οτι ερρεθη οφθαλμον αντι οφθαλμου και οδοντα αντι οδοντος ³⁹εγω δε λεγω υμιν μη αντιστηναι τω πονηρω αλλ οστις σε ραπισει επι την δεξιαν σου σιαχονα στρεψον αυτω και την αλλην ⁴⁰και τω θελοντι σοι κριθηναι και τον χιτωνα σου λαβειν αφες αυτω και το ιματιον ⁴¹και οστις σε αγγαρευσει μιλιον εν υπαγε μετ αυτου δυο ⁴²τω αιτουντι σε διδου και τον θελοντα απο σου δανεισασθαι μη αποστραφης ⁴³ηκουσατε οτι ερρεθη αγαπησεις τον πλησιον σου και μισησεις τον εχθρον σου ⁴⁴εγω δε λεγω υμιν αγαπατε τους εχθρους υμων ευλογειτε τους καταρωμενους υμας καλως ποιειτε τους μισουντας υμας και προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων υμας και διωκοντων υμας ⁴⁵οπως γενησθε υιοι του πατρος υμων του εν ουρανοις οτι τον ηλιον αυτου ανατελλει επι πονηρους και αγαθους και βρεχει επι δικαιους και αδικους ⁴⁶εαν γαρ αγαπησητε τους αγαπωντας υμας τινα μισθον εχετε ουχι και οι τελωναι το αυτο ποιουσιν ⁴⁷και εαν ασπασθητε τους αδελφους υμων μονον τι περισσον ποιειτε ουχι και οι τελωναι ουτως ποιουσιν ⁴⁸εσεσθε ουν υμεις τελειοι ωσπερ ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις τελειος εστιν

6προσεχετε την ελεημοσυνην υμων μη ποιειν εμπρο-

σθεν των ανθρωπων προς το θεαθηναι αυτοις ει δε μηγε μισθον ουκ εχετε παρα τω πατρι υμων τω εν τοις ουρανοις ²οταν ουν ποιης ελεημοσυνην μη σαλπισης εμπροσθεν σου ωσπερ οι υποκριται ποιουσιν εν ταις συναγωγαις και εν ταις ρυμαις οπως δοξασθωσιν υπο των ανθρωπων αμην λεγω υμιν απεχουσιν τον μισθον αυτων ³σου δε ποιουντος ελεημοσυνην μη γνωτω η αριστερα σου τι ποιει η δεξια σου ⁴οπως η σου η ελεημοσυνη εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αυτος αποδωσει σοι εν τω φανερω ⁵και οταν προσευχη ουκ εση ωσπερ οι υποκριται οτι φιλουσιν εν ταις συναγωγαις και εν ταις γωνιαις των πλατειων εστωτες προσευχεσθαι οπως αν φανωσιν τοις ανθρωποις αμην λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων ⁶συ δε οταν προσευχη εισελθε εις το ταμειον σου και κλεισας την θυραν σου προσευξαι τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι εν τω φανερω ⁷προσευχομενοι δε μη βαττολογησητε ωσπερ οι εθνικοι δοκουσιν γαρ οτι εν τη πολυλογια αυτων εισακουσθησονται ⁸μη ουν ομοιωθητε αυτοις οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ων χριαν εχετε προ του υμας αιτησαι αυτον ⁹ουτως ουν προσευχεσθε υμεις πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις αγιασθητω το ονομα σου ¹⁰ελθητω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα σου ως εν ουρανω και επι της γης ¹¹τον αρτον ημων τον επιουσιον δος ημιν σημερον ¹²και αφες ημιν τα οφειληματα ημων ως και ημεις αφιεμεν τοις οφειλεταις ημων ¹³και μη εισενεγκης ημας εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημας απο του πονηρου οτι σου εστιν η βασιλεια και η δυναμις και η δοξα εις τους αιωνας αμην ¹⁴εαν γαρ αφητε τοις ανθρωποις τα παραπτωματα αυτων αφησει και υμιν ο πατηρ υμων ο ουρανιος ¹⁵εαν δε μη αφητε τοις ανθρωποις τα παραπτωματα αυτων ουδε ο πατηρ υμων αφησει τα παραπτωματα υμων ¹⁶οταν δε νηστευητε μη γινεσθε ωσπερ οι υποκριται σκυθρωποι αφανιζουσιν γαρ τα προσωπα αυτων οπως φανωσιν τοις ανθρωποις νηστευοντες αμην λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων ¹⁷συ δε νηστευων αλειψαι σου την κεφαλην και το προσωπον σου νιψαι ¹⁸οπως μη φανης τοις ανθρωποις νηστευων αλλα τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι εν τω φανερω ¹⁹μη θησαυριζετε υμιν θησαυρους επι της γης οπου σης και βρωσις αφανιζει και οπου κλεπται διορυσσουσιν και κλεπτουσιν ²⁰θησαυριζετε δε υμιν θησαυρους εν ουρανω οπου ουτε σης ουτε βρωσις αφανιζει και οπου κλεπται ου διορυσσουσιν ουδε κλεπτουσιν ²¹οπου γαρ εστιν ο θησαυρος υμων εκει εσται και η καρδια υμων ²²ο λυχνος του σωματος εστιν ο οφθαλμος εαν ουν ο οφθαλμος σου απλους η ολον το σωμα σου φωτεινον εσται ²³εαν δε ο οφθαλμος σου πονηρος η ολον το σωμα σου σκοτεινον εσται ει ουν το φως το εν σοι σκοτος εστιν το σκοτος ποσον ²⁴ουδεις δυναται δυσι κυριοις δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενος ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευ-

ειν και μαμμωνα ²⁵δια τουτο λεγω υμιν μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε και τι πιητε μηδε τω σωματι υμων τι ενδυσησθε ουχι η ψυχη πλειον εστιν της τροφης και το σωμα του ενδυματος ²⁶εμβλεψατε εις τα πετεινα του ουρανου οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν ουδε συναγουσιν εις αποθηκας και ο πατηρ υμων ο ουρανιος τρεφει αυτα ουχ υμεις μαλλον διαφερετε αυτων ²⁷τις δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθειναι επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ενα ²⁸και περι ενδυματος τι μεριμνατε καταμαθετε τα κρινα του αγρου πως αυξανει ου κοπια ουδε νηθει ²⁹λεγω δε υμιν οτι ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ως εν τουτων ³⁰ει δε τον χορτον του αγρου σημερον οντα και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεος ουτως αμφιεννυσιν ου πολλω μαλλον υμας ολιγοπιστοι ³¹μη ουν μεριμνησητε λεγοντες τι φαγωμεν η τι πιωμεν η τι περιβαλωμεθα ³²παντα γαρ ταυτα τα εθνη επιζητει οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ο ουρανιος οτι χρηζετε τουτων απαντων ³³ζητειτε δε πρωτον την βασιλειαν του θεου και την δικαιοσυνην αυτου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν ³⁴μη ουν μεριμνησητε εις την αυριον η γαρ αυριον μεριμνησει τα εαυτης αρχετον τη ημερα η κακια αυτης

7μη κρινετε ινα μη κριθητε ²εν ω γαρ κριματι κρινετε κριθησεσθε και εν ω μετρω μετρειτε αντιμετρηθησεται υμιν ³τι δε βλεπεις το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε εν τω σω οφθαλμω δοκον ου κατανοεις ⁴η πως ερεις τω αδελφω σου αφες εκβαλω το καρφος απο του οφθαλμου σου και ιδου η δοκος εν τω οφθαλμω σου ⁵υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεις εκβαλειν το καρφος εκ του οφθαλμου του αδελφου σου ⁶μη δωτε το αγιον τοις κυσιν μηδε βαλητε τους μαργαριτας υμων εμπροσθεν των χοιρων μηποτε καταπατησωσιν αυτους εν τοις ποσιν αυτων και στραφεντες ρηξωσιν υμας ⁷αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν ⁸πας γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω κρουοντι ανοιγησεται ⁹η τις εστιν εξ υμων ανθρωπος ον εαν αιτηση ο υιος αυτου αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω ¹⁰και εαν ιχθυον αιτηση μη οφιν επιδωσει αυτω ¹¹ει ουν υμεις πονηροι οντες οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοις τεκνοις υμων ποσω μαλλον ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις δωσει αγαθα τοις αιτουσιν αυτον ¹²παντα ουν οσα αν θελητε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι ουτως και υμεις ποιειτε αυτοις ουτος γαρ εστιν ο νομος και οι προφηται ¹³εισελθετε δια της στενης πυλης οτι πλατεια η πυλη και ευρυχωρος η οδος η απαγουσα εις την απωλειαν και πολλοι εισιν οι εισερχομενοι δι αυτης ¹⁴οτι στενη η πυλη και τεθλιμμενη η οδος η απαγουσα εις την ζωην και ολιγοι εισιν οι ευρισκοντες αυτην ¹⁵προσεχετε δε απο των ψευδοπροφητων οιτινες ερχονται προς υμας εν ενδυμασιν προβατων εσωθεν δε εισιν λυκοι αρπαγες ¹⁶απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους μητι συλλεγουσιν απο ακανθων σταφυ-

λην η απο τριβολων συκα ¹⁷ουτως παν δενδρον αγαθον καρπους καλους ποιει το δε σαπρον δενδρον καρπους πονηρους ποιει ¹⁸ου δυναται δενδρον αγαθον καρπους πονηρους ποιειν ουδε δενδρον σαπρον καρπους καλους ποιειν ¹⁹παν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται ²⁰αραγε απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους ²¹ου πας ο λεγων μοι κυριε κυριε εισελουσεται εις την βασιλειαν των ουρανων αλλ ο ποιων το θελημα του πατρος μου του εν ουρανοις ²²πολλοι ερουσιν μοι εν εκεινη τη ημερα κυριε κυριε ου τω σω ονοματι προεφητευσαμεν και τω σω ονοματι δαιμονια εξεβαλομεν και τω σω ονοματι δυναμεις πολλας εποιησαμεν ²³και τοτε ομολογησω αυτοις οτι ουδεποτε εγνω υμας αποχωρειτε απ εμου οι εργαζομενοι την ανομιαν ²⁴ου πας ουν οστις ακουει μου τους λογους τουτους και ποιει αυτους ομοιωσω αυτον ανδρι φρονιμω οστις ωκοδομησεν την οικιαν αυτου επι την πετραν ²⁵και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεπεσον τη οικια εκεινη και ουκ επεσεν τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν ²⁶και πας ο ακουων μου τους λογους τουτους και μη ποιων αυτους ομοιωθησεται ανδρι μωρω οστις ωκοδομησεν την οικιαν αυτου επι την αμμον ²⁷και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεκοψαν τη οικια εκεινη και επεσεν και ην η πτωσις αυτης μεγαλη ²⁸και εγενετο οτε συνετελεσεν ο ιησους τους λογους τουτους εξεπλησσαντο οι οχλοι επι τη διδασχη αυτου ²⁹ην γαρ διδασκων αυτους ως εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματαις

8καταβαντι δε αυτω απο του ορους ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι ²και ιδου λεπρος ελθων προσεκυνη αυτω λεγων κυριε εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι ³και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου ο ιησους λεγων θελω καθαρισθητι και ευθεως εκαθαρισθη αυτου η λεπρα ⁴και λεγει αυτω ο ιησους ορα μηδενι ειπης αλλ υπαγε σεαυτον δεixon τω ιερει και προσενεγκε το δωρον ο προσεταξεν μωσης εις μαρτυριον αυτοις ⁵εισελθοντι δε τω ιησου εις καπερναουμ προσηλθεν αυτω εκατονταρχος παρακαλων αυτον ⁶και λεγων κυριε ο παις μου βεβληται εν τη οικια παραλυτικος δεινωσ βασανιζομενος ⁷και λεγει αυτω ο ιησους εγω ελθων θεραπευσω αυτον ⁸και αποκριθεις ο εκατονταρχος εφη κυριε ουκ ειμι ικανος ινα μου υπο την στεγην εισελθης αλλα μονον ειπε λογον και ιαθησεται ο παις μου ⁹και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν εχων υπ εμαυτον στρατιωτας και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει ¹⁰ακουσας δε ο ιησους εθαυμασεν και ειπεν τοις ακολουθουσιν αμην λεγω υμιν ουδε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον ¹¹λεγω δε υμιν οτι πολλοι απο ανατολων και δυσμων ηξουσιν και ανακληθησονται μετα αβρααμ και ισαακ και ιακωβ εν τη βασιλεια των ουρανων ¹²οι δε υιοι της βασιλειας εκβληθησονται εις το σκοτος το εξωτερικον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων ¹³και ειπεν

ο ιησους τω εκατονταρχω υπαγε και ως επιστευσας γεννητητω σοι και ιαθη ο παις αυτου εν τη ωρα εκεινη ¹⁴και ελθων ο ιησους εις την οικιαν πετρου ειδεν την πενθεραν αυτου βεβλημενην και πυρεσσοσαν ¹⁵και ηψατο της χειρος αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετος και ηγερθη και διηκονει αυτοις ¹⁶οφιας δε γενομενης προσηνεγκαν αυτω δαιμονιζομενους πολλους και εξεβαλεν τα πνευματα λογω και παντας τους κακως εχοντας εθεραπευσεν ¹⁷οπως πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος αυτος τας ασθeneιας ημων ελαβεν και τας νοσους εβαστασεν ¹⁸ιδων δε ο ιησους πολλους οχλους περι αυτον εκελευσεν απελθειν εις το περαν ¹⁹και προσελθων εις γραμματευσ ειπεν αυτω διδασκαλε ακολουθησω σοι οπου εαν απερχη ²⁰και λεγει αυτω ο ιησους αι αλωπεκες φωλεους εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεις ο δε υιος του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη ²¹ετερος δε των μαθητων αυτου ειπεν αυτω κυριε επιτρεφον μοι πρωτον απελθειν και θαψαι τον πατερα μου ²²ο δε ιησους ειπεν αυτω ακολουθει μοι και αφες τους νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους ²³και εμβαντι αυτω εις το πλοιο ηκολουθησαν αυτω οι μαθηται αυτου ²⁴και ιδου σεισμος μεγας εγενετο εν τη θαλασση ωστε το πλοιον καλυπτεσθαι υπο των κυματων αυτος δε εκαθευδεν ²⁵και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηγειραν αυτον λεγοντες κυριε σωσον ημας απολλυμεθα ²⁶και λεγει αυτοις τι δειλοι εστε ολιγοπιστοι τοτε εγερθεις επιτιμησεν τοις ανεμοις και τη θαλασση και εγενετο γαληνη μεγαλη ²⁷οι δε ανθρωποι εθαυμασαν λεγοντες ποταπος εστιν ουτος οτι και οι ανεμοι και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω ²⁸και ελθοντι αυτω εις το περαν εις την χωραν των γεργεσηνων υπηνητησαν αυτω δυο δαιμονιζομενοι εκ των μνημειων εξερχομενοι χαλεποι λιαν ωστε μη ισχυειν τινα παρελθειν δια της οδου εκεινης ²⁹και ιδου εκραξαν λεγοντες τι ημιν και σοι ιησου υιε του θεου ηλθες ωδε προ καιρου βασανισαι ημας ³⁰ην δε μακραν απ αυτων αγελη χοιρων πολλων βοσκομενη ³¹οι δε δαιμονες παρεκαλουν αυτον λεγοντες ει εκβαλλεις ημας επιτρεφον ημιν απελθειν εις την αγελην των χοιρων ³²και ειπεν αυτοις υπαγετε οι δε εξελθοντες απηλθον εις την αγελην των χοιρων και ιδου ωρμησεν πασα η αγελη των χοιρων κατα του κρημου εις την θαλασσαν και απεθανον εν τοις υδασιν ³³οι δε βοσκοντες εφυγον και απελθοντες εις την πολιν απηγγειλαν παντα και τα των δαιμονιζομενων ³⁴και ιδου πασα η πολις εξηλθεν εις συναντησιν τω ιησου και ιδοντες αυτον παρεκαλεσαν οπως μεταβη απο των οριων αυτων

9και εμβας εις το πλοιον διεπερασεν και ηλθεν εις την ιδιαν πολιν ²και ιδου προσεφερον αυτω παραλυτικον επι κλινης βεβλημενον και ιδων ο ιησους την πιστιν αυτων ειπεν τω παραλυτικω θαρσει τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτια σου ³και ιδου τινες των γραμματεων ειπον εν εαυτοις ουτος βλασφημει ⁴και ιδων ο ιησους τας ενθυμησεις αυτων ειπεν ινα τι υμεις ενθυμεισθε πονηρα

εν ταις καρδιαῖς ὑμῶν ⁵τι γὰρ ἐστὶν εὐκοπώτερον εἰπῆν ἀφῶνται σοὶ αἱ ἀμαρτίαι ἢ εἰπῆν εἰργασθῆναι καὶ περιπατεῖν ⁶ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφῆναι ἀμαρτίας τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ ἐγερθεὶς ἄρον σου τὴν κλίνην καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου ⁷καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ ⁸ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις ⁹καὶ παραγῶν ὁ ἰησοῦς ἐκεῖθεν εἶδεν ἀνθρώπον καθήμενον ἐπὶ τῷ τελωνίῳ ματθαῖον λεγόμενον καὶ λέγει αὐτῷ ἀκολουθεῖ μοι καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ ¹⁰καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακείμενου ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἀμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανεκύντο τῷ ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ¹¹καὶ ἰδόντες οἱ φαρισαῖοι εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδασκαλὸς ὑμῶν ¹²ὁ δὲ ἰησοῦς ἀκούσας εἶπεν αὐτοῖς οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχυρόντες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες ¹³πορευθέντες δὲ μαθετέ τι ἐστὶν ἐλεῶν θέλω καὶ οὐ θύσῃαν οὐ γὰρ ἤλθον καλεῖσαι δικαίους ἀλλ' ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν ¹⁴τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ ἰωάννου λέγοντες διατί ἡμεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλὰ οἱ δὲ μαθηταὶ σου οὐ νηστεύουσιν ¹⁵καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστὶν ὁ νυμφίος καὶ τότε νηστεύουσιν ¹⁶οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπιβλήμα ῥακῶν ἀγναφῶν ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ αἰρεῖ γὰρ τὸ πληρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου καὶ χειρὸν σχίσμα γίνεται ¹⁷οὐδὲ βαλλοῦσιν οἶνον νεόν εἰς ἀσκὸς παλαιὸς εἰ δὲ μῆγε ῥηγνύνται οἱ ἀσκοὶ καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολούνται ἀλλὰ βαλλοῦσιν οἶνον νεόν εἰς ἀσκὸς καινὸς καὶ ἀμφοτέρω συντηροῦνται ¹⁸ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς ἰδοὺ ἀρχῶν ἐλθὼν προσεκύνη αὐτῷ λέγων ὅτι ἡ θυγατὴρ μου ἀρτί ἐτελεύτησεν ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπιθεὶς τὴν χεῖρα σου ἐπ' αὐτήν καὶ ζῆσεται ¹⁹καὶ ἐγερθεὶς ὁ ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ²⁰καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἰμορροῦσα δώδεκα ἔτη προσελθούσα ὀπίσθεν ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ²¹ἐλέγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ εἰ μόνον ἀψῶμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ σωθήσομαι ²²ὁ δὲ ἰησοῦς ἐπιστραφείς καὶ ἰδὼν αὐτήν εἶπεν θάρσει θυγατὴρ ἡ πίστις σου σεσῶκεν σε καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης ²³καὶ ἐλθὼν ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχόντου καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον ²⁴λέγει αὐτοῖς ἀναχωρεῖτε οὐ γὰρ ἀπεθάνεν τὸ κοράσιον ἀλλὰ καθεύδει καὶ κατεγέλων αὐτοῦ ²⁵ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος εἰσελθὼν ἐκράτησεν τῆς χειρὸς αὐτῆς καὶ ἠγγέρθη τὸ κοράσιον ²⁶καὶ ἐξῆλθεν ἡ φωνὴ αὐτῆς εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην ²⁷καὶ παραγῶντι ἐκεῖθεν τῷ ἰησοῦ ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κραζόντες καὶ λέγοντες ἐλεῆσον ἡμᾶς υἱὲ δαβὶδ ²⁸ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι λέγουσιν αὐτῷ ναὶ κυριε ²⁹τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γένηθητω ὑμῖν ³⁰καὶ ἀνεώχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ

ἐνεβριμῆσατο αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς λέγων ὁρατε μὴδεὶς γινώσκειτω ³¹οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνη ³²αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων ἰδοὺ προσήνεγκαν αὐτῷ ἀνθρώπον κῶφον δαιμονιζόμενον ³³καὶ ἐκβλήθητος τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ κῶφος καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες ὅτι οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ ³⁴οἱ δὲ φαρισαῖοι ἐλέγον ἐν τῷ ἀρχόντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια ³⁵καὶ περιῆγεν ὁ ἰησοῦς τὰς πόλεις πασῶν καὶ τὰς κώμας διδασκῶν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρυσσῶν τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπειῶν πασαν νόσον καὶ πασαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ ³⁶ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα ³⁷τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς οἱ δὲ ἐργαταὶ ὀλίγοι ³⁸δεηθήτε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὡς ἐκβάλλει ἐργατὰς εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ

10 καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἐδῶκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευματῶν ἀκαθάρτων ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πασαν νόσον καὶ πασαν μαλακίαν ²τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματα ἐστὶν ταῦτα πρῶτος σίμων ὁ λεγόμενος πέτρος καὶ ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἰακώβος ὁ τοῦ ζεβεδαιοῦ καὶ ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ³φίλιππος καὶ βαρθολομαῖος θώμας καὶ ματθαῖος ὁ τελωνῆς ἰακώβος ὁ τοῦ ἀλφαιοῦ καὶ λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς θαδδαῖος ⁴σίμων ὁ κανανιτῆς καὶ ἰουδᾶς ἰσκαριωτῆς ὁ καὶ παραδούς αὐτὸν ⁵τούτους τοὺς δώδεκα ἀπεστείλεν ὁ ἰησοῦς παραγγείλας αὐτοῖς λέγων εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπελθῆτε καὶ εἰς πόλιν σαμαρειτῶν μὴ εἰσελθῆτε ⁶πορευεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλῶτα οἴκου Ἰσραὴλ ⁷πορευόμενοι δὲ κηρυσσέτε λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ⁸ἀσθενούντας θεραπεύετε λεπρούς καθαρίζετε νεκρούς ἐγείρετε δαιμόνια ἐκβάλλετε δῶρεαν ἐλάβετε δῶρεαν δότε ⁹μὴ κτήσησθε χρυσὸν μὴδὲ ἀργυρὸν μὴδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν ¹⁰μὴ πήραν εἰς ὁδὸν μὴδὲ δύο χιτωνῶν μὴδὲ ὑποδήματα μὴδὲ ῥαβδὸν ἀξίος γὰρ ὁ ἐργατῆς τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστὶν ¹¹εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἡ κώμην εἰσελθῆτε ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἀξίος ἐστὶν κακεῖ μείνατε ἕως ἂν ἐξελθῆτε ¹²εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἀσπασασθε αὐτήν ¹³καὶ εἰ μὲν ἡ οἰκία ἀξία ἐλθετω ἡ εἰρηνὴ ὑμῶν ἐπ' αὐτήν εἰ μὲν ἡ ἀξία ἡ εἰρηνὴ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω ¹⁴καὶ ὅς ἐάν μὴ δεξιῆται ὑμᾶς μὴδὲ ἀκουσῆ τοὺς λόγους ὑμῶν ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐκτιναξάτε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν ¹⁵ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἀνεκτότερον ἐστὶ γῆ σοδομῶν καὶ γομορρῶν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης ¹⁶ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων γίνεσθε οὖν φρονιμοὶ ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκεραῖοι ὡς αἱ περιστέραι ¹⁷προσεχετέ δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς ¹⁸καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἐνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτυρίον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἐθνεσιν ¹⁹ὅταν δὲ παραδιδῶ-

σιν υμας μη μεριμνησητε πως η τι λαλησητε δοθησεται γαρ υμιν εν εκεινη τη ωρα τι λαλησητε ²⁰ου γαρ υμεις εστε οι λαλουντες αλλα το πνευμα του πατρος υμων το λαλουν εν υμιν ²¹παραδωσει δε αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεις και θανατωσουσιν αυτους ²²και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται ²³οταν δε διωκωσιν υμας εν τη πολει ταυτη φευγετε εις την αλλην αμην γαρ λεγω υμιν ου μη τελεσητε τας πολεις του ισραηλ εως αν ελθη ο υιος του ανθρωπου ²⁴ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον ουδε δουλος υπερ τον κυριον αυτου ²⁵αρχετον τω μαθητη ινα γενηται ως ο διδασκαλος αυτου και ο δουλος ως ο κυριος αυτου ει τον οικοδεσποτην βεελζεβουλ εκαλεσαν ποσω μαλλον τους οικιακους αυτου ²⁶μη ουν φοβηθητε αυτους ουδεν γαρ εστιν κεκαλυμμενον ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται ²⁷ο λεγω υμιν εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι και ο εις το ους ακουετε κηρυξατε επι των δωματων ²⁸και μη φοβηθητε απο των αποκτεινοντων το σωμα την δε ψυχην μη δυναμενων αποκτειναι φοβηθητε δε μαλλον τον δυναμενον και ψυχην και σωμα απολεσαι εν γεεννη ²⁹ουχι δυο στρουθια ασσαριου πωλειται και εν εξ αυτων ου πεσειται επι την γην ανευ του πατρος υμων ³⁰υμων δε και αι τριχες της κεφαλης πασαι ηριθμημεναι εισιν ³¹μη ουν φοβηθητε πολλων στρουθιων διαφερετε υμεις ³²πας ουν οστις ομολογησει εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων ομολογησω καγω εν αυτω εμπροσθεν του πατρος μου του εν ουρανοις ³³οστις δ αν αρνησηται με εμπροσθεν των ανθρωπων αρνησομαι αυτον καγω εμπροσθεν του πατρος μου του εν ουρανοις ³⁴μη νομισητε οτι ηλθον βαλειν ειρηνην επι την γην ουκ ηλθον βαλειν ειρηνην αλλα μαχαιραν ³⁵ηλθον γαρ διχασαι ανθρωπον κατα του πατρος αυτου και θυγατερα κατα της μητρος αυτης και νυμφην κατα της πενθερας αυτης ³⁶και εχθροι του ανθρωπου οι οικιακοι αυτου ³⁷ο φιλων πατερα η μητερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιος και ο φιλων υιον η θυγατερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιος ³⁸και ος ου λαμβανει τον σταυρον αυτου και ακολουθει οπισω μου ουκ εστιν μου αξιος ³⁹ο ευρων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο απολεσας την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην ⁴⁰ο δεχομενος υμας εμε δεχεται και ο εμε δεχομενος δεχεται τον αποστειλαντα με ⁴¹ο δεχομενος προφητην εις ονομα προφητου μισθον προφητου ληφεται και ο δεχομενος δικαιον εις ονομα δικαιου μισθον δικαιου ληφεται ⁴²και ος εαν ποτιση ενα των μικρων τουτων πτηριον ψυχρου μονον εις ονομα μαθητου αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου

11 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους διατασων τοις δωδεκα μαθηταις αυτου μετεβη εκειθεν του διδασκειν και κηρυσσειν εν ταις πολεσιν αυτων ²ο δε ιωαννης ακουσας εν τω δεσμωτηριω τα εργα του χριστου πεμφας δυο των μαθητων αυτου ³ειπεν αυτω συ ει ο ερχο-

μενος η ετερον προσδοκωμεν ⁴και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη α ακουετε και βλεπετε ⁵τυφλοι αναβλεπουσιν και χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται και κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται και πτωχοι ευαγγελιζονται ⁶και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι ⁷τουτων δε πορευομενων ηρξατο ο ιησους λεγειν τοις οχλοις περι ιωαννου τι εξηληθετε εις την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον ⁸αλλα τι εξηληθετε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ιματιοις ημφιεσμενον ιδου οι τα μαλακα φορουντες εν τοις οικιοις των βασιλειων εισιν ⁹αλλα τι εξηληθετε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου ¹⁰ουτος γαρ εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου ¹¹αμην λεγω υμιν ουκ εγγηγερται εν γεννητοις γυναικων μειζων ιωαννου του βαπτιστου ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια των ουρανων μειζων αυτου εστιν ¹²απο δε των ημερων ιωαννου του βαπτιστου εως αρτι η βασιλεια των ουρανων βιαζεται και βιασται αρπαζουσιν αυτην ¹³παντες γαρ οι προφηται και ο νομος εως ιωαννου προεφητευσαν ¹⁴και ει θελετε δεξασθαι αυτος εστιν ηλιας ο μελλων ερχεσθαι ¹⁵ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ¹⁶τινι δε ομοιωσω την γενεαν ταυτην ομοια εστιν παιδαριους εν αγοραις καθημενοις και προσφωνουσιν τοις εταιροις αυτων ¹⁷και λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε εθρηνησαμεν υμιν και ουκ εκοψασθε ¹⁸ηλθεν γαρ ιωαννης μητε εσθιων μητε πινων και λεγουσιν δαιμονιον εχει ¹⁹ηλθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγουσιν ιδου ανθρωπος φαγος και οινοποτης τελωνων φιλος και αμαρτωλων και εδικαιωθη η σοφια απο των τεκνων αυτης ²⁰τοτε ηρξατο ονειδιζειν τας πολεις εν αις εγενοντο αι πλεισται δυναμεις αυτου οτι ου μετενοησαν ²¹ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδαν οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω μετενοησαν ²²πλην λεγω υμιν τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεως η υμιν ²³και συ καπερναουμ η εως του ουρανου υψωθεισα εως αδου καταβιβασθηση οτι ει εν σοδομοις εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν σοι εμειναν αν μεχρι της σημερον ²⁴πλην λεγω υμιν οτι γη σοδομων ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεως η σοι ²⁵εν εκεινω τω καιρω αποκριθεις ο ιησους ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γης οτι απεκρυφας ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυφας αυτα νηπιοις ²⁶ναι ο πατηρ οτι ουτως εγενετο ευδοκια εμπροσθεν σου ²⁷παντα μοι παρεδοθη υπο του πατρος μου και ουδεις επιγινωσκει τον υιον ει μη ο πατηρ ουδε τον πατερα τις επιγινωσκει ει μη ο υιος και ω εαν βουληται ο υιος αποκαλυφαι ²⁸δευτε προς με παντες οι κοπιωντες και πεφορτισμενοι καγω αναπαυσω υμας ²⁹αρατε τον ζυγον μου εφ υμας και μαθετε απ εμου οτι πραος ειμι και ταπεινος τη καρδια και ευρησητε αναπαυσιν ταις ψυχαις υμων ³⁰ο γαρ ζυγος μου χρηστος και το φορτιον μου ελαφρον εστιν

12εν εκείνω τῷ καιρῷ ἐπορευθῆ ὁ ἰησοῦς τοὺς σαββασιν διὰ τῶν σποριμῶν οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπεινάσαν καὶ ἠρξάντο τὴν σπασίαν καὶ ἐσθίειν² οἱ δὲ φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπον αὐτῷ ἰδοὺ οἱ μαθηταὶ σου ποιοῦσιν ὁ οὐκ ἐξεστὶν ποιεῖν ἐν σαββάτῳ³ ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς οὐκ ἀνεγνώτε τι ἐποίησεν δαβὶδ ὅτε ἐπεινάσεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἄπως εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἐφάγην οὓς οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσιν μόνοις⁴ ἢ οὐκ ἀνεγνώτε ἐν τῷ νόμῳ ὅτι τοῖς σαββάσιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σαββάτον βεβηλοῦσιν καὶ ἀναίτιοι εἰσιν⁵ λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ μείζων ἐστὶν ὡς εἴθε⁶ εἰδεῖτε τι ἐστὶν ἐλεῶν θελῶ καὶ οὐ θυσιᾶν οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναίτιους⁸ κύριος γὰρ ἐστὶν καὶ τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου⁹ καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν¹⁰ καὶ ἰδοὺ ἀνθρώπος ἦν τὴν χεῖρα ἔχων ξηρὰν καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν λέγοντες εἰ ἐξεστὶν τοῖς σαββάσιν θεραπεύειν ἵνα κατηγορησῶσιν αὐτοῦ¹¹ ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς τίς ἐστὶ ἐξ ὑμῶν ἀνθρώπος ὃς ἐξεί προβάτον ἐν καιρῷ εἰάν ἐμπεσῆ τοῦτο τοῖς σαββάσιν εἰς βοθρὸν οὐχὶ κρατῆσαι αὐτὸ καὶ ἐγερῆαι¹² πῶς οὖν διαφέρει ἀνθρώπος προβάτου ὥστε ἐξεστὶν τοῖς σαββάσιν καλῶς ποιεῖν¹³ τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ ἐκτεῖνον τὴν χεῖρα σου καὶ ἐξετείνεν καὶ ἀποκατεστάθη υγιής ὡς ἡ ἄλλη¹⁴ οἱ δὲ φαρισαῖοι συμβουλίον ἐλάβον κατ' αὐτοῦ ἐξελθόντες ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν¹⁵ ὁ δὲ ἰησοῦς γνοὺς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας¹⁶ καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερόν αὐτὸν ποιήσωσιν¹⁷ ὅπως πληρωθῆ τὸ ρῆθὲν διαῆσαι τοῦ προφήτου λέγοντος¹⁸ ἰδοὺ ὁ παῖς μου ὃν ἠρέτισα ὁ ἀγαπητός μου εἰς ὃν εὐδοκῆσεν ἡ ψυχὴ μου θῆσω τὸ πνεῦμα μου ἐπ' αὐτὸν καὶ κρίσιν τοῖς ἐθνεσίν ἀπαγγελεῖ¹⁹ οὐκ ἐρισεῖ οὐδὲ κραυγασεῖ οὐδὲ ἀκουσεῖ τίς ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ²⁰ καλαμὸν συντετριμμένον οὐ κατεάξει καὶ λίνον τυφομένον οὐ σβῆσει ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νίκην τὴν κρίσιν²¹ καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐθνεσίν ἐλπιοῦσιν²² τότε προσήνεχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος τυφλὸς καὶ κῶφος καὶ ἐθεράπευσεν αὐτὸν ὥστε τὸν τυφλὸν καὶ κῶφον καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν²³ καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἐλέγον μῆτι οὗτος ἐστὶν ὁ υἱὸς δαβὶδ²⁴ οἱ δὲ φαρισαῖοι ἀκούσαντες εἶπον οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια εἰ μὴ ἐν τῷ βεελζεβουλ ἀρχόντι τῶν δαιμονίων²⁵ εἰδὼς δὲ ὁ ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς ἐρημύεται καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς οὐ σταθήσεται²⁶ καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸν σατανᾶν ἐκβάλλει ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερισθῆ πῶς οὖν σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ²⁷ καὶ εἰ ἐγὼ ἐν βεελζεβουλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβαλοῦσιν διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν ἐσονται κριταὶ²⁸ εἰ δὲ ἐγὼ ἐν πνεύματι θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια ἀρα ἐφθάσεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ²⁹ ἢ πῶς δύναται τίς εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ καὶ τὰ σκευὴ αὐτοῦ διαρπάσαι εἰάν μὴ πρῶτον δῆσῃ τὸν ἰσχυρὸν καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει³⁰ ὁ μὴ ὢν

μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστὶν καὶ ὁ μὴ συναγὼν μετ' ἐμοῦ σκορπιζεῖ³¹ διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις ἢ δὲ τοῦ πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις³² καὶ ὅς ἂν εἰπῆ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἀφεθήσεται αὐτῷ ὅς ἂν εἰπῆ κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι³³ ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον καλὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλὸν ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρὸν ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γίνωσκειται³⁴ γέννηματα ἐχιδνῶν πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν πονηροὶ ὄντες ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ³⁵ ὁ ἀγαθὸς ἀνθρώπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ καὶ ὁ πονηρὸς ἀνθρώπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρὰ³⁶ λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν ὁ εἰς λαλήσωσιν οἱ ἀνθρώποι ἀποδώσουσιν περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως³⁷ ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιοθήσῃ καὶ ἐκ τῶν λόγων σου καταδικάσῃ³⁸ τότε ἀπεκριθῆσαν τινες τῶν γραμματέων καὶ φαρισαίων λέγοντες διδασκαλε θέλομεν ἀπο σου σημεῖον ἰδεῖν³⁹ ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον ἰωνᾶ τοῦ προφήτου⁴⁰ ὡς περὶ γὰρ ἦν ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κητόντος τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νυκτᾶς οὕτως ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νυκτᾶς⁴¹ ἀνδρες νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινούσιν αὐτὴν ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα ἰωνᾶ καὶ ἰδοὺ πλεῖον ἰωνᾶ ὡς εἴθε⁴² βασιλίσσα νοτοῦ ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτὴν ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περατῶν τῆς γῆς ἀκουσαὶ τὴν σοφίαν σολομωντος καὶ ἰδοὺ πλεῖον σολομωντος ὡς εἴθε⁴³ ὅταν δὲ τὸ ἀκαθάρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου διερχεται δι' ἀνυδρῶν τοπῶν ζητοῦν ἀναπαύσιν καὶ οὐχ εὐρίσκει⁴⁴ τότε λέγει ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον καὶ εὐρίσκει σχολάζοντα σῶσαρον καὶ κεκοσμημένον⁴⁵ τότε πορευεταὶ καὶ παραλαμβάνει μετ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ καὶ γίνεται τὰ ἐσχάτα τοῦ ἀνθρώπου ἐκεῖνου χειρότερα τῶν πρώτων οὕτως ἐστὶ καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ⁴⁶ εἰ δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰστήκεισαν ἐξῶ ζητοῦντες αὐτὸν λαλήσαι⁴⁷ εἶπεν δὲ τίς αὐτῷ ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου ἐξῶ ἐστήκασιν ζητοῦντες σοὶ λαλήσαι⁴⁸ ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ εἰπόντι αὐτῷ τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου καὶ τινες εἰσιν οἱ ἀδελφοὶ μου⁴⁹ καὶ ἐκτείνων τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητάς αὐτοῦ εἶπεν ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοὶ μου⁵⁰ ὅστις γὰρ ἂν ποιῆσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς αὐτὸς μου ἀδελφός καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστὶν

13ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ ἐξελθὼν ὁ ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐκαθῆτο παρὰ τὴν θάλασσαν² καὶ συνήχθησαν πρὸς

αυτον οχλοι πολλοι ωστε αυτον εις το πλοιον εμβαντα καθησθαι και πας ο οχλος επι τον αιγιαλον εισηκει ³και ελαλησεν αυτοις πολλα εν παραβολαις λεγων ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειρειν ⁴και εν τω σπειρειν αυτον α μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν αυτα ⁵αλλα δε επεσεν επι τα πετρωδη οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεως εξανετειλεν δια το μη εχειν βαθος γης ⁶ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη ⁷αλλα δε επεσεν επι τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι και απεινιξαν αυτα ⁸αλλα δε επεσεν επι την γην την καλην και εδιδου καρπον ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα ⁹ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ¹⁰και προσελθοντες οι μαθηται ειπον αυτω διατι εν παραβολαις λαλεις αυτοις ¹¹ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οτι υμιν δεδοται γνωιναι τα μυστηρια της βασιλειας των ουρανων εκεινοις δε ου δεδοται ¹²οστις γαρ εχει δοθησεται αυτω και περισσευθησεται οστις δε ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου ¹³δια τουτο εν παραβολαις αυτοις λαλω οτι βλεποντες ου βλεπουσιν και ακουοντες ουκ ακουουσιν ουδε συνιουσιν ¹⁴και αναπληρουται επ αυτοις η προφητεια ησαιου η λεγουσα ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε ¹⁵επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασωμαι αυτους ¹⁶υμων δε μακαριοι οι οφθαλμοι οτι βλεπουσιν και τα ωτα υμων οτι ακουει ¹⁷αμην γαρ λεγω υμιν οτι πολλοι προφηται και δικαιοι επεθυμησαν ιδειν α βλεπετε και ουκ ειδον και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν ¹⁸υμεις ουν ακουσατε την παραβολην του σπειροντος ¹⁹παντος ακουοντος τον λογον της βασιλειας και μη συνιεντος ερχεται ο πονηρος και αρπαζει το εσπαρμενον εν τη καρδια αυτου ουτος εστιν ο παρα την οδον σπαρεις ²⁰ο δε επι τα πετρωδη σπαρεις ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και ευθυς μετα χαρας λαμβανων αυτον ²¹ουκ εχει δε ριζαν εν εαυτω αλλα προσκαιρος εστιν γενομενης δε θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθυς σκανδαλιζεται ²²ο δε εις τας ακανθας σπαρεις ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και η μεριμνα του αιωνος τουτου και η απατη του πλουτου συμπνιγει τον λογον και ακαρπος γινεται ²³ο δε επι την γην την καλην σπαρεις ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και συνιων ος δη καρποφορει και ποιει ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα ²⁴αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω σπειροντι καλον σπερμα εν τω αγρω αυτου ²⁵εν δε τω καθευδειν τους ανθρωπους ηλθεν αυτου ο εχθρος και εσπειρεν ζιζανια ανα μεσον του σιτου και απηλθεν ²⁶οτε δε εβλαστησεν ο χορτος και καρπον εποιησεν τοτε εφανη και τα ζιζανια ²⁷προσελθοντες δε οι δουλοι του οικοδεσποτου ειπον αυτω κυριε ουχι καλον σπερμα εσπειρας εν τω σω αγρω ποθεν ουν εχει τα ζιζανια ²⁸ο δε εφη αυτοις εχθρος ανθρωπος τουτο εποι-

ησεν οι δε δουλοι ειπον αυτω θελεις ουν απελθοντες συλλεξωμεν αυτα ²⁹ο δε εφη ου μηποτε συλλεγοντες τα ζιζανια εκριζωσητε αμα αυτοις τον σιτον ³⁰αφετε συναυξανεσθαι αμφοτερα μεχρι του θερισμου και εν τω καιρω του θερισμου ερω τοις θερισταις συλλεξατε πρωτον τα ζιζανια και δησατε αυτα εις δεσμας προς το κατακαυσαι αυτα τον δε σιτον συναγαγετε εις την αποθηκην μου ³¹αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων κοκκω σιναπεως ον λαβων ανθρωπος εσπειρεν εν τω αγρω αυτου ³²ο μικροτερον μεν εστιν παντων των σπερματων οταν δε αυξηθη μειζον των λαχανων εστιν και γινεται δενδρον ωστε ελθειν τα πετεινα του ουρανου και κατασκηνοουν εν τοις κλαδοις αυτου ³³αλλην παραβολην ελαλησεν αυτοις ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ζυμη ην λαβουσα γυνη ενεκρυψεν εις αλευρου σατα τρια εως ου εξυμωθη ολον ³⁴ταυτα παντα ελαλησεν ο ιησους εν παραβολαις τοις οχλοις και χωρις παραβολης ουκ ελαλει αυτοις ³⁵οπως πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντος ανοιξω εν παραβολαις το στομα μου ερευξομαι κεκρυμμενα απο καταβολης κοσμου ³⁶τοτε αφεις τους οχλους ηλθεν εις την οικιαν ο ιησους και προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντες φρασον ημιν την παραβολην των ζιζανιων του αγρου ³⁷ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ο σπειρων το καλον σπερμα εστιν ο υιος του ανθρωπου ³⁸ο δε αγρος εστιν ο κοσμος το δε καλον σπερμα ουτοι εισιν οι υιοι της βασιλειας τα δε ζιζανια εισιν οι υιοι του πονηρου ³⁹ο δε εχθρος ο σπειρας αυτα εστιν ο διαβολος ο δε θερισμος συντελεια του αιωνος εστιν οι δε θερισται αγγελοι εισιν ⁴⁰ωσπερ ουν συλλεγεται τα ζιζανια και πυρι κατακαιεται ουτως εσται εν τη συντελεια του αιωνος τουτου ⁴¹αποστελει ο υιος του ανθρωπου τους αγγελους αυτου και συλλεξουσιν εκ της βασιλειας αυτου παντα τα σκανδαλα και τους ποιουντας την ανομιαν ⁴²και βαλουσιν αυτους εις την καμινον του πυρος εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων ⁴³τοτε οι δικαιοι εκλαμψουσιν ως ο ηλιος εν τη βασιλεια του πατρος αυτων ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ⁴⁴παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων θησαυρω κεκρυμμενω εν τω αγρω ον ευρων ανθρωπος εκρυψεν και απο της χαρας αυτου υπαγει και παντα οσα εχει πωλει και αγοραζει τον αγρον εκεινον ⁴⁵παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω εμπορω ζητουντι καλους μαργαριτας ⁴⁶ος ευρων ενα πολυτιμον μαργαριτην απελθων πεπρακεν παντα οσα ειχεν και ηγορασεν αυτον ⁴⁷παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων σαγηνη βληθειση εις την θαλασσαν και εκ παντος γενους συναγαγουση ⁴⁸ην οτε επληρωθη αναβιβασαντες επι τον αιγιαλον και καθισαντες συνελεξαν τα καλα εις αγγεια τα δε σαπρα εξω εβαλον ⁴⁹ουτως εσται εν τη συντελεια του αιωνος εξελευσονται οι αγγελοι και αφοριουσιν τους πονηρους εκ μεσου των δικαιων ⁵⁰και βαλουσιν αυτους εις την καμινον του πυρος εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων ⁵¹λεγει αυτοις ο ιησους συνηκατε ταυτα παντα λεγουσιν αυτω ναι κυ-

ριε ⁵²ο δε ειπεν αυτοις δια τουτο πας γραμματευσ μαθητευθεις εις την βασιλειαν των ουρανων ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εκβαλλει εκ του θησαυρου αυτου καινα και παλαια ⁵³και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τας παραβολας ταυτας μετηρεν εκειθεν ⁵⁴και ελθων εις την πατριδα αυτου εδιδασκεν αυτους εν τη συναγωγη αυτων ωστε εκπληττεσθαι αυτους και λεγειν ποθεν τουτω η σοφια αυτη και αι δυναμεις ⁵⁵ουχ ουτος εστιν ο του τεκτονος υιος ουχι η μητηρ αυτου λεγεται μαριαμ και οι αδελφοι αυτου ιακωβος και ιωσης και σιμων και ιουδας ⁵⁶και αι αδελφαι αυτου ουχι πασαι προς ημας εισιν ποθεν ουν τουτω ταυτα παντα ⁵⁷και εσκανδαλιζοντο εν αυτω ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τη οικια αυτου ⁵⁸και ουκ εποιησεν εκει δυναμεις πολλας δια την απιστιαν αυτων

14 εν εκεινω τω καιρω ηκουσεν ηρωδης ο τετραρχης την ακοην ιησου ²και ειπεν τοις παισιν αυτου ουτος εστιν ιωαννης ο βαπτιστης αυτος ηγερθη απο των νεκρων και δια τουτο αι δυναμεις ενεργουσιν εν αυτω ³ο γαρ ηρωδης κρατησας τον ιωαννην εδησεν αυτον και εθετο εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου ⁴ελεγεν γαρ αυτω ο ιωαννης ουκ εξεστιν σοι εχειν αυτην ⁵και θελων αυτον αποκτειναι εφοβηθη τον οχλον οτι ως προφητην αυτον ειχον ⁶γενεσιων δε αγομενων του ηρωδου ωρχησατο η θυγατηρ της ηρωδιαδος εν τω μεσω και ηρσεν τω ηρωδη ⁷οθεν μεθ ορκου ωμολογησεν αυτη δουναι ο εαν αιτησηται ⁸η δε προβιβασθεισα υπο της μητρος αυτης δος μοι φησιν ωδε επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου ⁹και ελυπηθη ο βασιλευς δια δε τους ορκους και τους συνανακειμενους εκελευσεν δοθηναι ¹⁰και πεμφας απεκεφαλισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη ¹¹και ηνεχθη η κεφαλη αυτου επι πινακι και εδοθη τω κορασιω και ηνεγκεν τη μητρι αυτης ¹²και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηραν το σωμα και εθαψαν αυτο και ελθοντες απηγγειλαν τω ιησου ¹³και ακουσας ο ιησους ανεχωρησεν εκειθεν εν πλοιω εις ερημον τοπον κατ ιδιαν και ακουσαντες οι οχλοι ηκολουθησαν αυτω πεζη απο των πολεων ¹⁴και εξελθων ο ιησους ειδεν πολυν οχλον και εσπλαγγισθη επ αυτους και εθεραπευσεν τους αρρωστους αυτων ¹⁵οφιας δε γενομενης προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντες ερημος εστιν ο τοπος και η ωρα ηδη παρηληθεν απολυσον τους οχλους ινα απελθοντες εις τας κωμας αγορασωσιν εαυτοις βρωματα ¹⁶ο δε ιησους ειπεν αυτοις ου χριειαν εχουσιν απελθειν δοτε αυτοις υμεις φαγειν ¹⁷οι δε λεγουσιν αυτω ουκ εχομεν ωδε ει μη πεντε αρτους και δυο ιχθυας ¹⁸ο δε ειπεν φερετε μοι αυτους ωδε ¹⁹και κελευσας τους οχλους ανακλιθηναι επι τους χορτους και λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν και κλασας εδωκεν τοις μαθηταις τους αρτους οι δε μαθηται τοις οχλοις ²⁰και εφαγον παντες και εχορτασθησαν και ηραν το πε-

ρισσειον των κλασματων δωδεκα κοφινους πληρεις ²¹οι δε εσθιοντες ησαν ανδρες ωσει πεντακισχλιοι χωρις γυναικων και παιδιων ²²και ευθεως ηναγκασεν ο ιησους τους μαθητας αυτου εμβηναι εις το πλοιον και προαγειν αυτον εις το περαν εως ου απολυση τους οχλους ²³και απολυσας τους οχλους ανεβη εις το ορος κατ ιδιαν προσευξασθαι οφιας δε γενομενης μονος ην εκει ²⁴το δε πλοιον ηδη μεσον της θαλασσης ην βασανιζομενον υπο των κυματων ην γαρ εναντιος ο ανεμος ²⁵τεταρτη δε φυλακη της νυκτος απηληθεν προς αυτους ο ιησους περιπατων επι της θαλασσης ²⁶και ιδοντες αυτον οι μαθηται επι την θαλασσαν περιπατουντα εταραχθησαν λεγοντες οτι φαντασμα εστιν και απο του φοβου εκραξαν ²⁷ευθεως δε ελαλησεν αυτοις ο ιησους λεγων θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε ²⁸αποκριθεις δε αυτω ο πετρος ειπεν κυριε ει συ ει κλευσον με προς σε ελθειν επι τα υδατα ²⁹ο δε ειπεν ελθε και καταβας απο του πλοιου ο πετρος περιεπατησεν επι τα υδατα ελθειν προς τον ιησουν ³⁰βλεπων δε τον ανεμον ισχυρον εφοβηθη και αρξαμενος καταποντιζεσθαι εκραξεν λεγων κυριε σωσον με ³¹ευθεως δε ο ιησους εκτεινας την χειρα επελαβετο αυτου και λεγει αυτω ολιγοπιστε εις τι εδιστασας ³²και εμβαντων αυτων εις το πλοιον εκοπασεν ο ανεμος ³³οι δε εν τω πλοιω ελθοντες προσεκυνησαν αυτω λεγοντες αληθως θεου υιος ει ³⁴και διαπερασαντες ηλθον εις την γην γεννησαρετ ³⁵και επιγοντες αυτον οι ανδρες του τοπου εκεινου απεστειλαν εις ολην την περιχωρον εκεινην και προσηνεγκαν αυτω παντας τους κακως εχοντας ³⁶και παρεκαλουν αυτον ινα μονον αφωνται του κρασπεδου του ιματιου αυτου και οσοι ηψαντο διεσωθησαν

15 τοτε προσερχονται τω ιησου οι απο ιεροσολυμων γραμματεις και φαρισαιοι λεγοντες ²διατι οι μαθηται σου παραβαινουσιν την παραδοσιν των πρεσβυτερων ου γαρ νιπτονται τας χειρας αυτων οταν αρτον εσθιωσιν ³ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις διατι και υμεις παραβαινετε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων ⁴ο γαρ θεος ενετειλατο λεγων τιμα τον πατερα σου και την μητερα και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω ⁵υμεις δε λεγετε ος αν ειπη τω πατρι η τη μητρι δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθης και ου μη τιμηση τον πατερα αυτου η την μητερα αυτου ⁶και ηκυρωσατε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων ⁷υποκριται καλως προσεφητευσεν περι υμων ησαιας λεγων ⁸εγγιζει μοι ο λαος ουτος τω στοματι αυτων και τοις χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου ⁹ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιας ενταλματα ανθρωπων ¹⁰και προσκαλεσαμενος τον οχλον ειπεν αυτοις ακουετε και συνιετε ¹¹ου το εισερχομενον εις το στομα κοινοι τον ανθρωπον αλλα το εκπορευομενον εκ του στοματος τουτου κοινοι τον ανθρωπον ¹²τοτε προσελθοντες οι μαθηται αυτου ειπον αυτω οιδας οτι οι φαρισαιοι ακουσαντες τον λογον εσκανδαλισθησαν ¹³ο δε αποκριθεις ειπεν πασα φυτεια ην ουκ εφυτευσεν ο πατηρ μου ο

ουρανιος εκριζωθησεται ¹⁴αφετε αυτους οδηγοι εισιν τυφλοι τυφλων τυφλος δε τυφλον εαν οδηγη αμφοτεροι εις βοθυνον πεσουνται ¹⁵αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω φρασον ημιν την παραβολην ταυτην ¹⁶ο δε ιησους ειπεν ακμην και υμεις ασυνετοι εστε ¹⁷ουπω νοειτε οτι παν το εισπορευομενον εις το στομα εις την κοιλιαν χωρει και εις αφεδρωνα εκβαλλεται ¹⁸τα δε εκπορευομενα εκ του στοματος εκ της καρδιας εξερχεται κακεινα κοινοι τον ανθρωπον ¹⁹εκ γαρ της καρδιας εξερχονται διαλογισμοι πονηροι φονοι μοιχειαι πορνειαι κλοπαι ψευδομαρτυριαι βλασφημιαι ²⁰ταυτα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον το δε ανιπτοις χερσιν φαγειν ου κοινοι τον ανθρωπον ²¹και εξελθων εκειθεν ο ιησους ανεχωρησεν εις τα μερη τυρου και σιδωνος ²²και ιδου γυνη χαναναια απο των οριων εκεινων εξελθουσα εκραυγασεν αυτω λεγουσα ελεησον με κυριε υιε δαβιδ η θυγατηρ μου κακως δαιμονιζεται ²³ο δε ουκ απεκριθη αυτη λογον και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηρωτων αυτον λεγοντες απολυσον αυτην οτι κραζει οπισθεν ημων ²⁴ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ απεσταλην ει μη εις τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ ²⁵η δε ελθουσα προσεκυνη αυτω λεγουσα κυριε βοθηθι μοι ²⁶ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ εστιν καλον λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοις κυναριοις ²⁷η δε ειπεν ναι κυριε και γαρ τα κυναρια εσθιει απο των ψιχιων των πιπτοντων απο της τραπεζης των κυριων αυτων ²⁸τοτε αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη ω γυναι μεγαλη σου η πιστις γενηθητω σοι ως θελεις και ιαθη η θυγατηρ αυτης απο της ωρας εκεινης ²⁹και μεταβας εκειθεν ο ιησους ηλθεν παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας και αναβας εις το ορος εκαθητο εκει ³⁰και προσηλθον αυτω οχλοι πολλοι εχοντες μεθ εαυτων χωλους τυφλους κωφους κυλλους και ετερους πολλους και ερριψαν αυτους παρα τους ποδας του ιησου και εθεραπευσεν αυτους ³¹ωστε τους οχλους θαυμασαι βλεποντας κωφους λαλουντας κυλλους υγιεις χωλους περιπατουντας και τυφλους βλεποντας και εδοξασαν τον θεον ισραηλ ³²ο δε ιησους προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου ειπεν σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημερας τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν και απολυσαι αυτους νηστεις ου θελω μηποτε εκλυθωσιν εν τη οδω ³³και λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν ημιν εν ερημια αρτοι τοσουτοι ωστε χορτασαι οχλον τοσουτον ³⁴και λεγει αυτοις ο ιησους ποσους αρτους εχετε οι δε ειπον επτα και ολιγα ιχθυδια ³⁵και εκελευσεν τοις οχλοις αναπεσειν επι την γην ³⁶και λαβων τους επτα αρτους και τους ιχθυας ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν τοις μαθηταις αυτου οι δε μαθηται τω οχλω ³⁷και εφαγον παντες και εχορτασθησαν και ηραν το περισσευον των κλασματων επτα σπυριδας πληρεις ³⁸οι δε εσθιοντες ησαν τετρακισχιλιοι ανδρες χωρις γυναικων και παιδιων ³⁹και απολυσας τους οχλους ενεβη εις το πλοιον και ηλθεν εις τα ορια μαγδαλα

16 και προσελθοντες οι φαρισαιοι και σαδδουκαιοι

πειραζοντες επηρωτησαν αυτον σημειον εκ του ουρανου επιδειξαι αυτοις ³ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οφιας γενομενης λεγετε ευδια πυρραζει γαρ ο ουρανος ³και πρωι σημερον χειμων πυρραζει γαρ στυγναζων ο ουρανος υποκριται το μεν προσωπον του ουρανου γινωσκετε διακρινειν τα δε σημεια των καιρων ου δυνασθε ⁴γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου και καταλιπων αυτους απηλθεν ⁵και ελθοντες οι μαθηται αυτου εις το περαν επελαθοντο αρτους λαβειν ⁶ο δε ιησους ειπεν αυτοις ορατε και προσεχετε απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων ⁷οι δε διελογιζοντο εν εαυτοις λεγοντες οτι αρτους ουκ ελαβομεν ⁸γνους δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι διαλογιζεσθε εν εαυτοις ολιγοπιστοι οτι αρτους ουκ ελαβετε ⁹ουπω νοειτε ουδε μνημονευετε τους πεντε αρτους των πεντακισχιλων και ποσους κοφινους ελαβετε ¹⁰ουδε τους επτα αρτους των τετρακισχιλων και ποσας σπυριδας ελαβετε ¹¹πως ου νοειτε οτι ου περι αρτου ειπον υμιν προσεχειν απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων ¹²τοτε συνηκαν οτι ουκ ειπεν προσεχειν απο της ζυμης του αρτου αλλ απο της διδαχης των φαρισαιων και σαδδουκαιων ¹³ελθων δε ο ιησους εις τα μερη καισαρειας της φιλιππου ηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι τον υιον του ανθρωπου ¹⁴οι δε ειπον οι μεν ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν ετεροι δε ιερεμιαν η ενα των προφητων ¹⁵λεγει αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι ¹⁶αποκριθεις δε σιμων πετρος ειπεν συ ει ο χριστος ο υιος του θεου του ζωντος ¹⁷και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτω μακαριος ει σιμων βαρ ιωνα οτι σαρξ και αιμα ουκ απεκαλυψεν σοι αλλ ο πατηρ μου ο εν τοις ουρανοις ¹⁸καγω δε σοι λεγω οτι συ ει πετρος και επι ταυτη τη πετρα οικοδομησω μου την εκκλησιαν και πυλαι αδου ου κατασχουσιν αυτης ¹⁹και δωσω σοι τας κλεις της βασιλειας των ουρανων και ο εαν δησης επι της γης εσται δεδεμενον εν τοις ουρανοις και ο εαν λυσης επι της γης εσται λελυμενον εν τοις ουρανοις ²⁰τοτε διεστειλατο τοις μαθηταις αυτου ινα μηδενι ειπωσιν οτι αυτος εστιν ιησους ο χριστος ²¹απο τοτε ηρξατο ο ιησους δεικνυειν τοις μαθηταις αυτου οτι δει αυτον απελθειν εις ιεροσολυμα και πολλα παθειν απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηαι και τη τριτη ημερα εγερθηαι ²²και προσλαβομενος αυτον ο πετρος ηρξατο επιτιμαν αυτω λεγων ιλεως σοι κυριε ου μη εσται σοι τουτο ²³ο δε στραφεις ειπεν τω πετρω υπαγε οπισω μου σατανα σκανδαλον μου ει οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων ²⁴τοτε ο ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου ει τις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι ²⁵ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην ²⁶τι γαρ ωφελειται ανθρωπος εαν τον κοσμον ολον κερδηση την δε ψυχην αυτου ζημιωθη η τι δωσει ανθρω-

πος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου ²⁷μελλει γαρ ο υιος του ανθρωπου ερχεσθαι εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα των αγγελων αυτου και τοτε αποδωσει εκαστω κατα την πραξιν αυτου ²⁸αμην λεγω υμιν εισιν τινες των ωδε εστηκοτων οιτινες ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν τη βασιλεια αυτου

17 και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον κατ ιδιαν ²και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων και ελαμψεν το προσωπον αυτου ως ο ηλιος τα δε ιματια αυτου εγενετο λευκα ως το φως ³και ιδου ωφθησαν αυτοις μωσης και ηλιας μετ αυτου συλλαλουντες ⁴αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν τω ιησου κυριε καλον εστιν ημας ωδε ειναι ει θελεις ποιησωμεν ωδε τρεις σκηνας σοι μιαν και μωση μιαν και μιαν ηλια ⁵ετι αυτου λαλουντος ιδου νεφελη φωτεινη επεσκιασεν αυτους και ιδου φωνη εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα αυτου ακουετε ⁶και ακουσαντες οι μαθηται επεσον επι προσωπον αυτων και εφοβηθησαν σφοδρα ⁷και προσελθων ο ιησους ηψατο αυτων και ειπεν εγερθητε και μη φοβεισθε ⁸επαραντες δε τους οφθαλμους αυτων ουδενα ειδον ει μη τον ιησουν μονον ⁹και καταβαινοντων αυτων απο του ορους ενετειλατο αυτοις ο ιησους λεγων μηδενι ειπητε το οραμα εως ου ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη ¹⁰και επηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες τι ουν οι γραμματεις λεγουσιν οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον ¹¹ο δε ιησους αποκριθεις ειπεν αυτοις ηλιας μεν ερχεται πρωτον και αποκαταστησει παντα ¹²λεγω δε υμιν οτι ηλιας ηδη ηλθεν και ουκ επεγνωσαν αυτον αλλ εποιησαν εν αυτω οσα ηθελησαν ουτως και ο υιος του ανθρωπου μελλει πασχειν υπ αυτων ¹³τοτε συνηκαν οι μαθηται οτι περι ιωαννου του βαπτιστου ειπεν αυτοις ¹⁴και ελθοντων αυτων προς τον οχλον προσηλθεν αυτω ανθρωπος γονυπετων αυτω ¹⁵και λεγων κυριε ελεησον μου τον υιον οτι σεληνιαζεται και κακως πασχει πολλακις γαρ πιπτει εις το πυρ και πολλακις εις το υδωρ ¹⁶και προσηνεγκα αυτον τοις μαθηταις σου και ουκ ηδυνηθησαν αυτον θεραπευσαι ¹⁷αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστος και διεστραμμενη εως ποτε εσομαι μεθ υμων εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε μοι αυτον ωδε ¹⁸και επετιμησεν αυτω ο ιησους και εξηλθεν απ αυτου το δαιμονιον και εθεραπευθη ο παις απο της ωρας εκεινης ¹⁹τοτε προσελθοντες οι μαθηται τω ιησου κατ ιδιαν ειπον διατι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο ²⁰ο δε ιησους ειπεν αυτοις δια την απιστιαν υμων αμην γαρ λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν ως κοκκον σιναπεως ερειτε τω ορει τουτω μεταβηθι εντευθεν εκει και μεταβησεται και ουδεν αδυνατησει υμιν ²¹τουτο δε το γενοσ ουκ εκπορευεται ει μη εν προσευχη και νηστεια ²²αναστρεφομενων δε αυτων εν τη γαλιλαια ειπεν αυτοις ο ιησους μελλει ο υιος του ανθρωπου παραδιδοσθαι εις

χειρας ανθρωπων ²³και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα εγερθησεται και ελυπηθησαν σφοδρα ²⁴ελθοντων δε αυτων εις καπερναουμ προσηλθον οι τα διδραχμα λαμβανοντες τω πετρω και ειπον ο διδραχμα ου τελει τα διδραχμα ²⁵λεγει ναι και οτε εισηλθεν εις την οικιαν προεφθασεν αυτον ο ιησους λεγων τι σοι δοκει σιμων οι βασιλεις της γης απο τινων λαμβανουσιν τελη η κηνησιν απο των υιων αυτων η απο των αλλοτριων ²⁶λεγει αυτω ο πετρος απο των αλλοτριων εφη αυτω ο ιησους αραγε ελευθεροι εισιν οι υιοι ²⁷ινα δε μη σκανδαλισωμεν αυτους πορευθεις εις την θαλασσαν βαλε αγχιστρον και τον αναβαντα πρωτον ιχθυον αρων και ανοιξας το στομα αυτου ευρησεις στατηρα εκεινον λαβων δος αυτοις αντι εμου και σου

18 εν εκεινη τη ωρα προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες τις αρα μειζων εστιν εν τη βασιλεια των ουρανων ²και προσκαλεσαμενος ο ιησους παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων ³και ειπεν αμην λεγω υμιν εαν μη στραφητε και γενησθε ως τα παιδια ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων ⁴οστις ουν ταπεινωση εαυτον ως το παιδιον τουτο ουτος εστιν ο μειζων εν τη βασιλεια των ουρανων ⁵και ος εαν δεξηται παιδιον τοιουτον εν επι τω ονοματι μου εμε δεχεται ⁶ος δ αν σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων των πιστευοντων εις εμε συμφερει αυτω ινα κρεμασθη μυλος ονικος επι τον τραχηλον αυτου και καταποντισθη εν τω πελαγει της θαλασσης ⁷ουαι τω κοσμω απο των σκανδαλων αναγκη γαρ εστιν ελθειν τα σκανδαλα πλην ουαι τω ανθρωπω εκεινω δι ου το σκανδαλον ερχεται ⁸ει δε η χειρ σου η ο πους σου σκανδαλιζει σε εκκοφον αυτα και βαλε απο σου καλον σοι εστιν εισελθειν εις την ζωην χωλον η κυλλον η δυο χειρας η δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις το πυρ το αιωνιον ⁹και ει ο οφθαλμος σου σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εις την ζωην εισελθειν η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του πυρος ¹⁰ορατε μη καταφρονησητε ενος των μικρων τουτων λεγω γαρ υμιν οτι οι αγγελοι αυτων εν ουρανοις δια παντος βλεπουσιν το προσωπον του πατρος μου του εν ουρανοις ¹¹ηλθεν γαρ ο υιος του ανθρωπου σωσαι το απολωλος ¹²τι υμιν δοκει εαν γενηται τινι ανθρωπω εκατον προβατα και πλανηθη εν εξ αυτων ουχι αφεις τα εννενηκονταενεα επι τα ορη πορευθεις ζητει το πλανωμενον ¹³και εαν γενηται ευρειν αυτο αμην λεγω υμιν οτι χαιρει επ αυτω μαλλον η επι τοις εννενηκονταενεα τοις μη πεπλανημενοις ¹⁴ουτως ουκ εστιν θελημα εμπροσθεν του πατρος υμων του εν ουρανοις ινα αποληται εις των μικρων τουτων ¹⁵εαν δε αμαρτηση εις σε ο αδελφος σου υπαγε και ελεγξον αυτον μεταξυ σου και αυτου μονου εαν σου ακουση εκερδησας τον αδελφον σου ¹⁶εαν δε μη ακουση παραλαβε μετα σου ετι ενα η δυο ινα επι στοματος δυο μαρτυρων η τριων σταθη παν ρημα ¹⁷εαν δε παρακουση αυτων ειπε τη εκκλησια εαν δε και της εκκλησιας παρακουση

εστω σοι ωσπερ ο εθνικος και ο τελωνης ¹⁸αμην λεγω υμιν οσα εαν δησητε επι της γης εσται δεδεμενα εν τω ουρανω και οσα εαν λυσητε επι της γης εσται λελυμενα εν τω ουρανω ¹⁹παλιν λεγω υμιν οτι εαν δυο υμων συμφωνησωσιν επι της γης περι παντος πραγματος ου εαν αιτησωνται γενησεται αυτοις παρα του πατρος μου του εν ουρανοις ²⁰ου γαρ εισιν δυο η τρεις συνηγμενοι εις το εμον ονομα εκει ειμι εν μεσω αυτων ²¹τοτε προσελθων αυτω ο πετρος ειπεν κυριε ποσακις αμαρτησει εις εμε ο αδελφος μου και αφησω αυτω εως επτακις ²²λεγει αυτω ο ιησους ου λεγω σοι εως επτακις αλλ εως εβδομηκοντακις επτα ²³δια τουτο ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει ος ηθελησεν συναραι λογον μετα των δουλων αυτου ²⁴αρξαμενου δε αυτου συναρειν προσηνεχθη αυτω εις οφειλετης μυριων ταλαντων ²⁵μη εχοντος δε αυτου αποδουναι εκελευσεν αυτον ο κυριος αυτου πραθηναι και την γυναικα αυτου και τα τεκνα και παντα οσα ειχεν και αποδοθηναι ²⁶πεσων ουν ο δουλος προσεκυνη αυτω λεγων κυριε μακροθυμησον επ εμοι και παντα σοι αποδωσω ²⁷σπλαγχνισθεις δε ο κυριος του δουλου εκεινου απελυσεν αυτον και το δανειον αφηκεν αυτω ²⁸εξελθων δε ο δουλος εκεινος ευρεν ενα των συνδουλων αυτου ος ωφειλεν αυτω εκατον δυναρια και κρατησας αυτον επνιγεν λεγων αποδος μοι ο τι οφειλεις ²⁹πεσων ουν ο συνδουλος αυτου εις τους ποδας αυτου παρεκαλει αυτον λεγων μακροθυμησον επ εμοι και παντα αποδωσω σοι ³⁰ο δε ουκ ηθελεν αλλα απελθων εβαλεν αυτον εις φυλακην εως ου αποδω το οφειλομενον ³¹ιδοντες δε οι συνδουλοι αυτου τα γενομενα ελυπηθησαν σφοδρα και ελθοντες διεσαφησαν τω κυριω αυτων παντα τα γενομενα ³²τοτε προσκαλεσαμενος αυτον ο κυριος αυτου λεγει αυτω δουλε πονηρε πασαν την οφειλην εκεινην αφηκα σοι επει παρεκαλεσας με ³³ουκ εδει και σε ελεησαι τον συνδουλον σου ως και εγω σε ηλεησα ³⁴και οργισθεις ο κυριος αυτου παρεδωκεν αυτον τοις βασανισταις εως ου αποδω παν το οφειλομενον αυτω ³⁵ουτως και ο πατηρ μου ο επουρανιος ποιησει υμιν εαν μη αφητε εκαστος τω αδελφω αυτου απο των καρδιων υμων τα παραπτωματα αυτων

19 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τους λογους τουτους μετηρεν απο της γαλιλαιας και ηλθεν εις τα ορια της ιουδαιας περαν του ιορδανου ²και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτους εκει ³και προσηλθον αυτω οι φαρισαιοι πειραζοντες αυτον και λεγοντες αυτω ει εξεστιν ανθρωπω απολυσαι την γυναικα αυτου κατα πασαν αιτιαν ⁴ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ουκ ανεγνωτε οτι ο ποιησας απ αρχης αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους ⁵και ειπεν ενεκεν τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα και την μητερα και προσκολληθησεται τη γυναικι αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ⁶ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα σαρξ μια ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω ⁷λεγουσιν αυτω τι ουν μωσης ενετειλατο δουναι βιβλιον αποστα-

σιου και απολυσαι αυτην ⁸λεγει αυτοις οτι μωσης προς την σκληροκαρδιαν υμων επετρεφεν υμιν απολυσαι τας γυναικας υμων απ αρχης δε ου γεγονεν ουτως ⁹λεγω δε υμιν οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου ει μη επι πορνεια και γαμηση αλλην μοιχαται και ο απολελυμενην γαμησας μοιχαται ¹⁰λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ει ουτως εστιν η αιτια του ανθρωπου μετα της γυναικος ου συμφερει γαμηση ¹¹ο δε ειπεν αυτοις ου παντες χωρουσιν τον λογον τουτον αλλ οις δεδοται ¹²εισιν γαρ ευνουχοι οιτινες εκ κοιλιας μητρος εγεννηθησαν ουτως και εισιν ευνουχοι οιτινες ευνουχισθησαν υπο των ανθρωπων και εισιν ευνουχοι οιτινες ευνουχισαν εαυτους δια την βασιλειαν των ουρανων ο δυναμενος χωρειν χωρειτω ¹³τοτε προσηνεχθη αυτω παιδια ινα τας χειρας επιθη αυτοις και προσευξηται οι δε μαθηται επετιμησαν αυτοις ¹⁴ο δε ιησους ειπεν αφετε τα παιδια και μη κωλυετε αυτα ελθειν προς με των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια των ουρανων ¹⁵και επιθεις αυτοις τας χειρας επορευθη εκειθεν ¹⁶και ιδου εις προσελθων ειπεν αυτω διδασκαλε αγαθε τι αγαθον ποιησω ινα εχω ζωην αιωνιον ¹⁷ο δε ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος ει δε θελεις εισελθειν εις την ζωην τηρησον τας εντολας ¹⁸λεγει αυτω ποιας ο δε ιησους ειπεν το ου φονευσεις ου μοιχευσεις ου κλειφεις ου ψευδομαρτυρησεις ¹⁹τιμα τον πατερα σου και την μητερα και αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον ²⁰λεγει αυτω ο νεανισκος παντα ταυτα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου τι ετι υστερω ²¹εφη αυτω ο ιησους ει θελεις τελειος ειναι υπαγε πωλησον σου τα υπαρχοντα καιδος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι ²²ακουσας δε ο νεανισκος τον λογον απηλθεν λυπτουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα ²³ο δε ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου αμην λεγω υμιν οτι δυσκολως πλουσιος εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων ²⁴παλιν δε λεγω υμιν ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια τρυπηματος ραφιδος διελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁵ακουσαντες δε οι μαθηται αυτου εξεπλησσοντο σφοδρα λεγοντες τις αρα δυναται σωθηναι ²⁶εμβλεψας δε ο ιησους ειπεν αυτοις παρα ανθρωποις τουτο αδυνατον εστιν παρα δε θεω παντα δυνατα εστιν ²⁷τοτε αποκριθεις ο πετρος ειπεν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι τι αρα εσται ημιν ²⁸ο δε ιησους ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι υμεις οι ακολουθησαντες μοι εν τη παλιγγενεσια οταν καθιση ο υιος του ανθρωπου επι θρονου δοξης αυτου καθισεσθε και υμεις επι δωδεκα θρονους κρινοντες τας δωδεκα φυλας του ισραηλ ²⁹και πας ος αφηκεν οικιας η αδελφους η αδελφας η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρους ενεκεν του ονοματος μου εκατονταπλασιονα ληφεται και ζωην αιωνιον κληρονομησει ³⁰πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι

20 ομοια γαρ εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εξηλθεν αμα πρωιμισθωσασθαι ερ-

γατας εις τον αμπελωνα αυτου ²συμφωνησας δε μετα των εργατων εκ δηναριου την ημεραν απεστειλεν αυτους εις τον αμπελωνα αυτου ³και εξελθων περι την τριτην ωραν ειδεν αλλους εστωτας εν τη αγορα αργους ⁴κακεινοις ειπεν υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον δωσω υμιν ⁵οι δε απηλθον παλιν εξελθων περι εκτην και εννατην ωραν εποιησεν ωσαυτως ⁶περι δε την ενδεκατην ωραν εξελθων ευρεν αλλους εστωτας αργους και λεγει αυτοις τι ωδε εστηκατε ολην την ημεραν αργοι ⁷λεγουσιν αυτω οτι ουδεις ημας εμισθωσατο λεγει αυτοις υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον ληψεσθε ⁸οφιας δε γενομενης λεγει ο κυριος του αμπελωνος τω επιτροπω αυτου καλεσον τους εργατας και αποδος αυτοις τον μισθον αρξαμενος απο των εσχατων εως των πρωτων ⁹και ελθοντες οι περι την ενδεκατην ωραν ελαβον ανα δηναριον ¹⁰ελθοντες δε οι πρωτοι ενομισαν οτι πλειονα ληφονται και ελαβον και αυτοι ανα δηναριον ¹¹λαβοντες δε εγογγυζον κατα του οικοδοεσποτου ¹²λεγοντες οτι ουτοι οι εσχατοι μιαν ωραν εποιησαν και ισους ημιν αυτους εποιησας τοις βαστασασιν το βαρος της ημερας και τον καυσωνα ¹³ο δε αποκριθεις ειπεν ενι αυτων εταιρε ουκ αδικω σε ουχι δηναριου συνεφωνησας μοι ¹⁴αρον το σον και υπαγε θελω δε τουτω τω εσχατω δουναι ως και σοι ¹⁵η ουκ εξεστιν μοι ποιησαι ο θελω εν τοις εμοις ει ο οφθαλμος σου πονηρος εστιν οτι εγω αγαθος εμιμ ¹⁶ουτως εσονται οι εσχατοι πρωτοι και οι πρωτοι εσχατοι πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι ¹⁷και αναβαινων ο ιησους εις ιεροσολυμα παρελαβεν τους δωδεκα μαθητας κατ ιδιαν εν τη οδω και ειπεν αυτοις ¹⁸ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιος του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω ¹⁹και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν εις το εμπαιξαι και μαστιγωσαι και σταυρωσαι και τη τριτη ημερα αναστησεται ²⁰τοτε προσηλθεν αυτω η μητηρ των υιων ζεβεδαιου μετα των υιων αυτης προσκυνουσα και αιτουσα τι παρ αυτου ²¹ο δε ειπεν αυτη τι θελεις λεγει αυτω ειπε ινα καθισωσιν ουτοι οι δυο υιοι μου εις εκ δεξιων σου και εις εξ ευωνυμων εν τη βασιλεια σου ²²αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πειν το ποτηριον ο εγω μελλω πινειν και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι λεγουσιν αυτω δυναμεθα ²³και λεγει αυτοις το μεν ποτηριον μου πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων μου ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οις ητοιμασται υπο του πατρος μου ²⁴και ακουσαντες οι δεκα ηγανακτησαν περι των δυο αδελφων ²⁵ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτους ειπεν οιδατε οτι οι αρχοντες των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι κατεξουσιαζουσιν αυτων ²⁶ουχ ουτως δε εσται εν υμιν αλλ ος εαν θελη εν υμιν μεγας γενεσθαι εστω υμων διακονος ²⁷και ος εαν θελη εν υμιν ειναι πρωτος εστω υμων δουλος ²⁸ωσπερ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακο-

νηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων ²⁹και εκπορευομενων αυτων απο ιεριχω ηκολουθησεν αυτω οχλος πολυς ³⁰και ιδου δυο τυφλοι καθημενοι παρα την οδον ακουσαντες οτι ιησους παραγει εκραξαν λεγοντες ελεησον ημας κυριε υιος δαβιδ ³¹ο δε οχλος επετιμησεν αυτοις ινα σιωπησωσιν οι δε μειζον εκραζον λεγοντες ελεησον ημας κυριε υιος δαβιδ ³²και στας ο ιησους εφωνησεν αυτους και ειπεν τι θελετε ποιησω υμιν ³³λεγουσιν αυτω κυριε ινα ανοιχθωσιν ημων οι οφθαλμοι ³⁴σπλαγχνισθεις δε ο ιησους ηψατο των οφθαλμων αυτων και ευθεως ανεβλεψαν αυτων οι οφθαλμοι και ηκολουθησαν αυτω

21 και οτε ηγγισαν εις ιεροσολυμα και ηλθον εις βηθφαγα προς το ορος των ελαιων τοτε ο ιησους απεστειλεν δυο μαθητας ²λεγων αυτοις πορευθητε εις την κωμην την απεναντι υμων και ευθεως ευρησετε ονον δεδεμενην και πωλον μετ αυτης λυσαντες αγαγετε μοι ³και εαν τις υμιν ειπη τι ερειτε οτι ο κυριος αυτων χρειαν εχει ευθεως δε αποστελει αυτους ⁴τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντος ⁵ειπατε τη θυγατρι σιων ιδου ο βασιλευς σου ερχεται σοι πραυς και επιβεβηκως επι ονον και πωλον υιον υποζυγιου ⁶πορευθεντες δε οι μαθηται και ποιησαντες καθως προσεταξεν αυτοις ο ιησους ⁷ηγαγον την ονον και τον πωλον και επεθηκαν επανω αυτων τα ιματια αυτων και επεκαθισεν επανω αυτων ⁸ο δε πλειστος οχλος εστρωσαν εαυτων τα ιματια εν τη οδω αλλοι δε εκοπτον κλαδους απο των δενδρων και εστρωννουον εν τη οδω ⁹οι δε οχλοι οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα τω υιω δαβιδ ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ωσαννα εν τοις υψιστοις ¹⁰και εισελθοντος αυτου εις ιεροσολυμα εσεισθη πασα η πολις λεγουσα τις εστιν ουτος ¹¹οι δε οχλοι ελεγον ουτος εστιν ιησους ο προφητης ο απο ναζαρετ της γαλιλαιας ¹²και εισηλθεν ο ιησους εις το ιερον του θεου και εξεβαλεν παντας τους πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τας τραπεζας των κολλυβιστων κατεστρεψεν και τας καθεδρας των πωλωντων τας περιστερας ¹³και λεγει αυτοις γεγραπται ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται υμεις δε αυτον εποιησατε σπηλαιον ληστων ¹⁴και προσηλθον αυτω τυφλοι και χωλοι εν τω ιερω και εθεραπευσεν αυτους ¹⁵ιδοντες δε οι αρχιερεις και οι γραμματαις τα θαυμασια α εποιησεν και τους παιδας κραζοντας εν τω ιερω και λεγοντας ωσαννα τω υιω δαβιδ ηγανακτησαν ¹⁶και ειπον αυτω ακουεις τι ουτοι λεγουσιν ο δε ιησους λεγει αυτοις ναι ουδεποτε ανεγνωτε οτι εκ στοματος νηπιων και θηλαζοντων κατηρτισω αινον ¹⁷και καταλιπων αυτους εξηλθεν εξω της πολεως εις βηθανιαν και ηυλισθη εκει ¹⁸πρωιας δε επαναγων εις την πολιν επεινασεν ¹⁹και ιδων συκην μιαν επι της οδου ηλθεν επ αυτην και ουδεν ευρεν εν αυτη ει μη φυλλα μονον και λεγει αυτη μηκετι εκ σου καρπος γενηται εις τον αιωνα και εξηρανθη παραχρημα η συκη ²⁰και ιδοντες οι μαθηται

εθαυμασαν λεγοντες πως παραχρομα εξηρανθη η συκη ²¹αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν και μη διακριθητε ου μονον το της συκης ποιησετε αλλα και τω ορει τουτω ειπητε αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν γενησεται ²²και παντα οσα αν αιτησητε εν τη προσευχη πιστευοντες ληψεσθε ²³και ελθοντι αυτω εις το ιερον προσηλθον αυτω διδασκοντι οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου λεγοντες εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις και τις σοι εδωκεν την εξουσιαν ταυτην ²⁴αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις ερωτησω υμας καγω λογον ενα ον εαν ειπητε μοι καγω υμιν ερω εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ²⁵το βαπτισμα ιωαννου ποθεν ην εξ ουρανου η εξ ανθρωπων οι δε διελογιζοντο παρ εαυτοις λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει ημιν διατι ουν ουκ επιστευσατε αυτω ²⁶εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων φοβουμεθα τον οχλον παντες γαρ εχουσιν τον ιωαννην ως προφητην ²⁷και αποκριθεντες τω ιησου ειπον ουκ οιδαμεν εφη αυτοις και αυτος ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ²⁸τι δε υμιν δοκει ανθρωπος ειχεν τεκνα δυο και προσελθων τω πρωτω ειπεν τεκνον υπαγε σημερον εργαζου εν τω αμπελωνι μου ²⁹ο δε αποκριθεις ειπεν ου θελω υστερον δε μεταμεληθεις απηλθεν ³⁰και προσελθων τω δευτερω ειπεν ωσαυτως ο δε αποκριθεις ειπεν εγω κυριε και ουκ απηλθεν ³¹τις εκ των δυο εποιησεν το θελημα του πατρος λεγουσιν αυτω ο πρωτος λεγει αυτοις ο ιησους αμην λεγω υμιν οτι οι τελωναι και αι πορναι προαγουσιν υμας εις την βασιλειαν του θεου ³²ηλθεν γαρ προς υμας ιωαννης εν οδω δικαιοσυνης και ουκ επιστευσατε αυτω οι δε τελωναι και αι πορναι επιστευσαν αυτω υμεις δε ιδοντες ου μετεμεληθητε υστερον του πιστευσαι αυτω ³³αλλην παραβολην ακουσατε ανθρωπος τις ην οικοδοεσποτης οστις εφυτευσεν αμπελωνα και φραγμα αυτω περιεθηκεν και ωρυξεν εν αυτω ληνον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδοδο αυτον γεωργοις και απεδημησεν ³⁴οτε δε ηγγισεν ο καιρος των καρπων απεστειλεν τους δουλους αυτου προς τους γεωργους λαβειν τους καρπους αυτου ³⁵και λαβοντες οι γεωργοι τους δουλους αυτου ον μεν εδειραν ον δε απεκτειναν ον δε ελιθοβολησαν ³⁶παλιν απεστειλεν αλλους δουλους πλειονας των πρωτων και εποιησαν αυτοις ωσαυτως ³⁷υστερον δε απεστειλεν προς αυτοους τον υιον αυτου λεγων εντραπησονται τον υιον μου ³⁸οι δε γεωργοι ιδοντες τον υιον ειπον εν εαυτοις ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και κατασχωμεν την κληρονομιαν αυτου ³⁹και λαβοντες αυτον εξεβαλον εξω του αμπελωνος και απεκτειναν ⁴⁰οταν ουν ελθη ο κυριος του αμπελωνος τι ποιησει τοις γεωργοις εκεινοις ⁴¹λεγουσιν αυτω κακους κακως απολεσει αυτοους και τον αμπελωνα εκδοσεται αλλοις γεωργοις οιτινες αποδωσουσιν αυτω τους καρπους εν τοις καιροις αυτων ⁴²λεγει αυτοις ο ιησους ουδεποτε ανεγνωτε εν ταις γραφαις λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων ⁴³δια τουτο λεγω υμιν οτι

αρθησεται αφ υμων η βασιλεια του θεου και δοθησεται εθνη ποιουντι τους καρπους αυτης ⁴⁴και ο πεσων επι τον λιθον τουτον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λιχησει αυτον ⁴⁵και ακουσαντες οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι τας παραβολας αυτου εγνωσαν οτι περι αυτων λεγει ⁴⁶και ζητουντες αυτον κρατησαι εφοβηθησαν τους οχλους επειδη ως προφητην αυτον ειχον

22και αποκριθεις ο ιησους παλιν ειπεν αυτοις εν παραβολαις λεγων ²ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει οστις εποιησεν γαμους τω υιω αυτου ³και απεστειλεν τους δουλους αυτου καλεσαι τους κεκλημενους εις τους γαμους και ουκ ηθελον ελθειν ⁴παλιν απεστειλεν αλλους δουλους λεγων ειπατε τοις κεκλημενοις ιδου το αριστον μου ητοιμασα οι ταυροι μου και τα σιτιστα τεθυμενα και παντα ετοιμα δευτε εις τους γαμους ⁵οι δε αμελησαντες απηλθον ο μεν εις τον ιδιον αγρον ο δε εις την εμποριαν αυτου ⁶οι δε λοιποι κρατησαντες τους δουλους αυτου υβρισαν και απεκτειναν ⁷ακουσας δε ο βασιλευς ωργισθη και πεμφας τα στρατευματα αυτου απωλεσεν τους φονεις εκεινους και την πολιν αυτων ενεπρησεν ⁸τοτε λεγει τοις δουλους αυτου ο μεν γαμος ετοιμος εστιν οι δε κεκλημενοι ουκ ησαν αξιοι ⁹πορευεσθε ουν επι τας διεξοδους των οδων και οσους αν ευρητε καλεσατε εις τους γαμους ¹⁰και εξελθοντες οι δουλοι εκεινοι εις τας οδους συνηγαγον παντας οσους ευρον πονηρους τε και αγαθους και επλησθη ο γαμος ανακειμενων ¹¹εισελθων δε ο βασιλευς θεασασθαι τους ανακειμενους ειδεν εκει ανθρωπον ουκ ενδεδυμενον ενδυμα γαμου ¹²και λεγει αυτω εταιρε πως εισηλθες ωδε μη εχων ενδυμα γαμου ο δε εφιμωθη ¹³τοτε ειπεν ο βασιλευς τοις διακονοις δησαντες αυτου ποδας και χειρας αρατε αυτον και εκβαλετε εις το σκοτος το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων ¹⁴πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι ¹⁵τοτε πορευθεντες οι φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον οπως αυτον παγιδουσιν εν λογω ¹⁶και αποστελλουσιν αυτω τους μαθητας αυτων μετα των ηρωδιανων λεγοντες διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθης ει και την οδον του θεου εν αληθεια διδασκεις και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων ¹⁷ειπε ουν ημιν τι σοι δοκει εξεστιν δουναι κησσον καισαρι η ου ¹⁸γνους δε ο ιησους την πονηριαν αυτων ειπεν τι με πειραζετε υποκριται ¹⁹επιδειξατε μοι το νομισμα του κησσου οι δε προσηνεγκαν αυτω δηναριον ²⁰και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη ²¹λεγουσιν αυτω καισαρος τοτε λεγει αυτοις αποδοτε ουν τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω ²²και ακουσαντες εθαυμασαν και αφεντες αυτον απηλθον ²³εν εκεινη τη ημερα προσηλθον αυτω σαδδουκαιιοι οι λεγοντες μη ειναι αναστασιν και επηρωτησαν αυτον ²⁴λεγοντες διδασκαλε μωσης ειπεν εαν τις αποθανη μη εχων τεκνα επιγαμβρευσει ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και αναστησει σπερμα τω αδελφω αυτου ²⁵ησαν δε παρ ημιν επτα αδελφοι και

ο πρωτος γαμησας ετελευτησεν και μη εχων σπερμα αφηκεν την γυναικα αυτου τω αδελφω αυτου ²⁶ομοιως και ο δευτερος και ο τριτος εως των επτα ²⁷υστερον δε παντων απεθανεν και η γυνη ²⁸εν τη ουν αναστασει τινος των επτα εσται γυνη παντες γαρ εσχον αυτην ²⁹αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις πλανασθε μη ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου ³⁰εν γαρ τη αναστασει ουτε γαμουσιν ουτε εκγαμιζονται αλλ ως αγγελοι του θεου εν ουρανω εισιν ³¹περι δε της αναστασεως των νεκρων ουκ ανεγνωτε το ρηθεν υμιν υπο του θεου λεγοντος ³²εγω ειμι ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ ουκ εστιν ο θεος θεος νεκρων αλλα ζωντων ³³και ακουσαντες οι οχλοι εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου ³⁴οι δε φαρισαιοι ακουσαντες οτι εφιμωσεν τους σαδδουκαιους συνηχθησαν επι το αυτο ³⁵και επηρωτησεν εις εξ αυτων νομικος πειραζων αυτον και λεγων ³⁶διδασκαλε ποια εντολη μεγαλη εν τω νομω ³⁷ο δε ιησους ειπεν αυτω αγαπησεις κυριον τον θεον σου εν ολη τη καρδια σου και εν ολη τη ψυχη σου και εν ολη τη διανοια σου ³⁸αυτη εστιν πρωτη και μεγαλη εντολη ³⁹δευτερα δε ομοια αυτη αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον ⁴⁰εν ταυταις ταις δυσιν εντολαις ολος ο νομος και οι προφηται κρεμανται ⁴¹συνηγμενων δε των φαρισαιων επηρωτησεν αυτους ο ιησους ⁴²λεγων τι υμιν δοκει περι του χριστου τινος υιος εστιν λεγουσιν αυτω του δαβιδ ⁴³λεγει αυτοις πως ουν δαβιδ εν πνευματι κυριον αυτον καλει λεγων ⁴⁴ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου ⁴⁵ει ουν δαβιδ καλει αυτον κυριον πως υιος αυτου εστιν ⁴⁶και ουδεις εδυνατο αυτω αποκριθηναι λογον ουδε ετολμησεν τις απ εκεινης της ημερας επερωτησαι αυτον ουκετι

23τοτε ο ιησους ελαλησεν τοις οχλοις και τοις μαθηταις αυτου ²λεγων επι της μωσεως καθεδρας εκαθισαν οι γραμματαις και οι φαρισαιοι ³παντα ουν οσα αν ειπωσιν υμιν τηρειν τηρειτε και ποιειτε κατα δε τα εργα αυτων μη ποιειτε λεγουσιν γαρ και ου ποιουσιν ⁴δεσμεουσιν γαρ φορτια βαρεα και δυσβαστακτα και επιτιθεασιν επι τους ωμους των ανθρωπων τω δε δακτυλω αυτων ου θελουσιν κινησαι αυτα ⁵παντα δε τα εργα αυτων ποιουσιν προς το θεαθηναι τοις ανθρωποις πλατυνουσιν δε τα φυλακτηρια αυτων και μεγαλυνουσιν τα κρασπεδα των ιματιων αυτων ⁶φιλουσιν τε την πρωτοκλισιαν εν τοις δειπνοις και τας πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαις ⁷και τους ασπασμους εν ταις αγοραις και καλεισθαι υπο των ανθρωπων ραββι ραββι ⁸υμεις δε μη κληθητε ραββι εις γαρ εστιν υμων ο καθηγητης ο χριστος παντες δε υμεις αδελφοι εστε ⁹και πατερα μη καλεσητε υμων επι της γης εις γαρ εστιν ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις ¹⁰μηδε κληθητε καθηγηται εις γαρ υμων εστιν ο καθηγητης ο χριστος ¹¹ο δε μειζων υμων εσται υμων διακονος ¹²οστις δε υψωσει εαυτον ταπεινωθησεται και οστις ταπεινωσει εαυτον υψωθησε-

ται ¹³ουαι δε υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι κατεσθειτε τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι δια τουτο ληψεσθε περισσοτερον κριμα ¹⁴ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι κλειετε την βασιλειαν των ουρανων εμπροσθεν των ανθρωπων υμεις γαρ ουκ εισερχεσθε ουδε τους εισερχομενους αφιετε εισελθειν ¹⁵ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι περιαγετε την θαλασσαν και την ξηραν ποιησαι ενα προσηλυτον και οταν γενηται ποιειτε αυτον υιον γεεννης διπλοτερον υμων ¹⁶ουαι υμιν οδηγοι τυφλοι οι λεγοντες ος αν ομοση εν τω ναω ουδεν εστιν ος δ αν ομοση εν τω χρυσω του ναου οφειλει ¹⁷μωροι και τυφλοι τις γαρ μειζων εστιν ο χρυσος η ο νακος ο αγιαζων τον χρυσον ¹⁸και ος εαν ομοση εν τω θυσιαστηριω ουδεν εστιν ος δ αν ομοση εν τω δωρω τω επανω αυτου οφειλει ¹⁹μωροι και τυφλοι τι γαρ μειζον το δωρον η το θυσιαστηριον το αγιαζον το δωρον ²⁰ο ουν ομοσας εν τω θυσιαστηριω ομνυει εν αυτω και εν πασιν τοις επανω αυτου ²¹και ο ομοσας εν τω ναω ομνυει εν αυτω και εν τω κατοικουντι αυτον ²²και ο ομοσας εν τω ουρανω ομνυει εν τω θρονω του θεου και εν τω καθημενω επανω αυτου ²³ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι αποδεκατουτε το ηδουοσμον και το ανηθον και το κυμινον και αφηκατε τα βαρύτερα του νομου την κρισιν και τον ελεον και την πιστιν ταυτα εδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναι ²⁴οδηγοι τυφλοι οι διυλιζοντες τον κωνωπα την δε καμηλον καταπινοντες ²⁵ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι καθαριζετε το εξωθεν του ποτηριου και της παροψιδος εσωθεν δε γεμουσιν εξ αρπαγης και ακρασιας ²⁶φαρισαιε τυφλε καθαρισον πρωτον το εντος του ποτηριου και της παροψιδος ινα γενηται και το εκτος αυτων καθαρον ²⁷ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι παρομοιαζετε ταφοις κεκονιαμενοις οιτινες εξωθεν μεν φαινονται ωραιοι εσωθεν δε γεμουσιν οστων νεκρων και πασης ακαθαρσιας ²⁸ουτως και υμεις εξωθεν μεν φαινεσθε τοις ανθρωποις δικαιοι εσωθεν δε μεστοι εστε υποκρισεως και ανομιας ²⁹ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι οικοδομειτε τους ταφους των προφητων και κοσμειτε τα μνημεια των δικαιων ³⁰και λεγετε ει ημεν εν ταις ημεραις των πατερων ημων ουκ αν ημεν κοινωνοι αυτων εν τω αιματι των προφητων ³¹ωστε μαρτυρειτε εαυτοις οτι υιοι εστε των φονευσαντων τους προφητας ³²και υμεις πληρωσατε το μετρον των πατερων υμων ³³οφεις γεννηματα εχιδνων πως φυγητε απο της κρισεως της γεεννης ³⁴δια τουτο ιδου εγω αποστελλω προς υμας προφητας και σοφους και γραμματαις και εξ αυτων αποκτενειτε και σταυρωσετε και εξ αυτων μαστιγωσετε εν ταις συναγωγαις υμων και διωξετε απο πολεως εις πολιν ³⁵οπως ελθη εφ υμας παν αιμα δικαιον εκχυνομενον επι της γης απο του αιματος αβελ του δικαιου εως του αιματος ζαχαριου υιου βαραχιου ον εφονευσατε μεταξυ του ναου και του θυσιαστηριου ³⁶αμην λεγω υμιν ηξει ταυτα παντα επι την γενεαν ταυτην ³⁷ιερουσαλημ ιερου-

σαλήμ η αποκτεινουσα τους προφητας και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους προς αυτην ποσακις ηθελησα επισυναγαγειν τα τεκνα σου ον τροπον επισυναγει ορνις τα νοσσια εαυτης υπο τας πτερυγας και ουκ ηθελησατε ³⁸ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων ερημος ³⁹λεγω γαρ υμιν ου μη με ιδητε απ αρτι εως αν ειπητε ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου

24 και εξελθων ο ιησους επορευετο απο του ιερου και προσηλθον οι μαθηται αυτο επιδειξαι αυτω τας οικοδομας του ιερου ²ο δε ιησους ειπεν αυτοις ου βλεπετε παντα ταυτα αμην λεγω υμιν ου μη αφεθη ωδε λιθος επι λιθον ος ου μη καταλυθησεται ³καθημενου δε αυτου επι του ορους των ελαιων προσηλθον αυτω οι μαθηται και ιδιαν λεγοντες ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον της σης παρουσιας και της συντελειας του αιωνος ⁴και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις βλεπετε μη τις υμας πλανηση ⁵πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες εγω ειμι ο χριστος και πολλους πλανησουσιν ⁶μελλησετε δε ακουειν πολεμους και ακοας πολεμων ορατε μη θροεισθε δει γαρ παντα γενεσθαι αλλ ουτω εστιν το τελος ⁷εγερθησεται γαρ εθνος επι εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν και εσονται λιμοι και λοιμοι και σεισμοι κατα τοπους ⁸παντα δε ταυτα αρχη ωδινων ⁹τοτε παραδωσουσιν υμας εις θλιψιν και αποκτεινουσιν υμας και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων των εθνων δια το ονομα μου ¹⁰και τοτε σκανδαλισθησονται πολλοι και αλληλους παραδωσουσιν και μισησουσιν αλληλους ¹¹και πολλοι ψευδοπροφηται εγερθησονται και πλανησουσιν πολλους ¹²και δια το πληθυνθηναι την ανομιαν φυγησεται η αγαπη των πολλων ¹³ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται ¹⁴και κηρυχθησεται τουτο το ευαγγελιον της βασιλειας εν ολη τη οικουμενη εις μαρτυριον πασιν τοις εθνεσιν και τοτε ηξει το τελος ¹⁵οταν ουν ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεως το ρηθεν δια δανιηλ του προφητου εστος εν τοπω αγιω ο αναγινωσκων νοειτω ¹⁶τοτε οι εν τη ιουδαια φυγετωσαν επι τα ορη ¹⁷ο επι του δωματος μη καταβαινετω αραι τι εκ της οικιας αυτου ¹⁸και ο εν τω αγρω μη επιστρεψατω οπισω αραι τα ιματια αυτου ¹⁹ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις ²⁰προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η φυγη υμων χειμωνος μηδε εν σαββατω ²¹εσται γαρ τοτε θλιψις μεγαλη οια ου γεγονεν απ αρχης κοσμου εως του νυν ουδ ου μη γενηται ²²και ει μη εκολοβωθησαν αι ημεραι εκειναι ουκ αν εσωθη πασα σαρξ δια δε τους εκλεκτους κολοβωθησονται αι ημεραι εκειναι ²³τοτε εαν τις υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστος η ωδε μη πιστευσητε ²⁴εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια μεγαλα και τερατα ωστε πλανησαι ει δυνατον και τους εκλεκτους ²⁵ιδου προειρηκα υμιν ²⁶εαν ουν ειπωσιν υμιν ιδου εν τη ερημω εστιν μη εξελθητε ιδου εν τοις ταμειοις μη πιστευσητε ²⁷ωσπερ γαρ η αστραπη εξερχεται απο ανατολων και φαινεται εως δυσμων ουτως εσται και η

παρουσια του υιου του ανθρωπου ²⁸οπου γαρ εαν η το πτωμα εκει συναχθησονται οι αετοι ²⁹ευθεως δε μετα την θλιψιν των ημερων εκεινων ο ηλιος σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγος αυτης και οι αστερες πεσουνται απο του ουρανου και αι δυναμεις των ουρανων σαλευθησονται ³⁰και τοτε φανησεται το σημειον του υιου του ανθρωπου εν τω ουρανω και τοτε κοφονται πασαι αι φυλαι της γης και σφονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου μετα δυναμειωσ και δοξης πολλης ³¹και αποστελει τους αγγελους αυτου μετα σαλπιγγος φωνης μεγαλης και επισυναξουσιν τους εκλεκτους αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρων ουρανων εως ακρων αυτων ³²απο δε της συκης μαθετε την παραβολην οταν ηδη ο κλαδος αυτης γενηται απαλος και τα φυλλα εκφυη γινωσχετε οτι εγγυς το θερος ³³ουτως και υμεις οταν ιδητε παντα ταυτα γινωσχετε οτι εγγυς εστιν επι θυραις ³⁴αμην λεγω υμιν ου μη παρελθη η γενεα αυτη εως αν παντα ταυτα γενηται ³⁵ο ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν ³⁶περι δε της ημερας εκεινης και της ωρας ουδεις οιδεν ουδε οι αγγελοι των ουρανων ει μη ο πατηρ μου μονος ³⁷ωσπερ δε αι ημεραι του νωε ουτως εσται και η παρουσια του υιου του ανθρωπου ³⁸ωσπερ γαρ ησαν εν ταις ημεραις ταις προ του κατακλυσμου τρωγοντες και πινοντες γαμουντες και εκγαμιζοντες αχρι ης ημερας εισηλθεν νωε εις την κιβωτον ³⁹και ουκ εγνωσαν εως ηλθεν ο κατακλυσμος και ηρεν απαντας ουτως εσται και η παρουσια του υιου του ανθρωπου ⁴⁰τοτε δυο εσονται εν τω αγρω ο εις παραλαμβανεται και ο εις αφιεται ⁴¹δυο αληθουσαι εν τω μυλωνι μια παραλαμβανεται και μια αφιεται ⁴²γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδατε ποια ωρα ο κυριος υμων ερχεται ⁴³εκεινο δε γινωσχετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης ποια φυλακη ο κλεπτης ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν ειασεν διορυγηναι την οικιαν αυτου ⁴⁴δια τουτο και υμεις γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου ερχεται ⁴⁵τις αραι εστιν ο πιστος δουλος και φρονιμος ον κατεστησεν ο κυριος αυτου επι της θεραπειας αυτου του διδοναι αυτοις την τροφην εν καιρω ⁴⁶μακαριος ο δουλος εκεινος ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει ποιουντα ουτως ⁴⁷αμην λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον ⁴⁸εαν δε ειπη ο κακος δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριος μου ελθειν ⁴⁹και αρξηται τυπτειν τους συνδουλους εσθειν δε και πινειν μετα των μεθυοντων ⁵⁰ηξει ο κυριος του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει ⁵¹και διχοτομησει αυτον και το μερος αυτου μετα των υποκριτων θησει εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων

25 τοτε ομοιωθησεται η βασιλεια των ουρανων δεκα παρθενοις αιτινες λαβουσαι τας λαμπαδας αυτων εξηλθον εις απαντησιν του νυμφιου ²πεντε δε ησαν εξ αυτων φρονιμοι και αι πεντε μωραι ³αιτινες μωραι λαβουσαι τας λαμπαδας εαυτων ουκ ελαβον μεθ εαυτων ελαιον

⁴αι δε φρονιμοι ελαβον ελαιον εν τοις αγγειοις αυτων μετα των λαμπαδων αυτων ⁵χρονιζοντος δε του νυμφιου ενυσταξαν πασαι και εκαθευδον ⁶μεσης δε νυκτος κραυγη γεγονεν ιδου ο νυμφιος ερχεται εξερχεσθε εις απαντησιν αυτου ⁷τοτε ηγερθησαν πασαι αι παρθενοι εκειναι και εκοσμησαν τας λαμπαδας αυτων ⁸αι δε μωραι ταις φρονιμοις ειπον δοτε ημιν εκ του ελαιου υμων οτι αι λαμπαδες ημων σβεννυνται ⁹απεκριθησαν δε αι φρονιμοι λεγουσαι μηποτε ουκ αρκεση ημιν και υμιν πορευεσθε δε μαλλον προς τους πωλουντας και αγορασατε εαυταις ¹⁰απερχομενων δε αυτων αγορασαι ηλθεν ο νυμφιος και αι ετοιμοι εισηλθον μετ αυτου εις τους γαμους και εκλεισθη η θυρα ¹¹υστερον δε ερχονται και αι λοιπαι παρθενοι λεγουσαι κυριε κυριε ανοιξον ημιν ¹²ο δε αποκριθεις ειπεν αμην λεγω υμιν ουκ οίδα υμας ¹³γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδατε την ημεραν ουδε την ωραν εν η ο υιος του ανθρωπου ερχεται ¹⁴ωσπερ γαρ ανθρωπος αποδημων εκαλεσεν τους ιδιους δουλους και παρεδωκεν αυτοις τα υπαρχοντα αυτου ¹⁵και ω μεν εδωκεν πεντε ταλαντα ω δε δυο ω δε εν εκαστω κατα την ιδιαν δυναμιν και απεδημησεν ευθεως ¹⁶πορευθεις δε ο τα πεντε ταλαντα λαβων ειργασατο εν αυτοις και εποιησεν αλλα πεντε ταλαντα ¹⁷ωσαυτως και ο τα δυο εκερδησεν και αυτος αλλα δυο ¹⁸ο δε το εν λαβων απελθων ωρυξεν εν τη γη και απεκρυφεν το αργυριον του κυριου αυτου ¹⁹μετα δε χρονον πολυν ερχεται ο κυριος των δουλων εκεινων και συναρει μετ αυτων λογον ²⁰και προσελθων ο τα πεντε ταλαντα λαβων προσηνεγκεν αλλα πεντε ταλαντα λεγων κυριε πεντε ταλαντα μοι παρεδωκας ιδε αλλα πεντε ταλαντα εκερδησα επ αυτοις ²¹εφη δε αυτω ο κυριος αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ης πιστος επι πολλων σε καταστησω εισελθε εις την χαραν του κυριου σου ²²προσελθων δε και ο τα δυο ταλαντα λαβων ειπεν κυριε δυο ταλαντα μοι παρεδωκας ιδε αλλα δυο ταλαντα εκερδησα επ αυτοις ²³εφη αυτω ο κυριος αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ης πιστος επι πολλων σε καταστησω εισελθε εις την χαραν του κυριου σου ²⁴προσελθων δε και ο το εν ταλαντον ειληφως ειπεν κυριε εγνων σε οτι σκληρος ει ανθρωπος θεριζων οπου ουκ εσπειρας και συναγων οθεν ου διεσχορπισας ²⁵και φοβηθεις απελθων εκρυψα το ταλαντον σου εν τη γη ιδε εχεις το σον ²⁶αποκριθεις δε ο κυριος αυτου ειπεν αυτω πονηρε δουλε και οκνηρε ηδεις οτι θεριζω οπου ουκ εσπειρα και συναγω οθεν ου διεσχορπισα ²⁷εδει ουν σε βαλιν το αργυριον μου τοις τραπεζιταις και ελθων εγω εκομισαμην αν το εμον συν τοκω ²⁸αρατε ουν απ αυτου το ταλαντον και δοτε τω εχοντι τα δεκα ταλαντα ²⁹τω γαρ εχοντι παντι δοθησεται και περισσευθησεται απο δε του μη εχοντος και ο εχει αρθησεται απ αυτου ³⁰και τον αχρειον δουλων εκβαλλετε εις το σκοτος το εξωτερων εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων ³¹οταν δε ελθη ο υιος του ανθρωπου εν τη δοξη αυτου και παντες οι αγιοι αγγελοι μετ αυτου τοτε καθισει επι θρονου δοξης αυτου

³²και συναχθησεται εμπροσθεν αυτου παντα τα εθνη και αφοριει αυτους απ αλληλων ωσπερ ο ποιμην αφοριζει τα προβατα απο των εριφων ³³και στησει τα μεν προβατα εκ δεξιων αυτου τα δε εριφια εξ ευωνυμων ³⁴τοτε ερει ο βασιλευς τοις εκ δεξιων αυτου δευτε οι ευλογημενοι του πατρος μου κληρονομησατε την ητοιμασμενην υμιν βασιλειαν απο καταβολης κοσμου ³⁵επεινασα γαρ και εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και εποτισατε με ξενος ημην και συνηγαγετε με ³⁶γυμνος και περιεβαλετε με ησθηνησα και επεσκεψασθε με εν φυλακη ημην και ηλθετε προς με ³⁷τοτε αποκριθησονται αυτω οι δικαιοι λεγοντες κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα και εθρεψαμεν η διψωντα και εποτισαμεν ³⁸ποτε δε σε ειδομεν ξενον και συνηγαγομεν η γυμνον και περιεβαλομεν ³⁹ποτε δε σε ειδομεν ασθηνη η εν φυλακη και ηλθομεν προς σε ⁴⁰και αποκριθεις ο βασιλευς ερει αυτοις αμην λεγω υμιν εφ οσον εποιησατε ενι τουτων των αδελφων μου των ελαχιστων εμοι εποιησατε ⁴¹τοτε ερει και τοις εξ ευωνυμων πορευεσθε απ εμου οι κατηραμενοι εις το πυρ το αιωνιον το ητοιμασμενον τω διαβωλω και τοις αγγελοις αυτου ⁴²επεινασα γαρ και ουκ εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και ουκ εποτισατε με ⁴³ξενος ημην και ου συνηγαγετε με γυμνος και ου περιεβαλετε με ασθηνης και εν φυλακη και ουκ επεσκεψασθε με ⁴⁴τοτε αποκριθησονται αυτω και αυτοι λεγοντες κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα η διψωντα η ξενον η γυμνον η ασθηνη η εν φυλακη και ου διηκονησαμεν σοι ⁴⁵τοτε αποκριθησεται αυτοις λεγων αμην λεγω υμιν εφ οσον ουκ εποιησατε ενι τουτων των ελαχιστων ουδε εμοι εποιησατε ⁴⁶και απελευσονται ουτοι εις κολασιν αιωνιον οι δε δικαιοι εις ζωην αιωνιον

26 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους παντας τους λογους τουτους ειπεν τοις μαθηταις αυτου ²οιδατε οτι μετα δυο ημερας το πασχα γινεται και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις το σταυρωθηναι ³τοτε συνηχθησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι του λαου εις την αυλην του αρχιερεως του λεγομενου καιαφα ⁴και συνεβουλευσαντο ινα τον ιησουν κρατησωσιν δολω και αποκτεινωσιν ⁵ελεγον δε μη εν τη εορτη ινα μη θορυβος γενηται εν τω λαω ⁶του δε ιησου γενομενου εν βηθανια εν οικια σιμωνος του λεπτρου ⁷προσηλθεν αυτω γυνη αλαβαστρον μυρου εχουσα βαρυτιμου και κατεχεεν επι την κεφαλην αυτου ανακειμενου ⁸ιδοντες δε οι μαθηται αυτου ηγανακτησαν λεγοντες εις τι η απωλεια αυτη ⁹ηδυνατο γαρ τουτο το μυρον πραθηναι πολλου και δοθηναι πτωχοις ¹⁰γνους δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι κοπους παρεχετε τη γυναικι εργον γαρ καλον ειργασατο εις εμε ¹¹παντοτε γαρ τους πτωχους εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε ¹²βαλουσα γαρ αυτη το μυρον τουτο επι του σωματος μου προς το ενταφιασαι με εποιησεν ¹³αμην λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εν ολω τω κοσμω λαληθησεται και ο εποιησεν αυτη εις μνημοσυνον αυτης ¹⁴τοτε πορευθεις

εις των δωδεκα ο λεγομενος ιουδας ισκαριωτης προς τους αρχιερεις ¹⁵ειπεν τι θελετε μοι δουναι καγω υμιν παραδωσω αυτον οι δε εστησαν αυτω τριακοντα αργυρια ¹⁶και απο τοτε εζητει ευκαιριαν ινα αυτον παραδω ¹⁷τη δε πρωτη των αζυμων προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες αυτω που θελεις ετοιμασωμεν σοι φαγειν το πασχα ¹⁸ο δε ειπεν υπαγετε εις την πολιν προς τον δεινα και ειπατε αυτω ο διδασκαλος λεγει ο καιρος μου εγγυς εστιν προς σε ποιω το πασχα μετα των μαθητων μου ¹⁹και εποιησαν οι μαθηται ως συνεταξεν αυτοις ο ιησους και ητοιμασαν το πασχα ²⁰οψιας δε γενομενης ανεκειτο μετα των δωδεκα ²¹και εσθιοντων αυτων ειπεν αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με ²²και λυπουμενοι σφοδρα ηρξαντο λεγειν αυτω εκαστος αυτων μητι εγω ειμι κυριε ²³ο δε αποκριθεις ειπεν ο εμβαιφας μετ εμου εν τω τρυβλιω την χειρα ουτος με παραδωσει ²⁴ο μεν υιος του ανθρωπου υπαγει καθως γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωπος εκεινος ²⁵αποκριθεις δε ιουδας ο παραδιδους αυτον ειπεν μητι εγω ειμι ραββι λεγει αυτω συ ειπας ²⁶εσθιοντων δε αυτων λαβων ο ιησους τον αρτον και ευλογησας εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου ²⁷και λαβων το ποτηριον και ευχαριστησας εδωκεν αυτοις λεγων πιετε εξ αυτου παντες ²⁸τουτο γαρ εστιν το αιμα μου το της καινης διαθηκης το περι πολλων εκχυνομενον εις αφεσιν αμαρτιων ²⁹λεγω δε υμιν οτι ου μη πιω απ αρτι εκ τουτου του γεννηματος της αμπελου εως της ημερας εκεινης οταν αυτο πινω μεθ υμων καινον εν τη βασιλεια του πατρος μου ³⁰και υμνησαντες εξηλθον εις το ορος των ελαιων ³¹τοτε λεγει αυτοις ο ιησους παντες υμεις σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη γεγραπται γαρ παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησεται τα προβατα της ποιμνης ³²μετα δε το εγερθηναι με προαξω υμας εις την γαλιλαιαν ³³αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω ει και παντες σκανδαλισθησονται εν σοι εγω ουδεποτε σκανδαλισθησομαι ³⁴εφη αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι εν ταυτη τη νυκτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις απαρνηση με ³⁵λεγει αυτω ο πετρος καν δεη με συν σοι αποθανειν ου μη σε απαρνησομαι ομοιως και παντες οι μαθηται ειπον ³⁶τοτε ερχεται μετ αυτων ο ιησους εις χωριον λεγομενον γεθσημανη και λεγει τοις μαθηταις καθισατε αυτου εως ου απελθων προσευξωμαι εκει ³⁷και παραλαβων τον πετρον και τους δυο υιους ζεβεδαιου ηρξατο λυπεισθαι και αδημονειν ³⁸τοτε λεγει αυτοις περιλυπος εστιν η ψυχη μου εως θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε μετ εμου ³⁹και προσελθων μικρον επεσεν επι προσωπον αυτου προσευχομενος και λεγων πατερ μου ει δυνατον εστιν παρελθετω απ εμου το ποτηριον τουτο πλην ουχ ως εγω θελω αλλ ως συ ⁴⁰και ερχεται προς τους μαθητας και ευρισκει αυτους καθευδοντας και λεγει τω πετρω ουτως ουκ ισχυσατε μιαν ωραν γρηγορησαι μετ εμου ⁴¹γρηγορειτε και προ-

σευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενης ⁴²παλιν εκ δευτερου απελθων προσηξατο λεγων πατερ μου ει ου δυναται τουτο το ποτηριον παρελθειν απ εμου εαν μη αυτο πιω γενηθητω το θελημα σου ⁴³και ελθων ευρισκει αυτους παλιν καθευδοντας ησαν γαρ αυτων οι οφθαλμοι βεβαρημενοι ⁴⁴και αφεις αυτους απελθων παλιν προσηξατο εκ τριτου τον αυτον λογον ειπων ⁴⁵τοτε ερχεται προς τους μαθητας αυτου και λεγει αυτοις καθευδετε το λοιπον και αναπαυεσθε ιδου ηγγικεν η ωρα και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας αμαρτωλων ⁴⁶εγειρεσθε αγωμεν ιδου ηγγικεν ο παραδιδους με ⁴⁷και ετι αυτου λαλουντος ιδου ιουδας εις των δωδεκα ηλθεν και μετ αυτου οχλος πολυς μετα μαχαιρων και ξυλων απο των αρχιερων και πρεσβυτερων του λαου ⁴⁸ο δε παραδιδους αυτον εδωκεν αυτοις σημειον λεγων ον αν φιλησω αυτος εστιν κρατησατε αυτον ⁴⁹και ευθεως προσελθων τω ιησου ειπεν χαιρε ραββι και κατεφιλησεν αυτον ⁵⁰ο δε ιησους ειπεν αυτω εταιρε εφ ω παρει τοτε προσελθοντες επεβαλον τας χειρας επι τον ιησουν και εκρατησαν αυτον ⁵¹και ιδου εις των μετα ιησου εκτεινας την χειρα απεσπασεν την μαχαιραν αυτου και παταξας τον δουλον του αρχιερεως αφειλεν αυτου το ωτιον ⁵²τοτε λεγει αυτω ο ιησους αποστρεψον σου την μαχαιραν εις τον τοπον αυτης παντες γαρ οι λαβοντες μαχαιραν εν μαχαιρα απολουνται ⁵³η δοκεις οτι ου δυναμαι αρτι παρακαλεσαι τον πατερα μου και παραστησει μοι πλειους η δωδεκα λεγεωνας αγγελων ⁵⁴πως ουν πληρωθωσιν αι γραφαι οτι ουτως δει γενεσθαι ⁵⁵εν εκεινη τη ωρα ειπεν ο ιησους τοις οχλοις ως επι ληστην εξηλθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με καθ ημεραν προς υμας εκαθεζομην διδασκων εν τω ιερω και ουκ εκρατησατε με ⁵⁶τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθωσιν αι γραφαι των προφητων τοτε οι μαθηται παντες αφεντες αυτον εφυγον ⁵⁷οι δε κρατησαντες τον ιησουν απηγαγον προς καιαφαν τον αρχιερα οπου οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι συνηχθησαν ⁵⁸ο δε πετρος ηκολουθει αυτω απο μακροθεν εως της αυλης του αρχιερεως και εισελθων εσω εκαθητο μετα των υπηρετων ιδειν το τελος ⁵⁹οι δε αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι και το συνεδριον ολον εζητουν ψευδομαρτυριαν κατα του ιησου οπως αυτον θανατωσωσιν ⁶⁰και ουχ ευρον και πολλων ψευδομαρτυρων προσελθοντων ουχ ευρον ⁶¹υστερον δε προσελθοντες δυο ψευδομαρτυρες ειπον ουτος εφη δυναμαι καταλυσαι τον ναον του θεου και δια τριων ημερων οικοδομησαι αυτον ⁶²και αναστας ο αρχιερευς ειπεν αυτω ουδεν αποκρινη τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν ⁶³ο δε ιησους εσιωπα και αποκριθεις ο αρχιερευς ειπεν αυτω εξορκιζω σε κατα του θεου του ζωντος ινα ημιν ειπης ει συ ει ο χριστος ο υιος του θεου ⁶⁴λεγει αυτω ο ιησους συ ειπας πλην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον υιον του ανθρωπου καθημενον εκ δεξιων της δυναμεως και ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου ⁶⁵τοτε ο αρχιερευς διερρηξεν τα ιματια αυτου λεγων οτι εβλασφημησεν τι ετι χρειαν εχο-

μεν μαρτυρων ιδε νυν ηκουσατε την βλασφημιαν αυτου ⁶⁶τι υμιν δοκει οι δε αποκριθεντες ειπον ενοχος θανατου εστιν ⁶⁷τοτε ενεπτυσαν εις το προσωπον αυτου και εκολαφισαν αυτον οι δε ερραπισαν ⁶⁸λεγοντες προφητευσον ημιν χριστε τις εστιν ο παισας σε ⁶⁹ο δε πετρος εξω εκαθητο εν τη αυλη και προσηλθεν αυτω μια παιδισκη λεγουσα και συ ησθα μετα ιησου του γαλιλαιου ⁷⁰ο δε ηρνησατο εμπροσθεν παντων λεγων ουκ οιδα τι λεγεις ⁷¹εξελθοντα δε αυτον εις τον πυλωνα ειδεν αυτον αλλη και λεγει τοις εκει και ουτος ην μετα ιησου του ναζωραιου ⁷²και παλιν ηρνησατο μεθ ορκου οτι ουκ οιδα τον ανθρωπον ⁷³μετα μικρον δε προσελθοντες οι εστωτες ειπον τω πετρω αληθως και συ εξ αυτων ει και γαρ η λαλια σου δηλον σε ποιει ⁷⁴τοτε ηρξατο καταναθεματιζειν και ομνυειν οτι ουκ οιδα τον ανθρωπον και ευθεως αλεκτωρ εφωνησεν ⁷⁵και εμνησθη ο πετρος του ρηματος του ιησου ειρηκοτος αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις απαρηνηση με και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρως

27πρωιας δε γενομενης συμβουλιον ελαβον παντες οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου κατα του ιησου ωστε θανατωσαι αυτον ²και δησαντες αυτον απηγαγον και παρεδωκαν αυτον ποντιω πιλατω τω ηγεμονι ³τοτε ιδων ιουδας ο παραδιδους αυτον οτι κατεκριθη μεταμεληθεις απεστρεψεν τα τριακοντα αργυρια τοις αρχιερευσιν και τοις πρεσβυτεροις ⁴λεγων ημαρτον παραδους αιμα αθων οι δε ειπον τι προς ημας συ οφει ⁵και ριψας τα αργυρια εν τω ναω ανεχωρησεν και απελθων απηγγατο ⁶οι δε αρχιερεις λαβοντες τα αργυρια ειπον ουκ εξεστιν βαλειν αυτα εις τον κορβαναν επει τιμη αιματος εστιν ⁷συμβουλιον δε λαβοντες ηγορασαν εξ αυτων τον αγρον του κεραμεως εις ταφην τοις ξενοις ⁸διο εκληθη ο αγρος εκεινος αγρος αιματος εως της σημερον ⁹τοτε επληρωθη το ρηθεν δια ιερεμιου του προφητου λεγοντος και ελαβον τα τριακοντα αργυρια την τιμην του τετιμημενου ον ετιμησαντο απο υιων ισραηλ ¹⁰και εδωκαν αυτα εις τον αγρον του κεραμεως καθα συνεταξεν μοι κυριος ¹¹ο δε ιησους εστη εμπροσθεν του ηγεμονος και επηρωτησεν αυτον ο ηγεμων λεγων συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε ιησους εφη αυτω συ λεγεις ¹²και εν τω κατηγορεισθαι αυτον υπο των αρχιερων και των πρεσβυτερων ουδεν απεκρινατο ¹³τοτε λεγει αυτω ο πιλατος ουκ ακουεις ποσα σου καταμαρτυρουσιν ¹⁴και ουκ απεκριθη αυτω προς ουδε εν ρημα ωστε θαυμαζειν τον ηγεμονα λιαν ¹⁵κατα δε εορτην ειωθει ο ηγεμων απολπειν ενα τω οχλω δεσμιον ον ηθελον ¹⁶ειχον δε τοτε δεσμιον επισημον λεγομενον βαραββαν ¹⁷συνηγμενων ουν αυτων ειπεν αυτοις ο πιλατος τινα θελετε απολυσω υμιν βαραββαν η ιησουν τον λεγομενον χριστον ¹⁸ηδει γαρ οτι δια φθονον παρεδωκαν αυτον ¹⁹καθημενου δε αυτου επι του βηματος απεστειλεν προς αυτον η γυνη αυτου λεγουσα μηδεν σοι και τω δικαιω εκεινω πολλα γαρ επαθον σημερον κατ οναρ δι αυτον ²⁰οι δε αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι επεισαν

τους οχλους ινα αιτησωνται τον βαραββαν τον δε ιησουν απολესωσιν ²¹αποκριθεις δε ο ηγεμων ειπεν αυτοις τινα θελετε απο των δυο απολυσω υμιν οι δε ειπον βαραββαν ²²λεγει αυτοις ο πιλατος τι ουν ποιησω ιησουν τον λεγομενον χριστον λεγουσιν αυτω παντες σταυρωθητω ²³ο δε ηγεμων εφη τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσως εκραζον λεγοντες σταυρωθητω ²⁴ιδων δε ο πιλατος οτι ουδεν ωφελει αλλα μαλλον θορυβος γινεται λαβων υδωρ απενιψατο τας χειρας απεναντι του οχλου λεγων αθως ειμι απο του αιματος του δικαιου τουτου υμεις οψεσθε ²⁵και αποκριθεις πας ο λαος ειπεν το αιμα αυτου εφ ημας και επι τα τεκνα ημων ²⁶τοτε απελυσεν αυτοις τον βαραββαν τον δε ιησουν φραγελλωσας παρεδωκεν ινα σταυρωθη ²⁷τοτε οι στρατιωται του ηγεμονος παραλαβοντες τον ιησουν εις το πραιτωριον συνηγαγον επ αυτον ολην την σπειραν ²⁸και εκδυσαντες αυτον περιεθηκαν αυτω χλαμυδα κοκκινην ²⁹και πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν επι την κεφαλην αυτου και καλαμον επι την δεξιαν αυτου και γονυπετησαντες εμπροσθεν αυτου ενεπαιζον αυτω λεγοντες χαιρε ο βασιλευς των ιουδαιων ³⁰και εμπτυσαντες εις αυτον ελαβον τον καλαμον και ετυπτον εις την κεφαλην αυτου ³¹και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την χλαμυδα και ενεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου και απηγαγον αυτον εις το σταυρωσαι ³²εξερχομενοι δε ευρον ανθρωπον κυρηναιον ονοματι σιμωνα τουτον ηγγαρευσαν ινα αρη τον σταυρον αυτου ³³και ελθοντες εις τοπον λεγομενον γολγοθα ος εστιν λεγομενος κρανιου τοπος ³⁴εδωκαν αυτω πιειν οξος μετα χολης μεμιγμενον και γευσαμενος ουκ ηθελεν πιειν ³⁵σταυρωσαντες δε αυτον διεμερισαντο τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του προφητου διεμερισαντο τα ιματια μου εαυτοις και επι τον ιματισμον μου εβαλον κληρον ³⁶και καθημενοι ετηρουν αυτον εκει ³⁷και επεθηκαν επανω της κεφαλης αυτου την αιτιαν αυτου γεγραμμενην ουτος εστιν ιησους ο βασιλευς των ιουδαιων ³⁸τοτε σταυρουνται συν αυτω δυο λησται εις εκ δεξιων και εις εξ ευωνυμων ³⁹οι δε παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλας αυτων ⁴⁰και λεγοντες ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραις οικοδομων σωσον σεαυτον ει υιος ει του θεου καταβηθι απο του σταυρου ⁴¹ομοιως δε και οι αρχιερεις εμπαιζοντες μετα των γραμματεων και πρεσβυτερων ελεγον ⁴²αλλους εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι ει βασιλευς ισραηλ εστιν καταβατω νυν απο του σταυρου και πιστευσομεν αυτω ⁴³επειθειν επι τον θεον ρυσασθω νυν αυτον ει θελει αυτον ειπεν γαρ οτι θεου ειμι υιος ⁴⁴το δ αυτο και οι λησται οι συσταυρωθεντες αυτω ωνειδιζον αυτω ⁴⁵απο δε εκτης ωρας σκοτος εγενετο επι πασαν την γην εως ωρας εννατης ⁴⁶περι δε την εννατην ωραν ανεβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων ηλι ηλι λαμα σαβαχθανι τουτ εστιν θεε μου θεε μου ινατι με εγκατελιπες ⁴⁷τινες δε των εκει εστωτων ακουσαντες ελεγον οτι ηλιαν φωνει ουτος ⁴⁸και ευθεως δραμων εις εξ αυτων και λαβων σπογγον πλησας τε οξους και περι-

θεις καλαμω εποτιζεν αυτον ⁴⁹οι δε λοιποι ελεγον αφες ιδωμεν ει ερχεται ηλιας σωσων αυτον ⁵⁰ο δε ιησους παλιν κραξας φωνη μεγαλη αφηκεν το πνευμα ⁵¹και ιδου το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απο ανωθεν εως κατω και η γη εσεισθη και αι πετραι εσχισθησαν ⁵²και τα μνημεια ανεωχθησαν και πολλα σωματα των κεκοιμημενων αγιων ηγερθη ⁵³και εξελθοντες εκ των μνημειων μετα την εγερσιν αυτου εισηλθον εις την αγιαν πολιν και ενεφανισθησαν πολλοις ⁵⁴ο δε εκατονταρχος και οι μετ αυτου τηρουντες τον ιησουν ιδοντες τον σεισμον και τα γενομενα εφοβηθησαν σφοδρα λεγοντες αληθως θεου υιος ην ουτος ⁵⁵ησαν δε εκει γυναικες πολλαι απο μακροθεν θεωρουσαι αιτινες ηκολουθησαν τω ιησου απο της γαλιλαιας διακονουσαι αυτω ⁵⁶εν αις ην μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου και ιωση μητηρ και η μητηρ των υιων ζεβεδαιου ⁵⁷οφιας δε γενομενης ηλθεν ανθρωπος πλουσιος απο αριμαθαιας τουνομα ιωσηφ ος και αυτος εμαθητευσεν τω ιησου ⁵⁸ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου τοτε ο πιλατος εκελευσεν αποδοθηναι το σωμα ⁵⁹και λαβων το σωμα ο ιωσηφ ενετυλιξεν αυτο σινδονι καθαρα ⁶⁰και εθηκεν αυτο εν τω καινω αυτου μνημειω ο ελατομησεν εν τη πετρα και προσκυλισας λιθον μεγαν τη θυρα του μνημειου απηλθεν ⁶¹ην δε εκει μαρια η μαγδαληνη και η αλλη μαρια καθημεναι απεναντι του ταφου ⁶²τη δε επαυριον ητις εστιν μετα την παρασκευην συνηχθησαν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι προς πιλατον ⁶³λεγοντες κυριε εμνησθημεν οτι εκεινος ο πλανος ειπεν ετι ζων μετα τρεις ημερας εγειρομαι ⁶⁴κελευσον ουν ασφαλισθηναι τον ταφον εως της τριτης ημερας μηποτε ελθοντες οι μαθηται αυτου νυκτος κλειψωσιν αυτον και ειπωσιν τω λαω ηγερθη απο των νεκρων και εσται η εσχατη πλανη χειρων της πρωτης ⁶⁵εφη δε αυτοις ο πιλατος εχετε κουστωδιαν υπαγετε ασφαλισασθε ως οιδατε ⁶⁶οι δε πορευθεντες ησφαλισαντο τον ταφον σφραγισαντες τον λιθον μετα της κουστωδιας

28οφε δε σαββατων τη επιφωσκουση εις μιαν σαββατων ηλθεν μαρια η μαγδαληνη και η αλλη μαρια θεωρησαι τον ταφον ²και ιδου σεισμος εγενετο μεγας αγγελος γαρ κυριου καταβας εξ ουρανου προσελθων απεκυλισεν τον λιθον απο της θυρας και εκαθητο επανω αυτου ³ην δε η ιδεα αυτου ως αστραπη και το ενδυμα αυτου λευκον ωσει χιων ⁴απο δε του φοβου αυτου εσεισθησαν οι τηρουντες και εγενοντο ωσει νεκροι ⁵αποκριθεις δε ο αγγελος ειπεν ταις γυναιξιν μη φοβεισθε υμεις οιδα γαρ οτι ιησουν τον εσταυρωμενον ζητειτε ⁶ουκ εστιν ωδε ηγερθη γαρ καθως ειπεν δευτε ιδετε τον τοπον οπου εκειτο ο κυριος ⁷και ταχυ πορευθεισαι ειπατε τοις μαθηταις αυτου οτι ηγερθη απο των νεκρων και ιδου προαγει υμας εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε ιδου ειπον υμιν ⁸και εξελθουσαι ταχυ απο του μνημειου μετα φοβου και χαρας μεγαλης εδραμον απαγγελαι τοις μαθηταις αυτου ⁹ως δε επορευοντο απαγγελαι τοις μαθη-

ταις αυτου και ιδου ο ιησους απηνητησεν αυταις λεγων χαιρετε αι δε προσελθουσαι εκρατησαν αυτου τους ποδας και προσεκυνησαν αυτω ¹⁰τοτε λεγει αυταις ο ιησους μη φοβεισθε υπαγετε απαγγειλατε τοις αδελφοις μου ινα απελθωσιν εις την γαλιλαιαν κακει με οφνONTαι ¹¹πορευομενων δε αυτων ιδου τινες της κουστωδιας ελθοντες εις την πολιν απηγγειλαν τοις αρχιερευσιν παντα τα γενομενα ¹²και συναχθεντες μετα των πρεσβυτερων συμβουλιον τε λαβοντες αργυρια ικανα εδωκαν τοις στρατιωταις ¹³λεγοντες ειπατε οτι οι μαθηται αυτου νυκτος ελθοντες εκλεψαν αυτον ημων κοιμωμενων ¹⁴και εαν ακουσθη τουτο επι του ηγεμονος ημεις πεισομεν αυτον και υμας αμεριμνους ποιησομεν ¹⁵οι δε λαβοντες τα αργυρια εποιησαν ως εδιδαχθησαν και διεφημισθη ο λογος ουτος παρα ιουδαιοις μεχρι της σημερον ¹⁶οι δε ενδεκα μαθηται επορευθησαν εις την γαλιλαιαν εις το ορος ου εταξατο αυτοις ο ιησους ¹⁷και ιδοντες αυτον προσεκυνησαν αυτω οι δε εδιστασαν ¹⁸και προσελθων ο ιησους ελαλησεν αυτοις λεγων εδοθη μοι πασα εξουσια εν ουρανω και επι γης ¹⁹πορευθεντες ουν μαθητευσατε παντα τα εθνη βαπτιζοντες αυτους εις το ονομα του πατρος και του υιου και του αγιου πνευματος ²⁰διδασκοντες αυτους τηρειν παντα οσα ενετειλαμην υμιν και ιδου εγω μεθ υμων ειμι πασας τας ημερας εως της συντελειας του αιωνος αμην

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

¹ Αρχη του ευαγγελιου ιησου χριστου υιου του θεου ²ως γεγραπται εν τοις προφηταις ιδου εγω αποστειλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου ³φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου ⁴εγενετο ιωαννης βαπτιζων εν τη ερημω και κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων ⁵και εξεπορευετο προς αυτον πασα η ιουδαια χωρα και οι ιεροσολυμιται και εβαπτιζοντο παντες εν τω ιορδανη ποταμω υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων ⁶ην δε ιωαννης ενδεδυμενος τριχας καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου και εσθιων ακριδας και μελι αγριον ⁷και εκηρυσσεν λεγων ερχεται ο ισχυροτερος μου οπισω μου ου ουκ ειμι ικανος κυφας λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου ⁸εγω μεν εβαπτισα υμας εν υδατι αυτος δε βαπτισει υμας εν πνευματι αγιω ⁹και εγενετο εν κειναις ταις ημεραις ηλθεν ιησους απο ναζαρετ της γαλιλαιας και εβαπτισθη υπο ιωαννου εις τον ιορδανην ¹⁰και ευθεως αναβαινων απο του υδατος ειδεν σχιζομενους τους ουρανους και το πνευμα ωσει περιστεραν καταβαινον επ αυτον ¹¹και φωνη εγενετο εκ των ουρανων συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα ¹²και ευθως το πνευμα αυτον εκβαλλει εις την ερημον ¹³και ην εκει εν τη ερημω ημερας τεσσαρακοντα πειραζομενος υπο του σατανα και ην μετα των θηριων και οι αγγελοι διηκονουν αυτω ¹⁴μετα δε το παραδοθηναι τον ιωαννην ηλθεν ο ιησους εις την γαλιλαιαν κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας του θεου ¹⁵και λεγων οτι πεπληρωται ο καιρος και ηγγικεν η βασιλεια του θεου μετανοειτε και πιστευετε εν τω ευαγγελιω ¹⁶περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν σιμωνα και ανδρεαν τον αδελφον αυτου βαλλοντας αμφιβληστρον εν τη θαλασση ησαν γαρ αλιεις ¹⁷και ειπεν αυτοις ο ιησους δευτε οπισω μου και ποιησω υμας γενεσθαι αλιεις ανθρωπων ¹⁸και ευθεως αφεντες τα δικτυα αυτων ηκολουθησαν αυτω ¹⁹και προβας εκειθεν ολιγον ειδεν ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αυτοις εν τω πλοιω καταρτιζοντας τα δικτυα ²⁰και ευθεως εκαλεσεν αυτοις και αφεντες τον πατερα αυτων ζεβεδαιον εν τω πλοιω μετα των μισθωτων απηλθον οπισω αυτου ²¹και εισπορευονται εις καπερναουμ και ευθεως τοις σαββασιν εισελθων εις την συναγωγην

εδιδασκεν ²²και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου ην γαρ διδασκων αυτοις ως εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματεις ²³και ην εν τη συναγωγη αυτων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω και ανεκραξεν ²⁴λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνη ηλθες απολεσαι ημας οιδα σε τις ει ο αγιος του θεου ²⁵και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου ²⁶και σπαραξαν αυτον το πνευμα το ακαθαρτον και κραξαν φωνη μεγαλη εξηλθεν εξ αυτου ²⁷και εθαμβηθησαν παντες ωστε συζητειν προς αυτοις λεγοντας τι εστιν τουτο τις η διδαχη η καινη αυτη οτι κατ εξουσιαν και τοις πνευμασιν τοις ακαθαροτοις επιτασσει και υπακουουσιν αυτω ²⁸εξηλθεν δε η ακοη αυτου ευθως εις ολην την περιχωρον της γαλιλαιας ²⁹και ευθεως εκ της συναγωγης εξελθοντες ηλθον εις την οικιαν σιμωνος και ανδρεου μετα ιακωβου και ιωαννου ³⁰η δε πενθερα σιμωνος κατεκειτο πυρεσσουσα και ευθεως λεγουσιν αυτω περι αυτης ³¹και προσελθων ηγειρεν αυτην κρατησας της χειρος αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετος ευθεως και διηκονει αυτοις ³²οφιας δε γενομενης οτε εδω ο ηλιος εφερον προς αυτον παντας τους κακως εχοντας και τους δαιμονιζομενους ³³και η πολις ολη επισυνηγημενη ην προς την θυραν ³⁴και εθεραπευσεν πολλους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις και δαιμονια πολλα εξεβαλεν και ουκ ηφιεν λαλειν τα δαιμονια οτι ηδεισαν αυτον ³⁵και πρωι εννυχον λιαν αναστας εξηλθεν και απηλθεν εις ερημον τοπον κακει προσηχετο ³⁶και κατεδιωξαν αυτον ο σιμων και οι μετ αυτου ³⁷και ευροντες αυτον λεγουσιν αυτω οτι παντες ζητουσιν σε ³⁸και λεγει αυτοις αγωμεν εις τας εχομενας κωμοπολεις ινα κακει κηρυξω εις τουτο γαρ εξεληλυθα ³⁹και ην κηρυσσων εν ταις συναγωγαίς αυτων εις ολην την γαλιλαιαν και τα δαιμονια εκβαλλων ⁴⁰και ερχεται προς αυτον λεπρος παρακαλων αυτον και γονυπετων αυτον και λεγων αυτω οτι εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι ⁴¹ο δε ιησους σπλαγχμισθεις εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου και λεγει αυτω θελω καθαρισθητι ⁴²και ειποντος αυτου ευθεως απηλθεν απ αυτου η λεπρα και εκαθαρισθη ⁴³και εμβριμησαμενος αυτω ευθεως εξεβαλεν αυτον ⁴⁴και λεγει αυτω ορα μηδενι μηδεν ειπης αλλ υπαγε σεαυτον δεixon τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμού σου α προσεταξεν μωσης εις μαρτυριον αυτοις ⁴⁵ο δε εξελθων ηρξατο κηρυσσειν πολλα και διαφημιζειν τον λογον ωστε μηκετι αυτον δυνασθαι φανερωσ εις πο-

λιν εισελθειν αλλ εξω εν ερημοις τοποις ην και ηρχοντο προς αυτον πανταχοθεν

2 και παλιν εισηλθεν εις καπερναουμ δι ημερων και ηκουσθη οτι εις οικον εστιν ²και ευθεως συνηχθησαν πολλοι ωστε μηκειτι χωρειν μηδε τα προς την θυραν και ελαλει αυτοις τον λογον ³και ερχονται προς αυτον παραλυτικον φεροντες αιρομενον υπο τεσσαρων ⁴και μη δυναμενοι προσεγγισαι αυτω δια τον οχλον απεστεγασαν την στεγην οπου ην και εξορυξαντες χαλωσιν τον κραββατον εφ ω ο παραλυτικος κατεκειτο ⁵ιδων δε ο ιησους την πιστιν αυτων λεγει τω παραλυτικω τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτιαι σου ⁶ησαν δε τινες των γραμματεων εκει καθημενοι και διαλογιζομενοι εν ταις καρδιαις αυτων ⁷τι ουτος ουτως λαλει βλασφημιας τις δυναται αφιεναι αμαρτιας ει μη εις ο θεος ⁸και ευθεως επιγνους ο ιησους τω πνευματι αυτου οτι ουτως διαλογιζονται εν εαυτοις ειπεν αυτοις τι ταυτα διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων ⁹τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν τω παραλυτικω αφεωνται σοι αι αμαρτιαι η ειπειν εγειραι και αρον σου τον κραββατον και περιπατει ¹⁰ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου αφιεναι επι της γης αμαρτιας λεγει τω παραλυτικω ¹¹σοι λεγω εγειραι και αρον τον κραββατον σου και υπαγε εις τον οικον σου ¹²και ηγερθη ευθεως και αρας τον κραββατον εξηλθεν εναντιον παντων ωστε εξιστασθαι παντας και δοξάζειν τον θεον λεγοντας οτι ουδεποτε ουτως ειδομεν ¹³και εξηλθεν παλιν παρα την θαλασσαν και πας ο οχλος ηρχετο προς αυτον και εδιδασκεν αυτους ¹⁴και παραγων ειδεν λευιν τον του αλφαιου καθημενον επι το τελωνιον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστας ηκολουθησεν αυτω ¹⁵και εγενετο εν τω κατακεισθαι αυτον εν τη οικια αυτου και πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου ησαν γαρ πολλοι και ηκολουθησαν αυτω ¹⁶και οι γραμματεις και οι φαρισαιοι ιδοντες αυτον εσθιοντα μετα των τελωνων και αμαρτωλων ελεγον τοις μαθηταις αυτου τι οτι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει και πινει ¹⁷και ακουσας ο ιησους λεγει αυτοις ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες ουκ ηλθον καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους εις μετανοιαν ¹⁸και ησαν οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστευοντες και ερχονται και λεγουσιν αυτω διατι οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστεουσιν οι δε σοι μαθηται ου νηστεουσιν ¹⁹και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν νηστευειν οσον χρονον μεθ εαυτων εχουσιν τον νυμφιον ου δυνανται νηστευειν ²⁰ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος και τοτε νηστεουσιν εν εκειναις ταις ημεραις ²¹και ουδεις επιβλημα ρακους αγναφου επιραπτει επι ιματιω παλαιω ει δε μη αιρει το πληρωμα αυτου το καινον του παλαιου και χειρον σχισμα γινεται ²²και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκους παλαιους ει δε μη ρησει ο οινος ο νεος τους ασκους και ο οινος εκχειται

και οι ασκοι απολουνται αλλα οινον νεον εις ασκους καινους βλητεον ²³και εγενετο παραπορευεσθαι αυτον εν τοις σαββασιν δια των σποριμων και ηρξαντο οι μαθηται αυτου οδον ποιειν τιλλοντες τους σταχυας ²⁴και οι φαρισαιοι ελεγον αυτω ιδε τι ποιουσιν εν τοις σαββασιν ο ουκ εξεστιν ²⁵και αυτος ελεγεν αυτοις ουδεποτε ανεγνωτε τι εποισησεν δαβιδ οτε χρειαν εσχεν και επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου ²⁶πως εισηλθεν εις τον οικον του θεου επι αβιαθαρ του αρχιερεως και τους αρτους της προθεσεως εφαγεν ους ουκ εξεστιν φαγειν ει μη τοις ιερευσιν και εδωκεν και τοις συν αυτω ουσιν ²⁷και ελεγεν αυτοις το σαββατον δια τον ανθρωπον εγενετο ουκ ο ανθρωπος δια το σαββατον ²⁸ωστε κυριος εστιν ο υιος του ανθρωπου και του σαββατου

3 και εισηλθεν παλιν εις την συναγωγην και ην εκει ανθρωπος εξηραμμενην εχων την χειρα ²και παρετηρουν αυτον ει τοις σαββασιν θεραπευσει αυτον ινα κατηγορησωσιν αυτου ³και λεγει τω ανθρωπω τω εξηραμμενην εχοντι την χειρα εγειραι εις το μεσον ⁴και λεγει αυτοις εξεστιν τοις σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι οι δε εσιωπων ⁵και περιβλεψαμενος αυτους μετ οργης συλλυπουμενος επι τη πωρωσει της καρδιας αυτων λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιης ως η αλλη ⁶και εξελθοντες οι φαρισαιοι ευθεως μετα των ηρωδιανων συμβουλιον εποιουν κατ αυτου οπως αυτον απολεσωσιν ⁷και ο ιησους ανεχωρησεν μετα των μαθητων αυτου προς την θαλασσαν και πολυ πληθος απο της γαλιλαιας ηκολουθησαν αυτω και απο της ιουδαιας ⁸και απο ιεροσολυμων και απο της ιδουμιας και περαν του ιορδανου και οι περι τυρον και σιδωνα πληθος πολυ ακουσαντες οσα εποιει ηλθον προς αυτον ⁹και ειπεν τοις μαθηταις αυτου ινα πλοιαριον προσκαρτερη αυτω δια τον οχλον ινα μη θλιβωσιν αυτον ¹⁰πολλους γαρ εθεραπευσεν ωστε επιπιπτειν αυτω ινα αυτου αφωνται οσοι ειχον μαστιγας ¹¹και τα πνευματα τα ακαθαρτα οταν αυτον εθεωρει προσεπιπτεν αυτω και εκραζεν λεγοντα οτι συ ει ο υιος του θεου ¹²και πολλα επετιμα αυτοις ινα μη αυτον φανερον ποιησωσιν ¹³και αναβαινει εις το ορος και προσκαλειται ους ηθελεν αυτος και απηλθον προς αυτον ¹⁴και εποισησεν δωδεκα ινα ωσιν μετ αυτου και ινα αποστελλη αυτους κηρυσσειν ¹⁵και εχειν εξουσιαν θεραπευειν τας νοσους και εκβαλλειν τα δαιμονια ¹⁶και επεθηκεν τω σιμωνι ονομα πετρον ¹⁷και ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον του ιακωβου και επεθηκεν αυτοις ονοματα βοανεργες ο εστιν υιοι βροντης ¹⁸και ανδρεαν και φιλιππον και βαρθολομαιον και ματθαιον και θωμαν και ιακωβον τον του αλφαιου και θαδδαιον και σιμωνα τον κανανιτην ¹⁹και ιουδαν ισκαριωτην ος και παρεδωκεν αυτον και ερχονται εις οικον ²⁰και συνερχεται παλιν οχλος ωστε μη δυνασθαι αυτους μητε αρτον φαγειν ²¹και ακουσαντες οι παρ αυτου εξηλθον κρατη-

σαι αυτον ελεγον γαρ οτι εξεστη ²²και οι γραμματεις οι απο ιεροσολυμων καταβαντες ελεγον οτι βεελζεβουλ εχει και οτι εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια ²³και προσκαλεσαμενος αυτους εν παραβολαις ελεγεν αυτοις πως δυναται σατανας σαταναν εκβαλλειν ²⁴και εαν βασιλεια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η βασιλεια εκεινη ²⁵και εαν οικια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η οικια εκεινη ²⁶και ει ο σατανας ανεστη εφ εαυτον και μεμερισται ου δυναται σταθηναι αλλα τελος εχει ²⁷ου δυναται ουδεις τα σκευη του ισχυρου εισελθων εις την οικιαν αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον τον ισχυρον δηση και τοτε την οικιαν αυτου διαρπασει ²⁸αμην λεγω υμιν οτι παντα αφεθησεται τα αμαρτηματα τοις υιοις των ανθρωπων και βλασφημιασας αν βλασφημησωσιν ²⁹ος δ αν βλασφημηση εις το πνευμα το αγιον ουκ εχει αφεσιν εις τον αιωνα αλλ ενοχος εστιν αιωνιου κρισεως ³⁰οτι ελεγον πνευμα ακαθαρτον εχει ³¹ερχονται ουν οι αδελφοι και η μητηρ αυτου και εξω εστωτες απεστειλαν προς αυτον φωνουντες αυτον ³²και εκαθητο οχλος περι αυτον ειπον δε αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εξω ζητουσιν σε ³³και απεκριθη αυτοις λεγων τις εστιν η μητηρ μου η οι αδελφοι μου ³⁴και περιβλεψαμενος κυκλω τους περι αυτον καθημενους λεγει ιδε η μητηρ μου και οι αδελφοι μου ³⁵ος γαρ αν ποιηση το θελημα του θεου ουτος αδελφος μου και αδελφη μου και μητηρ εστιν

4 και παλιν ηρξατο διδασκειν παρα την θαλασσαν και συνηθη προς αυτον οχλος πολυς ωστε αυτον εμβαντα εις το πλοιον καθησθαι εν τη θαλασση και πας ο οχλος προς την θαλασσαν επι της γης ην ²και εδιδασκεν αυτους εν παραβολαις πολλα και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου ³ακουετε ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι ⁴και εγενετο εν τω σπειρειν ο μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα του ουρανου και κατεφαγεν αυτο ⁵αλλο δε επεσεν επι το πετρωδες οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεως εξανετειλεν δια το μη εχειν βαθος γης ⁶ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη ⁷και αλλο επεσεν εις τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι και συνεπνιξαν αυτο και καρπον ουκ εδωκεν ⁸και αλλο επεσεν εις την γην την καλην και εδιδου καρπον αναβαινοντα και αυξανοντα και εφερην εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον ⁹και ελεγεν αυτοις ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ¹⁰οτε δε εγενετο καταμονας ηρωτησαν αυτον οι περι αυτον συν τοις δωδεκα την παραβολην ¹¹και ελεγεν αυτοις υμιν δεδοται γνωναι το μυστηριον της βασιλειας του θεου εκεινοις δε τοις εξω εν παραβολαις τα παντα γινεται ¹²ινα βλεποντες βλεπωσιν και μη ιδωσιν και ακουοντες ακουωσιν και μη συνιωσιν μηποτε επιστρεψωσιν και αφεθη αυτοις τα αμαρτηματα ¹³και λεγει αυτοις ουκ οιδατε την παραβολην ταυτην και πως πασας τας παραβολας γνωσεσθε ¹⁴ο σπειρων τον λογον σπειρει ¹⁵ουτοι δε εισιν οι παρα την οδον οπου σπειρεται ο λο-

γος και οταν ακουσωσιν ευθεως ερχεται ο σατανας και αιρει τον λογον τον εσπαρμενον εν ταις καρδιαις αυτων ¹⁶και ουτοι εισιν ομοιως οι επι τα πετρωδη σπειρομενοι οι οταν ακουσωσιν τον λογον ευθεως μετα χαρας λαμβανουσιν αυτον ¹⁷και ουκ εχουσιν ριζαν εν εαυτοις αλλα προσκαιροι εισιν ειτα γενομενης θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθεως σκανδαλιζονται ¹⁸και ουτοι εισιν οι εις τας ακανθας σπειρομενοι ουτοι εισιν οι τον λογον ακουοντες ¹⁹και αι μεριμναι του αιωνος τουτου και η απατη του πλουτου και αι περι τα λοιπα επιθυμια εισπορευομεναι συμπνιγουσιν τον λογον και ακαρπος γινεται ²⁰και ουτοι εισιν οι επι την γην την καλην σπαρεντες οιτινες ακουουσιν τον λογον και παραδεχονται και καρποφορουσιν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον ²¹και ελεγεν αυτοις μητι ο λυχνος ερχεται ινα υπο τον μοδιον τεθη η υπο την κλινην ουχ ινα επι την λυχνιαν επιτεθη ²²ου γαρ εστιν τι κρυπτον ο εαν μη φανερωθη ουδε εγενετο αποκρυφον αλλ ινα εις φανερον ελθη ²³ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω ²⁴και ελεγεν αυτοις βλεπετε τι ακουετε εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν και προστεθησεται υμιν τοις ακουουσιν ²⁵ος γαρ αν εχη δοθησεται αυτω και ος ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου ²⁶και ελεγεν ουτως εστιν η βασιλεια του θεου ως εαν ανθρωπος βαλη τον σπορον επι της γης ²⁷και καθευδη και εγειρηται νυκτα και ημεραν και ο σπορος βλαστανη και μηκυνηται ως ουκ οιδεν αυτος ²⁸αυτοματη γαρ η γη καρποφορει πρωτον χορτον ειτα σταχυν ειτα πληρη σιτον εν τω σταχυι ²⁹οταν δε παραδω ο καρπος ευθεως αποστέλλει το δρεπανον οτι παρεστηκεν ο θερισμος ³⁰και ελεγεν τινι ομοιωσωμεν την βασιλειαν του θεου η εν ποια παραβολη παραβαλωμεν αυτην ³¹ως κοκκω σιναπεως ος οταν σπαρη επι της γης μικροτερος παντων των σπερματων εστιν των επι της γης ³²και οταν σπαρη αναβαινει και γινεται παντων των λαχανων μειζων και ποιει κλαδους μεγαλους ωστε δυνασθαι υπο την σκιαν αυτου τα πετεινα του ουρανου κατασκηνουν ³³και τοιαυταις παραβολαις πολλαις ελαλει αυτοις τον λογον καθως ηδυναντο ακουειν ³⁴χωρις δε παραβολης ουκ ελαλει αυτοις κατ ιδιαν δε τοις μαθηταις αυτου επελευεν παντα ³⁵και λεγει αυτοις εν εκεινη τη ημερα οφιας γενομενης διελθωμεν εις το περαν ³⁶και αφεντες τον οχλον παραλαμβανουσιν αυτον ως ην εν τω πλοιω και αλλα δε πλοιαρια ην μετ αυτου ³⁷και γινεται λαιλαψ ανεμου μεγαλη τα δε κυματα επεβαλλεν εις το πλοιον ωστε αυτο ηδη γεμιζεσθαι ³⁸και ην αυτος επι τη πρυμνη επι το προσκεφαλαιον καθευδων και διεγειρουσιν αυτον και λεγουσιν αυτω διδασκαλε ου μελει σοι οτι απολλυμεθα ³⁹και διεγερθεις επετιμησεν τω ανεμω και ειπεν τη θαλασση σιωπα πεφιμωσο και εκοπασεν ο ανεμος και εγενετο γαληνη μεγαλη ⁴⁰και ειπεν αυτοις τι δειλοι εστε ουτως πως ουκ εχετε πιστιν ⁴¹και εφοβηθησαν φοβον μεγαν και ελεγον προς αλληλους τις αρρα ουτος εστιν οτι και ο ανεμος και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω

5 και ηλθον εις το περαν της θαλασσης εις την χωραν των γαδαρηνων ²και εξελθοντι αυτω εκ του πλοιου ευθεως απηνητησεν αυτω εκ των μνημειων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω ³ος την κατοικησιν ειχεν εν τοις μνημειοις και ουτε αλυσεσιν ουδεις ηδυνατο αυτον δησαι ⁴δια το αυτον πολλακις πεδαις και αλυσεσιν δεδεσθαι και διεσπασθαι υπ αυτου τας αλυσεις και τας πεδας συντετριφθαι και ουδεις αυτον ισχυεν δαμασαι ⁵και διαπαντος νυκτος και ημερας εν τοις ορεσιν και εν τοις μνημασιν ην κραζων και κατακοπτων εαυτον λιθοις ⁶ιδων δε τον ιησουν απο μακροθεν εδραμεν και προσεκυνησεν αυτω ⁷και κραξας φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου ορκιζω σε τον θεον μη με βασανισης ⁸ελεγεν γαρ αυτω εξελθε το πνευμα το ακαθαρτον εκ του ανθρωπου ⁹και επηρωτα αυτον τι σοι ονομα και απεκριθη λεγων λεγεων ονομα μοι οτι πολλοι εσμεν ¹⁰και παρεκαλει αυτον πολλα ινα μη αυτους αποστειλη εξω της χωρας ¹¹ην δε εκει προς τα ορη αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη ¹²και παρεκαλεσαν αυτον παντες οι δαιμονες λεγοντες πεμφον ημας εις τους χοιρους ινα εις αυτους εισελθωμεν ¹³και επετρεψεν αυτοις ευθεως ο ιησους και εξελθοντα τα πνευματα τα ακαθαρτα εισηλθον εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την θαλασσαν ησαν δε ως δισχιλιοι και επνιγοντο εν τη θαλασση ¹⁴οι δε βοσκοντες τους χοιρους εφυγον και ανηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους και εξηλθον ιδειν τι εστιν το γεγονος ¹⁵και ερχονται προς τον ιησουν και θεωρουσιν τον δαιμονιζομενον καθημενον και ιματισμενον και σωφρονουντα τον εσχηκοτα τον λεγεωνα και εφοβηθησαν ¹⁶και διηγησαντο αυτοις οι ιδοντες πως εγενετο τω δαιμονιζομενω και περι των χοιρων ¹⁷και ηρξαντο παρακαλειν αυτον απελθειν απο των οριων αυτων ¹⁸και εμβαντος αυτου εις το πλοιο παρεκαλει αυτον ο δαιμονισθεις ινα η μετ αυτου ¹⁹ο δε ιησους ουκ αφηκεν αυτον αλλα λεγει αυτω υπαγε εις τον οικον σου προς τους σους και αναγειλον αυτοις οσα σοι ο κυριος εποιησεν και ηλεησεν σε ²⁰και απηλθεν και ηρξατο κηρυσσειν εν τη δεκαπολει οσα εποιησεν αυτω ο ιησους και παντες εθαυμαζον ²¹και διαπερασαντος του ιησου εν τω πλοιω παλιν εις το περαν συνηχθη οχλος πολυς επ αυτον και ην παρα την θαλασσαν ²²και ιδου ερχεται εις των αρχισυναγωγων ονοματι ιαιριος και ιδων αυτον πιπτει προς τους ποδας αυτου ²³και παρεκαλει αυτον πολλα λεγων οτι το θυγατριον μου εσχατως εχει ινα ελθων επιθης αυτη τας χειρας οπως σωθη και ζησεται ²⁴και απηλθεν μετ αυτου και ηκολουθει αυτω οχλος πολυς και συνεθλιβον αυτον ²⁵και γυνη τις ουσα εν ρυσει αιματος ετη δωδεκα ²⁶και πολλα παθουσα υπο πολλων ιατρων και δαπανησασα τα παρ εαυτης παντα και μηδεν ωφεληθεισα αλλα μαλλον εις το χειρον ελθουσα ²⁷ακουσασα περι του ιησου ελθουσα εν τω οχλω οπισθεν ηψατο του ιματιου αυτου ²⁸ελεγεν γαρ οτι καν των ιματιων αυτου αφωμαι σωθησομαι ²⁹και ευθεως εξηρανη η πηγη του αιματος αυτης

και εγνω τω σωματι οτι ιαται απο της μαστιγος ³⁰και ευθεως ο ιησους επιγρους εν εαυτω την εξ αυτου δυναμιν εξελθουσαν επιστραφεις εν τω οχλω ελεγεν τις μου ηψατο των ιματιων ³¹και ελεγον αυτω οι μαθηται αυτου βλεπεις τον οχλον συνθλιβοντα σε και λεγεις τις μου ηψατο ³²και περιεβλεπετο ιδειν την τουτο ποιησασαν ³³η δε γυνη φοβηθεισα και τρεμουσα ειδουσα ο γεγονεν επ αυτη ηλθεν και προσεπεσεν αυτω και ειπεν αυτω πασαν την αληθειαν ³⁴ο δε ειπεν αυτη θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε υπαγε εις ειρηνην και ισθι υγιης απο της μαστιγος σου ³⁵ετι αυτου λαλουντος ερχονται απο του αρχισυναγωγου λεγοντες οτι η θυγατηρ σου απεθανεν τι ετι σκυλλεις τον διδασκαλον ³⁶ο δε ιησους ευθεως ακουσας τον λογον λαλουμενον λεγει τω αρχισυναγωγω μη φοβου μονον πιστευε ³⁷και ουκ αφηκεν ουδενα αυτω συνακολουθησαι ει μη πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον ιακωβου ³⁸και ερχεται εις τον οικον του αρχισυναγωγου και θεωρει θορυβον κλαιοντα και αλαζοντα πολλα ³⁹και εισελθων λεγει αυτοις τι θορυβεισθε και κλαιετε το παιδιον ουκ απεθανεν αλλα καθευδει ⁴⁰και κατεγελων αυτου ο δε εκβαλων απαντας παραλαμβανει τον πατερα του παιδιου και την μητερα και τους μετ αυτου και εισπορευεται οπου ην το παιδιον ανακειμενον ⁴¹και κρατησας της χειρος του παιδιου λεγει αυτη ταλιθα κουμι ο εστιν μεθερμηνευομενον το κορασιον σοι λεγω εγειραι ⁴²και ευθεως ανεστη το κορασιον και περιπατει ην γαρ ετων δωδεκα και εξεστησεν εκστασει μεγαλη ⁴³και διεστειλατο αυτοις πολλα ινα μηδεις γνω τουτο και ειπεν δοθηναι αυτη φαγειν

6 και εξηλθεν εκειθεν και ηλθεν εις την πατριδα αυτου και ακολουθουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ²και γενομενου σαββατου ηρξατο εν τη συναγωγη διδασκειν και πολλοι ακουοντες εξεπλησσοντο λεγοντες ποθεν τουτω ταυτα και τις η σοφια η δοθεισα αυτω οτι και δυναμεις τοιαυται δια των χειρων αυτου γινονται ³ουκ ουτος εστιν ο τεκτων ο υιος μαριας αδελφος δε ιακωβου και ιωση και ιουδα και σιμωνος και ουκ εισιν αι αδελφαι αυτου ωδε προς ημας και εσκανδαλιζοντο εν αυτω ⁴ελεγεν δε αυτοις ο ιησους οτι ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τοις συγγενεσιν και εν τη οικια αυτου ⁵και ουκ ηδυνατο εκει ουδεμιαν δυναμιν ποιησαι ει μη ολιγοις αρρωστοις επιθεις τας χειρας εθεραπευσεν ⁶και εθαυμαζεν δια την απιστιαν αυτων και περιηγεν τας κωμας κυκλω διδασκων ⁷και προσκαλειται τους δωδεκα και ηρξατο αυτους αποστελλειν δυο δυο και εδιδου αυτοις εξουσιαν των πνευματων των ακαθαρτων ⁸και παρηγγειλεν αυτοις ινα μηδεν αιρωσιν εις οδον ει μη ραβδον μονον μη πηραν μη αρτον μη εις την ζωνην χαλκον ⁹αλλ υποδεδεμενους σανδαλια και μη ενδυσηθε δυο χιτωνας ¹⁰και ελεγεν αυτοις οπου εαν εισελθητε εις οικιαν εκει μενετε εως αν εξελθητε εκειθεν ¹¹και οσοι αν μη δεξωνται υμας μηδε ακουσωσιν υμων εκπορευομενοι εκειθεν εκτιναξατε τον χουν τον υποκατω των ποδων

υμων εις μαρτυριον αυτοις αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται σοδομοις η γομορροις εν ημερα κρισεως η τη πολει εκεινη ¹²και εξελθοντες εκηρυσσον ινα μετανοησωσιν ¹³και δαιμονια πολλα εξεβαλλον και ηλειφον ελαιω πολλους αρρωστους και θεραπειουν ¹⁴και ηκουσεν ο βασιλευς ηρωδης φανερον γαρ εγενετο το ονομα αυτου και ελεγεν οτι ιωαννης ο βαπτιζων εκ νεκρων ηγερθη και δια τουτο ενεργουσιν αι δυναμεις εν αυτω ¹⁵αλλοι ελεγον οτι ηλιας εστιν αλλοι δε ελεγον οτι προφητης εστιν η ως εις των προφητων ¹⁶ακουσας δε ο ηρωδης ειπεν οτι ον εγω απεκεφαλισα ιωαννην ουτος εστιν αυτος ηγερθη εκ νεκρων ¹⁷αυτος γαρ ο ηρωδης αποστειλας εκρατησεν τον ιωαννην και εδησεν αυτον εν τη φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου οτι αυτην εγαμησεν ¹⁸ελεγεν γαρ ο ιωαννης τω ηρωδη οτι ουκ εξεστιν σοι εχειν την γυναικα του αδελφου σου ¹⁹η δε ηρωδιας ενειχεν αυτω και ηθελεν αυτον αποκτειναι και ουκ ηδυνατο ²⁰ο γαρ ηρωδης εφοβειτο τον ιωαννην ειδως αυτον ανδρα δικαιον και αγιον και συνετηρει αυτον και ακουσας αυτου πολλα εποιει και ηδεως αυτου ηκουεν ²¹και γενομενης ημερας ευκαιρου οτε ηρωδης τοις γενεσειοις αυτου δειπνον εποιει τοις μεγαστασιν αυτου και τοις χιλιαρχοις και τοις πρωτοις της γαλιλαιας ²²και εισελθουσης της θυγατρος αυτης της ηρωδιαδος και ορχησαμενης και αρεσασης τω ηρωδη και τοις συνανακειμενοις ειπεν ο βασιλευς τω κορασιω αιτησον με ο εαν θελης και δωσω σοι ²³και ωμοσεν αυτη οτι ο εαν με αιτησης δωσω σοι εως ημισους της βασιλειας μου ²⁴η δε εξελθουσα ειπεν τη μητρι αυτης τι αιτησομαι η δε ειπεν την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου ²⁵και εισελθουσα ευθεως μετα σπουδης προς τον βασιλευα ητησατο λεγουσα θελω ινα μοι δωσ εξ αυτης επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου ²⁶και περιλυπος γενομενος ο βασιλευς δια τους ορκους και τους συνανακειμενους ουκ ηθελησεν αυτην αθετησαι ²⁷και ευθεως αποστειλας ο βασιλευς σπεκουλατωρα επεταξεν ενεχθηναι την κεφαλην αυτου ²⁸ο δε απελθων απεκεφαλισεν αυτον εν τη φυλακη και ηνεγκεν την κεφαλην αυτου επι πινακι και εδωκεν αυτην τω κορασιω και το κορασιον εδωκεν αυτην τη μητρι αυτης ²⁹και ακουσαντες οι μαθηται αυτου ηλθον και ηραν το πτωμα αυτου και εθηκαν αυτο εν τω μνημειω ³⁰και συναγονται οι αποστολοι προς τον ιησουν και απηγγειλαν αυτω παντα και οσα εποιησαν και οσα εδιδαξαν ³¹και ειπεν αυτοις δευτε υμεις αυτοι κατ ιδιαν εις ερημον τοπον και αναπαυεσθε ολιγον ησαν γαρ οι ερχομενοι και οι υπαγοντες πολλοι και ουδε φαγειν ηυκαιρουν ³²και απηλθον εις ερημον τοπον τω πλοιω κατ ιδιαν ³³και ειδον αυτους υπαγοντας οι οχλοι και επεγνωσαν αυτον πολλοι και πεζη απο πασων των πολεων συνεδραμον εκει και προηλθον αυτους και συνηλθον προς αυτον ³⁴και εξελθων ειδεν ο ιησους πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτοις οτι ησαν ως προβατα μη εχοντα ποιμενα και ηρξατο διδασκειν αυτους πολλα ³⁵και ηδη ωρας πολλης γενομενης προσελθοντες αυτω οι μαθηται

αυτου λεγουσιν οτι ερημος εστιν ο τοπος και ηδη ωρα πολλη ³⁶απολυσον αυτους ινα απελθοντες εις τους κυκλω αγρους και κωμας αγορασωσιν εαυτοις αρτους τι γαρ φαγωσιν ουκ εχουσιν ³⁷ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις δοτε αυτοις υμεις φαγειν και λεγουσιν αυτω απελθοντες αγορασωμεν διακοσιων δηναριων αρτους και δωμεν αυτοις φαγειν ³⁸ο δε λεγει αυτοις ποσους αρτους εχετε υπαγετε και ιδετε και γνοντες λεγουσιν πεντε και δυο ιχθυας ³⁹και επεταξεν αυτοις ανακλιναι παντας συμποσια συμποσια επι τω χλωρω χορτω ⁴⁰και ανεπεσον πρασαι πρασαι ανα εκατον και ανα πεντηκοντα ⁴¹και λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν και κατεκλασεν τους αρτους και εδιδου τοις μαθηταις αυτου ινα παραθωσιν αυτοις και τους δυο ιχθυας εμερισεν πασιν ⁴²και εφαγον παντες και εχορταστησαν ⁴³και ηραν κλασματων δωδεκα κοφινους πληρεις και απο των ιχθυων ⁴⁴και ησαν οι φαγοντες τους αρτους ωσει πεντακισχλιοι ανδρες ⁴⁵και ευθεως ηναγκασεν τους μαθητας αυτου εμβηναι εις το πλοιον και προαγειν εις το περαν προς βηθσαιδαν εως αυτος απολυση τον οχλον ⁴⁶και αποταξαμενος αυτοις απηλθεν εις το ορος προσευξασθαι ⁴⁷και οφιας γενομενης ην το πλοιον εν μεσω της θαλασσης και αυτος μονος επι της γης ⁴⁸και ειδεν αυτους βασανιζομενους εν τω ελαυνειν ην γαρ ο ανεμος εναντιος αυτοις και περι τεταρτην φυλακην της νυκτος ερχεται προς αυτους περιπατων επι της θαλασσης και ηθελεν παρελθειν αυτους ⁴⁹οι δε ιδοντες αυτον περιπατουντα επι της θαλασσης εδοξαν φαντασμα ειναι και ανεκραξαν ⁵⁰παντες γαρ αυτον ειδον και εταραχθησαν και ευθεως ελαλησεν μετ αυτων και λεγει αυτοις θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε ⁵¹και ανεβη προς αυτους εις το πλοιον και εκοπασεν ο ανεμος και λιαν εκ περισσου εν εαυτοις εξισταντο και εθαυμαζον ⁵²ου γαρ συνηκαν επι τοις αρτοις ην γαρ η καρδια αυτων πεπωρωμενη ⁵³και διαπερασαντες ηλθον επι την γην γενησαρετ και προσωρμισθησαν ⁵⁴και εξελθοντων αυτων εκ του πλοιου ευθεως επιγοντες αυτον ⁵⁵περιδραμοντες ολην την περιχωρον εκεινην ηρξαντο επι τοις κραββατοις τους κακως εχοντας περιφερειν οπου ηκουον οτι εκει εστιν ⁵⁶και οπου αν εισεπορευετο εις κωμας η πολεις η αγρους εν ταις αγοραις ετιθουν τους ασθενουντας και παρεκαλουν αυτον ινα καν του κρασπεδου του ιματιου αυτου αφωνται και οσοι αν ηπτοντο αυτου εσωζοντο

7 και συναγονται προς αυτον οι φαρισαιοι και τινες των γραμματεων ελθοντες απο ιεροσολυμων ²και ιδοντες τινας των μαθητων αυτου κοιναις χερσιν τουτ εστιν ανιπτοις εσθιοντας αρτους εμεμφαντο ³οι γαρ φαρισαιοι και παντες οι ιουδαιοι εαν μη πυγμα νιφωνται τας χειρας ουκ εσθιουσιν κρατουντες την παραδοσιν των πρεσβυτερων ⁴και απο αγορας εαν μη βαπτισωνται ουκ εσθιουσιν και αλλα πολλα εστιν α παρελαβον κρατειν βαπτισμους ποτηριων και ξεστων και χαλκιων και κλιων ⁵επειτα επερωτωσιν αυτον οι φαρισαιοι και οι γραμ-

ματεις διατι οι μαθηται σου ου περιπατουσιν κατα την παραδοσιν των πρεσβυτερων αλλα ανιπτοις χερσιν εσθιουσιν τον αρτον ⁶ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οτι καλως προεφητευσεν ησαιας περι υμων των υποκριτων ως γεγραπται ουτος ο λαος τοις χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου ⁷ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιας ενταλματα ανθρωπων ⁸αφεντες γαρ την εντολην του θεου κρατειτε την παραδοσιν των ανθρωπων βαπτισμους ξεστων και ποτηριων και αλλα παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε ⁹και ελεγεν αυτοις καλως αθετειτε την εντολην του θεου ινα την παραδοσιν υμων τηρησητε ¹⁰μωσης γαρ ειπεν τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω ¹¹υμεις δε λεγετε εαν ειπη ανθρωπος τω πατρι η τη μητρι κορβαν ο εστιν δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθης ¹²και ουκετι αφιετε αυτον ουδεν ποιησαι τω πατρι αυτου η τη μητρι αυτου ¹³ακυρουντες τον λογον του θεου τη παραδοσει υμων η παρεδωκατε και παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε ¹⁴και προσκαλεσαμενος παντα τον οχλον ελεγεν αυτοις ακουετε μου παντες και συνιετε ¹⁵ουδεν εστιν εξωθεν του ανθρωπου εισπορευομενον εις αυτον ο δυναται αυτον κοινωσαι αλλα τα εκπορευομενα απ αυτου εκεινα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον ¹⁶ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω ¹⁷και οτε εισηλθεν εις οικον απο του οχλου επηρωτων αυτον οι μαθηται αυτου περι της παραβολης ¹⁸και λεγει αυτοις ουτως και υμεις ασυνετοι εστε ου νοειτε οτι παν το εξωθεν εισπορευομενον εις τον ανθρωπον ου δυναται αυτον κοινωσαι ¹⁹οτι ουκ εισπορευεται αυτου εις την καρδιαν αλλ εις την κοιλιαν και εις τον αφεδρωνα εκπορευεται καθαριζον παντα τα βρωματα ²⁰ελεγεν δε οτι το εκ του ανθρωπου εκπορευομενον εκεινο κοινοι τον ανθρωπον ²¹εσωθεν γαρ εκ της καρδιας των ανθρωπων οι διαλογισμοι οι κακοι εκπορευονται μοιχειαι πορνειαι φονοι ²²κλοπαι πλεονεξιαι πονηρια δολος ασελγεια οφθαλμος πονηρος βλασφημια υπερηφανια αφροσυνη ²³παντα ταυτα τα πονηρα εσωθεν εκπορευεται και κοινοι τον ανθρωπον ²⁴και εκειθεν αναστας απηλθεν εις τα μεθορια τυρου και σιδωνος και εισελθων εις την οικιαν ουδενα ηθελεν γνωμαι και ουκ ηδυνηθη λαθειν ²⁵ακουσασα γαρ γυνη περι αυτου ης ειχεν το θυγατριον αυτης πνευμα ακαθαρτον ελθουσα προσεπεσεν προς τους ποδας αυτου ²⁶ην δε η γυνη ελληνις συροφοιμισσα τω γενει και ηρωτα αυτον ινα το δαιμονιον εκβαλλη εκ της θυγατρος αυτης ²⁷ο δε ιησους ειπεν αυτη αφες πρωτον χορτασθηναι τα τεκνα ου γαρ καλον εστιν λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοις κυναριοις ²⁸η δε απεκριθη και λεγει αυτω ναι κυριε και γαρ τα κυναρια υποκατω της τραπεζης εσθιει απο των ψιχιων των παιδιων ²⁹και ειπεν αυτη δια τουτον τον λογον υπαγε εξεληλυθεν το δαιμονιον εκ της θυγατρος σου ³⁰και απελθουσα εις τον οικον αυτης ευρεν το δαιμονιον εξεληλυθος και την θυγατερα βεβλημενην επι της κλινης ³¹και παλιν εξελθων εκ των οριων τυρου και σιδωνος ηλθεν προς την θαλασ-

σαν της γαλιλαιας ανα μεσον των οριων δεκαπολεως ³²και φερουσιν αυτω κωφον μογιλαλον και παρακαλουσιν αυτον ινα επιθη αυτω την χειρα ³³και απολαβομενος αυτον απο του οχλου κατ ιδιαν εβαλεν τους δακτυλους αυτου εις τα ωτα αυτου και πτυσας ηψατο της γλωσσης αυτου ³⁴και αναβλεψας εις τον ουρανον εστεναξεν και λεγει αυτω εφραθα ο εστιν διανοιχθητι ³⁵και ευθεως διηνοιχθησαν αυτου αι ακοαι και ελυθη ο δεσμος της γλωσσης αυτου και ελαλει ορθως ³⁶και διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι ειπωσιν οσον δε αυτος αυτοις διεστειλετο μαλλον περισσοτερον εκηρυσσον ³⁷και υπερπερισσως εξεπληρυσσοντο λεγοντες καλως παντα πεποινηκεν και τους κωφους ποιει ακουειν και τους αλαλους λαλειν

8εν εκειναις ταις ημεραις παμπολλου οχλου οντος και μη εχοντων τι φαγωσιν προσκαλεσαμενος ο ιησους τους μαθητας αυτου λεγει αυτοις ²σπλαγχιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημερας τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν ³και εαν απολυσω αυτους νηστεις εις οικον αυτων εκλυθησονται εν τη οδω τινες γαρ αυτων μακροθεν ηκασιν ⁴και απεκριθησαν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν τουτους δυνησεται τις ωδε χορτασαι αρτων επ ερημιας ⁵και επηρωτα αυτους ποσους εχετε αρτους οι δε ειπον επτα ⁶και παρηγγειλεν τω οχλω αναπεσειν επι της γης και λαβων τους επτα αρτους ευχαριστησας εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις αυτου ινα παραθωσιν και παρεθηκαν τω οχλω ⁷και ειχον ιχθυδια ολιγα και ευλογησας ειπεν παραθειναι και αυτα ⁸εφαγον δε και εχορτασθησαν και ηραν περισσευματα κλασματων επτα σπυριδας ⁹ησαν δε οι φαγοντες ως τετρακισχλιοι και απελυσεν αυτους ¹⁰και ευθεως εμβας εις το πλοιο μετα των μαθητων αυτου ηλθεν εις τα μερη δαλμανουθα ¹¹και εξηλθον οι φαρισαιοι και ηρξαντο συζητειν αυτω ζητουντες παρ αυτου σημειον απο του ουρανου πειραζοντες αυτον ¹²και αναστεναξας τω πνευματι αυτου λεγει τι η γενεα αυτη σημειον επιζητει αμην λεγω υμιν ει δοθησεται τη γενεα ταυτη σημειον ¹³και αφεις αυτους εμβας παλιν εις το πλοιο απηλθεν εις το περαν ¹⁴και επελαθοντο λαβειν αρτους και ει μη ενα αρτον ουκ ειχον μεθ εαυτων εν τω πλοιω ¹⁵και διεστειλετο αυτοις λεγων ορατε βλεπετε απο της ζυμης των φαρισαιων και της ζυμης ηρωδου ¹⁶και διελογιζοντο προς αλληλους λεγοντες οτι αρτους ουκ εχομεν ¹⁷και γνους ο ιησους λεγει αυτοις τι διαλογιζεσθε οτι αρτους ουκ εχετε ουπω νοειτε ουδε συνιετε ετι πεπωρωμενην εχετε την καρδιαν υμων ¹⁸οφθαλμους εχοντες ου βλεπετε και ωτα εχοντες ουκ ακουετε και ου μνημονευετε ¹⁹οτε τους πεντε αρτους εκλασα εις τους πεντακισχλιους ποσους κοφινους πληρεις κλασματων ηρατε λεγουσιν αυτω δωδεκα ²⁰οτε δε τους επτα εις τους τετρακισχλιους ποσων σπυριδων πληρωματα κλασματων ηρατε οι δε ειπον επτα ²¹και ελεγεν αυτοις πως ου συνιετε ²²και ερχεται εις βηθσαιδαν και φερουσιν αυτω τυφλον και παρακαλουσιν αυτον ινα αυτου αφηται ²³και επιλαβομε-

νος της χειρος του τυφλου εξηγαγεν αυτον εξω της κωμης και πτυσας εις τα ομματα αυτου επιθεις τας χειρας αυτω επηρωτα αυτον ει τι βλεπει ²⁴και αναβλεψας ελεγεν βλεπω τους ανθρωπους οτι ως δενδρα ορω περιπατουντας ²⁵ειτα παλιν επεθηκην τας χειρας επι τους οφθαλμους αυτου και εποιησεν αυτον αναβλεψαι και αποκατεσταθη και ενεβλεψεν τηλαυγως απαντας ²⁶και απεστειλεν αυτον εις τον οικον αυτου λεγων μηδε εις την κωμην εισελθης μηδε ειπης τινι εν τη κωμη ²⁷και εξηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τας κωμας καισαρειας της φιλιππου και εν τη οδω επηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων αυτοις τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι ²⁸οι δε απεκριθησαν ιωαννην τον βαπτιστην και αλλοι ηλιαν αλλοι δε ενα των προφητων ²⁹και αυτος λεγει αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι αποκριθεις δε ο πετρος λεγει αυτω συ ει ο χριστος ³⁰και επετιμησεν αυτοις ινα μηδενι λεγωσιν περι αυτου ³¹και ηρξατο διδασκειν αυτους οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και αρχιερεων και γραμματεων και αποκτανθηναι και μετα τρεις ημερας αναστηναι ³²και παρρησια τον λογον ελαλει και προσλαβομενος αυτον ο πετρος ηρξατο επιτιμαν αυτω ³³ο δε επιστραφεις και ιδων τους μαθητας αυτου επετιμησεν τω πετρω λεγων υπαγε οπισω μου σατανα οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων ³⁴και προσκαλεσαμενος τον οχλον συν τοις μαθηταις αυτου ειπεν αυτοις οστις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι ³⁵ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου και του ευαγγελιου ουτος σωσει αυτην ³⁶τι γαρ ωφελησει ανθρωπον εαν κερδηση τον κοσμον ολον και ζημιωθη την ψυχην αυτου ³⁷τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου ³⁸ος γαρ αν επαισχυνθη με και τους εμους λογους εν τη γενεα ταυτη τη μοιχαλιδι και αμαρτωλω και ο υιος του ανθρωπου επαισχυνθησεται αυτον οταν ελθη εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα των αγγελων των αγιων

9 και ελεγεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι εισιν τινες των ωδε εστηκοτων οιτινες ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου εληλυθυιαν εν δυναμει ²και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και τον ιακωβον και τον ιωαννην και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον κατ ιδιαν μονους και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων ³και τα ιματια αυτου εγενετο στιλβοντα λευκα λιαν ως χιων οια γναφους επι της γης ου δυναται λευκαναι ⁴και ωφθη αυτοις ηλιας συν μωσει και ησαν συλλαλουντες τω ιησου ⁵και αποκριθεις ο πετρος λεγει τω ιησου ραββι καλον εστιν ημας ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνας τρεις σοι μιαν και μωσει μιαν και ηλια μιαν ⁶ου γαρ ηδει τι λαληση ησαν γαρ εκφοβοι ⁷και εγενετο νεφελη επισκιαζουσα αυτοις και ηλθεν φωνη εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο

αγαπητος αυτου ακουετε ⁸και εξαπινα περιβλεψαμενοι ουκετι ουδενα ειδον αλλα τον ιησουν μονον μεθ εαυτων ⁹καταβαινοντων δε αυτων απο του ορους διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι διηγησωνται α ειδον ει μη οταν ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη ¹⁰και τον λογον εκρατησαν προς εαυτους συζητουντες τι εστιν το εκ νεκρων αναστηναι ¹¹και επηρωτων αυτον λεγοντες οτι λεγουσιν οι γραμματεις οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον ¹²ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ηλιας μεν ελθων πρωτον αποκαθιστα παντα και πως γεγραπται επι τον υιον του ανθρωπου ινα πολλα παθη και εξουδενωθη ¹³αλλα λεγω υμιν οτι και ηλιας εληλυθεν και εποιησαν αυτω οσα ηθελησαν καθως γεγραπται επ αυτον ¹⁴και ελθων προς τους μαθητας ειδεν οχλον πολυν περι αυτους και γραμματεις συζητουντας αυτοις ¹⁵και ευθεως πας ο οχλος ιδων αυτον εξεθαμβηθη και προστρεχοντες ησπαζοντο αυτον ¹⁶και επηρωτησεν τους γραμματεις τι συζητετε προς αυτους ¹⁷και αποκριθεις εις εκ του οχλου ειπεν διδασκαλε ηνεγκα τον υιον μου προς σε εχοντα πνευμα αλαλον ¹⁸και οπου αν αυτον καταλαβη ρησσει αυτον και αφριζει και τριζει τους οδοντας αυτου και ξηραινεται και ειπον τοις μαθηταις σου ινα αυτο εκβαλωσιν και ουκ ισχυσαν ¹⁹ο δε αποκριθεις αυτω λεγει ω γενεα απιστος εως ποτε προς υμας εσομαι εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε αυτον προς με ²⁰και ηνεγκαν αυτον προς αυτον και ιδων αυτον ευθεως το πνευμα εσπαραξεν αυτον και πεσων επι της γης εκυλιετο αφριζων ²¹και επηρωτησεν τον πατερα αυτου ποσος χρονος εστιν ως τουτο γεγονεν αυτω ο δε ειπεν παιδιοθεν ²²και πολλακις αυτον και εις πυρ εβαλεν και εις υδατα ινα απολεση αυτον αλλ ει τι δυνασαι βοηθησον ημιν σπλαγχνισθεις εφ ημας ²³ο δε ιησους ειπεν αυτω το ει δυνασαι πιστευσαι παντα δυνατα τω πιστευοντι ²⁴και ευθεως κραξας ο πατηρ του παιδιου μετα δακρυων ελεγεν πιστευω κυριε βοηθει μου τη απιστια ²⁵ιδων δε ο ιησους οτι επισυντρεχει οχλος επετιμησεν τω πνευματι τω ακαθαρτω λεγων αυτω το πνευμα το αλαλον και κωφον εγω σοι επιτασσω εξελθε εξ αυτου και μηκετι εισελθης εις αυτον ²⁶και κραξαν και πολλα σπαραξαν αυτον εξηλθεν και εγενετο ωσει νεκρος ωστε πολλους λεγειν οτι απεθανεν ²⁷ο δε ιησους κρατησας αυτον της χειρος ηγειρεν αυτον και ανεστη ²⁸και εισελθοντα αυτον εις οικον οι μαθηται αυτου επηρωτων αυτον κατ ιδιαν οτι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο ²⁹και ειπεν αυτοις τουτο το γενος εν ουδενι δυναται εξελθειν ει μη εν προσευχη και νηστεια ³⁰και εκειθεν εξελθοντες παρεπορευοντο δια της γαλιλαιας και ουκ ηθελεν ινα τις γνω ³¹εδιδασκεν γαρ τους μαθητας αυτου και ελεγεν αυτοις οτι ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας ανθρωπων και αποκτενουσιν αυτον και αποκτανθεις τη τριτη ημερα αναστησεται ³²οι δε ηγνοουν το ρημα και εφοβουντο αυτον επερωτησαι ³³και ηλθεν εις καπερναουμ και εν τη οικια γενομενος επηρωτα αυτους τι εν τη οδω προς εαυτους διελογιζεσθε ³⁴οι δε εσιωπων προς αλληλους γαρ διελεχθησαν εν τη οδω τις μειζων ³⁵και

καθισας εφωνησεν τους δωδεκα και λεγει αυτοις ει τις θελει πρωτος ειναι εσται παντων εσχατος και παντων διακονος ³⁶και λαβων παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων και εναγκαλισαμενος αυτο ειπεν αυτοις ³⁷ος εαν εν των τοιουτων παιδιων δεξηται επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και ος εαν εμε δεξηται ουκ εμε δεχεται αλλα τον αποστειλαντα με ³⁸απεκριθη δε αυτω ο ιωαννης λεγων διδασκαλε ειδομεν τινα τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια ος ουκ ακολουθει ημιν και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει ημιν ³⁹ο δε ιησους ειπεν μη κωλυετε αυτον ουδεις γαρ εστιν ος ποιησει δυναμιν επι τω ονοματι μου και δυνησεται ταχυ κακολογησαι με ⁴⁰ος γαρ ουκ εστιν καθ υμων υπερ υμων εστιν ⁴¹ος γαρ αν ποτιση υμας ποτηριον υδατος εν τω ονοματι μου οτι χριστου εστε αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου ⁴²και ος αν σκανδαλιση ενα των μικρων των πιστευοντων εις εμε καλον εστιν αυτω μαλλον ει περικειται λιθος μυλικος περι τον τραχηλον αυτου και βεβληται εις την θαλασσαν ⁴³και εαν σκανδαλιζη σε η χειρ σου αποκοψον αυτην καλον σοι εστιν κυλλον εις την ζωην εισελθειν η τας δυο χειρας εχοντα απελθειν εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον ⁴⁴οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται ⁴⁵και εαν ο πους σου σκανδαλιζη σε αποκοψον αυτον καλον εστιν σοι εισελθειν εις την ζωην χωλον η τους δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον ⁴⁶οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται ⁴⁷και εαν ο οφθαλμος σου σκανδαλιζη σε εκβαλε αυτον καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του πυρος ⁴⁸οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται ⁴⁹πας γαρ πυρι αλισθησεται και πασα θυσια αλι αλισθησεται ⁵⁰καλον το αλας εαν δε το αλας αναλον γενηται εν τινι αυτο αρτυσετε εχετε εν εαυτοις αλας και ειρηνευετε εν αλληλοις

10κακειθεν αναστας ερχεται εις τα ορια της ιουδαιας δια του περαν του ιορδανου και συμπορευονται παλιν οχλοι προς αυτον και ως ειωθει παλιν εδιδασκεν αυτους ²και προσελθοντες οι φαρισαιοι επηρωτησαν αυτον ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι πειραζοντες αυτον ³ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις τι υμιν εντειλατο μωσης ⁴οι δε ειπον μωσης επετρεψεν βιβλιον αποστασιου γραφαι και απολυσαι ⁵και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις προς την σκληροκαρδιαν υμων εγραψεν υμιν την εντολην ταυτην ⁶απο δε αρχης κτισεως αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους ο θεος ⁷ενεκεν τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου ⁸και εσονται οι δυο εις σαρκα μια ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα μια σαρξ ⁹ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω ¹⁰και εν τη οικια παλιν οι μαθηται αυτου περι του αυτου επηρωτησαν αυτον ¹¹και λεγει αυτοις ος εαν απολυση την γυναικα αυτου και γαμηση αλλην μοιχαται επ αυτην ¹²και εαν γυνη απο-

λυση τον ανδρα αυτης και γαμηθη αλλω μοιχαται ¹³και προσεφερον αυτω παιδια ινα αφηται αυτων οι δε μαθηται επετιμων τοις προσφερουσιν ¹⁴ιδων δε ο ιησους ηγανακτησεν και ειπεν αυτοις αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με και μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου ¹⁵αμην λεγω υμιν ος εαν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθη εις αυτην ¹⁶και εναγκαλισαμενος αυτα τιθεις τας χειρας επ αυτα ηυλογει αυτα ¹⁷και εκπορευομενου αυτου εις οδον προσδραμων εις και γονυπετησας αυτον επηρωτα αυτον διδασκαλε αγαθε τι ποιησω ινα ζωην αιωνιον κληρονομησω ¹⁸ο δε ιησους ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος ¹⁹τας εντολας οιδας μη μοιχευσης μη φονευσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης μη αποστερησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα ²⁰ο δε αποκριθεις ειπεν αυτω διδασκαλε ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου ²¹ο δε ιησους εμβλεψας αυτω ηγαπησεν αυτον και ειπεν αυτω εν σοι υστερει υπαγε οσα εχεις πωλησον καιδος τοις πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι αρας τον σταυρον ²²ο δε στυγναςας επι τω λογω απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα ²³και περιβλεψαμενος ο ιησους λεγει τοις μαθηταις αυτου πως δυσκολως οι τα χρηματα εχοντες εις την βασιλειαν του θεου εισελθουσιν ²⁴οι δε μαθηται εθαμβουντο επι τοις λογοις αυτου ο δε ιησους παλιν αποκριθεις λεγει αυτοις τεκνα πως δυσκολον εστιν τους πεποιθοτας επι τοις χρημασιν εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁵ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια της τρυμαλιας της ραφιδος εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁶οι δε περισσως εξεπλησσοντο λεγοντες προς εαυτους και τις δυναται σωθηναι ²⁷εμβλεψας δε αυτοις ο ιησους λεγει παρα ανθρωποις αδυνατον αλλ ου παρα τω θεω παντα γαρ δυνατα εστιν παρα τω θεω ²⁸και ηρξατο ο πετρος λεγειν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι ²⁹αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αμην λεγω υμιν ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η αδελφους η αδελφας η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρους ενεκεν εμου και του ευαγγελιου ³⁰εαν μη λαβη εκατονταπλασιονα νυν εν τω καιρω τουτω οικιας και αδελφους και αδελφας και μητερας και τεκνα και αγρους μετα διωγμων και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωην αιωνιον ³¹πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και οι εσχατοι πρωτοι ³²ησαν δε εν τη οδω αναβαινοντες εις ιεροσολυμα και ην προαγων αυτους ο ιησους και εθαμβουντο και ακολουθουντες εφοβουντο και παραλαβων παλιν τους δωδεκα ηρξατο αυτοις λεγειν τα μελλοντα αυτω συμβαινειν ³³οτι ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιος του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και τοις γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν ³⁴και εμπαιξουσιν αυτω και μαστιγωσουσιν αυτον και εμπτυσουσιν αυτω και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα αναστησεται ³⁵και προσπορευονται αυτω ιακωβος και ιωαννης οι υιοι ζεβεδαιου

λεγοντες διδασκαλε θελομεν ινα ο εαν αιτησωμεν ποιησης ημιν ³⁶ο δε ειπεν αυτοις τι θελετε ποιησαι με υμιν ³⁷οι δε ειπον αυτω δος ημιν ινα εις εκ δεξιων σου και εις εξ ευωνυμων σου καθισωμεν εν τη δοξη σου ³⁸ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πιειν το ποτηριον ο εγω πινω και το βαπτισμα ο εγω βαπτίζομαι βαπτισθηναι ³⁹οι δε ειπον αυτω δυναμεθα ο δε ιησους ειπεν αυτοις το μεν ποτηριον ο εγω πινω πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτίζομαι βαπτισθησεσθε ⁴⁰το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων μου ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οις ητοιμασται ⁴¹και ακουσαντες οι δεκα ηρξαντο αγανακτειν περι ιακωβου και ιωαννου ⁴²ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτους λεγει αυτοις οιδατε οτι οι δοκουντες αρχειν των εθνων κατακυριεουσιν αυτων και οι μεγαλοι αυτων κατεξουσιαζουσιν αυτων ⁴³ουχ ουτως δε εσται εν υμιν αλλ ος εαν θελη γενεσθαι μεγας εν υμιν εσται διακονος υμων ⁴⁴και ος αν θελη υμων γενεσθαι πρωτος εσται παντων δουλος ⁴⁵και γαρ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων ⁴⁶και ερχονται εις ιεριχω και εκπορευομενου αυτου απο ιεριχω και των μαθητων αυτου και οχλου ικανου υιος τιμαιου βαρτιμαιος ο τυφλος εκαθητο παρα την οδον προσαιτων ⁴⁷και ακουσας οτι ιησους ο ναζωραιος εστιν ηρξατο κραζειν και λεγειν ο υιος δαβιδ ιησου ελεησον με ⁴⁸και επετιμων αυτω πολλοι ινα σιωπηση ο δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαβιδ ελεησον με ⁴⁹και στας ο ιησους ειπεν αυτον φωνηθηναι και φωνουσιν τον τυφλον λεγοντες αυτω θαρσει εγειραι φωνει σε ⁵⁰ο δε αποβαλων το ιματιον αυτου αναστας ηλθεν προς τον ιησουν ⁵¹και αποκριθεις λεγει αυτω ο ιησους τι θελεις ποιησω σοι ο δε τυφλος ειπεν αυτω ραββι ινα αναβλεψω ⁵²ο δε ιησους ειπεν αυτω υπαγε η πιστις σου σεσωκεν σε και ευθεως ανεβλεψεν και ηκολουθει τω ιησου εν τη οδω

11 και οτε εγγιζουσιν εις ιερουσαλημ εις βηθφαγη και βηθανιαν προς το ορος των ελαιων αποστελλει δυο των μαθητων αυτου ²και λεγει αυτοις υπαγετε εις την κωμην την κατεναντι υμων και ευθεως εισπορευομενοι εις αυτην ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις ανθρωπων κεκαθικεν λυσαντες αυτον αγαγετε ³και εαν τις υμιν ειπη τι ποιειτε τουτο ειπατε οτι ο κυριος αυτου χριστην εχει και ευθεως αυτον αποστελει ωδε ⁴απηλθον δε και ευρον τον πωλον δεδεμενον προς την θυραν εξω επι του αμφοδου και λυουσιν αυτον ⁵και τινες των εκει εστηκοτων ελεγον αυτοις τι ποιειτε λυοντες τον πωλον ⁶οι δε ειπον αυτοις καθως ενετειλατο ο ιησους και αφηκαν αυτους ⁷και ηγαγον τον πωλον προς τον ιησουν και επεβαλον αυτω τα ιματια αυτων και εκαθισεν επ αυτω ⁸πολλοι δε τα ιματια αυτων εστρωσαν εις την οδον αλλοι δε στοιβαδας εκοπτον εκ των δενδρων και εστρωνυον εις την οδον ⁹και οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ¹⁰ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια εν

ονοματι κυριου του πατρος ημων δαβιδ ωσαννα εν τοις υψιστοις ¹¹και εισηλθεν εις ιεροσολυμα ο ιησους και εις το ιερον και περιβλεψαμενος παντα οψιας ηδη ουσης της ωρας εξηλθεν εις βηθανιαν μετα των δωδεκα ¹²και τη επαυριον εξελθοντων αυτων απο βηθανιας επεινασεν ¹³και ιδων συκην μακροθεν εχουσαν φυλλα ηλθεν εις αρα ευρησει τι εν αυτη και ελθων επ αυτην ουδεν ευρεν ει μη φυλλα ου γαρ ην καιρος συκων ¹⁴και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη μηκετι εκ σου εις τον αιωνα μηδεις καρπον φαγοι και ηκουον οι μαθηται αυτου ¹⁵και ερχονται εις ιεροσολυμα και εισελθων ο ιησους εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τας τραπεζας των κολλυβιστων και τας καθεδρας των πωλουντων τας περιστερας κατεστρεψεν ¹⁶και ουκ ηφιεν ινα τις διενεγκη σκευος δια του ιερου ¹⁷και εδιδασκεν λεγων αυτοις ου γεγραπται οτι ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται πασιν τοις εθνεσιν υμεις δε εποιησατε αυτον σπηλαιον ληστων ¹⁸και ηκουσαν οι γραμματαις και οι αρχιερεις και εζητουν πως αυτον απολεουσιν εφοβουντο γαρ αυτον οτι πας ο οχλος εξεπλησσετο επι τη διδαχη αυτου ¹⁹και οτε οψε εγενετο εξεπορευετο εξω της πολεως ²⁰και πρωι παραπορευομενοι ειδον την συκην εξηραμμενην εκ ριζων ²¹και αναμνησθεις ο πετρος λεγει αυτω ραββι ιδε η συκη ην κατηρασω εξηρανται ²²και αποκριθεις ιησους λεγει αυτοις εχετε πιστιν θεου ²³αμην γαρ λεγω υμιν οτι ος αν ειπη τω ορει τουτω αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν και μη διακριθη εν τη καρδια αυτου αλλα πιστευση οτι α λεγει γινεται εσται αυτω ο εαν ειπη ²⁴δια τουτο λεγω υμιν παντα οσα αν προσευχομενοι αιτεισθε πιστευετε οτι λαμβανετε και εσται υμιν ²⁵και οταν στηκητε προσευχομενοι αφιετε ει τι εχετε κατα τινος ινα και ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφη υμιν τα παραπτωματα υμων ²⁶ει δε υμεις ουκ αφιετε ουδε ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφησει τα παραπτωματα υμων ²⁷και ερχονται παλιν εις ιεροσολυμα και εν τω ιερω περιπατουντος αυτου ερχονται προς αυτον οι αρχιερεις και οι γραμματαις και οι πρεσβυτεροι ²⁸και λεγουσιν αυτω εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις και τις σοι την εξουσιαν ταυτην εδωκεν ινα ταυτα ποιης ²⁹ο δε ιησους αποκριθεις ειπεν αυτοις επερωτησω υμας καγω ενα λογον και αποκριθητε μοι και ερω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ³⁰το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων αποκριθητε μοι ³¹και ελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει διατι ουν ουκ επιστευσατε αυτω ³²αλλ εαν ειπωμεν εξ ανθρωπων εφοβουντο τον λαον απαντες γαρ ειχον τον ιωαννην οτι οντως προφητης ην ³³και αποκριθεντες λεγουσιν τω ιησου ουκ οιδαμεν και ο ιησους αποκριθεις λεγει αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

12 και ηρξατο αυτοις εν παραβολαις λεγειν αμπελωνα εφρευτευσεν ανθρωπος και περιεθηκεν φραγμα και ωρυξεν υποληνιον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδото

αυτον γεωργοις και απεδημησεν ²και απεστειλεν προς τους γεωργους τω καιρω δουλον ινα παρα των γεωργων λαβη απο του καρπου του αμπελωνος ³οι δε λαβοντες αυτον εδειραν και απεστειλαν κενον ⁴και παλιν απεστειλεν προς αυτους αλλον δουλον κακεινον λιθοβολησαντες εκεφαλαιωσαν και απεστειλαν ητιμωμενον ⁵και παλιν αλλον απεστειλεν κακεινον απεκτειναν και πολλους αλλους τους μεν δερνοντες τους δε αποκτεινοντες ⁶ετι ουν ενα υιον εχων αγαπητον αυτου απεστειλεν και αυτον προς αυτους εσχατον λεγων οτι εντραπησονται τον υιον μου ⁷κεινοι δε οι γεωργοι ειπον προς εαυτους οτι ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και ημων εσται η κληρονομια ⁸και λαβοντες αυτον απεκτειναν και εξεβαλον εξω του αμπελωνος ⁹τι ουν ποιησει ο κυριος του αμπελωνος ελευσεται και απολεσει τους γεωργους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις ¹⁰ουδε την γραφην ταυτην ανεγνωτε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας ¹¹παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων ¹²και εξητουν αυτον κρατησαι και εφοβηθησαν τον οχλον εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην ειπεν και αφεντες αυτον απηλθον ¹³και αποστελλουσιν προς αυτον τινας των φαρισαιων και των ηρωδιανων ινα αυτον αγρευσωσιν λογω ¹⁴οι δε ελθοντες λεγουσιν αυτω διδασκαλε οίδαμεν οτι αληθης ει και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις εξεστιν κησον καισαρι δουναι η ου ¹⁵δωμεν η μη δωμεν ο δε ειδως αυτων την υποκρισιν ειπεν αυτοις τι με πειραζετε φερετε μοι δηναριον ινα ιδω ¹⁶οι δε ηνεγκαν και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη οι δε ειπον αυτω καισαρος ¹⁷και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις αποδοτε τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω και εθαυμασαν επ αυτω ¹⁸και ερχονται σαδδουκαιιοι προς αυτον οιτινες λεγουσιν αναστασιν μη ειναι και επηρωτησαν αυτον λεγοντες ¹⁹διδασκαλε μωσης εγραψεν ημιν οτι εαν τινος αδελφος αποθανη και καταλιπη γυναικα και τεκνα μη αφη ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου ²⁰επτα αδελφοι ησαν και ο πρωτος ελαβεν γυναικα και αποθνησκων ουκ αφηκεν σπερμα ²¹και ο δευτερος ελαβεν αυτην και απεθανεν και ουδε αυτος αφηκεν σπερμα και ο τριτος ωσαυτως ²²και ελαβον αυτην οι επτα και ουκ αφηκαν σπερμα εσχατη παντων απεθανεν και η γυνη ²³εν τη ουν αναστασει οταν αναστωσιν τινος αυτων εσται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα ²⁴και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις ου δια τουτο πλανασθε μη ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου ²⁵οταν γαρ εκ νεκρων αναστωσιν ουτε γαμουσιν ουτε γαμισκονται αλλ εισιν ως αγγελοι οι εν τοις ουρανοις ²⁶περι δε των νεκρων οτι εγειρονται ουκ ανεγνωτε εν τη βιβλω μωσεως επι της βατου ως ειπεν αυτω ο θεος λεγων εγω ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ ²⁷ουκ εστιν ο θεος νεκρων αλλα θεος ζωντων υμεις ουν πολυ πλα-

νασθε ²⁸και προσελθων εις των γραμματεων ακουσας αυτων συζητωντων ειδως οτι καλως αυτοις απεκριθη επηρωτησεν αυτον ποια εστιν πρωτη πασων εντολη ²⁹ο δε ιησους απεκριθη αυτω οτι πρωτη πασων των εντολων ακουε ισραηλ κυριος ο θεος ημων κυριος εις εστιν ³⁰και αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της διανοιας σου και εξ ολης της ισχυος σου αυτη πρωτη εντολη ³¹και δευτερα ομοια αυτη αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον μειζων τουτων αλλη εντολη ουκ εστιν ³²και ειπεν αυτω ο γραμματευσ καλως διδασκαλε επ αληθειας ειπας οτι εις εστιν θεος και ουκ εστιν αλλος πλην αυτου ³³και το αγαπαν αυτον εξ ολης της καρδιας και εξ ολης της συνεσεως και εξ ολης της ψυχης και εξ ολης της ισχυος και το αγαπαν τον πλησιον ως εαυτον πλειον εστιν παντων των ολοκαυτωματων και των θυσιων ³⁴και ο ιησους ιδων αυτον οτι νουνεχως απεκριθη ειπεν αυτω ου μακραν ει απο της βασιλειας του θεου και ουδεις ουκετι ετολμα αυτον επερωτησαι ³⁵και αποκριθεις ο ιησους ελεγεν διδασκων εν τω ιερω πως λεγουσιν οι γραμματεις οτι ο χριστος υιος εστιν δαβιδ ³⁶αυτος γαρ δαβιδ ειπεν εν τω πνευματι τω αγιω ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου ³⁷αυτος ουν δαβιδ λεγει αυτον κυριον και ποθεν υιος αυτου εστιν και ο πολυς οχλος ηκουεν αυτου ηδεως ³⁸και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου βλεπετε απο των γραμματεων των θελοντων εν στολαις περιπατειν και ασπασμους εν ταις αγοραις ³⁹και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαίς και πρωτοκλισιας εν τοις δειπνοις ⁴⁰οι κατεσθιοντες τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι ουτοι ληφονται περισσοτερον κριμα ⁴¹και καθισας ο ιησους κατεναντι του γαζοφυλακιου εθεωρει πως ο οχλος βαλλει χαλκον εις το γαζοφυλακιον και πολλοι πλουσιοι εβαλλον πολλα ⁴²και ελθουσα μια χηρα πτωχη εβαλεν λεπτα δυο ο εστιν κοδραντης ⁴³και προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου λεγει αυτοις αμην λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων βεβληκεν των βαλοντων εις το γαζοφυλακιον ⁴⁴παντες γαρ εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον αυτη δε εκ της υστερησεως αυτης παντα οσα ειχεν εβαλεν ολον τον βιον αυτης

13 και εκπορευομενου αυτου εκ του ιερου λεγει αυτω εις των μαθητων αυτου διδασκαλε ιδε ποταποι λιθοι και ποταπαι οικοδομαι ²και ο ιησους αποκριθεις ειπεν αυτω βλεπεις ταυτας τας μεγαλας οικοδομας ου μη αφεθη λιθος επι λιθου ου μη καταλυθη ³και καθημενου αυτου εις το ορος των ελαιων κατεναντι του ιερου επηρωτων αυτον κατ ιδιαν πετρος και ιακωβος και ιωαννης και ανδρεας ⁴ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη παντα ταυτα συντελεισθαι ⁵ο δε ιησους αποκριθεις αυτοις ηρξατο λεγειν βλεπετε μη τις πλανηση ⁶πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και πολλους πλανησουσιν ⁷οταν δε

ακουσητε πολεμους και ακοας πολεμων μη θροεισθε δει γαρ γενεσθαι αλλ ουπω το τελος ⁸εγερθησεται γαρ εθνος επι εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν και εσονται σεισμοι κατα τοπους και εσονται λιμοι και ταραχαι αρχαι ωδινων ταυτα ⁹βλεπετε δε υμεις εαυτους παραδωσουσιν γαρ υμας εις συνεδρια και εις συναγωγας δαρησεσθε και επι ηγεμονων και βασιλεων σταθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις ¹⁰και εις παντα τα εθνη δει πρωτον κηρυχθηναι το ευαγγελιον ¹¹οταν δε αγαγωσιν υμας παραδιδοντες μη προμεριμνατε τι λαλησητε μηδε μελετατε αλλ ο εαν δοθη υμιν εν εκεινη τη ωρα τουτο λαλειτε ου γαρ εστε υμεις οι λαλουντες αλλα το πνευμα το αγιον ¹²παραδωσει δε αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεις και θανατωσουσιν αυτους ¹³και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται ¹⁴οταν δε ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεως το ρηθεν υπο δανιηλ του προφητου εστος οπου ου δει ο αναγινωσκων νοειτω τοτε οι εν τη ιουδαια φυγετωσαν εις τα ορη ¹⁵ο δε επι του δωματος μη καταβατω εις την οικιαν μηδε εισελθετω αραι τι εκ της οικιας αυτου ¹⁶και ο εις τον αγρον ων μη επιστρεψατω εις τα οπισω αραι το ιματιον αυτου ¹⁷ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις ¹⁸προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η φυγη υμων χειμωνος ¹⁹εσονται γαρ αι ημεραι εκειναι θλιψις οια ου γεγονεν τοιαυτη απ αρχης κτισεως ης εκτισεν ο θεος εως του νυν και ου μη γενηται ²⁰και ει μη κυριος εκολοβωσεν τας ημερας ουκ αν εσωθη πασα σαρξ αλλα δια τους εκλεκτους ους εξελεξατο εκολοβωσεν τας ημερας ²¹και τοτε εαν τις υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστος η ιδου εκει μη πιστευσητε ²²εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια και τερατα προς το αποπλαναν ει δυνατον και τους εκλεκτους ²³υμεις δε βλεπετε ιδου προειρηκα υμιν παντα ²⁴αλλ εν εκειναις ταις ημεραις μετα την θλιψιν εκεινην ο ηλιος σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγος αυτης ²⁵και οι αστερες του ουρανου εσονται εκπιπτοντες και αι δυναμεις αι εν τοις ουρανοις σαλευθησονται ²⁶και τοτε οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελαις μετα δυναμειωσ πολλης και δοξης ²⁷και τοτε αποστελει τους αγγελους αυτου και επισυναξει τους εκλεκτους αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρου γης εως ακρου ουρανου ²⁸απο δε της συκης μαθετε την παραβολην οταν αυτης ηδη ο κλαδος απαλος γενηται και εκφυη τα φυλλα γινωσκετε οτι εγγυς το θερος εστιν ²⁹ουτως και υμεις οταν ταυτα ιδητε γινομενα γινωσκετε οτι εγγυς εστιν επι θυραις ³⁰αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη μεχρις ου παντα ταυτα γενηται ³¹ο ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν ³²περι δε της ημερας εκεινης και της ωρας ουδεις οιδεν ουδε οι αγγελοι οι εν ουρανω ουδε ο υιος ει μη ο πατηρ ³³βλεπετε αγρυπνειτε και προσευχεσθε ουκ οιδατε γαρ ποτε ο καιρος εστιν ³⁴ως ανθρωπος αποδημος αφεις την οικιαν αυτου

και δους τοις δουλοις αυτου την εξουσιαν και εκαστω το εργον αυτου και τω θυρωρω ενετειλατο ινα γρηγορη ³⁵γρηγορειτε ουν ουκ οιδατε γαρ ποτε ο κυριος της οικιας ερχεται οψε η μεσονυκτιου η αλεκτοροφωνιας η πρωι ³⁶μη ελθων εξαιφνης ευρη υμας καθευδοντας ³⁷α δε υμιν λεγω πασιν λεγω γρηγορειτε

14ην δε το πασχα και τα αζυμα μετα δυο ημερας και εζητουν οι αρχιερεις και οι γραμματεις πως αυτον εν δολω κρατησαντες αποκτεινωσιν ²ελεγον δε μη εν τη εορτη μηποτε θορυβος εσται του λαου ³και οντος αυτου εν βηθανια εν τη οικια σιμωνος του λεπρου κατακειμενου αυτου ηλθεν γυνη εχουσα αλαβαστρον μυρου ναρδου πιστικης πολυτελους και συντριψασα το αλαβαστρον κατεχεεν αυτου κατα της κεφαλης ⁴ησαν δε τινες αγανακτουντες προς εαυτους και λεγοντες εις τι η απωλεια αυτη του μυρου γεγονεν ⁵ηδυνατο γαρ τουτο πραθηναι επανω τριακοσιων δηναριων και δοθηναι τοις πτωχοις και ενεβριμωντο αυτη ⁶ο δε ιησους ειπεν αφετε αυτην τι αυτη κοπους παρεχετε καλον εργον ειργασατο εις εμε ⁷παντοτε γαρ τους πτωχους εχετε μεθ εαυτων και οταν θελητε δυνασθε αυτους ευ ποιησαι εμε δε ου παντοτε εχετε ⁸ο ειχεν αυτη εποιησεν προελαβεν μυρισαι μου το σωμα εις τον ενταφιασμον ⁹αμην λεγω υμιν οπου αν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εις ολον τον κοσμον και ο εποιησεν αυτη λαληθησεται εις μνημοσυνον αυτης ¹⁰και ο ιουδας ο ισκαριωτης εις των δωδεκα απηλθεν προς τους αρχιερεις ινα παραδω αυτον αυτοις ¹¹οι δε ακουσαντες εχαρησαν και επηγγειλαντο αυτω αργυριον δουναι και εζητει πως ευκαιρωσ αυτον παραδω ¹²και τη πρωτη ημερα των αζυμων οτε το πασχα εθιον λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου που θελεις απελθοντες ετοιμασωμεν ινα φαγης το πασχα ¹³και αποστελλει δυο των μαθητων αυτου και λεγει αυτοις υπαγετε εις την πολιν και απαντησει υμιν ανθρωπος κεραμιον υδατος βασταζων ακολουθησατε αυτω ¹⁴και οπου εαν εισελθη ειπατε τω οικοδεσποτη οτι ο διδασκαλος λεγει που εστιν το καταλυμα οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω ¹⁵και αυτος υμιν δειξει ανωγειον μεγα εστρωμενον ετοιμον εκει ετοιμασατε ημιν ¹⁶και εξηλθον οι μαθηται αυτου και ηλθον εις την πολιν και ευρον καθως ειπεν αυτοις και ητοιμασαν το πασχα ¹⁷και οφιας γενομενης ερχεται μετα των δωδεκα ¹⁸και ανακειμενων αυτων και εσθιοντων ειπεν ο ιησους αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με ο εσθιων μετ εμου ¹⁹οι δε ηρξαντο λυπεισθαι και λεγειν αυτω εις καθ εις μητι εγω και αλλος μητι εγω ²⁰ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις εις εκ των δωδεκα ο εμβραπτομενος μετ εμου εις το τρυβλιον ²¹ο μεν υιος του ανθρωπου υπαγει καθως γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωπος εκεινος ²²και εσθιοντων αυτων λαβων ο ιησους αρτον ευλογησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου ²³και λαβων το ποτη-

ριον ευχαριστησας εδωκεν αυτοις και επιον εξ αυτου παντες ²⁴και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το αιμα μου το της καινης διαθηκης το περι πολλων εκχυνομενον ²⁵αμην λεγω υμιν οτι ουκετι ου μη πιω εκ του γεννηματος της αμπελου εως της ημερας εκεινης οταν αυτο πινω καινον εν τη βασιλεια του θεου ²⁶και υμνησαντες εξηλθον εις το ορος των ελαιων ²⁷και λεγει αυτοις ο ιησους οτι παντες σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη οτι γεγραπται παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησεται τα προβατα ²⁸αλλα μετα το εγερθηαι με προαξω υμας εις την γαλιλαιαν ²⁹ο δε πετρος εφη αυτω και ει παντες σκανδαλισθησονται αλλ ουκ εγω ³⁰και λεγει αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι σημερον εν τη νυκτι ταυτη πριν η δις αλεκτορα φωνησαι τρις απαρηνηση με ³¹ο δε εκ περισσου ελεγεν μαλλον εαν με δεη συναποθανειν σοι ου μη σε απαρηνησομαι ωσαυτως δε και παντες ελεγον ³²και ερχονται εις χωριον ου το ονομα γεθσημανη και λεγει τοις μαθηταις αυτου καθισατε ωδε εως προσευξωμαι ³³και παραλαμβανει τον πετρον και τον ιακωβον και ιωαννην μεθ εαυτου και ηρξατο εκθαμβεισθαι και αδημονειν ³⁴και λεγει αυτοις περιλυπος εστιν η ψυχη μου εως θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε ³⁵και προελθων μικρον επεσεν επι της γης και προσηχετο ινα ει δυνατον εστιν παρελθη απ αυτου η ωρα ³⁶και ελεγεν αββα ο πατηρ παντα δυνατα σοι παρενεγκε το ποτηριον απ εμου τουτο αλλ ου τι εγω θελω αλλα τι συ ³⁷και ερχεται και ευρισκει αυτους καθευδοντας και λεγει τω πετρω σιμων καθευδεις ουκ ισχυσας μιαν ωραν γρηγορησαι ³⁸γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενης ³⁹και παλιν απελθων προσηξατο τον αυτον λογον ειπων ⁴⁰και υποστρεψας ευρεν αυτους παλιν καθευδοντας ησαν γαρ οι οφθαλμοι αυτων βεβαρημενοι και ουκ ηδεισαν τι αυτω αποκριθωσιν ⁴¹και ερχεται το τριτον και λεγει αυτοις καθευδετε το λοιπον και αναπαυεσθε απεχει ηλθεν η ωρα ιδου παραδιδοται ο υιος του ανθρωπου εις τας χειρας των αμαρτωλων ⁴²εγειρεσθε αγωμεν ιδου ο παραδιδους με ηγγικεν ⁴³και ευθεως ετι αυτου λαλουντος παραγινεται ιουδας εις ων των δωδεκα και μετ αυτου οχλος πολυς μετα μαχαιρων και ξυλων παρα των αρχιερεων και των γραμματεων και των πρεσβυτερων ⁴⁴δεδωκει δε ο παραδιδους αυτον συσημον αυτοις λεγων ον αν φιλησω αυτος εστιν κρατησατε αυτον και απαγαγετε ασφαλως ⁴⁵και ελθων ευθεως προσελθων αυτω λεγει ραββι ραββι και κατεφιλησεν αυτον ⁴⁶οι δε επεβαλον επ αυτον τας χειρας αυτων και εκρατησαν αυτον ⁴⁷εις δε τις των παρεστηκωτων σπασαμενος την μαχαιραν επαισεν τον δουλον του αρχιερεως και αφειλεν αυτου το ωτιον ⁴⁸και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις ως επι ληστην εξηλθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με ⁴⁹καθ ημεραν ημην προς υμας εν τω ιερω διδασκων και ουκ εκρατησατε με αλλ ινα πληρωθωσιν αι γραφαι ⁵⁰και αφεντες αυτον παντες εφυγον ⁵¹και εις τις νεανισκος ηκολουθει αυτω περιβεβλημενος

σινδωνα επι γυμνου και κρατουσιν αυτον οι νεανισκοι ⁵²ο δε καταλιπων την σινδωνα γυμνος εφυγεν απ αυτων ⁵³και απηγαγον τον ιησουν προς τον αρχιερεα και συνερχονται αυτω παντες οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι και οι γραμματαις ⁵⁴και ο πετρος απο μακροθεν ηκολουθησεν αυτω εως εσω εις την αυλην του αρχιερεως και ην συγκαθημενος μετα των υπηρετων και θερμαινομενος προς το φως ⁵⁵οι δε αρχιερεις και ολον το συνεδριον εξητουν κατα του ιησου μαρτυριαν εις το θανατωσαι αυτον και ουκ ευρισκον ⁵⁶πολλοι γαρ εψευδομαρτυρουν κατ αυτου και ισαι αι μαρτυριαι ουκ ησαν ⁵⁷και τινες ανασταντες εψευδομαρτυρουν κατ αυτου λεγοντες ⁵⁸οτι ημεις ηκουσαμεν αυτου λεγοντος οτι εγω καταλυσω τον ναον τουτον τον χειροποιητον και δια τριων ημερων αλλον αχειροποιητον οικοδομησω ⁵⁹και ουδε ουτως ιση ην η μαρτυρια αυτων ⁶⁰και αναστας ο αρχιερευς εις το μεσον επηρωτησεν τον ιησουν λεγων ουκ αποκρινη ουδεν τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν ⁶¹ο δε εσιωπα και ουδεν απεκρινατο παλιν ο αρχιερευς επηρωτα αυτον και λεγει αυτω συ ει ο χριστος ο υιος του ευλογητου ⁶²ο δε ιησους ειπεν εγω ειμι και οψεσθε τον υιον του ανθρωπου καθημενον εκ δεξιων της δυναμεως και ερχομενον μετα των νεφελων του ουρανου ⁶³ο δε αρχιερευς διαρρηξας τους χιτωνας αυτου λεγει τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων ⁶⁴ηκουσατε της βλασφημιας τι υμιν φαινεται οι δε παντες κατεκριναν αυτον ειναι ενοχον θανατου ⁶⁵και ηρξαντο τινες εμπτυειν αυτω και περικαλυπτειν το προσωπον αυτου και κολαφιζειν αυτον και λεγειν αυτω προφητευσον και οι υπηρεται ραπισμασιν αυτον εβαλλον ⁶⁶και οντος του πετρου εν τη αυλη κατω ερχεται μια των παιδισκων του αρχιερεως ⁶⁷και ιδουσα τον πετρον θερμαινομενον εμβλεψασα αυτω λεγει και συ μετα του ναζαρηνου ιησου ησθα ⁶⁸ο δε ηρνησατο λεγων ουκ οιδα ουδε επισταμαι τι συ λεγεις και εξηλθεν εξω εις το προαιλιον και αλεκτωρ εφωνησεν ⁶⁹και η παιδισκη ιδουσα αυτον παλιν ηρξατο λεγειν τοις παρεστηκοσιν οτι ουτος εξ αυτων εστιν ⁷⁰ο δε παλιν ηρνειτο και μετα μικρον παλιν οι παρεστωτες ελεγον τω πετρω αληθως εξ αυτων ει και γαρ γαλιλαιος ει και η λαλια σου ομοιαζει ⁷¹ο δε ηρξατο αναθεματιζειν και ομνυειν οτι ουκ οιδα τον ανθρωπον τουτον ον λεγετε ⁷²και εκ δευτερου αλεκτωρ εφωνησεν και ανεμνησθη ο πετρος του ρηματος ου ειπεν αυτω ο ιησους οτι πριν αλεκτορα φωνησαι δις απαρηνηση με τρις και επιβαλων εκλαιεν

15 και ευθεως επι το πρωι συμβουλιον ποιησαντες οι αρχιερεις μετα των πρεσβυτερων και γραμματεων και ολον το συνεδριον δησαντες τον ιησουν απηνεγκαν και παρεδωκαν τω πιλατω ²και επηρωτησεν αυτον ο πιλατος συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε αποκριθεις ειπεν αυτω συ λεγεις ³και κατηγορουν αυτου οι αρχιερεις πολλα ⁴ο δε πιλατος παλιν επηρωτησεν αυτον λεγων ουκ αποκρινη ουδεν ιδε ποσα σου καταμαρτυρουσιν ⁵ο δε ιησους ουκετι ουδεν απεκριθη ωστε θαυ-

μαΐζειν τον πιλατον ⁶κατα δε εορτην απελυεν αυτοις ενα δεσμιον ονπερ ητουντο ⁷ην δε ο λεγομενος βααραββας μετα των συστασιαστων δεδεμενος οιτινες εν τη στασει φονον πεποιηκεισαν ⁸και αναβοησας ο οχλος ηρξατο αιτεισθαι καθως αι εποιει αυτοις ⁹ο δε πιλατος απεκριθη αυτοις λεγων θελετε απολυσω υμιν τον βασιλεα των ιουδαιων ¹⁰εγινωσκεν γαρ οτι δια φθονον παραδεδωκεισαν αυτον οι αρχιερεις ¹¹οι δε αρχιερεις ανεσεισαν τον οχλον ινα μαλλον τον βααραββαν απολυση αυτοις ¹²ο δε πιλατος αποκριθεις παλιν ειπεν αυτοις τι ουν θελετε ποιησω ον λεγετε βασιλεα των ιουδαιων ¹³οι δε παλιν εκραξαν σταυρωσον αυτον ¹⁴ο δε πιλατος ελεγεν αυτοις τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσοτερωσ εκραξαν σταυρωσον αυτον ¹⁵ο δε πιλατος βουλομενος τω οχλω το ικανον ποιησαι απελυεν αυτοις τον βααραββαν και παρεδωκεν τον ιησουν φραγελλωσας ινα σταυρωθη ¹⁶οι δε στρατιωται απηγαγον αυτον εσω της αυλης ο εστιν πραιτωριον και συγκαλουσιν ολην την σπειραν ¹⁷και ενδουουσιν αυτον πορφυραν και περιτιθεασιν αυτω πλεξαντες ακανθινον στεφανον ¹⁸και ηρξαντο ασπαζεσθαι αυτον χαιρε βασιλευ των ιουδαιων ¹⁹και ετυπτον αυτου την κεφαλην καλαμω και ενεπτουν αυτω και τιθεντες τα γονατα προσεκυνουν αυτω ²⁰και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την πορφυραν και ενεδυσαν αυτον τα ιματια τα ιδια και εξαγουσιν αυτον ινα σταυρωσωσιν αυτον ²¹και αγγαρευουσιν παραγοντα τινα σιμωνα κυρηναιον ερχομενον απ αγρου τον πατερα αλεξανδρου και ρουφου ινα αρη τον σταυρον αυτου ²²και φερουσιν αυτον επι γολγοθα τοπον ο εστιν μεθερμηνευομενον κρaniu τοπος ²³και εδιδουν αυτω πειν εσμυρνισμενον οινον ο δε ουκ ελαβεν ²⁴και σταυρωσαντες αυτον διεμεριζον τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον επ αυτα τις τι αρη ²⁵ην δε ωρα τριτη και εσταυρωσαν αυτον ²⁶και ην η επιγραφη της αιτιας αυτου επιγεγραμμενη ο βασιλευσ των ιουδαιων ²⁷και συν αυτω σταυρουσιν δυο ληστας ενα εκ δεξιων και ενα εξ ευωνυμων αυτου ²⁸και επληρωθη η γραφη η λεγουσα και μετα ανομων ελογισθη ²⁹και οι παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλας αυτων και λεγοντες ουα ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραισ οικοδομων ³⁰σωσον σεαυτον και καταβα απο του σταυρου ³¹ομοιωσ δε και οι αρχιερεις εμπαιζοντες προς αλληλους μετα των γραμματεων ελεγον αλλους εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι ³²ο χριστος ο βασιλευσ του ισραηλ καταβατω νυν απο του σταυρου ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν και οι συνεσταυρωμενοι αυτω ωνειδιζον αυτον ³³γενομενης δε ωρας εκτης σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εως ωρας εννατης ³⁴και τη ωρα τη εννατη εβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων ελωι ελωι λαμμα σαβαχθανι ο εστιν μεθερμηνευομενον ο θεος μου ο θεος μου εις τι με εγκατελιπεσ ³⁵και τινεσ των παρεστηκοτων ακουσαντες ελεγον ιδου ηλιαν φωνει ³⁶δραμων δε εις και γεμισας σπογγον οξους περιθεις τε καλαμω εποτιζεν αυτον λεγων αφετε ιδωμεν ει ερχεται ηλιασ καθελειν αυτον ³⁷ο δε ιησους αφεισ φωνην μεγα-

λην εξεπνευσεν ³⁸και το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απο ανωθεν εως καταω ³⁹ιδων δε ο κεντυριων ο παρεστηκωσ εξ εναντιασ αυτου οτι ουτωσ κραξασ εξεπνευσεν ειπεν αληθωσ ο ανθρωπος ουτος υιοσ ην θεου ⁴⁰ησαν δε και γυναικεσ απο μακροθεν θεωρουσαι εν αισ ην και μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου του μικρου και ιωση μητηρ και σαλωμη ⁴¹αι και οτε ην εν τη γαλιλαια ηκολουθουν αυτω και διηκονουν αυτω και αλλαι πολλαι αι συναναβασαι αυτω εις ιεροσολυμα ⁴²και ηδη οφιασ γενομενης επει ην παρασκευη ο εστιν προσαββατον ⁴³ηλθεν ιωσηφ ο απο αριμαθιασ ευσχημων βουλευτησ οσ και αυτωσ ην προσδεχομενοσ την βασιλειαν του θεου τολμησασ εισηλθεν προς πιλατον και ητησατο το σωμα του ιησου ⁴⁴ο δε πιλατωσ εθαυμασεν ει ηδη τεθνηκεν και προσκαλεσαμενοσ τον κεντυριωνα επηρωτησεν αυτον ει παλαι απεθανεν ⁴⁵και γνουσ απο του κεντυριωνοσ εδωρησατο το σωμα τω ιωσηφ ⁴⁶και αγορασασ σινδωνα και καθελων αυτον ενειλησεν τη σινδωνι και κατεθηκεν αυτον εν μνημειω ο ην λελατομημενον εκ πετρασ και προσεκυλισεν λιθον επι την θυραν του μνημειου ⁴⁷η δε μαρια η μαγδαληνη και μαρια ιωση εθεωρουν που τιθεται

16και διαγενομενου του σαββατου μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου και σαλωμη ηγορασαν αρωματα ινα ελθουσαι αλειψωσιν αυτον ²και λιαν πρωι της μιασ σαββατων ερχονται επι το μνημειον ανατειλαντοσ του ηλιου ³και ελεγον προς εαυτασ τις αποκυλισει ημιν τον λιθον εκ της θυρασ του μνημειου ⁴και αναβλεψασαι θεωρουσιν οτι αποκεκυλισται ο λιθωσ ην γαρ μεγασ σφοδρα ⁵και εισελθουσαι εις το μνημειον ειδον νεανισκον καθημενον εν τοισ δεξιοισ περιβεβλημενον στολην λευκην και εξεθαμβηθησαν ⁶ο δε λεγει αυταισ μη εκθαμβεισθε ιησουν ζητειτε τον ναζαρηνον τον εσταυρωμενον ηγερθη ουκ εστιν ωδε ιδε ο τοποσ οπου εθηκαν αυτον ⁷αλλ υπαγετε ειπατε τοισ μαθηταισ αυτου και τω πετρω οτι προαγει υμασ εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε καθωσ ειπεν υμιν ⁸και εξελθουσαι ταχυ εφυγον απο του μνημειου ειχεν δε αυτασ τρομοσ και εκστασισ και ουδενι ουδεν ειπον εφοβουντο γαρ ⁹αναστασ δε πρωι πρωτη σαββατου εφανη πρωτον μαρια τη μαγδαληνη αφ ησ εκβεβληκει επτα δαιμονια ¹⁰εκεινη πορευθεισα απηγγειλεν τοισ μετ αυτου γενομενοισ πενθουσιν και κλαιουσιν ¹¹κακεινοι ακουσαντεσ οτι ζη και εθεαθη υπ αυτης ηπιστησαν ¹²μετα δε ταυτα δυσιν εξ αυτων περιπατουσιν εφανερωθη εν ετερα μορφη πορευομενοισ εις αγρον ¹³κακεινοι απελθοντεσ απηγγειλαν τοισ λοιποισ ουδε εκεινοισ επιστευσαν ¹⁴υστερον ανακειμενοισ αυτοισ τοισ ενδεκα εφανερωθη και ωνειδισεν την απιστιαν αυτων και σκληροκαρδιαν οτι τοισ θεασαμενοισ αυτον εγηγερμενον ουκ επιστευσαν ¹⁵και ειπεν αυτοισ πορευθεντεσ εις τον κοσμον απαντα κηρυξατε το ευαγγελιον παση τη κτισει ¹⁶ο πιστευσασ και βαπτισθεισ σωθησεται ο δε απιστησασ κατακριθησεται ¹⁷σημεια δε τοισ πιστευ-

σασιν ταυτα παρακολουθησει εν τω ονοματι μου δαιμονια εκβαλουσιν γλωσσαις λαλησουσιν και ναις ¹⁸οφεις αρουσιν καν θανασιμον τι πωσιν ου μη αυτους βλαψει επι αρρωστους χειρας επιθησουσιν και καλως εξουσιν ¹⁹ο μεν ουν κυριος μετα το λαλησαι αυτοις ανεληφθη εις τον ουρανον και εκαθισεν εκ δεξιων του θεου ²⁰εκεινοι δε εξελθοντες εκηρυξαν πανταχου του κυριου συνεργουντος και τον λογον βεβαιουντος δια των επακολουθουτων σημειων αμην

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

1 Επειδηπερ πολλοι επεχειρησαν αναταξασθαι διηγησιν περι των επληροφορημενων εν ημιν πραγματων ²καθως παρεδοσαν ημιν οι απ αρχης αυτοπται και υπηρεται γενομενοι του λογου ³εδοξεν καμοι παρηκολουθηκοτι ανωθεν πασιν ακριβως καθεξης σοι γραφαι κρατιστε θεοφιλε ⁴ινα επιγνως περι ων κατηχηθης λογων την ασφαλειαν ⁵εγενετο εν ταις ημεραις ηρωδου του βασιλεως της ιουδαιας ιερευς τις ονοματι ζαχαριας εξ εφημεριας αβια και η γυνη αυτου εκ των θυγατερων ααρων και το ονομα αυτης ελισαβετ ⁶ησαν δε δικαιοι αμφοτεροι ενωπιον του θεου πορευομενοι εν πασαις ταις εντολαις και δικαιωμασιν του κυριου αμεμπτοι ⁷και ουκ ην αυτοις τεκνον καθοτι η ελισαβετ ην στειρα και αμφοτεροι προβεβηκοτες εν ταις ημεραις αυτων ησαν ⁸εγενετο δε εν τω ιερατευει αυτου εν τη ταξει της εφημεριας αυτου εναντι του θεου ⁹κατα το εθος της ιερατειας ελαχεν του θυμιασαι εισελθων εις τον ναον του κυριου ¹⁰και παν το πληθος του λαου ην προσευχομενον εξω τη ωρα του θυμιαματος ¹¹ωφθη δε αυτω αγγελος κυριου εστως εκ δεξιων του θυσιαστηριου του θυμιαματος ¹²και εταραχθη ζαχαριας ιδων και φοβος επεπεσεν επ αυτον ¹³ειπεν δε προς αυτον ο αγγελος μη φοβου ζαχαρια διοτι εισηκουσθη η δεησις σου και η γυνη σου ελισαβετ γεννησει υιον σοι και καλεσεις το ονομα αυτου ιωαννην ¹⁴και εσται χαρα σοι και αγαλλιασις και πολλοι επι τη γεννησει αυτου χαρησονται ¹⁵εσται γαρ μεγας ενωπιον του κυριου και ιον και σικερα ου μη πιη και πνευματος αγιου πλησθησεται ετι εκ κοιλιας μητρος αυτου ¹⁶και πολλους των υιων ισραηλ επιστρεφει επι κυριον τον θεον αυτων ¹⁷και αυτος προελευσεται ενωπιον αυτου εν πνευματι και δυναμει ηλιου επιστρεφαι καρδιας πατερων επι τεκνα και απειθεις εν φρονησει δικαιων ετοιμασαι κυριω λαον κατεσκευασμενον ¹⁸και ειπεν ζαχαριας προς τον αγγελον κατα τι γνωσομαι τουτο εγω γαρ ειμι πρεσβυτης και η γυνη μου προβεβηκυια εν ταις ημεραις αυτης ¹⁹και αποκριθεις ο αγγελος ειπεν αυτω εγω ειμι γαβριηλ ο παρεστηκως ενωπιον του θεου και απεσταλην λαλησαι προς σε και ευαγγελισασθαι σοι ταυτα ²⁰και ιδου εση σιωπων και μη δυναμενος λαλησαι αχρι ης ημερας γενηται ταυτα ανθ ων ουκ επιστευσας τοις λογοις μου οιτινες πληρωθησονται εις τον καιρον αυτων ²¹και ην ο λαος προσδοκων τον ζαχαριαν και εθαυμαζον εν τω

χρονηζειν αυτον εν τω ναω ²²εξελθων δε ουκ ηδυνατο λαλησαι αυτοις και επεγνωσαν οτι οπτασιαν εωρακεν εν τω ναω και αυτος ην διανευων αυτοις και διεμενεν κωφος ²³και εγενετο ως επλησθησαν αι ημεραι της λειτουργιας αυτου απηλθεν εις τον οικον αυτου ²⁴μετα δε ταυτας τας ημερας συνελαβεν ελισαβετ η γυνη αυτου και περιεκρυβεν εαυτην μηνας πεντε λεγουσα ²⁵οτι ουτως μοι πεποιηκεν ο κυριος εν ημεραις αις επειδεν αφελειν το ονειδος μου εν ανθρωποις ²⁶εν δε τω μηνι τω εκτω απεσταλη ο αγγελος γαβριηλ υπο του θεου εις πολιν της γαλιλαιας η ονομα ναζαρετ ²⁷προς παρθενον μεμνηστευμενην ανδρι ω ονομα ιωσηφ εξ οικου δαβιδ και το ονομα της παρθενου μαριαμ ²⁸και εισελθων ο αγγελος προς αυτην ειπεν χαιρε κεχαριτωμενη ο κυριος μετα σου ευλογημενη συ εν γυναιξιν ²⁹η δε ιδουσα διεταραχθη επι τω λογω αυτου και διελογιζετο ποταπος ειη ο ασπασμος ουτος ³⁰και ειπεν ο αγγελος αυτη μη φοβου μαριαμ ευρες γαρ χαριν παρα τω θεω ³¹και ιδου συλληψη εν γαστρι και τεξη υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ιησουν ³²ουτος εσται μεγας και υιος υψιστου κληθησεται και δωσει αυτω κυριος ο θεος τον θρονον δαβιδ του πατρος αυτου ³³και βασιλευσει επι τον οικον ιακωβ εις τους αιωνας και της βασιλειας αυτου ουκ εσται τελος ³⁴ειπεν δε μαριαμ προς τον αγγελον πως εσται τουτο επει ανδρα ου γινωσκω ³⁵και αποκριθεις ο αγγελος ειπεν αυτη πνευμα αγιον επελευσεται επι σε και δυναμις υψιστου επισκιασει σοι διο και το γεννωμενον αγιον κληθησεται υιος θεου ³⁶και ιδου ελισαβετ η συγγενης σου και αυτη συνειληφουια υιον εν γηρα αυτης και ουτος μην εκτος εστιν αυτη τη καλουμενη στειρα ³⁷οτι ουκ αδυνατησει παρα τω θεω παν ρημα ³⁸ειπεν δε μαριαμ ιδου η δουλη κυριου γενοιτο μοι κατα το ρημα σου και απηλθεν απ αυτης ο αγγελος ³⁹αναστασα δε μαριαμ εν ταις ημεραις ταυταις επορευθη εις την ορεινην μετα σπουδης εις πολιν ιουδα ⁴⁰και εισηλθεν εις τον οικον ζαχαριου και ησπασατο την ελισαβετ ⁴¹και εγενετο ως ηκουσεν η ελισαβετ τον ασπασμον της μαριας εσκιρτησεν το βρεφος εν τη κοιλια αυτης και επλησθη πνευματος αγιου η ελισαβετ ⁴²και ανεφωνησεν φωνη μεγαλη και ειπεν ευλογημενη συ εν γυναιξιν και ευλογημενος ο καρπος της κοιλιας σου ⁴³και ποθεν μοι τουτο ινα ελθη η μητηρ του κυριου μου προς με ⁴⁴ιδου γαρ ως εγενετο η φωνη του ασπασμου σου εις τα ωτα μου εσκιρτησεν

εν αγαλλιασει το βρεφος εν τη κοιλια μου ⁴⁵ και μακαρια η πιστευσασα οτι εσται τελειωσις τοις λελαλημενοις αυτη παρα κυριου ⁴⁶ και ειπεν μαριαμ μεγαλυνει η ψυχη μου τον κυριον ⁴⁷ και ηγαλλιασεν το πνευμα μου επι τω θεω τω σωτηρι μου ⁴⁸ οτι επεβλειψεν επι την ταπεινωσιν της δουλης αυτου ιδου γαρ απο του νυν μακαριουσιν με πασαι αι γενεαι ⁴⁹ οτι εποιησεν μοι μεγαλεια ο δυνατος και αγιον το ονομα αυτου ⁵⁰ και το ελεος αυτου εις γενεας γενεων τοις φοβουμενοις αυτον ⁵¹ εποιησεν κρατος εν βραχιονι αυτου διεσχορπισεν υπερηφανους διανοια καρδιας αυτων ⁵² καθειλεν δυναστας απο θρονων και υψωσεν ταπεινους ⁵³ πεινωντας ενεπλησεν αγαθων και πλουτουντας εξαπεστειλεν κενους ⁵⁴ αντελαβετο ισραηλ παιδος αυτου μνησθηται ελεους ⁵⁵ καθως ελαλησεν προς τους πατερας ημων τω αβρααμ και τω σπερματι αυτου εις τον αιωνα ⁵⁶ εμεινεν δε μαριαμ συν αυτη ωσει μηνας τρεις και υπεστρεψεν εις τον οικον αυτης ⁵⁷ τη δε ελισαβετ επλησθη ο χρονος του τεκειν αυτην και εγεννησεν υιον ⁵⁸ και ηκουσαν οι περιοικοι και οι συγγενεις αυτης οτι εμεγαλυνεν κυριος το ελεος αυτου μετ αυτης και συνεχαιρον αυτη ⁵⁹ και εγενετο εν τη ογδοη ημερα ηλθον περιτεμειν το παιδιον και εκαλουν αυτο επι τω ονοματι του πατρος αυτου ζαχαριαν ⁶⁰ και αποκριθεισα η μητηρ αυτου ειπεν ουχι αλλα κληθησεται ιωαννης ⁶¹ και ειπον προς αυτην οτι ουδεις εστιν εν τη συγγενεια σου ος καλειται τω ονοματι τουτου ⁶² ενενευον δε τω πατρι αυτου το τι αν θελοι καλεισθαι αυτον ⁶³ και αιτησας πινακιδιον εγραψεν λεγων ιωαννης εστιν το ονομα αυτου και εθαυμασαν παντες ⁶⁴ ανεωχθη δε το στομα αυτου παραχρημα και η γλωσσα αυτου και ελαλει ευλογων τον θεον ⁶⁵ και εγενετο επι παντας φοβος τους περιοικουντας αυτους και εν ολη τη ορεινη της ιουδαιας διελαλειτο παντα τα ρηματα ταυτα ⁶⁶ και εθεντο παντες οι ακουσαντες εν τη καρδια αυτων λεγοντες τι αρα το παιδιον τουτο εσται και χειρ κυριου ην μετ αυτου ⁶⁷ και ζαχαριας ο πατηρ αυτου επλησθη πνευματος αγιου και προεφητευσεν λεγων ⁶⁸ ευλογητος κυριος ο θεος του ισραηλ οτι επεσκεψατο και εποιησεν λυτρωσιν τω λαω αυτου ⁶⁹ και ηγειρεν κερρας σωτηριας ημιν εν τω οικω δαβιδ του παιδος αυτου ⁷⁰ καθως ελαλησεν δια στοματος των αγιων των απ αιωνος προφητων αυτου ⁷¹ σωτηριαν εξ εχθρων ημων και εκ χειρος παντων των μισουντων ημας ⁷² ποιησαι ελεος μετα των πατερων ημων και μνησθηται διαθηκης αγιας αυτου ⁷³ ορκον ον ωμοσεν προς αβρααμ τον πατερα ημων του δουναι ημιν ⁷⁴ αφοβως εκ χειρος των εχθρων ημων ρυσθεντας λατρευειν αυτω ⁷⁵ εν οσιοτητι και δικαιοσυνη ενωπιον αυτου πασας τας ημερας της ζωης ημων ⁷⁶ και συ παιδιον προφητης υπιστου κληθηση προπορευση γαρ προ προσωπου κυριου ετοιμασαι οδους αυτου ⁷⁷ του δουναι γνωσιν σωτηριας τω λαω αυτου εν αφεσει αμαρτιων αυτων ⁷⁸ δια σπλαγχνα ελεους θεου ημων εν οις επεσκεψατο ημας ανατολη εξ υψους ⁷⁹ επιφαναι τοις εν σκοτει και σκια θανατου καθημενοις του κατευθυναι τους ποδας ημων εις οδον ειρηνης ⁸⁰ το δε παιδιον ηυξανεν και

εκραταιουτο πνευματι και ην εν ταις ερημοις εως ημερας αναδειξεως αυτου προς τον ισραηλ

2 εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις εξηλθεν δογμα παρα καισαρος αυγουστου απογραφεσθαι πασαν την οικουμενην ² αυτη η απογραφη πρωτη εγενετο ηγεμονευοντος της συριας κυρηνιου ³ και επορευοντο παντες απογραφεσθαι εκαστος εις την ιδιαν πολιν ⁴ ανεβη δε και ιωσηφ απο της γαλιλαιας εκ πολεως ναζαρετ εις την ιουδαιαν εις πολιν δαβιδ ητις καλειται βηθλεεμ δια το ειναι αυτον εξ οικου και πατριας δαβιδ ⁵ απογραψασθαι συν μαριαμ τη μεμνηστευμενη αυτω γυναικι ουση εγκυω ⁶ εγενετο δε εν τω ειναι αυτους εκει επλησθησαν αι ημεραι του τεκειν αυτην ⁷ και ετεκεν τον υιον αυτης τον πρωτοτοκον και εσπαργανωσεν αυτον και ανεκλινεν αυτον εν τη φατνη διοτι ουκ ην αυτοις τοπος εν τω καταλυματι ⁸ και ποιμενες ησαν εν τη χωρα τη αυτη αγραυλουντες και φυλασσοντες φυλακας της νυκτος επι την ποιμνην αυτων ⁹ και ιδου αγγελος κυριου επεστη αυτοις και δοξα κυριου περιελαμψεν αυτους και εφοβηθησαν φοβον μεγαν ¹⁰ και ειπεν αυτοις ο αγγελος μη φοβεισθε ιδου γαρ ευαγγελιζομαι υμιν χαραν μεγαλην ητις εσται παντι τω λαω ¹¹ οτι ετεχθη υμιν σημερον σωτηρ ος εστιν χριστος κυριος εν πολει δαβιδ ¹² και τουτο υμιν το σημειον ευρησετε βρεφος εσπαργανωμενον κειμενον εν τη φατνη ¹³ και εξαιφνης εγενετο συν τω αγγελω πληθος στρατιας ουρανιου αινουντων τον θεον και λεγοντων ¹⁴ δοξα εν υψιστοις θεω και επι γης ειρηνη εν ανθρωποις ευδοκια ¹⁵ και εγενετο ως απηλθον απ αυτων εις τον ουρανον οι αγγελοι και οι ανθρωποι οι ποιμενες ειπον προς αλληλους διελθωμεν δη εως βηθλεεμ και ιδωμεν το ρημα τουτου το γεγονος ο ο κυριος εγνωρισεν ημιν ¹⁶ και ηλθον σπευσαντες και ανευρον την τε μαριαμ και τον ιωσηφ και το βρεφος κειμενον εν τη φατνη ¹⁷ ιδοντες δε διεγνωρισαν περι του ρηματος του λαληθεντος αυτοις περι του παιδιου τουτου ¹⁸ και παντες οι ακουσαντες εθαυμασαν περι των λαληθεντων υπο των ποιμενων προς αυτους ¹⁹ η δε μαριαμ παντα συνετηρει τα ρηματα ταυτα συμβαλλουσα εν τη καρδια αυτης ²⁰ και επεστρεψαν οι ποιμενες δοξαζοντες και αινουντες τον θεον επι πασιν οις ηκουσαν και ειδον καθως ελαληθη προς αυτους ²¹ και οτε επλησθησαν ημεραι οκτω του περιτεμειν το παιδιον και εκληθη το ονομα αυτου ιησους το κληθεν υπο του αγγελου προ του συλληφθηναι αυτον εν τη κοιλια ²² και οτε επλησθησαν αι ημεραι του καθαρισμου αυτων κατα τον νομον μωσεως ανηγαγον αυτον εις ιεροσολυμα παραστησαι τω κυριω ²³ καθως γεγραπται εν νομω κυριου οτι παν αρσεν διανοιγον μητραν αγιον τω κυριω κληθησεται ²⁴ και του δουναι θυσιαν κατα το ειρημενον εν νομω κυριου ζευγος τρυγονων η δυο νεοσσους περιστερων ²⁵ και ιδου ην ανθρωπος εν ιερουσαλημ ω ονομα συμεων και ο ανθρωπος ουτος δικαιος και ευλαβης προσδεχομενος παρακλησιν του ισραηλ και πνευμα αγιον ην επ αυτον ²⁶ και ην αυτω κεχρηματισμενον υπο του πνευματος του

αγιου μη ιδειν θανατον πριν η ιδη τον χριστον κυριου ²⁷και ηλθεν εν τω πνευματι εις το ιερον και εν τω εισαγαγειν τους γονεις το παιδιον ιησουν του ποιησαι αυτους κατα το ειθισμενον του νομου περι αυτου ²⁸και αυτος εδεξατο αυτο εις τας αγκαλας αυτου και ευλογησεν τον θεον και ειπεν ²⁹νυν απολυεις τον δουλον σου δεσποτα κατα το ρημα σου εν ειρηνη ³⁰οτι ειδον οι οφθαλμοι μου το σωτηριον σου ³¹ο ητοιμασας κατα προσωπον παντων των λαων ³²φως εις αποκαλυψιν εθνων και δοξαν λαου σου ισραηλ ³³και ην ιωσηφ και η μητηρ αυτου θαυμαζοντες επι τοις λαλουμενοις περι αυτου ³⁴και ευλογησεν αυτους συμεων και ειπεν προς μαριαμ την μητερα αυτου ιδου ουτος κειται εις πτωσιν και αναστασιν πολλων εν τω ισραηλ και εις σημειον αντιλεγομενον ³⁵και σου δε αυτης την ψυχην διελευσεται ρομφαια οπως αν αποκαλυφθωσιν εκ πολλων καρδιων διαλογισμοι ³⁶και ην αννα προφητις θυγατηρ φανουηλ εκ φυλης ασηρ αυτη προβεβηκυια εν ημεραις πολλαις ζησασα ετη μετα ανδρος επτα απο της παρθενιας αυτης ³⁷και αυτη χηρα ως ετων ογδοηκονταεσσαρων η ουκ αφιστατο απο του ιερου νηστειαις και δεησεσιν λατρευουσα νυχτα και ημεραν ³⁸και αυτη αυτη τη ωρα επιστασα ανθρωμολογειτο τω κυριω και ελαλει περι αυτου πασιν τοις προσδεχομενοις λυτρωσιν εν ιερουσαλημ ³⁹και ως ετελεσαν απαντα τα κατα τον νομον κυριου υπεστρεψαν εις την γαλιλαιαν εις την πολιν αυτων ναζαρετ ⁴⁰το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι πληρουμενον σοφιας και χαρις θεου ην επ αυτο ⁴¹και επορευοντο οι γονεις αυτου κατ ετος εις ιερουσαλημ τη εορτη του πασχα ⁴²και οτε εγενετο ετων δωδεκα αναβαντων αυτων εις ιεροσολυμα κατα το εθος της εορτης ⁴³και τελειωσαντων τας ημερας εν τω υποστρεφειν αυτους υπεμεινεν ιησους ο παις εν ιερουσαλημ και ουκ εγνω ιωσηφ και η μητηρ αυτου ⁴⁴νομισαντες δε αυτον εν τη συνοδια ειναι ηλθον ημερας οδον και ανεζητουν αυτον εν τοις συγγενεσιν και εν τοις γνωστοις ⁴⁵και μη ευροντες αυτον υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ ζητουντες αυτον ⁴⁶και εγενετο μεθ ημερας τρεις ευρον αυτον εν τω ιερω καθεζομενον εν μεσω των διδασκαλων και ακουοντα αυτων και επερωτωντα αυτους ⁴⁷εξιستانτο δε παντες οι ακουοντες αυτου επι τη συνεσει και ταις αποκρισεσιν αυτου ⁴⁸και ιδοντες αυτον εξεπλαγησαν και προς αυτον η μητηρ αυτου ειπεν τεκνον τι εποιησας ημιν ουτως ιδου ο πατηρ σου καγω οδυνωμενοι εξητουμεν σε ⁴⁹και ειπεν προς αυτους τι οτι εξητετε με ουκ ηδειτε οτι εν τοις του πατρος μου δει ειναι με ⁵⁰και αυτοι ου συνηκαν το ρημα ο ελαλησεν αυτοις ⁵¹και κατεβη μετ αυτων και ηλθεν εις ναζαρετ και ην υποτασσομενος αυτοις και η μητηρ αυτου διετηρει παντα τα ρηματα ταυτα εν τη καρδια αυτης ⁵²και ιησους προεκοπτεν σοφια και ηλικια και χαριτι παρα θεω και ανθρωποις

3 εν ετει δε πεντεκαιδεκατω της ηγεμονιας τιβεριου καισαρος ηγεμονευοντος ποντιου πιλατου της ιουδαιας

και τετραρχουντος της γαλιλαιας ηρωδου φιλιππου δε του αδελφου αυτου τετραρχουντος της ιτουραιας και τραχωνιτιδος χωρας και λυσανιου της αβιληνης τετραρχουντος ²επ αρχιερεων αννα και καιαφα εγενετο ρημα θεου επι ιωαννην τον του ζαχαριου υιον εν τη ερημω ³και ηλθεν εις πασαν την περιχωρον του ιορδανου κηρουσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων ⁴ως γεγραπται εν βιβλω λογων ησαιου του προφητου λεγοντος φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου ⁵πασα φαραγξ πληρωθησεται και παν ορος και βουνος ταπεινωθησεται και εσται τα σκολια εις ευθειαν και αι τραχειαι εις οδους λειας ⁶και οψεται πασα σαρξ το σωτηριον του θεου ⁷ελεγεν ουν τοις εκπορευομενοις οχλοις βαπτισθηναι υπ αυτου γεννηματα εχιδνων τις υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης ⁸ποιησατε ουν καρπους αξιους της μετανοιας και μη αρξησθε λεγειν εν εαυτοις πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεος εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ ⁹ηδη δε και η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται ¹⁰και επηρωτων αυτον οι οχλοι λεγοντες τι ουν ποιησομεν ¹¹αποκριθεις δε λεγει αυτοις ο εχων δυο χιτωνας μεταδοτω τω μη εχοντι και ο εχων βρωματα ομοιως ποιειτω ¹²ηλθον δε και τελωναι βαπτισθηναι και ειπον προς αυτον διδασκαλε τι ποιησομεν ¹³ο δε ειπεν προς αυτους μηδεν πλεον παρα το διατεταγμενον υμιν πρασσετε ¹⁴επηρωτων δε αυτον και στρατευομενοι λεγοντες και ημεις τι ποιησομεν και ειπεν προς αυτους μηδεν διασεισητε μηδε συκοφαντησητε και αρκεισθε τοις οψωνιοις υμων ¹⁵προσδοκωντος δε του λαου και διαλογιζομενων παντων εν ταις καρδιαις αυτων περι του ιωαννου μηποτε αυτος ειη ο χριστος ¹⁶απεκρινατο ο ιωαννης απασιν λεγων εγω μεν υδατι βαπτιζω υμας ερχεται δε ο ισχυροτερος μου ου ουκ ειμι ικανος λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου αυτος υμας βαπτισει εν πνευματι αγιω και πυρι ¹⁷ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον εις την αποθηκην αυτου το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω ¹⁸πολλα μεν ουν και ετερα παρακαλων ευηγγελιζετο τον λαον ¹⁹ο δε ηρωδης ο τετραρχης ελεγχομενος υπ αυτου περι ηρωδιαδος της γυναικος φιλιππου του αδελφου αυτου και περι παντων ων εποιησεν πονηρων ο ηρωδης ²⁰προσεθηκεν και τουτο επι πασιν και κατεκλεισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη ²¹εγενετο δε εν τω βαπτισθηναι απαντα τον λαον και ιησου βαπτισθεντος και προσευχομενου ανεωχθηναι τον ουρανον ²²και καταβηναι το πνευμα το αγιον σωματικω ειδει ωσει περιστερραν επ αυτον και φωνην εξ ουρανου γενεσθαι λεγουσαν συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν σοι ηυδοκησα ²³και αυτος ην ο ιησους ωσει ετων τριακοντα αρχομενος ων ως ενομιζετο υιος ιωσηφ του ηλι ²⁴του ματθατ του λει του μελχι του ιαννα του ιωσηφ ²⁵του ματταθιου του αμωσ του ναουμ του εσλι του ναγγαι ²⁶του μααθ του ματτα-

θίου του σεμει του ιωσηφ του ιουδα ²⁷του ιωαννα του ρησα του ζοροβαβελ του σαλαθιηλ του νηρι ²⁸του μελχι του αδδι του κωσαμ του ελμωδαμ του ηρ ²⁹του ιωση του ελιεζερ του ιωρειμ του ματθατ του λεινι ³⁰του συμεων του ιουδα του ιωσηφ του ιωναν του ελιακειμ ³¹του μελεα του μαιναν του ματταθα του ναθαν του δαβιδ ³²του ιεσσαί του ωβηδ του βοοζ του σαλμων του νασσων ³³του αμιναδαβ του αραμ του εσρωμ του φαρες του ιουδα ³⁴του ιακωβ του ισαακ του αβρααμ του θαρα του ναχωρ ³⁵του σαρουχ του ραγαυ του φαλεκ του εβερ του σαλα ³⁶του καιναν του αρφαξαδ του σημ του νωε του λαμεχ ³⁷του μαθουσαλα του ενωχ του ιαρεδ του μαλελεηλ του καιναν ³⁸του ενως του σθη του αδαμ του θεου

4Ιησους δε πνευματος αγιου πληρης υπεστρεψεν απο του ιορδανου και ηγετο εν τω πνευματι εις την ερημον ²ημερας τεσσαρακοντα πειραζομενος υπο του διαβολου και ουκ εφραγεν ουδεν εν ταις ημεραις εκειναις και συντελεσθεισων αυτων υστερον επεινασεν ³και ειπεν αυτω ο διαβολος ει υιος ει του θεου ειπε τω λιθω τουτω ινα γενηται αρτος ⁴και απεκριθη ιησους προς αυτον λεγων γεγραπται οτι ουκ επ αρτω μονω ζησεται ο ανθρωπος αλλ επι παντι ρηματι θεου ⁵και αναγαγων αυτον ο διαβολος εις ορος υψηλον εδειξεν αυτω πασας τας βασιλειας της οικουμενης εν στιγμη χρονου ⁶και ειπεν αυτω ο διαβολος σοι δωσω την εξουσιαν ταυτην απασαν και την δοξαν αυτων οτι εμοι παραδεδοται και ω εαν θελω διδωμι αυτην ⁷συ ουν εαν προσκυνησης ενωπιον μου εσται σου παντα ⁸και αποκριθεις αυτω ειπεν ο ιησους υπαγε οπισω μου σατανα γεγραπται γαρ προσκυνησεις κυριον τον θεον σου και αυτω μονω λατρευσεις ⁹και ηγαγεν αυτον εις ιερουσαλημ και εστησεν αυτον επι το πτερυγιον του ιερου και ειπεν αυτω ει ο υιος ει του θεου βαλε σεαυτον εντευθεν κατω ¹⁰γεγραπται γαρ οτι τοις αγγελοις αυτου εντελειται περι σου του διαφυλαξαι σε ¹¹και οτι επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοφης προς λιθον τον ποδα σου ¹²και αποκριθεις ειπεν αυτω ο ιησους οτι ειρηται ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου ¹³και συντελεσας παντα πειρασμον ο διαβολος απεστη απ αυτου αχρι καιρου ¹⁴και υπεστρεψεν ο ιησους εν τη δυναμει του πνευματος εις την γαλιλαιαν και φημη εξηλθεν καθ ολης της περιχωρου περι αυτου ¹⁵και αυτος εδιδασκεν εν ταις συναγωγαις αυτων δοξαζομενος υπο παντων ¹⁶και ηλθεν εις την ναζαρετ ου ην τεθραμμενος και εισηλθεν κατα το ειωθος αυτω εν τη ημερα των σαββατων εις την συναγωγην και ανεστη αναγνωνας ¹⁷και επεδοθη αυτω βιβλιον ησαιου του προφητου και αναπτυξας το βιβλιον ευρεν τον τοπον ου ην γεγραμμενον ¹⁸πνευμα κυριου επ εμε ου ενεκεν εχρισεν με ευαγγελιζεσθαι πτωχοις απεσταλκεν με ιασασθαι τους συντετριμμενους την καρδιαν κηρυξαι αιχμαλωτοις αφεσιν και τυφλοις αναβλεψιν αποστειλαι τεθραυσμενους εν αφεσει ¹⁹κηρυξαι ενιαυτον κυριου δεκτον ²⁰και πτυξας το βιβλιον αποδους τω υπηρετη εκαθισεν και παντων εν τη συναγωγη

οι οφθαλμοι ησαν ατενιζοντες αυτω ²¹ηρξατο δε λεγειν προς αυτους οτι σημερον πεπληρωται η γραφη αυτη εν τοις ωσιν υμων ²²και παντες εμαρτυρουν αυτω και εθαυμαζον επι τοις λογοις της χαριτος τοις εκπορευομενοις εκ του στοματος αυτου και ελεγον ουχ ουτος εστιν ο υιος ιωσηφ ²³και ειπεν προς αυτους παντως ερειτε μοι την παραβολην ταυτην ιατρε θεραπευσον σεαυτον οσα ηκουσαμεν γενομενα εν τη καπερναουμ ποιησον και ωδε εν τη πατριδι σου ²⁴ειπεν δε αμην λεγω υμιν οτι ουδεις προφητης δεκτος εστιν εν τη πατριδι αυτου ²⁵επ αληθειας δε λεγω υμιν πολλαι χηραι ησαν εν ταις ημεραις ηλιου εν τω ισραηλ οτε εκλεισθη ο ουρανος επι ετη τρια και μηνας εξ ως εγενετο λιμος μεγας επι πασαν την γην ²⁶και προς ουδεμιαν αυτων επεμφθη ηλιας ει μη εις σαρεπτα της σιδωνος προς γυναικα χηραν ²⁷και πολλοι λεπροι ησαν επι ελισσαιου του προφητου εν τω ισραηλ και ουδεις αυτων εκαθαρισθη ει μη νεεμαν ο συρος ²⁸και επλησθησαν παντες θυμου εν τη συναγωγη ακουοντες ταυτα ²⁹και ανασταντες εξεβαλον αυτον εξω της πολεως και ηγαγον αυτον εως της οφρουος του ορους εφ ου η πολις αυτων ωκοδομητο εις το κατακρημνισαι αυτον ³⁰αυτος δε διελθων δια μεσου αυτων επορευετο ³¹και κατηλθεν εις καπερναουμ πολιν της γαλιλαιας και ην διδασκων αυτους εν τοις σαββασι ³²και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου οτι εν εξουσια ην ο λογος αυτου ³³και εν τη συναγωγη ην ανθρωπος εχων πνευμα δαιμονιου ακαθαρτου και ανεκραξεν φωνη μεγαλη ³⁴λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνη ηλθες απολεσαι ημας οίδα σε τις ει ο αγιος του θεου ³⁵και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου και ριψαν αυτον το δαιμονιον εις το μεσον εξηλθεν απ αυτου μηδεν βλαψαν αυτον ³⁶και εγενετο θαμβος επι παντας και συνελαλουν προς αλληλους λεγοντες τις ο λογος ουτος οτι εν εξουσια και δυναμει επιτασσει τοις ακαθαρτοις πνευμασιν και εξερχονται ³⁷και εξεπορευετο ηχος περι αυτου εις παντα τοπον της περιχωρου ³⁸αναστας δε εκ της συναγωγης εισηλθεν εις την οικιαν σιμωνος η πενθερα δε του σιμωνος ην συνεχομενη πυρετω μεγαλω και ηρωτησαν αυτον περι αυτης ³⁹και επιστας επανω αυτης επετιμησεν τω πυρετω και αφηκεν αυτην παρακρημα δε αναστασα διηκονει αυτοις ⁴⁰δυνοντος δε του ηλιου παντες οσοι ειχον ασθενουντας νοσοις ποιικιλαις ηγαγον αυτους προς αυτον ο δε ενι εκαστω αυτων τας χειρας επιθεις εθεραπευσεν αυτους ⁴¹εξηρχετο δε και δαιμονια απο πολλων κραζοντα και λεγοντα οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου και επιτιμων ουκ εια αυτα λαλειν οτι ηδεισαν τον χριστον αυτον ειναι ⁴²γενομενης δε ημερας εξελθων επορευεθη εις ερημον τοπον και οι οχλοι εζητουν αυτον και ηλθον εως αυτου και κατειχον αυτον του μη πορευεσθαι απ αυτων ⁴³ο δε ειπεν προς αυτους οτι και ταις ετεραις πολεσιν ευαγγελισασθαι με δει την βασιλειαν του θεου οτι εις τουτο απεσταλμαι ⁴⁴και ην κηρυσσων εν ταις συναγωγαις της γαλιλαιας

5εγενετο δε εν τω τον οχλον επικεισθαι αυτω του ακουειν τον λογον του θεου και αυτος ην εστως παρα την λιμνην γεννησαρετ ²και ειδεν δυο πλοια εστωτα παρα την λιμνην οι δε αλιεις αποβαντες απ αυτων απεπλυναν τα δικτυα ³εμβας δε εις εν των πλοιων ο ην του σιμωνος ηρωτησεν αυτον απο της γης επαναγαγειν ολιγον και καθισας εδιδασκεν εκ του πλοιου τους οχλους ⁴ως δε επαυσατο λαλων ειπεν προς τον σιμωνα επαναγαγε εις το βαθος και χαλασατε τα δικτυα υμων εις αγραν ⁵και αποκριθεις ο σιμων ειπεν αυτω επιστατα διολης της νυκτος κοπιασαντες ουδεν ελαβομεν επι δε τω ρηματι σου χαλασω το δικτυον ⁶και τουτο ποιησαντες συνεκλεισαν ιχθυων πληθος πολυ διερρηγνυτο δε το δικτυον αυτων ⁷και κατενευσαν τοις μετοχοις τοις εν τω ετερω πλοιω του ελθοντας συλλαβεσθαι αυτοις και ηλθον και επλησαν αμφοτερα τα πλοια ωστε βυθιζεσθαι αυτα ⁸ιδων δε σιμων πετρος προσεπεσεν τοις γονασιν του ιησου λεγων εξελθε απ εμου οτι ανηρ αμαρτωλος ειμι κυριε ⁹θαμβος γαρ περιεσχεν αυτον και παντας τους συν αυτω επι τη αγρα των ιχθυων η συνελαβον ¹⁰ομοιως δε και ιακωβον και ιωαννην υιους ζεβεδαιου οι ησαν κοινωνοι τω σιμωνι και ειπεν προς τον σιμωνα ο ιησους μη φοβου απο του νυν ανθρωπους εση ζωγων ¹¹και καταγαγοντες τα πλοια επι την γην αφεντες απαντα ηκολουθησαν αυτω ¹²και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν μια των πολεων και ιδου ανηρ πληρης λεπρας και ιδων τον ιησουν πεσων επι προσωπον εδεθη αυτου λεγων κυριε εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι ¹³και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου ειπων θελω καθαρισθητι και ευθεως η λεπρα απηλθεν απ αυτου ¹⁴και αυτος παρηγγειλεν αυτω μηδενι ειπειν αλλα απελθων δειξον σεαυτον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου καθως προσεταξεν μωσης εις μαρτυριον αυτοις ¹⁵διηρχετο δε μαλλον ο λογος περι αυτου και συνηρχοντο οχλοι πολλοι ακουειν και θεραπευεσθαι υπ αυτου απο των ασθeneiων αυτων ¹⁶αυτος δε ην υποχωρων εν ταις ερημοις και προσευχομενος ¹⁷και εγενετο εν μια των ημερων και αυτος ην διδασκων και ησαν καθημενοι φαρισαιοι και νομοδιδασκαλοι οι ησαν εληλυθοτες εκ πασης κωμης της γαλιλαιας και ιουδαιας και ιερουσαλημ και δυναμις κυριου ην εις το ιασθαι αυτους ¹⁸και ιδου ανδρες φεροντες επι κλινης ανθρωπον ος ην παραλελυμενος και εζητουν αυτον ειςενεγκειν και θειναι ενωπιον αυτου ¹⁹και μη ευροντες δια ποιας εισενεγκωσιν αυτον δια τον οχλον αναβαντες επι το δωμα δια των κεραμων καθηκαν αυτον συν τω κλινιδιω εις το μεσον εμπροσθεν του ιησου ²⁰και ιδων την πιστιν αυτων ειπεν αυτω ανθρωπε αφεωνται σοι αι αμαρτια σου ²¹και ηρξαντο διαλογιζεσθαι οι γραμματαις και οι φαρισαιοι λεγοντες τις εστιν ουτος ος λαλει βλασφημιας τις δυναται αφιεναι αμαρτιας ει μη μονος ο θεος ²²επιγνους δε ο ιησους τους διαλογισμους αυτων αποκριθεις ειπεν προς αυτους τι διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων ²³τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σοι αι αμαρτια σου η ειπειν εγειραι και περιπατει ²⁴ινα

δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου επι της γης αφιεναι αμαρτιας ειπεν τω παραλελυμενω σοι λεγω εγειραι και αραις το κλινιδιον σου πορευου εις τον οικον σου ²⁵και παραχρημα αναστας ενωπιον αυτων αραις εφ ω κατεκειτο απηλθεν εις τον οικον αυτου δοξαζων τον θεον ²⁶και εκστασις ελαβεν απαντας και εδοξαζον τον θεον και επλησθησαν φοβου λεγοντες οτι ειδομεν παραδοξα σημερον ²⁷και μετα ταυτα εξηλθεν και εθεασατο τελωνην ονοματι λευιν καθημενον επι το τελωνιον και ειπεν αυτω ακολουθει μοι ²⁸και καταλιπων απαντα αναστας ηκολουθησεν αυτω ²⁹και εποιησεν δοχην μεγαλην ο λευις αυτω εν τη οικια αυτου και ην οχλος τελωνων πολυς και αλλων οι ησαν μετ αυτων κατακειμενοι ³⁰και εγογγυζον οι γραμματαις αυτων και οι φαρισαιοι προς τους μαθητας αυτου λεγοντες διατι μετα τελωνων και αμαρτωλων εσθιετε και πινετε ³¹και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς αυτους ου χρειαν εχουσιν οι υγιαινοντες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες ³²ουκ εληλυθα καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους εις μετανοιαν ³³οι δε ειπον προς αυτον διατι οι μαθηται ιωαννου νηστεουσιν πυκνα και δεησεις ποιουνται ομοιως και οι των φαρισαιων οι δε σοι εσθιουσιν και πινουσιν ³⁴ο δε ειπεν προς αυτους μη δυνασθε τους υιους του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν ποιησαι νηστευειν ³⁵ελευσονται δε ημεραι και οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος τοτε νηστεουσιν εν εκειναις ταις ημεραις ³⁶ελεγεν δε και παραβολην προς αυτους οτι ουδεις επιβλημα ιματιου καινου επιβαλλει επι ιματιον παλαιον ει δε μηγε και το καινον σχιζει και τω παλαιω ου συμφωνει επιβλημα το απο του καινου ³⁷και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκους παλαιους ει δε μηγε ρηξει ο νεος οινος τους ασκους και αυτος εκχυθησεται και οι ασκοι απολουνται ³⁸αλλα οινον νεον εις ασκους καινους βλητεσθε και αμφοτεροι συντηρουνται ³⁹και ουδεις πινω παλαιον ευθεως θελει νεον λεγει γαρ ο παλαιος χρηστοτερος εστιν

6εγενετο δε εν σαββατω δευτεροπρωτω διαπορευεσθαι αυτον δια των σποριμων και ετιλλον οι μαθηται αυτου τους σταχυας και ησθιον φωχοντες ταις χερσιν ²τινες δε των φαρισαιων ειπον αυτοις τι ποιειτε ο ουκ εξεστιν ποιειν εν τοις σαββασιν ³και αποκριθεις προς αυτους ειπεν ο ιησους ουδε τουτο ανεγνωτε ο εποιησεν δαβιδ οποτε επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου οντες ⁴ως εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεως ελαβεν και εφαγεν και εδωκεν και τοις μετ αυτου ους ουκ εξεστιν φαγειν ει μη μονους τους ιερεις ⁵και ελεγεν αυτοις οτι κυριος εστιν ο υιος του ανθρωπου και του σαββατου ⁶εγενετο δε και εν ετερω σαββατω εισελθειν αυτον εις την συναγωγην και διδασκειν και ην εκει ανθρωπος και η χειρ αυτου η δεξια ην ξηρα ⁷παρετηρουν δε αυτον οι γραμματαις και οι φαρισαιοι ει εν τω σαββατω θεραπευσει ινα ευρωσιν κατηγοριαν αυτου ⁸αυτος δε ηδει τους διαλογισμους αυτων και ειπεν τω ανθρωπω τω ξηραν εχοντι την χειρα εγει-

ραι και στηθι εις το μεσον ο δε αναστας εστη⁹ ειπεν ουν ο ιησους προς αυτους επερωτησω υμας τι εξεστιν τοις σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η απολεσαι¹⁰ και περιβλεψαμενος παντας αυτους ειπεν τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου ο δε εποιησεν ουτως και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιης ως η αλλη¹¹ αυτοι δε επλησθησαν ανοιας και διελαλουν προς αλληλους τι αν ποιησειαν τω ιησου¹² εγενετο δε εν ταις ημεραις ταυταις εξηλθεν εις το ορος προσευξασθαι και ην διανυκτερευων εν τη προσευχη του θεου¹³ και οτε εγενετο ημερα προσεφωνησεν τους μαθητας αυτου και εκλεξαμενος απ αυτων δωδεκα ους και αποστολους ωνομασεν¹⁴ σιμωνα ον και ωνομασεν πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου ιακωβον και ιωαννην φιλιππον και βαρθολομαιον¹⁵ ματθαιον και θωμαν ιακωβον τον του αλφαιου και σιμωνα τον καλουμενον ζηλωτην¹⁶ ιουδαν ιακωβου και ιουδαν ισκαριωτην ος και εγενετο προδοτης¹⁷ και καταβας μετ αυτων εστη επι τοπου πεδινου και οχλος μαθητων αυτου και πληθος πολυ του λαου απο πασης της ιουδαιας και ιερουσαλημ και της παραλιου τυρου και σιδωνος οι ηλθον ακουσαι αυτου και ιαθηναι απο των νοσων αυτων¹⁸ και οι οχλουμενοι υπο πνευματων ακαθαρτων και εθεραπευοντο¹⁹ και πας ο οχλος εξητει απτεσθαι αυτου οτι δυναμις παρ αυτου εξηρχετο και ιατο παντας²⁰ και αυτος επαρας τους οφθαλμους αυτου εις τους μαθητας αυτου ελεγεν μακαριοι οι πτωχοι οτι υμετερα εστιν η βασιλεια του θεου²¹ μακαριοι οι πεινωντες νυν οτι χορτασθησεσθε μακαριοι οι κλαιοντες νυν οτι γελασετε²² μακαριοι εστε οταν μισησωσιν υμας οι ανθρωποι και οταν αφορισωσιν υμας και ονειδισωσιν και εκβαλωσιν το ονομα υμων ως πονηρον ενεκα του υιου του ανθρωπου²³ χαιρετε εν εκεινη τη ημερα και σκιρτησατε ιδου γαρ ο μισθος υμων πολυς εν τω ουρανω κατα ταυτα γαρ εποιουν τοις προφηταις οι πατερες αυτων²⁴ πλην ουαι υμιν τοις πλουσιοις οτι απεχετε την παρακλησιν υμων²⁵ ουαι υμιν οι εμπεπλησμενοι οτι πεινασετε ουαι υμιν οι γελωντες νυν οτι πενθησετε και κλαυσετε²⁶ ουαι υμιν οταν καλως υμας ειπωσιν παντες οι ανθρωποι κατα ταυτα γαρ εποιουν τοις ψευδοπροφηταις οι πατερες αυτων²⁷ αλλ υμιν λεγω τοις ακουουσιν αγαπατε τους εχθρους υμων καλως ποιειτε τοις μισουσιν υμας²⁸ ευλογειτε τους καταρωμενους υμιν και προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων υμας²⁹ τω τυπτοντι σε επι την σιαγονα παρεχε και την αλλην και απο του αιροντος σου το ιματιον και τον χιτωνα μη κωλυσης³⁰ παντι δε τω αιτουντι σε δίδου και απο του αιροντος τα σα μη απαιτει³¹ και καθως θελετε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι και υμεις ποιειτε αυτοις ομοιως³² και ει αγαπατε τους αγαπωντας υμας ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι τους αγαπωντας αυτους αγαπωσιν³³ και εαν αγαθοποιητε τους αγαθοποιουντας υμας ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι το αυτο ποιουσιν³⁴ και εαν δανειζητε παρ ων ελπίζετε απολαβειν ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι αμαρ-

τωλοις δανειζουσιν ινα απολαβωσιν τα ισα³⁵ πλην αγαπατε τους εχθρους υμων και αγαθοποιειτε και δανειζετε μηδεν απελπιζοντες και εσται ο μισθος υμων πολυς και εσεσθε υιοι του υψιστου οτι αυτος χρηστος εστιν επι τους αχαριστους και πονηρους³⁶ γινεσθε ουν οικτιρμονες καθως και ο πατηρ υμων οικτιρμων εστιν³⁷ και μη κρινετε και ου μη κριθητε μη καταδικαζετε και ου μη καταδικασθητε απολυετε και απολυθησεσθε³⁸ διδοτε και δοθησεται υμιν μετρον καλον πεπιεσμενον και σεσαλευμενον και υπερεκχυνομενον δωσουσιν εις τον κολπον υμων τω γαρ αυτω μετρω ω μετρειτε αντιμετρηθησεται υμιν³⁹ ειπεν δε παραβολην αυτοις μητι δυναται τυφλος τυφλον οδηγειν ουχι αμφοτεροι εις βοθυνον πεσουνται⁴⁰ ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον αυτου κατηρητισμενος δε πας εσται ως ο διδασκαλος αυτου⁴¹ τι δε βλεπεις το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε δοκον την εν τω ιδιω οφθαλμω ου κατανοεις⁴² η πως δυνασαι λεγειν τω αδελφω σου αδελφε αφες εκβαλω το καρφος το εν τω οφθαλμω σου αυτος την εν τω οφθαλμω σου δοκον ου βλεπων υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεις εκβαλειν το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου⁴³ ου γαρ εστιν δενδρον καλον ποιουν καρπον σαπρον ουδε δενδρον σαπρον ποιουν καρπον καλον⁴⁴ εκαστον γαρ δενδρον εκ του ιδιου καρπου γινωσκεται ου γαρ εξ ακανθων συλλεγουσιν συκα ουδε εκ βατου τρυγωσιν σταφυλην⁴⁵ ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου της καρδιας αυτου προφερει το αγαθον και ο πονηρος ανθρωπος εκ του πονηρου θησαυρου της καρδιας αυτου προφερει το πονηρον εκ γαρ του περισσευματος της καρδιας λαλει το στομα αυτου⁴⁶ τι δε με καλειτε κυριε κυριε και ου ποιειτε α λεγω⁴⁷ πας ο ερχομενος προς με και ακουων μου των λογων και ποιων αυτους υποδειξω υμιν τινι εστιν ομοιος⁴⁸ ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομουντι οικιαν ος εσκαψεν και εβαθυνεν και εθηκεν θεμελιον επι την πετραν πλημμυρας δε γενομενης προσερρηξεν ο ποταμος τη οικια εκεινη και ουκ ισχυσεν σαλευσαι αυτην τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν⁴⁹ ο δε ακουσας και μη ποιησας ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομησαντι οικιαν επι την γην χωρις θεμελιου η προσερρηξεν ο ποταμος και ευθεως επεσεν και εγενετο το ρηγμα της οικιας εκεινης μεγα

7 επει δε επληρωσεν παντα τα ρηματα αυτου εις τας ακοας του λαου εισηλθεν εις καπερναουμ² εκατονταρχου δε τινος δουλος κακως εχων ημελλεν τελευταν ος ην αυτω εντιμος³ ακουσας δε περι του ιησου απεστειλεν προς αυτον πρεσβυτερους των ιουδαιων ερωτων αυτον οπως ελθων διασωση τον δουλον αυτου⁴ οι δε παραγενομενοι προς τον ιησουν παρεκαλουν αυτον σπουδαιως λεγοντες οτι αξιος εστιν ω παρεξει τουτο⁵ αγαπα γαρ το εθνος ημων και την συναγωγην αυτος ωκοδομησεν ημιν⁶ ο δε ιησους επορευετο συν αυτοις ηδη δε αυτου ου μακραν απεχοντος απο της οικιας επεμφεν προς αυ-

τον ο εκατονταρχος φίλους λεγων αυτω κυριε μη σκυλλου ου γαρ ειμι ικανος ινα υπο την στεγην μου εισελθης ⁷διο ουδε εμαυτον ηξιωσα προς σε ελθειν αλλα ειπε λογω και ιαθησεται ο παις μου ⁸και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν τασσομενος εχων υπ εμαυτον στρατιωτας και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει ⁹ακουσας δε ταυτα ο ιησους εθαυμασεν αυτον και στραφεις τω ακολουθουντι αυτω οχλω ειπεν λεγω υμιν ουδε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον ¹⁰και υποστρεψαντες οι πεμφθεντες εις τον οικον ευρον τον ασθενουντα δουλον υγιαινωντα ¹¹και εγενετο εν τη εξης επορευετο εις πολιν καλουμενην ναιν και συνεπορευοντο αυτω οι μαθηται αυτου ικανοι και οχλος πολυς ¹²ως δε ηγγισεν τη πυλη της πολεως και ιδου εξεκομιζετο τεθνηκως υιος μονογενης τη μητρι αυτου και αυτη ην χηρα και οχλος της πολεως ικανος συν αυτη ¹³και ιδων αυτην ο κυριος εσπλαγχνισθη επ αυτη και ειπεν αυτη μη κλαιε ¹⁴και προσελθων ηψατο της σορου οι δε βασταζοντες εστησαν και ειπεν νεανισκε σοι λεγω εγερθητι ¹⁵και ανεκαθισεν ο νεκρος και ηρξατο λαλειν και εδωκεν αυτον τη μητρι αυτου ¹⁶ελαβεν δε φοβος απαντας και εδοξαζον τον θεον λεγοντες οτι προφητης μεγας εγγηγερται εν ημιν και οτι επεσκεψατο ο θεος τον λαον αυτου ¹⁷και εξηλθεν ο λογος ουτος εν ολη τη ιουδαια περι αυτου και εν παση τη περιχωρω ¹⁸και απηγγειλαν ιωαννη οι μαθηται αυτου περι παντων τουτων ¹⁹και προσκαλεσαμενος δυο τινας των μαθητων αυτου ο ιωαννης επεμφεν προς τον ιησουν λεγων συ ει ο ερχομενος η αλλον προσδοκωμεν ²⁰παραγενομενοι δε προς αυτον οι ανδρες ειπον ιωαννης ο βαπτιστης απεσταλκεν ημας προς σε λεγων συ ει ο ερχομενος η αλλον προσδοκωμεν ²¹εν αυτη δε τη ωρα εθεραπευσεν πολλους απο νοσων και μαστιγων και πνευματων πονηρων και τυφλοις πολλοις εχαρισατο το βλεπειν ²²και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη α ειδετε και ηκουσατε οτι τυφλοι αναβλεπουσιν χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται πτωχοι ευαγγελιζονται ²³και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι ²⁴απελθοντων δε των αγγελων ιωαννου ηρξατο λεγειν προς τους οχλους περι ιωαννου τι εξεληλυθατε εις την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον ²⁵αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ιματιοις ημφιεσμενον ιδου οι εν ιματισμω ενδοξω και τρυφη υπαρχοντες εν τοις βασιλειαοις εισιν ²⁶αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου ²⁷ουτος εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου ²⁸λεγω γαρ υμιν μειζων εν γεννητοις γυναικων προφητης ιωαννου του βαπτιστου ουδεις εστιν ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια του θεου μειζων αυτου εστιν ²⁹και πας ο λαος ακουσας και οι τελωναι εδικαιωσαν τον θεον βαπτισθεντες το βαπτισμα ιωαν-

νου ³⁰οι δε φαρισαιοι και οι νομικοι την βουλην του θεου ηθετησαν εις εαυτους μη βαπτισθεντες υπ αυτου ³¹ειπεν δε ο κυριος τινη ουν ομοιωσω τους ανθρωπους της γενεας ταυτης και τινη εισιν ομοιοι ³²ομοιοι εισιν παιδιοις τοις εν αγορα καθημενοις και προσφωνουσιν αλληλοις και λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε εθρηνησαμεν υμιν και ουκ εκλαυσαστε ³³εληλυθεν γαρ ιωαννης ο βαπτιστης μητε αρτον εσθιων μητε οινον πινων και λεγετε δαιμονιον χειρι ³⁴εληλυθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγετε ιδου ανθρωπος φαγος και οينوποτης τελωνων φιλος και αμαρτωλων ³⁵και εδικαιωθη η σοφια απο των τεκνων αυτης παντων ³⁶ηρωτα δε τις αυτον των φαρισαιων ινα φαγη μετ αυτου και εισελθων εις την οικιαν του φαρισαιου ανεκλιθη ³⁷και ιδου γυνη εν τη πολει ητις ην αμαρτωλος επιγνουσα οτι ανακειται εν τη οικια του φαρισαιου κομισασσα αλαβαστρον μυρου ³⁸και στασα παρα τους ποδας αυτου οπισω κλαιουσα ηρξατο βρεχειν τους ποδας αυτου τοις δακρυσιν και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμασεν και κατεφιλει τους ποδας αυτου και ηλειφεν τω μυρω ³⁹ιδων δε ο φαρισαιος ο καλεσας αυτον ειπεν εν εαυτω λεγων ουτος ει ην προφητης εγινωσκεν αν τις και ποταπη η γυνη ητις απτεται αυτου οτι αμαρτωλος εστιν ⁴⁰και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς αυτον σιμων εχω σοι τι ειπειν ο δε φησιν διδασκαλε ειπε ⁴¹δυο χρεωφειλεται ησαν δανειστη τινη ο εις ωφειλεν δηναρια πεντακοσια ο δε ετερος πεντηκοντα ⁴²μη εχοντων δε αυτων αποδουναι αμφοτεροις εχαρισατο τις ουν αυτων ειπε πλειον αυτον αγαπησει ⁴³αποκριθεις δε ο σιμων ειπεν υπολαμβανω οτι ω το πλειον εχαρισατο ο δε ειπεν αυτω ορθως εκρινας ⁴⁴και στραφεις προς την γυναικα τω σιμωνι εφη βλεπεις ταυτην την γυναικα εισηλθον σου εις την οικιαν υδωρ επι τους ποδας μου ουκ εδωκας αυτη δε τοις δακρυσιν εβρεξεν μου τους ποδας και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμαξεν ⁴⁵φιλημα μοι ουκ εδωκας αυτη δε αφ ης εισηλθον ου διελιπεν καταφιλουσα μου τους ποδας ⁴⁶ελαιω την κεφαλην μου ουκ ηλειψας αυτη δε μυρω ηλειφεν μου τους ποδας ⁴⁷ου χαριν λεγω σοι αφεωνται αι αμαρτιαι αυτης αι πολλαι οτι ηγαπησεν πολυ ω δε ολιγον αφιεται ολιγον αγαπα ⁴⁸ειπεν δε αυτη αφεωνται σου αι αμαρτιαι ⁴⁹και ηρξαντο οι συνανακειμενοι λεγειν εν εαυτοις τις ουτος εστιν ος και αμαρτιας αφιησιν ⁵⁰ειπεν δε προς την γυναικα η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην

8 και εγενετο εν τω καθεξης και αυτος διωδευεν κατα πολιν και κωμην κηρουσων και ευαγγελιζομενος την βασιλειαν του θεου και οι δωδεκα συν αυτω ²και γυναικες τινες αι ησαν τεθεραπευμεναι απο πνευματων πονηρων και ασθeneiων μαρια η καλουμενη μαγδαληνη αφ ης δαιμονια επτα εξεληλυθει ³και ιωαννα γυνη χουζα επιτροπου ηρωδου και σουσαννα και ετεραι πολλαι αιτινες διηκονουν αυτω απο των υπαρχοντων αυταις ⁴συνιοντος δε οχλου πολλου και των κατα πολιν επιπορευομενων

προς αυτον ειπεν δια παραβολης ⁵εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι τον σπορον αυτου και εν τω σπειρειν αυτον ο μεν επεσεν παρα την οδον και κατεπατηθη και τα πετεινα του ουρανου κατεφαγεν αυτο ⁶και ετερον επεσεν επι την πετραν και φυεν εξηρανθη δια το μη εχειν ικμαδα ⁷και ετερον επεσεν εν μεσω των ακανθων και συμφυεισαι αι ακανθαι απεπνιξαν αυτο ⁸και ετερον επεσεν επι την γην την αγαθην και φυεν εποιησεν καρπον εκατονταπλασιονα ταυτα λεγων εφωνει ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ⁹επηρωτων δε αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες τις ειη η παραβολη αυτη ¹⁰ο δε ειπεν υμιν δεδοται γνωσαι τα μυστηρια της βασιλειας του θεου τοις δε λοιποις εν παραβολαις ινα βλεποντες μη βλεπωσιν και ακουοντες μη συνιωσιν ¹¹εστιν δε αυτη η παραβολη ο σπορος εστιν ο λογος του θεου ¹²οι δε παρα την οδον εισιν οι ακουοντες ειτα ερχεται ο διαβολος και αιρει τον λογον απο της καρδιας αυτων ινα μη πιστευσαντες σωθωσιν ¹³οι δε επι της πετρας οι οταν ακουσωσιν μετα χαρας δεχονται τον λογον και ουτοι ριζαν ουκ εχουσιν οι προς καιρον πιστεuousιν και εν καιρω πειρασμου αφιστανται ¹⁴το δε εις τας ακανθας πεσον ουτοι εισιν οι ακουσαντες και υπο μεριμνων και πλουτου και ηδωνων του βιου πορευομενοι συμπνιγονται και ου τελεσφορουσιν ¹⁵το δε εν τη καλη γη ουτοι εισιν οιτινες εν καρδια καλη και αγαθη ακουσαντες τον λογον κατεχουσιν και καρποφορουσιν εν υπομονη ¹⁶ουδεις δε λυχνον αφας καλυπτει αυτον σκευει η υποκατω κλινης τιθησιν αλλ επι λυχνιας επιτιθησιν ινα οι εισπορευομενοι βλεπωσιν το φως ¹⁷ου γαρ εστιν κρυπτον ο ου φανερον γενησεται ουδε αποκρυφον ο ου γνωσθησεται και εις φανερον ελθη ¹⁸βλεπετε ουν πως ακουετε ος γαρ αν εχη δοθησεται αυτω και ος αν μη εχη και ο δοκει εχειν αρθησεται απ αυτου ¹⁹παρεγενοντο δε προς αυτον η μητηρ και οι αδελφοι αυτου και ουκ ηδυναντο συντυχειν αυτω δια τον οχλον ²⁰και απηγγελη αυτω λεγοντων η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εστηκασιν εξω ιδειν σε θελοντες ²¹ο δε αποκριθεις ειπεν προς αυτους μητηρ μου και αδελφοι μου ουτοι εισιν οι τον λογον του θεου ακουοντες και ποιουντες αυτον ²²και εγενετο εν μια των ημερων και αυτος ενεβη εις πλοιον και οι μαθηται αυτου και ειπεν προς αυτους διελθωμεν εις το περαν της λιμνης και ανηχθησαν ²³πλεοντων δε αυτων αφυπνωσεν και κατεβη λαιλαψ ανεμου εις την λιμνην και συνεπληρουοντο και εκινδυνεουν ²⁴προσελθοντες δε διηγειραν αυτον λεγοντες επιστατα επιστατα απολλυμεθα ο δε εγερθεις επετιμησεν τω ανεμω και τω κλυδωνι του υδατος και επαυσαντο και εγενετο γαληνη ²⁵ειπεν δε αυτοις που εστιν η πιστις υμων φοβηθεντες δε εθαυμασαν λεγοντες προς αλληλους τις αρα ουτος εστιν οτι και τοις ανεμοις επιτασσει και τω υδατι και υπακουουσιν αυτω ²⁶και κατεπλευσαν εις την χωραν των γαδαρηνων ητις εστιν αντιπεραν της γαλιλαιας ²⁷εξελθοντι δε αυτω επι την γην υπηνητησεν αυτω ανηρ τις εκ της πολεως ος ειχεν δαιμονια εκ χρονων ικανων και ιματιον

ουκ ενεδιδυσκετο και εν οικια ουκ εμενεν αλλ εν τοις μνημασιν ²⁸ιδων δε τον ιησουν και ανακραξας προσεπεσεν αυτω και φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υφιστου δεομαι σου μη με βασανισης ²⁹παρηγγελλεν γαρ τω πνευματι τω ακαθαρτω εξελθειν απο του ανθρωπου πολλοις γαρ χρονοις συνηρπακει αυτον και εδεσμειτο αλυσεσιν και πεδαις φυλασσομενος και διαρρησων τα δεσμα ηλαυνετο υπο του δαιμονος εις τας ερημους ³⁰επηρωτησεν δε αυτον ο ιησους λεγων τι σοι εστιν ονομα ο δε ειπεν λεγων οτι δαιμονια πολλα εισηλθεν εις αυτον ³¹και παρεκαλει αυτον ινα μη επιταξει αυτοις εις την αβυσσον απελθειν ³²ην δε εκει αγελη χοιρων ικανων βοσκομενων εν τω ορει και παρεκαλουν αυτον ινα επιτρεψη αυτοις εις εκεινους εισελθειν και επετρεψεν αυτοις ³³εξελθοντα δε τα δαιμονια απο του ανθρωπου εισηλθεν εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την λιμνην και απεπνιγη ³⁴ιδοντες δε οι βοσκοντες το γεγενημενον εφυγον και απελθοντες απηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους ³⁵εξηλθον δε ιδειν το γεγονος και ηλθον προς τον ιησουν και ευρον καθημενον τον ανθρωπον αφ ου τα δαιμονια εξεληλυθει ιματισμενον και σωφρονουντα παρα τους ποδας του ιησου και εφοβηθησαν ³⁶απηγγειλαν δε αυτοις και οι ιδοντες πως εσωθη ο δαιμονισθεις ³⁷και ηρωτησαν αυτον απαν το πληθος της περιχωρου των γαδαρηνων απελθειν απ αυτων οτι φοβω μεγαλω συνειχοντο αυτος δε εμβας εις το πλοιον υπεστρεψεν ³⁸εδεετο δε αυτου ο ανηρ αφ ου εξεληλυθει τα δαιμονια ειναι συν αυτω απελυσεν δε αυτον ο ιησους λεγων ³⁹υποστρεφε εις τον οικον σου και διηγου οσα εποιησεν σοι ο θεος και απηλθεν καθ ολην την πολιν κηρυσσων οσα εποιησεν αυτω ο ιησους ⁴⁰εγενετο δε εν τω υποστρεφει τον ιησουν απεδεξατο αυτον ο οχλος ησαν γαρ παντες προσδοκωντες αυτον ⁴¹και ιδου ηλθεν ανηρ ω ονομα ιαειρος και αυτος αρχων της συναγωγης υπηρχεν και πεσων παρα τους ποδας του ιησου παρεκαλει αυτον εισελθειν εις τον οικον αυτου ⁴²οτι θυγατηρ μονογενης ην αυτω ως ετων δωδεκα και αυτη απεθνησεν εν δε τω υπαγειν αυτον οι οχλοι συνεπνιγον αυτον ⁴³και γυνη ουσα εν ρυσει αιματος απο ετων δωδεκα ητις εις ιατροους προσαναλωσασα ολον τον βιον ουκ ισχυσεν υπ ουδενος θεραπευθηναι ⁴⁴προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου και παραχρημα εστη η ρυσις του αιματος αυτης ⁴⁵και ειπεν ο ιησους τις ο αφαμενος μου αρνουμενων δε παντων ειπεν ο πετρος και οι μετ αυτου επιστατα οι οχλοι συνεχουσιν σε και αποθλιβουσιν και λεγεις τις ο αφαμενος μου ⁴⁶ο δε ιησους ειπεν ηψατο μου τις εγω γαρ εγνω δυναμιν εξελθουσαν απ εμου ⁴⁷ιδουσα δε η γυνη οτι ουκ ελαθεν τρεμουσα ηλθεν και προσπεσουσα αυτω δι ην αιτιαν ηψατο αυτου απηγγειλεν αυτω ενωπιον παντος του λαου και ως ιαθη παραχρημα ⁴⁸ο δε ειπεν αυτη θαρσει θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην ⁴⁹ετι αυτου λαλουντος ερχεται τις παρα του αρχισυναγωγου λεγων αυτω οτι

τεθνηκεν η θυγατηρ σου μη σκυλλε τον διδασκαλον ⁵⁰ο δε ιησους ακουσας απεκριθη αυτω λεγων μη φοβου μονον πιστευε και σωθησεται ⁵¹εισελθων δε εις την οικιαν ουκ αφηκεν εισελθειν ουδενα ει μη πετρον και ιακωβον και ιωαννην και τον πατερα της παιδος και την μητερα ⁵²εκλαιον δε παντες και εκοπτοντο αυτην ο δε ειπεν μη κλαιετε ουκ απεθανεν αλλα καθευδει ⁵³και κατεγελων αυτου ειδοτες οτι απεθανεν ⁵⁴αυτος δε εκβαλων εξω παντας και κρατησας της χειρος αυτης εφωνησεν λεγων η παις εγειρου ⁵⁵και επεστρεψεν το πνευμα αυτης και ανεστη παραχρημα και διεταξεν αυτη δοθηναι φαγειν ⁵⁶και εξεστησαν οι γονεις αυτης ο δε παρηγγειλεν αυτοις μηδενι ειπειν το γεγονος

9 συγκαλεσαμενος δε τους δωδεκα μαθητας αυτου εδωκεν αυτοις δυναμιν και εξουσιαν επι παντα τα δαιμονια και νοσους θεραπευειν ²και απεστειλεν αυτοους κηρυσσειν την βασιλειαν του θεου και ιασθαι τους ασθενουντας ³και ειπεν προς αυτοους μηδεν αιρετε εις την οδον μητε ραβδους μητε πηραν μητε αρτον μητε αργυριον μητε ανα δυο χιτωνας εχειν ⁴και εις ην αν οικιαν εισελθητε εκει μενετε και εκειθεν εξερχεσθε ⁵και οσοι αν μη δεξωνται υμας εξερχομενοι απο της πολεως εκεινης και τον κονιορτον απο των ποδων υμων αποτιναξατε εις μαρτυριον επ αυτοους ⁶εξερχομενοι δε διηρχοντο κατα τας κωμας ευαγγελιζομενοι και θεραπευοντες πανταχου ⁷ηκουσεν δε ηρωδης ο τετραρχης τα γινομενα υπ αυτου παντα και διηπορει δια το λεγεσθαι υπο τωνων οτι ιωαννης εγηγεραται εκ νεκρων ⁸υπο τωνων δε οτι ηλιας εφανε αλλων δε οτι προφητης εις των αρχαιων ανεστη ⁹και ειπεν ο ηρωδης ιωαννην εγω απεκεφαλισα τις δε εστιν ουτος περι ου εγω ακουω τοιαυτα και εξητει ιδειν αυτον ¹⁰και υποστρεψαντες οι αποστολοι διηγησαντο αυτω οσα εποιησαν και παραλαβων αυτους υπεχωρησεν κατ ιδιαν εις τοπον ερημον πολεως καλουμενης βηθσαιδα ¹¹οι δε οχλοι γνοντες ηκολουθησαν αυτω και δεξαμενος αυτους ελαλει αυτοις περι της βασιλειας του θεου και τους χριαν εχοντας θεραπειας ιατο ¹²η δε ημερα ηρξατο κλινειν προσελθοντες δε οι δωδεκα ειπον αυτω απολυσον τον οχλον ινα απελθοντες εις τας κυκλω κωμας και τους αγρους καταλυσωσιν και ευρωσιν επισιτισμον οτι ωδε εν ερημω τοπω εσμεν ¹³ειπεν δε προς αυτοους δοτε αυτοις υμεις φαγειν οι δε ειπον ουκ εισιν ημιν πλειον η πεντε αρτοι και δυο ιχθυες ει μητι πορευθεντες ημεις αγορασωμεν εις παντα τον λαον τουτον βρωματα ¹⁴ησαν γαρ ωσει ανδρες πεντακισχιλιοι ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου κατακλινατε αυτους κλισιας ανα πεντηκοντα ¹⁵και εποιησαν ουτως και ανεκλιναν απαντας ¹⁶λαβων δε τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν αυτους και κατεκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις παρατιθεναι τω οχλω ¹⁷και εφαγον και εχορτασθησαν παντες και ηρθη το περισσευσαν αυτοις κλασματων κοφινιοι δωδεκα ¹⁸και εγενετο εν τω ειναι αυτον προσευ-

χομενον καταμονας συνησαν αυτω οι μαθηται και επηρωτησεν αυτους λεγων τινα με λεγουσιν οι οχλοι ειναι ¹⁹οι δε αποκριθεντες ειπον ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν αλλοι δε οτι προφητης τις των αρχαιων ανεστη ²⁰ειπεν δε αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν τον χριστον του θεου ²¹ο δε επιτιμησας αυτοις παρηγγειλεν μηδενι ειπειν τουτο ²²ειπων οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και αρχιερεων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα εγερθηναι ²³ελεγεν δε προς παντας ει τις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου καθ ημεραν και ακολουθειτω μοι ²⁴ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ουτος σωσει αυτην ²⁵τι γαρ ωφελειται ανθρωπος κερδησας τον κοσμον ολον εαυτον δε απολεσας η ζημιωθεις ²⁶ος γαρ αν επαισχυνθη με και τους εμους λογους τουτον ο υιος του ανθρωπου επαισχυνθησεται οταν ελθη εν τη δοξη αυτου και του πατρος και των αγιων αγγελων ²⁷λεγω δε υμιν αληθως εισιν τινες των ωδε εστηκοτων οι ου μη γευσονται θανατου εως αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου ²⁸εγενετο δε μετα τους λογους τουτους ωσει ημεραι οκτω και παραλαβων τον πετρον και ιωαννην και ιακωβον ανεβη εις το ορος προσευξασθαι ²⁹και εγενετο εν τω προσευχεσθαι αυτον το ειδος του προσωπου αυτου ετερον και ο ιματισμος αυτου λευκος εξαστραπτων ³⁰και ιδου ανδρες δυο συνελαλουν αυτω οιτινες ησαν μωσης και ηλιας ³¹οι οφθεντες εν δοξη ελεγον την εξοδον αυτου ην εμελλεν πληρουν εν ιερουσαλημ ³²ο δε πετρος και οι συν αυτω ησαν βεβαρημενοι υπνω διαγρηγορησαντες δε ειδον την δοξαν αυτου και τους δυο ανδρας τους συνεστωτας αυτω ³³και εγενετο εν τω διαχωριζεσθαι αυτοους απ αυτου ειπεν ο πετρος προς τον ιησουν επιστατα καλον εστιν ημας ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνας τρεις μιαν σοι και μωσει μιαν και μιαν ηλια μη ειδως ο λεγει ³⁴ταυτα δε αυτου λεγοντος εγενετο νεφελη και επεσκιασεν αυτους εφοβηθησαν δε εν τω εκεινους εισελθειν εις την νεφελην ³⁵και φωνη εγενετο εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος αυτου ακουετε ³⁶και εν τω γενεσθαι την φωνην ευρεθη ο ιησους μονος και αυτοι εσιγησαν και ουδενι απηγγειλαν εν εκειναις ταις ημεραις ουδενων εωρακασιν ³⁷εγενετο δε εν τη εξης ημερα κατελθοντων αυτων απο του ορους συνηγησεν αυτω οχλος πολυς ³⁸και ιδου ανηρ απο του οχλου ανεβοησεν λεγων διδασκαλε δεομαι σου επιβλεψον επι τον υιον μου οτι μονογενης εστιν μοι ³⁹και ιδου πνευμα λαμβανει αυτον και εξαιφνης κραζει και σπαρρασσει αυτον μετα αφρου και μογις αποχωρει απ αυτου συντριβον αυτον ⁴⁰και εδεθηθη των μαθητων σου ινα εκβαλλωσιν αυτο και ουκ ηδυνθησαν ⁴¹αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστος και διεστραμμενη εως ποτε εσομαι προς υμας και ανεξομαι υμων προσαγαγε ωδε τον υιον σου ⁴²ετι δε προσερχομενου αυτου ερηηξεν

αυτον το δαιμονιον και συνεσπαράξεν επετιμησεν δε ο ιησους τω πνευματι τω ακαθαρτω και ιασατο τον παιδα και απεδωκεν αυτον τω πατρι αυτου ⁴³εξεπλησσοντο δε παντες επι τη μεγαλειοτητι του θεου παντων δε θαυμαζοντων επι πασιν οις εποιοησεν ο ιησους ειπεν προς τους μαθητας αυτου ⁴⁴θεσθε υμεις εις τα ωτα υμων τους λογους τουτους ο γαρ υιος του ανθρωπου μελλει παραδιδοσθαι εις χειρας ανθρωπων ⁴⁵οι δε ηγνουσιν το ρημα τουτο και ην παρακεκαλυμμενον απ αυτων ινα μη αισθωνται αυτο και εφοβουντο ερωτησαι αυτον περι του ρηματος τουτου ⁴⁶εισηλθεν δε διαλογισμος εν αυτοις το τις αν ειη μειζων αυτων ⁴⁷ο δε ιησους ιδων τον διαλογισμον της καρδιας αυτων επιλαβομενος παιδιου εστησεν αυτο παρ εαυτω ⁴⁸και ειπεν αυτοις ος εαν δεξηται τουτο το παιδιον επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και ος εαν εμε δεξηται δεχεται τον αποστειλαντα με ο γαρ μικροτερος εν πασιν υμιν υπαρχων ουτος εσται μεγας ⁴⁹αποκριθεις δε ο ιωαννης ειπεν επιστατα ειδομεν τινα επι τω ονοματι σου εκβαλλοντα τα δαιμονια και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει μεθ ημων ⁵⁰και ειπεν προς αυτον ο ιησους μη κωλυετε ος γαρ ουκ εστιν καθ ημων υπερ ημων εστιν ⁵¹εγενετο δε εν τω συμπληρουσθαι τας ημερας της αναληψεως αυτου και αυτος το προσωπον αυτου εστηριξεν του πορευεσθαι εις ιερουσαλημ ⁵²και απεστειλεν αγγελους προ προσωπου αυτου και πορευθεντες εισηλθον εις κωμην σαμαρειτων ωστε ετοιμασαι αυτω ⁵³και ουκ εδεξαντο αυτον οτι το προσωπον αυτου ην πορευομενον εις ιερουσαλημ ⁵⁴ιδοντες δε οι μαθηται αυτου ιακωβος και ιωαννης ειπον κυριε θελεις ειπωμεν πυρ καταβηναι απο του ουρανου και αναλωσαι αυτους ως και ηλιας εποιοησεν ⁵⁵στραφεις δε επετιμησεν αυτοις και ειπεν ουκ οιδατε οιου πνευματος εστε υμεις ⁵⁶ο γαρ υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν ψυχας ανθρωπων απολεσαι αλλα σωσαι και επορευθησαν εις ετεραν κωμην ⁵⁷εγενετο δε πορευομενων αυτων εν τη οδω ειπεν τις προς αυτον ακολουθησω σοι οπου αν απερχη κυριε ⁵⁸και ειπεν αυτω ο ιησους αι αλωπεκες φωλευουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεις ο δε υιος του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη ⁵⁹ειπεν δε προς ετερον ακολουθει μοι ο δε ειπεν κυριε επιτρεψον μοι απελθοντι πρωτον θαψαι τον πατερα μου ⁶⁰ειπεν δε αυτω ο ιησους αφες τους νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους συ δε απελθων διαγγελλε την βασιλειαν του θεου ⁶¹ειπεν δε και ετερος ακολουθησω σοι κυριε πρωτον δε επιτρεψον μοι αποταξασθαι τοις εις τον οικον μου ⁶²ειπεν δε προς αυτον ο ιησους ουδεις επιβαλων την χειρα αυτου επ αροτρον και βλεπων εις τα οπισω ευθετος εστιν εις την βασιλειαν του θεου

10μετα δε ταυτα ανεδειξεν ο κυριος και ετερους εβδομηκοντα και απεστειλεν αυτους ανα δυο προ προσωπου αυτου εις πασαν πολιν και τοπον ου εμελλεν αυτος ερχεσθαι ²ελεγεν ουν προς αυτους ο μεν θερισμος

πολυς οι δε εργαται ολιγοι δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπως εκβαλλη εργατας εις τον θερισμον αυτου ³υπαγετε ιδου εγω αποστελλω υμας ως αρνας εν μεσω λυκων ⁴μη βασταζετε βαλαντιον μη πηραν μηδε υποδηματα και μηδενα κατα την οδον ασπασθηθε ⁵εις ην δ αν οικιαν εισερχησθε πρωτον λεγετε ειρηνη τω οικω τουτω ⁶και εαν μεν η εκει υιος ειρηνης επαναπαυσεται επ αυτον η ειρηνη υμων ει δε μηγε εφ υμας ανακαμψει ⁷εν αυτη δε τη οικια μενετε εσθιοντες και πινοντες τα παρ αυτων αξιος γαρ ο εργατης του μισθου αυτου εστιν μη μεταβαινετε εξ οικιας εις οικιαν ⁸και εις ην δ αν πολιν εισερχησθε και δεχωνται υμας εσθιετε τα παρατιθεμενα υμιν ⁹και θεραπευετε τους εν αυτη ασθeneis και λεγετε αυτοις ηγγικεν εφ υμας η βασιλεια του θεου ¹⁰εις ην δ αν πολιν εισερχησθε και μη δεχωνται υμας εξελθοντες εις τας πλατειας αυτης ειπατε ¹¹και τον κονιοτρον τον κολληθηεντα ημιν εκ της πολεως υμων απομασσομεθα υμιν πλην τουτο γινωσκετε οτι ηγγικεν εφ υμας η βασιλεια του θεου ¹²λεγω δε υμιν οτι σοδομοις εν τη ημερα εκεινη ανεκτοτερον εσται η τη πολει εκεινη ¹³ουαι σοι χωραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω καθημεναι μετενοησαν ¹⁴πλην τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν τη κρισει η υμιν ¹⁵και συ καπερναουμ η εως του ουρανου υψωθεισα εως αδου καταβιβασθηση ¹⁶ο ακουων υμων εμου ακουει και ο αθετων υμας εμε αθετει ο δε εμε αθετων αθετει τον αποστειλαντα με ¹⁷υπεστρεψαν δε οι εβδομηκοντα μετα χαρας λεγοντες κυριε και τα δαιμονια υποτασσειται ημιν εν τω ονοματι σου ¹⁸ειπεν δε αυτοις εθεωρουν τον σαταναν ως αστραπην εκ του ουρανου πεσοντα ¹⁹ιδου διδωμι υμιν την εξουσιαν του πατειν επανω οφρων και σκορπιων και επι πασαν την δυναμιν του εχθρου και ουδεν υμας ου μη αδικηση ²⁰πλην εν τουτω μη χαιρετε οτι τα πνευματα υμιν υποτασσειται χαιρετε δε μαλλον οτι τα ονοματα υμων εγραφη εν τοις ουρανοις ²¹εν αυτη τη ωρα ηγαλλιασατο τω πνευματι ο ιησους και ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γης οτι απεκρυψας ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψας αυτα νηπιουσιν και ο πατηρ οτι ουτως εγενετο ευδοκια εμπροσθεν σου ²²και στραφεις προς τους μαθητας ειπεν παντα παρεδοθη μοι υπο του πατρος μου και ουδεις γινωσκει τις εστιν ο υιος ει μη ο πατηρ και τις εστιν ο πατηρ ει μη ο υιος και ω εαν βουληται ο υιος αποκαλυφαι ²³και στραφεις προς τους μαθητας κατ ιδιαν ειπεν μακαριοι οι οφθαλμοι οι βλεποντες α βλεπετε ²⁴λεγω γαρ υμιν οτι πολλοι προφηται και βασιλεις ηθελησαν ιδειν α υμεις βλεπετε και ουκ ειδον και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν ²⁵και ιδου νομικος τις ανεστη εκπειραζων αυτον και λεγων διδασκαλε τι ποιησας ζωην αιωνιον κληρονομησω ²⁶ο δε ειπεν προς αυτον εν τω νομω τι γεγραπται πως αναγινωσκεις ²⁷ο δε αποκριθεις ειπεν αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου και

εξ ὅλης τῆς ἰσχυροῦ σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν ²⁸εἶπεν δὲ αὐτῷ ὀρθῶς ἀπεκριθῆς τοῦτο ποιεῖ καὶ ζῆσθι ²⁹ὁ δὲ θελὼν δικαιοῦν ἑαυτὸν εἶπεν πρὸς τὸν ἰησοῦν καὶ τις ἐστὶν μοῦ πλησίον ³⁰ὑπολαβὼν δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν ἀνθρώπος τις κατεβαίνειν ἀπὸ ἱερουσαλὴμ εἰς ἱεριχώ καὶ ληστὰς περιεπέσεν οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπηλθὼν ἀφέντες ἡμιθάνη τυγχάνοντα ³¹κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατεβαίνειν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκεῖνῃ καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρήλθεν ³²ὁμοίως δὲ καὶ λευίτης γενομένος κατὰ τὸν τόπον ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρήλθεν ³³σαμαρείτης δὲ τις ὁδεύων ἦλθεν κατ' αὐτὸν καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη ³⁴καὶ προσελθὼν κατέδησεν τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἐλαίον καὶ οἶνον ἐπιβίβασας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτήνος ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ ³⁵καὶ ἐπὶ τὴν αὐρίον ἐξέλθων ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκεν τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐπιμελήθητι αὐτοῦ καὶ ὁ τίς ἀν' προσδάπανησθαι ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανερχεσθαι με ἀποδώσω σοι ³⁶τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν δοκεῖ σοι πλησίον γεγονέναι τοῦ ἐμπροσθέντος εἰς τοὺς ληστας ³⁷ὁ δὲ εἶπεν ὁ ποιήσας τὸ ἐλεος μετ' αὐτοῦ εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς πορεύου καὶ σὺ ποιεῖ ὁμοίως ³⁸ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς καὶ αὐτὸς εἰσηλθὼν εἰς κώμην τινὰ γυνὴ δὲ τις ὀνοματὶ μαρθὰ ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς ³⁹καὶ τῆδε ἣν ἀδελφὴν καλοῦμεν μαρθὰ ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ἰησοῦ ἠκούεν τὸν λόγον αὐτοῦ ⁴⁰ἣ δὲ μαρθὰ περιεσπάτο πολλὴν διακονίαν ἐπιστάσα δὲ εἶπεν κυριε οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνῃ με κατέλιπεν διακονεῖν εἶπε οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλαβῆται ⁴¹ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἰησοῦς μαρθὰ μαρθὰ μεριμνας καὶ τυρβαζῆ περιπολλά ⁴²ἐνός δὲ ἐστὶν χρεῖα μαρθὰ δὲ τὴν ἀγαθὴν μεριδὰ ἐξελέξατο ἧτις οὐκ ἀφαιρεθῆσεται ἀπ' αὐτῆς

11 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τοπῷ τινὶ προσευχομένον ὡς ἐπαύσατο εἶπεν τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν κυριε διδάξον ἡμᾶς προσευχεσθαι καθὼς καὶ ἰωάννης ἐδίδαξεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ²εἶπεν δὲ αὐτοῖς ὅταν προσευχησθε λέγετε πατέρ ημῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἁγιασθήτω τὸ ὄνομα σου ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου γεννηθήτω τὸ θέλημα σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ³τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν ⁴καὶ ἀφες ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφιεμὲν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν καὶ μὴ εἰσενεγκῆς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν ἀλλὰ ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ ⁵καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς τις ἐξ ὑμῶν ἐξεί φιλον καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου καὶ εἰπῆ αὐτῷ φίλε χρῆσον μοι τρεῖς ἄρτους ⁶ἐπεὶ φίλος μοῦ παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρὸς με καὶ οὐκ ἔχω ὁ παραθήσω αὐτῷ ⁷κακείνος ἐσώθη ἀποκριθεὶς εἰπῆ μὴ μοι κοπούς παρεχε ἤδη ἡ θύρα κεκλεισται καὶ τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσιν οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναι σοι ⁸λέγω ὑμῖν εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ φίλον διαγε τὴν ἀναιδέϊαν αὐτοῦ ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὁσῶν χρῆ-

ζει ⁹καγὼ ὑμῖν λέγω αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν ζῆτε καὶ εὐρησετε κρούετε καὶ ἀνοίγησεται ὑμῖν ¹⁰πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζῆτων εὐρίσκει καὶ τῷ κρούοντι ἀνοίγησεται ¹¹τίνα δὲ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσῃ ὁ υἱὸς ἄρτον μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ εἰ καὶ ἰχθὺν μὴ ἀντιἰχθὺς ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ ¹²ἣ καὶ εἰ ἀιτήσῃ ὧν μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπιὸν ¹³εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπαρχόντες οἴδατε ἀγαθὰ δόματα δίδοναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν πῶς μᾶλλον ὁ πατήρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσει πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτούσιν αὐτὸν ¹⁴καὶ ἣν ἐκβαλλὼν δαιμονίον καὶ αὐτὸ ἣν κῶφον ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος ἐλάλησεν ὁ κῶφος καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι ¹⁵τινες δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον ἐν βεελζεβούλ ἀρχόντι τῶν δαιμονίων ἐκβαλλεῖ τὰ δαιμόνια ¹⁶ἕτεροι δὲ πειραζόντες σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζήτησαν ἐξ οὐρανοῦ ¹⁷αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα εἶπεν αὐτοῖς πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐρημῶνται καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει ¹⁸εἰ δὲ καὶ ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ ὅτι λέγετε ἐν βεελζεβούλ ἐκβαλλεῖν μετὰ τὰ δαιμόνια ¹⁹εἰ δὲ ἐγὼ ἐν βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβαλλούσιν διὰ τοῦτο κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ἐσονται ²⁰εἰ δὲ ἐν δακτυλῷ θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια ἀρα ἐφθάσεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ²¹ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλὴν ἐν εἰρήνῃ ἐστὶν τὰ ὑπαρχόντα αὐτοῦ ²²ἐπᾶν δὲ ὁ ἰσχυροτέρως αὐτοῦ ἐπελθὼν νίκησῃ αὐτὸν τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἶρει ἐφ' ἡ ἐπεποίηται καὶ τὰ σκυλα αὐτοῦ διαδίδωσιν ²³ὁ μὴ ὧν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστὶν καὶ ὁ μὴ συναγῶν μετ' ἐμοῦ σκορπιζεῖ ²⁴ὅταν τὸ ἀκαθάρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου διέρχεται δι' ἀνυδρῶν τοπῶν ζῆτουν ἀναπαυσίν καὶ μὴ εὐρίσκον λέγει ὑποστρεψῶ εἰς τὸν οἶκον μου ὅθεν ἐξῆλθον ²⁵καὶ ἐλθὼν εὐρίσκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον ²⁶τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ καὶ γίνεται τὰ ἐσχάτα τοῦ ἀνθρώπου ἐκεῖνου χειρόνα τῶν πρώτων ²⁷ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα ἐπάρασα τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασα σε καὶ μαστοὺς οὐς ἐθήλασας ²⁸αὐτὸς δὲ εἶπεν μὲν οὐγγε μακαριοὶ οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτὸν ²⁹τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροίζομενων ἠρξάτο λέγειν ἡ γενεὰ αὐτῆ πονηρὰ ἐστὶν σημεῖον ἐπιζητεῖ καὶ σημεῖον οὐ δόθησεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον ἰωνᾶ τοῦ προφήτου ³⁰καθὼς γὰρ ἐγένετο ἰωνᾶς σημεῖον τοῖς νινευιταῖς οὕτως ἐστὶ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῆ γενεὰ ταυτῆ ³¹βασιλίσσα νοτοῦ ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεὰς ταυτῆς καὶ κατακρινεῖ αὐτοὺς ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περατῶν τῆς γῆς ἀκουσαί τὴν σοφίαν σολομῶντος καὶ ἰδοὺ πλείον σολομῶντος ὡδὲ ³²ἄνδρες νινεὺι ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεὰς ταυτῆς καὶ κατακρινουσίν αὐτὴν ὅτι μετενοήσαν εἰς τὸ κηρυγμᾶ ἰωνᾶ καὶ ἰδοὺ πλείον ἰωνᾶ ὡδὲ ³³οὐδεὶς δὲ λυχνὸν ἀψᾶς εἰς κρυπτόν τιθήσιν οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φεγ-

γος βλέπωσιν ³⁴ο λυχνος του σωματος εστιν ο οφθαλμος οταν ουν ο οφθαλμος σου απλους η και ολον το σωμα σου φωτεινον εστιν επαν δε πονηρος η και το σωμα σου σκοτεινον ³⁵σκοπει ουν μη το φως το εν σοι σκοτος εστιν ³⁶ει ουν το σωμα σου ολον φωτεινον μη εχον τι μερος σκοτεινον εσται φωτεινον ολον ως οταν ο λυχνος τη αστραπη φωτιζη σε ³⁷εν δε τω λαλησαι ηρωτα αυτον φαρισαιος τις οπως αριστηση παρ αυτω εισελθων δε ανεπεσεν ³⁸ο δε φαρισαιος ιδων εθαυμασεν οτι ου πρωτον εβαπτισθη προ του αριστου ³⁹ειπεν δε ο κυριος προς αυτον νυν υμεις οι φαρισαιοι το εξωθεν του ποτηριου και του πινακος καθαριζετε το δε εσωθεν υμων γεμει αρπαγης και πονηριας ⁴⁰αφρονες ουχ ο ποιησας το εξωθεν και το εσωθεν εποιοησεν ⁴¹πλην τα ενοντα δοτε ελεημοσυνην και ιδου παντα καθαρα υμιν εστιν ⁴²αλλ ουαι υμιν τοις φαρισαιοις οτι αποδεκατουτε το ηδυοσμον και το πηγανον και παν λαχανον και παρερχεσθε την κρισιν και την αγαπην του θεου ταυτα εδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναι ⁴³ουαι υμιν τοις φαρισαιοις οτι αγαπατε την πρωτοκαθεδριαν εν ταις συναγωγαίς και τους ασπασμους εν ταις αγοραις ⁴⁴ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι εστε ως τα μνημεια τα αδηλα και οι ανθρωποι οι περιπατουντες επανω ουκ οιδασιν ⁴⁵αποκριθεις δε τις των νομικων λεγει αυτω διδασκαλε ταυτα λεγων και ημας υβριζεις ⁴⁶ο δε ειπεν και υμιν τοις νομικοις ουαι οτι φορτιζετε τους ανθρωπους φορτια δυσβασταχτα και αυτοι ενι των δακτυλων υμων ου προσψαυετε τοις φορτιοις ⁴⁷ουαι υμιν οτι οικοδομειτε τα μνημεια των προφητων οι δε πατερες υμων απεκτειναν αυτους ⁴⁸αρα μαρτυρειτε και συνευδοκειτε τοις εργοις των πατερων υμων οτι αυτοι μεν απεκτειναν αυτους υμεις δε οικοδομειτε αυτων τα μνημεια ⁴⁹δια τουτο και η σοφια του θεου ειπεν αποστειλω εις αυτους προφητας και αποστολους και εξ αυτων αποκτενουσιν και εκδιωξουσιν ⁵⁰ινα εκζητηθη το αιμα παντων των προφητων το εκχυνομενον απο καταβολης κοσμου απο της γενεας ταυτης ⁵¹απο του αιματος αβελ εως του αιματος ζαχαριου του απολομενου μεταξυ του θυσιαστηριου και του οικου ναι λεγω υμιν εκζητηθησεται απο της γενεας ταυτης ⁵²ουαι υμιν τοις νομικοις οτι ηρατε την κλειδα της γνωσεως αυτοι ουκ εισηλθετε και τους εισερχομενους εκωλυσατε ⁵³λεγοντος δε αυτου ταυτα προς αυτους ηρξαντο οι γραμματεις και οι φαρισαιοι δεινως ενεχειν και αποστοματιζειν αυτον περι πλειονων ⁵⁴ενεδρευοντες αυτον και ζητουντες θηρευσαι τι εκ του στοματος αυτου ινα καταγορησωσιν αυτου

12εν οις επισυναχθεισων των μυριαδων του οχλου ωστε καταπατειν αλληλους ηρξατο λεγειν προς τους μαθητας αυτου πρωτον προσεχετε εαυτοις απο της ζυμης των φαρισαιων ητις εστιν υποκρισις ²ουδεν δε συγκαλυμμενον εστιν ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται ³ανθων οσα εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι ακουσθησεται και ο προς το ους ελαλησατε εν

τοις ταμειοις κηρυχθησεται επι των δωματων ⁴λεγω δε υμιν τοις φιλοις μου μη φοβηθητε απο των αποκτεινοντων το σωμα και μετα ταυτα μη εχοντων περισσοτερον τι ποιησαι ⁵υποδειξω δε υμιν τινα φοβηθητε φοβηθητε τον μετα το αποκτειναι εξουσιαν εχοντα εμβαλειν εις την γεενναν ναι λεγω υμιν τουτον φοβηθητε ⁶ουχι πεντε στρουθια πωλειται ασσαριων δυο και εν εξ αυτων ουκ εστιν επιλελησμενον ενωπιον του θεου ⁷αλλα και αι τριχες της κεφαλης υμων πασαι ηριθμηγται μη ουν φοβεισθε πολλων στρουθιων διαφερετε ⁸λεγω δε υμιν πας ος αν ομολογηση εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων και ο υιος του ανθρωπου ομολογησει εν αυτω εμπροσθεν των αγγελων του θεου ⁹ο δε αρνησαμενος με ενωπιον των ανθρωπων απαρνηθησεται ενωπιον των αγγελων του θεου ¹⁰και πας ος ερει λογον εις τον υιον του ανθρωπου αφεθησεται αυτω τω δε εις το αγιον πνευμα βλασφημησαντι ουκ αφεθησεται ¹¹οταν δε προσφερωσιν υμας επι τας συναγωγας και τας αρχας και τας εξουσιαις μη μεριμνατε πως η τι απολογησησθε η τι ειπητε ¹²το γαρ αγιον πνευμα διδαξει υμας εν αυτη τη ωρα αδει ειπειν ¹³ειπεν δε τις αυτω εκ του οχλου διδασκαλε ειπε τω αδελφω μου μερισασθαι μετ εμου την κληρονομιαν ¹⁴ο δε ειπεν αυτω ανθρωπε τις με κατεστησεν δικαστην η μεριστην εφ υμας ¹⁵ειπεν δε προς αυτους ορατε και φυλασσεσθε απο της πλεονεξιας οτι ουκ εν τω περισσευειν τινη ζωη αυτου εστιν εκ των υπαρχοντων αυτου ¹⁶ειπεν δε παραβολην προς αυτους λεγων ανθρωπου τινος πλουσιου ευφορησεν η χωρα ¹⁷και διελογιζετο εν εαυτω λεγων τι ποιησω οτι ουκ εχω που συναξω τους καρπους μου ¹⁸και ειπεν τουτο ποιησω καθελω μου τας αποθηκας και μειζονας οικοδομησω και συναξω εκει παντα τα γεννηματα μου και τα αγαθα μου ¹⁹και ερω τη ψυχη μου ψυχη εχεις πολλα αγαθα κειμενα εις ετη πολλα αναπαυου φαγε πιε ευφραϊνου ²⁰ειπεν δε αυτω ο θεος αφρων ταυτη τη νυκτι την ψυχην σου απαιτουσιν απο σου α δε ητοιμασας τινη εσται ²¹ουτως ο θησαυριζων εαυτω και μη εις θεον πλουτων ²²ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου δια τουτο υμιν λεγω μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε μηδε τω σωματι τι ενδυσησθε ²³η ψυχη πλειον εστιν της τροφης και το σωμα του ενδυματος ²⁴κατανοησατε τους κορακας οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν οις ουκ εστιν ταμειον ουδε αποθηκη και ο θεος τρεφει αυτους ποσω μαλλον υμεις διαφερετε των πετεινων ²⁵τις δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθειναι επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ενα ²⁶ει ουν ουτε ελαχιστον δυνασθε τι περι των λοιπων μεριμνατε ²⁷κατανοησατε τα κρινα πως αυξανει ου κοπια ουδε νηθει λεγω δε υμιν ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ως εν τουτων ²⁸ει δε τον χορτον εν τω αγρω σημερον οντα και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεος ουτως αμφιεννυσιν ποσω μαλλον υμας ολιγοπιστοι ²⁹και υμεις μη ζητειτε τι φαγητε η τι πιητε και μη μετεωριζεσθε ³⁰ταυτα γαρ παντα τα εθνη του κοσμου επιζητει υμων δε ο πατηρ οιδεν οτι χρη-

ζετε τούτων ³¹πλήν ζητείτε την βασιλειαν του θεου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν ³²μη φοβου το μικρον ποιμνιον οτι ευδοκησεν ο πατηρ υμων δουναι υμιν την βασιλειαν ³³πωλησατε τα υπαρχοντα υμων και δοτε ελεημοσυνην ποιησατε εαυτοις βαλαντια μη παλαιουμενα θησαυρον ανεκλειπτον εν τοις ουρανοις οπου κλεπτης ουκ εγγιζει ουδε σης διαφθειρει ³⁴οπου γαρ εστιν ο θησαυρος υμων εκει και η καρδια υμων εσται ³⁵εστωσαν υμων αι οσφυες περιεζωσμεναι και οι λυχνοι καιιομενοι ³⁶και υμεις ομοιοι ανθρωποις προσδεχομενοις τον κυριον εαυτων ποτε αναλυσει εκ των γαμων ινα ελθοντος και κρουσαντος ευθεως ανοιξωσιν αυτω ³⁷μακαριοι οι δουλοι εκεινοι ους ελθων ο κυριος ευρησει γρηγορουντας αμην λεγω υμιν οτι περιζωσεται και ανακλινει αυτους και παρελθων διακονησει αυτοις ³⁸και εαν ελθη εν τη δευτερα φυλακη και εν τη τριτη φυλακη ελθη και ευρη ουτως μακαριοι εισιν οι δουλοι εκεινοι ³⁹τουτο δε γινωσκετε οτι ει ηδη ο οικοδεσποτης ποια ωρα ο κλεπτης ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν αφηκεν διορυγηναι τον οικον αυτου ⁴⁰και υμεις ουν γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου ερχεται ⁴¹ειπεν δε αυτω ο πετρος κυριε προς ημας την παραβολην ταυτην λεγεις η και προς παντας ⁴²ειπεν δε ο κυριος τις αρα εστιν ο πιστος οικονομος και φρονιμος ον καταστησει ο κυριος επι της θεραπειας αυτου του διδοναι εν καιρω το σιτομετριον ⁴³μακαριος ο δουλος εκεινος ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει ποιουντα ουτως ⁴⁴αληθως λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον ⁴⁵εαν δε ειπη ο δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριος μου ερχεσθαι και αρξηται τυπτειν τους παιδας και τας παιδισκας εσθιειν τε και πινειν και μεθυσκεσθαι ⁴⁶ηξει ο κυριος του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει και διχοτομησει αυτον και το μερος αυτου μετα των απιστων θησει ⁴⁷εκεινος δε ο δουλος ο γνους το θελημα του κυριου εαυτου και μη ετοιμασας μηδε ποιησας προς το θελημα αυτου δαρησεται πολλας ⁴⁸ο δε μη γνους ποιησας δε αξια πληγων δαρησεται ολιγας παντι δε ω εδοθη πολυ πολυ ζητηθησεται παρ αυτου και ω παρεθεντο πολυ περισσοτερον αιτησουσιν αυτον ⁴⁹πυρ ηλθον βαλειν εις την γην και τι θελω ει ηδη ανηφθη ⁵⁰βαπτισμα δε εχω βαπτισθηναι και πως συνεχομαι εως ου τελεσθη ⁵¹δοκειτε οτι ειρηνην παρεγενομην δουναι εν τη γη ουχι λεγω υμιν αλλ η διαμερισμον ⁵²εσονται γαρ απο του νυν πεντε εν οικω ενι διαμεμερισμενοι τρεις επι δυσιν και δυο επι τρισιν ⁵³διαμερισθησεται πατηρ εφ υιω και υιος επι πατρι μητηρ επι θυγατρι και θυγατηρ επι μητρι πενθερα επι την νυμφην αυτης και νυμφη επι την πενθεραν αυτης ⁵⁴ελεγεν δε και τοις οχλοις οταν ιδητε την νεφελην ανατελλουσαν απο δυσμων ευθεως λεγετε ομβρος ερχεται και γινεται ουτως ⁵⁵και οταν νοτον πνεοντα λεγετε οτι καυσων εσται και γινεται ⁵⁶υποκριται το προσωπον της γης και του ουρανου οιδατε δοκιμαζειν τον δε καιρον τουτον πως ου δοκιμαζετε ⁵⁷τι δε και αφ εαυτων ου

κρινετε το δικαιον ⁵⁸ως γαρ υπαγεις μετα του αντιδικου σου επ αρχοντα εν τη οδω δος εργασιαν απηλλαχθαι απ αυτου μηποτε κατασυρη σε προς τον κριτην και ο κριτης σε παραδω τω πρακτορι και ο πρακτωρ σε βαλλη εις φυλακην ⁵⁹λεγω σοι ου μη εξελθης εκειθεν εως ου και το εσχατον λεπτον αποδωσ

13 παρησαν δε τινες εν αυτω τω καιρω απαγγελοντες αυτω περι των γαλιλαιων ων το αιμα πιλατος ειμειξεν μετα των θυσιων αυτων ²και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις δοκειτε οτι οι γαλιλαιοι ουτοι αμαρτωλοι παρα παντας τους γαλιλαιους εγενοντο οτι τοιαυτα πεπονθασιν ³ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ωσαυτως απολεισθε ⁴η εκεινοι οι δεκα και οκτω εφ ους επεσεν ο πυργος εν τω σιλωαμ και απεκτεινεν αυτους δοκειτε οτι ουτοι οφειλεται εγενοντο παρα παντας ανθρωπους τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ ⁵ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ομοιως απολεισθε ⁶ελεγεν δε ταυτην την παραβολην συκη ειχεν τις εν τω αμπελωνι αυτου πεφυτευμενην και ηλθεν καρπον ζητων εν αυτη και ουχ ευρεν ⁷ειπεν δε προς τον αμπελουργον ιδου τρια ετη ερχομαι ζητων καρπον εν τη συκη ταυτη και ουχ ευρισκω εκκοφον αυτην ινατι και την γην καταργει ⁸ο δε αποκριθεις λεγει αυτω κυριε αφες αυτην και τουτο το ετος εως οτου σκαψω περι αυτην και βαλω κοπριαν ⁹καν μεν ποιηση καρπον ει δε μηγε εις το μελλον εκκοφεις αυτην ¹⁰ην δε διδασκων εν μια των συναγωγων εν τοις σαββασιν ¹¹και ιδου γυνην πνευμα εχουσα ασθειας ετη δεκα και οκτω και ην συγκυπτουσα και μη δυναμενη ανακυψαι εις το παντελες ¹²ιδων δε αυτην ο ιησους προσεφωνησεν και ειπεν αυτη γυναι απολελυσαι της ασθειας σου ¹³και επεθηκεν αυτη τας χειρας και παραχρημα ανωρθωθη και εδοξαζεν τον θεον ¹⁴αποκριθεις δε ο αρχισυναγωγος αγανακτων οτι τω σαββατω εθεραπευσεν ο ιησους ελεγεν τω οχλω εξ ημεραι εισιν εν αις δει εργαζεσθαι εν ταυταις ουν ερχομενοι θεραπευεσθε και μη τη ημερα του σαββατου ¹⁵απεκριθη ουν αυτω ο κυριος και ειπεν υποκριτα εκαστος υμων τω σαββατω ου λυει τον βουν αυτου η τον ονον απο της φατης και απαγαγων ποτιζει ¹⁶ταυτην δε θυγατερα αβρααμ ουσαν ην εδησεν ο σατανας ιδου δεκα και οκτω ετη ουκ εδει λυθηναι απο του δεσμου τουτου τη ημερα του σαββατου ¹⁷και ταυτα λεγοντος αυτου κατησχυνοντο παντες οι αντικειμενοι αυτω και πας ο οχλος εχαιρεν επι πασιν τοις ενδοξοις τοις γινομενοις υπ αυτου ¹⁸ελεγεν δε τινι ομοια εστιν η βασιλεια του θεου και τινι ομοιωσω αυτην ¹⁹ομοια εστιν κοκκω σιναπεως ον λαβων ανθρωπος εβαλεν εις κηπον εαυτου και ηυξησεν και εγενετο εις δενδρον μεγα και τα πετεινα του ουρανου κατεσκηνωσεν εν τοις κλαδοις αυτου ²⁰και παλιν ειπεν τινι ομοιωσω την βασιλειαν του θεου ²¹ομοια εστιν ζυμη ην λαβουσα γυνη ενεκρυφεν εις αλευρου σατα τρια εως ου εζυμωθη ολον ²²και διεπορευετο κατα πολεις και κωμας διδασκων και πορειαν ποιουμενος εις ιερουσαλημ

²³εἶπεν δὲ τις αὐτῷ κυριε εἰ ὀλιγοὶ οἱ σωζόμενοι ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ²⁴ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πυλῆς ὅτι πολλοὶ λέγω ὑμῖν ζητήσουσιν εἰσελθεῖν καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν ²⁵ἀφ' οὗ ἀν' ἐγερθῆ ὁ οἰκοδοσοῦτος καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν καὶ ἀρξήσθε ἐξῶ ἐστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν λέγοντες κυριε κυριε ἀνοίξον ἡμῖν καὶ ἀποκριθεὶς εἶρει ὑμῖν οὐκ οἶδα ὑμᾶς ποθεν ἐστε ²⁶τότε ἀρξέσθε λέγειν ἐφαγομένον ἐνώπιον σου καὶ ἐπιόμενον καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδιδάξας ²⁷καὶ εἶρει λέγω ὑμῖν οὐκ οἶδα ὑμᾶς ποθεν ἐστε ἀποστήτε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαταὶ τῆς ἀδικίας ²⁸ἐκεῖ ἐστὶ ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων ὅταν ὀψήσθε ἀβραάμ καὶ ἰσαάκ καὶ ἰακώβ καὶ πάντας τοὺς προφῆτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλόμενους ἐξῶ ²⁹καὶ ἤξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νοτοῦ καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ ³⁰καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἐσχατοὶ οἱ ἐσονται πρῶτοι καὶ εἰσὶν πρῶτοι οἱ ἐσονται ἐσχατοὶ ³¹ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ προσήλθον τινες φαρισαιοὶ λέγοντες αὐτῷ ἐξέλθε καὶ πορευοῦ ἐντευθεν ὅτι ἡρωδῆς θέλει σε ἀποκτείνειν ³²καὶ εἶπεν αὐτοῖς πορευθέντες εἶπατε τῇ ἀλωπέκῃ ταυτῇ ἰδοὺ ἐκβάλλω δαίμονια καὶ ἰασεῖς ἐπιτελῶ σημερον καὶ αὐριον καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι ³³πλὴν δεῖ με σημερον καὶ αὐριον καὶ τῇ ἐχομένῃ πορευεσθαι ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφητῆν ἀπολεσθαι ἐξῶ ἱερουσαλήμ ³⁴ἱερουσαλήμ ἱερουσαλήμ ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφῆτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὴν ποσακίς ἠθελήσα ἐπισυναΐξαι τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνις τὴν εαυτῆς νοσσίαν ὑπὸ τὰς πτερυγὰς καὶ οὐκ ἠθελήσατε ³⁵ἰδοὺ ἀφιεταὶ ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἐρημὸς ἀμὴν δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ με ἰδῆτε ἐως ἀν' ἤξῃ ὅτε εἰπῆτε εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου

14 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκον τίνος τῶν ἀρχόντων τῶν φαρισαίων σαββατῷ φαγεῖν ἄρτον καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτὸν ²καὶ ἰδοὺ ἀνθρώπος τις ἦν ὑδρωπικὸς ἐμπροσθεν αὐτοῦ ³καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ φαρισαιοὺς λέγων εἰ ἐξεστὶν τῷ σαββατῷ θεραπευεῖν ⁴οἱ δὲ ἠσυχάσαν καὶ ἐπιλαβομένους ἰασάτο αὐτὸν καὶ ἀπελύσεν ⁵καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν τίνος ὑμῶν ὄνος ἡ βους εἰς φρεὰρ ἐμπεσείται καὶ οὐκ εὐθεῶς ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββατοῦ ⁶καὶ οὐκ ἰσχύσαν ἀναποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα ⁷ἐλέγεν δὲ πρὸς τοὺς κεκλήμενους παραβολὴν ἐπεχῶν πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελεγόντο λέγων πρὸς αὐτοὺς ⁸ὅταν κληθῆς ὑπὸ τίνος εἰς γάμους μὴ κατακλιθῆς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν μῆποτε ἐντιμότερος σου ἡ κεκλήμενος ὑπ' αὐτοῦ ⁹καὶ ἐλθὼν ὁ σε καὶ αὐτὸν κάλεσας εἶρει σοὶ δὸς τοῦτω τοπὸν καὶ τότε ἀρξῆ μετ' αἰσχυνῆς τὸν ἐσχατὸν τοπὸν κατεχεῖν ¹⁰ἀλλ' ὅταν κληθῆς πορευθεὶς ἀναπέσον εἰς τὸν ἐσχατὸν τοπὸν ἵνα ὅταν ἐλθῇ ὁ κεκλήκως σε εἰπῆ σοὶ φίλε προσαναβῆθι ἀνωτέρων τότε ἐστὶ σοὶ δόξα ἐνώπιον τῶν συνανακειμένων σοὶ ¹¹ὅτι πᾶς ὁ ὑψὼν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται καὶ ὁ ταπεινὸς ἑαυτὸν ὑψωθήσεται ¹²ἐλέγεν δὲ καὶ τῷ κε-

κληκοτὶ αὐτὸν ὅταν ποιῆς ἀρίστον ἢ δειπνὸν μὴ φωνεῖ τοὺς φίλους σου μῆδὲ τοὺς ἀδελφούς σου μῆδὲ τοὺς συγγενεῖς σου μῆδὲ γείτονας πλουσίους μῆποτε καὶ αὐτοὶ σε ἀντικαλέσωσιν καὶ γενῆται σοὶ ἀνταποδομὰ ¹³ἀλλ' ὅταν ποιῆς δοχὴν καλεῖ πτωχοὺς ἀναπηροὺς χῶλους τυφλοὺς ¹⁴καὶ μακάριος ἐσθ' ὅτι οὐκ ἐχούσιν ἀνταποδοῦναι σοὶ ἀνταποδοθήσεται γὰρ σοὶ ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων ¹⁵ἀκούσας δὲ τῶν συνανακειμένων ταῦτα εἶπεν αὐτῷ μακάριος ὃς φαγεται ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ ¹⁶ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ἀνθρώπος τις ἐποίησεν δειπνὸν μέγα καὶ ἐκάλεσεν πολλοὺς ¹⁷καὶ ἀπεστείλεν τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δειπνοῦ εἶπειν τοῖς κεκλήμενοις ἐρχεσθε ὅτι ἤδη ετοίμα ἐστὶν πάντα ¹⁸καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μίας παραιτεῖσθαι πάντες ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ ἀγρὸν ἠγόρασα καὶ ἐχῶ ἀναγκὴν ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτὸν ἐρωτῶ σε ἐχε με παρητημένον ¹⁹καὶ ἕτερος εἶπεν ζευγὴ βῶν ἠγόρασα πεντε καὶ πορευομαι δοκιμασαὶ αὐτὰ ἐρωτῶ σε ἐχε με παρητημένον ²⁰καὶ ἕτερος εἶπεν γυναικᾶ ἐγγίμα καὶ διὰ τοῦτο οὐ δυναμαὶ ἐλθεῖν ²¹καὶ παραγενομένος ὁ δούλος ἐκεῖνος ἀπηγγείλεν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδοσοῦτος εἶπεν τῷ δούλῳ αὐτοῦ ἐξέλθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥυμάς τῆς πόλεως καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπηροὺς καὶ χῶλους καὶ τυφλοὺς εἰσαγάγε ὡδε ²²καὶ εἶπεν ὁ δούλος κυριε γέγονεν ὡς ἐπεταξάς καὶ ἐτι τοπὸς ἐστὶν ²³καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δούλον ἐξέλθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀναγκάσον εἰσελθεῖν ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκος μου ²⁴λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκεῖνων τῶν κεκλήμενων γεύσεται μου τοῦ δειπνοῦ ²⁵συνεπορευόντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ καὶ στραφεὶς εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ²⁶εἰ τις ἐρχεται πρὸς με καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα ἑαυτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἀδελφούς καὶ τὰς ἀδελφὰς ἐτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν οὐ δύναται μοῦ μαθητῆς εἶναι ²⁷καὶ ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἐρχεται ὀπίσω μου οὐ δύναται μοῦ εἶναι μαθητῆς ²⁸τις γὰρ ἐξ ὑμῶν θέλων πυργὸν οἰκοδομησῆαι οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην εἰ ἐχεῖ τὰ πρὸς ἀπαρτισμὸν ²⁹ἵνα μῆποτε θέντος αὐτοῦ θεμελίον καὶ μὴ ἰσχυόντος ἐκτελεσῆαι πάντες οἱ θεωροῦντες ἀρξῶνται ἐμπαιζειν αὐτῷ ³⁰λέγοντες ὅτι οὗτος ὁ ἀνθρώπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν καὶ οὐκ ἰσχύσεν ἐκτελεσῆαι ³¹ἡ τις βασιλεὺς πορευόμενος συμβάλειν ἑτέρῳ βασιλεὶ εἰς πόλεμον οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλευεταὶ εἰ δυνατός ἐστὶν ἐν δεκά χιλιάσιν ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἰκοσὶ χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτὸν ³²εἰ δὲ μῆγε ἐτι αὐτοῦ πορρω ὄντος πρεσβειαν ἀποστείλας ἐρωτᾶ τὰ πρὸς εἰρήνην ³³οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτασσεται πασὶν τοῖς ἑαυτοῦ ὑπαρχούσιν οὐ δύναται μοῦ εἶναι μαθητῆς ³⁴κάλον τὸ ἀλάς ἐὰν δὲ τὸ ἀλάς μωρανθῇ ἐν τινὶ ἀρτυθήσεται ³⁵οὔτε εἰς γῆν οὔτε εἰς κοπρίαν εὐθετὸν ἐστὶν ἐξῶ βάλλουσιν αὐτὸ ὃ ἐχὼν ὦτα ἀκουεῖν ἀκουετω

15 ἦσαν δὲ ἐγγιζόντες αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀκουεῖν αὐτοῦ ²καὶ διεγογγυζόν οἱ φα-

ρισαιοι και οι γραμματεις λεγοντες οτι ουτος αμαρτωλους προσδεχεται και συνεσθιει αυτοις ³ειπεν δε προς αυτους την παραβολην ταυτην λεγων ⁴τις ανθρωπος εξ υμων εχων εκατον προβατα και απολεσας εν εξ αυτων ου καταλειπει τα εννενηκονταεννεα εν τη ερημω και πορευεται επι το απολωλος εως ευρη αυτο ⁵και ευρων επιτιθησιν επι τους ωμους εαυτου χαιρων ⁶και ελθων εις τον οικον συγκαλει τους φιλους και τους γειτονας λεγων αυτοις συγχαρητε μοι οτι ευρον το προβατον μου το απολωλος ⁷λεγω υμιν οτι ουτως χαρα εσται εν τω ουρανω επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι η επι εννενηκονταεννεα δικαιοις οιτινες ου χρειαν εχουσιν μετανοιας ⁸η τις γυνη δραχμας εχουσα δεκα εαν απολεση δραχμην μιαν ουχι απτει λυχνον και σαροι την οικιαν και ζητει επιμελωσ εως οτου ευρη ⁹και ευρουσα συγκαλειται τας φιλας και τας γειτονας λεγουσα συγχαρητε μοι οτι ευρον την δραχμην ην απωλεσα ¹⁰ουτως λεγω υμιν χαρα γινεται ενωπιον των αγγελων του θεου επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι ¹¹ειπεν δε ανθρωπος τις ειχεν δυο υιους ¹²και ειπεν ο νεωτερος αυτων τω πατρι πατερδος μοι το επιβαλλον μερος της ουσιας και διειλεν αυτοις τον βιον ¹³και μετ ου πολλας ημερας συναγαγων απαντα ο νεωτερος υιος απεδημησεν εις χωραν μακραν και εκει διεσκορπισεν την ουσιαν αυτου ζων ασωτως ¹⁴δαπανησαντος δε αυτου παντα εγενετο λιμος ισχυρος κατα την χωραν εκεινην και αυτος ηρξατο υστερεισθαι ¹⁵και πορευθεις εκολληθη ενι των πολιτων της χωρας εκεινης και επεμφεν αυτον εις τους αγρους αυτου βοσκειν χοιρους ¹⁶και επεθυμει γεμισαι την κοιλιαν αυτου απο των κερατιων ων ησθιον οι χοιροι και ουδεις εδιδου αυτω ¹⁷εις εαυτον δε ελθων ειπεν ποσοι μισθιοι του πατρος μου περισσεουσιν αρτων εγω δε λιμω απολλυμαι ¹⁸αναστας πορευσομαι προς τον πατερα μου και ερω αυτω πατερ ημαρτον εις τον ουρανον και ενωπιον σου ¹⁹και ουκετι ειμι αξιος κληθηναι υιος σου ποιησον με ως ενα των μισθιων σου ²⁰και αναστας ηλθεν προς τον πατερα εαυτου ετι δε αυτου μακραν απεχοντος ειδεν αυτον ο πατηρ αυτου και εσπλαγχνισθη και δραμων επεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και κατεφιλησεν αυτον ²¹ειπεν δε αυτω ο υιος πατερ ημαρτον εις τον ουρανον και ενωπιον σου και ουκετι ειμι αξιος κληθηναι υιος σου ²²ειπεν δε ο πατηρ προς τους δουλους αυτου εξενεγκατε την στολην την πρωτην και ενδυσατε αυτον και δοτε δακτυλιον εις την χειρα αυτου και υποδηματα εις τους ποδας ²³και ενεγκαντες τον μοσχον τον σιτευτον θυσατε και φαγοντες ευφρανθωμεν ²⁴οτι ουτος ο υιος μου νεκρος ην και ανεζησεν και απολωλως ην και ευρεθη και ηρξαντο ευφρανεσθαι ²⁵ην δε ο υιος αυτου ο πρεσβυτερος εν αγρω και ως ερχομενος ηγγισεν τη οικια ηκουσεν συμφωνιας και χρωων ²⁶και προσκαλεσαμενος ενα των παιδων αυτου επυνθανετο τι ειη ταυτα ²⁷ο δε ειπεν αυτω οτι ο αδελφος σου ηκει και εθυσεν ο πατηρ σου τον μοσχον τον σιτευτον οτι υγιανοντα αυτον απελαβεν ²⁸ωργισθη δε και ουκ ηθελεν εισελθειν ο

ουν πατηρ αυτου εξελθων παρεκαλει αυτον ²⁹ο δε αποκριθεις ειπεν τω πατρι ιδου τοσαυτα ετη δουλευω σοι και ουδεποτε εντολην σου παρηλθον και εμοι ουδεποτε εδωκας εριφον ινα μετα των φιλων μου ευφρανθω ³⁰οτε δε ο υιος σου ουτος ο καταφαγων σου τον βιον μετα πορνων ηλθεν εθυσας αυτω τον μοσχον τον σιτευτον ³¹ο δε ειπεν αυτω τεκνον συ παντοτε μετ εμου ει και παντα τα εμα σα εστιν ³²ευφρανθηθαι δε και χαρηθαι εδει οτι ο αδελφος σου ουτος νεκρος ην και ανεζησεν και απολωλως ην και ευρεθη

16ελεγεν δε και προς τους μαθητας αυτου ανθρωπος τις ην πλουσιος ος ειχεν οικονομον και ουτος διεβληθη αυτω ως διασκορπιζων τα υπαρχοντα αυτου ²και φωνησας αυτον ειπεν αυτω τι τουτο ακουω περι σου αποδος τον λογον της οικονομιας σου ου γαρ δυναση ετι οικονομειν ³ειπεν δε εν εαυτω ο οικονομος τι ποιησω οτι ο κυριος μου αφαιρειται την οικονομιαν απ εμου σκαπτειν ουκ ισχυω επαιτειν αισχυνομαι ⁴εγνων τι ποιησω ινα οταν μετασταθω της οικονομιας δεξωνται με εις τους οικους αυτων ⁵και προσκαλεσαμενος ενα εκαστον των χρεωφειλετων του κυριου εαυτου ελεγεν τω πρωτω ποσον οφειλεις τω κυριω μου ⁶ο δε ειπεν εκατον βατους ελαιου και ειπεν αυτω δεξα σου το γραμμα και καθισας ταχεως γραφον πεντηκοντα ⁷επειτα ετερω ειπεν συ δε ποσον οφειλεις ο δε ειπεν εκατον κορους σιτου και λεγει αυτω δεξα σου το γραμμα και γραφον ογδοηκοντα ⁸και επηρσεν ο κυριος τον οικονομον της αδικιας οτι φρονιμως εποιησεν οτι οι υιοι του αιωνος τουτου φρονιμωτεροι υπερ τους υιους του φωτος εις την γενεαν την εαυτων εισιν ⁹καγω υμιν λεγω ποιησατε εαυτοις φιλους εκ του μαμωνα της αδικιας ινα οταν εκλιπητε δεξωνται υμας εις τας αιωνιους σκηνας ¹⁰ο πιστος εν ελαχιστω και εν πολλω πιστος εστιν και ο εν ελαχιστω αδικος και εν πολλω αδικος εστιν ¹¹ει ουν εν τω αδικω μαμωνα πιστοι ουκ εγενεσθε το αληθινον τις υμιν πιστευσει ¹²και ει εν τω αλλοτριω πιστοι ουκ εγενεσθε το υμετερον τις υμιν δωσει ¹³ουδεις οικητης δυναται δυσι κυριοις δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενος ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν και μαμωνα ¹⁴ηκουον δε ταυτα παντα και οι φαρισαιοι φιλαργυροι υπαρχοντες και εξεμυκτηριζον αυτον ¹⁵και ειπεν αυτοις υμεις εστε οι δικαιουντες εαυτους ενωπιον των ανθρωπων ο δε θεος γινωσκει τας καρδιας υμων οτι το εν ανθρωποις υψηλον βδελυγμα ενωπιον του θεου εστιν ¹⁶ο νομος και οι προφηται εως ιωαννου απο τοτε η βασιλεια του θεου ευαγγελιζεται και πας εις αυτην βιαζεται ¹⁷ευκοπωτερον δε εστιν τον ουρανον και την γην παρελθειν η του νομου μιαν κεραιαν πεσειν ¹⁸πας ο απολυων την γυναικα αυτου και γαμων ετεραν μοιχευει και πας ο απολελυμενην απο ανδρος γαμων μοιχευει ¹⁹ανθρωπος δε τις ην πλουσιος και ενεδιδυσκετο πορφυραν και βυσσον ευφρανομενος καθ ημεραν λαμπρωσ ²⁰πτωχος δε τις ην ονοματι λαζαρος

ος εβεβλητο προς τον πυλωνα αυτου ηλωμενος ²¹και επιθυμων χορτασθηναι απο των ψιχιων των πιπτοντων απο της τραπέζης του πλουσιου αλλα και οι κυνες ερχομενοι απειλειχον τα ελκη αυτου ²²εγενετο δε αποθανειν τον πτωχον και απενεχθηναι αυτον υπο των αγγελων εις τον κολπον του αβρααμ απεθανεν δε και ο πλουσιος και εταφη ²³και εν τω αδη επαρας τους οφθαλμους αυτου υπαρχων εν βασανοις ορα τον αβρααμ απο μακροθεν και λαζαρον εν τοις κολποις αυτου ²⁴και αυτος φωνησας ειπεν πατερ αβρααμ ελεησον με και πεμφον λαζαρον ινα βαψη το ακρον του δακτυλου αυτου υδατος και καταψυξη την γλωσσαν μου οτι οδυνωμαι εν τη φλογι ταυτη ²⁵ειπεν δε αβρααμ τεκνον μνησθητι οτι απελαβες συ τα αγαθα σου εν τη ζωη σου και λαζαρος ομοιως τα κακα νυν δε οδε παρακαλειται συ δε οδυνασαι ²⁶και επι πασιν τουτοις μεταξυ ημων και υμων χασμα μεγα εστηρικται οπως οι θελοντες διαβηναι εντευθεν προς υμας μη δυνωνται μηδε οι εκειθεν προς ημας διαπερωσιν ²⁷ειπεν δε ερωτω ουν σε πατερ ινα πεμφης αυτον εις τον οικον του πατρος μου ²⁸εχω γαρ πεντε αδελφους οπως διαμαρτυρηται αυτοις ινα μη και αυτοι ελθωσιν εις τον τοπον τουτον της βασανου ²⁹λεγει αυτω αβρααμ εχουσιν μωσσα και τους προφητας ακουσατωσαν αυτων ³⁰ο δε ειπεν ουχι πατερ αβρααμ αλλ εαν τις απο νεκρων πορευθη προς αυτους μετανοησουσιν ³¹ειπεν δε αυτω ει μωσσεως και των προφητων ουκ ακουουσιν ουδε εαν τις εκ νεκρων αναστη πεισθησονται

17ειπεν δε προς τους μαθητας ανενδεκτον εστιν του μη ελθειν τα σκανδαλα ουαι δε δι ου ερχεται ²λυσιτελει αυτω ει μυλος ονικος περικειται περι τον τραχηλον αυτου και ερριπται εις την θαλασσαν η ινα σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων ³προσεχετε εαυτοις εαν δε αμαρτη εις σε ο αδελφος σου επιτιμησον αυτω και εαν μετανοηση αφες αυτω ⁴και εαν επτακις της ημερας αμαρτη εις σε και επτακις της ημερας επιστρεψη επι σε λεγων μετανω αφησεις αυτω ⁵και ειπον οι αποστολοι τω κυριω προσθεσ ημιν πιστιν ⁶ειπεν δε ο κυριος ει ειχετε πιστιν ως κοκκον σιναπεως ελεγετε αν τη συκαμινω ταυτη εκριζωθητι και φυτευθητι εν τη θαλασση και υπηκουσεν αν υμιν ⁷τις δε εξ υμων δουλον εχων αροτριωντα η ποιμαινοντα ος εισελθοντι εκ του αγρου ερει ευθεως παρελθων αναπεσαι ⁸αλλ ουχι ερει αυτω ετοιμασον τι δειπνησω και περιζωσαμενος διακονει μοι εως φαγω και πιω και μετα ταυτα φαγεσαι και πιεσαι συ ⁹μη χارين εχει τω δουλω εκεινω οτι εποιησεν τα διαταχθεντα αυτω ου δοκω ¹⁰ουτως και υμεις οταν ποιησητε παντα τα διαταχθεντα υμιν λεγετε οτι δουλοι αχρειοι εσμεν οτι ο ωφειλομεν ποιησαι πεποιηκαμεν ¹¹και εγενετο εν τω πορευεσθαι αυτον εις ιερουσαλημ και αυτος διηρχετο δια μεσου σαμαρειας και γαλιλαιας ¹²και εισερχομενου αυτου εις τινα κωμην απηνητησαν αυτω δεκα λεπροι ανδρες οι εστησαν πορρωθεν ¹³και αυτοι ηραν φωνην λεγοντες ιησου επιστατα ελεησον ημας ¹⁴και ιδων ειπεν αυ-

τοις πορευθεντες επιδειξατε εαυτους τοις ιερευσιν και εγενετο εν τω υπαγειν αυτους εκαθαρισθησαν ¹⁵εις δε εξ αυτων ιδων οτι ιαθη υπεστρεφεν μετα φωνης μεγαλης δοξαζων τον θεον ¹⁶και επεσεν επι προσωπον παρα τους ποδας αυτου ευχαριστων αυτω και αυτος ην σαμαρειτης ¹⁷αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ουχι οι δεκα εκαθαρισθησαν οι δε εννεα που ¹⁸ουχ ευρεθησαν υποστρεφαντες δουναι δοξαν τω θεω ει μη ο αλλογενης ουτος ¹⁹και ειπεν αυτω αναστας πορευου η πιστις σου σεσωκεν σε ²⁰επερωτηθεις δε υπο των φαρισαιων ποτε ερχεται η βασιλεια του θεου απεκριθη αυτοις και ειπεν ουκ ερχεται η βασιλεια του θεου μετα παρατηρησεως ²¹ουδε ερουσιν ιδου ωδε η ιδου εκει ιδου γαρ η βασιλεια του θεου εντος υμων εστιν ²²ειπεν δε προς τους μαθητας ελευσονται ημεραι οτε επιθυμησετε μιαν των ημερων του υιου του ανθρωπου ιδειν και ουκ οψεσθε ²³και ερουσιν υμιν ιδου ωδε η ιδου εκει μη απεληθε μηδε διωξητε ²⁴ωσπερ γαρ η αστραπη η αστραπτουσα εκ της υπ ουρανου εις την υπ ουρανου λαμπει ουτως εσται και ο υιος του ανθρωπου εν τη ημερα αυτου ²⁵πρωτον δε δει αυτον πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο της γενεας ταυτης ²⁶και καθως εγενετο εν ταις ημεραις του νωε ουτως εσται και εν ταις ημεραις του υιου του ανθρωπου ²⁷ησθιον επινον εγαμουν εξεγαμιζοντο αχρι ης ημερας εισηλθεν νωε εις την κιβωτον και ηλθεν ο κατακλυσμος και απωλεσεν απαντας ²⁸ομοιως και ως εγενετο εν ταις ημεραις λωτ ησθιον επινον ηγοραζον επωλουν εφυτευον ωκοδομουν ²⁹η δε ημερα εξηλθεν λωτ απο σοδομων εβρεξεν πυρ και θειον απ ουρανου και απωλεσεν απαντας ³⁰κατα ταυτα εσται η ημερα ο υιος του ανθρωπου αποκαλυπτεται ³¹εν εκεινη τη ημερα ος εσται επι του δωματος και τα σκευη αυτου εν τη οικια μη καταβατω αραι αυτα και ο εν τω αγρω ομοιως μη επιστρεψατω εις τα οπισω ³²μνημονευετε της γυναικος λωτ ³³ος εαν ζητηση την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην και ος εαν απολεση αυτην ζωογονησει αυτην ³⁴λεγω υμιν ταυτη τη νυκτι εσονται δυο επι κλινης μιας ο εις παραληφθησεται και ο ετερος αφεθησεται ³⁵δυο εσονται αληθουσαι επι το αυτο μια παραληφθησεται και η ετερα αφεθησεται ³⁶³⁷και αποκριθεντες λεγουσιν αυτω που κυριε ο δε ειπεν αυτοις οπου το σωμα εκει συναχθησονται οι αετοι

18ελεγεν δε και παραβολην αυτοις προς το δειν παντοτε προσευχεσθαι και μη εκκακειν ²λεγων κριτης τις ην εν τινι πολει τον θεον μη φοβουμενος και ανθρωπον μη εντρεπομενος ³χηρα δε ην εν τη πολει εκεινη και ηρχετο προς αυτον λεγουσα εκδικησον με απο του αντιδικου μου ⁴και ουκ ηθελησεν επι χρονον μετα δε ταυτα ειπεν εν εαυτω ει και τον θεον ου φοβουμαι και ανθρωπον ουκ εντρεπομαι ⁵δια γε το παρεχειν μοι κοπον την χηραν ταυτην εκδικησω αυτην ινα μη εις τελος ερχομενη υπωπιαζη με ⁶ειπεν δε ο κυριος ακουσατε τι ο κριτης της αδικιας λεγει ⁷ο δε θεος ου μη ποιησει την εκδικησιν των εκλεκτων αυτου των βωωντων προς αυτον ημερας

και νυκτος και μακροθυμων επ αυτοις ⁸λεγω υμιν οτι ποιησει την εκδικησιν αυτων εν ταχει πλην ο υιος του ανθρωπου ελθων αρα ευρησει την πιστιν επι της γης ⁹ειπεν δε και προς τινας τους πεποιθотας εφ εαυτοις οτι εισιν δικαιοι και εξουθενουντας τους λοιπους την παραβολην ταυτην ¹⁰ανθρωποι δυο ανεβησαν εις το ιερον προσευξασθαι ο εις φαρισαιος και ο ετερος τελωνης ¹¹ο φαρισαιος σταθεις προς εαυτον ταυτα προσηχετο ο θεος ευχαριστω σοι οτι ουκ ειμι ωσπερ οι λοιποι των ανθρωπων αρπαγες αδικοι μοιχοι η και ως ουτος ο τελωνης ¹²νηστευω δις του σαββατου αποδεκατω παντα οσα κτωμαι ¹³και ο τελωνης μακροθεν εστως ουκ ηθελεν ουδε τους οφθαλμους εις τον ουρανον επαραι αλλ ετυπτεν εις το στήθος αυτου λεγων ο θεος ιλασθητι μοι τω αμαρτωλω ¹⁴λεγω υμιν κατεβη ουτος δεδικαιωμενος εις τον οικον αυτου η εκεινος οτι πας ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται ο δε ταπεινων εαυτον υψωθησεται ¹⁵προσεφερον δε αυτω και τα βρεφη ινα αυτων απηται ιδοντες δε οι μαθηται επιτιμησαν αυτοις ¹⁶ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτα ειπεν αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με και μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου ¹⁷αμην λεγω υμιν ος εαν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθη εις αυτην ¹⁸και επηρωτησεν τις αυτον αρχων λεγων διδασκαλε αγαθε τι ποιησας ζων αιωνιον κληρονομησω ¹⁹ειπεν δε αυτω ο ιησους τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος ²⁰τας εντολας οιδας μη μοιχευσης μη φονευσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου ²¹ο δε ειπεν ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου ²²ακουσας δε ταυτα ο ιησους ειπεν αυτω ετι εν σοι λειπει παντα οσα εχεις πωλησον και διαδος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι ²³ο δε ακουσας ταυτα περιλυπος εγενετο ην γαρ πλουσιος σφοδρα ²⁴ιδων δε αυτον ο ιησους περιλυπον γενομενον ειπεν πως δυσκολως οι τα χρηματα εχοντες εισελευσονται εις την βασιλειαν του θεου ²⁵ευκοπωτερον γαρ εστιν καμηλον δια τρυμαλιας ραφιδος εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁶ειπον δε οι ακουσαντες και τις δυναται σωθηναι ²⁷ο δε ειπεν τα αδυνατα παρα ανθρωποις δυνατα εστιν παρα τω θεω ²⁸ειπεν δε ο πετρος ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι ²⁹ο δε ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η γονεις η αδελφους η γυναικα η τεκνα ενεκεν της βασιλειας του θεου ³⁰ος ου μη απολαβη πολλαπλασιονα εν τω καιρω τουτω και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζων αιωνιον ³¹παραλαβων δε τους δωδεκα ειπεν προς αυτοις ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και τελεσθησεται παντα τα γεγραμμενα δια των προφητων τω υιω του ανθρωπου ³²παραδοθησεται γαρ τοις εθνεσιν και εμπαιχθησεται και υβρισθησεται και εμπτυσησεται ³³και μαστιγωσαντες αποκτενουσιν αυτον και τη ημερα τη τριτη αναστησεται ³⁴και αυτοι ουδεν τουτων συνηκαν και ην το ρημα τουτο κεκρυμμενον απ αυτων και ουκ εγινωσκον τα λεγομενα ³⁵εγενετο δε εν

τω εγγιζειν αυτον εις ιεριχω τυφλος τις εκαθητο παρα την οδον προσαιτων ³⁶ακουσας δε οχλου διαπορευομενου επυνθανετο τι ειη τουτο ³⁷απηγγειλαν δε αυτω οτι ιησους ο ναζωραιος παρερχεται ³⁸και εβοησεν λεγων ιησου υιε δαβιδ ελεησον με ³⁹και οι προαγοντες επετιμων αυτω ινα σιωπηση αυτος δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαβιδ ελεησον με ⁴⁰σταθεις δε ο ιησους εκελευσεν αυτον ακθηται προς αυτον εγγισαντος δε αυτου επηρωτησεν αυτον ⁴¹λεγων τι σοι θελεις ποιησω ο δε ειπεν κυριε ινα αναβλεψω ⁴²και ο ιησους ειπεν αυτω αναβλεψον η πιστις σου σεσωκεν σε ⁴³και παραχρημα ανεβλεψεν και ηκολουθει αυτω δοξαζων τον θεον και πας ο λαος ιδων εδωκεν αινον τω θεω

19 και εισελθων διηρχετο την ιεριχω ²και ιδου ανηρ ονοματι καλουμενος ζακχαιος και αυτος ην αρχιτελωνω και ουτος ην πλουσιος ³και εξητει ιδειν τον ιησουν τις εστιν και ουκ ηδυνατο απο του οχλου οτι τη ηλικια μικρος ην ⁴και προδραμων εμπροσθεν ανεβη επι συκομωραιαν ινα ιδη αυτον οτι δι εκεινης ημελλεν διερχεσθαι ⁵και ως ηλθεν επι τον τοπον αναβλεψας ο ιησους ειδεν αυτον και ειπεν προς αυτον ζακχαιε σπευσας καταβηθι σημερον γαρ εν τω οικω σου δει με μειναι ⁶και σπευσας κατεβη και υπεδεξατο αυτον χαιρων ⁷και ιδοντες απαντες διεγογγυζον λεγοντες οτι παρα αμαρτωλω ανδρι εισηλθεν καταλυσαι ⁸σταθεις δε ζακχαιος ειπεν προς τον κυριον ιδου τα ημιση των υπαρχοντων μου κυριε διδωμι τοις πτωχοις και ει τινος τι εσυκοφαντησα αποδιδωμι τετραπλουν ⁹ειπεν δε προς αυτον ο ιησους οτι σημερον σωτηρια τω οικω τουτω εγενετο καθοτι και αυτος υιος αβρααμ εστιν ¹⁰ηλθεν γαρ ο υιος του ανθρωπου ζητησαι και σωσαι το απολωλος ¹¹ακουοντων δε αυτων ταυτα προσθεις ειπεν παραβολην δια το εγγυς αυτον εινα ιερουσαλημ και δοκειν αυτοις οτι παραχρημα μελλει η βασιλεια του θεου αναφαινεσθαι ¹²ειπεν ουν ανθρωπος τις ευγενης επορευθη εις χωραν μακραν λαβειν εαυτω βασιλειαν και υποστρεψαι ¹³καλεσας δε δεκα δουλους εαυτου εδωκεν αυτοις δεκα μνας και ειπεν προς αυτοις πραγματευσασθε εως ερχομαι ¹⁴οι δε πολιται αυτου εμισουν αυτον και απεστειλαν πρεσβειαν οπισω αυτου λεγοντες ου θελομεν τουτον βασιλευσαι εφ ημας ¹⁵και εγενετο εν τω επανελθειν αυτον λαβοντα την βασιλειαν και ειπεν φωνηθηναι αυτω τους δουλους τουτους οις εδωκεν το αργυριον ινα γνω τις τι διεπραγματευσασατο ¹⁶παρεγενετο δε ο πρωτος λεγων κυριε η μνα σου προσειργασατο δεκα μνας ¹⁷και ειπεν αυτω ευ αγαθε δουλε οτι εν ελαχιστω πιστος εγενου ισθι εξουσιαν εχων επανω δεκα πολων ¹⁸και ηλθεν ο δευτερος λεγων κυριε η μνα σου εποιησεν πεντε μνας ¹⁹ειπεν δε και τουτω και συ γινου επανω πεντε πολων ²⁰και ετερος ηλθεν λεγων κυριε ιδου η μνα σου ην ειχον αποκειμενην εν σουδαριω ²¹εφοβουμην γαρ σε οτι ανθρωπος αυστηρος ει αιρεις ο ουκ εθηκας και θεριζεις ο ουκ εσπειρας ²²λεγει δε αυτω εκ του στοματος σου κρινω σε πονηρε δουλε ηδεις οτι

εγω ανθρωπος αυστηρος ειμι αιρων ο ουκ εθηκα και θεριζων ο ουκ εσπειρα ²³ και διατι ουκ εδωκας το αργυριον μου επι την τραπεζαν και εγω ελθων συν τοκω αν επραξα αυτο ²⁴ και τοις παρεστωσιν ειπεν αρατε απ αυτου την μναν και δοτε τω τας δεκα μνας εχοντι ²⁵ και ειπον αυτω κυριε εχει δεκα μνας ²⁶ λεγω γαρ υμιν οτι παντι τω εχοντι δοθησεται απο δε του μη εχοντος και ο εχει αρθησεται απ αυτου ²⁷ πλην τους εχθρους μου εκεινους τους μη θελησαντας με βασιλευσαι επ αυτους αγαγετε ωδε και κατασφαξατε εμπροσθεν μου ²⁸ και ειπων ταυτα επορευετο εμπροσθεν αναβαινων εις ιεροσολυμα ²⁹ και εγενετο ως ηγγισεν εις βηθφαγη και βηθανιαν προς το ορος το καλουμενον ελαιων απεστειλεν δυο των μαθητων αυτου ³⁰ ειπων υπαγετε εις την κατεναντι κωμην εν η εισπορευομενοι ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις πωποτε ανθρωπων εκαθισεν λυσαντες αυτον αγαγετε ³¹ και εαν τις υμας ερωτα διατι λυετε ουτως ερειτε αυτω οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει ³² απελθοντες δε οι απεσταλμενοι ευρον καθως ειπεν αυτοις ³³ λυοντων δε αυτων τον πωλον ειπον οι κυριοι αυτου προς αυτους τι λυετε τον πωλον ³⁴ οι δε ειπον ο κυριος αυτου χρειαν εχει ³⁵ και ηγαγον αυτον προς τον ιησουν και επιρριψαντες εαυτων τα ιματια επι τον πωλον επεβιβασαν τον ιησουν ³⁶ πορευομενου δε αυτου υπεστρωννουσιν τα ιματια αυτων εν τη οδω ³⁷ ηγγιζοντος δε αυτου ηδη προς τη καταβασει του ορους των ελαιων ηρξαντο απαν το πληθος των μαθητων χαιροντες αινειν τον θεον φωνη μεγαλη περι πασων ων ειδον δυναμεων ³⁸ λεγοντες ευλογημενος ο ερχομενος βασιλευς εν ονοματι κυριου ειρηνη εν ουρανω και δοξα εν υψιστοις ³⁹ και τινες των φαρισαιων απο του οχλου ειπον προς αυτον διδασκαλε επιτιμησον τοις μαθηταις σου ⁴⁰ και αποκριθεις ειπεν αυτοις λεγω υμιν οτι εαν ουτοι σιωπησωσιν οι λιθοι κεκραξουνται ⁴¹ και ως ηγγισεν ιδων την πολιν εκλαυσεν επ αυτη ⁴² λεγων οτι ει εγνωσ και συ και γε εν τη ημερα σου ταυτη τα προς ειρηνην σου νυν δε εκρυβη απο οφθαλμων σου ⁴³ οτι ηξουσιν ημεραι επι σε και περιβαλουσιν οι εχθροι σου χαρακα σοι και περικυκλωσουσιν σε και συνεξουσιν σε παντοθεν ⁴⁴ και εδαφιουσιν σε και τα τεκνα σου εν σοι και ουκ αφησουσιν εν σοι λιθον επι λιθω ανθων ουκ εγνωσ τον καιρον της επισκοπης σου ⁴⁵ και εισελθων εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουντας εν αυτω και αγοραζοντας ⁴⁶ λεγων αυτοις γεγραπται ο οικος μου οικος προσευχης εστιν υμεις δε αυτον εποιησατε σπηλαιον ληστων ⁴⁷ και ην διδασκων το καθ ημεραν εν τω ιερω οι δε αρχιερεις και οι γραμματεις εζητουν αυτον απολεσαι και οι πρωτοι του λαου ⁴⁸ και ουχ ευρισκον το τι ποιησωσιν ο λαος γαρ απας εξεκρεματο αυτου ακουων

20 και εγενετο εν μια των ημερων εκεινων διδασκωντος αυτου τον λαον εν τω ιερω και ευαγγελιζομενου επεστησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεις συν τοις πρεσβυτεροις ² και ειπον προς αυτον λεγοντες ειπε ημιν εν

ποια εξουσια ταυτα ποιεις η τις εστιν ο δους σοι την εξουσιαν ταυτην ³ αποκριθεις δε ειπεν προς αυτους ερωτησω υμας καγω ενα λογον και ειπατε μοι ⁴ το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων ⁵ οι δε συνελογισαντο προς εαυτους λεγοντες οτι εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει διατι ουν ουκ επιστευσατε αυτω ⁶ εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων πας ο λαος καταλιθασει ημας πεπεισμενος γαρ εστιν ιωαννην προφητην ειναι ⁷ και απεκριθησαν μη ειδεναι ποθεν ⁸ και ο ιησους ειπεν αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ⁹ ηρξατο δε προς τον λαον λεγειν την παραβολην ταυτην ανθρωπος τις εφυτευσεν αμπελωνα και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν χρονους ικανους ¹⁰ και εν καιρω απεστειλεν προς τους γεωργους δουλον ινα απο του καρπου του αμπελωνος δωσιν αυτω οι δε γεωργοι δειραντες αυτον εξαπεστειλαν κενον ¹¹ και προσεθετο πεμφαι ετερον δουλον οι δε κακεινον δειραντες και ατιμασαντες εξαπεστειλαν κενον ¹² και προσεθετο πεμφαι τριτον οι δε και τουτον τραυματισαντες εξεβαλον ¹³ ειπεν δε ο κυριος του αμπελωνος τι ποιησω πεμφω τον υιον μου τον αγαπητον ισως τουτον ιδοντες εντραπησονται ¹⁴ ιδοντες δε αυτον οι γεωργοι διελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον ινα ημων γενηται η κληρονομια ¹⁵ και εκβαλοντες αυτον εξω του αμπελωνος απεκτειναν τι ουν ποιησει αυτοις ο κυριος του αμπελωνος ¹⁶ ελευσεται και απολεσει τους γεωργους τουτους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις ακουσαντες δε ειπον μη γενοιτο ¹⁷ ο δε εμβλεψας αυτοις ειπεν τι ουν εστιν το γεγραμμενον τουτο λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας ¹⁸ πας ο πεσων επ εκεινον τον λιθον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικησει αυτον ¹⁹ και εζητησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεις επιβαλειν επ αυτον τας χειρας εν αυτη τη ωρα και εφοβηθησαν τον λαον εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην ταυτην ειπεν ²⁰ και παρατηρησαντες απεστειλαν εγκαθητους υποκρινομενους εαυτους δικαιους ειναι ινα επιλαβωνται αυτου λογου εις το παραδουναι αυτον τη αρχη και τη εξουσια του ηγεμονος ²¹ και επηρωτησαν αυτον λεγοντες διδασκαλε οιδαμεν οτι ορθως λεγεις και διδασκεις και ου λαμβανεις προσωπον αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις ²² εξεστιν ημιν καισαρι φορον δουναι η ου ²³ κατανοησας δε αυτων την πανουργιαν ειπεν προς αυτους τι με πειραζετε ²⁴ επιδειξατε μοι δηναριον τινος εχει εικονα και επιγραφην αποκριθεντες δε ειπον καισαρος ²⁵ ο δε ειπεν αυτοις αποδοτε τοιουν τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω ²⁶ και ουκ ισχυσαν επιλαβεσθαι αυτου ρηματος εναντιον του λαου και θαυμασαντες επι τη αποκρισει αυτου εσιγησαν ²⁷ προσελθοντες δε τινες των σαδδουκαιων οι αντιλεγοντες αναστασιν μη ειναι επηρωτησαν αυτον ²⁸ λεγοντες διδασκαλε μωσης εγραψεν ημιν εαν τινος αδελφος αποθανη εχων γυναικα και ουτος ατεκνος αποθανη ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου ²⁹ επτα ουν αδελφοι

ησαν και ο πρωτος λαβων γυναικα απεθανεν ατεκνος³⁰ και ελαβεν ο δευτερος την γυναικα και ουτος απεθανεν ατεκνος³¹ και ο τριτος ελαβεν αυτην ωσαυτως δε και οι επτα ου κατελιπον τεκνα και απεθανον³² υστερον δε παντων απεθανεν και η γυνη³³ εν τη ουν αναστασει τινος αυτων γινεται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα³⁴ και αποκριθεις ειπεν αυτοις ο ιησους οι υιοι του αιωνος τουτου γαμουσιν και εκγαμισκονται³⁵ οι δε καταξιωθεντες του αιωνος εκεινου τυχειν και της αναστασεως της εκ νεκρων ουτε γαμουσιν ουτε εκγαμισκονται³⁶ ουτε γαρ αποθανειν ετι δυνανται ισαγγελιοι γαρ εισιν και υιοι εισιν του θεου της αναστασεως υιοι οντες³⁷ οτι δε εγειρονται οι νεκροι και μωσης εμηνυσεν επι της βατου ως λεγει κυριον τον θεον αβρααμ και τον θεον ισαακ και τον θεον ιακωβ³⁸ θεος δε ουκ εστιν νεκρων αλλα ζωντων παντες γαρ αυτω ζωσιν³⁹ αποκριθεντες δε τινες των γραμματεων ειπον διδασκαλε καλως ειπας⁴⁰ ουκετι δε ετολμων επερωταν αυτον ουδεν⁴¹ ειπεν δε προς αυτους πως λεγουσιν τον χριστον υιον δαβιδ ειναι⁴² και αυτος δαβιδ λεγει εν βιβλω ψαλμων ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου⁴³ εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου⁴⁴ δαβιδ ουν κυριον αυτον καλει και πως υιος αυτου εστιν⁴⁵ ακουοντος δε παντος του λαου ειπεν τοις μαθηταις αυτου⁴⁶ προσεχετε απο των γραμματεων των θελοντων περιπατειν εν στολαις και φιλονυτων ασπασμους εν ταις αγοραις και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαις και πρωτοκλισιας εν τοις δειπνοις⁴⁷ οι κατεστηουσιν τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχονται ουτοι ληφονται περισσοτερον κριμα

21 αναβλεψας δε ειδεν τους βαλλοντας τα δωρα αυτων εις το γαζοφυλακιον πλουσιους² ειδεν δε και τινα χηραν πενιχραν βαλλουσαν εκει δυο λεπτα³ και ειπεν αληθως λεγω υμιν οτι η χηρα η πτωχη αυτη πλειον παντων εβαλεν⁴ απαντες γαρ ουτοι εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον εις τα δωρα του θεου αυτη δε εκ του υστερηματος αυτης απαντα τον βιον ον ειχεν εβαλεν⁵ και τινων λεγοντων περι του ιερου οτι λιθοις καλοις και αναθημασιν κεκοσμηται ειπεν⁶ ταυτα α θεωρειτε ελευσονται ημεραι εν αις ουκ αφεθησεται λιθος επι λιθω ος ου καταλυθησεται⁷ επηρωτησαν δε αυτον λεγοντες διδασκαλε ποτε ουν ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη ταυτα γινεσθαι⁸ ο δε ειπεν βλεπετε μη πλανηθητε πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και ο καιρος ηγγικεν μη ουν πορευθητε οπισω αυτων⁹ οταν δε ακουσητε πολεμους και ακαταστασιας μη πτοηθητε δει γαρ ταυτα γινεσθαι πρωτον αλλ ουκ ευθεως το τελος¹⁰ τοτε ελεγεν αυτοις εγερθησεται εθνος επι εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν¹¹ σεισμοι τε μεγαλοι κατα τοπους και λιμοι και λοιμοι εσονται φοβητρα τε και σημεια απ ουρανου μεγαλα εσται¹² προ δε τουτων απαντων επιβαλουσιν εφ υμας τας χειρας αυτων και διωξουσιν παραδιδοντες εις συναγωγας και

φυλακας αγομενους επι βασιλεις και ηγεμονας ενεκεν του ονοματος μου¹³ αποβησεται δε υμιν εις μαρτυριον¹⁴ θεσθε ουν εις τας καρδιας υμων μη προμελεταν απολογηθηται¹⁵ εγω γαρ δωσω υμιν στομα και σοφιαν η ου δυναησονται αντειπειν ουδε αντιστηναι παντες οι αντικειμενοι υμιν¹⁶ παραδοθησεσθε δε και υπο γονεων και αδελφων και συγγενων και φιλων και θανατωσουσιν εξ υμων¹⁷ και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου¹⁸ και θριξ εκ της κεφαλης υμων ου μη αποληται¹⁹ εν τη υπομονη υμων κτησασθε τας ψυχας υμων²⁰ οταν δε ιδητε κυκλουμενην υπο στρατοπεδων την ιερουσαλημ τοτε γνωτε οτι ηγγικεν η ερημωσις αυτης²¹ τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη και οι εν μεσω αυτης εκχωρειτωσαν και οι εν ταις χωραις μη εισερχεσθωσαν εις αυτην²² οτι ημεραι εκδικησεως αυται εισιν του πληρωθηναι παντα τα γεγραμμενα²³ ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις εσται γαρ αναγκη μεγάλη επι της γης και ορη εν τω λαω τουτω²⁴ και πεσουνται στοματι μαχαιρας και αιχμαλωτισθησονται εις παντα τα εθνη και ιερουσαλημ εσται πατουμενη υπο εθνων αχρι πληρωθωσιν καιροι εθνων²⁵ και εσται σημεια εν ηλιω και σεληνη και αστροις και επι της γης συνοχη εθνων εν απορια ηχουσης θαλασσης και σαλου²⁶ αποψυχοντων ανθρωπων απο φοβου και προσδοκιας των επερχομενων τη οικουμενη αι γαρ δυναμεις των ουρανων σαλευθησονται²⁷ και τοτε οφονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελη μετα δυναμεις και δοξης πολλης²⁸ αρχομενων δε τουτων γινεσθαι ανακυψατε και επαρατε τας κεφαλας υμων διοτι εγγιζει η απολυτρωσις υμων²⁹ και ειπεν παραβολην αυτοις ιδετε την συκην και παντα τα δενδρα³⁰ οταν προβαλωσιν ηδη βλεποντες αφ εαυτων γινωσκετε οτι ηδη εγγυς το θερος εστιν³¹ ουτως και υμεις οταν ιδητε ταυτα γινόμενα γινωσκετε οτι εγγυς εστιν η βασιλεια του θεου³² αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη εως αν παντα γενηται³³ ο ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν³⁴ προσεχετε δε εαυτοις μηποτε βαρυνθωσιν υμων αι καρδιαι εν κραιπαλη και μεθη και μεριμναις βιωτικαις και αιφνιδιος εφ υμας επιστη η ημερα εκεινη³⁵ ως παγίς γαρ επελευσεται επι παντας τους καθημενους επι προσωπον πασης της γης³⁶ αγρυπνειτε ουν εν παντι καιρω δεομενοι ινα καταξιωθητε εκφυγειν ταυτα παντα τα μελλοντα γινεσθαι και σταθηναι εμπροσθεν του υιου του ανθρωπου³⁷ ην δε τας ημερας εν τω ιερω διδασκων τας δε νυκτας εξερχομενος ηυλιζετο εις το ορος το καλουμενον ελαιων³⁸ και πας ο λαος ωρθηριζεν προς αυτον εν τω ιερω ακουειν αυτου

22 ηγγιζεν δε η εορτη των αζυμων η λεγομενη πασχα² και εζητουν οι αρχιερεις και οι γραμματεεις το πως ανελωσιν αυτον εφοβουντο γαρ τον λαον³ εισηλθεν δε ο σατανας εις ιουδαν τον επικαλουμενον ισακαριωτην οντα εκ του αριθμου των δωδεκα⁴ και απελθων συνελαλησεν τοις αρχιερευσιν και τοις στρατηγοις το πως αυτον

παραδώ αυτοίς⁵ και εχαρήσαν και συνθεθέντο αὐτῷ ἀργυρίου δούναί⁶ και ἐξωμολόγησεν και ἐζήτηει ευκαιρίαν του παραδουναί αὐτον αυτοίς ἀτερ ὄχλου⁷ ἤλθεν δὲ ἡ ἡμέρα των ἀζύμων ἐν ἡ εἰδει θυεσθαι το πασχα⁸ και ἀπεστείλεν πέτρον και ἰωάννην εἰπων πορευθέντες ετοιμασατέ ἡμῖν το πασχα ἵνα φαγωμεν⁹ οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ που θέλεις ετοιμασωμεν¹⁰ ο δὲ εἶπεν αὐτοῖς ἰδοὺ εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν συναντήσῃ ὑμῖν ἀνθρώπος κεραμίον ὕδατος βασταζῶν ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὐ εἰσπορευεταί¹¹ και ἐρείτε τῷ οἰκοδεσποτῇ τῆς οἰκίας λέγει σοὶ ὁ διδασκαλὸς που ἐστὶν το καταλύμα όπου το πασχα μετὰ των μαθητῶν μου φαγῶ¹² κακείνος ὑμῖν δείξει ἀνώγειον μετὰ εστρωμένον ἐκεῖ ετοιμασατέ¹³ ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἰρηκέν αυτοῖς και ἠτοιμασαν το πασχα¹⁴ και ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα ἀνεπέσεν και οἱ δώδεκα ἀποστόλοι συν αὐτῷ¹⁵ και εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ἐπιθυμία ἐπέθυμῆσα τουτο το πασχα φαγεῖν μετὰ ὑμῶν πρὸ του με πάθειν¹⁶ λέγω γὰρ ὑμῖν οὐ σκετὶ οὐ μὴ φαγῶ ἐξ αὐτου εὗς ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ του θεοῦ¹⁷ και δεξάμενος ποτηρίον εὐχαριστήσας εἶπεν λαβετε τουτο και διαμερισάτε εαυτοῖς¹⁸ λέγω γὰρ ὑμῖν οὐ μὴ πῖω ἀπο του γεννηματος τῆς ἀμπέλου εὗς ὅτου ἡ βασιλεία του θεοῦ ἐλθῇ¹⁹ και λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας ἐκλάσεν και ἐδώκεν αυτοῖς λέγων τουτο ἐστὶν το σῶμα μου το ὑπερ ὑμῶν δίδομενον τουτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀναμνησιν²⁰ ὡσαυτῶς και το ποτηρίον μετὰ το δεῖπνησαι λέγων τουτο το ποτηρίον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματι μου το ὑπερ ὑμῶν ἐκχυνόμενον²¹ πλην ἰδοὺ ἡ χεὶρ του παραδιδόντος με μετὰ ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης²² και ὁ μὲν υἱὸς του ἀνθρώπου πορευεταί κατὰ το ὀρισμένον πλην οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεῖνω δι οὐ παραδιδόταί²³ και αὐτοὶ ἠρξάντο συζητεῖν πρὸς εαυτοὺς το τίς ἀρα εἶη ἐξ αὐτων ὁ τουτο μελλῶν πράσσειν²⁴ ἐγένετο δὲ και φιλονεικία ἐν αυτοῖς το τίς αὐτων δοκεῖ εἶναι μείζων²⁵ ο δὲ εἶπεν αὐτοῖς οἱ βασιλεῖς των ἐθνῶν κυριεuousιν αὐτων και οἱ ἐξουσιαζόντες αὐτων εὐεργεταί καλοῦνται²⁶ ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἀλλ ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γενεσθῶ ὡς ὁ νεώτερος και ὁ ἡγουμένος ὡς ὁ διακόνων²⁷ τίς γὰρ μείζων ὁ ἀνακειμένος ἢ ὁ διακόνων οὐχὶ ὁ ἀνακειμένος ἐγὼ δὲ εἰμὶ ἐν μεσῷ ὑμῶν ὡς ὁ διακόνων²⁸ ὑμεῖς δὲ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετὰ ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου²⁹ καγὼ διατιθεμαί ὑμῖν καθὼς διεθετο μοὶ ὁ πατήρ μου βασιλείαν³⁰ ἵνα ἐσθίητε και πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου και καθίσθησθε ἐπὶ θρόνων κρινόντες τὰς δώδεκα φυλάς του Ἰσραὴλ³¹ εἶπεν δὲ ὁ κύριος σιμων σιμων ἰδοὺ ὁ σατανὰς ἐξήτησατο ὑμᾶς του σινιασαι ὡς τον σιτον³² ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σου ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου και σὺ ποτε ἐπιστρέψας στηριξὼν τοὺς ἀδελφούς σου³³ ο δὲ εἶπεν αὐτῷ κυριε μετὰ σου ετοιμὸς εἰμὶ και εἰς φυλακὴν και εἰς θάνατον πορευεσθαι³⁴ ο δὲ εἶπεν λέγω σοὶ πέτρε οὐ μὴ φωνῆσῃ σημερον ἀλεκτῶρ πρὶν ἡ τρεῖς ἀπαρνήσῃ μὴ εἶδεναι με³⁵ και εἶπεν αυτοῖς ὅτε ἀπεστείλα ὑμᾶς ἀτερ βάλαντιου και πήρας και ὑποδήματων μὴ τίνος ὑστερήσατε οἱ δὲ εἶπον οὐδενός³⁶ εἶπεν

αὐτοῖς ἀλλὰ νῦν ὁ ἐχὼν βάλαντιον ἀρατῶ ὁμοίως και πήραν και ὁ μὴ ἐχὼν πώλησατῶ το ἱμάτιον αὐτου και ἀγορασατῶ μαχαιραν³⁷ λέγω γὰρ ὑμῖν οὐτι ἐτι τουτο το γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοὶ το και μετὰ ἀνομῶν ἐλογισθῆ και γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἐχει³⁸ οἱ δὲ εἶπον κυριε ἰδοὺ μαχαιραὶ ὠδε δύο ο δὲ εἶπεν αὐτοῖς ἱκανὸν ἐστὶν³⁹ και ἐξέλθων ἐπορευθῆ κατὰ το ἐθὸς εἰς το ὄρος των ἐλαίων ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ και οἱ μαθηταί αὐτου⁴⁰ γενομένος δὲ ἐπὶ του τοπου εἶπεν αὐτοῖς προσευχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν⁴¹ και αὐτὸς ἀπεσπασθῆ ἀπ αὐτων ὡσει λίθου βολῆν και θείς τὰ γόνατα προσηυχέτο⁴² λέγων πατέρ ἐἰ βούλει παρενεγκεῖν το ποτηρίον τουτο ἀπ ἐμοῦ πλην μὴ το θέλημα μου ἀλλὰ το σὸν γενεσθῶ⁴³ ὠφθῆ δὲ αὐτῷ ἀγγέλους ἀπ οὐρανοῦ ἐνισχυὼν αὐτον⁴⁴ και γενομένος ἐν ἀγωνία ἐκτενεστέρον προσηυχέτο ἐγένετο δὲ ὁ ἰδρὼς αὐτου ὡσει θρομβοὶ αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν⁴⁵ και ἀναστάς ἀπο τῆς προσευχῆς ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητάς εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπο τῆς λυπῆς⁴⁶ και εἶπεν αὐτοῖς τί καθυδετέ ἀναστάντες προσευχεσθε ἵνα μὴ εἰσελθῆτε εἰς πειρασμόν⁴⁷ ἐτι δὲ αὐτου λαλόντος ἰδοὺ ὄχλος και ὁ λεγομένος ἰουδὰς εἰς των δώδεκα προσηρχέτο αὐτων και ἠγγίσεν τῷ ἰησοῦ φίλησαι αὐτον⁴⁸ ο δὲ ἰησοὺς εἶπεν αὐτῷ ἰουδὰ φίληματι τον υἱὸν του ἀνθρώπου παραδίδως⁴⁹ ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτον το ἐσομένον εἶπον αὐτῷ κυριε ἐἰ παταξόμεν ἐν μαχαιρᾷ⁵⁰ και ἐπατάξεν εἰς τίς ἐξ αὐτων τον δούλον του ἀρχιερέως και ἀφείλεν αὐτου το οὖς το δεξιόν⁵¹ ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοὺς εἶπεν ἐατέ εὗς τουτου και ἀψάμενος του ὠτιου αὐτου ἰάσατο αὐτον⁵² εἶπεν δὲ ὁ ἰησοὺς πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐπ αὐτον ἀρχιερεῖς και στρατηγούς του ἱεροῦ και πρεσβυτέρους ὡς ἐπὶ λῆστην ἐξέληλυθατέ μετὰ μαχαιρῶν και ξυλῶν⁵³ καθ ἡμέραν ὄντος μου μετὰ ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ οὐκ ἐξετεῖνατέ τὰς χεῖρας ἐπ ἐμὲ ἀλλ αὐτῇ ὑμῶν ἐστὶν ἡ ὥρα και ἡ ἐξουσία του σκοτους⁵⁴ συλλαβόντες δὲ αὐτον ἠγάγον και εἰσηγάγον αὐτον εἰς τον οἶκον του ἀρχιερέως ο δὲ πέτρος ἠκολούθει μακροθὲν⁵⁵ ἀψάντων δὲ πῦρ ἐν μεσῷ τῆς αὐλῆς και συγκαθίσαντων αὐτων ἐκαθήτο ὁ πέτρος ἐν μεσῷ αὐτων⁵⁶ ἰδούσα δὲ αὐτον παιδίσκη τίς καθήμενον πρὸς το φῶς και ἀτενίσασα αὐτῷ εἶπεν και οὗτος συν αὐτῷ ἦν⁵⁷ ο δὲ ἠρνήσατο αὐτον λέγων γυναι οὐκ οἶδα αὐτον⁵⁸ και μετὰ βραχὺ ἕτερος ἰδὼν αὐτον ἐφη και σὺ ἐξ αὐτων εἰ ὁ δὲ πέτρος εἶπεν ἀνθρώπε οὐκ εἰμὶ⁵⁹ και διαστάσης ὡσει ὠρας μίας ἄλλος τίς δισχυρίζετο λέγων ἐπ ἀληθείας και οὗτος μετὰ αὐτου ἦν και γὰρ γαλιλαῖος ἐστὶν⁶⁰ εἶπεν δὲ ὁ πέτρος ἀνθρώπε οὐκ οἶδα ὁ λέγεις και παραχρημα ἐτι λαλόντος αὐτου ἐφώνησεν ὁ ἀλεκτῶρ⁶¹ και στραφείς ὁ κύριος ἐνεβλέψεν τῷ πέτρῳ και ὑπεμνήσθη ὁ πέτρος του λόγου του κυρίου ὡς εἶπεν αὐτῷ οὐτι πρὶν ἀλεκτορα φωνῆσαι ἀπαρνήσῃ με τρεῖς⁶² και ἐξέλθων ἐξῶ ὁ πέτρος ἐκλάυσεν πικρῶς⁶³ και οἱ ἀνδρες οἱ συνεχόντες τον ἰησοῦν ἐνεπαίζον αὐτῷ δερρόντες⁶⁴ και περικαλυψάντες αὐτον ἐτυπτον αὐτου το πρόσωπον και ἐπηρώτων αὐτον λέγοντες προφητεύσον

τις εστιν ο παισας σε ⁶⁵ και ετερα πολλα βλασφημου-
ντες ελεγον εις αυτον ⁶⁶ και ως εγενετο ημερα συνηχθη
το πρεσβυτεριον του λαου αρχιερεις τε και γραμματεις
και ανηγαγον αυτον εις το συνεδριον εαυτων λεγοντες
⁶⁷ ει συ ει ο χριστος ειπε ημιν ειπεν δε αυτοις εαν υμιν
ειπω ου μη πιστευσητε ⁶⁸ εαν δε και ερωτησω ου μη απο-
κριθητε μοι η απολυσητε ⁶⁹ απο του νυν εσται ο υιος του
ανθρωπου καθημενος εκ δεξιων της δυναμεως του θεου
⁷⁰ ειπον δε παντες συ ουν ει ο υιος του θεου ο δε προς
αυτους εφη υμεις λεγετε οτι εγω ειμι ⁷¹ οι δε ειπον τι ετι
χρειαν εχομεν μαρτυριας αυτοι γαρ ηκουσαμεν απο του
στοματος αυτου

23 και ανασταν απαν το πληθος αυτων ηγαγεν αυ-
τον επι τον πιλατον ² ηρξαντο δε κατηγορειν αυτου λε-
γοντες τουτον ευρομεν διαστρεφοντα το εθνος και κω-
λυοντα καισαρι φορους διδοναι λεγοντα εαυτον χριστον
βασιλεα ειναι ³ ο δε πιλατος επηρωτησεν αυτον λεγων
συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε αποκριθεις αυτω
εφη συ λεγεις ⁴ ο δε πιλατος ειπεν προς τους αρχιερεις
και τους οχλους ουδεν ευρισκω αιτιον εν τω ανθρωπω
τουτω ⁵ οι δε επισχυον λεγοντες οτι ανασειει τον λαον
διδασκων καθ ολης της ιουδαιας αρξαμενος απο της γα-
λιλαιας εως ωδε ⁶ πιλατος δε ακουσας γαλιλαιαν επηρω-
τησεν ει ο ανθρωπος γαλιλαιος εστιν ⁷ και επιγνους οτι
εκ της εξουσιας ηρωδου εστιν ανεπεμψεν αυτον προς
ηρωδη οντα και αυτον εν ιεροσολυμοις εν ταυταις ταις
ημεραις ⁸ ο δε ηρωδης ιδων τον ιησουν εχαρη λιαν ην
γαρ θελων εξ ικανου ιδειν αυτον δια το ακουειν πολλα
περι αυτου και ηλπιζεν τι σημειον ιδειν υπ αυτου γι-
νομενον ⁹ επηρωτα δε αυτον εν λογοις ικανοις αυτος
δε ουδεν απεκρινατο αυτω ¹⁰ ειστηκεισαν δε οι αρχιε-
ρεις και οι γραμματεις ευτονως κατηγορουντες αυτου
¹¹ εξουθενησας δε αυτον ο ηρωδης συν τοις στρατευμα-
σιν αυτου και εμπαιξας περιβαλων αυτον εσθητα λα-
μπραν ανεπεμψεν αυτον τω πιλατω ¹² εγενοντο δε φιλοι
ο τε πιλατος και ο ηρωδης εν αυτη τη ημερα μετ αλ-
ληλων προυπηρχον γαρ εν εχθρα οντες προς εαυτους
¹³ πιλατος δε συγκαλεσαμενος τους αρχιερεις και τους
αρχοντας και τον λαον ¹⁴ ειπεν προς αυτους προσηνε-
γκατε μοι τον ανθρωπον τουτον ως αποστρεφοντα τον
λαον και ιδου εγω ενωπιον υμων ανακρινας ουδεν ευ-
ρον εν τω ανθρωπω τουτω αιτιον ων κατηγορειτε κατ
αυτου ¹⁵ αλλ ουδε ηρωδης ανεπεμψα γαρ υμας προς αυ-
τον και ιδου ουδεν αξιον θανατου εστιν πεπραγμενον
αυτω ¹⁶ παιδευσας ουν αυτον απολυσω ¹⁷ αναγκην δε ει-
χεν απολυειν αυτοις κατα εορτην ενα ¹⁸ ανεκραξαν δε
παμπληθει λεγοντες αιρε τουτον απολυσον δε ημιν τον
βαραββαν ¹⁹ οστις ην δια στασιν τινα γενομενην εν τη
πολει και φονον βεβλημενος εις φυλακην ²⁰ παλιν ουν ο
πιλατος προσεφωνησεν θελων απολυσαι τον ιησουν ²¹ οι
δε επεφωνουν λεγοντες σταυρωσον σταυρωσον αυτον
²² ο δε τριτον ειπεν προς αυτους τι γαρ κακον εποιησεν
ουτος ουδεν αιτιον θανατου ευρον εν αυτω παιδευσας

ουν αυτον απολυσω ²³ οι δε επεκειντο φωναις μεγαλαις
αιτουμενοι αυτον σταυρωθηναι και κατισχυον αι φωναι
αυτων και των αρχιερων ²⁴ ο δε πιλατος επεκριεν γενε-
σθαι το αιτημα αυτων ²⁵ απελυσεν δε αυτοις τον δια στα-
σιν και φονον βεβλημενον εις την φυλακην ον ητουντο
τον δε ιησουν παρεδωκεν τω θεληματι αυτων ²⁶ και ως
απηγαγον αυτον επιλαβομενοι σιμωνος τινος κυρηναιου
του ερχομενου απ αγρου επεθησαν αυτω τον σταυρον
φερειν οπισθεν του ιησου ²⁷ ηκολουθει δε αυτω πολυ πλη-
θος του λαου και γυναικων αι και εκοπτοντο και εθρη-
νουν αυτον ²⁸ στραφεις δε προς αυτας ο ιησους ειπεν
θυγατερες ιερουσαλημ μη κλαιετε επ εμε πλην εφ εαυ-
τας κλαιετε και επι τα τεκνα υμων ²⁹ οτι ιδου ερχονται
ημεραι εν αις ερουσιν μακαριαι αι στειραι και κοιλιαι
αι ουκ εγεννησαν και μαστοι οι ουκ εθηλασαν ³⁰ τοτε
αρξονται λεγειν τοις ορεσιν πεσετε εφ ημας και τοις
βουνοις καλυψατε ημας ³¹ οτι ει εν τω υγρω ξυλω ταυτα
ποιουσιν εν τω ξηρω τι γενηται ³² ηγοντο δε και ετεροι
δυο κακουργοι συν αυτω αναιρεθηναι ³³ και οτε απηλθον
επι τον τοπον τον καλουμενον κρανιον εκει εσταυρωσαν
αυτον και τους κακουργους ον μεν εκ δεξιων ον δε εξ
αριστερων ³⁴ ο δε ιησους ελεγεν πατερ αφες αυτοις ου
γαρ οιδασιν τι ποιουσιν διαμεριζομενοι δε τα ιματια αυ-
του εβαλον κληρον ³⁵ και ειστηκει ο λαος θεωρων εξεμυ-
κτηριζον δε και οι αρχοντες συν αυτοις λεγοντες αλλους
εσωσεν σωσατω εαυτον ει ουτος εστιν ο χριστος ο του
θεου εκλεκτος ³⁶ ενεπαιζον δε αυτω και οι στρατιωται
προσερχομενοι και οξος προσφεροντες αυτω ³⁷ και λεγο-
ντες ει συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων σωσον σεαυτον
³⁸ ην δε και επιγραφη γεγραμμενη επ αυτω γραμμασιν
ελληνικους και ρωμαικους και εβραϊκους ουτος εστιν ο
βασιλευς των ιουδαιων ³⁹ εις δε των κρεμασθεντων κα-
κουργων εβλασφημει αυτον λεγων ει συ ει ο χριστος
σωσον σεαυτον και ημας ⁴⁰ αποκριθεις δε ο ετερος επε-
τιμα αυτω λεγων ουδε φοβη συ τον θεον οτι εν τω αυτω
κριματι ει ⁴¹ και ημεις μεν δικαιως αξια γαρ ων επρα-
ξαμεν απολαμβανομεν ουτος δε ουδεν ατοπον επραξεν
⁴² και ελεγεν τω ιησου μνησθητι μου κυριε οταν ελθης εν
τη βασιλεια σου ⁴³ και ειπεν αυτω ο ιησους αμην λεγω
σοι σημερον μετ εμου εση εν τω παραδεισω ⁴⁴ ην δε ωσει
ωρα εκτη και σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εως ωρας
εννατης ⁴⁵ και εσκοτισθη ο ηλιος και εσχισθη το κατα-
πετασμα του ναου μεσον ⁴⁶ και φωνησας φωνη μεγαλη
ο ιησους ειπεν πατερ εις χειρας σου παραθησομαι το
πνευμα μου και ταυτα ειπων εξεπνευσεν ⁴⁷ ιδων δε ο
εκατονταρχος το γενομενον εδοξασεν τον θεον λεγων
οντως ο ανθρωπος ουτος δικαιος ην ⁴⁸ και παντες οι συ-
μπαραγενομενοι οχλοι επι την θεωριαν ταυτην θεωρου-
ντες τα γενομενα τυπτοντες εαυτων τα στηθη υπεστρε-
φον ⁴⁹ ειστηκεισαν δε παντες οι γνωστοι αυτου μακροθεν
και γυναικες αι συνακολουθησασαι αυτω απο της γαλι-
λαιας ορωσαι ταυτα ⁵⁰ και ιδου ανηρ ονοματι ιωσηφ βου-
λευτης υπαρχων ανηρ αγαθος και δικαιος ⁵¹ ουτος ουκ
ην συγκατατεθειμενος τη βουλη και τη πραξει αυτων

απο αριμαθαιας πολεως των ιουδαιων ος και προσεδεχετο και αυτος την βασιλειαν του θεου ⁵²ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου ⁵³και καθελων αυτο ενετυλιξεν αυτο συνδονι και εθηκεν αυτο εν μνηματι λαξυτω ου ουκ ην ουδεπω ουδεις κειμενος ⁵⁴και ημερα ην παρασκευη και σαββατον επεφωσκεν ⁵⁵κατακολουθησασαι δε και γυναικες αιτινες ησαν συνεληλυθυιαι αυτω εκ της γαλιλαιας εθεασαντο το μνημειον και ως ετεθη το σωμα αυτου ⁵⁶υποστρεψασαι δε ητοιμασαν αρωματα και μυρα και το μεν σαββατον ησυχασαν κατα την εντολην

24τη δε μια των σαββατων ορθρου βαθεος ηλθον επι το μνημα φερουσαι α ητοιμασαν αρωματα και τινες συν αυταις ²ευρον δε τον λιθον αποκεκυλισμενον απο του μνημειου ³και εισελθουσαι ουχ ευρον το σωμα του κυριου ιησου ⁴και εγενετο εν τω διαπορεισθαι αυτας περι τουτου και ιδου δυο ανδρες επεστησαν αυταις εν εσθηρεσιν αστραπτουσαις ⁵εμφοβων δε γενομενων αυτων και κλινουσων το προσωπον εις την γην ειπον προς αυτας τι ζητειτε τον ζωντα μετα των νεκρων ⁶ουκ εστιν ωδε αλλ ηγερθη μνησθητε ως ελαλησεν υμιν επι ων εν τη γαλιλαια ⁷λεγων οτι δει τον υιον του ανθρωπου παραδοθηναι εις χειρας ανθρωπων αμαρτωλων και σταυρωθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι ⁸και εμνησθησαν των ρηματων αυτου ⁹και υποστρεψασαι απο του μνημειου απηγγειλαν ταυτα παντα τοις ενδεκα και πασιν τοις λοιποις ¹⁰ησαν δε η μαγδαληνη μαρια και ιωαννα και μαρια ιακωβου και αι λοιπαι συν αυταις αι ελεγον προς τους αποστολους ταυτα ¹¹και εφανησαν ενωπιον αυτων ωσει ληρος τα ρηματα αυτων και ηπιστουν αυταις ¹²ο δε πετρος αναστας εδραμεν επι το μνημειον και παρακυψας βλεπει τα οθονια κειμενα μονα και απηλθεν προς εαυτον θαυμαζων το γεγονος ¹³και ιδου δυο εξ αυτων ησαν πορευομενοι εν αυτη τη ημερα εις κωμην απεχουσαν σταδιους εξηκοντα απο ιερουσαλημ η ονομα εμμαους ¹⁴και αυτοι ωμιλουν προς αλληλους περι παντων των συμβεβηκοτων τουτων ¹⁵και εγενετο εν τω ομιλειν αυτους και συζητειν και αυτος ο ιησους εγγισσας συνεπορευετο αυτοις ¹⁶οι δε οφθαλμοι αυτων εκρατουντο του μη επιγνωναι αυτον ¹⁷ειπεν δε προς αυτους τινες οι λογοι ουτοι ους αντιβαλλετε προς αλληλους περιπατουντες και εστε σκυθρωποι ¹⁸αποκριθεις δε ο εις ω ονομα κλεοπας ειπεν προς αυτον συ μονος παροικεις εν ιερουσαλημ και ουκ εγνωσ τα γενομενα εν αυτη εν ταις ημεραις ταυταις ¹⁹και ειπεν αυτοις ποια οι δε ειπον αυτω τα περι ιησου του ναζωραιου ος εγενετο ανηρ προφητης δυνατος εν εργω και λογω εναντιον του θεου και παντος του λαου ²⁰οπως τε παρεδωκαν αυτον οι αρχιερεις και οι αρχοντες ημων εις κριμα θανατου και εσταυρωσαν αυτον ²¹ημεις δε ηλπιζομεν οτι αυτος εστιν ο μελλων λυτρουσθαι τον ισραηλ αλλα γε συν πασιν τουτοις τριτην ταυτην ημεραν αγει σημερον αφ ου ταυτα εγενετο ²²αλλα και γυναικες τινες εξ ημων εξε-

στησαν ημας γενομεναι ορθριαι επι το μνημειον ²³και μη ευρουσαι το σωμα αυτου ηλθον λεγουσαι και οπτασιν αγγελων εωρακεναι οι λεγουσιν αυτον ζην ²⁴και απηλθον τινες των συν ημιν επι το μνημειον και ευρον ουτως καθως και αι γυναικες ειπον αυτον δε ουκ ειδον ²⁵και αυτος ειπεν προς αυτους ω ανοητοι και βραδεις τη καρδια του πιστευειν επι πασιν οις ελαλησαν οι προφηται ²⁶ουχι ταυτα εδει παθειν τον χριστον και εισελθην εις την δοξαν αυτου ²⁷και αρξαμενος απο μωσεως και απο παντων των προφητων διηρμηνευεν αυτοις εν πασαις ταις γραφαις τα περι εαυτου ²⁸και ηγγισαν εις την κωμην ου επορευοντο και αυτος προσεποιειτο πορρωτερω πορευεσθαι ²⁹και παρεβιασαντο αυτον λεγοντες μεινον μεθ ημων οτι προς εσπεραν εστιν και κεκλικεν η ημερα και εισηλθεν του μειναι συν αυτοις ³⁰και εγενετο εν τω κατακλιθηναι αυτον μετ αυτων λαβων τον αρτον ευλογησεν και κλασας επεδιδου αυτοις ³¹αυτων δε διηνοιχθησαν οι οφθαλμοι και επεγνωσαν αυτον και αυτος αφαντος εγενετο απ αυτων ³²και ειπον προς αλληλους ουχι η καρδια ημων καιιομενη ην εν ημιν ως ελαλει ημιν εν τη οδω και ως διηνοιγεν ημιν τας γραφας ³³και ανασταντες αυτη τη ωρα υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ και ευρον συνηθροισμενους τους ενδεκα και τους συν αυτοις ³⁴λεγοντας οτι ηγερθη ο κυριος οντως και ωφθη σιμωνι ³⁵και αυτοι εξηγουντο τα εν τη οδω και ως εγνωσθη αυτοις εν τη κλασει του αρτου ³⁶ταυτα δε αυτων λαλουντων αυτος ο ιησους εστη εν μεσω αυτων και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν ³⁷πτοηθεντες δε και εμφοβοι γενομενοι εδοκουν πνευμα θεωρειν ³⁸και ειπεν αυτοις τι τεταραγμενοι εστε και διατι διαλογισμοι αναβαινουσιν εν ταις καρδιαις υμων ³⁹ιδετε τας χειρας μου και τους ποδας μου οτι αυτος εγω εμιι ψηλαφησατε με και ιδετε οτι πνευμα σαρκα και οστεα ουκ εχει καθως εμε θεωρειτε εχοντα ⁴⁰και τουτο ειπων επεδειξεν αυτοις τας χειρας και τους ποδας ⁴¹ετι δε απιστουντων αυτων απο της χαρας και θαυμαζοντων ειπεν αυτοις εχετε τι βρωσιμον ενθαδε ⁴²οι δε επεδωκαν αυτω ιχθυος οππου μερος και απο μελισσιου κηριου ⁴³και λαβων ενωπιον αυτων εφαγεν ⁴⁴ειπεν δε αυτοις ουτοι οι λογοι ους ελαλησα προς υμας επι ων συν υμιν οτι δει πληρωθηναι παντα τα γεγραμμενα εν τω νομω μωσεως και προφηταις και ψαλμοις περι εμου ⁴⁵τοτε διηνοιξεν αυτων τον νουν του συνιεναι τας γραφας ⁴⁶και ειπεν αυτοις οτι ουτως γεγραπται και ουτως εδει παθειν τον χριστον και αναστηναι εκ νεκρων τη τριτη ημερα ⁴⁷και κηρυχθηναι επι τω ονοματι αυτου μετανοιαν και αφεσιν αμαρτιων εις παντα τα εθνη αρξαμενον απο ιερουσαλημ ⁴⁸υμεις δε εστε μαρτυρες τουτων ⁴⁹και ιδου εγω αποστελλω την επαγγελιαν του πατρος μου εφ υμας υμεις δε καθισατε εν τη πολει ιερουσαλημ εως ου ενδυσησθε δυναμιν εξ υψους ⁵⁰εξηγαγεν δε αυτους εξω εως εις βηθανιαν και επαρας τας χειρας αυτου ευλογησεν αυτους ⁵¹και εγενετο εν τω ευλογειν αυτον αυτους διεστη απ αυτων και ανεφερετο εις τον ουρανον ⁵²και αυτοι προσκυνησαντες αυτον

υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ μετα χαρας μεγαλης ⁵³ και
ησαν διαπαντος εν τω ιερω αινουντες και ευλογουντες
τον θεον αμην

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

1 **Ἐ**ν αρχῇ ἦν ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεὸν καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος ²οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεὸν ³πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ ⁴ἐν αὐτῷ ζῶν ἦν καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων ⁵καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει καὶ ἡ σκοτία αὐτοῦ οὐ κατέλαβεν ⁶ἐγένετο ἀνθρώπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ ὀνόματι αὐτῷ ἰωάννης ⁷οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν δι' αὐτοῦ ⁸οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός ⁹ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ὃ φωτίζει πάντα τὸν ἄνθρωπον ἐρχομένον εἰς τὸν κόσμον ¹⁰ἐν τῷ κόσμῳ ἦν καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἐγνώκει ¹¹εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον ¹²οσοὶ δὲ ἔλαβον αὐτὸν ἐδῶκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ ¹³οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρῶν ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν ¹⁴καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατέρα πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας ¹⁵ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κεκραγὲν λέγων οὗτος ἦν ὃν εἶπον ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἐμπροσθέν μου γέγονεν ὅτι πρῶτος μου ἦν ¹⁶καὶ ἐκ τοῦ πληρωματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος ¹⁷ὅτι ὁ νόμος διὰ μωσέως ἐδόθη ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ ἰησοῦ χριστοῦ ἐγένετο ¹⁸θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε ὁ μονογενὴς υἱὸς ὃς ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος ἐξηγήσατο ¹⁹καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ ἰωάννου ὅτε ἀπεστείλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ λευίτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτὸν σὺ τίς εἶ ²⁰καὶ ὠμολόγησεν καὶ οὐκ ἠρνήσατο καὶ ὠμολόγησεν ὅτι οὐκ εἰμι ἐγὼ ὁ χριστός ²¹καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν τί σὺν ἡλίας εἶ σὺ καὶ λέγει οὐκ εἰμι ὁ προφήτης εἶ σὺ καὶ ἀπεκρίθη οὗ ²²εἶπον σὺν αὐτῷ τίς εἶ ἵνα ἀποκρισῇς ἡμῖν εἰς τὸν ὄνειδον ἡμῶν λέγεις περὶ σεαυτοῦ ²³ἐφη ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ εὐθύνατε τὴν ὁδὸν κυρίου καθὼς εἶπεν ἡσαΐας ὁ προφήτης ²⁴καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν φαρισαίων ²⁵καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν καὶ εἶπον αὐτῷ τί σὺν βαπτίζεις εἶ σὺ οὐκ εἶ ὁ χριστός οὐτε ἡλίας οὐτε ὁ προφήτης ²⁶ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰωάννης λέγων ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι μέσος δὲ ὑμῶν ἐστήκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἰδατε ²⁷αὗτος ἐστὶν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ὃς ἐμπροσθέν μου γέγονεν οὐ ἐγὼ οὐκ εἰμι ἀξίος ἵνα

λυσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ υποδηματοῦς ²⁸ταῦτα ἐν βηθαβάρᾳ ἐγένετο πέραν τοῦ ἰορδάνου ὅπου ἦν ἰωάννης βαπτίζων ²⁹τῇ ἐπαυριῶν βλέπει ὁ ἰωάννης τὸν ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει ἰδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ ὃς αἶρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου ³⁰οὗτος ἐστὶν περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον ὀπίσω μου ἐρχεται ἀνὴρ ὃς ἐμπροσθέν μου γέγονεν ὅτι πρῶτος μου ἦν ³¹καὶ οὐκ ἠδὲν αὐτὸν ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων ³²καὶ ἐμαρτύρησεν ἰωάννης λέγων ὅτι θεθεάμαί το πνεῦμα καταβαῖνον ὡσεὶ περιστέρα ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἐμείνεν ἐπ' αὐτὸν ³³καὶ οὐκ ἠδὲν αὐτὸν ἀλλ' ὁ πεμφθὼς με βαπτίζει ἐν ὕδατι ἐκεῖνος μοι εἶπεν ἐφ' ὃν ἀν' ἰδῆς τὸ πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτὸν οὗτος ἐστὶν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἁγίῳ ³⁴καὶ ἐώρακα καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ³⁵τῇ ἐπαυριῶν πάλιν εἰστήκει ὁ ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο ³⁶καὶ ἐμβλέψας τῷ ἰησοῦ περιπατοῦντι λέγει ἰδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ ³⁷καὶ ἠκούσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος καὶ ἠκολούθησαν τῷ ἰησοῦ ³⁸στραφεῖς δὲ ὁ ἰησοῦς καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθούοντας λέγει αὐτοῖς τί ζητεῖτε οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ ῥαββί ὃ λέγεται ἐρμηνευόμενον διδασκαλε ποῦ μένεις ³⁹λέγει αὐτοῖς ἐρχεσθε καὶ ἴδετε ἦλθον καὶ εἶδον ποῦ μένει καὶ παρ' αὐτῶν ἐμείναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη ⁴⁰ἦν ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς σίμωνος πέτρου εἰς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ ἰωάννου καὶ ἀκολουθήσαντων αὐτῷ ⁴¹εὐρίσκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον σίμωνα καὶ λέγει αὐτῷ εὐρηκάμεν τὸν μεσσίαν ὃς ἐστὶν μεθερμηνευόμενος ὁ χριστός ⁴²καὶ ἠγάγεον αὐτὸν πρὸς τὸν ἰησοῦν ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ ἰησοῦς εἶπεν σὺ εἶ σίμων ὁ υἱὸς ἰωνα σὺ κληθήσῃ κηφᾶς ὃ ἐρμηνεύεται πέτρος ⁴³τῇ ἐπαυριῶν ἠθελήσεν ὁ ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν γαλιλαίαν καὶ εὐρίσκει φιλιππὸν καὶ λέγει αὐτῷ ἀκολουθεῖ μοι ⁴⁴ἦν δὲ ὁ φιλιππος ἀπὸ βηθσαιδα ἐκ τῆς πολεως ἀνδρέου καὶ πέτρου ⁴⁵εὐρίσκει φιλιππος τὸν ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ ὃν ἐγράψεν μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται εὐρηκάμεν ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ ἰωσήφ τὸν ἀπὸ ναζαρετ ⁴⁶καὶ εἶπεν αὐτῷ ναθαναὴλ ἐκ ναζαρετ δύναται τί ἀγαθὸν εἶναι λέγει αὐτῷ φιλιππος ἐρχοῦ καὶ ἰδε ⁴⁷εἶδεν ὁ ἰησοῦς τὸν ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ ἰδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἐστὶν ⁴⁸λέγει αὐτῷ ναθαναὴλ ποθεν με γίνωσκεις ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ πρὸ τοῦ σε φιλιπποῦ φωνῆσαι

οντα υπο την συκην ειδον σε ⁴⁹απεκριθη ναθαναηλ και λεγει αυτω ραββι συ ει ο υιος του θεου συ ει ο βασιλευς του ισραηλ ⁵⁰απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω οτι ειπον σοι ειδον σε υποκατω της συκης πιστευεις μειζω τουτων οφει ⁵¹και λεγει αυτω αμην αμην λεγω υμιν αρτι οψεσθε τον ουρανον ανεωγοτα και τους αγγελους του θεου αναβαινοντας και καταβαινοντας επι τον υιον του ανθρωπου

2 και τη ημερα τη τριτη γαμος εγενετο εν κανα της γαλιλαιας και ην η μητηρ του ιησου εκει ²εκληθη δε και ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τον γαμον ³και υστερησαντος οινου λεγει η μητηρ του ιησου προς αυτον οινον ουκ εχουσιν ⁴λεγει αυτη ο ιησους τι εμοι και σοι γυναι ουπω ηκει η ωρα μου ⁵λεγει η μητηρ αυτου τοις διακονοις ο τι αν λεγη υμιν ποιησατε ⁶ησαν δε εκει υδριαι λιθιναι εξ κειμεναι κατα τον καθαρισμον των ιουδαιων χωρουσαι ανα μετρητας δυο η τρεις ⁷λεγει αυτοις ο ιησους γεμισατε τας υδριας υδατος και εγεμισαν αυτας εως ανω ⁸και λεγει αυτοις αντλησατε νυν και φερετε τω αρχιτρικλινω και ηνεγκαν ⁹ως δε εγευσαστο ο αρχιτρικλινος το υδωρ οινον γεγεννημενον και ουκ ηδει ποθεν εστιν οι δε διακονοι ηδεισαν οι ηντληκοτες το υδωρ φωνει τον νυμφιον ο αρχιτρικλινος ¹⁰και λεγει αυτω πας ανθρωπος πρωτον τον καλον οινον τιθησιν και οταν μεθυσθωσιν τοτε τον ελασσω συ τετηρηκας τον καλον οινον εως αρτι ¹¹ταυτην εποιησεν την αρχην των σημειων ο ιησους εν κανα της γαλιλαιας και εφανερωσεν την δοξαν αυτου και επιστευσαν εις αυτον οι μαθηται αυτου ¹²μετα τουτο κατεβη εις καπερναουμ αυτος και η μητηρ αυτου και οι αδελφοι αυτου και οι μαθηται αυτου και εκει εμειναν ου πολλας ημερας ¹³και εγγυς ην το πασχα των ιουδαιων και ανεβη εις ιεροσολυμα ο ιησους ¹⁴και ευρεν εν τω ιερω τους πωλουντας βοας και προβατα και περιστερας και τους κερματιστας καθημενους ¹⁵και ποιησας φραγελλιον εκ σχοινηων παντας εξεβαλεν εκ του ιερου τα τε προβατα και τους βοας και των κολυβιστων εξεχεεν το κερμα και τας τραπεζας ανεστρεψεν ¹⁶και τοις τας περιστερας πωλουσιν ειπεν αρατε ταυτα εντευθεν μη ποιειτε τον οικον του πατρος μου οικον εμποριου ¹⁷εμνησθησαν δε οι μαθηται αυτου οτι γεγραμμενον εστιν ο ζηλος του οικου σου κατεφαγεν με ¹⁸απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και ειπον αυτω τι σημειον δεικνυεις ημιν οτι ταυτα ποιεις ¹⁹απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτοις λυσατε τον ναον τουτον και εν τρισιν ημεραις εγερω αυτον ²⁰ειπον ουν οι ιουδαιοι τεσσαρακοντα και εξ ετεσιν ωκοδομηθη ο ναος ουτος και συ εν τρισιν ημεραις εγερεις αυτον ²¹εκεινος δε ελεγεν περι του ναου του σωματος αυτου ²²οτε ουν ηγερθη εκ νεκρων εμνησθησαν οι μαθηται αυτου οτι τουτο ελεγεν αυτοις και επιστευσαν τη γραφη και τω λογω ω ειπεν ο ιησους ²³ως δε ην εν ιεροσολυμοις εν τω πασχα εν τη εορτη πολλοι επιστευσαν εις το ονομα αυτου θεωρουντες αυτου τα σημεια α εποιει ²⁴αυτος δε ο ιησους ουκ επιστευεν

εαυτον αυτοις δια το αυτον γινωσκειν παντας ²⁵και οτι ου χρειαν ειχεν ινα τις μαρτυρηση περι του ανθρωπου αυτος γαρ εγινωσκεν τι ην εν τω ανθρωπω

3 ην δε ανθρωπος εκ των φαρισαιων νικοδημος ονομα αυτω αρχων των ιουδαιων ²ουτος ηλθεν προς τον ιησουν νυκτος και ειπεν αυτω ραββι οιδαμεν οτι απο θεου εληλυθας διδασκαλος ουδεις γαρ ταυτα τα σημεια δυναται ποιειν α συ ποιεις εαν μη η ο θεος μετ αυτου ³απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτω αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις γεννηθη ανωθεν ου δυναται ιδειν την βασιλειαν του θεου ⁴λεγει προς αυτον ο νικοδημος πως δυναται ανθρωπος γεννηθηται γερων ων μη δυναται εις την κοιλιαν της μητρος αυτου δευτερον εισελθειν και γεννηθηται ⁵απεκριθη ο ιησους αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις γεννηθη εξ υδατος και πνευματος ου δυναται εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου ⁶το γεγεννημενον εκ της σαρκος σαρξ εστιν και το γεγεννημενον εκ του πνευματος πνευμα εστιν ⁷μη θαυμασης οτι ειπον σοι δει υμας γεννηθηται ανωθεν ⁸το πνευμα οπου θελει πνει και την φωνην αυτου ακουεις αλλ ουκ οιδας ποθεν ερχεται και που υπαγει ουτως εστιν πας ο γεγεννημενος εκ του πνευματος ⁹απεκριθη νικοδημος και ειπεν αυτω πως δυναται ταυτα γενεσθαι ¹⁰απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτω συ ει ο διδασκαλος του ισραηλ και ταυτα ου γινωσκεις ¹¹αμην αμην λεγω σοι οτι ο οιδαμεν λαλουμεν και ο εωρακαμεν μαρτυρουμεν και την μαρτυριαν ημων ου λαμβανετε ¹²ει τα επιγεια ειπον υμιν και ου πιστευετε πως εαν ειπω υμιν τα επουρανια πιστευσετε ¹³και ουδεις αναβεβηκεν εις τον ουρανον ει μη ο εκ του ουρανου καταβας ο υιος του ανθρωπου ο ων εν τω ουρανω ¹⁴και καθως μωσης υψωσεν τον οφιν εν τη ερημω ουτως υψωθηται δει τον υιον του ανθρωπου ¹⁵ινα πας ο πιστευων εις αυτον μη αποληται αλλ εχη ζωην αιωνιον ¹⁶ουτως γαρ ηγαπησεν ο θεος τον κοσμον ωστε τον υιον αυτου τον μονογενη εδωκεν ινα πας ο πιστευων εις αυτον μη αποληται αλλ εχη ζωην αιωνιον ¹⁷ου γαρ απεστειλεν ο θεος τον υιον αυτου εις τον κοσμον ινα κρινη τον κοσμον αλλ ινα σωθη ο κοσμος δι αυτου ¹⁸ο πιστευων εις αυτον ου κρινεται ο δε μη πιστευων ηδη κεκριται οτι μη πεπιστευκεν εις το ονομα του μονογενους υιου του θεου ¹⁹αυτη δε εστιν η κρισις οτι το φως εληλυθεν εις τον κοσμον και ηγαπησαν οι ανθρωποι μαλλον το σκοτος η το φως ην γαρ πονηρα αυτων τα εργα ²⁰πας γαρ ο φαυλα πρασσων μισει το φως και ουκ ερχεται προς το φως ινα μη ελεγχθη τα εργα αυτου ²¹ο δε ποιων την αληθειαν ερχεται προς το φως ινα φανερωθη αυτου τα εργα οτι εν θεω εστιν ειργασμενα ²²μετα ταυτα ηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις την ιουδαιαν γην και εκει διετριβεν μετ αυτων και εβαπτιζεν ²³ην δε και ιωαννης βαπτιζων εν αιωνων εγγυς του σαλειμ οτι υδατα πολλα ην εκει και παρεγινοντο και εβαπτιζοντο ²⁴ουπω γαρ ην βεβλημενος εις την φυλακην ο ιωαννης ²⁵εγενετο ουν ζητησις εκ των μαθητων ιωαννου μετα ιουδαιων περι καθαρισμου ²⁶και

ήλθον προς τον ιωαννην και ειπον αυτω ραββι ος ην μετα σου περαν του ιορδανου ω συ μεμαρτυρηκας ιδε ουτος βαπτίζει και παντες ερχονται προς αυτον ²⁷απεκριθη ιωαννης και ειπεν ου δυναται ανθρωπος λαμβανειν ουδεν εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του ουρανου ²⁸αυτοι υμεις μοι μαρτυρειτε οτι ειπον ουκ ειμι εγω ο χριστος αλλ οτι απεσταλμενος ειμι εμπροσθεν εκεινου ²⁹ο εχων την νυμφην νυμφιος εστιν ο δε φιλος του νυμφιου ο εστηκως και ακουων αυτου χαρα χαιρει δια την φωνην του νυμφιου αυτη ουν η χαρα η εμη πεπληρωται ³⁰εκεινον δει αυξανειν εμε δε ελαττουσθαι ³¹ο ανωθεν ερχομενος επανω παντων εστιν ο ων εκ της γης εκ της γης εστιν και εκ της γης λαλει ο εκ του ουρανου ερχομενος επανω παντων εστιν ³²και ο εωρακεν και ηκουσεν τουτο μαρτυρει και την μαρτυριαν αυτου ουδεις λαμβανει ³³ο λαβων αυτου την μαρτυριαν εσφραγισεν οτι ο θεος αληθης εστιν ³⁴ον γαρ απεστειλεν ο θεος τα ρηματα του θεου λαλει ου γαρ εκ μετρου διδωσιν ο θεος το πνευμα ³⁵ο πατηρ αγαπα τον υιον και παντα δεδωκεν εν τη χειρι αυτου ³⁶ο πιστευων εις τον υιον εχει ζωην αιωνιον ο δε απειθων τω υιω ουκ οφεται ζωην αλλ η οργη του θεου μενει επ αυτον

4ως ουν εγνω ο κυριος οτι ηκουσαν οι φαρισαιοι οτι ιησους πλειονας μαθητας ποιει και βαπτίζει η ιωαννης ²και τοιγε ιησους αυτος ουκ εβαπτιζεν αλλ οι μαθηται αυτου ³αφηκεν την ιουδαιαν και απηλθεν παλιν εις την γαλιλαιαν ⁴εδει δε αυτον διερχεσθαι δια της σαμαρειας ⁵ερχεται ουν εις πολιν της σαμαρειας λεγομενην συχαρ πλησιον του χωριου ο εδωκεν ιακωβ ιωσηφ τω υιω αυτου ⁶ην δε εκει πηγη του ιακωβ ο ουν ιησους κεκοπιακως εκ της οδοποριας εκαθεζετο ουτως επι τη πηγη ωρα ην ωσει εκτη ⁷ερχεται γυνη εκ της σαμαρειας αντλησαι υδωρ λεγει αυτη ο ιησους δος μοι πειν ⁸οι γαρ μαθηται αυτου απεληλυθεισαν εις την πολιν ινα τροφας αγορασωσιν ⁹λεγει ουν αυτω η γυνη η σαμαρειτις πως συ ιουδαιος ων παρ εμου πειν αιτεις ουσης γυναικος σαμαρειτιδος ου γαρ συγχρωνται ιουδαιοι σαμαρειταις ¹⁰απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη ει ηδεις την δωρεαν του θεου και τις εστιν ο λεγων σοι δος μοι πειν συ ανητησας αυτον και εδωκεν αν σοι υδωρ ζων ¹¹λεγει αυτω η γυνη κυριε ουτε αντλημα εχεις και το φρεαρ εστιν βαθυ ποθεν ουν εχεις το υδωρ το ζων ¹²μη συ μειζων ει του πατρος ημων ιακωβ ος εδωκεν ημιν το φρεαρ και αυτος εξ αυτου επιεν και οι υιοι αυτου και τα θρεμματα αυτου ¹³απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτη πας ο πινων εκ του υδατος τουτου διψησει παλιν ¹⁴ος δ αν πιη εκ του υδατος ου εγω δωσω αυτω ου μη διψησει εις τον αιωνα αλλα το υδωρ ο δωσω αυτω γενησεται εν αυτω πηγη υδατος αλλομενου εις ζωην αιωνιον ¹⁵λεγει προς αυτον η γυνη κυριε δος μοι τουτο το υδωρ ινα μη διψω μηδε ερχωμαι ενθαδε αντλειν ¹⁶λεγει αυτη ο ιησους υπαγε φωνησον τον ανδρα σου και ελθε ενθαδε ¹⁷απεκριθη η γυνη και ειπεν ουκ εχω ανδρα λεγει αυτη ο ιησους κα-

ως ειπας οτι ανδρα ουκ εχω ¹⁸πεντε γαρ ανδρας εσχες και νυν ον εχεις ουκ εστιν σου ανηρ τουτο αληθες ειρηκας ¹⁹λεγει αυτω η γυνη κυριε θεωρω οτι προφητης ει συ ²⁰οι πατερες ημων εν τουτω τω ορει προσεκυνησαν και υμεις λεγετε οτι εν ιεροσολυμοις εστιν ο τοπος οπου δει προσκυνειν ²¹λεγει αυτη ο ιησους γυναι πιστευσον μοι οτι ερχεται ωρα οτε ουτε εν τω ορει τουτω ουτε εν ιεροσολυμοις προσκυνησετε τω πατρι ²²υμεις προσκυνειτε ο ουκ οιδατε ημεις προσκυνουμεν ο οιδαμεν οτι η σωτηρια εκ των ιουδαιων εστιν ²³αλλ ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι αληθινοι προσκυνηται προσκυνησουσιν τω πατρι εν πνευματι και αληθεια και γαρ ο πατηρ τοιουτους ζητει τους προσκυνουντας αυτον ²⁴πνευμα ο θεος και τους προσκυνουντας αυτον εν πνευματι και αληθεια δει προσκυνειν ²⁵λεγει αυτω η γυνη οίδα οτι μεσσιας ερχεται ο λεγομενος χριστος οταν ελθη εκεινος αναγγελοι ημιν παντα ²⁶λεγει αυτη ο ιησους εγω ειμι ο λαλων σοι ²⁷και επι τουτω ηλθον οι μαθηται αυτου και εθαυμασαν οτι μετα γυναικος ελαλει ουδεις μεντοι ειπεν τι ζητεις η τι λαλεις μετ αυτης ²⁸αφηκεν ουν την υδριαν αυτης η γυνη και απηλθεν εις την πολιν και λεγει τοις ανθρωποις ²⁹δευτε ιδετε ανθρωπον ος ειπεν μοι παντα οσα εποιησα μητι ουτος εστιν ο χριστος ³⁰εξηλθον ουν εκ της πολεως και ηρχοντο προς αυτον ³¹εν δε τω μεταξυ ηρωτων αυτον οι μαθηται λεγοντες ραββι φαγε ³²ο δε ειπεν αυτοις εγω βρωσιν εχω φαγειν ην υμεις ουκ οιδατε ³³ελεγον ουν οι μαθηται προς αλληλους μη τις ηνεγκεν αυτω φαγειν ³⁴λεγει αυτοις ο ιησους εμον βρωμα εστιν ινα ποιω το θελημα του πεμφαντος με και τελειωσω αυτου το εργον ³⁵ουκ υμεις λεγετε οτι ετι τετραμηνον εστιν και ο θερισμος ερχεται ιδου λεγω υμιν επαρατε τους οφθαλμους υμων και θεασασθε τας χωρας οτι λευκαι εισιν προς θερισμον ηδη ³⁶και ο θεριζων μισθον λαμβανει και συναγει καρπον εις ζωην αιωνιον ινα και ο σπειρων ομου χαιρη και ο θεριζων ³⁷εν γαρ τουτω ο λογος εστιν ο αληθινος οτι αλλος εστιν ο σπειρων και αλλος ο θεριζων ³⁸εγω απεστειλα υμας θεριζειν ο ουκ υμεις κεκοπιακατε αλλοι κεκοπιακασιν και υμεις εις τον κοπον αυτων εισεληλυθατε ³⁹εκ δε της πολεως εκεινης πολλοι επιστευσαν εις αυτον των σαμαρειτων δια τον λογον της γυναικος μαρτυρουσης οτι ειπεν μοι παντα οσα εποιησα ⁴⁰ως ουν ηλθον προς αυτον οι σαμαρειται ηρωτων αυτον μειναι παρ αυτοις και εμεινεν εκει δυο ημερας ⁴¹και πολλω πλειους επιστευσαν δια τον λογον αυτου ⁴²τη τε γυναικι ελεγον οτι ουκετι δια την σην λαλιαν πιστευομεν αυτοι γαρ ακηκοαμεν και οιδαμεν οτι ουτος εστιν αληθως ο σωτηρ του κοσμου ο χριστος ⁴³μετα δε τας δυο ημερας εξηλθεν εκειθεν και απηλθεν εις την γαλιλαιαν ⁴⁴αυτος γαρ ο ιησους εμαρτυρησεν οτι προφητης εν τη ιδια πατριδι τιμην ουκ εχει ⁴⁵οτε ουν ηλθεν εις την γαλιλαιαν εδεξαντο αυτον οι γαλιλαιοι παντα εωρακοτες α εποιησεν εν ιεροσολυμοις εν τη εορτη και αυτοι γαρ ηλθον εις την εορτην ⁴⁶ηλθεν ουν ο ιησους παλιν εις την κανα της γαλιλαιας οπου εποιησεν

το υδωρ οινον και ην τις βασιλικος ου ο υιος ησθenei εν καπερναουμ⁴⁷ ουτος ακουσας οτι ιησους ηκει εκ της ιουδαιας εις την γαλιλαιαν απηλθεν προς αυτον και ηρωτα αυτον ινα καταβη και ιασηται αυτου τον υιον ημελλον γαρ αποθνησκειν⁴⁸ ειπεν ουν ο ιησους προς αυτον εαν μη σημεια και τερατα ιδητε ου μη πιστευσητε⁴⁹ λεγει προς αυτον ο βασιλικος κυριε καταβηθι πριν αποθανειν το παιδιον μου⁵⁰ λεγει αυτω ο ιησους πορευου ο υιος σου ζη και επιστευσεν ο ανθρωπος τω λογω ω ειπεν αυτω ιησους και επορευετο⁵¹ ηδη δε αυτου καταβαινοντος οι δουλοι αυτου απηνητησαν αυτω και απηγγειλαν λεγοντες οτι ο παις σου ζη⁵² επιθετο ουν παρ αυτων την ωραν εν η κομψοτερον εσχεν και ειπον αυτω οτι χθες ωραν εβδομην αφηκεν αυτον ο πυρετος⁵³ εγνω ουν ο πατηρ οτι εν εκεινη τη ωρα εν η ειπεν αυτω ο ιησους οτι ο υιος σου ζη και επιστευσεν αυτος και η οικια αυτου ολη⁵⁴ τουτο παλιν δευτερον σημειον εποιησεν ο ιησους ελθων εκ της ιουδαιας εις την γαλιλαιαν

5 μετα ταυτα ην εορτη των ιουδαιων και ανεβη ο ιησους εις ιεροσολυμα² εστιν δε εν τοις ιεροσολυμοις επι τη προβατικη κολυμβηθρα η επιλεγομενη εβραιστι βηθεσδα πεντε στοας εχουσα³ εν ταυταις κατεκειτο πληθος πολυ των ασθενουντων τυφλων χωλων ξηρων εκδεχομενων την του υδατος κινησιν⁴ αγγελος γαρ κατα καιρον κατεβαινεν εν τη κολυμβηθρα και εταρασσεν το υδωρ ο ουν πρωτος εμβας μετα την ταραχην του υδατος υγιης εγινετο ω δηποτε κατειχετο νοσηματι⁵ ην δε τις ανθρωπος εκει τριακονταοκτω ετη εχων εν τη ασθeneια⁶ τουτον ιδων ο ιησους κατακειμενον και γνους οτι πολυ ηδη χρονον εχει λεγει αυτω θελεις υγιης γενεσθαι⁷ απεκριθη αυτω ο ασθενων κυριε ανθρωπον ουκ εχω ινα οταν ταραχθη το υδωρ βαλλη με εις την κολυμβηθραν εν ω δε ερχομαι εγω αλλος προ εμου καταβαινει⁸ λεγει αυτω ο ιησους εγειραι αρον τον κραββατον σου και περιπατει⁹ και ευθεως εγενετο υγιης ο ανθρωπος και ηρην τον κραββατον αυτου και περιπατει ην δε σαββατον εν εκεινη τη ημερα¹⁰ ελεγον ουν οι ιουδαιοι τω τεθεραπευμενω σαββατον εστιν ουκ εξεστιν σοι αραι τον κραββατον¹¹ απεκριθη αυτοις ο ποιησας με υγιη εκεινος μοι ειπεν αρον τον κραββατον σου και περιπατει¹² ηρωτησαν ουν αυτον τις εστιν ο ανθρωπος ο ειπων σοι αρον τον κραββατον σου και περιπατει¹³ ο δε ιαθεις ουκ ηδει τις εστιν ο γαρ ιησους εξενευσεν οχλου οντος εν τω τοπω¹⁴ μετα ταυτα ευρισκει αυτον ο ιησους εν τω ιερω και ειπεν αυτω ιδε υγιης γεγονας μηκετι αμαρτανε ινα μη χειρον τι σοι γενηται¹⁵ απηλθεν ο ανθρωπος και ανηγγειλεν τοις ιουδαιοις οτι ιησους εστιν ο ποιησας αυτον υγιη¹⁶ και δια τουτο εδιωκον τον ιησουν οι ιουδαιοι και εζητουν αυτον αποκτειναι οτι ταυτα εποιει εν σαββατω¹⁷ ο δε ιησους απεκρινατο αυτοις ο πατηρ μου εως αρτι εργαζεται καγω εργαζομαι¹⁸ δια τουτο ουν μαλλον εζητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι οτι ου μονον ελυεν το σαββατον αλλα και πατερα ιδιον ελεγεν τον θεον

ισον εαυτον ποιων τω θεω¹⁹ απεκρινατο ουν ο ιησους και ειπεν αυτοις αμην αμην λεγω υμιν ου δυναται ο υιος ποιειν αφ εαυτου ουδεν εαν μη τι βλεπη τον πατερα ποιουντα α γαρ αν εκεινος ποιη ταυτα και ο υιος ομοιως ποιει²⁰ ο γαρ πατηρ φιλει τον υιον και παντα δεικνυσιν αυτω α αυτος ποιει και μειζονα τουτων δειξει αυτω εργα ινα υμεις θαυμαζητε²¹ ωσπερ γαρ ο πατηρ εγειρει τους νεκρους και ζωοποιει ουτως και ο υιος ους θελει ζωοποιει²² ουδε γαρ ο πατηρ κρινει ουδενα αλλα την κρισιν πασαν δεδωκεν τω υιω²³ ινα παντες τιμωσιν τον υιον καθως τιμωσιν τον πατερα ο μη τιμων τον υιον ου τιμα τον πατερα τον πεμφαντα αυτον²⁴ αμην αμην λεγω υμιν οτι ο τον λογον μου ακουων και πιστευων τω πεμφαντι με εχει ζωην αιωνιον και εις κρισιν ουκ ερχεται αλλα μεταβεβηκεν εκ του θανατου εις την ζωην²⁵ αμην αμην λεγω υμιν οτι ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι νεκροι ακουσονται της φωνης του υιου του θεου και οι ακουσαντες ζησονται²⁶ ωσπερ γαρ ο πατηρ εχει ζωην εν εαυτω ουτως εδωκεν και τω υιω ζωην εχειν εν εαυτω²⁷ και εξουσιαν εδωκεν αυτω και κρισιν ποιειν οτι υιος ανθρωπου εστιν²⁸ μη θαυμαζετε τουτο οτι ερχεται ωρα εν η παντες οι εν τοις μνημειοις ακουσονται της φωνης αυτου²⁹ και εκπορευσονται οι τα αγαθα ποιησαντες εις αναστασιν ζωης οι δε τα φαυλα πραξαντες εις αναστασιν κρισεως³⁰ ου δυναμαι εγω ποιειν απ εμαυτου ουδεν καθως ακουω κρινω και η κρισις η εμη δικαια εστιν οτι ου ζητω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμφαντος με πατρος³¹ εαν εγω μαρτυρω περι εμαυτου η μαρτυρια μου ουκ εστιν αληθης³² αλλος εστιν ο μαρτυρων περι εμου και οιδα οτι αληθης εστιν η μαρτυρια ην μαρτυρει περι εμου³³ υμεις απεσταλκατε προς ιωαννην και μεμαρτυρηκεν τη αληθεια³⁴ εγω δε ου παρα ανθρωπου την μαρτυριαν λαμβανω αλλα ταυτα λεγω ινα υμεις σωθητε³⁵ εκεινος ην ο λυχνος ο καιομενος και φαινων υμεις δε ηθελησατε αγαλλιασθηναι προς ωραν εν τω φωτι αυτου³⁶ εγω δε εχω την μαρτυριαν μειζω του ιωαννου τα γαρ εργα α εδωκεν μοι ο πατηρ ινα τελειωσω αυτα αυτα τα εργα α εγω ποιω μαρτυρει περι εμου οτι ο πατηρ με απεσταλκεν³⁷ και ο πεμφας με πατηρ αυτος μεμαρτυρηκεν περι εμου ουτε φωνην αυτου ακηκοατε πωποτε ουτε ειδος αυτου εωρακατε³⁸ και τον λογον αυτου ουκ εχετε μενοντα εν υμιν οτι ον απεστειλεν εκεινος τουτω υμεις ου πιστευετε³⁹ ερευνατε τας γραφας οτι υμεις δοκειτε εν αυταις ζωην αιωνιον εχειν και εκειναι εισιν αι μαρτυρουσαι περι εμου⁴⁰ και ου θελετε ελθειν προς με ινα ζωην εχητε⁴¹ δοξαν παρα ανθρωπων ου λαμβανω⁴² αλλ εγνωκα υμας οτι την αγαπην του θεου ουκ εχετε εν εαυτοις⁴³ εγω εληλυθα εν τω ονοματι του πατρος μου και ου λαμβανετε με εαν αλλος ελθη εν τω ονοματι τω ιδιω εκεινον ληψεσθε⁴⁴ πως δυνασθε υμεις πιστευσαι δοξαν παρα αλληλων λαμβανοντες και την δοξαν την παρα του μονου θεου ου ζητετε⁴⁵ μη δοκειτε οτι εγω κατηγορησω υμων προς τον πατερα εστιν ο κατηγορων υμων μωσης εις ον υμεις ηλιπικατε⁴⁶ ει γαρ επιστευετε μωση

επιστευετε αν εμοι περι γαρ εμου εκεινος εγραψεν ⁴⁷ει δε τοις εκεινου γραμμασιν ου πιστευετε πως τοις εμοις ρημασιν πιστευετε

Μετα ταυτα απηλθεν ο ιησους περαν της θαλασσης της γαλιλαιας της τιβεριαδος ²και ηκολουθει αυτω οχλος ασθενουντων ³ανηλθεν δε εις το ορος ο ιησους και εκει εκαθητο μετα των μαθητων αυτου ⁴ην δε εγγυς το πασχα η εορτη των ιουδαιων ⁵επαρας ουν ο ιησους τους οφθαλμους και θεασαμενος οτι πολυς οχλος ερχεται προς αυτον λεγει προς τον φιλιππον ποθεν αγορασομεν αρτους ινα φαγωσιν ουτοι ⁶τουτο δε ελεγεν πειραζων αυτον αυτος γαρ ηδει τι εμελλεν ποιειν ⁷απεκριθη αυτω φιλιππος διακοσιων δηναριων αρτοι ουκ αρκουσιν αυτοις ινα εκαστος αυτων βραχυ τι λαβη ⁸λεγει αυτω εις εκ των μαθητων αυτου ανδρεας ο αδελφος σιμωνος πετρου ⁹εστιν παιδαριον εν ωδε ο εχει πεντε αρτους κριθινοους και δυο οψαρια αλλα ταυτα τι εστιν εις τοσουτου ¹⁰ειπεν δε ο ιησους ποιησατε τους ανθρωπους αναπεσειν ην δε χορτος πολυς εν τω τοπω ανεπεσον ουν οι ανδρες τον αριθμον ωσει πεντακισχιλιοι ¹¹ελαβεν δε τους αρτους ο ιησους και ευχαριστησας διεδωκεν τοις μαθηταις οι δε μαθηται τοις ανακειμενοις ομοιως και εκ των οψαριων οσον ηθελον ¹²ως δε ενεπλησθησαν λεγει τοις μαθηταις αυτου συναγαγετε τα περισσευσαντα κλασματα ινα μη τι αποληται ¹³συνηγαγον ουν και εγεμισαν δωδεκα κοφινους κλασματων εκ των πεντε αρτων των κριθινων α επερисσευσεν τοις βεβρωκοσιν ¹⁴οι ουν ανθρωποι ιδοντες ο εποιησεν σημειον ο ιησους ελεγον οτι ουτος εστιν αληθως ο προφητης ο ερχομενος εις τον κοσμον ¹⁵ιησους ουν γνους οτι μελλουσιν ερχεσθαι και αρπαζειν αυτον ινα ποιησωσιν αυτον βασιλεα ανεχωρησεν παλιν εις το ορος αυτος μονος ¹⁶ως δε οψια εγενετο κατεβησαν οι μαθηται αυτου επι την θαλασσαν ¹⁷και εμβαντες εις το πλοιοι ηρχοντο περαν της θαλασσης εις καπερναουμ και σκοτια ηδη εγεγονει και ουκ εληλυθει προς αυτους ο ιησους ¹⁸η τε θαλασσα ανεμου μεγαλου πνεοντος διηγειρετο ¹⁹εληλακοτες ουν ως σταδιους εικοσιπεντε η τριακοντα θεωρουσιν τον ιησουν περιπατουντα επι της θαλασσης και εγγυς του πλοιου γινομενον και εφοβηθησαν ²⁰ο δε λεγει αυτοις εγω ειμι μη φοβεισθε ²¹ηθελον ουν λαβειν αυτον εις το πλοιοι και ευθεως το πλοιοι ενεγενετο επι της γης εις ην υπηγον ²²τη επαυριον ο οχλος ο εστηκως περαν της θαλασσης ιδων οτι πλοιαριον αλλο ουκ ην εκει ει μη εν εκεινο εις ο ενεβησαν οι μαθηται αυτου και οτι ου συνεισηλθεν τοις μαθηταις αυτου ο ιησους εις το πλοιαριον αλλα μονοι οι μαθηται αυτου απηλθον ²³αλλα δε ηλθεν πλοιαρια εκ τιβεριαδος εγγυς του τοπου οπου εφαγον τον αρτον ευχαριστησαντος του κυριου ²⁴οτε ουν ειδεν ο οχλος οτι ιησους ουκ εστιν εκει ουδε οι μαθηται αυτου ενεβησαν και αυτοι εις τα πλοια και ηλθον εις καπερναουμ ζητουντες τον ιησουν ²⁵και ευροντες αυτον περαν της θαλασσης ειπον αυτω ραββι

ποτε ωδε γεγονας ²⁶απεκριθη αυτοις ο ιησους και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν ζητειτε με ουχ οτι ειδετε σημεια αλλ οτι εφαγετε εκ των αρτων και εχορτασθητε ²⁷εργαζεσθε μη την βρωσιν την απολλυμενην αλλα την βρωσιν την μενουσαν εις ζωην αιωνιον ην ο υιος του ανθρωπου υμιν δωσει τουτον γαρ ο πατηρ εσφραγισεν ο θεος ²⁸ειπον ουν προς αυτον τι ποιουμεν ινα εργαζομεθα τα εργα του θεου ²⁹απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το εργον του θεου ινα πιστευσητε εις ον απεστειλεν εκεινος ³⁰ειπον ουν αυτω τι ουν ποιεις συ σημειον ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν σοι τι εργαζη ³¹οι πατερες ημων το μαννα εφαγον εν τη ερημω καθως εστιν γεγραμμενον αρτον εκ του ουρανου εδωκεν αυτοις φαγειν ³²ειπεν ουν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν ου μωσης δεδωκεν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου αλλ ο πατηρ μου διδωσιν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου τον αληθινον ³³ο γαρ αρτος του θεου εστιν ο καταβαινων εκ του ουρανου και ζωην διδους τω κοσμω ³⁴ειπον ουν προς αυτον κυριε παντοτεδος ημιν τον αρτον τουτον ³⁵ειπεν δε αυτοις ο ιησους εγω ειμι ο αρτος της ζωης ο ερχομενος προς με ου μη πειναση και ο πιστευων εις εμε ου μη διψηση πωποτε ³⁶αλλ ειπον υμιν οτι και εωρακατε με και ου πιστευετε ³⁷παν ο διδωσιν μοι ο πατηρ προς εμε ηξει και τον ερχομενον προς με ου μη εκβαλω εξω ³⁸οτι καταβεβηκα εκ του ουρανου ουχ ινα ποιω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμφαντος με ³⁹τουτο δε εστιν το θελημα του πεμφαντος με πατρος ινα παν ο δεδωκεν μοι μη απολεσω εξ αυτου αλλα αναστησω αυτο εν τη εσχατη ημερα ⁴⁰τουτο δε εστιν το θελημα του πεμφαντος με ινα πας ο θεωρων τον υιον και πιστευων εις αυτον εχη ζωην αιωνιον και αναστησω αυτον εγω τη εσχατη ημερα ⁴¹εγογγυζον ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι ειπεν εγω ειμι ο αρτος ο καταβας εκ του ουρανου ⁴²και ελεγον ουχ ουτος εστιν ιησους ο υιος ιωσηφ ου ημεις οιδαμεν τον πατερα και την μητερα πως ουν λεγει ουτος οτι εκ του ουρανου καταβεβηκα ⁴³απεκριθη ουν ο ιησους και ειπεν αυτοις μη γογγυζετε μετ αλληλων ⁴⁴ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη ο πατηρ ο πεμφας με ελκυση αυτον και εγω αναστησω αυτον τη εσχατη ημερα ⁴⁵εστιν γεγραμμενον εν τοις προφηταις και εσονται παντες διδακτοι του θεου πας ουν ο ακουσας παρα του πατρος και μαθων ερχεται προς με ⁴⁶ουχ οτι τον πατερα τις εωρακεν ει μη οων παρα του θεου ουτος εωρακεν τον πατερα ⁴⁷αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε εχει ζωην αιωνιον ⁴⁸εγω ειμι ο αρτος της ζωης ⁴⁹οι πατερες υμων εφαγον το μαννα εν τη ερημω και απεθανον ⁵⁰ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του ουρανου καταβαινων ινα τις εξ αυτου φαγη και μη αποθανη ⁵¹εγω ειμι ο αρτος ο ζων ο εκ του ουρανου καταβας εαν τις φαγη εκ τουτου του αρτου ζησεται εις τον αιωνα και ο αρτος δε ον εγω δωσω η σαρχ μου εστιν ην εγω δωσω υπερ της του κοσμου ζωης ⁵²εμαχοντο ουν προς αλληλους οι ιουδαιοι λεγοντες πως δυναται ουτος ημιν δουναι την σαρχα φαγειν ⁵³ειπεν ουν αυτοις ο ιη-

σους αμην αμην λεγω υμιν εαν μη φαγητε την σαρκα του υιου του ανθρωπου και πιητε αυτου το αιμα ουκ εχετε ζωην εν εαυτοις ⁵⁴ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εχει ζωην αιωνιον και εγω αναστησω αυτον τη εσχατη ημερα ⁵⁵η γαρ σαρξ μου αληθως εστιν βρωσις και το αιμα μου αληθως εστιν ποσις ⁵⁶ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εν εμοι μενει καγω εν αυτω ⁵⁷καθως απεστειλεν με ο ζων πατηρ καγω ζω δια τον πατερα και ο τρωγων με κακεινος ζησεται δι εμε ⁵⁸ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του ουρανου καταβας ου καθως εφαγον οι πατερες υμων το μαννα και απεθανον ο τρωγων τουτον τον αρτον ζησεται εις τον αιωνα ⁵⁹ταυτα ειπεν εν συναγωγη διδασκων εν καπερναουμ ⁶⁰πολλοι ουν ακουσαντες εκ των μαθητων αυτου ειπον σκληρος εστιν ουτος ο λογος τις δυναται αυτου ακουειν ⁶¹ειδως δε ο ιησους εν εαυτω οτι γογγυζουσιν περι τουτου οι μαθηται αυτου ειπεν αυτοις τουτο υμας σκανδαλιζει ⁶²εαν ουν θεωρητε τον υιον του ανθρωπου αναβαινοντα οπου ην το προτερον ⁶³το πνευμα εστιν το ζωοποιουν η σαρξ ουκ ωφελει ουδεν τα ρηματα α εγω λαλω υμιν πνευμα εστιν και ζωη εστιν ⁶⁴αλλ εισιν εξ υμων τινες οι ου πιστευουσιν ηδει γαρ εξ αρχης ο ιησους τινες εισιν οι μη πιστευοντες και τις εστιν ο παραδωσων αυτον ⁶⁵και ελεγεν δια τουτο ειρηκα υμιν οτι ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του πατρος μου ⁶⁶εκ τουτου πολλοι απηλθον των μαθητων αυτου εις τα οπισω και ουκετι μετ αυτου περιεπατουν ⁶⁷ειπεν ουν ο ιησους τοις δωδεκα μη και υμεις θελετε υπαγειν ⁶⁸απεκριθη ουν αυτω σιμων πετρος κυριε προς τινα απελευσομεθα ρηματα ζωης αιωνιου εχεις ⁶⁹και ημεις πεπιστευκαμεν και εγνωκαμεν οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου του ζωντος ⁷⁰απεκριθη αυτοις ο ιησους ουκ εγω υμας τους δωδεκα εξελεξαμην και εξ υμων εις διαβολος εστιν ⁷¹ελεγεν δε τον ιουδαν σιμωνος ισκαριωτην ουτος γαρ ημελλεν αυτον παραδιδοναι εις ων εκ των δωδεκα

7 και περιεπατει ο ιησους μετα ταυτα εν τη γαλιλαια ου γαρ ηθελεν εν τη ιουδαια περιπατειν οτι εξητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι ²ην δε εγγυς η εορτη των ιουδαιων η σκηνοπηγια ³ειπον ουν προς αυτον οι αδελφοι αυτου μεταβηθι εντευθεν και υπαγε εις την ιουδαιαν ινα και οι μαθηται σου θεωρησωσιν τα εργα σου α ποιεις ⁴ουδεις γαρ εν κρυπτω τι ποιει και ζητει αυτος εν παρρησια ειναι ει ταυτα ποιεις φανερωσον σεαυτον τω κοσμω ⁵ουδε γαρ οι αδελφοι αυτου επιστευον εις αυτον ⁶λεγει ουν αυτοις ο ιησους ο καιρος ο εμος ουπω παρεστιν ο δε καιρος ο υμετερος παντοτε εστιν ετοιμος ⁷ου δυναται ο κοσμος μισειν υμας εμε δε μισει οτι εγω μαρτυρω περι αυτου οτι τα εργα αυτου πονηρα εστιν ⁸υμεις αναβητε εις την εορτην ταυτην εγω ουπω αναβαινω εις την εορτην ταυτην οτι ο καιρος ο εμος ουπω πεπληρωται ⁹ταυτα δε ειπων αυτοις εμεινεν εν τη γαλιλαια ¹⁰ως δε ανεβησαν οι αδελφοι αυτου τοτε και αυτος ανεβη εις

την εορτην ου φανερωσ αλλ ως εν κρυπτω ¹¹οι ουν ιουδαιοι εξητουν αυτον εν τη εορτη και ελεγον που εστιν εκεινος ¹²και γογγυσμος πολυς περι αυτου ην εν τοις οχλοις οι μεν ελεγον οτι αγαθος εστιν αλλοι δε ελεγον ου αλλα πλανα τον οχλον ¹³ουδεις μεντοι παρρησια ελαλει περι αυτου δια τον φοβον των ιουδαιων ¹⁴ηδη δε της εορτης μεσουσης ανεβη ο ιησους εις το ιερον και εδιδασκεν ¹⁵και εθαυμαζον οι ιουδαιοι λεγοντες πως ουτος γραμματα οιδεν μη μεμαθηκως ¹⁶απεκριθη αυτοις ο ιησους και ειπεν η εμη διδαχη ουκ εστιν εμη αλλα του πεμφαντος με ¹⁷εαν τις θελη το θελημα αυτου ποιειν γνωσεται περι της διδαχης ποτερον εκ του θεου εστιν η εγω απ εμαυτου λαλω ¹⁸ο αφ εαυτου λαλων την δοξαν την ιδιαν ζητει ο δε ζητων την δοξαν του πεμφαντος αυτου ουτος αληθης εστιν και αδικια εν αυτω ουκ εστιν ¹⁹ου μωσης δεδωκεν υμιν τον νομον και ουδεις εξ υμων ποιει τον νομον τι με ζητετε αποκτειναι ²⁰απεκριθη ο οχλος και ειπεν δαιμονιον εχεις τις σε ζητει αποκτειναι ²¹απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτοις εν εργον εποησα και παντες θαυμαζετε ²²δια τουτο μωσης δεδωκεν υμιν την περιτομην ουχ οτι εκ του μωσεως εστιν αλλ εκ των πατερων και εν σαββατω περιτεμνετε ανθρωπον ²³ει περιτομην λαμβανει ανθρωπος εν σαββατω ινα μη λυθη ο νομος μωσεως εμοι χολατε οτι ολον ανθρωπον υγη εποησα εν σαββατω ²⁴μη κρινετε κατ οφιν αλλα την δικαιαν κρισιν κρινατε ²⁵ελεγον ουν τινες εκ των ιεροσολυμιτων ουχ ουτος εστιν ον ζητουςιν αποκτειναι ²⁶και ιδε παρρησια λαλει και ουδεν αυτω λεγουσιν μηποτε αληθως εγνωσαν οι αρχοντες οτι ουτος εστιν αληθως ο χριστος ²⁷αλλα τουτον οίδαμεν ποθεν εστιν ο δε χριστος οταν ερχηται ουδεις γνωσκει ποθεν εστιν ²⁸εκραξεν ουν εν τω ιερω διδασκων ο ιησους και λεγων καμε οιδατε και οιδατε ποθεν ειμι και απ εμαυτου ουκ εληλυθα αλλ εστιν αληθινος ο πεμφας με ον υμεις ουκ οιδατε ²⁹εγω δε οίδα αυτον οτι παρ αυτου ειμι κακεινος με απεστειλεν ³⁰εζητουν ουν αυτον πιασαι και ουδεις επεβαλεν επ αυτον την χειρα οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου ³¹πολλοι δε εκ του οχλου επιστευσαν εις αυτον και ελεγον οτι ο χριστος οταν ελθη μητι πλειονα σημεια τουτων ποιησει ων ουτος εποησεν ³²ηκουσαν οι φαρισαιοι του οχλου γογγυζοντος περι αυτου ταυτα και απεστειλαν οι φαρισαιοι και οι αρχιερεις υπηρετας ινα πιασωσιν αυτον ³³ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ετι μικρον χρονον μεθ υμων ειμι και υπαγω προς τον πεμφαντα με ³⁴ζητησετε με και ουχ ευρησετε και οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν ³⁵ειπον ουν οι ιουδαιοι προς εαυτους που ουτος μελλει πορευεσθαι οτι ημεις ουχ ευρησομεν αυτον μη εις την διασποραν των ελληνων μελλει πορευεσθαι και διδασκειν τους ελληνας ³⁶τις εστιν ουτος ο λογος ον ειπεν ζητησετε με και ουχ ευρησετε και οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν ³⁷εν δε τη εσχατη ημερα τη μεγαλη της εορτης ειστηκει ο ιησους και εκραξεν λεγων εαν τις διψα ερχεσθω προς με και πινετω ³⁸ο πιστευων εις εμε καθως ειπεν η γραφη ποταμοι εκ της κοιλιας αυτου ρεουσουσιν

υδατος ζωντος ³⁹τουτο δε ειπεν περι του πνευματος ου εμελλον λαμβανειν οι πιστευοντες εις αυτον ουπω γαρ ην πνευμα αγιον οτι ο ιησους ουδεπω εδοξασθη ⁴⁰πολλοι ουν εκ του οχλου ακουσαντες τον λογον ελεγον ουτος εστιν αληθως ο προφητης ⁴¹αλλοι ελεγον ουτος εστιν ο χριστος αλλοι δε ελεγον μη γαρ εκ της γαλιλαιας ο χριστος ερχεται ⁴²ουχι η γραφη ειπεν οτι εκ του σπερματος δαβιδ και απο βηθλεεμ της κωμης οπου ην δαβιδ ο χριστος ερχεται ⁴³σχισμα ουν εν τω οχλω εγενετο δι αυτον ⁴⁴τινες δε ηθελον εξ αυτων πιασαι αυτον αλλ ουδεις επεβαλεν επ αυτον τας χειρας ⁴⁵ηλθον ουν οι υπηρεται προς τους αρχιερεις και φαρισαιους και ειπον αυτοις εκεινοι διατι ουκ ηγαγετε αυτον ⁴⁶απεκριθησαν οι υπηρεται ουδεποτε ουτως ελαλησεν ανθρωπος ως ουτος ο ανθρωπος ⁴⁷απεκριθησαν ουν αυτοις οι φαρισαιοι μη και υμεις πεπλανησθε ⁴⁸μη τις εκ των αρχοντων επιστευσεν εις αυτον η εκ των φαρισαιων ⁴⁹αλλ ο οχλος ουτος ο μη γινωσκων τον νομον επικαταρατοι εισιν ⁵⁰λεγει νικοδημος προς αυτους ο ελθων νυκτος προς αυτον εις ων εξ αυτων ⁵¹μη ο νομος ημων κρινει τον ανθρωπον εαν μη ακουση παρ αυτου προτερον και γνω τι ποιει ⁵²απεκριθησαν και ειπον αυτω μη και συ εκ της γαλιλαιας ει ερευνησον και ιδε οτι προφητης εκ της γαλιλαιας ουκ εγηγγερται ⁵³και επορευθη εκαστος εις τον οικον αυτου

8. Ο ιησους δε επορευθη εις το ορος των ελαιων ²ορθρου δε παλιν παρεγενετο εις το ιερον και πας ο λαος ηρχετο προς αυτον και καθισας εδιδασκεν αυτους ³αγουσιν δε οι γραμματεις και οι φαρισαιοι προς αυτον γυναικα εν μοιχεια κατελιημενην και στησαντες αυτην εν μεσω ⁴λεγουσιν αυτω διδασκαλε αυτη η γυνη κατελιηθη επαυτοφωρω μοιχευομενη ⁵εν δε τω νομω μωσης ημιν ενετειλατο τας τοιαυτας λιθοβολεισθαι συ ουν τι λεγεις ⁶τουτο δε ελεγον πειραζοντες αυτον ινα εχωσιν κατηγορειν αυτου ο δε ιησους κατω κυφας τω δακτυλω εγραφεν εις την γην ⁷ως δε επεμενον ερωτωντες αυτον ανακυφας ειπεν προς αυτους ο αναμαρτητος υμων πρωτος τον λιθον επ αυτη βαλετω ⁸και παλιν κατω κυφας εγραφεν εις την γην ⁹οι δε ακουσαντες και υπο της συνειδησεως ελεγχομενοι εξηρχοντο εις καθ εις αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων εως των εσχατων και κατελειφθη μονος ο ιησους και η γυνη εν μεσω εστωσα ¹⁰ανακυφας δε ο ιησους και μηδεν θεασαμενος πλην της γυναικος ειπεν αυτη η γυνη που εισιν εκεινοι οι κατηγοροι σου ουδεις σε κατεκρινεν ¹¹η δε ειπεν ουδεις κυριε ειπεν δε αυτη ο ιησους ουδε εγω σε κατακρινω πορευου και μηκει αμαρτανε ¹²παλιν ουν ο ιησους αυτοις ελαλησεν λεγων εγω ειμι το φως του κοσμου ο ακολουθων εμοι ου μη περιπατησει εν τη σκοτια αλλ εξει το φως της ζωης ¹³ειπον ουν αυτω οι φαρισαιοι συ περι σεαυτου μαρτυρεις η μαρτυρια σου ουκ εστιν αληθης ¹⁴απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις καν εγω μαρτυρω περι εμαυτου αληθης εστιν η μαρτυρια μου οτι οιδα ποθεν ηλθον και που υπαγω υμεις δε ουκ οιδατε ποθεν ερχομαι και που

υπαγω ¹⁵υμεις κατα την σαρκα κρινετε εγω ου κρινω ουδενα ¹⁶και εαν κρινω δε εγω η κρισις η εμη αληθης εστιν οτι μονος ουκ ειμι αλλ εγω και ο πεμφας με πατηρ ¹⁷και εν τω νομω δε τω υμετερω γεγραπται οτι δυο ανθρωπων η μαρτυρια αληθης εστιν ¹⁸εγω ειμι ο μαρτυρων περι εμαυτου και μαρτυρει περι εμου ο πεμφας με πατηρ ¹⁹ελεγον ουν αυτω που εστιν ο πατηρ σου απεκριθη ο ιησους ουτε εμε οιδατε ουτε τον πατερα μου ει εμε ηδείτε και τον πατερα μου ηδείτε αν ²⁰ταυτα τα ρηματα ελαλησεν ο ιησους εν τω γαζοφυλακιω διδασκων εν τω ιερω και ουδεις επιασεν αυτον οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου ²¹ειπεν ουν παλιν αυτοις ο ιησους εγω υπαγω και ζητησετε με και εν τη αμαρτια υμων αποθανεισθε οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν ²²ελεγον ουν οι ιουδαιοι μητι αποκτενει εαυτον οτι λεγει οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν ²³και ειπεν αυτοις υμεις εκ των κατω εστε εγω εκ των ανω ειμι υμεις εκ του κοσμου τουτου εστε εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου τουτου ²⁴ειπον ουν υμιν οτι αποθανεισθε εν ταις αμαρτιαις υμων εαν γαρ μη πιστευσητε οτι εγω ειμι αποθανεισθε εν ταις αμαρτιαις υμων ²⁵ελεγον ουν αυτω συ τις ει και ειπεν αυτοις ο ιησους την αρχην ο τι και λαλω υμιν ²⁶πολλα εχω περι υμων λαλειν και κρινειν αλλ ο πεμφας με αληθης εστιν καγω α ηκουσα παρ αυτου ταυτα λεγω εις τον κοσμον ²⁷ουκ εγνωσαν οτι τον πατερα αυτοις ελεγεν ²⁸ειπεν ουν αυτοις ο ιησους οταν υψωσητε τον υιον του ανθρωπου τοτε γνωσεσθε οτι εγω ειμι και απ εμαυτου ποιω ουδεν αλλα καθως εδιδαξεν με ο πατηρ μου ταυτα λαλω ²⁹και ο πεμφας με μετ εμου εστιν ουκ αφηκεν με μονον ο πατηρ οτι εγω τα αρεστα αυτω ποιω παντοτε ³⁰ταυτα αυτου λαλουντος πολλοι επιστευσαν εις αυτον ³¹ελεγεν ουν ο ιησους προς τους πεπιστευκοτας αυτω ιουδαιους εαν υμεις μεινητε εν τω λογω τω εμω αληθως μαθηται μου εστε ³²και γνωσεσθε την αληθειαν και η αληθεια ελευθερωσει υμας ³³απεκριθησαν αυτω σπερμα αβρααμ εσμεν και ουδενι δεδουλευκαμεν ποποτε πως συ λεγεις οτι ελευθεροι γενησεσθε ³⁴απεκριθη αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν οτι πας ο ποιων την αμαρτιαν δουλος εστιν της αμαρτιας ³⁵ο δε δουλος ου μενει εν τη οικια εις τον αιωνα ο υιος μενει εις τον αιωνα ³⁶εαν ουν ο υιος υμας ελευθερωση οντως ελευθεροι εσεσθε ³⁷οιδα οτι σπερμα αβρααμ εστε αλλα ζητειτε με αποκτειναι οτι ο λογος ο εμος ου χωρει εν υμιν ³⁸εγω ο εωρακα παρα τω πατρι μου λαλω και υμεις ουν ο εωρακατε παρα τω πατρι υμων ποιειτε ³⁹απεκριθησαν και ειπον αυτω ο πατηρ ημων αβρααμ εστιν λεγει αυτοις ο ιησους ει τεκνα του αβρααμ ητε τα εργα του αβρααμ εποιειτε αν ⁴⁰νυν δε ζητειτε με αποκτειναι ανθρωπον ος την αληθειαν υμιν λελαληκα ην ηκουσα παρα του θεου τουτου αβρααμ ουκ εποιησεν ⁴¹υμεις ποιειτε τα εργα του πατρος υμων ειπον ουν αυτω ημεις εκ πορνειας ου γεγεννημεθα ενα πατερα εχομεν τον θεον ⁴²ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ει ο θεος πατηρ υμων ην ηγαπατε αν εμε εγω γαρ εκ του θεου εξηλθον και ηκω ουδε γαρ απ

εμαυτου εληλυθα αλλ εκεινος με απεστειλεν ⁴³διατι την λαλιαν την εμην ου γινωσκετε οτι ου δυνασθε ακουειν τον λογον τον εμον ⁴⁴υμεις εκ πατρος του διαβολου εστε και τας επιθυμιας του πατρος υμων θελετε ποιειν εκεινος ανθρωποκτονος ην απ αρχης και εν τη αληθεια ουχ εστηκεν οτι ουκ εστιν αληθεια εν αυτω οταν λαλη το ψευδος εκ των ιδιων λαλει οτι ψευστης εστιν και ο πατηρ αυτου ⁴⁵εγω δε οτι την αληθειαν λεγω ου πιστευετε μοι ⁴⁶τις εξ υμων ελεγχει με περι αμαρτιας ει δε αληθειαν λεγω διατι υμεις ου πιστευετε μοι ⁴⁷ο υν εκ του θεου τα ρηματα του θεου ακουει δια τουτο υμεις ουκ ακουετε οτι εκ του θεου ουκ εστε ⁴⁸απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και ειπον αυτω ου καλως λεγομεν ημεις οτι σαμαρειτης ει συ και δαιμονιον εχεις ⁴⁹απεκριθη ιησους εγω δαιμονιον ουκ εχω αλλα τιμω τον πατερα μου και υμεις ατιμαζετε με ⁵⁰εγω δε ου ζητω την δοξαν μου εστιν ο ζητων και κρινων ⁵¹αμην αμην λεγω υμιν εαν τις τον λογον τον εμον τηρηση θανατον ου μη θεωρηση εις τον αιωνα ⁵²ειπον ουν αυτω οι ιουδαιοι νυν εγνωκαμεν οτι δαιμονιον εχεις αβρααμ απεθανεν και οι προφηται και συ λεγεις εαν τις τον λογον μου τηρηση ου μη γευσεται θανατου εις τον αιωνα ⁵³μη συ μειζων ει του πατρος ημων αβρααμ οστις απεθανεν και οι προφηται απεθανον τινα σεαυτον συ ποιεις ⁵⁴απεκριθη ιησους εαν εγω δοξαζω εμαυτον η δοξα μου ουδεν εστιν εστιν ο πατηρ μου ο δοξαζων με ον υμεις λεγετε οτι θεος υμων εστιν ⁵⁵και ουκ εγνωκατε αυτον εγω δε οίδα αυτον και εαν ειπω οτι ουκ οίδα αυτον εσομαι ομοιος υμων ψευστης αλλ οίδα αυτον και τον λογον αυτου τηρω ⁵⁶αβρααμ ο πατηρ υμων ηγαλλιασατο ινα ιδη την ημεραν την εμην και ειδεν και εχαρη ⁵⁷ειπον ουν οι ιουδαιοι προς αυτον πεντηκοντα ετη ουπω εχεις και αβρααμ εωρακας ⁵⁸ειπεν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν πριν αβρααμ γενεσθαι εγω ειμι ⁵⁹ηραν ουν λιθους ινα βαλωσιν επ αυτον ιησους δε εκρυβη και εξηλθεν εκ του ιερου διελθων δια μεσου αυτων και παρηγεν ουτως

9 και παραγων ειδεν ανθρωπον τυφλον εκ γενετης ²και ηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες ραββι τις ημαρτεν ουτος η οι γονεις αυτου ινα τυφλος γεννηθη ³απεκριθη ο ιησους ουτε ουτος ημαρτεν ουτε οι γονεις αυτου αλλ ινα φανερωθη τα εργα του θεου εν αυτω ⁴εμε δει εργαζεσθαι τα εργα του πεμφαντος με εως ημερα εστιν ερχεται νυξ οτε ουδεις δυναται εργαζεσθαι ⁵οταν εν τω κοσμω ω φως ειμι του κοσμου ⁶ταυτα ειπων επτυσεν χαμαι και εποιησεν πηλον εκ του πτυσματος και επεχρισεν τον πηλον επι τους οφθαλμους του τυφλου ⁷και ειπεν αυτω υπαγε νιψαι εις την κολυμβηθραν του σιλωαμ ο ερμηνευεται απεσταλμενος απηλθεν ουν και ενιψατο και ηλθεν βλεπων ⁸οι ουν γειτονες και οι θεωρουντες αυτον το προτερον οτι τυφλος ην ελεγον ουχ ουτος εστιν ο καθημενος και προσαιτων ⁹αλλοι ελεγον οτι ουτος εστιν αλλοι δε οτι ομοιος αυτω εστιν εκεινος ελεγεν οτι εγω ειμι ¹⁰ελεγον ουν αυτω πως ανεω-

χθησαν σου οι οφθαλμοι ¹¹απεκριθη εκεινος και ειπεν ανθρωπος λεγομενος ιησους πηλον εποιησεν και επεχρισεν μου τους οφθαλμους και ειπεν μοι υπαγε εις την κολυμβηθραν του σιλωαμ και νιψαι απελθων δε και νιψαμενος ανεβλεψα ¹²ειπον ουν αυτω που εστιν εκεινος λεγει ουκ οίδα ¹³αγουσιν αυτον προς τους φαρισαιους τον ποτε τυφλον ¹⁴ην δε σαββατον οτε τον πηλον εποιησεν ο ιησους και ανεωξεν αυτου τους οφθαλμους ¹⁵παλιν ουν ηρωτων αυτον και οι φαρισαιοι πως ανεβλεψεν ο δε ειπεν αυτοις πηλον επεθηκεν επι τους οφθαλμους μου και ενιψαμην και βλεπω ¹⁶ελεγον ουν εκ των φαρισαιων τινες ουτος ο ανθρωπος ουκ εστιν παρα του θεου οτι το σαββατον ου τηρει αλλοι ελεγον πως δυναται ανθρωπος αμαρτωλος τοιαυτα σημεια ποιειν και σχισμα ην εν αυτοις ¹⁷λεγουσιν τω τυφλω παλιν συ τι λεγεις περι αυτου οτι ηνοιξεν σου τους οφθαλμους ο δε ειπεν οτι προφητης εστιν ¹⁸ουκ επιστευσαν ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι τυφλος ην και ανεβλεψεν εως οτου εφωνησαν τους γονεις αυτου του αναβλεψαντος ¹⁹και ηρωτησαν αυτους λεγοντες ουτος εστιν ο υιος υμων ον υμεις λεγετε οτι τυφλος εγεννηθη πως ουν αρτι βλεπει ²⁰απεκριθησαν αυτοις οι γονεις αυτου και ειπον οίδαμεν οτι ουτος εστιν ο υιος ημων και οτι τυφλος εγεννηθη ²¹πως δε νυν βλεπει ουκ οίδαμεν η τις ηνοιξεν αυτου τους οφθαλμους ημεις ουκ οίδαμεν αυτος ηλικιαν εχει αυτον ερωτησατε αυτος περι αυτου λαλησει ²²ταυτα ειπον οι γονεις αυτου οτι εφοβουντο τους ιουδαιους ηδη γαρ συνετεθειντο οι ιουδαιοι ινα εαν τις αυτον ομολογησιν χριστον αποσυναγωγος γενηται ²³δια τουτο οι γονεις αυτου ειπον οτι ηλικιαν εχει αυτον ερωτησατε ²⁴εφωνησαν ουν εκ δευτερου τον ανθρωπον ος ην τυφλος και ειπον αυτω δος δοξαν τω θεω ημεις οίδαμεν οτι ο ανθρωπος ουτος αμαρτωλος εστιν ²⁵απεκριθη ουν εκεινος και ειπεν ει αμαρτωλος εστιν ουκ οίδα εν οίδα οτι τυφλος ων αρτι βλεπω ²⁶ειπον δε αυτω παλιν τι εποιησεν σοι πως ηνοιξεν σου τους οφθαλμους ²⁷απεκριθη αυτοις ειπον υμιν ηδη και ουκ ηκουσατε τι παλιν θελετε ακουειν μη και υμεις θελετε αυτου μαθηται γενεσθαι ²⁸ελοιδορησαν ουν αυτον και ειπον συ ει μαθητης εκεινου ημεις δε του μωσεως εσμεν μαθηται ²⁹ημεις οίδαμεν οτι μωση λελαληκεν ο θεος τουτον δε ουκ οίδαμεν ποθεν εστιν ³⁰απεκριθη ο ανθρωπος και ειπεν αυτοις εν γαρ τουτω θαυμαστον εστιν οτι υμεις ουκ οιδατε ποθεν εστιν και ανεωξεν μου τους οφθαλμους ³¹οίδαμεν δε οτι αμαρτωλων ο θεος ουκ ακουει αλλ εαν τις θεοσεβης η και το θελημα αυτου ποιη τουτου ακουει ³²εκ του αιωνος ουκ ηκουσθη οτι ηνοιξεν τις οφθαλμους τυφλου γεγεννημενου ³³ει μη ην ουτος παρα θεου ουκ ηδυνατο ποιειν ουδεν ³⁴απεκριθησαν και ειπον αυτω εν αμαρτιας συ εγεννηθης ολος και συ διδασκεις ημας και εξεβαλον αυτον εξω ³⁵ηκουσεν ο ιησους οτι εξεβαλον αυτον εξω και ευρων αυτον ειπεν αυτω συ πιστευεις εις τον υιον του θεου ³⁶απεκριθη εκεινος και ειπεν τις εστιν κυριε ινα πιστευσω εις αυτον ³⁷ειπεν δε αυτω ο ιησους και εωρακας αυτον και ο λαλων μετα

σου εκείνος ἐστίν³⁸ ὁ δὲ εἶπε πιστεύω κυριε καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ³⁹ καὶ εἶπεν ὁ ἰησοῦς εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσιν καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γενῶνται⁴⁰ καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν φαρισαίων ταῦτα οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ καὶ εἶπον αὐτῷ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ ἐσμεν⁴¹ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς εἰ τυφλοὶ ἦτε οὐκ ἂν εἶχετε ἁμαρτίαν νῦν δὲ λέγετε ὅτι βλέπομεν ἢ οὐκ ἁμαρτία ὑμῶν μένει

10 Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλὰ ἄλλοθεν ἐκεῖνος κλεπτής ἐστίν καὶ ληστής² ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστίν τῶν προβάτων³ τοῦτο ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτὰ⁴ καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ ἐμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶ ἀκολουθεῖ ὅτι οἰδασίν τὴν φωνὴν αὐτοῦ⁵ ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν ἀλλὰ φευξάνται ἀπ' αὐτοῦ ὅτι οὐκ οἰδασίν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν⁶ ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἐγνώσαν τίνα ἦν ἢ ἐλάλει αὐτοῖς⁷ εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων⁸ πάντες ὅσοι πρὸ ἐμοῦ ἦλθον κλεπταὶ εἰσὶν καὶ λησταὶ ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα⁹ ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα δι' ἐμοῦ εἰάν τις εἰσελθῆ ἰσθησεται καὶ εἰσελευσεται καὶ ἐξελευσεται καὶ νομίην εὐρήσει¹⁰ ὁ κλεπτής οὐκ ἐρχεται εἰ μὴ ἵνα κλεψῇ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζῶν ἔχωσιν καὶ περισσοὺν ἔχωσιν¹¹ ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων¹² ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν οὐ οὐκ εἰσὶν τὰ πρόβατα ἴδια θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπιζοῖ τὰ πρόβατα¹³ ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει ὅτι μισθωτὸς ἐστίν καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων¹⁴ ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ γινώσκω τὰ ἐμαὶ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν¹⁵ καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ καγὼ γινώσκω τὸν πατέρα καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων¹⁶ καὶ ἀλλὰ πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἐστίν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης κακείνα με δεῖ ἀγαγεῖν καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκουσοῦσιν καὶ γενήσεται μία ποιμνὴ εἰς ποιμνὴν¹⁷ διὰ τοῦτο ὁ πατὴρ με ἀγαπᾷ ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχὴν μου ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν¹⁸ οὐδεὶς ἀρῆει αὐτήν ἀπ' ἐμοῦ ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτήν ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐξουσίαν ἔχω θείναι αὐτήν καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν ταύτην τὴν ἐντολήν ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρὸς μου¹⁹ σχίσμα οὖν πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τοῦτους²⁰ ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν δαιμονιον ἔχει καὶ μαινεται τί αὐτοῦ ἀκούετε²¹ ἄλλοι ἔλεγον ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἐστίν δαιμονιζόμενον μὴ δαιμονιον δυνατὸν τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν²² ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαινία ἐν τοῖς ἱεροσολυμοῖς καὶ χειμῶν ἦν²³ καὶ περιεπατεῖ ὁ ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ τοῦ σολομῶντος²⁴ ἐκυκλώσαν οὖν αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι καὶ ἔλεγον αὐτῷ ἕως ποτε τὴν ψυ-

χὴν ἡμῶν ἀρῆεις εἰ σὺ εἶ ὁ χριστὸς εἶπε ἡμῖν παρρησία²⁵ ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποίω ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ²⁶ ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε οὐ γὰρ ἐστε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν καθὼς εἶπον ὑμῖν²⁷ τὰ πρόβατα τὰ ἐμαὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούει καγὼ γινώσκω αὐτὰ καὶ ἀκολουθοῦσιν μοι²⁸ καγὼ ζῶν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς καὶ οὐ μὴ ἀπολῶνται εἰς τὸν αἰῶνα καὶ οὐκ ἀρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς μου²⁹ ὁ πατὴρ μου ὃς δέδωκεν μοι μείζων πάντων ἐστίν καὶ οὐδεὶς δύναται ἀρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς μου³⁰ ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐσμεν³¹ ἐβαστάσαν οὖν πάλιν λίθους οἱ ἰουδαῖοι ἵνα λιθασῶσιν αὐτὸν³² ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς πολλὰ καλὰ ἔργα ἐδείξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρὸς μου διὰ τοῖς αὐτῶν ἔργων λιθάζετε με³³ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι λέγοντες περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομεν σε ἀλλὰ περὶ βλασφημίας καὶ ὅτι σὺ ἀνθρώπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν θεόν³⁴ ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς οὐκ ἐστίν γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν ἐγὼ εἶπα θεοὶ ἐστε³⁵ ἐκεῖνους εἶπεν θεοὺς πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή³⁶ ὃν ὁ πατὴρ ἠγάσεν καὶ ἀπεστείλεν εἰς τὸν κόσμον ὑμεῖς λέγετε ὅτι βλασφημοῦσιν ὅτι εἶπον υἱὸς τοῦ θεοῦ εἰμι³⁷ εἰ οὐ ποίω τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς μου μὴ πιστεύετε μοι³⁸ εἰ δὲ ποίω καὶ ἐμοὶ μὴ πιστεῦητε τοῖς ἔργοις πιστεύσατε ἵνα γνῶτε καὶ πιστεῦσητε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατὴρ καγὼ ἐν αὐτῷ³⁹ ἐζητοῦν οὖν πάλιν αὐτὸν πιάσαι καὶ ἐξήλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν⁴⁰ καὶ ἀπῆλθεν πάλιν πέραν τοῦ ἰορδάνου εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων καὶ ἐμείνεν ἐκεῖ⁴¹ καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγον ὅτι ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδὲν πάντα δὲ ὅσα εἶπεν ἰωάννης περὶ τοῦτου ἀληθῆ ἦν⁴² καὶ ἐπιστεύσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτὸν

11 ἦν δὲ τις ἀσθενῶν λαζάρου ἀπὸ βηθανίας ἐκ τῆς κωμῆς μαρίας καὶ μαρθᾶς τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς² ἦν δὲ μαρία ἡ ἀλειψασα τὸν κύριον μύρω καὶ ἐκμαξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς ἡ ὁ ἀδελφὸς λαζάρου ἦσθενη³ ἀπεστείλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λεγούσαι κυριε ἴδε ὃν φίλεις ἀσθενεῖ⁴ ἀκούσας δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ ἡ ἀσθενεία οὐκ ἐστίν πρὸς θάνατον ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δοξῆς τοῦ θεοῦ ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ δι' αὐτῆς⁵ ἡγάπα δὲ ὁ ἰησοῦς τὴν μαρθᾶν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν λαζάρου⁶ ὥς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ τότε μὲν ἐμείνεν ἐν ὧ ἦν τοπῶ δύο ἡμέρας⁷ ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς ἀγόμεν εἰς τὴν ἰουδαίαν πάλιν⁸ λεγούσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ ραββὶ νῦν ἐζητοῦν σε λιθασαὶ οἱ ἰουδαῖοι καὶ πάλιν υπαγεις ἐκεῖ⁹ ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς οὐχὶ δώδεκα εἰσὶν ὥραι τῆς ἡμέρας εἰάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ οὐ προσκοπτεῖ ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τοῦτου βλέπει¹⁰ εἰάν δὲ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτὶ προσκοπτεῖ ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἐστίν ἐν αὐτῷ¹¹ ταῦτα εἶπεν καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς λαζάρου ὁ φίλος ἡμῶν κεκοιμητῆται ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτὸν¹² εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κυ-

ριε ει κεκοιμηται σωθησεται ¹³ ειρηκει δε ο ιησους περι του θανατου αυτου εκεινοι δε εδοξαν οτι περι της κοιμησεως του υπνου λεγει ¹⁴ τοτε ουν ειπεν αυτοις ο ιησους παρρησια λαζαρος απεθανεν ¹⁵ και χαιρω δι υμας ινα πιστευσητε οτι ουκ ημην εκει αλλ αγωμεν προς αυτον ¹⁶ ειπεν ουν θωμας ο λεγομενος διδυμος τοις συμμαθηταις αγωμεν και ημεις ινα αποθανωμεν μετ αυτου ¹⁷ ελθων ουν ο ιησους ευρεν αυτον τεσσαρας ημερας ηδη εχοντα εν τω μνημειω ¹⁸ ην δε η βηθανια εγγυς των ιεροσολυμων ως απο σταδιων δεκαπεντε ¹⁹ και πολλοι εκ των ιουδαιων εληλυθεισαν προς τας περι μαρθαν και μαριαν ινα παραμυθησωνται αυτας περι του αδελφου αυτων ²⁰ η ουν μαρθα ως ηκουσεν οτι ο ιησους ερχεται υπηνητησεν αυτω μαρια δε εν τω οικω εκαθεζετο ²¹ ειπεν ουν η μαρθα προς τον ιησουν κυριε ει ης ωδε ο αδελφος μου ουκ αν ετεθνηκει ²² αλλα και νυν οίδα οτι οσα αν αιτηση τον θεον δωσει σοι ο θεος ²³ λεγει αυτη ο ιησους αναστησεται ο αδελφος σου ²⁴ λεγει αυτω μαρθα οίδα οτι αναστησεται εν τη αναστασει εν τη εσχατη ημερα ²⁵ ειπεν αυτη ο ιησους εγω ειμι η αναστασις και η ζωη ο πιστευων εις εμε καν αποθανη ζησεται ²⁶ και πας ο ζων και πιστευων εις εμε ου μη αποθανη εις τον αιωνα πιστευεις τουτο ²⁷ λεγει αυτω ναι κυριε εγω πεπιστευκα οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου ο εις τον κοσμον ερχομενος ²⁸ και ταυτα ειπουσα απηλθεν και εφωνησεν μαριαν την αδελφην αυτης λαθρα ειπουσα ο διδασκαλος παρεστιν και φωνει σε ²⁹ εκεινη ως ηκουσεν εγειρεται ταχυ και ερχεται προς αυτον ³⁰ ουπω δε εληλυθει ο ιησους εις την κωμην αλλ ην εν τω τοπω οπου υπηνητησεν αυτω η μαρθα ³¹ οι ουν ιουδαιοι οι οντες μετ αυτης εν τη οικια και παραμυθουμενοι αυτην ιδοντες την μαριαν οτι ταχεως ανεστη και εξηλθεν ηκολουθησαν αυτη λεγοντες οτι υπαγει εις το μνημειον ινα κλαυση εκει ³² η ουν μαρια ως ηλθεν οπου ην ο ιησους ιδουσα αυτον επεσεν εις τους ποδας αυτου λεγουσα αυτω κυριε ει ης ωδε ουκ αν απεθανεν μου ο αδελφος ³³ ιησους ουν ως ειδεν αυτην κλαιουσαν και τους συνελθοντας αυτη ιουδαιους κλαιοντας ενεβριμησατο τω πνευματι και εταραξεν εαυτον ³⁴ και ειπεν που τεθεικατε αυτον λεγουσιν αυτω κυριε ερχου και ιδε ³⁵ εδακρυσεν ο ιησους ³⁶ ελεγον ουν οι ιουδαιοι ιδε πως επιλει αυτον ³⁷ τινες δε εξ αυτων ειπον ουκ ηδυνατο ουτος ο ανοιξας τους οφθαλμους του τυφλου ποιησαι ινα και ουτος μη αποθανη ³⁸ ιησους ουν παλιν εμβριμωμενος εν εαυτω ερχεται εις το μνημειον ην δε σπηλαιον και λιθος επεκειτο επ αυτω ³⁹ λεγει ο ιησους αρατε τον λιθον λεγει αυτω η αδελφη του τεθνηκοτος μαρθα κυριε ηδη οζει τεταρταιος γαρ εστιν ⁴⁰ λεγει αυτη ο ιησους ουκ ειπον σοι οτι εαν πιστευσης οφει την δοξαν του θεου ⁴¹ ηραν ουν τον λιθον ου ην ο τεθνηκως κειμενος ο δε ιησους ηρεν τους οφθαλμους ανω και ειπεν πατερ ευχαριστω σοι οτι ηκουσας μου ⁴² εγω δε ηδειν οτι παντοτε μου ακουεις αλλα δια τον οχλον τον περιεστωτα ειπον ινα πιστευσωσιν οτι συ με απεστειλας ⁴³ και ταυτα ειπων φωνη μεγαλη εκραυγα-

σεν λαζαρε δευρο εξω ⁴⁴ και εξηλθεν ο τεθνηκως δεδεμενος τους ποδας και τας χειρας κειριαις και η οφεις αυτου σουδαριω περιεδεδετο λεγει αυτοις ο ιησους λυσατε αυτον και αφετε υπαγειν ⁴⁵ πολλοι ουν εκ των ιουδαιων οι ελθοντες προς την μαριαν και θεασαμενοι α εποιησεν ο ιησους επιστευσαν εις αυτον ⁴⁶ τινες δε εξ αυτων απηλθον προς τους φαρισαιους και ειπον αυτοις α εποιησεν ο ιησους ⁴⁷ συνηγαγον ουν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι συνεδριον και ελεγον τι ποιουμεν οτι ουτος ο ανθρωπος πολλα σημεια ποιει ⁴⁸ εαν αφωμεν αυτον ουτως παντες πιστευσουσιν εις αυτον και ελευσονται οι ρωμαιοι και αρουσιν ημων και τον τοπον και το εθνος ⁴⁹ εις δε τις εξ αυτων καιαφας αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου ειπεν αυτοις υμεις ουκ οιδατε ουδεν ⁵⁰ ουδε διαλογιζεσθε οτι συμφερει ημιν ινα εις ανθρωπος αποθανη υπερ του λαου και μη ολον το εθνος αποληται ⁵¹ τουτο δε αφ εαυτου ουκ ειπεν αλλα αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου προεφητευσεν οτι εμελλεν ο ιησους αποθνησκειν υπερ του εθνους ⁵² και ουχ υπερ του εθνους μονον αλλ ινα και τα τεκνα του θεου τα διεσκορπισμενα συναγαγη εις εν ⁵³ απ εκεινης ουν της ημερας συνεβουλευσαντο ινα αποκτεινωσιν αυτον ⁵⁴ ιησους ουν ουκ ετι παρρησια περιεπατει εν τοις ιουδαιοις αλλα απηλθεν εκειθεν εις την χωραν εγγυς της ερημου εις εφραιμ λεγομενην πολιν κακει διετριβεν μετα των μαθητων αυτου ⁵⁵ ην δε εγγυς το πασχα των ιουδαιων και ανεβησαν πολλοι εις ιεροσολυμα εκ της χωρας προ του πασχα ινα αγνισωσιν εαυτους ⁵⁶ εζητουν ουν τον ιησουν και ελεγον μετ αλληλων εν τω ιερω εστηκοτες τι δοκει υμιν οτι ου μη ελθη εις την εορτην ⁵⁷ δεδωκεισαν δε και οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι εντολην ινα εαν τις γνω που εστιν μνηυση οπως πιασωσιν αυτον

12 ο ουν ιησους προ εξ ημερων του πασχα ηλθεν εις βηθανιαν οπου ην λαζαρος ο τεθνηκως ον ηγειρεν εκ νεκρων ² εποιησαν ουν αυτω δειπνον εκει και η μαρθα διηκονει ο δε λαζαρος εις ην των συνανακειμενων αυτω ³ η ουν μαρια λαβουσα λιτραν μυρου ναρδου πιστικης πολυτιμου ηλειψεν τους ποδας του ιησου και εξεμαξενταις θριξιν αυτης τους ποδας αυτου η δε οικια επληρωθη εκ της οσμης του μυρου ⁴ λεγει ουν εις εκ των μαθητων αυτου ιουδας σιμωνος ισκαριωτης ο μελλων αυτον παραδιδοναι ⁵ διατι τουτο το μυρον ουκ επραθη τριακοσιων δηναριων και εδοθη πτωχοις ⁶ ειπεν δε τουτο ουκ οτι περι των πτωχων εμελεν αυτω αλλ οτι κλεπτης ην και το γλωσσοκομον ειχεν και τα βαλλομενα εβασταζεν ⁷ ειπεν ουν ο ιησους αφες αυτην εις την ημεραν του ενταφιασμου μου τετηρηκεν αυτο ⁸ τους πτωχους γαρ παντοτε εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε ⁹ εγνω ουν οχλος πολυς εκ των ιουδαιων οτι εκει εστιν και ηλθον ου δια τον ιησουν μονον αλλ ινα και τον λαζαρον ιδωσιν ον ηγειρεν εκ νεκρων ¹⁰ εβουλευσαντο δε οι αρχιερεις ινα και τον λαζαρον αποκτεινωσιν ¹¹ οτι πολλοι δι αυτον υπηγον των ιουδαιων και επιστευον εις

τον ιησουν ¹²τη επαυριον οχλος πολυς ο ελθων εις την εορτην ακουσαντες οτι ερχεται ο ιησους εις ιεροσολυμα ¹³ελαβον τα βαια των φοιλικων και εξηλθον εις υπαντησιν αυτω και εκραζον ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ο βασιλευς του ισραηλ ¹⁴ευρων δε ο ιησους οναριον εκαθισεν επ αυτο καθως εστιν γεγραμμενον ¹⁵μη φοβου θυγατερ σιων ιδου ο βασιλευς σου ερχεται καθημενος επι πωλον ονου ¹⁶ταυτα δε ουκ εγνωσαν οι μαθηται αυτου το πρωτον αλλ οτε εδοξασθη ο ιησους τοτε εμνησθησαν οτι ταυτα ην επ αυτω γεγραμμενα και ταυτα εποιησαν αυτω ¹⁷εμαρτυρει ουν ο οχλος ο ων μετ αυτου οτε τον λαζαρον εφωνησεν εκ του μνημειου και ηγειρεν αυτον εκ νεκρων ¹⁸δια τουτο και υπηγησεν αυτω ο οχλος οτι ηκουσεν τουτο αυτον πεποιηκεναι το σημειον ¹⁹οι ουν φαρισαιοι ειπον προς εαυτους θεωρειτε οτι ουκ ωφελετε ουδεν ιδε ο κοσμος οπισω αυτου απηλθεν ²⁰ησαν δε τινες ελληνες εκ των αναβαινοντων ινα προσκυνησωσιν εν τη εορτη ²¹ουτοι ουν προσηλθον φιλιππω τω απο βηθσαιδα της γαλιλαιας και ηρωτων αυτον λεγοντες κυριε θελομεν τον ιησουν ιδειν ²²ερχεται φιλιππος και λεγει τω ανδρεα και παλιν ανδρεα και φιλιππος λεγουσιν τω ιησου ²³ο δε ιησους απεκρινατο αυτοις λεγων εληλυθεν η ωρα ινα δοξασθη ο υιος του ανθρωπου ²⁴αμην αμην λεγω υμιν εαν μη ο κοκος του σιτου πεσων εις την γην αποθانه αυτος μονος μενει εαν δε αποθانه πολυν καρπον φερει ²⁵ο φιλων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο μισων την ψυχην αυτου εν τω κοσμω τουτω εις ζωην αιωνιον φυλαξει αυτην ²⁶εαν εμοι διακονη τις εμοι ακολουθειτω και οπου ειμι εγω εκει και ο διακονος ο εμος εσται και εαν τις εμοι διακονη τιμησει αυτον ο πατηρ ²⁷νυν η ψυχη μου τεταρακται και τι ειπω πατερ σωσον με εκ της ωρας ταυτης αλλα δια τουτο ηλθον εις την ωραν ταυτην ²⁸πατερ δοξασσον σου το ονομα ηλθεν ουν φωνη εκ του ουρανου και εδοξασα και παλιν δοξασω ²⁹ο ουν οχλος ο εστως και ακουσας ελεγεν βροντην γεγονεναι αλλοι ελεγον αγγελος αυτω λελαληκεν ³⁰απεκριθη ο ιησους και ειπεν ου δι εμε αυτη η φωνη γεγονεν αλλα δι υμας ³¹νυν κρισις εστιν του κοσμου τουτου νυν ο αρχων του κοσμου τουτου εκβληθησεται εξω ³²καγω εαν υψωθω εκ της γης παντας ελκυσω προς εμαυτον ³³τουτο δε ελεγεν σημαινων ποιω θανατω ημελλεν αποθνησκειν ³⁴απεκριθη αυτω ο οχλος ημεις ηκουσαμεν εκ του νομου οτι ο χριστος μενει εις τον αιωνα και πως συ λεγεις οτι δει υψωθηναι τον υιον του ανθρωπου τις εστιν ουτος ο υιος του ανθρωπου ³⁵ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ετι μικρον χρονον το φως μεθ υμων εστιν περιπατειτε εως το φως εχετε ινα μη σκοτια υμας καταλαβη και ο περιπατων εν τη σκοτια ουκ οιδεν που υπαγει ³⁶εως το φως εχετε πιστευετε εις το φως ινα υιοι φωτος γενησθε ταυτα ελαλησεν ο ιησους και απελθων εκρυβη απ αυτων ³⁷τοσαυτα δε αυτου σημεια πεποιηκοτος εμπροσθεν αυτων ουκ επιστευον εις αυτον ³⁸ινα ο λογος ησαιου του προφητου πληρωθη ον ειπεν κυριε τις επιστευσεν τη ακοχη ημων και ο βρα-

χιων κυριου τινι απεκαλυφθη ³⁹δια τουτο ουκ ηδυναντο πιστευειν οτι παλιν ειπεν ησαιας ⁴⁰τετυφλωκεν αυτων τους οφθαλμους και πεπωρωκεν αυτων την καρδια ινα μη ιδωσιν τοις οφθαλμοις και νοησωσιν τη καρδια και επιστραφωσιν και ιασωμαι αυτους ⁴¹ταυτα ειπεν ησαιας οτε ειδεν την δοξαν αυτου και ελαλησεν περι αυτου ⁴²ομως μεντοι και εκ των αρχοντων πολλοι επιστευσαν εις αυτον αλλα δια τους φαρισαιους ουκ ωμολογουν ινα μη αποσυναγωγοι γενωνται ⁴³ηγαπησαν γαρ την δοξαν των ανθρωπων μαλλον ηπερ την δοξαν του θεου ⁴⁴ιησους δε εκραξεν και ειπεν ο πιστευων εις εμε ου πιστευει εις εμε αλλ εις τον πεμφαντα με ⁴⁵και ο θεωρων εμε θεωρει τον πεμφαντα με ⁴⁶εγω φως εις τον κοσμον εληλυθα ινα πας ο πιστευων εις εμε εν τη σκοτια μη μεινη ⁴⁷και εαν τις μου ακουση των ρηματων και μη πιστευση εγω ου κρινω αυτον ου γαρ ηλθον ινα κρινω τον κοσμον αλλ ινα σωσω τον κοσμον ⁴⁸ο αθετων εμε και μη λαμβανων τα ρηματα μου εχει τον κρινοντα αυτον ο λογος ον ελαλησα εκεινος κρινει αυτον εν τη εσχατη ημερα ⁴⁹οτι εγω εξ εμαυτου ουκ ελαλησα αλλ ο πεμφας με πατηρ αυτος μοι εντολην εδωκεν τι ειπω και τι λαλησω ⁵⁰και οίδα οτι η εντολη αυτου ζωη αιωνιος εστιν α ουν λαλω εγω καθως ειρηκεν μοι ο πατηρ ουτως λαλω

13προ δε της εορτης του πασχα ειδως ο ιησους οτι εληλυθεν αυτου η ωρα ινα μεταβη εκ του κοσμου τουτου προς τον πατερα αγαπησας τους ιδιους τους εν τω κοσμω εις τελος ηγαπησεν αυτους ²και δειπνου γενομενου του διαβολου ηδη βεβληκοτος εις την καρδιαν ιουδα σιμωνος ισκαριωτου ινα αυτον παραδω ³ειδως ο ιησους οτι παντα δεδωκεν αυτω ο πατηρ εις τας χειρας και οτι απο θεου εξηλθεν και προς τον θεον υπαγει ⁴εγειρεται εκ του δειπνου και τιθησιν τα ιματια και λαβων λεντιον διεζωσεν εαυτον ⁵ειτα βαλλει υδωρ εις τον νιπτηρα και ηρξατο νιπτειν τους ποδας των μαθητων και εκμασσειν τω λεντιω ω ην διεζωσμενος ⁶ερχεται ουν προς σιμωνα πετρον και λεγει αυτω εκεινος κυριε συ μου νιπτεις τους ποδας ⁷απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω ο εγω ποιω συ ουκ οιδας αρτι γνωση δε μετα ταυτα ⁸λεγει αυτω πετρος ου μη νιψης τους ποδας μου εις τον αιωνα απεκριθη αυτω ο ιησους εαν μη νιψω σε ουκ εχεις μερος μετ εμου ⁹λεγει αυτω σιμων πετρος κυριε μη τους ποδας μου μονον αλλα και τας χειρας και την κεφαλην ¹⁰λεγει αυτω ο ιησους ο λελουμενος ου χρειαν εχει η τους ποδας νιφασθαι αλλ εστιν καθαρος ολος και υμεις καθαροι εστε αλλ ουχι παντες ¹¹ηδει γαρ τον παραδιδοντα αυτον δια τουτο ειπεν ουχι παντες καθαροι εστε ¹²οτε ουν ενιψεν τους ποδας αυτων και ελαβεν τα ιματια αυτου αναπεσων παλιν ειπεν αυτοις γινωσκετε τι πεποιηκα υμιν ¹³υμεις φωνειτε με ο διδασκαλος και ο κυριος και καλως λεγετε ειμι γαρ ¹⁴ει ουν εγω ενιψα υμων τους ποδας ο κυριος και ο διδασκαλος και υμεις οφειλετε αλληλων νιπτειν τους ποδας ¹⁵υποδειγμα γαρ εδωκα υμιν ινα καθως εγω εποιησα υμιν και υμεις ποι-

ητε ¹⁶αμην αμην λεγω υμιν ουκ εστιν δουλος μειζων του κυριου αυτου ουδε αποστολος μειζων του πεμφαντος αυτον ¹⁷ει ταυτα οιδατε μακαριοι εστε εαν ποιητε αυτα ¹⁸ου περι παντων υμων λεγω εγω οιδα ους εξελεξαμην αλλ ινα η γραφη πληρωθη ο τρωγων μετ εμου τον αρτον επηρεν επ εμε την πτερναν αυτου ¹⁹απ αρτι λεγω υμιν προ του γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε οτι εγω ειμι ²⁰αμην αμην λεγω υμιν ο λαμβανων εαν τινα πεμφω εμε λαμβανει ο δε εμε λαμβανων λαμβανει τον πεμφαντα με ²¹ταυτα ειπων ο ιησους εταραχθη τω πνευματι και εμαρτυρησεν και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με ²²εβλεπον ουν εις αλληλους οι μαθηται απορουμενοι περι τινος λεγει ²³ην δε ανακειμενος εις των μαθητων αυτου εν τω κοιλω του ιησου ον ηγαπα ο ιησους ²⁴νευει ουν τουτω σιμων πετρος πυθεσθαι τις αν ειη περι ου λεγει ²⁵επιπεσων δε εκεινος επι το στηθος του ιησου λεγει αυτω κυριε τις εστιν ²⁶αποκρινεται ο ιησους εκεινος εστιν ω εγω βαβφας το ψωμιον επιδωσω και εμβαβφας το ψωμιον διδωσιν ιουδα σιμωνος ισκαριωτη ²⁷και μετα το ψωμιον τοτε εισηλθεν εις εκεινον ο σατανας λεγει ουν αυτω ο ιησους ο ποιεις ποιησον ταχιον ²⁸τουτο δε ουδεις εγνω των ανακειμενων προς τι ειπεν αυτω ²⁹τινες γαρ εδοκουν επει το γλωσσοκομον ειχεν ο ιουδας οτι λεγει αυτω ο ιησους αγορασον ων χρειαν εχομεν εις την εορτην η τοις πτωχοις ινα τι δω ³⁰λαβων ουν το ψωμιον εκεινος ευθεως εξηλθεν ην δε νυξ ³¹οτε εξηλθεν λεγει ο ιησους νυν εδοξασθη ο υιος του ανθρωπου και ο θεος εδοξασθη εν αυτω ³²ει ο θεος εδοξασθη εν αυτω και ο θεος δοξασει αυτον εν εαυτω και ευθυς δοξασει αυτον ³³τεκνια ετι μικρον μεθ υμων ειμι ζητησετε με και καθως ειπον τοις ιουδαιοις οτι οπου υπαγω εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν και υμιν λεγω αρτι ³⁴εντολην καινην διδωμι υμιν ινα αγαπατε αλληλους καθως ηγαπησα υμας ινα και υμεις αγαπατε αλληλους ³⁵εν τουτω γνωσονται παντες οτι εμοι μαθηται εστε εαν αγαπην εχητε εν αλληλοις ³⁶λεγει αυτω σιμων πετρος κυριε που υπαγεις απεκριθη αυτω ο ιησους οπου υπαγω ου δυνασαι μοι νυν ακολουθησαι υστερον δε ακολουθησεις μοι ³⁷λεγει αυτω ο πετρος κυριε διατι ου δυναμαι σοι ακολουθησαι αρτι την ψυχην μου υπερ σου θησω ³⁸απεκριθη αυτω ο ιησους την ψυχην σου υπερ εμου θησεις αμην αμην λεγω σοι ου μη αλεκτωρ φωνησει εως ου απαρνηση με τρις

14μη ταρασσεσθω υμων η καρδια πιστευετε εις τον θεον και εις εμε πιστευετε ²εν τη οικια του πατρος μου μοναι πολλαι εισιν ει δε μη ειπον αν υμιν πορευομαι ετοιμασαι τοπον υμιν ³και εαν πορευθω και ετοιμασω υμιν τοπον παλιν ερχομαι και παραληφομαι υμας προς εμαυτον ινα οπου ειμι εγω και υμεις ητε ⁴και οπου εγω υπαγω οιδατε και την οδον οιδατε ⁵λεγει αυτω θωμας κυριε ουκ οιδαμεν που υπαγεις και πως δυναμεθα την οδον ειδεναι ⁶λεγει αυτω ο ιησους εγω ειμι η οδος και η αληθεια και η ζωη ουδεις ερχεται προς τον πατερα ει μη

δι εμου ⁷ει εγνωκειτε με και τον πατερα μου εγνωκειτε αν και απ αρτι γινωσκετε αυτον και εωρακατε αυτον ⁸λεγει αυτω φιλιππος κυριε δειξον ημιν τον πατερα και αρκει ημιν ⁹λεγει αυτω ο ιησους τοσουτον χρονον μεθ υμων ειμι και ουκ εγνωκας με φιλιππε ο εωρακως εμε εωρακεν τον πατερα και πως συ λεγεις δειξον ημιν τον πατερα ¹⁰ου πιστευεις οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι εστιν τα ρηματα α εγω λαλω υμιν απ εμαυτου ου λαλω ο δε πατηρ ο εν εμοι μενων αυτος ποιει τα εργα ¹¹πιστευετε μοι οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι ει δε μη δια τα εργα αυτα πιστευετε μοι ¹²αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε τα εργα α εγω ποιω κακεινος ποιησει και μειζονα τουτων ποιησει οτι εγω προς τον πατερα μου πορευομαι ¹³και ο τι αν αιτησητε εν τω ονοματι μου τουτο ποιησω ινα δοξασθη ο πατηρ εν τω υιω ¹⁴εαν τι αιτησητε εν τω ονοματι μου εγω ποιησω ¹⁵εαν αγαπατε με τας εντολας τας εμας τηρησατε ¹⁶και εγω ερωτησω τον πατερα και αλλον παρακλητον δωσει υμιν ινα μενη μεθ υμων εις τον αιωνα ¹⁷το πνευμα της αληθειας ο ο κοσμος ου δυναται λαβειν οτι ου θεωρει αυτο ουδε γινωσκει αυτο υμεις δε γινωσκετε αυτο οτι παρ υμιν μενει και εν υμιν εσται ¹⁸ουκ αφησω υμας ορφανους ερχομαι προς υμας ¹⁹ετι μικρον και ο κοσμος με ουκ ετι θεωρει υμεις δε θεωρειτε με οτι εγω ζω και υμεις ζησεσθε ²⁰εν εκεινη τη ημερα γνωσεσθε υμεις οτι εγω εν τω πατρι μου και υμεις εν εμοι καγω εν υμιν ²¹ο εχων τας εντολας μου και τηρων αυτας εκεινος εστιν ο αγαπων με ο δε αγαπων με αγαπηθησεται υπο του πατρος μου και εγω αγαπησω αυτον και εμφανισω αυτω εμαυτον ²²λεγει αυτω ιουδας ουχ ο ισκαριωτης κυριε τι γεγονεν οτι ημιν μελλεις εμφανιζειν σεαυτον και ουχι τω κοσμω ²³απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτω εαν τις αγαπα με τον λογον μου τηρησει και ο πατηρ μου αγαπησει αυτον και προς αυτον ελευσομεθα και μονην παρ αυτω ποιησομεν ²⁴ο μη αγαπων με τους λογους μου ου τηρει και ο λογος ον ακουετε ουκ εστιν εμος αλλα του πεμφαντος με πατρος ²⁵ταυτα λελαληκα υμιν παρ υμιν μενων ²⁶ο δε παρακλητος το πνευμα το αγιον ο πεμφει ο πατηρ εν τω ονοματι μου εκεινος υμας διδαξει παντα και υπομνησει υμας παντα α ειπον υμιν ²⁷ειρηνην αφιημι υμιν ειρηνην την εμην διδωμι υμιν ου καθως ο κοσμος διδωσιν εγω διδωμι υμιν μη ταρασσεσθω υμων η καρδια μηδε δειλιατω ²⁸ηκουσατε οτι εγω ειπον υμιν υπαγω και ερχομαι προς υμας ει ηγαπατε με εχαρητε αν οτι ειπον πορευομαι προς τον πατερα οτι ο πατηρ μου μειζων μου εστιν ²⁹και νυν ειρηκα υμιν πριν γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε ³⁰ουκ ετι πολλα λαλησω μεθ υμων ερχεται γαρ ο του κοσμου τουτου αρχων και εν εμοι ουκ εχει ουδεν ³¹αλλ ινα γνω ο κοσμος οτι αγαπω τον πατερα και καθως ενετειλατο μοι ο πατηρ ουτως ποιω εγειρεσθε αγωμεν εντευθεν

15εγω ειμι η αμπελος η αληθινη και ο πατηρ μου ο γεωργος εστιν ²παν κλημα εν εμοι μη φερων καρπον

αιρει αυτο και παν το καρπον φερον καθαιρει αυτο ινα πλειονα καρπον φερη ³ηδη υμεις καθαροι εστε δια τον λογον ον λελαληκα υμιν ⁴μεινατε εν εμοι καγω εν υμιν καθως το κλημα ου δυναται καρπον φερειν αφ εαυτου εαν μη μεινη εν τη αμπελω ουτως ουδε υμεις εαν μη εν εμοι μεινητε ⁵εγω ειμι η αμπελος υμεις τα κληματα ο μενων εν εμοι καγω εν αυτω ουτος φερει καρπον πολυν οτι χωρις εμου ου δυνασθε ποιειν ουδεν ⁶εαν μη τις μεινη εν εμοι εβληθη εξω ως το κλημα και εξηρανθη και συναγουσιν αυτα και εις πυρ βαλλουσιν και καιεται ⁷εαν μεινητε εν εμοι και τα ρηματα μου εν υμιν μεινη ο εαν θελητε αιτησεσθε και γενησεται υμιν ⁸εν τουτω εδοξασθη ο πατηρ μου ινα καρπον πολυν φερητε και γενησεσθε εμοι μαθηται ⁹καθως ηγαπησεν με ο πατηρ καγω ηγαπησα υμας μεινατε εν τη αγαπη τη εμη ¹⁰εαν τας εντολας μου τηρησητε μενειτε εν τη αγαπη μου καθως εγω τας εντολας του πατρος μου τηρηηκα και μενω αυτου εν τη αγαπη ¹¹ταυτα λελαληκα υμιν ινα η χαρα η εμη εν υμιν μεινη και η χαρα υμων πληρωθη ¹²αυτη εστιν η εντολη η εμη ινα αγαπατε αλληλους καθως ηγαπησα υμας ¹³μειζονα ταυτης αγαπην ουδεις εχει ινα τις την ψυχην αυτου θη υπερ των φιλων αυτου ¹⁴υμεις φιλοι μου εστε εαν ποιητε οσα εγω εντελλομαι υμιν ¹⁵ουκετι υμας λεγω δουλους οτι ο δουλος ουκ οιδεν τι ποιει αυτου ο κυριος υμας δε ειρηκα φιλους οτι παντα α ηκουσα παρα του πατρος μου εγνωρισα υμιν ¹⁶ουχ υμεις με εξελεξασθε αλλ εγω εξελεξαμην υμας και εθηκα υμας ινα υμεις υπαγητε και καρπον φερητε και ο καρπος υμων μενη ινα ο τι αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δω υμιν ¹⁷ταυτα εντελλομαι υμιν ινα αγαπατε αλληλους ¹⁸ει ο κοσμος υμας μισει γινωσκετε οτι εμε πρωτον υμων μεμισηκεν ¹⁹ει εκ του κοσμου ητε ο κοσμος αν το ιδιον επιλει οτι δε εκ του κοσμου ουκ εστε αλλ εγω εξελεξαμην υμας εκ του κοσμου δια τουτο μισει υμας ο κοσμος ²⁰μνημονευετε του λογου ου εγω ειπον υμιν ουκ εστιν δουλος μειζων του κυριου αυτου ει εμε εδιωξαν και υμας διωξουσιν ει τον λογον μου ετηρησαν και τον υμετερον τηρησουσιν ²¹αλλα ταυτα παντα ποιησουσιν υμιν δια το ονομα μου οτι ουκ οιδασιν τον πεμφαντα με ²²ει μη ηλθον και ελαλησα αυτοις αμαρτιαν ουκ ειχον νυν δε προφασιν ουκ εχουσιν περι της αμαρτιας αυτων ²³ο εμε μισων και τον πατερα μου μισει ²⁴ει τα εργα μη εποιησα εν αυτοις α ουδεις αλλος πεποιηκεν αμαρτιαν ουκ ειχον νυν δε και εωρακασιν και μεμισηκασιν και εμε και τον πατερα μου ²⁵αλλ ινα πληρωθη ο λογος ο γεγραμμενος εν τω νομω αυτων οτι εμισησαν με δωρεαν ²⁶οταν δε ελθη ο παρακλητος ον εγω πεμφω υμιν παρα του πατρος το πνευμα της αληθειας ο παρα του πατρος εκπορευεται εκεινος μαρτυρησει περι εμου ²⁷και υμεις δε μαρτυρειτε οτι απ αρχης μετ εμου εστε

16 ταυτα λελαληκα υμιν ινα μη σκανδαλισθητε ³αποσυναγωγους ποιησουσιν υμας αλλ ερχεται ωρα ινα πας ο αποκτεινας υμας δοξη λατρειαν προσφερειν τω θεω ³και ταυτα

ποιησουσιν υμιν οτι ουκ εγνωσαν τον πατερα ουδε εμε ⁴αλλα ταυτα λελαληκα υμιν ινα οταν ελθη η ωρα μνημονευητε αυτων οτι εγω ειπον υμιν ταυτα δε υμιν εξ αρχης ουκ ειπον οτι μεθ υμων ημην ⁵νυν δε υπαγω προς τον πεμφαντα με και ουδεις εξ υμων ερωτα με που υπαγεις ⁶αλλ οτι ταυτα λελαληκα υμιν η λυπη πεπληρωκεν υμων την καρδιαν ⁷αλλ εγω την αληθειαν λεγω υμιν συμφερει υμιν ινα εγω απελθω εαν γαρ μη απελθω ο παρακλητος ουκ ελευσεται προς υμας εαν δε πορευθω πεμφω αυτον προς υμας ⁸και ελθων εκεινος ελεγξει τον κοσμον περι αμαρτιας και περι δικαιοσυνης και περι κρισεως ⁹περι αμαρτιας μεν οτι ου πιστευουσιν εις εμε ¹⁰περι δικαιοσυνης δε οτι προς τον πατερα μου υπαγω και ουκ ετι θεωρειτε με ¹¹περι δε κρισεως οτι ο αρχων του κοσμου τουτου κεκριται ¹²ετι πολλα εχω λεγειν υμιν αλλ ου δυνασθε βασταζειν αρτι ¹³οταν δε ελθη εκεινος το πνευμα της αληθειας οδηγησει υμας εις πασαν την αληθειαν ου γαρ λαλησει αφ εαυτου αλλ οσα αν ακουση λαλησει και τα ερχομενα αναγγελοι υμιν ¹⁴εκεινος εμε δοξασει οτι εκ του εμου ληφεται και αναγγελοι υμιν ¹⁵παντα οσα εχει ο πατηρ εμα εστιν δια τουτο ειπον οτι εκ του εμου ληφεται και αναγγελοι υμιν ¹⁶μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με οτι εγω υπαγω προς τον πατερα ¹⁷ειπον ουν εκ των μαθητων αυτου προς αλληλους τι εστιν τουτο ο λεγει ημιν μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με και οτι εγω υπαγω προς τον πατερα ¹⁸ελεγον ουν τουτο τι εστιν ο λεγει το μικρον ουκ οιδαμεν τι λαλει ¹⁹εγνω ουν ο ιησους οτι ηθελον αυτον ερωταν και ειπεν αυτοις περι τουτου ζητειτε μετ αλληλων οτι ειπον μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με ²⁰αμην αμην λεγω υμιν οτι κλαυσετε και θρηνησετε υμεις ο δε κοσμος χαρησεται υμεις δε λυπηθησεσθε αλλ η λυπη υμων εις χαραν γενησεται ²¹η γυνη οταν τικτη λυπην εχει οτι ηλθεν η ωρα αυτης οταν δε γεννηση το παιδιον ουκ ετι μνημονευει της θλιψεως δια την χαραν οτι εγεννηθη ανθρωπος εις τον κοσμον ²²και υμεις ουν λυπην μεν νυν εχετε παλιν δε οψομαι υμας και χαρησεται υμων η καρδια και την χαραν υμων ουδεις αιρει αφ υμων ²³και εν εκεινη τη ημερα εμε ουκ ερωτησετε ουδεν αμην αμην λεγω υμιν οτι οσα αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δωσει υμιν ²⁴εως αρτι ουκ ητησατε ουδεν εν τω ονοματι μου αιτειτε και ληψεσθε ινα η χαρα υμων η πεπληρωμενη ²⁵ταυτα εν παροιμιαις λελαληκα υμιν αλλ ερχεται ωρα οτε ουκ ετι εν παροιμιαις λαλησω υμιν αλλα παρρησια περι του πατρος αναγγελω υμιν ²⁶εν εκεινη τη ημερα εν τω ονοματι μου αιτησεσθε και ου λεγω υμιν οτι εγω ερωτησω τον πατερα περι υμων ²⁷αυτος γαρ ο πατηρ φιλει υμας οτι υμεις εμε πεφιληκατε και πεπιστευκατε οτι εγω παρα του θεου εξηλθον ²⁸εξηλθον παρα του πατρος και εληλυθα εις τον κοσμον παλιν αφιημι τον κοσμον και ελθω προς τον πατερα ²⁹λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ιδε νυν παρρησια λαλεις και παροιμιαν ουδεμιαν λεγεις ³⁰νυν οιδαμεν οτι οιδας παντα και

ου χρειαν εχεις ινα τις σε ερωτα εν τω τω πιστευομεν οτι απο θεου εξηλθες ³¹απεκριθη αυτοις ο ιησους αρτι πιστευετε ³²ιδου ερχεται ωρα και νυν εληλυθεν ινα σκορπισθητε εκαστος εις τα ιδια και εμε μονον αφητε και ουκ ειμι μονος οτι ο πατηρ μετ εμου εστιν ³³ταυτα λεαληκα υμιν ινα εν εμοι ειρηνην εχητε εν τω κοσμω θλιψιν εχετε αλλα θαρσειτε εγω νενικηκα τον κοσμον

17 ταυτα ελαλησεν ο ιησους και επηρεν τους οφθαλμους αυτου εις τον ουρανον και ειπεν πατερ εληλυθεν η ωρα δοξασον σου τον υιον ινα και ο υιος σου δοξαση σε ²καθως εδωκας αυτω εξουσιαν πασης σαρκος ινα παν ο δεδωκας αυτω δωση αυτοις ζωην αιωνιον ³αυτη δε εστιν η αιωνιος ζωη ινα γινωσκωσιν σε τον μονον αληθινον θεον και ον απεστειλας ιησουν χριστον ⁴εγω σε εδοξασα επι της γης το εργον ετελειωσα ο δεδωκας μοι ινα ποιησω ⁵και νυν δοξασον με συ πατερ παρα σε αυτω τη δοξη η ειχον προ του τον κοσμον ειναι παρα σοι ⁶εφανερωσα σου το ονομα τοις ανθρωποις ους δεδωκας μοι εκ του κοσμου σοι ησαν και εμοι αυτους δεδωκας και τον λογον σου τηρηηκασιν ⁷νυν εγνωκαν οτι παντα οσα δεδωκας μοι παρα σου εστιν ⁸οτι τα ρηματα α δεδωκας μοι δεδωκα αυτοις και αυτοι ελαβον και εγνωσαν αληθως οτι παρα σου εξηλθον και επιστευσαν οτι συ με απεστειλας ⁹εγω περι αυτων ερωτω ου περι του κοσμου ερωτω αλλα περι ων δεδωκας μοι οτι σοι εισιν ¹⁰και τα εμα παντα σα εστιν και τα σα εμα και δεδοξασμαι εν αυτοις ¹¹και ουκ ετι ειμι εν τω κοσμω και ουτοι εν τω κοσμω εισιν και εγω προς σε ερχομαι πατερ αγιε τηρησον αυτους εν τω ονοματι σου ους δεδωκας μοι ινα ωσιν εν καθως ημεις ¹²οτε ημην μετ αυτων εν τω κοσμω εγω ετηρουν αυτους εν τω ονοματι σου ους δεδωκας μοι εφυλαξα και ουδεις εξ αυτων απωλετο ει μη ο υιος της απωλειας ινα η γραφη πληρωθη ¹³νυν δε προς σε ερχομαι και ταυτα λαλω εν τω κοσμω ινα εχωσιν την χαραν την εμην πεπληρωμενην εν αυτοις ¹⁴εγω δεδωκα αυτοις τον λογον σου και ο κοσμος εμισησεν αυτους οτι ουκ εισιν εκ του κοσμου καθως εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου ¹⁵ουκ ερωτω ινα αρης αυτους εκ του κοσμου αλλ ινα τηρησης αυτους εκ του πονηρου ¹⁶εκ του κοσμου ουκ εισιν καθως εγω εκ του κοσμου ουκ ειμι ¹⁷αγιασον αυτους εν τη αληθεια σου ο λογος ο σος αληθεια εστιν ¹⁸καθως εμε απεστειλας εις τον κοσμον καγω απεστειλα αυτους εις τον κοσμον ¹⁹και υπερ αυτων εγω αγιαζω εμαυτον ινα και αυτοι ωσιν ηγιασμενοι εν αληθεια ²⁰ου περι τουτων δε ερωτω μονον αλλα και περι των πιστευσοντων δια του λογου αυτων εις εμε ²¹ινα παντες εν ωσιν καθως συ πατερ εν εμοι καγω εν σοι ινα και αυτοι εν ημιν εν ωσιν ινα ο κοσμος πιστευση οτι συ με απεστειλας ²²και εγω την δοξαν ην δεδωκας μοι δεδωκα αυτοις ινα ωσιν εν καθως ημεις εν εσμεν ²³εγω εν αυτοις και συ εν εμοι ινα ωσιν τετελειωμενοι εις εν και ινα γινωσκη ο κοσμος οτι συ με απεστειλας και ηγαπησας αυτους καθως εμε ηγαπησας ²⁴πατερ ους δεδωκας μοι θελω ινα οπου ειμι

εγω κακεινοι ωσιν μετ εμου ινα θεωρωσιν την δοξαν την εμην ην εδωκας μοι οτι ηγαπησας με προ καταβολης κοσμου ²⁵πατερ δικαιε και ο κοσμος σε ουκ εγνω εγω δε σε εγνω και ουτοι εγνωσαν οτι συ με απεστειλας ²⁶και εγνωρισα αυτοις το ονομα σου και γνωρισω ινα η αγαπη ην ηγαπησας με εν αυτοις η καγω εν αυτοις

18 ταυτα ειπων ο ιησους εξηλθεν συν τοις μαθηταις αυτου περαν του χειμαρρου των κεδρων οπου ην κηπος εις ον εισηλθεν αυτος και οι μαθηται αυτου ²ηδει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον τον τοπον οτι πολλακις συνηχθη ο ιησους εκει μετα των μαθητων αυτου ³ο ουν ιουδας λαβων την σπειραν και εκ των αρχιερεων και φαρισαιων υπηρετας ερχεται εκει μετα φανων και λαμπαδων και οπλων ⁴ιησους ουν ειδως παντα τα ερχομενα επ αυτον εξελθων ειπεν αυτοις τινα ζητετε ⁵απεκριθησαν αυτω ιησουν τον ναζωραιον λεγει αυτοις ο ιησους εγω ειμι εισηκει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον μετ αυτων ⁶ως ουν ειπεν αυτοις οτι εγω ειμι απηλθον εις τα οπισω και επεσον χαμαι ⁷παλιν ουν αυτους επηρωτησεν τινα ζητετε οι δε ειπον ιησουν τον ναζωραιον ⁸απεκριθη ο ιησους ειπον υμιν οτι εγω ειμι ει ουν εμε ζητετε αφετε τουτους υπαγειν ⁹ινα πληρωθη ο λογος ον ειπεν οτι ους δεδωκας μοι ουκ απωλεσα εξ αυτων ουδεν ¹⁰σιμων ουν πετρος εχων μαχαιραν ειλικυσεν αυτην και επαισεν τον του αρχιερεως δουλον και απεκοψεν αυτου το ωτιον το δεξιον ην δε ονομα τω δουλω μαλχος ¹¹ειπεν ουν ο ιησους τω πετρω βαλε την μαχαιραν σου εις την θηκην το ποτηριον ο δεδωκεν μοι ο πατηρ ου μη πιω αυτο ¹²η ουν σπειρα και ο χιλιαρχος και οι υπηρεται των ιουδαιων συνελαβον τον ιησουν και εδησαν αυτον ¹³και απηγαγον αυτον προς ανναν πρωτον ην γαρ πενθερος του καιαφα ος ην αρχιερευς του ενιαυτου εκεινου ¹⁴ην δε καιαφας ο συμβουλευσας τοις ιουδαιοις οτι συμφερει ενα ανθρωπον απολεσθαι υπερ του λαου ¹⁵ηκολουθει δε τω ιησου σιμων πετρος και ο αλλος μαθητης ο δε μαθητης εκεινος ην γνωστος τω αρχιερει και συνεισηλθεν τω ιησου εις την αυλην του αρχιερεως ¹⁶ο δε πετρος εισηκει προς τη θυρα εξω εξηλθεν ουν ο μαθητης ο αλλος ος ην γνωστος τω αρχιερει και ειπεν τη θυρωρω και εισηγαγεν τον πετρον ¹⁷λεγει ουν η παιδισκη η θυρωρος τω πετρω μη και συ εκ των μαθητων ει του ανθρωπου τουτου λεγει εκεινος ουκ ειμι ¹⁸ειστηκεισαν δε οι δουλοι και οι υπηρεται ανθρακιαν πεποιηκοτες οτι ψυχος ην και εθερμαινοντο ην δε μετ αυτων ο πετρος εστως και θερμαινομενος ¹⁹ο ουν αρχιερευς ηρωτησεν τον ιησουν περι των μαθητων αυτου και περι της διδαχης αυτου ²⁰απεκριθη αυτω ο ιησους εγω παρησια ελαλησα τω κοσμω εγω παντοτε εδιδαξα εν τη συναγωγη και εν τω ιερω οπου παντοτε οι ιουδαιοι συνερχονται και εν κρυπτω ελαλησα ουδεν ²¹τι με επερωτας επερωτησον τους ακηκοοτας τι ελαλησα αυτοις ιδε ουτοι οιδασιν α ειπον εγω ²²ταυτα δε αυτου ειποντος εις των υπηρετων παρεστηκως εδωκεν ραπισμα τω ιησου

ειπων ουτως αποκρινη τω αρχιερει ²³απεκριθη αυτω ο ιησους ει κακως ελαλησα μαρτυρησον περι του κακου ει δε καλως τι με δερεις ²⁴απεστειλεν αυτον ο αννας δεδεμενον προς καιαφαν τον αρχιερεα ²⁵ην δε σιμων πετρος εστως και θερμαινομενος ειπον ουν αυτω μη και συ εκ των μαθητων αυτου ει ηρηνησατο εκεινος και ειπεν ουκ ειμι ²⁶λεγει εις εκ των δουλων του αρχιερεως συγγενης ων ου απεκοψεν πετρος το ωτιον ουκ εγω σε ειδον εν τω κηπω μετ αυτου ²⁷παλιν ουν ηρηνησατο ο πετρος και ευθεως αλεκτωρ εφωνησεν ²⁸αγουσιν ουν τον ιησουν απο του καιαφα εις το πραιτωριον ην δε πρωια και αυτοι ουκ εισηλθον εις το πραιτωριον ινα μη μιανθωσιν αλλ ινα φαγωσιν το πασχα ²⁹εξηλθεν ουν ο πιλατος προς αυτους και ειπεν τινα κατηγοριαν φερετε κατα του ανθρωπου τουτου ³⁰απεκριθησαν και ειπον αυτω ει μη ην ουτος κακοποιος ουκ αν σοι παρεδωκαμεν αυτον ³¹ειπεν ουν αυτοις ο πιλατος λαβετε αυτον υμεις και κατα τον νομον υμων κρινατε αυτον ειπον ουν αυτω οι ιουδαιοι ημιν ουκ εξεστιν αποκτειναι ουδενα ³²ινα ο λογος του ιησου πληρωθη ον ειπεν σημαιων ποιω θανατω ημελλεν αποθνησκειν ³³εισηλθεν ουν εις το πραιτωριον παλιν ο πιλατος και εφωνησεν τον ιησουν και ειπεν αυτω συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ³⁴απεκριθη αυτω ο ιησους αφ εαυτου συ τουτο λεγεις η αλλοι σοι ειπον περι εμου ³⁵απεκριθη ο πιλατος μητι εγω ιουδαιος ειμι το εθνος το σον και οι αρχιερεις παρεδωκαν σε εμοι τι εποιησας ³⁶απεκριθη ο ιησους η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εκ του κοσμου τουτου ει εκ του κοσμου τουτου ην η βασιλεια η εμη οι υπηρεται αν οι εμοι ηγωνιζοντο ινα μη παραδοθω τοις ιουδαιois νυν δε η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εντευθεν ³⁷ειπεν ουν αυτω ο πιλατος ουκουν βασιλευς ει συ απεκριθη ο ιησους συ λεγεις οτι βασιλευς ειμι εγω εγω εις τουτο γεγεννημαι και εις τουτο εληλυθα εις τον κοσμον ινα μαρτυρησω τη αληθεια πας ο ων εκ της αληθειας ακουει μου της φωνης ³⁸λεγει αυτω ο πιλατος τι εστιν αληθεια και τουτο ειπων παλιν εξηλθεν προς τους ιουδαιους και λεγει αυτοις εγω ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω εν αυτω ³⁹εστιν δε συνηθεια υμιν ινα ενα υμιν απολυσω εν τω πασχα βουλεσθε ουν υμιν απολυσω τον βασιλεα των ιουδαιων ⁴⁰εκραυγασαν ουν παλιν παντες λεγοντες μη τουτον αλλα τον βαραββαν ην δε ο βαραββας ληστης

19τοτε ουν ελαβεν ο πιλατος τον ιησουν και εμαστιγωσεν ²και οι στρατιωται πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν αυτου τη κεφαλη και ιματιον πορφυρουον περιεβαλον αυτον ³και ελεγον χαιρε ο βασιλευς των ιουδαιων και εδιδουν αυτω ραπισματα ⁴εξηλθεν ουν παλιν εξω ο πιλατος και λεγει αυτοις ιδε αγω υμιν αυτον εξω ινα γνωτε οτι εν αυτω ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω ⁵εξηλθεν ουν ο ιησους εξω φορων τον ακανθινον στεφανον και το πορφυρουον ιματιον και λεγει αυτοις ιδε ο ανθρωπος ⁶οτε ουν ειδον αυτον οι αρχιερεις και οι υπηρεται εκραυγασαν λεγοντες σταυρωσον σταυρωσον λεγει αυ-

τοις ο πιλατος λαβετε αυτον υμεις και σταυρωσατε εγω γαρ ουκ ευρισκω εν αυτω αιτιαν ⁷απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι ημεις νομον εχομεν και κατα τον νομον ημων οφειλει αποθανειν οτι εαυτον υιον θεου εποιησεν ⁸οτε ουν ηκουσεν ο πιλατος τουτον τον λογον μαλλον εφοβηθη ⁹και εισηλθεν εις το πραιτωριον παλιν και λεγει τω ιησου ποθεν ει συ ο δε ιησους αποκρισιν ουκ εδωκεν αυτω ¹⁰λεγει ουν αυτω ο πιλατος εμοι ου λαλεις ουκ οιδας οτι εξουσιαν εχω σταυρωσαι σε και εξουσιαν εχω απολυσαι σε ¹¹απεκριθη ο ιησους ουκ ειχες εξουσιαν ουδεμιαν κατ εμου ει μη ην σοι δεδομενον ανωθεν δια τουτο ο παραδιδους με σοι μειζονα αμαρτιαν εχει ¹²εκ τουτου εζητει ο πιλατος απολυσαι αυτον οι δε ιουδαιοι εκραζον λεγοντες εαν τουτον απολυσης ουκ ει φιλος του καισαρος πας ο βασιλεα αυτον ποιων αντιλεγει τω καισαρι ¹³ο ουν πιλατος ακουσας τουτον τον λογον ηγαγεν εξω τον ιησουν και εκαθισεν επι του βηματος εις τοπον λεγομενον λιθοστρωτον εβραιστι δε γαββαθα ¹⁴ην δε παρασκευη του πασχα ωρα δε ωσει εκτη και λεγει τοις ιουδαιois ιδε ο βασιλευς υμων ¹⁵οι δε εκραυγασαν αρρον αρρον σταυρωσον αυτον λεγει αυτοις ο πιλατος τον βασιλεα υμων σταυρωσω απεκριθησαν οι αρχιερεις ουκ εχομεν βασιλεα ει μη καισαρα ¹⁶τοτε ουν παρεδωκεν αυτον αυτοις ινα σταυρωθη παρελαβον δε τον ιησουν και απηγαγον ¹⁷και βασταζων τον σταυρον αυτου εξηλθεν εις τον λεγομενον κρανιου τοπον ος λεγεται εβραιστι γολγοθα ¹⁸οπου αυτον εσταυρωσαν και μετ αυτου αλλους δυο εντευθεν και εντευθεν μεσον δε τον ιησουν ¹⁹εγραψεν δε και τιτλον ο πιλατος και εθηκεν επι του σταυρου ην δε γεγραμμενον ιησους ο ναζωραιος ο βασιλευς των ιουδαιων ²⁰τουτον ουν τον τιτλον πολλοι ανεγνωσαν των ιουδαιων οτι εγγυς ην της πολεως ο τοπος οπου εσταυρωθη ο ιησους και ην γεγραμμενον εβραιστι ελληνιστι ρωμαιστι ²¹ελεγον ουν τω πιλατω οι αρχιερεις των ιουδαιων μη γραφε ο βασιλευς των ιουδαιων αλλ οτι εκεινος ειπεν βασιλευς ειμι των ιουδαιων ²²απεκριθη ο πιλατος ο γεγραφα γεγραφα ²³οι ουν στρατιωται οτε εσταυρωσαν τον ιησουν ελαβον τα ιματια αυτου και εποιησαν τεσσαρα μερη εκαστω στρατιωτη μερος και τον χιτωνα ην δε ο χιτων αρραφος εκ των ανωθεν υφαντος δι ολου ²⁴ειπον ουν προς αλληλους μη σχισωμεν αυτον αλλα λαχωμεν περι αυτου τινος εσται ινα η γραφη πληρωθη η λεγουσα διεμερισαντο τα ιματια μου εαυτοις και επι τον ιματισμον μου εβαλον κληρον οι μεν ουν στρατιωται ταυτα εποιησαν ²⁵ειστηκεισαν δε παρα τω σταυρω του ιησου η μητηρ αυτου και η αδελφη της μητρος αυτου μαρια η του κλωπα και μαρια η μαγδαληνη ²⁶ιησους ουν ιδων την μητερα και τον μαθητην παρεστωτα ον ηγαπα λεγει τη μητρι αυτου γυναι ιδου ο υιος σου ²⁷ειτα λεγει τω μαθητη ιδου η μητηρ σου και απ εκεινης της ωρας ελαβεν αυτην ο μαθητης εις τα ιδια ²⁸μετα τουτο ειδως ο ιησους οτι παντα ηδη τετελεσται ινα τελειωθη η γραφη λεγει διψω ²⁹σκευος ουν εκειτο οξους μεστον οι δε πλησαντες σπογγον οξους και υσ-

σωπω περιθεντες προσηνεγκαν αυτου τω στοματι ³⁰ οτε ουν ελαβεν το οξος ο ιησους ειπεν τετελεσται και κλινας την κεφαλην παρεδωκεν το πνευμα ³¹ οι ουν ιουδαιοι ινα μη μεινη επι του σταυρου τα σωματα εν τω σαββατω επει παρασκευη ην ην γαρ μεγαλη η ημερα εκεινου του σαββατου ηρωτησαν τον πιλατον ινα κατεαγωσιν αυτων τα σκελη και αρθωσιν ³² ηλθον ουν οι στρατιωται και του μεν πρωτου κατεαξαν τα σκελη και του αλλου του συσταυρωθεντος αυτω ³³ επι δε τον ιησουν ελθοντες ως ειδον αυτον ηδη τεθνηκοτα ου κατεαξαν αυτου τα σκελη ³⁴ αλλ εις των στρατιωτων λογχη αυτου την πλευραν ενυξεν και ευθυς εξηλθεν αιμα και υδωρ ³⁵ και ο εωρακως μεμαρτυρηκεν και αληθινη αυτου εστιν η μαρτυρια κακεινος οιδεν οτι αληθη λεγει ινα υμεις πιστευσητε ³⁶ εγενετο γαρ ταυτα ινα η γραφη πληρωθη οστου ουν συντριβησεται αυτου ³⁷ και παλιν ετερα γραφη λεγει οφονται εις ον εξεκεντησαν ³⁸ μετα δε ταυτα ηρωτησεν τον πιλατον ο ιωσηφ ο απο αριμαθαιας ων μαθητης του ιησου κεκρυμμενος δε δια τον φοβον των ιουδαιων ινα αρη το σωμα του ιησου και επετρεψεν ο πιλατος ηλθεν ουν και ηρεν το σωμα του ιησου ³⁹ ηλθεν δε και νικοδημος ο ελθων προς τον ιησουν νυκτος το πρωτον φερων μιγμα σμυρνης και αλοης ωσει λιτρας εκατον ⁴⁰ ελαβον ουν το σωμα του ιησου και εδησαν αυτο οθονιοις μετα των αρωματων καθως εθος εστιν τοις ιουδαιοις ενταφιαζειν ⁴¹ ην δε εν τω τοπω οπου εσταυρωθη κηπος και εν τω κηπω μνημειον καινον εν ω ουδεπω ουδεις ετεθη ⁴² εκει ουν δια την παρασκευην των ιουδαιων οτι εγγυς ην το μνημειον εθηκαν τον ιησουν

20 τη δε μια των σαββατων μαρια η μαγδαληνη ερχεται πρωι σκοτιας ετι ουσης εις το μνημειον και βλεπει τον λιθον ηρμενον εκ του μνημειου ² τρεχει ουν και ερχεται προς σιμωνα πετρον και προς τον αλλον μαθητην ον εφιλει ο ιησους και λεγει αυτοις ηραν τον κυριον εκ του μνημειου και ουκ οιδαμεν που εθηκαν αυτον ³ εξηλθεν ουν ο πετρος και ο αλλος μαθητης και ηρχοντο εις το μνημειον ⁴ ετρεχον δε οι δυο ομου και ο αλλος μαθητης προεδραμεν ταχιον του πετρου και ηλθεν πρωτος εις το μνημειον ⁵ και παρακυφας βλεπει κειμενα τα οθονια ου μεντοι εισηλθεν ⁶ ερχεται ουν σιμων πετρος ακολουθων αυτω και εισηλθεν εις το μνημειον και θεωρει τα οθονια κειμενα ⁷ και το σουδαριον ο ην επι της κεφαλης αυτου ου μετα των οθονιων κειμενον αλλα χωρις εντετυλιγμενον εις ενα τοπον ⁸ τοτε ουν εισηλθεν και ο αλλος μαθητης ο ελθων πρωτος εις το μνημειον και ειδεν και επιστευσεν ⁹ ουδεπω γαρ ηδεισαν την γραφην οτι δει αυτον εκ νεκρων αναστηναι ¹⁰ απηλθον ουν παλιν προς εαυτους οι μαθηται ¹¹ μαρια δε εισηκει προς το μνημειον κλαιουσα εξω ως ουν εκλαιεν παρεκυφεν εις το μνημειον ¹² και θεωρει δυο αγγελους εν λευκοις καθεζομενους ενα προς τη κεφαλη και ενα προς τοις ποσιν οπου εκειτο το σωμα του ιησου ¹³ και λεγουσιν αυτη εκεινοι γυναι τι κλαιεις λεγει αυτοις οτι ηραν τον κυριον

μου και ουκ οίδα που εθηκαν αυτον ¹⁴ και ταυτα ειπουσα εστραφη εις τα οπισω και θεωρει τον ιησουν εστωτα και ουκ ηδει οτι ο ιησους εστιν ¹⁵ λεγει αυτη ο ιησους γυναι τι κλαιεις τινα ζητεις εκεινη δοκουσα οτι ο κηπουρος εστιν λεγει αυτω κυριε ει συ εβαστασας αυτον ειπε μοι που αυτον εθηκας καγω αυτον αρω ¹⁶ λεγει αυτη ο ιησους μαρια στραφεισα εκεινη λεγει αυτω ραββουνι ο λεγεται διδασκαλε ¹⁷ λεγει αυτη ο ιησους μη μου απτου ουπω γαρ αναβεβηκα προς τον πατερα μου πορευου δε προς τους αδελφους μου και ειπε αυτοις αναβαινω προς τον πατερα μου και πατερα υμων και θεον μου και θεον υμων ¹⁸ ερχεται μαρια η μαγδαληνη απαγγελουσα τοις μαθηταις οτι εωρακεν τον κυριον και ταυτα ειπεν αυτη ¹⁹ ουσης ουν οφιας τη ημερα εκεινη τη μια των σαββατων και των θυρων κεκλεισμενων οπου ησαν οι μαθηται συνηγμενοι δια τον φοβον των ιουδαιων ηλθεν ο ιησους και εστη εις το μεσον και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν ²⁰ και τουτο ειπων εδειξεν αυτοις τας χειρας και την πλευραν αυτου εχαρησαν ουν οι μαθηται ιδοντες τον κυριον ²¹ ειπεν ουν αυτοις ο ιησους παλιν ειρηνη υμιν καθως απεσταλκεν με ο πατηρ καγω πεμπω υμας ²² και τουτο ειπων ενεφυσησεν και λεγει αυτοις λαβετε πνευμα αγιον ²³ αν τινων αφητε τας αμαρτιας αφιενται αυτοις αν τινων κρατητε κεκρατηνται ²⁴ θωμας δε εις εκ των δωδεκα ο λεγομενος διδυμος ουκ ην μετ αυτων οτε ηλθεν ο ιησους ²⁵ ελεγον ουν αυτω οι αλλοι μαθηται εωρακαμεν τον κυριον ο δε ειπεν αυτοις εαν μη ιδω εν ταις χερσιν αυτου τον τυπον των ηλων και βαλω τον δακτυλον μου εις τον τυπον των ηλων και βαλω την χειρα μου εις την πλευραν αυτου ου μη πιστευσω ²⁶ και μεθ ημερας οκτω παλιν ησαν εσω οι μαθηται αυτου και θωμας μετ αυτων ερχεται ο ιησους των θυρων κεκλεισμενων και εστη εις το μεσον και ειπεν ειρηνη υμιν ²⁷ ειτα λεγει τω θωμα φερε τον δακτυλον σου ωδε και ιδε τας χειρας μου και φερε την χειρα σου και βαλε εις την πλευραν μου και μη γινου απιστος αλλα πιστος ²⁸ και απεκριθη ο θωμας και ειπεν αυτω ο κυριος μου και ο θεος μου ²⁹ λεγει αυτω ο ιησους οτι εωρακας με θωμα πεπιστευκας μακαριοι οι μη ιδοντες και πιστευσαντες ³⁰ πολλα μεν ουν και αλλα σημεια εποιησεν ο ιησους ενωπιον των μαθητων αυτου α ουκ εστιν γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω ³¹ ταυτα δε γεγραπται ινα πιστευσητε οτι ο ιησους εστιν ο χριστος ο υιος του θεου και ινα πιστευοντες ζωην εχητε εν τω ονοματι αυτου

21 μετα ταυτα εφανερωσεν εαυτον παλιν ο ιησους τοις μαθηταις επι της θαλασσης της τιβεριαδος εφανερωσεν δε ουτως ² ησαν ομου σιμων πετρος και θωμας ο λεγομενος διδυμος και ναθαναηλ ο απο κανα της γαλιλαιας και οι του ζεβεδαιου και αλλοι εκ των μαθητων αυτου δυο ³ λεγει αυτοις σιμων πετρος υπαγω αλιευειν λεγουσιν αυτω ερχομεθα και ημεις συν σοι εξηλθον και ανεβησαν εις το πλοιον ευθυς και εν εκεινη τη νυκτι επιασαν ουδεν ⁴ πρωιας δε ηδη γενομενης εστη ο ιησους

εις τον αιγιαλον ου μεντοι ηδεισαν οι μαθηται οτι ιησους εστιν ⁵λεγει ουν αυτοις ο ιησους παιδια μη τι προσφαγιον εχετε απεκριθησαν αυτω ου ⁶ο δε ειπεν αυτοις βαλετε εις τα δεξια μερη του πλοιου το δικτυον και ευρησετε εβαλον ουν και ουκ ετι αυτο ελκυσαι ισχυσαν απο του πληθους των ιχθυων ⁷λεγει ουν ο μαθητης εκεινος ον ηγαπα ο ιησους τω πετρω ο κυριος εστιν σιμων ουν πετρος ακουσας οτι ο κυριος εστιν τον επενδυτην διεζωσατο ην γαρ γυμνος και εβαλεν εαυτον εις την θαλασσαν ⁸οι δε αλλοι μαθηται τω πλοιαριω ηλθον ου γαρ ησαν μακραν απο της γης αλλ ως απο πηχων διακοσιων συροντες το δικτυον των ιχθυων ⁹ως ουν απεβησαν εις την γην βλεπουσιν ανθρακιαν κειμενην και οψαριον επικειμενον και αρτον ¹⁰λεγει αυτοις ο ιησους ενεγκατε απο των οψαριων ων επιασατε νυν ¹¹ανεβη σιμων πετρος και ειλκυσεν το δικτυον επι της γης μεστον ιχθυων μεγαλων εκατον πεντηκοντατριων και τοσουτων οντων ουκ εσχισθη το δικτυον ¹²λεγει αυτοις ο ιησους δευτε αριστησατε ουδεις δε ετολμα των μαθητων εξετασαι αυτον συ τις ει ειδοτες οτι ο κυριος εστιν ¹³ερχεται ουν ο ιησους και λαμβανει τον αρτον και διδωσιν αυτοις και το οψαριον ομοιως ¹⁴τουτο ηδη τριτον εφανερωθη ο ιησους τοις μαθηταις αυτου εγερθεις εκ νεκρων ¹⁵οτε ουν ηριστησαν λεγει τω σιμωνι πετρω ο ιησους σιμων ιωνα αγαπας με πλειον τουτων λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω βοσκε τα αρνια μου ¹⁶λεγει αυτω παλιν δευτερον σιμων ιωνα αγαπας με λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω ποιμαινε τα προβατα μου ¹⁷λεγει αυτω το τριτον σιμων ιωνα φιλεις με ελυπηθη ο πετρος οτι ειπεν αυτω το τριτον φιλεις με και ειπεν αυτω κυριε συ παντα οιδας συ γινωσκεις οτι φιλω σε λεγει αυτω ο ιησους βοσκε τα προβατα μου ¹⁸αμην αμην λεγω σοι οτε ης νεωτερος εζωννυες σεαυτον και περιεπατεις οπου ηθελες οταν δε γηρασης εκτενεις τας χειρας σου και αλλος σε ζωσει και οισει οπου ου θελεις ¹⁹τουτο δε ειπεν σημαινων ποιω θανατω δοξασει τον θεον και τουτο ειπων λεγει αυτω ακολουθει μοι ²⁰επιστραφεις δε ο πετρος βλεπει τον μαθητην ον ηγαπα ο ιησους ακολουθουντα ος και ανεπεσεν εν τω δειπνω επι το στηθος αυτου και ειπεν κυριε τις εστιν ο παραδιδους σε ²¹τουτον ιδων ο πετρος λεγει τω ιησου κυριε ουτος δε τι ²²λεγει αυτω ο ιησους εαν αυτον θελω μενειν εως ερχομαι τι προς σε συ ακολουθει μοι ²³εξηλθεν ουν ο λογος ουτος εις τους αδελφους οτι ο μαθητης εκεινος ουκ αποθνησκει και ουκ ειπεν αυτω ο ιησους οτι ουκ αποθνησκει αλλ εαν αυτον θελω μενειν εως ερχομαι τι προς σε ²⁴ουτος εστιν ο μαθητης ο μαρτυρων περι τουτων και γραφας ταυτα και οιδαμεν οτι αληθης εστιν η μαρτυρια αυτου ²⁵εστιν δε και αλλα πολλα οσα εποιησεν ο ιησους ατινα εαν γραφηται καθ εν ουδε αυτον οιμαι τον κοσμον χωρησαι τα γραφομενα βιβλια αμην

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

1 τον μεν πρωτον λογον εποιησαμην περι παντων ω θεοφιλε ων ηρξατο ο ιησους ποιειν τε και διδασκειν ²αχρι ης ημερας εντειλαμενος τοις αποστολοις δια πνευματος αγιου ους εξελεξατο ανεληφθη ³οις και παρεστησεν εαυτον ζωντα μετα το παθειν αυτον εν πολλοις τεκμηριοις δι ημερων τεσσαρακοντα οπτανομενος αυτοις και λεγων τα περι της βασιλειας του θεου ⁴και συναλιζομενος παρηγγειλεν αυτοις απο ιεροσολυμων μη χωριζεσθαι αλλα περιμενειν την επαγγελιαν του πατρος ην ηκουσατε μου ⁵οτι ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθησθε εν πνευματι αγιω ου μετα πολλας ταυτας ημερας ⁶οι μεν ουν συνελθοντες επηρωτων αυτον λεγοντες κυριε ει εν τω χρονω τουτω αποκαθιστανεις την βασιλειαν του ισραηλ ⁷ειπεν δε προς αυτοους ουχ υμων εστιν γωναι χρονους η καιρους ους ο πατηρ εθετο εν τη ιδια εξουσια ⁸αλλα ληψεσθε δυναμιν επελθοντες του αγιου πνευματος εφ υμας και εσεσθε μοι μαρτυρες εν τε ιερουσαλημ και εν παση τη ιουδαια και σαμαρεια και εως εσχατου της γης ⁹και ταυτα ειπων βλεποντων αυτων επηρθη και νεφελη υπελαβεν αυτον απο των οφθαλμων αυτων ¹⁰και ως ατενιζοντες ησαν εις τον ουρανον πορευομενου αυτου και ιδου ανδρες δυο παρειστηκεισαν αυτοις εν εσθητι λευκη ¹¹οι και ειπον ανδρες γαλιλαιοι τι εστηκατε εμβλεποντες εις τον ουρανον ουτως ο ιησους ο αναληφθεις αφ υμων εις τον ουρανον ουτως ελευσεται ον τροπον εθεασασθε αυτον πορευομενον εις τον ουρανον ¹²τοτε υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ απο ορους του καλουμενου ελαιωνος ο εστιν εγγυς ιερουσαλημ σαββατου εχον οδον ¹³και οτε εισηλθον ανεβησαν εις το υπερωον ου ησαν καταμενοντες ο τε πετρος και ιακωβος και ιωαννης και ανδρες φιλιππος και θωμας βαρθολομαιος και ματθαιος ιακωβος αλφαιου και σιμων ο ζηλωτης και ιουδας ιακωβου ¹⁴ουτοι παντες ησαν προσκαρτερουντες ομοθυμαδον τη προσευχη και τη δεησει συν γυναιξιν και μαρια τη μητρι του ιησου και συν τοις αδελφοις αυτου ¹⁵και εν ταις ημεραις ταυταις αναστας πετρος εν μεσω των μαθητων ειπεν ην τε οχλος ονοματων επι το αυτο ως εκατον εικοσιν ¹⁶ανδρες αδελφοι εδει πληρωθηναι την γραφην ταυτην ην προειπεν το πνευμα το αγιον δια στοματος δαβιδ περι ιουδα του γενομενου οδηγου τοις συλλαβουσιν τον ιησουν ¹⁷οτι κατηριθμημενος ην συν ημιν και ελαχεν τον κληρον της διακονιας ταυτης

¹⁸ουτος μεν ουν εκτησατο χωριον εκ του μισθου της αδικιας και πρηνης γενομενος ελακησεν μεσος και εξεχυθη παντα τα σπλαγχνα αυτου ¹⁹και γνωστον εγενετο πασιν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ ωστε κληθηναι το χωριον εκεινο τη ιδια διαλεκτω αυτων ακελδαμα τουτεστιν χωριον αιματος ²⁰γεγραπται γαρ εν βιβλω ψαλμων γενηθητω η επαυλις αυτου ερημος και μη εστω ο κατοικων εν αυτη και την επισκοπην αυτου λαβοι ετερος ²¹δει ουν των συνελθοντων ημιν ανδρων εν παντι χρονω εν ω εισηλθεν και εξηλθεν εφ ημας ο κυριος ιησους ²²αρξαμενος απο του βαπτισματος ιωαννου εως της ημερας ης ανεληφθη αφ ημων μαρτυρα της αναστασεως αυτου γενεσθαι συν ημιν ενα τουτων ²³και εστησαν δυο ιωσηφ τον καλουμενον βαρσαβαν ος επεκληθη ιουστος και ματθιαν ²⁴και προσευξαμενοι ειπον συ κυριε καρδιογνωστα παντων αναδειξον εκ τουτων των δυο ενα ον εξελεξω ²⁵λαβειν τον κληρον της διακονιας ταυτης και αποστολης εξ ης παρεβη ιουδας πορευθηναι εις τον τοπον τον ιδιον ²⁶και εδωκαν κληρους αυτων και επεσεν ο κληρος επι ματθιαν και συγκατεψηφισθη μετα των ενδεκα αποστολων

2 και εν τω συμπληρουσθαι την ημεραν της πεντηκοστης ησαν απαντες ομοθυμαδον επι το αυτο ²και εγενετο αφνω εκ του ουρανου ηχος ωσπερ φερομενης πνοης βιαιας και επληρωσεν ολον τον οικον ου ησαν καθημενοι ³και ωφθησαν αυτοις διαμεριζομεναι γλωσσαι ωσει πυρος εκαθισεν τε εφ ενα εκαστον αυτων ⁴και επλησθησαν απαντες πνευματος αγιου και ηρξαντο λαλειν ετεραις γλωσσαις καθως το πνευμα εδιδου αυτοις αποφθεγγεσθαι ⁵ησαν δε εν ιερουσαλημ κατοικουντες ιουδαιοι ανδρες ευλαβεις απο παντος εθνους των υπο τον ουρανον ⁶γενομενης δε της φωνης ταυτης συνηλθεν το πληθος και συνεχυθη οτι ηκουον εις εκαστος τη ιδια διαλεκτω λαλουντων αυτων ⁷εξισταντο δε παντες και εθαυμαζον λεγοντες προς αλληλους ουκ ιδου παντες ουτοι εισιν οι λαλουντες γαλιλαιοι ⁸και πως ημεις ακουομεν εκαστος τη ιδια διαλεκτω ημων εν η εγεννηθημεν ⁹παρθοι και μηδοι και ελαμιται και οι κατοικουντες την μεσοποταμιαν ιουδαιαν τε και καππαδοκιαν ποντον και την ασιαν ¹⁰φρυγιαν τε και παμφυλιαν αιγυπτον και τα μερη της λιβυης της κατα κυρηνην και οι επιδημουντες ρωμαιοι ιουδαιοι τε και προσηλυτοι ¹¹κρητες και αραβες ακουομεν λαλουντων αυτων ταις ημετεραις γλωσ-

σαις τα μεγαλεια του θεου ¹²εξιςταντο δε παντες και διηπορουν αλλος προς αλλον λεγοντες τι αν θελοι τουτο ειναι ¹³ετεροι δε χλευαζοντες ελεγον οτι γλευκους μεμεστωμενοι εισιν ¹⁴σταθεις δε πετρος συν τοις ενδεκα επηρεν την φωνην αυτου και απεφθεγξατο αυτοις ανδρες ιουδαιοι και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες τουτο υμιν γνωστον εστω και ενωτισασθε τα ρηματα μου ¹⁵ου γαρ ως υμεις υπολαμβανετε ουτοι μεθουουσιν εστιν γαρ ωρα τριτη της ημερας ¹⁶αλλα τουτο εστιν το ειρημενον δια του προφητου ιωηλ ¹⁷και εσται εν ταις εσχαις ημεραις λεγει ο θεος εκχεω απο του πνευματος μου επι πασαν σαρκα και προφητεουσιν οι υιοι υμων και αι θυγατερες υμων και οι νεανισκοι υμων ορασεις οφονται και οι πρεσβυτεροι υμων ενυπνια ενυπνιασθησονται ¹⁸και γε επι τους δουλους μου και επι τας δουλαις μου εν ταις ημεραις εκειναις εκχεω απο του πνευματος μου και προφητεουσιν ¹⁹και δωσω τερατα εν τω ουρανω ανω και σημεια επι της γης κατω αιμα και πυρ και ατμιδα καπνου ²⁰ο ηλιος μεταστραφησεται εις σκοτος και η σεληνη εις αιμα πριν η ελθειν την ημεραν κυριου την μεγαλην και επιφανη ²¹και εσται πας ος αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται ²²ανδρες ισραηλιται ακουσατε τους λογους τουτους ιησουν τον ναζωραιον ανδρα απο του θεου αποδεδειγμενον εις υμας δυναμεσιν και τερασιν και σημειοις ος εποιησεν δι αυτου ο θεος εν μεσω υμων καθως και αυτοι οιδατε ²³τουτον τη ωρισμενη βουλη και προγνωσει του θεου εκδοτον λαβοντες δια χειρων ανομων προσπηξαντες ανειλετε ²⁴ον ο θεος ανεστηρεν λυσας τας ωδινας του θανατου καθοτι ουκ ην δυνατον κρατεισθαι αυτον υπ αυτου ²⁵δαβιδ γαρ λεγει εις αυτον προωρωμην τον κυριον ενωπιον μου δια παντος οτι εκ δεξιων μου εστιν ινα μη σαλευθω ²⁶δια τουτο ευφρανθη η καρδια μου και ηγαλλιασατο η γλωσσα μου ετι δε και η σαρξ μου κατασκηνωσει επ ελπιδι ²⁷οτι ουκ εγκαταλειψεις την ψυχην μου εις αδου ουδε δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν ²⁸εγνωρισας μοι οδους ζωης πληρωσεις με ευφροσυνης μετα του προσωπου σου ²⁹ανδρες αδελφοι εξον ειπειν μετα παρρησιας προς υμας περι του πατριαρχου δαβιδ οτι και ετελευτησεν και εταφη και το μνημα αυτου εστιν εν ημιν αχρι της ημερας ταυτης ³⁰προφητης συν υπαρχων και ειδως οτι ορκω ωμοσεν αυτω ο θεος εκ καρπου της σσφουος αυτου το κατα σαρκα αναστησειν τον χριστον καθισαι επι του θρονου αυτου ³¹προιδων ελαλησεν περι της αναστασεως του χριστου οτι ου κατελειφθη η ψυχη αυτου εις αδου ουδε η σαρξ αυτου ειδεν διαφθοραν ³²τουτον τον ιησουν ανεστησεν ο θεος ου παντες ημεις εσμεν μαρτυρες ³³τη δεξια ουν του θεου υψωθεις την τε επαγγελιαν του αγιου πνευματος λαβων παρα του πατρος εξεχεεν τουτο ο νυν υμεις βλεπετε και ακουετε ³⁴ου γαρ δαβιδ ανεβη εις τους ουρανους λεγει δε αυτος ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου ³⁵εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου ³⁶ασφαλως ουν γινωσκετω πας οικος ισραηλ οτι και κυριον και χρι-

στον αυτον ο θεος εποιησεν τουτον τον ιησουν ον υμεις εσταυρωσατε ³⁷ακουσαντες δε κατενυγησαν τη καρδια ειπον τε προς τον πετρον και τους λοιπους αποστολους τι ποιησομεν ανδρες αδελφοι ³⁸πετρος δε εφη προς αυτους μετανοησατε και βαπτισθητω εκαστος υμων επι τω ονοματι ιησου χριστου εις αφεσιν αμαρτιων και ληψεσθε την δωρεαν του αγιου πνευματος ³⁹υμιν γαρ εστιν η επαγγελια και τοις τεκνοις υμων και πασιν τοις εις μακραν οσους αν προσκαλεσηται κυριος ο θεος ημων ⁴⁰ετεροις τε λογοις πλειοσιν διεμαρτυρετο και παρεκαλει λεγων σωθητε απο της γενεας της σχολιας ταυτης ⁴¹οι μεν ουν ασμενωσ αποδεξαμενοι τον λογον αυτου εβαπτισθησαν και προσετεθησαν τη ημερα εκεινη ψυχαι ωσει τρισχιλια ⁴²ησαν δε προσκαρτερουντες τη διδαχη των αποστολων και τη κοινωνια και τη κλασει του αρτου και ταις προσευχαις ⁴³εγενετο δε παση ψυχη φοβος πολλα τε τερατα και σημεια δια των αποστολων εγινετο ⁴⁴παντες δε οι πιστευοντες ησαν επι το αυτο και ειχον απαντα κοινα ⁴⁵και τα κτηματα και τας υπαρξεις επιπρασκον και διεμεριζον αυτα πασιν καθοτι αν τις χρειαν ειχεν ⁴⁶καθ ημεραν τε προσκαρτερουντες ομοθυμαδον εν τω ιερω κλωντες τε κατ οικον αρτον μετελαμβανον τροφης εν αγαλλιασει και αφελοτητι καρδιας ⁴⁷αινουντες τον θεον και εχοντες χαριν προς ολον τον λαον ο δε κυριος προσετιθει τους σωζομενους καθ ημεραν τη εκκλησια

3επι το αυτο δε πετρος και ιωαννης ανεβαινον εις το ιερον επι την ωραν της προσευχης την εννατην ²και τις ανηρ χωλος εκ κοιλιας μητρος αυτου υπαρχων εβασταζετο ον ετιθουν καθ ημεραν προς την θυραν του ιερου την λεγομενην ωραιαν του αιτειν ελεημοσυνην παρα των εισπορευομενων εις το ιερον ³ος ιδων πετρον και ιωαννην μελλοντας εισιεναι εις το ιερον ηρωτα ελεημοσυνην λαβειν ⁴ατενισας δε πετρος εις αυτον συν τω ιωαννη ειπεν βλεψον εις ημας ⁵ο δε επειχεν αυτοις προσδοκων τι παρ αυτων λαβειν ⁶ειπεν δε πετρος αργυριον και χρυσιον ουχ υπαρχει μοι ο δε εχω τουτο σοι διδωμι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου εγειραι και περιπατει ⁷και πιασας αυτον της δεξιας χειρος ηγειρεν παραχημα δε εστερεωθησαν αυτου αι βασεις και τα σφυρα ⁸και εξαλλομενος εστη και περιεπατει και εισηλθεν συν αυτοις εις το ιερον περιπατων και αλλομενος και αιωνων τον θεον ⁹και ειδεν αυτον πας ο λαος περιπατουντα και αιωνουντα τον θεον ¹⁰επεγινωσκον τε αυτον οτι ουτος ην ο προς την ελεημοσυνην καθημενος επι τη ωραια πυλη του ιερου και επλησθησαν θαμβους και εκστασεως επι τω συμβεβηκοτι αυτω ¹¹κρατουντος δε του ιαθεντος χωλου τον πετρον και ιωαννην συνεδραμεν προς αυτους πας ο λαος επι τη στοα τη καλουμενη σολομωντος εκθαμβοι ¹²ιδων δε πετρος απεκρινατο προς τον λαον ανδρες ισραηλιται τι θαυμαζετε επι τουτω η ημιν τι ατενιζετε ως ιδια δυναμει η ευσεβεια πεποιηκοσιν του περιπατειν αυτον ¹³ο θεος αβρααμ και ισαακ και ιακωβ ο θεος των πατερων ημων εδοξασεν τον παιδα αυτου ιησουν

ον υμεις παρεδωκατε και ηρησασθε αυτον κατα προσωπον πιλατου κριναντος εκεινου απολυειν ¹⁴υμεις δε τον αγιον και δικαιον ηρησασθε και ητησασθε ανδρα φονεα χαρισθηναι υμιν ¹⁵τον δε αρχηγρον της ζωης απεκτεινατε ον ο θεος ηγειρεν εκ νεκρων ου ημεις μαρτυρες εσμεν ¹⁶και επι τη πιστει του ονοματος αυτου τουτον ον θεωρειτε και οιδατε εστερεωσεν το ονομα αυτου και η πιστις η δι αυτου εδωκεν αυτω την ολοκληριαν ταυτην απεναντι παντων υμων ¹⁷και νυν αδελφοι οιδα οτι κατα αγνοιαν επραξατε ωσπερ και οι αρχοντες υμων ¹⁸ο δε θεος α προκατηγγειλεν δια στοματος παντων των προφητων αυτου παθειν τον χριστον επληρωσεν ουτως ¹⁹μετανοησατε ουν και επιστρεψατε εις το εξελειφθηναι υμων τας αμαρτιας οπως αν ελθωσιν καιροι αναφυξεως απο προσωπου του κυριου ²⁰και αποστειλη τον προκεκηρυγμενον υμιν ιησουν χριστον ²¹ον δει ουρανον μεν δεξασθαι αχρι χρονων αποκαταστασεως παντων ων ελαλησεν ο θεος δια στοματος παντων αγιων αυτου προφητων απ αιωνος ²²μωσης μεν γαρ προς τους πατερας ειπεν οτι προφητην υμιν αναστησει κυριος ο θεος υμων εκ των αδελφων υμων ως εμε αυτου ακουσεσθε κατα παντα οσα αν λαληση προς υμας ²³εσται δε πασα ψυχη ητις αν μη ακουση του προφητου εκεινου εξολοθρευθησεται εκ του λαου ²⁴και παντες δε οι προφηται απο σαμουηλ και των καθεξης οσοι ελαλησαν και προκατηγγειλαν τας ημερας ταυτας ²⁵υμεις εστε υιοι των προφητων και της διαθηκης ης διεθετο ο θεος προς τους πατερας ημων λεγων προς αβρααμ και τω σπερματι σου ενευλογηθησονται πασαι αι πατριαι της γης ²⁶υμιν πρωτον ο θεος αναστησας τον παιδα αυτου ιησουν απεστειλεν αυτον ευλογουντα υμας εν τω αποστρεφειν εκαστον απο των πονηριων υμων

4λαλουντων δε αυτων προς τον λαον επεστησαν αυτοις οι ιερεις και ο στρατηγος του ιερου και οι σαδδουκαιοι ²διαπονουμενοι δια το διδασκειν αυτους τον λαον και καταγγελλειν εν τω ιησου την αναστασιν την εκ νεκρων ³και επεβαλον αυτοις τας χειρας και εθεντο εις τηρησιν εις την αυριον ην γαρ εσπερα ηδη ⁴πολλοι δε των ακουσαντων τον λογον επιστευσαν και εγενηθη ο αριθμος των ανδρων ωσει χιλιαδες πεντε ⁵εγενετο δε επι την αυριον συναχθηναι αυτων τους αρχοντας και πρεσβυτερους και γραμματεις εις ιερουσαλημ ⁶και ανναν τον αρχιερα και καιαφαν και ιωαννην και αλεξανδρον και οσοι ησαν εκ γενους αρχιερατικου ⁷και στησαντες αυτους εν τω μεσω επυνθανοντο εν ποια δυναμει η εν ποιω ονοματι εποιησατε τουτο υμεις ⁸τοτε πετρος πλησθεις πνευματος αγιου ειπεν προς αυτους αρχοντες του λαου και πρεσβυτεροι του ισραηλ ⁹ει ημεις σημερον ανακρινουμεθα επι ευεργεσια ανθρωπου ασθενους εν τινι ουτος σεσωσται ¹⁰γνωστον εστω πασιν υμιν και παντι τω λαω ισραηλ οτι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου ον υμεις εσταυρωσατε ον ο θεος ηγειρεν εκ νεκρων εν τουτω ουτος παρεστηκεν ενωπιον υμων υγιης

¹¹ουτος εστιν ο λιθος ο εξουθενηθεις υφ υμων των οικοδομουντων ο γενομενος εις κεφαλην γωνιας ¹²και ουκ εστιν εν αλλω ουδενι η σωτηρια ουτε γαρ ονομα εστιν ετερον υπο τον ουρανον το δεδομενον εν ανθρωποις εν ω δει σωθηναι ημας ¹³θεωρουντες δε την του πετρου παρρησιαν και ιωαννου και καταλαβομενοι οτι ανθρωποι αγραμματοι εισιν και ιδιωται εθαυμαζον επεγινωσκον τε αυτους οτι συν τω ιησου ησαν ¹⁴τον δε ανθρωπον βλεποντες συν αυτοις εστωτα τον τεθεραπευμενον ουδεν ειχον αντειπειν ¹⁵κελευσαντες δε αυτους εξω του συνεδριου απελθειν συνεβαλον προς αλληλους ¹⁶λεγοντες τι ποιησομεν τοις ανθρωποις τουτοις οτι μεν γαρ γνωστον σημειον γεγονεν δι αυτων πασιν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ φανερον και ου δυναμεθα αρνησασθαι ¹⁷αλλ ινα μη επι πλειον διανεμηθη εις τον λαον απειλη απειλησωμεθα αυτοις μηκετι λαλειν επι τω ονοματι τουτω μηδενι ανθρωπων ¹⁸και καλεσαντες αυτους παρηγγειλαν αυτοις το καθολου μη φθεγγεσθαι μηδε διδασκειν επι τω ονοματι του ιησου ¹⁹ο δε πετρος και ιωαννης αποκριθεντες προς αυτους ειπον ει δικαιον εστιν ενωπιον του θεου υμων ακουειν μαλλον η του θεου κρινατε ²⁰ου δυναμεθα γαρ ημεις α ειδομεν και ηκουσαμεν μη λαλειν ²¹οι δε προσαπειλησαμενοι απελυσαν αυτους μηδεν ευρισκοντες το πως κολασωνται αυτους δια τον λαον οτι παντες εδοξαζον τον θεον επι τω γεγονοτι ²²ετων γαρ ην πλειωνων τεσσαρακοντα ο ανθρωπος εφ ον εγεγονει το σημειον τουτο της ιασεως ²³απολυθεντες δε ηλθον προς τους ιδιους και απηγγειλαν οσα προς αυτους οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι ειπον ²⁴οι δε ακουσαντες ομοθυμαδον ηραν φωνην προς τον θεον και ειπον δεσποτα συ ο θεος ο ποιησας τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις ²⁵ο δια στοματος δαβιδ του παιδος σου ειπων ινατι εφρουαζαν εθνη και λαοι εμελετησαν κενα ²⁶παρεστησαν οι βασιλεις της γης και οι αρχοντες συνηχθησαν επι το αυτο κατα του κυριου και κατα του χριστου αυτου ²⁷συνηχθησαν γαρ επ αληθειας επι τον αγιον παιδα σου ιησουν ον εχριστας ηρωδης τε και ποντιος πιλατος συν εθνεσιν και λαοις ισραηλ ²⁸ποιησαι οσα η χειρ σου και η βουλη σου προωρισεν γενεσθαι ²⁹και τα νυν κυριε επιδε επι τας απειλας αυτων και δος τοις δουλοις σου μετα παρρησιας πασης λαλειν τον λογον σου ³⁰εν τω την χειρα σου εκτεινειν σε εις ιασιν και σημεια και τερατα γινεσθαι δια του ονοματος του αγιου παιδος σου ιησου ³¹και δεθηεντων αυτων εσαλευθη ο τοπος εν ω ησαν συνηγμενοι και επλησθησαν απαντες πνευματος αγιου και ελαλουν τον λογον του θεου μετα παρρησιας ³²του δε πληθους των πιστευσαντων ην η καρδια και η ψυχη μια και ουδε εις τι των υπαρχοντων αυτω ελεγεν ιδιον ειναι αλλ ην αυτοις απαντα κοινα ³³και μεγαλη δυναμει απεδιδουν το μαρτυριον οι αποστολοι της αναστασεως του κυριου ιησου χαρις τε μεγαλη ην επι παντας αυτους ³⁴ουδε γαρ ενδεης τις υπηρχεν εν αυτοις οσοι γαρ κτητορες χωριων η οικιων υπηρχον πωλουντες εφερον τας τιμας των πιπρασκο-

μενων ³⁵ και ετιθουν παρα τους ποδας των αποστολων διεδιδοδο δε εκαστω καθοτι αν τις χρειαν ειχεν ³⁶ ωσης δε ο επικληθεις βαρναβας υπο των αποστολων ο εστιν μεθερμηνευομενον υιος παρακλησεως λευιτης κυπριος τω γενει ³⁷ υπαρχοντος αυτω αγρου πωλησας ηνεγκεν το χρημα και εθηκεν παρα τους ποδας των αποστολων

5 ανηρ δε τις ανανιας ονοματι συν σαπφειρη τη γυναικι αυτου επωλησεν κτημα ² και ενοσφισατο απο της τιμης συνειδυας και της γυναικος αυτου και ενεγκας μερος τι παρα τους ποδας των αποστολων εθηκεν ³ ειπεν δε πετρος ανανια διατι επληρωσεν ο σατανας την καρδιαν σου ψευσασθαι σε το πνευμα του αγιον και νοσφισασθαι απο της τιμης του χωριου ⁴ ουχι μενον σοι εμενεν και πραθεν εν τη ση εξουσια υπηρχεν τι οτι εθου εν τη καρδια σου το πραγμα τουτο ουκ εψευσω ανθρωποις αλλα τω θεω ⁵ ακουων δε ανανιας τους λογους τουτου πεσων εξεψυξεν και εγενετο φοβος μεγας επι παντας τους ακουοντας ταυτα ⁶ ανασταντες δε οι νεωτεροι συνεστειλαν αυτον και εξενεγκαντες εθαψαν ⁷ εγενετο δε ως ωρων τριων διαστημα και η γυνη αυτου μη ειδυια το γεγονος εισηλθεν ⁸ απεκριθη δε αυτη ο πετρος ειπε μοι ει τοσουτου το χωριον απεδοσθε η δε ειπεν ναι τοσουτου ⁹ ο δε πετρος ειπεν προς αυτην τι οτι συνεφωνηθη υμιν πειρασαι το πνευμα κυριου ιδου οι ποδες των θαψαντων τον ανδρα σου επι τη θυρα και εξοισουσιν σε ¹⁰ επεσεν δε παραχρημα παρα τους ποδας αυτου και εξεψυξεν εισελθοντες δε οι νεανισκοι ευρον αυτην νεκραν και εξενεγκαντες εθαψαν προς τον ανδρα αυτης ¹¹ και εγενετο φοβος μεγας εφ ολην την εκκλησιαν και επι παντας τους ακουοντας ταυτα ¹² δια δε των χειρων των αποστολων εγενετο σημεια και τερατα εν τω λαω πολλα και ησαν ομοθυμαδον απαντες εν τη στοα σολομωντος ¹³ των δε λοιπων ουδεις ετολμα κολλασθαι αυτοις αλλ εμεγαλυνεν αυτους ο λαος ¹⁴ μαλλον δε προσετιθεντο πιστευοντες τω κυριω πληθη ανδρων τε και γυναικων ¹⁵ ωστε κατα τας πλατειας εκφερειν τους ασθενεις και τιθεναι επι κλινων και κραββατων ινα ερχομενου πετρου καν η σκια επισκιαση τινι αυτων ¹⁶ συνηρχετο δε και το πληθος των περιξ πολεων εις ιερουσαλημ φεροντες ασθενεις και οχλουμενους υπο πνευματων ακαθαρτων οιτινες εθεραπευοντο απαντες ¹⁷ αναστας δε ο αρχιερευς και παντες οι συν αυτω η ουσα αιρεσις των σαδδουκαιων επλησθησαν ζηλου ¹⁸ και επεβαλον τας χειρας αυτων επι τους αποστολους και εθεντο αυτους εν τηρησει δημοσια ¹⁹ αγγελος δε κυριου δια της νυκτος ηνοιξεν τας θυρας της φυλακης εξαγαγων τε αυτους ειπεν ²⁰ πορευεσθε και σταθεντες λαλειτε εν τω ιερω τω λαω παντα τα ρηματα της ζωης ταυτης ²¹ ακουσαντες δε εισηλθον υπο τον ορθρον εις το ιερον και εδιδασκον παραγενομενος δε ο αρχιερευς και οι συν αυτω συνεκαλεσαν το συνεδριον και πασαν την γερουσιαν των υιων ισραηλ και απεστειλαν εις το δεσμωτηριον αχθηναι αυτους ²² οι δε υπηρεται παραγενομενοι ουκ ευρον αυτους

εν τη φυλακη αναστρεψαντες δε απηγγειλαν ²³ λεγοντες οτι το μεν δεσμωτηριον ευρομεν κεκλεισμενον εν παση ασφαλεια και τους φυλακας εξω εστωτας προ των θυρων ανοιξαντες δε εσω ουδενα ευρομεν ²⁴ ως δε ηκουσαν τους λογους τουτους ο τε ιερευς και ο στρατηγος του ιερου και οι αρχιερεις διηπορουν περι αυτων τι αν γενοιτο τουτο ²⁵ παραγενομενος δε τις απηγγειλεν αυτοις λεγων οτι ιδου οι ανδρες ους εθεσθε εν τη φυλακη εισιν εν τω ιερω εστωτες και διδασκοντες τον λαον ²⁶ τοτε απελθων ο στρατηγος συν τοις υπηρεταις ηγαγεν αυτους ου μετα βιας εφοβουντο γαρ τον λαον ινα μη λιθασθωσιν ²⁷ αγαγοντες δε αυτους εστησαν εν τω συνεδριω και επηρωτησεν αυτους ο αρχιερευς ²⁸ λεγων ου παραγγελια παρηγγειλαμεν υμιν μη διδασκειν επι τω ονοματι τουτω και ιδου πεπληρωκατε την ιερουσαλημ της διδαχης υμων και βουλεσθε επαγαγειν εφ ημας το αιμα του ανθρωπου τουτου ²⁹ αποκριθεις δε ο πετρος και οι αποστολοι ειπον πειθαρχειν δει θεω μαλλον η ανθρωποις ³⁰ ο θεος των πατερων ημων ηγειρεν ιησουν ον υμεις διεχειρισασθε κρεμασαντες επι ξυλου ³¹ τουτον ο θεος αρχηγον και σωτηρα υψωσεν τη δεξια αυτου δουναι μετανοιαν τω ισραηλ και αφεσιν αμαρτιων ³² και ημεις εσμεν αυτου μαρτυρες των ρηματων τουτων και το πνευμα δε το αγιον ο εδωκεν ο θεος τοις πειθαρχουσιν αυτω ³³ οι δε ακουσαντες διεπριοντο και εβουλευοντο ανελειν αυτους ³⁴ αναστας δε τις εν τω συνεδριω φαρισαιος ονοματι γαμαλιηλ νομοδιδασκαλος τιμιος παντι τω λαω εκελευσεν εξω βραχυ τι τους αποστολους ποιησαι ³⁵ ειπεν τε προς αυτους ανδρες ισραηλιται προσεχετε εαυτοις επι τοις ανθρωποις τουτοις τι μελλετε πρασσειν ³⁶ προ γαρ τουτων των ημερων ανεστη θευδας λεγων ειναι τινα εαυτον ω προσεκολληθη αριθμος ανδρων ωσει τετρακοσιων ος ανηρεθη και παντες οσοι επειθοντο αυτω διελυθησαν και εγενοντο εις ουδεν ³⁷ μετα τουτον ανεστη ιουδας ο γαλιλαιος εν ταις ημεραις της απογραφης και απεστησεν λαον ικανον οπισω αυτου κακεινος απωλετο και παντες οσοι επειθοντο αυτω διεσχορπισθησαν ³⁸ και τα νυν λεγω υμιν αποστητε απο των ανθρωπων τουτων και εασατε αυτους οτι εαν η εξ ανθρωπων η βουλη αυτη η το εργον τουτο καταλυθησεται ³⁹ ει δε εκ θεου εστιν ου δυνασθε καταλυσαι αυτο μηποτε και θεομαχοι ευρεθητε ⁴⁰ επεισθησαν δε αυτω και προσκαλεσαμενοι τους αποστολους δειραντες παρηγγειλαν μη λαλειν επι τω ονοματι του ιησου και απελυσαν αυτους ⁴¹ οι μεν ουν επορευοντο χαιροντες απο προσωπου του συνεδριου οτι υπερ του ονοματος αυτου κατηξιωθησαν ατιμασθηνα ⁴² πασαν τε ημεραν εν τω ιερω και κατ οικον ουκ επαυοντο διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι ιησουν τον χριστον

6 εν δε ταις ημεραις ταυταις πληθυνοντων των μαθητων εγενετο γογγυσμος των ελληνιστων προς τους εβραιους οτι παρεθεωροντο εν τη διακονια τη καθημερινη αι χηραι αυτων ² προσκαλεσαμενοι δε οι δωδεκα το πληθος των μαθητων ειπον ουκ αρεστον εστιν ημας

καταλειψαντας τον λογον του θεου διακονειν τραπεζαις³ επισκεψασθε ουν αδελφοι ανδρας εξ υμων μαρτυρου-
 μενους επτα πληρεις πνευματος αγιου και σοφιας ους
 καταστησομεν επι της χρειας ταυτης⁴ ημεις δε τη προ-
 σευχη και τη διακονια του λογου προσκαρτερησομεν⁵
 και ηρσεν ο λογος ενωπιον παντος του πληθους και
 εξελεξαντο στεφανον ανδρα πληρη πιστεως και πνευμα-
 τος αγιου και φιλιππον και προχορον και νικανορα και
 τιμωνα και παρμεναν και νικολαον προσηλυτον αντιο-
 χεα⁶ ους εστησαν ενωπιον των αποστολων και προσευ-
 ξαμενοι επεθηκαν αυτοις τας χειρας⁷ και ο λογος του
 θεου ηυξανεν και επληθυνετο ο αριθμος των μαθητων
 εν ιερουσαλημ σφοδρα πολυς τε οχλος των ιερων υπη-
 κουνουν τη πιστει⁸ στεφανος δε πληρης πιστεως και δυ-
 ναμεως εποιει τερατα και σημεια μεγαλα εν τω λαω⁹
 ανεστησαν δε τινες των εκ της συναγωγης της λεγο-
 μενης λιβερτινων και κυρηναιων και αλεξανδρεων και
 των απο κιλικιας και ασιας συζητουντες τω στεφανω¹⁰
 και ουκ ισχυον αντιστηναι τη σοφια και τω πνευματι ω
 ελαλει¹¹ τοτε υπεβαλον ανδρας λεγοντας οτι ακηκοαμεν
 αυτου λαλουντος ρηματα βλασφημια εις μωσην και τον
 θεον¹² συνεκινησαν τε τον λαον και τους πρεσβυτερους
 και τους γραμματεις και επισταντες συνηρπασαν αυ-
 τον και ηγαγον εις το συνεδριον¹³ εστησαν τε μαρτυρας
 φευδεις λεγοντας ο ανθρωπος ουτος ου παυεται ρηματα
 βλασφημια λαλων κατα του τοπου του αγιου τουτου και
 του νομου¹⁴ ακηκοαμεν γαρ αυτου λεγοντος οτι ιησους ο
 ναζωραιος ουτος καταλυσει τον τοπον τουτον και αλλα-
 ξει τα εθη α παρεδωκεν ημιν μωυσης¹⁵ και ατενισαντες
 εις αυτον απαντες οι καθεζομενοι εν τω συνεδριω ειδον
 το προσωπον αυτου ωσει προσωπον αγγελου

7 ειπεν δε ο αρχιερευς ει αρα ταυτα ουτως εχει² ο δε
 εφη ανδρες αδελφοι και πατερες ακουσατε ο θεος της
 δοξης ωφθη τω πατρι ημων αβρααμ οντι εν τη μεσο-
 ποταμια πριν η κατοικησαι αυτον εν χαρραν³ και ειπεν
 προς αυτον εξελθε εκ της γης σου και εκ της συγγενειας
 σου και δευρο εις γην ην αν σοι δειξω⁴ τοτε εξελθων εκ
 γης χαλδαιων κατωκησεν εν χαρραν κακειθεν μετα το
 αποθανειν τον πατερα αυτου μετωκισεν αυτον εις την
 γην ταυτην εις ην υμεις νυν κατοικειτε⁵ και ουκ εδωκεν
 αυτω κληρονομια εν αυτη ουδε βημα ποδος και επηγ-
 γειλατο αυτω δουναι εις κατασχεσιν αυτην και τω σπερ-
 ματι αυτου μετ αυτον ουκ οντος αυτω τεκνου⁶ ελαλησεν
 δε ουτως ο θεος οτι εσται το σπερμα αυτου παροικον
 εν γη αλλοτρια και δουλωσουσιν αυτο και κακωσουσιν
 ετη τετρακοσια⁷ και το εθνος ω εαν δουλευσωσιν κρινω
 εγω ειπεν ο θεος και μετα ταυτα εξελευσονται και λα-
 τρευσουσιν μοι εν τω τοπω τουτω⁸ και εδωκεν αυτω
 διαθηκην περιτομης και ουτως εγεννησεν τον ισαακ και
 περιετεμεν αυτον τη ημερα τη ογδοη και ο ισαακ τον
 ιακωβ και ο ιακωβ τους δωδεκα πατριαρχας⁹ και οι
 πατριαρχαι ζηλωσαντες τον ιωσηφ απεδοντο εις αιγυ-
 πτον και ην ο θεος μετ αυτου¹⁰ και εξειλετο αυτον εκ

πασων των θλιψεων αυτου και εδωκεν αυτω χαριν και
 σοφιαν εναντιον φαραω βασιλεως αιγυπτου και κατε-
 στησεν αυτον ηγουμενον επ αιγυπτον και ολον τον οι-
 κον αυτου¹¹ ηλθεν δε λιμος εφ ολην την γην αιγυπτου
 και χανααν και θλιψις μεγαλη και ουχ ευρισκον χορτα-
 σματα οι πατερες ημων¹² ακουσας δε ιακωβ οντα σιτα
 εν αιγυπτω εξαπεστειλεν τους πατερας ημων πρωτον¹³
 και εν τω δευτερω ανεγνωρισθη ιωσηφ τοις αδελφοις
 αυτου και φανερον εγενετο τω φαραω το γενος του ιω-
 σηφ¹⁴ αποστειλας δε ιωσηφ μετεκαλεσατο τον πατερα
 αυτου ιακωβ και πασαν την συγγενειαν αυτου εν ψυχαις
 εβδομηκοντα πεντε¹⁵ κατεβη δε ιακωβ εις αιγυπτον και
 ετελευτησεν αυτος και οι πατερες ημων¹⁶ και μετετεθη-
 σαν εις συχημ και ετεθησαν εν τω μνηματι ο ωνησατο
 αβρααμ τιμης αργυριου παρα των υιων εμμορ του συχημ¹⁷
 καθως δε ηγγιζεν ο χρονος της επαγγελιας ης ωμοσεν
 ο θεος τω αβρααμ ηυξησεν ο λαος και επληθυνθη εν αι-
 γυπτω¹⁸ αχρις ου ανεστη βασιλευς ετερος ος ουκ ηδει
 τον ιωσηφ¹⁹ ουτος κατασοφισαμενος το γενος ημων εκα-
 κωσεν τους πατερας ημων του ποιειν εκθητα τα βρεφη
 αυτων εις το μη ζωογονεισθαι²⁰ εν ω καιρω εγεννηθη μω-
 σης και ην αστειος τω θεω ος ανετραφη μηνας τρεις εν
 τω οικω του πατρος αυτου²¹ εκτεθεντα δε αυτον ανει-
 λετο αυτον η θυγατηρ φαραω και ανεθρεψατο αυτον
 εαυτη εις υιον²² και επαιδευθη μωυσης παση σοφια αι-
 γυπτιων ην δε δυνατος εν λογοις και εν εργοις²³ ως δε
 επληρουτο αυτω τεσσαρακονταετης χρονος ανεβη επι
 την καρδιαν αυτου επισκεψασθαι τους αδελφους αυτου
 τους υιους ισραηλ²⁴ και ιδων τινα αδικουμενον ημινατο
 και εποιησεν εκδικησιν τω καταπονουμενω παταξας τον
 αιγυπτιον²⁵ ενομιζεν δε συνιεναι τους αδελφους αυτου
 οτι ο θεος δια χειρος αυτου διδωσιν αυτοις σωτηριαν
 οι δε ου συνηκαν²⁶ τη τε επιουση ημερα ωφθη αυτοις
 μαχομενοις και συνηλασεν αυτους εις ειρηνην ειπων αν-
 δρες αδελφοι εστε υμεις ινατι αδικειτε αλληλους²⁷ ο δε
 αδικων τον πλησιον απωσατο αυτον ειπων τις σε κατε-
 στησεν αρχοντα και δικαστην εφ ημας²⁸ μη ανελαιν με
 συ θελεις ον τροπον ανειλες χθες τον αιγυπτιον²⁹ εφυγεν
 δε μωυσης εν τω λογω τουτω και εγενετο παροικος εν γη
 μαδιαμ ου εγεννησεν υιους δυο³⁰ και πληρωθεντων ετων
 τεσσαρακοντα ωφθη αυτω εν τη ερημω του ορους σινα
 αγγελος κυριου εν φλογι πυρος βατου³¹ ο δε μωυσης ιδων
 εθαυμασεν το οραμα προσερχομενου δε αυτου κατανοη-
 σαι εγενετο φωνη κυριου προς αυτον³² εγω ο θεος των
 πατερων σου ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο
 θεος ιακωβ εντρομος δε γενομενος μωυσης ουκ ετολμα
 κατανοησαι³³ ειπεν δε αυτω ο κυριος λυσον το υποδημα
 των ποδων σου ο γαρ τοπος εν ω εστηκας γη αγια εστιν³⁴
 ιδων ειδον την κακωσιν του λαου μου του εν αιγυπτω
 και του στεναγμου αυτων ηκουσα και κατεβην εξελε-
 σθαι αυτους και νυν δευρο αποστειλω σε εις αιγυπτον
³⁵ τουτον τον μωυσην ον ηρηνησαντο ειποντες τις σε κα-
 τεστησεν αρχοντα και δικαστην τουτον ο θεος αρχοντα
 και λυτρωτην απεστειλεν εν χειρι αγγελου του οφθεντος

αυτω εν τη βατω ³⁶ουτος εξηγαγεν αυτους ποιησας τερατα και σημεια εν γη αιγυπτου και εν ερυθρα θαλασση και εν τη ερημω ετη τεσσαρακοντα ³⁷ουτος εστιν ο μωυσης ο ειπων τοις υιοις ισραηλ προφητην υμιν αναστησει κυριος ο θεος υμων εκ των αδελφων υμων ως εμε αυτου ακουσεσθε ³⁸ουτος εστιν ο γενομενος εν τη εκκλησια εν τη ερημω μετα του αγγελου του λαλουντος αυτω εν τω ορει σινα και των πατερων ημων ος εδεξατο λογια ζωντα δουναι ημιν ³⁹ω ουκ ηθελησαν υπηκοοι γενεσθαι οι πατερες ημων αλλ απωσαντο και εστραφησαν ταις καρδιαις αυτων εις αιγυπτον ⁴⁰ειποντες τω ακρων ποιησον ημιν θεους οι προπορευσονται ημων ο γαρ μωυσης ουτος ος εξηγαγεν ημας εκ γης αιγυπτου ουκ οιδαμεν τι γεγονεν αυτω ⁴¹και εμοσχοποιησαν εν ταις ημεραις εκειναις και ανηγαγον θυσιαν τω ειδωλω και ευφρανοντο εν τοις εργοις των χειρων αυτων ⁴²εστρεψεν δε ο θεος και παρεδωκεν αυτους λατρευειν τη στρατια του ουρανου καθως γεγραπται εν βιβλω των προφητων μη σφαγια και θυσιαις προσηνεγκατε μοι ετη τεσσαρακοντα εν τη ερημω οικος ισραηλ ⁴³και ανελαβετε την σκηνην του μολοχ και το αστρον του θεου υμων ρεμφαν τους τυπους ους εποιησατε προσκυνειν αυτοις και μετοικιω υμας επεκεινα βαβυλωνος ⁴⁴η σκηνη του μαρτυριου ην εν τοις πατρασιν ημων εν τη ερημω καθως διεταξατο ο λαλων τω μωση ποιησαι αυτην κατα τον τυπον ον εωρακει ⁴⁵ην και εισηγαγον διαδεξαμενοι οι πατερες ημων μετα ιησου εν τη κατασχεσει των εθνων ων εξωσεν ο θεος απο προσωπου των πατερων ημων εως των ημερων δαβιδ ⁴⁶ος ευρεν χαριν ενωπιον του θεου και ητησατο ευρειν σκηνωμα τω θεω ιακωβ ⁴⁷σολομων δε ωκοδομησεν αυτω οικον ⁴⁸αλλ ουχ ο υφιστος εν χειροποιητοις ναοις κατοικει καθως ο προφητης λεγει ⁴⁹ο ουρανος μοι θρονος η δε γη υποποδιον των ποδων μου ποιον οικον οικοδομησετε μοι λεγει κυριος η τις τοπος της καταπαυσεως μου ⁵⁰ουχι η χειρ μου εποιησεν ταυτα παντα ⁵¹σκληροτραχηλοι και απεριτιμητοι τη καρδια και τοις ωσιν υμεις αιει τω πνευματι τω αγιω αντιπιπτετε ως οι πατερες υμων και υμεις ⁵²τινα των προφητων ουκ εδιωξαν οι πατερες υμων και απεκτειναν τους προκαταγγειλαντας περι της ελευσεως του δικαιου ου νυν υμεις προδοται και φονεις γεγενησθε ⁵³οιτινες ελαβετε τον νομον εις διαταγας αγγελων και ουκ εφυλαξατε ⁵⁴ακουοντες δε ταυτα διεπριοντο ταις καρδιαις αυτων και εβρυχον τους οδοντας επ αυτον ⁵⁵υπαρχων δε πληρης πνευματος αγιου ατενισας εις τον ουρανον ειδεν δοξαν θεου και ιησουν εστωτα εκ δεξιων του θεου ⁵⁶και ειπεν ιδου θεωρω τους ουρανους ανεωγμενους και τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων εστωτα του θεου ⁵⁷κραξαντες δε φωνη μεγαλη συνεσχον τα ωτα αυτων και ωρησαν ομοθυμαδον επ αυτον ⁵⁸και εκβαλοντες εξω της πολεως ελιθοβολουν και οι μαρτυρες απεθεντο τα ιματια αυτων παρα τους ποδας νεανιου καλουμενου σαυλου ⁵⁹και ελιθοβολουν τον στεφανον επικαλουμενον και λεγοντα κυριε ιησου δεξα το πνευμα μου ⁶⁰θεις δε τα γονατα εκραξεν φωνη

μεγαλη κυριε μη στησης αυτοις την αμαρτιαν ταυτην και τουτο ειπων εκοιμηθη

8σαυλος δε ην συνευδοκων τη αναιρεσει αυτου εγενετο δε εν εκεινη τη ημερα διωγμος μεγας επι την εκκλησιαν την εν ιεροσολυμοις παντες τε διεσπαρησαν κατα τας χωρας της ιουδαιας και σαμαρειας πλην των αποστολων ²συνεκομισαν δε τον στεφανον ανδρες ευλαβεις και εποιησαντο κοπετον μεγαν επ αυτω ³σαυλος δε ελυμαινετο την εκκλησιαν κατα τους οικους εισπορευομενος συρνω τε ανδρας και γυναικας παρεδιδου εις φυλακην ⁴οι μεν ουν διασπαρευοντες διηλθον ευαγγελιζομενοι τον λογον ⁵φιλιππος δε κατελθων εις πολιν της σαμαρειας εκηρυσεν αυτοις τον χριστον ⁶προσειchon τε οι οχλοι τοις λεγομενοις υπο του φιλιππου ομοθυμαδον εν τω ακουειν αυτους και βλεπειν τα σημεια α εποιει ⁷πολλων γαρ των εχοντων πνευματα ακαθαρτα βωωντα μεγαλη φωνη εξηρχετο πολλοι δε παραλελυμενοι και χωλοι εθεραπευθησαν ⁸και εγενετο χαρα μεγαλη εν τη πολει εκεινη ⁹ανηρ δε τις ονοματι σιμων προυπηρχεν εν τη πολει μαγευων και εξιστων το εθνος της σαμαρειας λεγων ειναι τινα εαυτον μεγαν ¹⁰ω προσειchon παντες απο μικρου εως μεγαλου λεγοντες ουτος εστιν η δυναμις του θεου η μεγαλη ¹¹προσειchon δε αυτω δια το ικανω χρονω ταις μαγειαις εξεστακεναι αυτους ¹²οτε δε επιστευσαν τω φιλιππω ευαγγελιζομενω τα περι της βασιλειας του θεου και του ονοματος του ιησου χριστου εβαπτιζοντο ανδρες τε και γυναικες ¹³ο δε σιμων και αυτος επιστευσεν και βαπτισθεις ην προσκαρτερων τω φιλιππω θεωρων τε σημεια και δυναμεις μεγαλας γινομενας εξιστατο ¹⁴ακουσαντες δε οι εν ιεροσολυμοις αποστολοι οτι δεδεχται η σαμαρεια τον λογον του θεου απεστειλαν προς αυτους τον πετρον και ιωαννην ¹⁵οιτινες καταβαντες προσηρξαντο περι αυτων οπως λαβωσιν πνευμα αγιον ¹⁶ουπω γαρ ην επ ουδενι αυτων επιπεπτωκος μονον δε βεβαπτισμενοι υπηρχον εις το ονομα του κυριου ιησου ¹⁷τοτε επετιθουν τας χειρας επ αυτους και ελαμβανον πνευμα αγιον ¹⁸θεασαμενος δε ο σιμων οτι δια της επιθεσεως των χειρων των αποστολων διδοται το πνευμα το αγιον προσηνεγκεν αυτοις χρηματα ¹⁹λεγων δοτε καμοι την εξουσιαν ταυτην ινα ω αν επιθω τας χειρας λαμβανη πνευμα αγιον ²⁰πετρος δε ειπεν προς αυτον το αργυριον σου συν σοι ειη εις απωλειαν οτι την δωρεαν του θεου ενομισας δια χρηματων κτασθαι ²¹ουκ εστιν σοι μερις ουδε κληρος εν τω λογω τουτω η γαρ καρδια σου ουκ εστιν ευθεια ενωπιον του θεου ²²μετανοησον ουν απο της κακιας σου ταυτης και δεηθητι του θεου ει αρα αφεθησεται σοι η επινοια της καρδιας σου ²³εις γαρ χολην πικριας και συνδεσμον αδικιας ορω σε οντα ²⁴αποκριθεις δε ο σιμων ειπεν δεηθητε υμεις υπερ εμου προς τον κυριον οπως μηδεν επελθη επ εμε ων ειρηκατε ²⁵οι μεν ουν διαμαρτυραμενοι και λαλησαντες τον λογον του κυριου υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ πολλας τε κωμας των σαμαρειων ευηγγελισαντο

²⁶αγγελος δε κυριου ελαλησεν προς φιλιππον λεγων αναστηθι και πορευου κατα μεσημβριαν επι την οδον την καταβαινουσαν απο ιερουσαλημ εις γαζαν αυτη εστιν ερημος ²⁷και αναστας επορευθη και ιδου ανηρ αιθιοψ ευνουχος δυναστης κανδακης της βασιλισσης αιθιοπων ος ην επι πασης της γαζης αυτης ος εληλυθει προσκυνησων εις ιερουσαλημ ²⁸ην τε υποστρεφων και καθημενος επι του αρματος αυτου και ανεγινωσκεν τον προφητην ησαιαν ²⁹ειπεν δε το πνευμα τω φιλιππω προσελθε και κολληθητι τω αρματι τουτω ³⁰προσδραμων δε ο φιλιππος ηκουσεν αυτου αναγινωσκοντος τον προφητην ησαιαν και ειπεν αρα γε γινωσκεις α αναγινωσκεις ³¹ο δε ειπεν πως γαρ αν δυναιμην εαν μη τις οδηγηση με παρεκαλεσεν τε τον φιλιππον αναβαντα καθισαι συν αυτω ³²η δε περιοχη της γραφης ην ανεγινωσκεν ην αυτη ως προβατον επι σφαγην ηχθη και ως αμνος εναντιον του κειροντος αυτον αφωνος ουτως ουκ ανοιγει το στομα αυτου ³³εν τη ταπεινωσει αυτου η κρισις αυτου ηρθη την δε γενεαν αυτου τις διηγησεται οτι αιρεται απο της γης η ζωη αυτου ³⁴αποκριθεις δε ο ευνουχος τω φιλιππω ειπεν δεομαι σου περι τινος ο προφητης λεγει τουτο περι εαυτου η περι ετερου τινος ³⁵ανοιξας δε ο φιλιππος το στομα αυτου και αρξαμενος απο της γραφης ταυτης ευηγγελισατο αυτω τον ιησουν ³⁶ως δε επορευοντο κατα την οδον ηλθον επι τι υδωρ και φησιν ο ευνουχος ιδου υδωρ τι κωλυει με βαπτισθηναι ³⁷ειπεν δε ο φιλιππος ει πιστευεις εξ ολης της καρδιας εξεστιν αποκριθεις δε ειπεν πιστευω τον υιον του θεου ειναι τον ιησουν χριστον ³⁸και εκελευσεν στηναι το αρμα και κατεβησαν αμφοτεροι εις το υδωρ ο τε φιλιππος και ο ευνουχος και εβαπτισεν αυτον ³⁹οτε δε ανεβησαν εκ του υδατος πνευμα κυριου ηρπασεν τον φιλιππον και ουκ ειδεν αυτον ουκετι ο ευνουχος επορευετο γαρ την οδον αυτου χαιρων ⁴⁰φιλιππος δε ευρεθη εις αζωτον και διερχομενος ευηγγελιζετο τας πολεις πασας εως του ελθειν αυτον εις καισαρειαν

9ο δε σαυλος ετι εμπνεων απειλης και φονου εις τους μαθητας του κυριου προσελθων τω αρχιερει ²ητησατο παρ αυτου επιστολας εις δαμασκον προς τας συναγωγας οπως εαν τινας ευρη της οδου οντας ανδρας τε και γυναικας δεδεμενους αγαγη εις ιερουσαλημ ³εν δε τω πορευεσθαι εγενετο αυτον εγγιζειν τη δαμασκω και εξαιφνης περιηστραφεν αυτον φως απο του ουρανου ⁴και πεσων επι την γην ηκουσεν φωνην λεγουσαν αυτω σαουλ σαουλ τι με διωκεις ⁵ειπεν δε τις ει κυριε ο δε κυριος ειπεν εγω ειμι ιησους ον συ διωκεις σκληρον σοι προς κεντρα λακτιζειν ⁶τρεμων τε και θαμβων ειπεν κυριε τι με θελεις ποιησαι και ο κυριος προς αυτον αναστηθι και εισελθε εις την πολιν και λαληθησεται σοι τι σε δει ποιειν ⁷οι δε ανδρες οι συνοδευοντες αυτω ειστηκεισαν εννεοι ακουοντες μεν της φωνης μηδενα δε θεωρουντες ⁸ηγεθη δε ο σαυλος απο της γης ανεωγμενων δε των οφθαλμων αυτου ουδενα εβλεπεν χειραγωγουντες

δε αυτον εισηγαγον εις δαμασκον ⁹και ην ημερας τρεις μη βλεπων και ουκ εφαγεν ουδε επιεν ¹⁰ην δε τις μαθητης εν δαμασκω ονοματι ανανιας και ειπεν προς αυτον ο κυριος εν οραματι ανανια ο δε ειπεν ιδου εγω κυριε ¹¹ο δε κυριος προς αυτον αναστας πορευθητι επι την ρυμην την καλουμενην ευθειαν και ζητησον εν οικια ιουδα σαυλον ονοματι ταρσεα ιδου γαρ προσευχεται ¹²και ειδεν εν οραματι ανδρα ονοματι ανανιαν εισελθοντα και επιθεντα αυτω χειρα οπως αναβλεψη ¹³απεκριθη δε ο ανανιας κυριε ακηκοα απο πολλων περι του ανδρος τουτου οσα κακα εποιησεν τοις αγιοις σου εν ιερουσαλημ ¹⁴και ωδε εχει εξουσιαν παρα των αρχιερων δησαι παντας τους επικαλουμενους το ονομα σου ¹⁵ειπεν δε προς αυτον ο κυριος πορευου οτι σκευος εκλογης μοι εστιν ουτος του βαστασαι το ονομα μου ενωπιον εθνων και βασιλεων υιων τε ισραηλ ¹⁶εγω γαρ υποδειξω αυτω οσα δει αυτον υπερ του ονοματος μου παθειν ¹⁷απηλθεν δε ανανιας και εισηλθεν εις την οικιαν και επιθεις επ αυτον τας χειρας ειπεν σαουλ αδελφε ο κυριος απεσταλκεν με ιησους ο οφθεις σοι εν τη οδω η ηρχου οπως αναβλεψης και πλησθης πνευματος αγιου ¹⁸και ευθεως απεπεσον απο των οφθαλμων αυτου ωσει λεπιδες ανεβλεφεν τε παραχρημα και αναστας εβαπτισθη ¹⁹και λαβων τροφην ενισχυσεν εγενετο δε ο σαυλος μετα των εν δαμασκω μαθητων ημερας τινας ²⁰και ευθεως εν ταις συναγωγασι εκηρυσσεν τον χριστον οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου ²¹εξιستانτο δε παντες οι ακουοντες και ελεγον ουχ ουτος εστιν ο πορθησας εν ιερουσαλημ τους επικαλουμενους το ονομα τουτου και ωδε εις τουτο εληλυθει ινα δεδεμενους αυτους αγαγη επι τους αρχιερεις ²²σαυλος δε μαλλον ενεδυναμουτο και συνεχυνεν τους ιουδαιους τους κατοικουντας εν δαμασκω συμβιβαζων οτι ουτος εστιν ο χριστος ²³ως δε επληρουντο ημεραι ικαναι συνεβουλευσαντο οι ιουδαιοι ανελιν αυτον ²⁴εγνωσθη δε τω σαυλω η επιβουλη αυτων παρετηρουν τε τας πυλας ημερας τε και νυκτος οπως αυτον ανελωσιν ²⁵λαβοντες δε αυτον οι μαθηται νυκτος καθηκαν δια του τειχους χαλασαντες εν σπυριδι ²⁶παραγενομενος δε ο σαυλος εις ιερουσαλημ επειρατο κολλησθαι τοις μαθηταις και παντες εφοβουντο αυτον μη πιστευοντες οτι εστιν μαθητης ²⁷βαρναβας δε επιλαβομενος αυτον ηγαγεν προς τους αποστολους και διηγησατο αυτοις πως εν τη οδω ειδεν τον κυριον και οτι ελαλησεν αυτω και πως εν δαμασκω επαρρησιασατο εν τω ονοματι του ιησου ²⁸και ην μετ αυτων εισπορευομενος και εκπορευομενος εν ιερουσαλημ και παρρησιαζομενος εν τω ονοματι του κυριου ιησου ²⁹ελαλει τε και συνεζητει προς τους ελληνιστας οι δε επεχειρουν αυτον ανελιν ³⁰επιγνοντες δε οι αδελφοι κατηγαγον αυτον εις καισαρειαν και εξαπεστειλαν αυτον εις ταρσον ³¹αι μεν ουν εκκλησiai καθ ολης της ιουδαιας και γαλιλαιας και σαμαρειας ειχον ειρηνην οικοδομουμεναι και πορευομεναι τω φοβω του κυριου και τη παρακλησει του αγιου πνευματος επληθυνοντο ³²εγενετο δε πετρον διερχομενον δια παντων κατελθειν

και προς τους αγιους τους κατοικουντας λυδδαν ³³ευρεν δε εκει ανθρωπον τινα αινεαν ονοματι εξ ετων οκτω κατακειμενον επι κραββατω ος ην παραλελυμενος ³⁴και ειπεν αυτω ο πετρος αινεα ιαται σε ιησους ο χριστος αναστηθι και στρωσον σεαυτω και ευθεως ανεστη ³⁵και ειδον αυτον παντες οι κατοικουντες λυδδαν και τον σαρωναν οιτινες επεστρεψαν επι τον κυριον ³⁶εν ιοπη δε τις ην μαθητρια ονοματι ταβιθα η διερμηνευομενη λεγεται δορκας αυτη ην πληρης αγαθων εργαων και ελεημοσυνων ων εποιει ³⁷εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις ασθηνησασαν αυτην αποθανειν λουσαντες δε αυτην εθηκαν εν υπερω ³⁸εγγυς δε ουσης λυδδης τη ιοπη οι μαθηται ακουσαντες οτι πετρος εστιν εν αυτη απεστειλαν δυο ανδρας προς αυτον παρακαλουντες μη οκησαι διελθειν εως αυτων ³⁹αναστας δε πετρος συνηλθεν αυτοις ον παραγενομενον ανηγαγον εις το υπερων και παρεστησαν αυτω πασαι αι χηραι κλαιουσαι και επιδεικνυμεναι χιτωνας και ιματια οσα εποιει μετ αυτων οσα η δορκας ⁴⁰εχβαλων δε εξω παντας ο πετρος θεις τα γονατα προσηυξατο και επιστρεψας προς το σωμα ειπεν ταβιθα αναστηθι η δε ηνοιξεν τους οφθαλμους αυτης και ιδουσα τον πετρον ανεκαθισεν ⁴¹δους δε αυτη χειρα ανεστησεν αυτην φωνησας δε τους αγιους και τας χηρας παρεστησεν αυτην ζωσαν ⁴²γνωστον δε εγενετο καθ ολης της ιοπης και πολλοι επιστευσαν επι τον κυριον ⁴³εγενετο δε ημερας ικανας μειναι αυτον εν ιοπη παρα τινι σιμωνι βυρσει

10 ανηρ δε τις ην εν καισαρεια ονοματι κορνηλιος εκατονταρχης εκ σπειρης της καλουμενης ιταλικης ²ευσεβης και φοβουμενος τον θεον συν παντι τω οικω αυτου ποιων τε ελεημοσυνας πολλας τω λαω και δεομενος του θεου διαπαντος ³ειδεν εν οραματι φανερωσ ωσει ωραν εννατην της ημερας αγγελον του θεου εισελθοντα προς αυτον και ειποντα αυτω κορνηλιε ⁴ο δε ατενισας αυτω και εμφοβος γενομενος ειπεν τι εστιν κυριε ειπεν δε αυτω αι προσευχαι σου και αι ελεημοσυναι σου ανεβησαν εις μνημοσυνον ενωπιον του θεου ⁵και νυν πεμψον εις ιοπτην ανδρας και μεταπεμψαι σιμωνα ος επικαλειται πετρος ⁶ουτος ξενιζεται παρα τινι σιμωνι βυρσει ω εστιν οικια παρα θαλασσαν ουτος λαλησει σοι τι σε δει ποιειν ⁷ως δε απηλθεν ο αγγελος ο λαλων τω κορνηλιω φωνησας δυο των οικετων αυτου και στρατιωτην ευσεβη των προσκαρτερουτων αυτω ⁸και εξηγησαμενος αυτοις απαντα απεστειλεν αυτοις εις την ιοπτην ⁹τη δε επαυριον οδοιπορουτων εκεινων και τη πολει εγγιζοντων ανεβη πετρος επι το δωμα προσευξασθαι περι ωραν εκτην ¹⁰εγενετο δε προσπεινος και ηθελεν γευσασθαι παρασκευαζοντων δε εκεινων επεπεσεν επ αυτον εκστασις ¹¹και θεωρει τον ουρανον ανεωγμενον και καταβαινον επ αυτον σκευος τι ως οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαις δεδεμενον και καθιεμενον επι της γης ¹²εν ω υπηρχεν παντα τα τετραποδα της γης και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου

¹³και εγενετο φωνη προς αυτον αναστας πετρε θυσον και φαγε ¹⁴ο δε πετρος ειπεν μηδαμως κυριε οτι ουδεποτε εφαγον παν κοινον η ακαθαρτον ¹⁵και φωνη παλιν εκ δευτερου προς αυτον α ο θεος εκαθαρισεν συμη κοινου ¹⁶τουτο δε εγενετο επι τρις και παλιν ανεληφθη το σκευος εις τον ουρανον ¹⁷ως δε εν εαυτω διηγορει ο πετρος τι αν ειη το οραμα ο ειδεν και ιδου οι ανδρες οι απεσταλμενοι απο του κορνηλιου διερωτησαντες την οικιαν σιμωνος επεστησαν επι τον πυλωνα ¹⁸και φωνησαντες επυνθανοντο ει σιμων ο επικαλουμενος πετρος ενθαδε ξενιζεται ¹⁹του δε πετρου ενθυμουμενου περι του οραματος ειπεν αυτω το πνευμα ιδου ανδρες τρεις ζητουσιν σε ²⁰αλλα αναστας καταβηθι και πορευου συν αυτοις μηδεν διακρινόμενος διοτι εγω απεσταλκα αυτους ²¹καταβας δε πετρος προς τους ανδρας τους απεσταλμενους απο του κορνηλιου προς αυτον ειπεν ιδου εγω ειμι ον ζητειτε τις η αιτια δι ην παρεστε ²²οι δε ειπον κορνηλιος εκατονταρχης ανηρ δικαιος και φοβουμενος τον θεον μαρτυρουμενος τε υπο ολου του εθνους των ιουδαιων εχρηματισθη υπο αγγελου αγιου μεταπεμφασθαι σε εις τον οικον αυτου και ακουσαι ρηματα παρα σου ²³εισκαλεσαμενος ουν αυτους εξενισεν τη δε επαυριον ο πετρος εξηλθεν συν αυτοις και τινες των αδελφων των απο της ιοπης συνηλθον αυτω ²⁴και τη επαυριον εισηλθον εις την καισαρειαν ο δε κορνηλιος ην προσδοκων αυτους συγκαλεσαμενος τους συγγενεις αυτου και τους αναγκαιους φιλους ²⁵ως δε εγενετο εισελθειν τον πετρον συναντησας αυτω ο κορνηλιος πεσων επι τους ποδας προσεκυνησεν ²⁶ο δε πετρος αυτον ηγειρεν λεγων αναστηθι καγω αυτος ανθρωπος ειμι ²⁷και συνομιλων αυτω εισηλθεν και ευρισκει συνεληλυθοτας πολλους ²⁸εφη τε προς αυτους υμεις επιστασθε ως αθεμιτον εστιν ανδρι ιουδαιω κολλασθαι η προσερχεσθαι αλλοφυλω και εμοι ο θεος εδειξεν μηδεν κοινον η ακαθαρτον λεγειν ανθρωπον ²⁹διο και αναντιρρητως ηλθον μεταπεμφθεις πυνθανομαι ουν τινι λογω μετεπεμφασθε με ³⁰και ο κορνηλιος εφη απο τεταρτης ημερας μεχρι ταυτης της ωρας ημην νηστευων και την εννατην ωραν προσευχομενος εν τω οικω μου και ιδου ανηρ εστη ενωπιον μου εν εσθητι λαμπρα ³¹και φησιν κορνηλιε εισηκουσθη σου η προσευχη και αι ελεημοσυναι σου εμνησθησαν ενωπιον του θεου ³²πεμψον ουν εις ιοπτην και μετακαλεσαι σιμωνα ος επικαλειται πετρος ουτος ξενιζεται εν οικια σιμωνος βυρσεως παρα θαλασσαν ος παραγενομενος λαλησει σοι ³³εξαυτης ουν επεμψα προς σε συ τε καλως εποιησας παραγενομενος νυν ουν παντες ημεις ενωπιον του θεου παρεσμεν ακουσαι παντα τα προστεταγμενα σοι υπο του θεου ³⁴ανοιξας δε πετρος το στομα ειπεν επ αληθειας καταλαμβανομαι οτι ουκ εστιν προσωποληπτης ο θεος ³⁵αλλ εν παντι εθνει ο φοβουμενος αυτον και εργαζομενος δικαιοσυνην δεκτος αυτω εστιν ³⁶τον λογον ον απεστειλεν τοις υιοις ισραηλ ευαγγελιζομενος ειρηνην δια ιησου χριστου ουτος εστιν παντων κυριος ³⁷υμεις οιδατε το γενομενον ρημα καθ

ολής της ιουδαιας αρξάμενον απο της γαλιλαιας μετα το βαπτισμα ο εκηρυξεν ιωαννης ³⁸ιησουν τον απο ναζαρετ ως εχρισεν αυτον ο θεος πνευματι αγιω και δυναμει ος διηλθεν ευεργετων και ιωμενος παντας τους καταδυναστευομενους υπο του διαβολου οτι ο θεος ην μετ αυτου ³⁹και ημεις εσμεν μαρτυρες παντων ων εποιησεν εν τε τη χωρα των ιουδαιων και εν ιερουσαλημ ον ανειλον κρεμασαντες επι ξυλου ⁴⁰τουτον ο θεος ηγειρεν τη τριτη ημερα και εδωκεν αυτον εμφανη γενεσθαι ⁴¹ου παντι τω λαω αλλα μαρτυσιν τοις προκεχειροτονημενοις υπο του θεου ημιν οιτινες συνεφαγομεν και συνεπιομεν αυτω μετα το αναστηναι αυτον εκ νεκρων ⁴²και παρηγγειλεν ημιν κηρυξαι τω λαω και διαμαρτυρασθαι οτι αυτος εστιν ο ωρισμενος υπο του θεου κριτης ζωντων και νεκρων ⁴³τουτω παντες οι προφηται μαρτυρουσιν αφεσιν αμαρτιων λαβειν δια του ονοματος αυτου παντα τον πιστευοντα εις αυτον ⁴⁴ετι λαλουντος του πετρου τα ρηματα ταυτα επεπεσεν το πνευμα το αγιον επι παντας τους ακουοντας τον λογον ⁴⁵και εξεστησαν οι εκ περιτομης πιστοι οσοι συνηλθον τω πετρω οτι και επι τα εθνη η δωρεα του αγιου πνευματος εκχεχυται ⁴⁶ηκουουν γαρ αυτων λαλουντων γλωσσαις και μεγαλυνοντων τον θεον τοτε απεκριθη ο πετρος ⁴⁷μητι το υδωρ κωλυσαι δυναται τις του μη βαπτισθηναι τουτους οιτινες το πνευμα το αγιον ελαβον καθως και ημεις ⁴⁸προσεταξεν τε αυτους βαπτισθηναι εν τω ονοματι του κυριου τοτε ηρωτησαν αυτον επιμειναι ημερας τινας

11ηκουσαν δε οι αποστολοι και οι αδελφοι οι οντες κατα την ιουδαιαν οτι και τα εθνη εδεξαντο τον λογον του θεου ²και οτε ανεβη πετρος εις ιεροσολυμα διεκρινοντο προς αυτον οι εκ περιτομης ³λεγοντες οτι προς ανδρας ακροβυστιαν εχοντας εισηλθες και συνεφαγες αυτοις ⁴αρξάμενος δε ο πετρος εξετιθετο αυτοις καθηξης λεγων ⁵εγω ημην εν πολει ιοπηη προσευχομενος και ειδον εν εκστασει οραμα καταβαινον σκευος τι ως οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαις καθιεμενην εκ του ουρανου και ηλθεν αχρις εμου ⁶εις ην ατενισας κατανοουν και ειδον τα τετραποδα της γης και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου ⁷ηκουσα δε φωνης λεγουσης μοι αναστας πετρε θυσον και φαγε ⁸ειπον δε μηδαμως κυριε οτι παν κοινον η ακαθαρτον ουδεποτε εισηλθεν εις το στομα μου ⁹απεκριθη δε μοι φωνη εκ δευτερου εκ του ουρανου α ο θεος εκαθαρισεν συ μη κοινου ¹⁰τουτου δε εγενετο επι τρις και παλιν ανεσπασθη απαντα εις τον ουρανον ¹¹και ιδου εξ αυτης τρεις ανδρες επεστησαν επι την οικιαν εν η ημην απεσταλμενοι απο καισαρειας προς με ¹²ειπεν δε μοι το πνευμα συνελθειν αυτοις μηδεν διακρινομενον ηλθον δε συν εμοι και οι εξ αδελφοι ουτοι και εισηλθομεν εις τον οικον του ανδρος ¹³απηγγειλεν τε ημιν πως ειδεν τον αγγελον εν τω οικω αυτου σταθεντα και ειποντα αυτω αποστειλον εις ιοπηην ανδρας και μεταπεμψαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον ¹⁴ος λαλησει ρηματα προς σε εν οις

σωθηση συ και πας ο οικος σου ¹⁵εν δε τω αρξασθαι με λαλειν επεπεσεν το πνευμα το αγιον επ αυτους ωσπερ και εφ ημας εν αρχη ¹⁶εμνησθη δε του ρηματος κυριου ως ελεγεν ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω ¹⁷ει ουν την ισην δωρεαν εδωκεν αυτοις ο θεος ως και ημιν πιστευσασιν επι τον κυριον ιησουν χριστον εγω δε τις ημην δυνατος κωλυσαι τον θεον ¹⁸ακουσαντες δε ταυτα ησυχασαν και εδοξαζον τον θεον λεγοντες αραγε και τοις εθνεσιν ο θεος την μετανοιαν εδωκεν εις ζωην ¹⁹οι μεν ουν διασπαρεντες απο της θλιψεως της γενομενης επι στεφανω διηλθον εως φοινικης και κυπρου και αντιοχειας μηδενι λαλουντες τον λογον ει μη μονον ιουδαιοις ²⁰ησαν δε τινες εξ αυτων ανδρες κυπριοι και κυρηναιοι οιτινες εισελθοντες εις αντιοχειαν ελαλουν προς τους ελληνηστας ευαγγελιζομενοι τον κυριον ιησουν ²¹και ην χειρ κυριου μετ αυτων πολυς τε αριθμος πιστευσας επεστρεψεν επι τον κυριον ²²ηκουσθη δε ο λογος εις τα ωτα της εκκλησιας της εν ιεροσολυμοις περι αυτων και εξαπεστειλαν βαρναβαν διελθειν εως αντιοχειας ²³ος παραγενομενος και ιδων την χαριν του θεου εχαρη και παρεκαλει παντας τη προθεσει της καρδιας προσμενειν τω κυριω ²⁴οτι ην ανηρ αγαθος και πληρης πνευματος αγιου και πιστεως και προσετεθη οχλος ικανος τω κυριω ²⁵εξηλθεν δε εις ταρσον ο βαρναβας αναζητησαι σαυλον ²⁶και ευρων αυτον ηγαγεν αυτον εις αντιοχειαν εγενετο δε αυτους ενιαυτον ολον συναχθηναι εν τη εκκλησια και διδαξαι οχλον ικανον χρηματισαι τε πρωτον εν αντιοχεια τους μαθητας χριστιανους ²⁷εν ταυταις δε ταις ημεραις κατηλθον απο ιεροσολυμων προφηται εις αντιοχειαν ²⁸αναστας δε εις εξ αυτων ονοματι αγαβος εσημανεν δια του πνευματος λιμον μεγαλν μελλειν εσεσθαι εφ ολην την οικουμενην οστις και εγενετο επι κλαυδιου καισαρος ²⁹των δε μαθητων καθως ηυπορειτο τις ωρισαν εκαστος αυτων εις διακονιαν πεμψαι τοις κατοικουσιν εν τη ιουδαια αδελφοις ³⁰ο και εποιησαν αποστειλαντες προς τους πρεσβυτερους δια χειρος βαρναβα και σαυλου

12κατ εκεινον δε τον καιρον επεβαλεν ηρωδης ο βασιλευς τας χειρας κακωσαι τινας των απο της εκκλησιας ²ανειλεν δε ιακωβον τον αδελφον ιωαννου μαχαιρα ³και ιδων οτι αρεστον εστιν τοις ιουδαιοις προσεθετο συλλαβειν και πετρον ησαν δε ημεραι των αζυμων ⁴ον και πιασας εθετο εις φυλακην παραδους τεσσαρσιν τετραδιοις στρατιωτων φυλασσειν αυτον βουλομενος μετα το πασχα αναγαγειν αυτον τω λαω ⁵ο μεν ουν πετρος ετηρειτο εν τη φυλακη προσευχη δε ην εκτενης γινομενη υπο της εκκλησιας προς τον θεον υπερ αυτου ⁶οτε δε εμελλεν αυτον προαγειν ο ηρωδης τη νυκτι εκεινη ην ο πετρος κοιμωμενος μεταξυ δυο στρατιωτων δεδεμενος αλυσεσιν δυσιν φυλακες τε προ της θυρας ετηρουν την φυλακην ⁷και ιδου αγγελος κυριου επεστη και φως ελαμψεν εν τω οικηματι παταξας δε την πλευραν του πετρου ηγειρεν αυτον λεγων αναστα εν ταχει και εξεπεσον αυτου αι

άλυσεις εκ των χειρων ⁸ειπεν τε ο αγγελος προς αυτον περιζωσαι και υποδησαι τα σανδαλια σου εποιησεν δε ουτως και λεγει αυτω περιβαλου το ιματιον σου και ακολουθει μοι ⁹και εξελθων ηκολουθει αυτω και ουκ ηδει οτι αληθες εστιν το γινομενον δια του αγγελου εδοκει δε οραμα βλεπειν ¹⁰διελθοντες δε πρωτην φυλακην και δευτερην ηλθον επι την πυλιν την σιδηραν την φερουσαν εις την πολιν ητις αυτοματη ηνοιχθη αυτοις και εξελθοντες προηλθον ρυμην μιαν και ευθεως απεστη ο αγγελος απ αυτου ¹¹και ο πετρος γενομενος εν εαυτω ειπεν νυν οιδα αληθως οτι εξαπεστειλεν κυριος τον αγγελον αυτου και εξειλετο με εκ χειρος ηρωδου και πασης της προσδοκίας του λαου των ιουδαιων ¹²συνιδων τε ηλθεν επι την οικιαν μαριας της μητρος ιωαννου του επικαλουμενου μαρκου ου ησαν ικανοι συνηθροισμενοι και προσευχομενοι ¹³κρουσαντος δε του πετρου την θυραν του πυλωνος προσηλθεν παιδισκη υπακουσαι ονοματι ροδη ¹⁴και επιγνουςα την φωνην του πετρου απο της χαρας ουκ ηνοιξεν τον πυλωνα εισδραμουςα δε απηγγειλεν εσταναι τον πετρον προ του πυλωνος ¹⁵οι δε προς αυτην ειπον μαινη η δε δισχυριζετο ουτως εχειν οι δ ελεγον ο αγγελος αυτου εστιν ¹⁶ο δε πετρος επεμενεν κρουων ανοιξαντες δε ειδον αυτον και εξεστησαν ¹⁷κατασεισας δε αυτοις τη χειρι σιγαν διηγησατο αυτοις πως ο κυριος αυτον εξηγαγεν εκ της φυλακης ειπεν δε απαγγειλατε ιακωβω και τοις αδελφοις ταυτα και εξελθων επορευθη εις ετερον τοπον ¹⁸γενομενης δε ημερας ην ταραχος ουκ ολιγος εν τοις στρατιωταις τι αρα ο πετρος εγενετο ¹⁹ηρωδης δε επιζητησας αυτον και μη ευρων ανακρινας τους φυλακας εκελευσεν απαχθηναι και κατελθων απο της ιουδαιας εις την καισαρειαν διετριβεν ²⁰ην δε ο ηρωδης θυμομαχων τυριοις και σιδωνιοις ομοθυμαδον δε παρησαν προς αυτον και πεισαντες βλαστον τον επι του κοιτωνος του βασιλεως ητουντο ειρηνην δια το τρεφεσθαι αυτων την χωραν απο της βασιλικης ²¹τακτη δε ημερα ο ηρωδης ενδυσαμενος εσθητα βασιλικην και καθισας επι του βηματος εδημηγορει προς αυτους ²²ο δε δημος επεφωνει θεου φωνη και ουκ ανθρωπου ²³παραχρημα δε επαταξεν αυτον αγγελος κυριου ανθων ουκ εδωκεν την δοξαν τω θεω και γενομενος σκωληκοβρωτος εξεφυξεν ²⁴ο δε λογος του θεου ηυξανεν και επληθυνετο ²⁵βαρναβας δε και σαυλος υπεστρεψαν εξ ιερουσαλημ πληρωσαντες την διακονιαν συμπαραλαβοντες και ιωαννην τον επικληθεντα μαρκον

13ησαν δε τινες εν αντιοχεια κατα την ουσαν εκκλησιαν προφηται και διδασκαλοι ο τε βαρναβας και συμεων ο καλουμενος νιγερ και λουκιος ο κυρηναιος μιανην τε ηρωδου του τετραρχου συντροφος και σαυλος ²λειτουργουντων δε αυτων τω κυριω και νηστευοντων ειπεν το πνευμα το αγιον αφορισατε δη μοι τον τε βαρναβαν και τον σαυλον εις το εργον ο προσκεκλημαι αυτους ³τοτε νηστευσαντες και προσευξαμενοι και επιθεντες τας χειρας αυτοις απελευσαν ⁴ουτοι μεν ουν

εκπεμφθεντες υπο του πνευματος του αγιου κατηλθον εις την σελευκειαν εκειθεν τε απεπλευσαν εις την κυπρον ⁵και γενομενοι εν σαλαμιν κατηγγελλον τον λογον του θεου εν ταις συναγωγαις των ιουδαιων ειχον δε και ιωαννην υπηρετην ⁶διελθοντες δε την νησον αχρι παφου ευρον τινα μαγον ψευδοπροφητην ιουδαιον ω ονομα βαρνησους ⁷ος ην συν τω ανθυπατω σεργιω παυλω ανδρι συνετω ουτος προσκαλεσαμενος βαρναβαν και σαυλον επεζητησεν ακουσαι τον λογον του θεου ⁸ανθιστατο δε αυτοις ελυμας ο μαγος ουτως γαρ μεθερμηνευεται το ονομα αυτου ζητων διαστρεφει τον ανθυπατον απο της πιστεως ⁹σαυλος δε ο και παυλος πλησθεις πνευματος αγιου και ατενισας εις αυτον ¹⁰ειπεν ω πληρης παντος δολου και πασης ραδιουργιας υιε διαβολου εχθρε πασης δικαιοσυνης ου παυση διαστρεφων τας οδους κυριου τας ευθειας ¹¹και νυν ιδου χειρ του κυριου επι σε και εση τυφλος μη βλεπων τον ηλιον αχρι καιρου παραχρημα δε επεπεσεν επ αυτον αχλυσ και σκοτος και περιαγων εζητει χειραγωγους ¹²τοτε ιδων ο ανθυπατος το γεγονος επιστευσεν εκπλησσομενος επι τη διδαχη του κυριου ¹³αναχθεντες δε απο της παφου οι περι τον παυλον ηλθον εις περγην της παμφυλιας ιωαννης δε αποχωρησας απ αυτων υπεστρεψεν εις ιεροσολυμα ¹⁴αυτοι δε διελθοντες απο της περγης παρεγενοντο εις αντιοχειαν της πισιδιας και εισελθοντες εις την συναγωγην τη ημερα των σαββατων εκαθισαν ¹⁵μετα δε την αναγνωσιν του νομου και των προφητων απεστειλαν οι αρχισυναγωγοι προς αυτους λεγοντες ανδρες αδελφοι ει εστιν λογος εν υμιν παρακλησεως προς τον λαον λεγετε ¹⁶αναστας δε παυλος και κατασεισας τη χειρι ειπεν ανδρες ισραηλιται και οι φοβουμενοι τον θεον ακουσατε ¹⁷ο θεος του λαου τουτου ισραηλ εξελεξατο τους πατερας ημων και τον λαον υψωσεν εν τη παροικια εν γη αιγυπτω και μετα βραχιονος υψηλου εξηγαγεν αυτους εξ αυτης ¹⁸και ως τεσσαρακονταετη χρονον ετροποφορησεν αυτους εν τη ερημω ¹⁹και καθελων εθνη επτα εν γη χανααν κατεκληροδοτησεν αυτοις την γην αυτων ²⁰και μετα ταυτα ως ετεσιν τετρακοσιοις και πεντηκοντα εδωκεν κριτας εως σαμουηλ του προφητου ²¹κακειθεν ητησαντο βασιλεα και εδωκεν αυτοις ο θεος τον σαουλ υιον κισ ανδρα εκ φυλης βενιαμιν ετη τεσσαρακοντα ²²και μεταστησας αυτον ηγειρεν αυτοις τον δαβιδ εις βασιλεα ω και ειπεν μαρτυρησας ευρον δαβιδ τον του ιεσσα ανδρα κατα την καρδιαν μου ος ποιησει παντα τα θεληματα μου ²³τουτου ο θεος απο του σπερματος κατ επαγγελιαν ηγειρεν τω ισραηλ σωτηρα ιησουν ²⁴προκηρυξαντος ιωαννου προ προσωπου της εισοδου αυτου βαπτισμα μετανοιας παντι τω λαω ισραηλ ²⁵ως δε επληρου ο ιωαννης τον δρομον ελεγεν τινα με υπονοειτε ειναι ουκ ειμι εγω αλλ ιδου ερχεται μετ εμε ου ουκ ειμι αξιος το υποδημα των ποδων λυσαι ²⁶ανδρες αδελφοι υιοι γενους αβρααμ και οι εν υμιν φοβουμενοι τον θεον υμιν ο λογος της σωτηριας ταυτης απεσταλη ²⁷οι γαρ κατοικουντες εν ιερουσαλημ και οι αρχοντες αυτων τουτον αγνοησαντες

και τας φωνας των προφητων τας κατα παν σαββατον αναγινωσκομενας κριναντες επληρωσαν ²⁸και μηδεμιαν αιτιαν θανατου ευροντες ητησαντο πιλατον αναιρεθηναι αυτον ²⁹ως δε ετελεσαν απαντα τα περι αυτου γεγραμμενα καθελοντες απο του ξυλου εθηκαν εις μνημειον ³⁰ο δε θεος ηγειρεν αυτον εκ νεκρων ³¹ος ωφθη επι ημερας πλειους τοις συναναβασιν αυτω απο της γαλιλαιας εις ιερουσαλημ οιτινες εισιν μαρτυρες αυτου προς τον λαον ³²και ημεις υμας ευαγγελιζομεθα την προς τους πατερας επαγγελιαν γενομενην οτι ταυτην ο θεος εκπληρωκεν τοις τεκνοις αυτων ημιν αναστησας ιησουν ³³ως και εν τω ψαλμω τω δευτερω γεγραπται υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε ³⁴οτι δε ανεστησεν αυτον εκ νεκρων μηκει μελλοντα υποστρεφειν εις διαφθοραν ουτως ειρηκεν οτι δωσω υμιν τα οσια δαβιδ τα πιστα ³⁵διο και εν ετερω λεγει ου δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν ³⁶δαβιδ μεν γαρ ιδια γενεα υπηρετησας τη του θεου βουλη εκοιμηθη και προσεθετη προς τους πατερας αυτου και ειδεν διαφθοραν ³⁷ον δε ο θεος ηγειρεν ουκ ειδεν διαφθοραν ³⁸γνωστον ουν εστω υμιν ανδρες αδελφοι οτι δια τουτου υμιν αφεσις αμαρτιων καταγγελλεται ³⁹και απο παντων ων ουκ ηδυνηθητε εν τω νομω μωσεως δικαιοθηναι εν τουτω πας ο πιστευων δικαιουται ⁴⁰βλεπετε ουν μη επεληθη εφ υμας το ειρημενον εν τοις προφηταις ⁴¹ιδετε οι καταφρονηται και θαυμασατε και αφανισθητε οτι εργον εγω εργαζομαι εν ταις ημεραις υμων εργον ω ου μη πιστευσητε εαν τις εκδιηγηται υμιν ⁴²εξιοντων δε εκ της συναγωγης των ιουδαιων παρεκαλουν τα εθνη εις το μεταξυ σαββατον λαληθηναι αυτοις τα ρηματα ταυτα ⁴³λυθεισης δε της συναγωγης ηκολουθησαν πολλοι των ιουδαιων και των σεβομενων προσηλυτων τω παυλω και τω βαρναβα οιτινες προσαλλουντες αυτοις επειθον αυτους επιμενειν τη χαριτι του θεου ⁴⁴τω δε ερχομενω σαββατω σχεδον πασα η πολις συνηχθη ακουσαι τον λογον του θεου ⁴⁵ιδοντες δε οι ιουδαιοι τους οχλους επλησθησαν ζηλου και αντελεγον τοις υπο του παυλου λεγομενοις αντιλεγοντες και βλασφημουντες ⁴⁶παρρησιασαμενοι δε ο παυλος και ο βαρναβας ειπον υμιν ην αναγκαιον πρωτον λαληθηναι τον λογον του θεου επειδη δε απωθεισθε αυτον και ουκ αξιους κρινετε εαυτους της αιωνιου ζωης ιδου στρεφομεθα εις τα εθνη ⁴⁷ουτως γαρ εντεταλται ημιν ο κυριος τεθεικα σε εις φως εθνων του ειναι σε εις σωτηριαν εως εσχατου της γης ⁴⁸ακουοντα δε τα εθνη εχαιρον και εδοξαζον τον λογον του κυριου και επιστευσαν οσοι ησαν τεταγμενοι εις ζωην αιωνιον ⁴⁹διεφερετο δε ο λογος του κυριου διολης της χωρας ⁵⁰οι δε ιουδαιοι παρωτρυναν τας σεβομενας γυναικας και τας ευσχημονας και τους πρωτους της πολεως και επηγειραν διωγμον επι τον παυλον και τον βαρναβαν και εξεβαλον αυτους απο των οριων αυτων ⁵¹οι δε εκτιναξαμενοι τον κονιορτον των ποδων αυτων επ αυτους ηλθον εις ικονιον ⁵²οι δε μαθηται επληρουντο χαρας και πνευματος αγιου

14εγενετο δε εν ικονιω κατα το αυτο εισελθειν αυτους εις την συναγωγην των ιουδαιων και λαλησαι ουτως ωστε πιστευσαι ιουδαιων τε και ελληνων πολυ πληθος ²οι δε απειθουντες ιουδαιοι επηγειραν και εκακωσαν τας ψυχας των εθνων κατα των αδελφων ³ικανον μεν ουν χρονον διετριψαν παρρησιαζομενοι επι τω κυριω τω μαρτυρουντι τω λογω της χαριτος αυτου και διδοντι σημεια και τερατα γινεσθαι δια των χειρων αυτων ⁴εσχισθη δε το πληθος της πολεως και οι μεν ησαν συν τοις ιουδαιοις οι δε συν τοις αποστολοις ⁵ως δε εγενετο ορμη των εθνων τε και ιουδαιων συν τοις αρχουσιν αυτων υβρισαι και λιθοβολησαι αυτους ⁶συνιδοντες κατεφυγον εις τας πολεις της λυκαονιας λυστραν και δερβην και την περιχωρον ⁷κακει ησαν ευαγγελιζομενοι ⁸και τις ανηρ εν λυστροις αδυνατος τοις ποσιν εκαθητο χωλος εκ κοιλιας μητρος αυτου υπαρχων ος ουδεποτε περιπεπατηκει ⁹ουτος ηκουεν του παυλου λαλουντος ος ατενισας αυτω και ιδων οτι πιστιν εχει του σωθηναι ¹⁰ειπεν μεγαλη τη φωνη αναστηθι επι τους ποδας σου ορθος και ηλλετο και περιεπατει ¹¹οι δε οχλοι ιδοντες ο εποησεν ο παυλος επηραν την φωνην αυτων λυκαονιστι λεγοντες οι θεοι ομοιωθεντες ανθρωποις κατεβησαν προς ημας ¹²εκαλουν τε τον μεν βαρναβαν δια τον δε παυλον ερμην επειδη αυτος ην ο ηγουμενος του λογου ¹³ο δε ιερευς του διος του οντος προ της πολεως αυτων ταυρους και στεμματα επι τους πυλωνας ενεγκας συν τοις οχλοις ηθελεν θυειν ¹⁴ακουσαντες δε οι αποστολοι βαρναβας και παυλος διαρρηξαντες τα ιματια αυτων εισεπηδησαν εις τον οχλον κραζοντες ¹⁵και λεγοντες ανδρες τι ταυτα ποιειτε και ημεις ομοιοπαθεις εσμεν υμιν ανθρωποι ευαγγελιζομενοι υμας απο τουτων των ματαιων επιστρεφειν επι τον θεον τον ζωντα ος εποησεν τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις ¹⁶ος εν ταις παρωχημεναις γενεαις ειασεν παντα τα εθνη πορευεσθαι ταις οδοις αυτων ¹⁷και τοι γε ουκ αμαρτυρον εαυτον αφηκεν αγαθοποιων ουρανοθεν ημιν υετους διδους και καιρους καρποφορους εμπιπλων τροφης και ευφροσυνης τας καρδιας ημων ¹⁸και ταυτα λεγοντες μολις κατεπαυσαν τους οχλους του μη θυειν αυτοις ¹⁹επηλθον δε απο αντιοχειας και ικονιου ιουδαιοι και πεισαντες τους οχλους και λιθασαντες τον παυλον εσυρον εξω της πολεως νομισαντες αυτον τεθναναι ²⁰κυκλωσαντων δε αυτον των μαθητων αναστας εισηλθεν εις την πολιν και τη επαυριον εξηλθεν συν τω βαρναβα εις δερβην ²¹ευαγγελισαμενοι τε την πολιν εκεινην και μαθητευσαντες ικανους υπεστρεψαν εις την λυστραν και ικονιον και αντιοχειαν ²²επιστηριζοντες τας ψυχας των μαθητων παρακαλουντες εμμενειν τη πιστει και οτι δια πολλων θλιψεων δει ημας εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου ²³χειροτονησαντες δε αυτοις πρεσβυτερους κατ εκκλησιαν προσευξαμενοι μετα νηστειων παρεθεντο αυτους τω κυριω εις ον πεπιστευκεισαν ²⁴και διελθοντες την πισιδιαν ηλθον εις παμφυλιαν ²⁵και λαλησαντες εν περγη τον λογον κατεβησαν εις ατταλειαν

²⁶κακειθεν απεπλευσαν εις αντιοχειαν οθεν ησαν παραδεδομενοι τη χαριτι του θεου εις το εργον ο επληρωσαν ²⁷παραγενομενοι δε και συναγαγοντες την εκκλησιαν ανηγγειλαν οσα εποιησεν ο θεος μετ αυτων και οτι ηνοιξεν τοις εθνεσιν θυραν πιστεως ²⁸διετριβον δε εκει χρονον ουκ ολιγον συν τοις μαθηταις

15 και τινες κατελθοντες απο της ιουδαιας εδιδασκον τους αδελφους οτι εαν μη περιτεμνησθε τω εθει μωυσεως ου δυνασθε σωθηναι ²γενομενης ουν στασεως και συζητησεως ουκ ολιγης τω παυλω και τω βαρναβα προς αυτους εταξαν αναβαινειν παυλον και βαρναβαν και τινας αλλους εξ αυτων προς τους αποστολους και πρεσβυτερος εις ιερουσαλημ περι του ζητηματος τουτου ³οι μεν ουν προπεμφθεντες υπο της εκκλησιας διηρχοντο την φοινικην και σαμαρειαν εκδιηγουμενοι την επιτροφην των εθνων και εποιουν χαραν μεγαλην πασιν τοις αδελφοις ⁴παραγενομενοι δε εις ιερουσαλημ απεδεχθησαν υπο της εκκλησιας και των αποστολων και των πρεσβυτερων ανηγγειλαν τε οσα ο θεος εποιησεν μετ αυτων ⁵εξανεστησαν δε τινες των απο της αιρεσεως των φαρισαιων πεπιστευκοτες λεγοντες οτι δει περιτεμνειν αυτους παραγγελλειν τε τηρειν τον νομον μωυσεως ⁶συνηχθησαν δε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι ιδειν περι του λογου τουτου ⁷πολλης δε συζητησεως γενομενης αναστας πετρος ειπεν προς αυτους ανδρες αδελφοι υμεις επιστασθε οτι αφ ημερων αρχαιων ο θεος εν ημιν εξελεξατο δια του στοματος μου ακουσαι τα εθνη τον λογον του ευαγγελιου και πιστευσαι ⁸και ο καρδιογνωστης θεος εμαρτυρησεν αυτοις δους αυτοις το πνευμα το αγιον καθως και ημιν ⁹και ουδεν διεκρινεν μεταξυ ημων τε και αυτων τη πιστει καθαρισας τας καρδιας αυτων ¹⁰ουν ουν τι πειραζετε τον θεον επιθειναι ζυγον επι τον τραχηλον των μαθητων ον ουτε οι πατερες ημων ουτε ημεις ισχυσαμεν βαστασαι ¹¹αλλα δια της χαριτος κυριου ιησου χριστου πιστευομεν σωθηναι καθ ον τροπον κακεινοι ¹²εσιγησεν δε παν το πληθος και ηκουον βαρναβα και παυλου εξηγουμενων οσα εποιησεν ο θεος σημεια και τερατα εν τοις εθνεσιν δι αυτων ¹³μετα δε το σιγησαι αυτους απεκριθη ιακωβος λεγων ανδρες αδελφοι ακουσατε μου ¹⁴συμεων εξηγησατο καθως πρωτον ο θεος επεσκεψατο λαβειν εξ εθνων λαον επι τω ονοματι αυτου ¹⁵και τουτω συμφωνουσιν οι λογοι των προφητων καθως γεγραπται ¹⁶μετα ταυτα αναστρεψω και ανοικοδομησω την σκηνην δαβιδ την πεπτωκυιαν και τα κατεσκαμμενα αυτης ανοικοδομησω και ανορθωσω αυτην ¹⁷οπως αν εκζητησωσιν οι καταλοιποι των ανθρωπων τον κυριον και παντα τα εθνη εφ ους επικεκληται το ονομα μου επ αυτους λεγει κυριος ο ποιων ταυτα παντα ¹⁸γνωστα απ αιωνος εστιν τω θεω παντα τα εργα αυτου ¹⁹διο εγω κρινω μη παρενοχλειν τοις απο των εθνων επιστρεφουσιν επι τον θεον ²⁰αλλα επιστειλαι αυτοις του απεχεσθαι απο των αλισγηματων των ειδωλων και της πορνειας και του πνικτου και του αι-

ματος ²¹μωσης γαρ εκ γενεων αρχαιων κατα πολιν τους κηρυσσοντας αυτον εκει εν ταις συναγωγαις κατα παν σαββατον αναγινωσκομενος ²²τοτε εδοξεν τοις αποστολοις και τοις πρεσβυτεροις συν ολη τη εκκλησια εκλεξαμενους ανδρας εξ αυτων πεμφαι εις αντιοχειαν συν τω παυλω και βαρναβα ιουδαν τον επικαλουμενον βαρσαβαν και σιλαν ανδρας ηγουμενους εν τοις αδελφοις ²³γραψαντες δια χειρος αυτων ταδε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι και οι αδελφοι τοις κατα την αντιοχειαν και συριαν και κιλικιαν αδελφοις τοις εξ εθνων χαιρειν ²⁴επειδη ηκουσαμεν οτι τινες εξ ημων εξελθοντες εταραξαν υμας λογοις ανασκευαζοντες τας ψυχας υμων λεγοντες περιτεμνεσθαι και τηρειν τον νομον οις ου διεστειλαμεθα ²⁵εδοξεν ημιν γενομενοις ομοθυμαδον εκλεξαμενους ανδρας πεμφαι προς υμας συν τοις αγαπητοις ημων βαρναβα και παυλω ²⁶ανθρωποις παραδεδωκοσιν τας ψυχας αυτων υπερ του ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου ²⁷απεσταλκαμεν ουν ιουδαν και σιλαν και αυτους δια λογου απαγγελοντας τα αυτα ²⁸εδοξεν γαρ τω αγιω πνευματι και ημιν μηδεν πλεον επιτιθεσθαι υμιν βαρος πλην των επαναγκες τουτων ²⁹απεχεσθαι ειδωλοθυτων και αιματος και πνικτου και πορνειας εξ ων διατηρουντες εαυτους ευ πραξετε ερωσθε ³⁰οι μεν ουν απολυθεντες ηλθον εις αντιοχειαν και συναγαγοντες το πληθος επεδωκαν την επιστολην ³¹αναγνοντες δε εχαρησαν επι τη παρακλησει ³²ιουδας τε και σιλας και αυτοι προφηται οντες δια λογου πολλου παρεκαλεσαν τους αδελφους και επεστηριξαν ³³ποιησαντες δε χρονον απελυθησαν μετ ειρηνης απο των αδελφων προς τους αποστολους ³⁴εδοξεν δε τω σιλα επιμειναι αυτου ³⁵παυλος δε και βαρναβας διετριβον εν αντιοχεια διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι μετα και ετερων πολλων τον λογον του κυριου ³⁶μετα δε τινας ημερας ειπεν παυλος προς βαρναβαν επιστρεψαντες δη επισκεψωμεθα τους αδελφους ημων κατα πασαν πολιν εν αις κατηγγειλαμεν τον λογον του κυριου πως εχουσιν ³⁷βαρναβας δε εβουλευσατο συμπαραλαβειν τον ιωαννην τον καλουμενον μαρκον ³⁸παυλος δε ηξιου τον αποσταντα απ αυτων απο παμφυλιας και μη συνελθοντα αυτοις εις το εργον μη συμπαραλαβειν τουτον ³⁹εγενετο ουν παροξυσμος ωστε αποχωρισθηναι αυτους απ αλληλων τον τε βαρναβαν παραλαβοντα τον μαρκον εκπλευσαι εις κυπρον ⁴⁰παυλος δε επιλεξαμενος σιλαν εξηλθεν παραδοθεις τη χαριτι του θεου υπο των αδελφων ⁴¹διηρχετο δε την συριαν και κιλικιαν επιστηριζων τας εκκλησιας

16 κατηντησεν δε εις δερβην και λυστραν και ιδου μαθητης τις ην εκει ονοματι τιμοθεος υιος γυναικος τινος ιουδαιας πιστης πατρος δε ελληνος ²ος εμαρτυρειτο υπο των εν λυστροις και ικονιω αδελφων ³τουτον ηθελησεν ο παυλος συν αυτω εξελθειν και λαβων περιετεμεν αυτον δια τους ιουδαιους τους οντας εν τοις τοποις εκεινοις ηδεισαν γαρ απαντες τον πατερα αυτου οτι ελλην υπηρχεν ⁴ως δε διεπορευοντο τας πολεις παρεδιδουν αυτοις

φυλασσειν τα δογματα τα κεκριμενα υπο των αποστολων και των πρεσβυτερων των εν ιερουσαλημ ⁵αι μεν ουν εκκλησιαι εστερευοντο τη πιστει και επερισσευον τω αριθμω καθ ημεραν ⁶διελθοντες δε την φρυγιαν και την γαλατικην χωραν κωλυθεντες υπο του αγιου πνευματος λαλησαι τον λογον εν τη ασια ⁷ελθοντες κατα την μυσιαν επειραζον κατα την βιθυνιαν πορευεσθαι και ουκ εισαθεν αυτους το πνευμα ⁸παρελθοντες δε την μυσιαν κατεβησαν εις τρωαδα ⁹και οραμα δια της νυκτος ωφθη τω παυλω ανηρ τις ην μακεδων εστως παρακαλων αυτον και λεγων διαβας εις μακεδονιαν βοηθησον ημιν ¹⁰ως δε το οραμα ειδεν ευθεως εξητησαμεν εξελθειν εις την μακεδονιαν συμβιβαζοντες οτι προσκεκληται ημας ο κυριος ευαγγελισασθαι αυτους ¹¹αναχθεντες ουν απο της τρωαδος ευθυδρομησαμεν εις σαμοθρακην τη τε επιουση εις νεαπολιν ¹²εκειθεν τε εις φιλιππους ητις εστιν πρωτη της μεριδος της μακεδονιας πολις κολωνια ημεν δε εν ταυτη τη πολει διατριβοντες ημερας τινας ¹³τη τε ημερα των σαββατων εξηλθομεν εξω της πολεως παρα ποταμον ου νομιζετο προσευχη ειναι και καθισαντες ελαλουμεν ταις συνελθουσαις γυναιξιν ¹⁴και τις γυνη ονοματι λυδια πορφυροπωλις πολεως θυατειρων σεβομενη τον θεον ηκουεν ης ο κυριος διηνοιξεν την καρδιαν προσεχειν τοις λαλουμενοις υπο του παυλου ¹⁵ως δε εβαπτισθη και ο οικος αυτης παρεκαλεσεν λεγουσα ει κεκρικατε με πιστην τω κυριω ειναι εισελθοντες εις τον οικον μου μεινατε και παρεβιασατο ημας ¹⁶εγενετο δε πορευομενων ημων εις προσευχην παιδισκην τινα εχουσαν πνευμα πυθωνος απαντησαι ημιν ητις εργασιαν πολλην παρειχεν τοις κυριοις αυτης μαντευομενη ¹⁷αυτη κατακολουθησασα τω παυλω και ημιν εκραζεν λεγουσα ουτοι οι ανθρωποι δουλοι του θεου του υφιστου εισιν οιτινες καταγγελλουσιν ημιν οδον σωτηριας ¹⁸τουτο δε εποιει επι πολλας ημερας διαπονηθεις δε ο παυλος και επιστρεψας τω πνευματι ειπεν παραγγελλω σοι εν τω ονοματι ιησου χριστου εξελθειν απ αυτης και εξηλθεν αυτη τη ωρα ¹⁹ιδοντες δε οι κυριοι αυτης οτι εξηλθεν η ελπις της εργασιας αυτων επιλαβομενοι τον παυλον και τον σιλαν ειλικυσαν εις την αγοραν επι τους αρχοντας ²⁰και προσαγαγοντες αυτους τοις στρατηγοις ειπον ουτοι οι ανθρωποι εκταρασσουσιν ημων την πολιν ιουδαιοι υπαρχοντες ²¹και καταγγελλουσιν εθνη α ουκ εξεστιν ημιν παραδεχεσθαι ουδε ποιειν ρωμαιοις ουσιν ²²και συνεπεστη ο οχλος κατ αυτων και οι στρατηγοι περιρρηξαντες αυτων τα ιματια εκελευον ραβδιζειν ²³πολλας τε επιθεντες αυτοις πληγας εβαλον εις φυλακην παραγγειλαντες τω δεσμοφυλακι ασφαλως τηρειν αυτους ²⁴ος παραγγελιαν τοιαυτην ειληφως εβαλεν αυτους εις την εσωτεραν φυλακην και τους ποδας αυτων ησφαλισατο εις το ξυλον ²⁵κατα δε το μεσονυκτιον παυλος και σιλας προσευχομενοι υμνουν τον θεον επηρωοντο δε αυτων οι δεσμοιοι ²⁶αφνω δε σεισμος εγενετο μεγας ωστε σαλευθηναι τα θεμελια του δεσμοωτηριου ανεωχθησαν τε παραχρημα αι θυραι πασαι και παντων τα

δεσμα ανεθη ²⁷εξυπνος δε γενομενος ο δεσμοφυλαξ και ιδων ανεωγμενας τας θυρας της φυλακης σπασαμενος μαχαιραν εμελλεν εαυτον αναιρειν νομιζων εκπεφευγεναι τους δεσμιους ²⁸εφωνησεν δε φωνη μεγαλη ο παυλος λεγων μηδεν πραξης σεαυτω κακον απαντες γαρ εσμεν ενθαδε ²⁹αιτησας δε φωτα εισεπηδησεν και εντρομος γενομενος προσεπεσεν τω παυλω και τω σιλα ³⁰και προαγαγων αυτους εξω εφη κυριοι τι με δει ποιειν ινα σωθω ³¹οι δε ειπον πιστευσον επι τον κυριον ιησουν χριστον και σωθηση συ και ο οικος σου ³²και ελαλησαν αυτω τον λογον του κυριου και πασιν τοις εν τη οικια αυτου ³³και παραλαβων αυτους εν εκεινη τη ωρα της νυκτος ελουσεν απο των πληγων και εβαπτισθη αυτος και οι αυτου παντες παραχρημα ³⁴αναγαγων τε αυτους εις τον οικον αυτου παρεθηκεν τραπεζαν και ηγαλλιασατο πανοικι πεπιστευκως τω θεω ³⁵ημερας δε γενομενης απεστειλαν οι στρατηγοι τους ραβδουχους λεγοντες απολυσον τους ανθρωπους εκεινους ³⁶απηγγειλεν δε ο δεσμοφυλαξ τους λογους τουτους προς τον παυλον οτι απεσταλκασιν οι στρατηγοι ινα απολυθητε νυν ουν εξελθοντες πορευεσθε εν ειρηνη ³⁷ο δε παυλος εφη προς αυτους δειραντες ημας δημοσια ακατακριτους ανθρωπους ρωμαιους υπαρχοντας εβαλον εις φυλακην και νυν λαθρα ημας εκβαλλουσιν ου γαρ αλλα ελθοντες αυτοι ημας εξαγαγετωσαν ³⁸απηγγειλαν δε τοις στρατηγοις οι ραβδουχοι τα ρηματα ταυτα και εφοβηθησαν ακουσαντες οτι ρωμαιοι εισιν ³⁹και ελθοντες παρεκαλεσαν αυτους και εξαγαγοντες ηρωτων εξελθειν της πολεως ⁴⁰εξελθοντες δε εκ της φυλακης εισηλθον εις την λυδιαν και ιδοντες τους αδελφους παρεκαλεσαν αυτους και εξηλθον

17διοδευσαντες δε την αμφιπολιν και απολλωνιαν ηλθον εις θεσσαλονικην οπου ην η συναγωγη των ιουδαιων ²κατα δε το ειωθος τω παυλω εισηλθεν προς αυτους και επι σαββατα τρια διελεγετο αυτοις απο των γραφων ³διανοιγων και παρατιθεμενος οτι τον χριστον εδει παθειν και αναστηναι εκ νεκρων και οτι ουτος εστιν ο χριστος ιησους ον εγω καταγγελλω υμιν ⁴και τινες εξ αυτων επειστησαν και προσεκληρωθησαν τω παυλω και τω σιλα των τε σεβομενων ελληνων πολυ πληθος γυναικων τε των πρωτων ουκ ολιγαι ⁵ζηλωσαντες δε οι απειθουντες ιουδαιοι και προσλαβομενοι των αγοραιων τινας ανδρας πονηρους και οχλοποιησαντες εθορουβουν την πολιν επισταντες τε τη οικια ιασονος εξητουν αυτους αγαγειν εις τον δημον ⁶μη ευροντες δε αυτους εσυρον τον ιασονα και τινας αδελφους επι τους πολιταρχας βωωντες οτι οι την οικουμενην αναστατωσαντες ουτοι και ενθαδε παρεισιν ⁷ους υποδεδεχται ιαπων και ουτοι παντες απεναντι των δογματων καισαρος πραττουσιν βασιλεα λεγοντες ετερον ειναι ιησουν ⁸εταραξαν δε τον οχλον και τους πολιταρχας ακουοντας ταυτα ⁹και λαβοντες το ικανον παρα του ιασονος και των λοιπων απελυσαν αυτους ¹⁰οι δε αδελφοι ευθεως δια της νυκτος εξεπεμφαν τον τε παυλον και τον σιλαν εις βεροιαν οιτινες

παραγενομενοι εις την συναγωγην των ιουδαιων απησαν ¹¹ουτοι δε ησαν ευγενεστεροι των εν θεσσαλονικη οτινες εδεξαντο τον λογον μετα πασης προθυμιας το καθ ημεραν ανακρινοντες τας γραφας ει εχει ταυτα ουτως ¹²πολλοι μεν ουν εξ αυτων επιστευσαν και των ελληνιδων γυναικων των ευσχημωνων και ανδρων ουκ ολιγοι ¹³ως δε εγνωσαν οι απο της θεσσαλονικης ιουδαιοι οτι και εν τη βεροια κατηγγελη υπο του παυλου ο λογος του θεου ηλθον κακει σαλευοντες τους οχλους ¹⁴ευθεως δε τοτε τον παυλον εξαπεστειλαν οι αδελφοι πορευεσθαι ως επι την θαλασσαν υπεμενον δε ο τε σιλας και ο τιμοθεος εκει ¹⁵οι δε καθιστωντες τον παυλον ηγαγον αυτον εως αθηνων και λαβοντες εντολην προς τον σιλαν και τιμοθεον ινα ως ταχιστα ελθωσιν προς αυτον εξηεσαν ¹⁶εν δε ταις αθηναις εκδεχομενου αυτους του παυλου παρωξυνετο το πνευμα αυτου εν αυτω θεωρουντι κατειδωλον ουσαν την πολιν ¹⁷διελεγετο μεν ουν εν τη συναγωγη τοις ιουδαιοις και τοις σεβομενοις και εν τη αγορα κατα πασαν ημεραν προς τους παρατυγχανοντας ¹⁸τινες δε των επικουρειων και των στωικων φιλοσοφων συνεβαλλον αυτω και τινες ελεγον τι αν θελοι ο σπερμολογος ουτος λεγειν οι δε ξενων δαιμονιων δοκει καταγγελευς ειναι οτι τον ιησουν και την αναστασιν αυτοις ευηγγελιζετο ¹⁹επιλαβομενοι τε αυτου επι τον αρειον παγον ηγαγον λεγοντες δυναμεθα γνωνα τις η καινη αυτη η υπο σου λαλουμενη διδαχη ²⁰ξενιζοντα γαρ τινα εισφερεις εις τας ακοας ημων βουλομεθα ουν γνωνα τι αν θελοι ταυτα ειναι ²¹αθηναιοι δε παντες και οι επιδημουντες ξενοι εις ουδεν ετερον ευκαιρουν η λεγειν τι και ακουειν καινοτερον ²²σταθεις δε ο παυλος εν μεσω του αρειου παγου εφη ανδρες αθηναιοι κατα παντα ως δεισιδαιμονεστερους υμας θεωρω ²³διερχομενος γαρ και αναθεωρων τα σεβασματα υμων ευρον και βωμον εν ω επεγεγραπτο αγνωστω θεω ον ουν αγνοουντες ευσεβειτε τουτον εγω καταγγελλω υμιν ²⁴ο θεος ο ποιησας τον κοσμον και παντα τα εν αυτω ουτος ουρανου και γης κυριος υπαρχων ουκ εν χειροποιητοις ναοις κατοικει ²⁵ουδε υπο χειρων ανθρωπων θεραπευεται προσδεομενος τινος αυτος διδους πασιν ζωην και πνοην κατα παντα ²⁶εποιησεν τε εξ ενος αιματος παν εθνος ανθρωπων κατοικειν επι παν το προσωπον της γης ορισας προτεταγμενους καιρους και τας οροθεσιας της κατοικιας αυτων ²⁷ζητειν τον κυριον ει αρα γε ψηλαφησειαν αυτον και ευροιεν καιτοιγε ου μακραν απο ενος εκαστου ημων υπαρχοντα ²⁸εν αυτω γαρ ζωμεν και κινουμεθα και εσμεν ως και τινες των καθ υμας ποιητων ειρηγκασιν του γαρ και γενος εσμεν ²⁹γενος ουν υπαρχοντες του θεου ουκ οφειλομεν νομιζειν χρυσω η αργυρω η λιθω χαραγματι τεχνης και ενθυμησης ανθρωπου το θειον ειναι ομοιον ³⁰τους μεν ουν χρονους της αγνοιας υπεριδων ο θεος τα νυν παραγγελλει τοις ανθρωποις πασιν πανταχου μετανοειν ³¹διοτι εστησεν ημεραν εν η μελλει κρινειν την οικουμενην εν δικαιοσυνη εν ανδρι ω ωρισεν πιστιν παρασχων πασιν αναστησας αυτον εκ νεκρων ³²ακουσαντες δε αναστα-

σιν νεκρων οι μεν εχλευαζον οι δε ειπον ακουσομεθα σου παλιν περι τουτου ³³και ουτως ο παυλος εξηλθεν εκ μεσου αυτων ³⁴τινες δε ανδρες κολληθεντες αυτω επιστευσαν εν οις και διονυσιος ο αρεοπαγιτης και γυνη ονοματι δαμαρις και ετεροι συν αυτοις

18μετα δε ταυτα χωρισθεις ο παυλος εκ των αθηνων ηλθεν εις κορινθον ²και ευρων τινα ιουδαιον ονοματι ακυλαν ποντικον τω γενει προσφατως εληλυθота απο της ιταλιας και πρισκιλλαν γυναικα αυτου δια το διατεταχεναι κλαυδιον χωριζεσθαι παντας τους ιουδαιους εκ της ρωμης προσηλθεν αυτοις ³και δια το ομοτεχνον ειναι εμενεν παρ αυτοις και ειργαζετο ησαν γαρ σκηνοποιοι την τεχνην ⁴διελεγετο δε εν τη συναγωγη κατα παν σαββατον επειθεν τε ιουδαιοις και ελληνας ⁵ως δε κατηλθον απο της μακεδονιας ο τε σιλας και ο τιμοθεος συνειχετο τω πνευματι ο παυλος διαμαρτυρομενος τοις ιουδαιοις τον χριστον ιησουν ⁶αντιτασσομενων δε αυτων και βλασφημουντων εκτιναξαμενος τα ιματια ειπεν προς αυτους το αιμα υμων επι την κεφαλην υμων καθαρως εγω απο του νυν εις τα εθνη πορευσομαι ⁷και μεταβας εκειθεν ηλθεν εις οικιαν τινος ονοματι ιουστου σεβομενου τον θεον ου η οικια ην συνομορουσα τη συναγωγη ⁸χρισπος δε ο αρχισυναγωγος επιστευσεν τω κυριω συν ολω τω οικω αυτου και πολλοι των κορινθιων ακουοντες επιστευον και εβαπτιζοντο ⁹ειπεν δε ο κυριος δι οραματος εν νυκτι τω παυλω μη φοβου αλλα λαλει και μη σιωπησης ¹⁰διοτι εγω ειμι μετα σου και ουδεις επιθησεται σοι του κακωσαι σε διοτι λαος εστιν μοι πολυς εν τη πολει ταυτη ¹¹εκαθισεν τε ενιαυτον και μηνας εξ διδασκων εν αυτοις τον λογον του θεου ¹²γαλλιωνος δε ανθυπατευοντος της αχαιας κατεπεστησαν ομοθυμαδον οι ιουδαιοι τω παυλω και ηγαγον αυτον επι το βημα ¹³λεγοντες οτι παρα τον νομον ουτος αναπειθει τους ανθρωπους σεβεσθαι τον θεον ¹⁴μελλοντος δε του παυλου ανοιγειν το στομα ειπεν ο γαλλιων προς τους ιουδαιους ει μεν ουν ην αδικημα τι η ραδιουργημα πονηρον ω ιουδαιοι κατα λογον αν ηνεσχομην υμων ¹⁵ει δε ζητημα εστιν περι λογου και ονοματων και νομου του καθ υμας οψεσθε αυτοι κριτης γαρ εγω τουτων ου βουλομαι ειναι ¹⁶και απηλασεν αυτους απο του βηματος ¹⁷επιλαβομενοι δε παντες οι ελληνες σωσθενην τον αρχισυναγωγον ετυπτον εμπροσθεν του βηματος και ουδεν τουτων τω γαλλιωني εμελεν ¹⁸ο δε παυλος ετι προσμεινας ημερας ικανας τοις αδελφοις αποταξαμενος εξεπλει εις την συριαν και συν αυτω πρισκιλλα και ακυλας χειραμενος την κεφαλην εν κεγχρεαις ειχεν γαρ ευχην ¹⁹κατηντησεν δε εις εφεσον κακεινους κατελιπεν αυτου αυτος δε εισελθων εις την συναγωγην διελεχθη τοις ιουδαιοις ²⁰ερωτωντων δε αυτων επι πλειονα χρονον μειναι παρ αυτοις ουκ επενευσεν ²¹αλλ απεταξατο αυτοις ειπων δει με παντως την εορτην την ερχομενην ποιησαι εις ιεροσολυμα παλιν δε ανακαμφω προς υμας του θεου θελοντος και ανηχθη απο της εφεσου ²²και κατελθων εις καισαρειαν αναβας

και ασπασαμενος την εκκλησιαν κατεβη εις αντιοχειαν ²³και ποιησας χρονον τινα εξηλθεν διερχομενος καθεξης την γαλατικην χωραν και φρυγιαν επιστηριζων παντας τους μαθητας ²⁴ιουδαιος δε τις απολλως ονοματι αλεξανδρευσ τω γενει ανηρ λογιος κατηντησεν εις εφεσον δυνατος ων εν ταις γραφαις ²⁵ουτος ην κατηχημενος την οδον του κυριου και ζεων τω πνευματι ελαλει και εδιδασκεν ακριβως τα περι του κυριου επισταμενος μονον το βαπτισμα ιωαννου ²⁶ουτος τε ηρξατο παρηρσιαζεσθαι εν τη συναγωγή ακουσαντες δε αυτου ακυλας και πρισκιλλα προσελαβοντο αυτον και ακριβεστερον αυτω εξεθεντο την του θεου οδον ²⁷βουλομενου δε αυτου διελθειν εις την αχαιαν προτρεψαμενοι οι αδελφοι εγραψαν τοις μαθηταις αποδεξασθαι αυτον ος παραγνομενος συνεβαλετο πολυ τοις πεπιστευκοσιν δια της χαριτος ²⁸ευτονως γαρ τοις ιουδαιοις διακατηλεγχετο δημοσια επιδεικνυς δια των γραφων ειναι τον χριστον ιησουν

19εγενετο δε εν τω τον απολλω ειναι εν κορινθω παυλον διελθοντα τα ανωτερα μερη ελθειν εις εφεσον και ευρων τινας μαθητας ²ειπεν προς αυτους ει πνευμα αγιον ελαβετε πιστευσαντες οι δε ειπον προς αυτον αλλ ουδε ει πνευμα αγιον εστιν ηκουσαμεν ³ειπεν τε προς αυτους εις τι ουν εβαπτισθητε οι δε ειπον εις το ιωαννου βαπτισμα ⁴ειπεν δε παυλος ιωαννης μεν εβαπτισεν βαπτισμα μετανοιας τω λαω λεγων εις τον ερχομενον μετ αυτον ινα πιστευσωσιν τουτεστιν εις τον χριστον ιησουν ⁵ακουσαντες δε εβαπτισθησαν εις το ονομα του κυριου ιησου ⁶και επιθεντος αυτοις του παυλου τας χειρας ηλθεν το πνευμα το αγιον επ αυτους ελαλουν τε γλωσσαις και προεφητευον ⁷ησαν δε οι παντες ανδρες ωσει δεκαδυο ⁸εισελθων δε εις την συναγωγην επαρρησιαζετο επι μηνας τρεις διαλεγομενος και πειθων τα περι της βασιλειας του θεου ⁹ως δε τινες εσκληρυνοντο και ηπειθουν κακολογουντες την οδον ενωπιον του πληθους αποστας απ αυτων αφωρισεν τους μαθητας καθ ημεραν διαλεγομενος εν τη σχολη τυραννου τινος ¹⁰τουτο δε εγενετο επι ετη δυο ωστε παντας τους κατοικουντας την ασιαν ακουσαι τον λογον του κυριου ιησου ιουδαιοις τε και ελληνας ¹¹δυναμεις τε ου τας τυχουσας εποιει ο θεος δια των χειρων παυλου ¹²ωστε και επι τους ασθενουντας επιφερεσθαι απο του χρωτος αυτου σουδαρια η σιμικινθια και απαλλασσεσθαι απ αυτων τας νοσους τα τε πνευματα τα πονηρα εξερχεσθαι απ αυτων ¹³επεχειρησαν δε τινες απο των περιερχομενων ιουδαιων εξορκιστων ονομαζειν επι τους εχοντας τα πνευματα τα πονηρα το ονομα του κυριου ιησου λεγοντες ορκιζομεν υμας τον ιησουν ον ο παυλος κηρυσσει ¹⁴ησαν δε τινες υιοι σκευα ιουδαιου αρχιερεως επτα οι τουτο ποιουντες ¹⁵αποκριθεν δε το πνευμα το πονηρον ειπεν τον ιησουν γινωσκω και τον παυλον επισταμαι υμεις δε τινες εστε ¹⁶και εφαλλομενος επ αυτους ο ανθρωπος εν ω ην το πνευμα το πονηρον και κατακυριευσας αυτων ισχυσεν κατ αυτων ωστε γυμνους

και τετραυματισμενους εκφυγειν εκ του οικου εκεινου ¹⁷τουτο δε εγενετο γνωστον πασιν ιουδαιοις τε και ελλησιν τοις κατοικουσιν την εφεσον και επεπεσεν φοβος επι παντας αυτους και εμεγαλυνετο το ονομα του κυριου ιησου ¹⁸πολλοι τε των πεπιστευκοτων ηρχοντο εξομολογουμενοι και αναγγελλοντες τας πραξεις αυτων ¹⁹ικανοι δε των τα περιεργα πραξαντων συνενεγκαντες τας βιβλους κατεκαιον ενωπιον παντων και συνεψηφισαν τας τιμας αυτων και ευρον αργυριου μυριαδας πεντε ²⁰ουτως κατα κρατος ο λογος του κυριου ηυξανεν και ισχυεν ²¹ως δε επληρωθη ταυτα εθετο ο παυλος εν τω πνευματι διελθων την μακεδονιαν και αχαιαν πορευεσθαι εις ιερουσαλημ ειπων οτι μετα το γενεσθαι με εκει δει με και ρωμην ιδειν ²²αποστειλας δε εις την μακεδονιαν δυο των διακονουντων αυτω τιμοθεον και εραστον αυτος επεσχεν χρονον εις την ασιαν ²³εγενετο δε κατα τον καιρον εκεινον ταραχος ουκ ολιγος περι της οδου ²⁴δημητριος γαρ τις ονοματι αργυροκοπος ποιων ναους αργυρους αρτεμιδος παρειχετο τοις τεχνιταις εργασιαν ουκ ολιγην ²⁵ους συναθροισας και τους περι τα τοιαυτα εργατας ειπεν ανδρες επιστασθε οτι εκ ταυτης της εργασιας η ευπορια ημων εστιν ²⁶και θεωρειτε και ακουετε οτι ου μονον εφεσου αλλα σχεδον πασης της ασιας ο παυλος ουτος πεισας μετεστησεν ικανον οχλον λεγων οτι ουκ εισιν θεοι οι δια χειρων γινομενοι ²⁷ου μονον δε τουτο κινδυνευει ημιν το μερος εις απελεγμον ελθειν αλλα και το της μεγαλης θεας αρτεμιδος ιερον εις ουδεν λογισθηναι μελλειν δε και καθαιρεισθαι την μεγαλειότητα αυτης ην ολη η ασια και η οικουμενη σεβεται ²⁸ακουσαντες δε και γενομενοι πληρεις θυμου εκραζον λεγοντες μεγαλη η αρτεμις εφεσιων ²⁹και επλησθη η πολις ολη συγχυσεως ωρμησαν τε ομοθυμαδον εις το θεατρον συναρπασαντες γαιον και αρισταρχον μακεδονας συνεκδημους του παυλου ³⁰του δε παυλου βουλομενου εισελθειν εις τον δημον ουκ ειων αυτον οι μαθηται ³¹τινες δε και των ασιαρχων οντες αυτω φιλοι πεμφαντες προς αυτον παρεκαλουν μη δουναι εαυτον εις το θεατρον ³²αλλοι μεν ουν αλλο τι εκραζον ην γαρ η εκκλησια συγκεχυμενη και οι πλειους ουκ ηδεισαν τινος ενεκεν συνεληλυθεισαν ³³εκ δε του οχλου προεβιβασαν αλεξανδρον προβαλοντων αυτον των ιουδαιων ο δε αλεξανδρος κατασεισας την χειρα ηθελεν απολογεισθαι τω δημω ³⁴επιγνοντων δε οτι ιουδαιος εστιν φωνη εγενετο μια εκ παντων ως επι ωρας δυο κραζοντων μεγαλη η αρτεμις εφεσιων ³⁵καταστειλας δε ο γραμματευσ τον οχλον φησιν ανδρες εφεσιοι τις γαρ εστιν ανθρωπος ος ου γινωσκει την εφεσιων πολιν νεωκορον ουσαν της μεγαλης θεας αρτεμιδος και του διοπετους ³⁶αναντιρρητων ουν οντων τουτων δεον εστιν υμας κατεσταλμενους υπαρχειν και μηδεν προπετες πραττειν ³⁷ηγαγετε γαρ τους ανδρας τουτους ουτε ιεροσυλους ουτε βλασφημουντας την θεαν υμων ³⁸ει μεν ουν δημητριος και οι συν αυτω τεχνιται προς τινα λογον εχουσιν αγοραιοι αγονται και ανθυπατοι εισιν εγκαιλιτωσαν αλληλοις ³⁹ει δε τι περι

ετερων επιζητετε εν τη εννομω εκκλησια επιλυθησεται ⁴⁰και γαρ κινδυνευομεν εγκαλεισθαι στασεως περι της σημερον μηδενος αιτιου υπαρχοντος περι ου δυνασομεθα αποδουναι λογον της συστροφης ταυτης ⁴¹και ταυτα ειπων απελυσεν την εκκλησιαν

20μετα δε το παυσασθαι τον θορυβον προσκαλεσαμενος ο παυλος τους μαθητας και ασπασαμενος εξηλθεν πορευθη εις την μακεδονιαν ²διελθων δε τα μερη εκεινα και παρακαλεσας αυτους λογω πολλω ηλθεν εις την ελλαδα ³ποιησας τε μηνας τρεις γενομενης αυτω επιβουλης υπο των ιουδαιων μελλοντι αναγεσθαι εις την συριαν εγενετο γνωμη του υποστρεφειν δια μακεδονιας ⁴συνειπετο δε αυτω αχρι της ασιας σωπατρος βεροιαιος θεσσαλονικειων δε αρισταρχος και σεκουνδος και γαιος δερβαιος και τιμοθεος ασιανοι δε τυχιος και τροφιμος ⁵ουτοι προελθοντες εμενον ημας εν τρωαδι ⁶ημεις δε εξεπλευσαμεν μετα τας ημερας των αζυμων απο φιλιππων και ηλθομεν προς αυτους εις την τρωαδα αχρις ημερων πεντε ου διετριψαμεν ημερας επτα ⁷εν δε τη μια των σαββατων συνηγμενων των μαθητων του κλασσι αρτον ο παυλος διελεγετο αυτοις μελλων εξιεναι τη επαυριον παρετεινεν τε τον λογον μεχρι μεσονυχτιου ⁸ησαν δε λαμπαδες ικαναι εν τω υπερω ου ησαν συνηγμενοι ⁹καθημενος δε τις νεανιας ονοματι ευτυχος επι της θυριδος καταφερομενος υπνω βαθει διαλεγομενου του παυλου επι πλειον κατενεχθεις απο του υπνου επεσεν απο του τριστεγου κατω και ηρθη νεκρος ¹⁰καταβας δε ο παυλος επεπεσεν αυτω και συμπεριλαβων ειπεν μη θορυβεισθε η γαρ ψυχη αυτου εν αυτω εστιν ¹¹αναβας δε και κλασας αρτον και γευσαμενος εφ ικανον τε ομιλησας αχρις αυγης ουτως εξηλθεν ¹²ηγαγον δε τον παιδα ζωντα και παρεκληθησαν ου μετριως ¹³ημεις δε προελθοντες επι το πλοιον ανηχθημεν εις την ασσον εκειθεν μελλοντες αναλαμβανειν τον παυλον ουτως γαρ ην διατεταγμενος μελλων αυτος πεζευειν ¹⁴ως δε συνεβαλεν ημιν εις την ασσον αναλαβοντες αυτον ηλθομεν εις μιτυληνην ¹⁵κακειθεν αποπλευσαντες τη επιουση κατηνησαμεν αντικρυ χιου τη δε ετερα παρεβαλομεν εις σαμον και μειναντες εν τρωγυλλιω τη εχομενη ηλθομεν εις μιλητον ¹⁶εκρινεν γαρ ο παυλος παραπλευσαι την εφεσον οπως μη γενηται αυτω χρονοτριβησαι εν τη ασια εσπευδεν γαρ ει δυνατον ην αυτω την ημεραν της πεντηκοστης γενεσθαι εις ιεροσολυμα ¹⁷απο δε της μιλητου πεμφας εις εφεσον μετεκαλεσατο τους πρεσβυτερους της εκκλησιας ¹⁸ως δε παρεγενοντο προς αυτον ειπεν αυτοις υμεις επιστασθε απο πρωτης ημερας αφ ης επεβην εις την ασιαν πως μεθ υμων τον παντα χρονον εγενομην ¹⁹δουλευων τω κυριω μετα πασης ταπεινοφροσυνης και πολλων δακρυων και πειρασμων των συμβαντων μοι εν ταις επιβουλαις των ιουδαιων ²⁰ως ουδεν υπεστειλαμην των συμφεροντων του μη αναγγειλαι υμιν και διδαξαι υμας δημοσια και κατ οικους ²¹διαμαρτυρομενος ιουδαιοις τε και ελλησιν την εις τον θεον μετανοιαν και

πιστιν την εις τον κυριον ημων ιησουν χριστον ²²και νυν ιδου εγω δεδεμενος τω πνευματι πορευομαι εις ιερουσαλημ τα εν αυτη συναντησοντα μοι μη ειδως ²³πλην οτι το πνευμα το αγιον κατα πολιν διαμαρτυρεται λεγον οτι δεσμα με και θλιψεις μενουσιν ²⁴αλλ ουδενος λογον ποιουμαι ουδε εχω την ψυχην μου τιμιαν εμαυτω ως τελειωσαι τον δρομον μου μετα χαρας και την διακονιαν ην ελαβον παρα του κυριου ιησου διαμαρτυρασθαι το ευαγγελιον της χαριτος του θεου ²⁵και νυν ιδου εγω οίδα οτι ουκετι οψεσθε το προσωπον μου υμεις παντες εν οις διηλθον κηρυσσων την βασιλειαν του θεου ²⁶διο μαρτυρομαι υμιν εν τη σημερον ημερα οτι καθαρος εγω απο του αιματος παντων ²⁷ου γαρ υπεστειλαμην του μη αναγγειλαι υμιν πασαν την βουλην του θεου ²⁸προσεχετε ουν εαυτοις και παντι τω ποιμνιω εν ω υμας το πνευμα το αγιον εθετο επισκοπους ποιμαινειν την εκκλησιαν του θεου ην περιεποιησατο δια του ιδιου αιματος ²⁹εγω γαρ οίδα τουτο οτι εισελευσονται μετα την αφιξιν μου λυκοι βαρεις εις υμας μη φειδομενοι του ποιμνιου ³⁰και εξ υμων αυτων αναστησονται ανδρες λαλουντες διεστραμμενα του αποσπαν τους μαθητας οπισω αυτων ³¹διο γρηγορειτε μνημονευοντες οτι τριετιαν νυκτα και ημεραν ουκ επαυσαμην μετα δακρυων νουθετων ενα εκαστον ³²και τανυν παρατιθεμαι υμας αδελφοι τω θεω και τω λογω της χαριτος αυτου τω δυναμενω εποικοδομησαι και δουναι υμιν κληρονομιαν εν τοις ηγιασμενοις πασιν ³³αργυριου η χρυσιου η ιματισμου ουδενος επεθυμησα ³⁴αυτοι δε γινωσκετε οτι ταις χρεiais μου και τοις ουσιν μετ εμου υπηρετησαν αι χειρες αυται ³⁵παντα υπεδειξα υμιν οτι ουτως κοπιωντας δει αντιλαμβανεσθαι των ασθενουντων μνημονευειν τε των λογων του κυριου ιησου οτι αυτος ειπεν μακαριον εστιν διδοναι μαλλον η λαμβανειν ³⁶και ταυτα ειπων θεις τα γονατα αυτου συν πασιν αυτοις προσηυξατο ³⁷ικανος δε εγενετο κλαυθμος παντων και επιπεσοντες επι τον τραχηλον του παυλου κατεφιλουν αυτον ³⁸οδυνωμενοι μαλιστα επι τω λογω ω ειρηκει οτι ουκετι μελλουσιν το προσωπον αυτου θεωρειν προεπεμπον δε αυτον εις το πλοιον

21ως δε εγενετο αναχθηναι ημας αποσπασθεντας απ αυτων ευθυδρομησαντες ηλθομεν εις την κων τη δε εξης εις την ροδον κακειθεν εις παταρα ²και ευροντες πλοιον διαπερων εις φοινικην επιβαντες ανηχθημεν ³αναφαναντες δε την κυπρον και καταλιποντες αυτην ευωνυμον επλεομεν εις συριαν και κατηχθημεν εις τυρον εκεισε γαρ ην το πλοιον αποφορτιζομενον τον γομον ⁴και ανευροντες τους μαθητας επεμειναμεν αυτου ημερας επτα οιτινες τω παυλω ελεγον δια του πνευματος μη αναβαινειν εις ιερουσαλημ ⁵οτε δε εγενετο ημας εξαρτισαι τας ημερας εξελθοντες επορευομεθα προπεμποντων ημας παντων συν γυναιξιν και τεκνοις εως εξω της πολεως και θεντες τα γονατα επι τον αιγιαλον προσηυξαμεθα ⁶και ασπασαμενοι αλληλους επεβημεν εις το πλοιον εκεινοι δε υπεστρεψαν εις τα ιδια ⁷ημεις δε τον πλον διανυσαντες

απο τυρου κατηντησαμεν εις πτολεμαιοδα και ασπασα-
 μενοι τους αδελφους εμειναμεν ημεραν μιαν παρ αυ-
 τοις ⁸τη δε επαυριον εξελθοντες οι περι τον παυλον
 ηλθον εις καισαρειαν και εισελθοντες εις τον οικον φι-
 λιππου του ευαγγελιστου του οντος εκ των επτα εμει-
 ναμεν παρ αυτω ⁹τουτω δε ησαν θυγατερες παρθενoi
 τεσσαρες προφητεουσai ¹⁰επιμενοντων δε ημων ημε-
 ρας πλειους κατηλθεν τις απο της ιουδαιας προφητης
 ονοματι αγαβος ¹¹και ελθων προς ημας και αρρας την
 ζωνην του παυλου δησας τε αυτου τας χειρας και τους
 ποδας ειπεν ταδε λεγει το πνευμα το αγιον τον ανδρα
 ου εστιν η ζωνη αυτη ουτως δησουσιν εν ιερουσαλημ
 οι ιουδαιοι και παραδωσουσιν εις χειρας εθνων ¹²ως δε
 ηκουσαμεν ταυτα παρεκαλουμεν ημεις τε και οι εντο-
 πιοι του μη αναβαινειν αυτον εις ιερουσαλημ ¹³απεκριθη
 δε ο παυλος τι ποιειτε κλαιοντες και συνθρυπτοντες μου
 την καρδιαν εγω γαρ ου μονον δεθηναι αλλα και απο-
 θανειν εις ιερουσαλημ ετοιμωσ εχω υπερ του ονοματος
 του κυριου ιησου ¹⁴μη πειθομενου δε αυτου ησυχασα-
 μεν ειποντες το θελημα του κυριου γενεσθω ¹⁵μετα δε
 τας ημερας ταυτας αποσκευασαμενοι ανεβαινομεν εις
 ιερουσαλημ ¹⁶συνηλθον δε και των μαθητων απο και-
 σαρειας συν ημιν αγοντες παρ ω ξενισθωμεν μνασωνι
 τινι κυπριω αρχαιω μαθητη ¹⁷γενομενων δε ημων εις ιε-
 ροσολυμα ασμενωσ εδεξαντο ημας οι αδελφοι ¹⁸τη δε
 επιουση εισηει ο παυλος συν ημιν προς ιακωβον παντες
 τε παρεγενοντο οι πρεσβυτεροι ¹⁹και ασπασαμενος αυ-
 τους εξηγειτο καθ εν εκαστον ων εποιησεν ο θεος εν
 τοις εθνεσιν δια της διακονιασ αυτου ²⁰οι δε ακουσα-
 ντες εδοξαζον τον κυριον ειπον τε αυτω θεωρεις αδελφε
 ποσαι μυριαδες εισιν ιουδαιων των πεπιστευκοτων και
 παντες ζηλωται του νομου υπαρχουσιν ²¹κατηχηθησαν
 δε περι σου οτι αποστασιαν διδασκεισ απο μωσεωσ τους
 κατα τα εθνη παντας ιουδαιουσ λεγων μη περιτεμνειν
 αυτουσ τα τεκνα μηδε τοις εθεσιν περιπατειν ²²τι ουν
 εστιν παντωσ δει πληθος συνελθειν ακουσονται γαρ οτι
 εληλυθασ ²³τουτο ουν ποιησον ο σοι λεγομεν εισιν ημιν
 ανδρες τεσσαρες ευχην εχοντες εφ εαυτων ²⁴τουτουσ πα-
 ραλαβων αγνισθητι συν αυτοις και δαπανησον επ αυτοις
 ινα ξυρησωνται την κεφαλην και γνωσιν παντες οτι ων
 κατηχηνται περι σου ουδεν εστιν αλλα στοιχεισ και αυ-
 τοσ τον νομον φυλασσωσ ²⁵περι δε των πεπιστευκοτων
 εθνων ημεις επεστειλαμεν κριναντες μηδεν τοιουτον τη-
 ρειν αυτουσ ει μη φυλασσεσθαι αυτουσ το τε ειδωλο-
 θυτον και το αιμα και πνικτον και πορνειαν ²⁶τοτε ο
 παυλος παραλαβων τουσ ανδρασ τη εχομενη ημερα συν
 αυτοις αγνισθεισ εισηει εις το ιερον διαγγελλων την εκ-
 πληρωσιν των ημερων του αγνισμου εωσ ου προσηνεχθη
 υπερ ενοσ εκαστου αυτων η προσφορα ²⁷ωσ δε εμελλον
 αι επτα ημεραι συντελεισθαι οι απο της ασιασ ιουδαιοι
 θεασαμενοι αυτον εν τω ιερω συνεχεον παντα τον οχλον
 και επεβαλον τασ χειρασ επ αυτον ²⁸κραζοντες ανδρες
 ισραηλιται βοθηειτε ουτοσ εστιν ο ανθρωποσ ο κατα του
 λαου και του νομου και του τοπου τουτου παντασ πα-

νταχου διδασκων ετι τε και ελληνασ εισηγαγεν εις το ιε-
 ρον και κεκοινωκεν τον αγιον τοπον τουτον ²⁹ησαν γαρ
 προεωρακοτεσ τροφιμον τον εφεσιον εν τη πολει συν
 αυτω ον ενομιζον οτι εις το ιερον εισηγαγεν ο παυλοσ
³⁰εκινηθη τε η πολισ ολη και εγενετο συνδρομη του λαου
 και επιλαβομενοι του παυλου ειλκον αυτον εξω του ιε-
 ρου και ευθεωσ εκλεισθησαν αι θυραι ³¹ζητούντων δε
 αυτον αποκτειναι ανεβη φασισ τω χιλιαρχω της σπειρησ
 οτι ολη συγκεχυται ιερουσαλημ ³²οσ εξ αυτησ παραλαβων
 στρατιωτασ και εκατονταρχουσ κατεδραμεν επ αυτουσ
 οι δε ιδοντεσ τον χιλιαρχον και τουσ στρατιωτασ επαυ-
 σαντο τυπτοντεσ τον παυλον ³³τοτε εγγισασ ο χιλιαρχοσ
 επελαβετο αυτου και εκελευσεν δεθηναι αλυσεσιν δυσιν
 και επυνθανετο τισ αν ειη και τι εστιν πεποιηκωσ ³⁴αλλοι
 δε αλλο τι εβωων εν τω οχλω μη δυναμενοσ δε γνωναι
 το ασφαλεσ δια τον θορυβον εκελευσεν αγεσθαι αυτον
 εις την παρεμβολην ³⁵οτε δε εγενετο επι τουσ αναβαθ-
 μουσ συνεβη βασταζεσθαι αυτον υπο των στρατιωτων
 δια την βιαν του οχλου ³⁶ηκολουθει γαρ το πληθοσ του
 λαου κραζον αιρε αυτον ³⁷μελλων τε εισαγεσθαι εις την
 παρεμβολην ο παυλοσ λεγει τω χιλιαρχω ει εξεστιν μοι
 ειπειν τι προς σε ο δε εφη ελληνιστι γινωσκεισ ³⁸ουκ αρα
 συ ει ο αιγυπτιοσ ο προ τουτων των ημερων αναστατω-
 σασ και εξαγαγων εις την ερημον τουσ τετρακισχιλιοσ
 ανδρασ των σικαριων ³⁹ειπεν δε ο παυλοσ εγω ανθρω-
 ποσ μεν ειμι ιουδαιοσ ταρσευσ της κιλικιασ ουκ ασημου
 πολεωσ πολιτησ δεομαι δε σου επιτρεψον μοι λαλησαι
 προς τον λαον ⁴⁰επιτρεψαντοσ δε αυτου ο παυλοσ εστωσ
 επι των αναβαθμων κατεσεισεν τη χειρι τω λαω πολλησ
 δε σιγησ γενομενησ προσεφωνησεν τη εβραιιδι διαλεκτω
 λεγων

22 ανδρες αδελφοι και πατερεσ ακουσατε μου της
 προς υμασ νυν απολογιασ ²ακουσαντεσ δε οτι τη εβραιιδι
 διαλεκτω προσεφωνει αυτοις μαλλον παρεσχον ησυχιαν
 και φησιν ³εγω μεν ειμι ανηρ ιουδαιοσ γεγεννημενοσ
 εν ταρσω της κιλικιασ ανατεθραμμενοσ δε εν τη πολει
 ταυτη παρα τουσ ποδασ γαμαλιηλ πεπαιδευμενοσ κατα
 ακριβειαν του πατρωου νομου ζηλωτησ υπαρχων του
 θεου καθωσ παντεσ υμεισ εστε σημερον ⁴οσ ταυτην την
 οδον εδιωξα αχρι θανατου δεσμευων και παραδιδουσ
 εις φυλακασ ανδρασ τε και γυναικασ ⁵ωσ και ο αρχιε-
 ρευσ μαρτυρει μοι και παν το πρεσβυτεριον παρ ων και
 επιστολασ δεξαμενοσ προς τουσ αδελφουσ εις δαμασκον
 επορευομην αξων και τουσ εκεισε οντασ δεδεμενουσ εις
 ιερουσαλημ ινα τιμωρηθωσιν ⁶εγενετο δε μοι πορευο-
 μενω και εγγιζοντι τη δαμασκω περι μεσημβριαν εξαιφ-
 νησ εκ του ουρανου περιαστραφαι φωσ ικανον περι εμε
⁷επεσον τε εις το εδαφοσ και ηκουσα φωνησ λεγουσησ
 μοι σαουλ σαουλ τι με διωκεισ ⁸εγω δε απεκριθην τισ ει
 κυριε ειπεν τε προς με εγω ειμι ιησουσ ο ναζωραιοσ ον
 συ διωκεισ ⁹οι δε συν εμοι οντεσ το μεν φωσ εθεασαντο
 και εμφοβοι εγενοντο την δε φωνην ουκ ηκουσαν του λα-
 λουνοσ μοι ¹⁰ειπον δε τι ποιησω κυριε ο δε κυριοσ ειπεν

προς με αναστας πορευου εις δαμασκον κακει σοι λαληθησεται περι παντων ων τεταχται σοι ποιησαι ¹¹ως δε ουκ ενεβλεπον απο της δοξης του φωτος εκεινου χειραγωγουμενος υπο των συνοντων μοι ηλθον εις δαμασκον ¹²ανανιας δε τις ανηρ ευσεβης κατα τον νομον μαρτυρουμενος υπο παντων των κατοικουντων ιουδαιων ¹³ελθων προς με και επιστας ειπεν μοι σαουλ αδελφε αναβλεψον καγω αυτη τη ωρα ανεβλεψα εις αυτον ¹⁴ο δε ειπεν ο θεος των πατερων ημων προεχειρισατο σε γνωμαι το θελημα αυτου και ιδειν τον δικαιον και ακουσαι φωνην εκ του στοματος αυτου ¹⁵οτι εση μαρτυς αυτω προς παντας ανθρωπους ων εωρακας και ηκουσας ¹⁶και νυν τι μελλεις αναστας βαπτισαι και απολουσαι τας αμαρτιας σου επικαλεσαμενος το ονομα του κυριου ¹⁷εγενετο δε μοι υποστρεφαντι εις ιερουσαλημ και προσευχομενου μου εν τω ιερω γενεσθαι με εν εκστασει ¹⁸και ιδειν αυτον λεγοντα μοι σπευσον και εξελθε εν ταχει εξ ιερουσαλημ διοτι ου παραδεξονται σου την μαρτυριαν περι εμου ¹⁹καγω ειπον κυριε αυτοι επιστανται οτι εγω ημην φυλακιζων και δερων κατα τας συναγωγας τους πιστευοντας επι σε ²⁰και οτε εξεχειτο το αιμα στεφανου του μαρτυρος σου και αυτος ημην εφεστως και συνευδοκων τη αναηρεσει αυτου και φυλασσων τα ιματια των αναιρουντων αυτον ²¹και ειπεν προς με πορευου οτι εγω εις εθνη μακραν εξαποστελω σε ²²ηκουον δε αυτου αχρι τουτου του λογου και επηραν την φωνην αυτων λεγοντες αιρε απο της γης τον τοιουτον ου γαρ καθηκον αυτον ζην ²³κραυγαζοντων δε αυτων και ριπτουντων τα ιματια και κονιορτον βαλλοντων εις τον αερα ²⁴εκελευσεν αυτον ο χιλιαρχος αγεσθαι εις την παρεμβολην ειπων μαστιξιν ανεταξεσθαι αυτον ινα επιγνω δι ην αιτιαν ουτως επεφωνουν αυτω ²⁵ως δε προτεινεν αυτον τοις ιμασιν ειπεν προς τον εστωτα εκατονταρχον ο παυλος ει ανθρωπον ρωμαιον και ακατακριτον εξεστιν υμιν μαστιξιν ²⁶ακουσας δε ο εκατονταρχος προσελθων απηγγειλεν τω χιλιαρχω λεγων ορα τι μελλεις ποιειν ο γαρ ανθρωπος ουτος ρωμαιος εστιν ²⁷προσελθων δε ο χιλιαρχος ειπεν αυτω λεγε μοι ει συ ρωμαιος ει ο δε εφη ναι ²⁸απεκριθη τε ο χιλιαρχος εγω πολλου κεφαλαιου την πολιτειαν ταυτην εκτησαμην ο δε παυλος εφη εγω δε και γεγεννημαι ²⁹ευθεως ουν απεστησαν απ αυτου οι μελλοντες αυτον ανεταξιν και ο χιλιαρχος δε εφοβηθη επιγνους οτι ρωμαιος εστιν και οτι ην αυτον δεδεκως ³⁰τη δε επαυριον βουλομενος γνωμαι το ασφαλές το τι κατηγορειται παρα των ιουδαιων ελυσεν αυτον απο των δεσμων και εκελευσεν ελθειν τους αρχιερεις και ολον το συνεδριον αυτων και καταγαγων τον παυλον εστησεν εις αυτους

23ατενισας δε ο παυλος τω συνεδριω ειπεν ανδρες αδελφοι εγω παση συνειδησει αγαθη πεπολιτευμαι τω θεω αχρι ταυτης της ημερας ²ο δε αρχιερευς ανανιας επεταξεν τοις παρεστωσιν αυτω τυπτειν αυτου το στομα ³τοτε ο παυλος προς αυτον ειπεν τυπτειν σε μελλει ο θεος τοιχε κεκονιαμενε και συ καθη κρινων με κατα

τον νομον και παρανομων κελυεις με τυπτεσθαι ⁴οι δε παρεστωτες ειπον τον αρχιερεα του θεου λαιδουρεις ⁵εφη τε ο παυλος ουκ ηδειν αδελφοι οτι εστιν αρχιερευς γεγραπται γαρ αρχοντα του λαου σου ουκ ερεις κακως ⁶γνους δε ο παυλος οτι το εν μερος εστιν σαδδουκαιων το δε ετερον φαρισαιων εκραξεν εν τω συνεδριω ανδρες αδελφοι εγω φαρισαιος ειμι υιος φαρισαιου περι ελπιδος και αναστασεως νεκρων εγω κρινομαι ⁷τουτο δε αυτου λαλησαντος εγενετο στασις των φαρισαιων και των σαδδουκαιων και εσχισθη το πληθος ⁸σαδδουκαιοι μεν γαρ λεγουσιν μη ειναι αναστασιν μηδε αγγελον μητε πνευμα φαρισαιοι δε ομολογουσιν τα αμφοτερα ⁹εγενετο δε κραυγη μεγαλη και ανασταντες οι γραμματαις του μερους των φαρισαιων διεμαχοντο λεγοντες ουδεν κακον ευρισκομεν εν τω ανθρωπω τουτω ει δε πνευμα ελαλησεν αυτω η αγγελος μη θεομαχωμεν ¹⁰πολλης δε γενομενης στασεως ευλαβηθεις ο χιλιαρχος μη διασπασθη ο παυλος υπ αυτων εκελευσεν το στρατευμα καταβαν αρπασαι αυτον εκ μεσου αυτων αγειν τε εις την παρεμβολην ¹¹τη δε επιουση νυκτι επιστας αυτω ο κυριος ειπεν θαρσει παυλε ως γαρ διεμαρτυρω τα περι εμου εις ιερουσαλημ ουτως σε δει και εις ρωμην μαρτυρησαι ¹²γενομενης δε ημερας ποιησαντες τινες των ιουδαιων συστροφην ανεθεματισαν εαυτους λεγοντες μητε φαγειν μητε πειν εως ου αποκτεινωσιν τον παυλον ¹³ησαν δε πλειους τεσσαρακοντα οι ταυτην την συνωμοσιαν πεποιηκοτες ¹⁴οιτινες προσελθοντες τοις αρχιερευσιν και τοις πρεσβυτεροις ειπον αναθεματι ανεθεματισαμεν εαυτους μηδενος γευσασθαι εως ου αποκτεινωμεν τον παυλον ¹⁵νυν ουν υμεις εμφανισατε τω χιλιαρχω συν τω συνεδριω οπως αυριον αυτον καταγαγη προς υμας ως μελλοντας διαγινωσκειν ακριβεστερον τα περι αυτου ημεις δε προ του εγγισαι αυτον ετοιμοι εσμεν του ανελιν αυτον ¹⁶ακουσας δε ο υιος της αδελφης παυλου το ενεδρον παραγενομενος και εισελθων εις την παρεμβολην απηγγειλεν τω παυλω ¹⁷προσκαλεσαμενος δε ο παυλος ενα των εκατονταρχων εφη τον νεανιαν τουτον απαγαγε προς τον χιλιαρχον εχει γαρ τι απαγγειλαι αυτω ¹⁸ο μεν ουν παραλαβων αυτον ηγαγεν προς τον χιλιαρχον και φησιν ο δεσμιος παυλος προσκαλεσαμενος με ηρωτησεν τουτον τον νεανιαν αγαγειν προς σε εχοντα τι λαλησαι σοι ¹⁹επιλαβομενος δε της χειρος αυτου ο χιλιαρχος και αναχωρησας κατ ιδιαν επυνθανετο τι εστιν ο εχεις απαγγειλαι μοι ²⁰ειπεν δε οτι οι ιουδαιοι συνεθεντο του ερωτησαι σε οπως αυριον εις το συνεδριον καταγαγης τον παυλον ως μελλοντες τι ακριβεστερον πυνθανεσθαι περι αυτου ²¹συ ουν μη πεισθης αυτοις ενεδρευουσιν γαρ αυτον εξ αυτων ανδρες πλειους τεσσαρακοντα οιτινες ανεθεματισαν εαυτους μητε φαγειν μητε πειν εως ου ανελωσιν αυτον και νυν ετοιμοι εισιν προσδεχομενοι την απο σου επαγγελιαν ²²ο μεν ουν χιλιαρχος απελυσεν τον νεανιαν παραγγειλας μηδενι εκλαλησαι οτι ταυτα ενεφανισας προς με ²³και προσκαλεσαμενος δυο τινας των εκατονταρχων ει-

πεν ετοιμασατε στρατιωτας διακοσιους οπως πορευθησιν εως καισαρειας και ιππεις εβδομηκοντα και δεξιολαβους διακοσιους απο τριτης ωρας της νυκτος ²⁴κτηνη τε παραστησαι ινα επιβιβασαντες τον παυλον διασωσωσιν προς φηλικα τον ηγεμονα ²⁵γραφας επιστολην περιεχουσαν τον τυπον τουτον ²⁶κλαυδιος λυσιας τω κρατιστω ηγεμονι φηλικι χαιρειν ²⁷τον ανδρα τουτον συλληφθεντα υπο των ιουδαιων και μελλοντα αναρριθεισθαι υπ αυτων επιστας συν τω στρατευματι εξειλομην αυτον μαθων οτι ρωμαιος εστιν ²⁸βουλομενος δε γνωμαι την αιτιαν δι ην ενεκαλουν αυτω κατηγορον αυτον εις το συνεδριον αυτων ²⁹ον ευρον εγκαλουμενον περι ζητηματων του νομου αυτων μηδεν δε αξιον θανατου η δεσμων εγκλημα εχοντα ³⁰μηθυθεισης δε μοι επιβουλης εις τον ανδρα μελλειν εσεσθαι υπο των ιουδαιων εξ αυτης επεμφα προς σε παραγγειλας και τοις κατηγοροις λεγειν τα προς αυτον επι σου ερωσο ³¹οι μεν ουν στρατιωται κατα το διατεταγμενον αυτοις αναλαβοντες τον παυλον ηγαγον δια της νυκτος εις την αντιπατριδα ³²τη δε επαυριον εασαντες τους ιππεις πορευεσθαι συν αυτω υπεστρεψαν εις την παρεμβολην ³³οιτινες εισελθοντες εις την καισαρειαν και αναδοντες την επιστολην τω ηγεμονι παρεστησαν και τον παυλον αυτω ³⁴αναγνους δε ο ηγεμων και επερωτησας εκ ποιας επαρχιας εστιν και πυθομενος οτι απο κιλικιας ³⁵διακουσομαι σου εφη οταν και οι κατηγοροι σου παραγενωνται εκελευσεν τε αυτον εν τω πραιτωριω του ηρωδου φυλασσεσθαι

24μετα δε πεντε ημερας κατεβη ο αρχιερευς αναβιας μετα των πρεσβυτερων και ρητορος τερτυλλου τινος οιτινες ενεφανισαν τω ηγεμονι κατα του παυλου ²κληθεντος δε αυτου ηρξατο κατηγορειν ο τερτυλλος λεγων ³πολλης ειρηνης τυγχανοντες δια σου και κατορθωματων γινομενων τω εθνει τουτω δια της σης προνοιας παντη τε και πανταχου αποδεχομεθα κρατιστε φηλιξ μετα πασης ευχαριστιας ⁴ινα δε μη επι πλειον σε εγχοπτω παρακαλω ακουσαι σε ημων συντομωσ τη ση επιεικεια ⁵ευροντες γαρ τον ανδρα τουτον λοιμον και κινουντα στασιν πασιν τοις ιουδαιοις τοις κατα την οικουμενην πρωτοστατην τε της των ναζωραιων αιρεσεως ⁶ος και το ιερον επειρασεν βεβηλωσαι ον και εκρατησαμεν και κατα τον ημετερον νομον ηθελησαμεν κρινειν ⁷παρελθων δε λυσιας ο χιλιαρχος μετα πολλης βιας εκ των χειρων ημων απηγαγεν ⁸κελευσας τους κατηγορους αυτου ερχεσθαι επι σε παρ ου δυναση αυτος ανακρινας περι παντων τουτων επιγνωμαι ων ημεις κατηγορουμεν αυτου ⁹συνεθεντο δε και οι ιουδαιοι φασκοντες ταυτα ουτως εχειν ¹⁰απεκριθη δε ο παυλος νευσαντος αυτω του ηγεμονος λεγειν εκ πολλων ετων οντα σε κριτην τω εθνει τουτω επισταμενος ευθυμοτερον τα περι εμαυτου απολογουμαι ¹¹δυναμενου σου γνωμαι οτι ου πλειους εισιν μοι ημεραι η δεκαδυο αφ ης ανεβην προσκνησων εν ιερουσαλημ ¹²και ουτε εν τω ιερω ευρον με προς τινα διαλεγομενον η επισυστασιν ποιουντα οχλου

ουτε εν ταις συναγωγαις ουτε κατα την πολιν ¹³ουτε παραστησαι με δυνανται περι ων νυν κατηγορουσιν μου ¹⁴ομολογω δε τουτο σοι οτι κατα την οδον ην λεγουσιν αιρεσιν ουτως λατρευω τω πατρω θεω πιστευων πασιν τοις κατα τον νομον και τοις προφηταις γεγραμμενοις ¹⁵ελπιδα εχων εις τον θεον ην και αυτοι ουτοι προσδεχονται αναστασιν μελλειν εσεσθαι νεκρων δικαιων τε και αδικων ¹⁶εν τουτω δε αυτος ασκω απροσκοπον συνειδησιν εχειν προς τον θεον και τους ανθρωπους διαπαντος ¹⁷δι ετων δε πλειωνων παρεγενομην ελεημοσυνας ποιησων εις το εθνος μου και προσφορας ¹⁸εν οις ευρον με ηγνισμενον εν τω ιερω ου μετα οχλου ουδε μετα θορυβου τινες δε απο της ασιας ιουδαιοι ¹⁹ους δει επι σου παρειναι και κατηγορειν ει τι εχοιεν προς με ²⁰η αυτοι ουτοι ειπατωσαν ει τι ευρον εν εμοι αδικημα σταντος μου επι του συνεδριου ²¹η περι μιας ταυτης φωνης ης εκραξα εστως εν αυτοις οτι περι αναστασεως νεκρων εγω κρινομαι σημερον υπ υμων ²²ακουσας δε ταυτα ο φηλιξ ανεβαλετο αυτους ακριβεστερον ειδως τα περι της οδου ειπων οταν λυσιας ο χιλιαρχος καταβη διαγνωσομαι τα καθ υμας ²³διαταξαμενος τε τω εκατονταρχη τηρεισθαι τον παυλον εχειν τε ανεσιν και μηδενα κωλυειν των ιδιων αυτου υπηρετειν η προσερχεσθαι αυτω ²⁴μετα δε ημερας τινας παραγενομενος ο φηλιξ συν δρουσιλλη τη γυναικι αυτου ουση ιουδαια μετεπεμφατο τον παυλον και ηκουσεν αυτου περι της εις χριστον πιστεως ²⁵διαλεγομενου δε αυτου περι δικαιοσυνης και εγκρατειας και του κριματος του μελλοντος εσεσθαι εμφοβος γενομενος ο φηλιξ απεκριθη το νυν εχον πορευου καιρον δε μεταλαβων μετακαλεσομαι σε ²⁶αμα δε και ελπιζων οτι χρηματα δοθησεται αυτω υπο του παυλου οπως λυση αυτον διο και πυκνοτερον αυτον μεταπεμπομενος ωμιλει αυτω ²⁷διετιας δε πληρωθεισης ελαβεν διαδοχον ο φηλιξ πορκιον φηστον θελων τε χαριτας καταθεσθαι τοις ιουδαιοις ο φηλιξ κατελιπεν τον παυλον δεδεμενον

25φηστος ουν επιβας τη επαρχια μετα τρεις ημερας ανεβη εις ιεροσολυμα απο καισαρειας ²ενεφανισαν δε αυτω ο αρχιερευς και οι πρωτοι των ιουδαιων κατα του παυλου και παρεκαλουν αυτον ³αιτουμενοι χαριν κατ αυτου οπως μεταπεμφηται αυτον εις ιερουσαλημ ενεδραν ποιουντες ανελιν αυτον κατα την οδον ⁴ο μεν ουν φηστος απεκριθη τηρεισθαι τον παυλον εν καισαρεια εαυτον δε μελλειν εν ταχει εκπορευεσθαι ⁵οι ουν δυνατοι εν υμιν φησιν συγκαταβαντες ει τι εστιν εν τω ανδρι τουτω κατηγορειτωσαν αυτου ⁶διατριψας δε εν αυτοις ημερας πλειους η δεκα καταβας εις καισαρειαν τη επαυριον καθισας επι του βηματος εκελευσεν τον παυλον αχθηναι ⁷παραγενομενου δε αυτου περιεστησαν οι απο ιεροσολυμων καταβεβηκοτες ιουδαιοι πολλα και βαρεα αιτιαματα φεροντες κατα του παυλου α ουκ ισχυον αποδειξαι ⁸απολογουμενου αυτου οτι ουτε εις τον νομον των ιουδαιων ουτε εις το ιερον ουτε εις καισαρα τι ημαρ-

τον ⁹ο φηστος δε τοις ιουδαιοις θελων χαριν καταθεσθαι αποκριθεις τω παυλω ειπεν θελεις εις ιεροσολυμα αναβας εκει περι τουτων κρινεσθαι επ εμου ¹⁰ειπεν δε ο παυλος επι του βηματος καισαρος εστως ειμι ου με δει κρινεσθαι ιουδαιους ουδεν ηδικησα ως και συ καλλιον επιγινωσκεις ¹¹ει μεν γαρ αδικω και αξιον θανατου πεπραχα τι ου παραιτουμαι το αποθανειν ει δε ουδεν εστιν ων ουτοι κατηγορουσιν μου ουδεις με δυναται αυτοις χαρισασθαι καισαρα επικαλουμαι ¹²τοτε ο φηστος συλλαλησας μετα του συμβουλιου απεκριθη καισαρα επικεκλησαι επι καισαρα πορευση ¹³ημερων δε διαγενομενων τινων αγριππας ο βασιλευς και βερνικη κατηντησαν εις καισαρειαν ασπασομενοι τον φηστον ¹⁴ως δε πλειους ημερας διετριβον εκει ο φηστος τω βασιλει ανεθετο τα κατα τον παυλον λεγων ανηρ τις εστιν καταλελειμμενος υπο φηλικος δεσμιος ¹⁵περι ου γενομενου μου εις ιεροσολυμα ενεφανισαν οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων αιτουμενοι κατ αυτου δικην ¹⁶προς ους απεκριθην οτι ουκ εστιν εθος ρωμαιοις χαριζεσθαι τινα ανθρωπον εις απωλειαν πριν η ο κατηγορουμενος κατα προσωπον εχει τους κατηγορους τοπον τε απολογιας λαβου περι του εγκληματος ¹⁷συνελθοντων ουν αυτων ενθαδε αναβολην μηδεμιαν ποιησαμενος τη εξης καθισας επι του βηματος εκελευσα αχθηναι τον ανδρα ¹⁸περι ου σταθεντες οι κατηγοροι ουδεμιαν αιτιαν επεφερον ων υπενουουν εγω ¹⁹ζητηματα δε τινα περι της ιδιας δεισιδαιμονιας ειχον προς αυτον και περι τινος ιησου τεθνηκοτος ον εφασκεν ο παυλος ζην ²⁰απορουμενος δε εγω εις την περι τουτου ζητησιν ελεγον ει βουλοιτο πορευεσθαι εις ιερουσαλημ κακει κρινεσθαι περι τουτων ²¹του δε παυλου επικαλεσαμενου τηρηθηναι αυτον εις την του σεβαστου διαγνωσιν εκελευσα τηρεισθαι αυτον εως ου πεμφω αυτον προς καισαρα ²²αγριππας δε προς τον φηστον εφη εβουλομην και αυτος του ανθρωπου ακουσαι ο δε αυριον φησιν ακουση αυτου ²³τη ουν επαυριον ελθοντος του αγριππα και της βερνικης μετα πολλης φαντασιας και εισελθοντων εις το ακροατηριον συν τε τοις χιλιαρχοις και ανδρασιν τοις κατ εξοχην ουσιν της πολεως και κελευσαντος του φηστου ηχθη ο παυλος ²⁴και φησιν ο φηστος αγριππα βασιλευ και παντες οι συμπαροντες ημιν ανδρες θεωρειτε τουτον περι ου παν το πληθος των ιουδαιων ενετυχον μοι εν τε ιεροσολυμοις και ενθαδε επιβωντες μη δειν ζην αυτον μηκετι ²⁵εγω δε καταλαβόμενος μηδεν αξιον θανατου αυτον πεπραχεναι και αυτου δε τουτου επικαλεσαμενου τον σεβαστον εκρινα πεμπειν αυτον ²⁶περι ου ασφαλεις τι γραφαι τω κυριω ουκ εχω διο προηγαγον αυτον εφ υμων και μαλιστα επι σου βασιλευ αγριππα οπως της ανακρισεως γενομενης σχω τι γραφαι ²⁷αλογον γαρ μοι δοκει πεμποντα δεσμιον μη και τας κατ αυτου αιτιας σημαναι

26 αγριππας δε προς τον παυλον εφη επιτρεπεται σοι υπερ σεαυτου λεγειν τοτε ο παυλος απελογειτο εκτεινας την χειρα ²περι παντων ων εγκαλουμαι υπο ιου-

δαιων βασιλευ αγριππα ηγημαι εμαυτον μακαριον μελων απολογεισθαι επι σου σημερον ³μαλιστα γνωστην οντα σε παντων των κατα ιουδαιους εθων τε και ζητηματων διο δεομαι σου μακροθυμωσ ακουσαι μου ⁴την μεν ουν βιωσιν μου την εκ νεοτητος την απ αρχης γενομενην εν τω εθνει μου εν ιεροσολυμοις ισασιν παντες οι ιουδαιοι ⁵προγινωσκοντες με ανωθεν εαν θελωσιν μαρτυρειν οτι κατα την ακριβεστατην αιρεσιν της ημετερας θρησκειας εξησα φαρισαιος ⁶και νυν επ ελπιδι της προς τους πατερας επαγγελιας γενομενης υπο του θεου εστηκα κρινόμενος ⁷εις ην το δωδεκαφυλον ημων εν εκτενεια νυκτα και ημεραν λατρευον ελπίζει καταντησαι περι ης ελπιδος εγκαλουμαι βασιλευ αγριππα υπο των ιουδαιων ⁸τι απιστον κρινεται παρ υμιν ει ο θεος νεκρους εγειρει ⁹εγω μεν ουν εδοξα εμαυτω προς το ονομα ιησου του ναζωραιου δειν πολλα εναντια πραξα ¹⁰ο και εποιησα εν ιεροσολυμοις και πολλους των αγιων εγω φυλακαις κατεκλεισα την παρα των αρχιερων εξουσιαν λαβων αναιρουμενων τε αυτων κατηγεγα φηφον ¹¹και κατα πασας τας συναγωγας πολλακις τιμωρων αυτους ηναγκαζον βλασφημειν περισσως τε εμμαινομενος αυτοις εδιωκον εως και εις τας εξω πολεις ¹²εν οις και πορευομενος εις την δαμασκον μετ εξουσιας και επιτροπης της παρα των αρχιερων ¹³ημερας μεσης κατα την οδον ειδον βασιλευ ουρανοθεν υπερ την λαμπροτητα του ηλιου περιλαμψαν με φως και τους συν εμοι πορευομενους ¹⁴παντων δε καταπεσοντων ημων εις την γην ηκουσα φωνην λαλουσαν προς με και λεγουσαν τη εβραϊδι διαλεκτω σαουλ σαουλ τι με διωκεις σκληρον σοι προς κεντρα λακτιζειν ¹⁵εγω δε ειπον τις ει κυριε ο δε ειπεν εγω ειμι ιησους ον συ διωκεις ¹⁶αλλα αναστηθι και στηθι επι τους ποδας σου εις τουτο γαρ ωφθην σοι προχειρισασθαι σε υπηρετην και μαρτυρα ων τε ειδες ων τε οφθησομαι σοι ¹⁷εξαιρουμενος σε εκ του λαου και των εθνων εις ους νυν σε αποστελλω ¹⁸ανοιξα οφθαλμους αυτων του επιστρεφαι απο σκοτους εις φως και της εξουσιας του σατανα επι τον θεον του λαβειν αυτους αφεσιν αμαρτιων και κληρον εν τοις ηγιασμενοις πιστει τη εις εμε ¹⁹οθεν βασιλευ αγριππα ουκ εγενομην απειθης τη ουρανω οπτασια ²⁰αλλα τοις εν δαμασκω πρωτον και ιεροσολυμοις εις πασαν τε την χωραν της ιουδαιας και τοις εθνεσιν απαγγελων μετανοειν και επιστρεφειν επι τον θεον αξια της μετανοιας εργα πρασσοντας ²¹ενεκα τουτων με οι ιουδαιοι συλλαβόμενοι εν τω ιερω επειρωντο διαχειρισασθαι ²²επικουριας ουν τυχων της παρα του θεου αχρι της ημερας ταυτης εστηκα μαρτυρουμενος μικρω τε και μεγαλω ουδεν εκτος λεγων ων τε οι προφηται ελαλησαν μελλοντων γινεσθαι και μωσης ²³ει παθητος ο χριστος ει πρωτος εξ αναστασεως νεκρων φως μελλει καταγγελλειν τω λαω και τοις εθνεσιν ²⁴ταυτα δε αυτου απολογουμενου ο φηστος μεγαλη τη φωνη εφη μαινη παυλε τα πολλα σε γραμματα εις μανιαν περιτρεπει ²⁵ο δε ου μαινομαι φησιν κρατιστε φηστε αλλ αληθειας και σωφροσυνης ρηματα

αποφθεγγομαι ²⁶επισταται γαρ περι τουτων ο βασιλευς προς ον και παρρησιαζομενος λαλω λανθανειν γαρ αυτον τι τουτων ου πειθομαι ουδεν ου γαρ εστιν εν γωνια πεπραγμενον τουτο ²⁷πιστευεις βασιλευ αγριππα τοις προφηταις οιδα οτι πιστευεις ²⁸ο δε αγριππας προς τον παυλον εφη εν ολιγω με πειθεις χριστιανον γενεσθαι ²⁹ο δε παυλος ειπεν ευξαιμην αν τω θεω και εν ολιγω και εν πολλω ου μονον σε αλλα και παντας τους ακουοντας μου σημερον γενεσθαι τοιουτους οποιος καγω ειμι παρεκτος των δεσμων τουτων ³⁰και ταυτα ειποντος αυτου ανεστη ο βασιλευς και ο ηγεμων η τε βερνικη και οι συγκαθημενοι αυτοις ³¹και αναχωρησαντες ελαλουν προς αλληλους λεγοντες οτι ουδεν θανατου αξιον η δεσμων πρασσει ο ανθρωπος ουτος ³²αγριππας δε τω φηστω εφη απολελυσθαι εδυνατο ο ανθρωπος ουτος ει μη επεκεκλητο καισαρα

27ως δε εκριθη του αποπλειν ημας εις την ιταλιαν παρεδιδου τον τε παυλον και τινας ετερους δεσμωτας εκατονταρχη ονοματι ιουλιω σπειρης σεβαστης ²επιβαντες δε πλοιω αδραμυττηνω μελλοντες πλειν τους κατα την ασιαν τοπους ανηχθημεν οντος συν ημιν αρισταρχου μακεδονος θεσσαλονικεως ³τη τε ετερα κατηχθημεν εις σιδωνα φιλανθρωπως τε ο ιουλιος τω παυλω χρησαμενος επετρεψεν προς φιλους πορευθεντα επιμελειας τυχειν ⁴κακειθεν αναχθεντες υπεπλευσαμεν την κυπρον δια το τους ανεμους ειναι εναντιους ⁵το τε πελαγος το κατα την κιλικιαν και παμφυλιαν διαπλευσαντες κατηλθομεν εις μυρα της λυκιας ⁶κακει ευρων ο εκατονταρχος πλοιον αλεξανδρινον πλεον εις την ιταλιαν ενεβιβασεν ημας εις αυτο ⁷εν ικαναις δε ημεραις βραδυπλοουντες και μολις γενομενοι κατα την κνιδον μη προσεωντος ημας του ανεμου υπεπλευσαμεν την κρητην κατα σαλμωνην ⁸μολις τε παραλεγομενοι αυτην ηλθομεν εις τοπον τινα καλουμενον καλους λιμενας ω εγγυς ην πολις λασαια ⁹ικανου δε χρονου διαγενομενου και οντος ηδη επισφαλους του πλοος δια το και την νηστειαν ηδη παρεληλυθεναι παρηγει ο παυλος ¹⁰λεγων αυτοις ανδρες θεωρω οτι μετα υβρεως και πολλης ζημιας ου μονον του φορτου και του πλοιου αλλα και των ψυχων ημων μελλειν εσεσθαι τον πλον ¹¹ο δε εκατονταρχος τω κυβερνητη και τω ναυκληρω επειθετο μαλλον η τοις υπο του παυλου λεγομενοις ¹²ανευθετου δε του λιμενος υπαρχοντος προς παραχειμασιαν οι πλειους εθεντο βουλην αναχθηναι κακειθεν ειπως δυναιντο καταντησαντες εις φοινικια παραχειμασαι λιμενα της κρητης βλεποντα κατα λιβα και κατα χωρον ¹³υποπνευσαντος δε νοτου δοξαντες της προθεσεως κεκρατηκεναι αραντες ασσον παρελεγοντο την κρητην ¹⁴μετ ου πολυ δε εβαλεν κατ αυτης ανεμος τυφωνικος ο καλουμενος ευροκλυδων ¹⁵συναρπασθεντος δε του πλοιου και μη δυναμενου αντοφθαλμειν τω ανεμω επιδοντες εφερομεθα ¹⁶νησιον δε τι υποδραμοντες καλουμενον κλαυδην μολις ισχυσαμεν περικραταις γενεσθαι της σκαφης ¹⁷ην αραντες βοη-

θειας εχρωντο υποζωννυντες το πλοιον φοβουμενοι τε μη εις την συρτιν εκπεσωσιν χαλασαντες το σκευος ουτως εφεροντο ¹⁸σφοδρω δε χειμαζομενων ημων τη εξης εκβολην εποιουντο ¹⁹και τη τριτη αυτοχειρες την σκευην του πλοιου ερριψαμεν ²⁰μητε δε ηλιου μητε αστρων επιφαινοντων επι πλειονας ημερας χειμωνος τε ουκ ολιγου επικειμενου λοιπον περιηρειτο πασα ελπις του σωζεσθαι ημας ²¹πολλης δε αστιας υπαρχουσης τοτε σταθεις ο παυλος εν μεσω αυτων ειπεν εδει μεν ω ανδρες πειθαρχησαντας μοι μη αναγεσθαι απο της κρητης κερδησαι τε την υβριν ταυτην και την ζημιαν ²²και τανυν παραινω υμας ευθυμειν αποβολη γαρ ψυχης ουδεμια εσται εξ υμων πλην του πλοιου ²³παρεστη γαρ μοι τη νυκτι ταυτη αγγελος του θεου ου ειμι ω και λατρευω ²⁴λεγων μη φοβου παυλε καισαρι σε δει παραστηναι και ιδου κεχαρισται σοι ο θεος παντας τους πλεοντας μετα σου ²⁵διο ευθυμειτε ανδρες πιστευω γαρ τω θεω οτι ουτως εσται καθ ον τροπον λελαληται μοι ²⁶εις νησον δε τινα δει ημας εκπεσειν ²⁷ως δε τεσσαρεσκαιδεκατη νυξ εγενετο διαφερομενων ημων εν τω αδρια κατα μεσον της νυκτος υπενουον οι ναυται προσαγειν τινα αυτοις χωραν ²⁸και βολισαντες ευρον οργυιας εικοσι βραχυ δε διαστησαντες και παλιν βολισαντες ευρον οργυιας δεκαπεντε ²⁹φοβουμενοι τε μηπως εις τραχεις τοπους εκπεσωσιν εκ πρυμνης ριψαντες αγκυρας τεσσαρας ηυχοντο ημεραν γενεσθαι ³⁰των δε ναυτων ζητουντων φυγειν εκ του πλοιου και χαλασαντων την σκαφην εις την θαλασσαν προφασει ως εκ πρωρας μελλοντων αγκυρας εκτεινειν ³¹ειπεν ο παυλος τω εκατονταρχη και τοις στρατιωταις εαν μη ουτοι μεινωσιν εν τω πλοιω υμεις σωθηναι ου δυνασθε ³²τοτε οι στρατιωται απεκοψαν τα σχοινια της σκαφης και ειασαν αυτην εκπεσειν ³³αχρι δε ου εμελλεν ημερα γινεσθαι παρεκαλει ο παυλος απαντας μεταλαβειν τροφης λεγων τεσσαρεσκαιδεκατην σημερον ημεραν προσδοκωντες ασιτοι διατελειτε μηδεν προσλαβομενοι ³⁴διο παρακαλω υμας προσλαβειν τροφης τουτο γαρ προς της υμετερας σωτηριας υπαρχει ουδενος γαρ υμων θριξ εκ της κεφαλης πεσειται ³⁵ειπων δε ταυτα και λαβων αρτον ευχαριστησεν τω θεω ενωπιον παντων και κλασας ηρξατο εσθειν ³⁶ευθυμοι δε γενομενοι παντες και αυτοι προσελαβοντο τροφης ³⁷ημεν δε εν τω πλοιω αι πασαι ψυχαι διακοσαι εβδομηκονταεξ ³⁸κορεσθεντες δε τροφης εκουφιζον το πλοιο εκβαλλομενοι τον σιτον εις την θαλασσαν ³⁹οτε δε ημερα εγενετο την γην ουκ επεγινωσκον κολπον δε τινα κατενοουν εχοντα αιγιαλον εις ον εβουλευσαντο ει δυναιντο εξωσαι το πλοιο ⁴⁰και τας αγκυρας περιελοντες ειων εις την θαλασσαν αμα ανεντες τας ζευκτηριας των πηδαλιων και επαραντες τον αρτεμονα τη πνευση κατειχον εις τον αιγιαλον ⁴¹περιπεσοντες δε εις τοπον διθαλασσον επωκειλαν την ναυν και η μεν πρωρα ερεισασα εμεινεν ασαλευτος η δε πρυμνα ελυετο υπο της βιας των κυματων ⁴²των δε στρατιωτων βουλη εγενετο ινα τους δεσμωτας αποκτεινωσιν μητις εκκολυμβησας διαφυγοι ⁴³ο δε εκατονταρ-

χος βουλομενος διασωσαι τον παυλον εκωλυσεν αυτους του βουληματος εκελευσεν τε τους δυναμενους κολυμβαν απορριψαντας πρωτους επι την γην εξιεναι ⁴⁴και τους λοιπους ους μεν επι σανισιν ους δε επι τινων των απο του πλοιου και ουτως εγενετο παντας διασωθηναι επι την γην

28 και διασωθεντες τοτε επεγνωσαν οτι μελιτη η νησος καλειται ²οι δε βαρβαροι παρειχον ου την τυχουσαν φιλανθρωπιαν ημιν αναφαντες γαρ πυραν προσελαβοντο παντας ημας δια τον υετον τον εφεστωτα και δια το ψυχος ³ συστρεψαντος δε του παυλου φρυγανων πληθος και επιθεντος επι την πυραν εκιδνα εκ της θερμης εξελθουσα καθηψεν της χειρος αυτου ⁴ως δε ειδον οι βαρβαροι κρεμαμενον το θηριον εκ της χειρος αυτου ελεγον προς αλληλους παντως φονευς εστιν ο ανθρωπος ουτος ον διασωθεντα εκ της θαλασσης η δικη ζην ουκ ειασεν ⁵ο μεν ουν αποτιναξας το θηριον εις το πυρ επαθεν ουδεν κακον ⁶οι δε προσεδокων αυτον μελλειν τιμπρασθαι η καταπιπτειν αφνω νεκρον επι πολυ δε αυτων προσδοκωντων και θεωρουντων μηδεν ατοπον εις αυτον γινομενον μεταβαλλομενοι ελεγον θεον αυτον εινα ⁷εν δε τοις περι τον τοπον εκεινον υπηρχεν χωρια τω πρωτω της νησου ονοματι ποπλιω ος αναδεξαμενος ημας τρεις ημερας φιλοφρονως εξενισεν ⁸εγενετο δε τον πατερα του ποπλιου πυρετοις και δυσεντερια συνεχομενον κατακεισθαι προς ον ο παυλος εισελθων και προσευξαμενος επιθεις τας χειρας αυτω ιασατο αυτον ⁹τουτου ουν γενομενου και οι λοιποι οι εχοντες ασθειας εν τη νησω προσηρχοντο και εθεραπευοντο ¹⁰οι και πολλαις τιμαις ετιμησαν ημας και αναγομενοις επεθεντο τα προς την χρειαν ¹¹μετα δε τρεις μηνας ανηχθημεν εν πλοιω παρακεχειμακоти εν τη νησω αλεξανδρινω παρασημω διοσκουροις ¹²και καταχθεντες εις συρακουσας επεμειναμεν ημερας τρεις ¹³οθεν περιελθοντες κατηνησαμεν εις ρηγιον και μετα μιαν ημεραν επιγενομενου νοτου δευτεροι ηλθομεν εις ποτιολους ¹⁴ου ευροντες αδελφους παρεκληθημεν επ αυτοις επιμειναι ημερας επτα και ουτως εις την ρωμην ηλθομεν ¹⁵κακειθεν οι αδελφοι ακουσαντες τα περι ημων εξηλθον εις απαντησιν ημιν αχρις αππιου φορου και τριων ταβερνων ους ιδων ο παυλος ευχαριστησας τω θεω ελαβεν θαρσος ¹⁶οτε δε ηλθομεν εις ρωμην ο εκατονταρχος παρεδωκεν τους δεσμους τω στρατοπεδαρχη τω δε παυλω επετραπη μενειν καθ εαυτον συν τω φυλασσοντι αυτον στρατιωτη ¹⁷εγενετο δε μετα ημερας τρεις συγαλεσασθαι τον παυλον τους οντας των ιουδαιων πρωτους συνελθοντων δε αυτων ελεγεν προς αυτους ανδρες αδελφοι εγω ουδεν εναντιον ποιησας τω λαω η τοις εθεσιν τοις πατρωις δεσμιος εξ ιεροσολυμων παρεδοθην εις τας χειρας των ρωμαιων ¹⁸οιτινες ανακριναντες με εβουλοντο απολυσαι δια το μηδεμιαν αιτιαν θανατου υπαρχειν εν εμοι ¹⁹αντιλεγοντων δε των ιουδαιων ηναγκασθην επικαλεσασθαι καισαρα ουκ ως του εθνους μου εχων τι κατηγορησαι ²⁰δια ταυτην ουν

την αιτιαν παρεκαλεσα υμας ιδειν και προσλαλησαι ενεκεν γαρ της ελπιδος του ισραηλ την αλυσιν ταυτην περικειμαι ²¹οι δε προς αυτον ειπον ημεις ουτε γραμματα περι σου εδεξαμεθα απο της ιουδαιας ουτε παραγενομενος τις των αδελφων απηγγειλεν η ελαλησεν τι περι σου πονηρον ²²αξιουμεν δε παρα σου ακουσαι α φρονεις περι μεν γαρ της αιρεσεως ταυτης γνωστον εστιν ημιν οτι πανταχου αντιλεγεται ²³ταξαμενοι δε αυτω ημεραν ηκον προς αυτον εις την ξενιαν πλειονες οις εξετιθετο διαμαρτυρομενος την βασιλειαν του θεου πειθων τε αυτους τα περι του ιησου απο τε του νομου μωσεως και των προφητων απο πρωι εως εσπερας ²⁴και οι μεν επειθοντο τοις λεγομενοις οι δε ηπιστουν ²⁵ασυμφωνοι δε οντες προς αλληλους απελυοντο ειποντος του παυλου ρημα εν οτι καλως το πνευμα το αγιον ελαλησεν δια ησαιου του προφητου προς τους πατερας ημων ²⁶λεγον πορευθητι προς τον λαον τουτον και ειπε ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε ²⁷επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εξαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασωμαι αυτους ²⁸γνωστον ουν εστω υμιν οτι τοις εθνεσιν απεσταλη το σωτηριον του θεου αυτοι και ακουσονται ²⁹και ταυτα αυτου ειποντος απηλθον οι ιουδαιοι πολλην εχοντες εν εαυτοις συζητησιν ³⁰εμεινεν δε ο παυλος διετιαν ολην εν ιδιω μισθωματι και απεδεχετο παντας τους επισπορευομενους προς αυτον ³¹κηρυσσων την βασιλειαν του θεου και διδασκων τα περι του κυριου ιησου χριστου μετα πασης παρρησιας ακωλυτως

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

1 Παυλος δουλός ιησου χριστου κλητός αποστολός αφω-
ρισμένος εις ευαγγελιον θεου ²ο προεπηγγειλατό δια
των προφητων αυτου εν γραφαις αγιαις ³περι του υιου
αυτου του γενομένου εκ σπερματος δαβιδ κατα σαρκα
⁴του ορισθέντος υιου θεου εν δυναμει κατα πνευμα αγιω-
συνης εξ αναστασεως νεκρων ιησου χριστου του κυριου
ημων ⁵δι ου ελαβομεν χαριν και αποστολην εις υπακοην
πιστεως εν πασιν τοις εθνεσιν υπερ του ονοματος ⁷πασιν
τοις ουσιν εν ρωμη αγαπητοις θεου κλητοις αγιοις χαρις
υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου
χριστου ⁸πρωτον μεν ευχαριστω τω θεω μου δια ιησου
χριστου υπερ παντων υμων οτι η πιστις υμων καταγγελ-
λεται εν ολω τω κοσμω ⁹μαρτυς γαρ μου εστιν ο θεος ω
λατρευω εν τω πνευματι μου εν τω ευαγγελιω του υιου
αυτου ως αδιαλειπτως μνειαν υμων ποιουμαι ¹⁰παντοτε
επι των προσευχων μου δεόμενος ειπως ηδη ποτε ευσ-
δωθησομαι εν τω θεληματι του θεου ελθειν προς υμας
¹¹επιποθω γαρ ιδειν υμας ινα τι μεταδω χαρισμα υμων
πνευματικον εις το στηριχθηναι υμας ¹²τουτο δε εστιν
συμπαρακληθηναι εν υμιν δια της εν αλληλοις πιστεως
υμων τε και εμου ¹³ου θελω δε υμας αγνοειν αδελφοι
οτι πολλακις προεθεμην ελθειν προς υμας και εκωλυ-
θην αχρι του δευρο ινα καρπον τινα σχω και εν υμιν
καθως και εν τοις λοιποις εθνεσιν ¹⁴ελλησιν τε και βαρ-
βαροις σοφοις τε και ανοητοις οφειλετης ειμι ¹⁵ουτως
το κατ εμε προθυμον και υμιν τοις εν ρωμη ευαγγελι-
σασθαι ¹⁶ου γαρ επαισχυνομαι το ευαγγελιον του χρι-
στου δυναμις γαρ θεου εστιν εις σωτηριαν παντι τω
πιστευοντι ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι ¹⁷δικαιοσυνη
γαρ θεου εν αυτω αποκαλυπτεται εκ πιστεως εις πι-
στιν καθως γεγραπται ο δε δικαιος εκ πιστεως ζησεται
¹⁸αποκαλυπτεται γαρ οργη θεου απ ουρανου επι πασαν
ασεβειαν και αδικιαν ανθρωπων των την αληθειαν εν
αδικια κατεχοντων ¹⁹διوتي το γνωστον του θεου φανε-
ρον εστιν εν αυτοις ο γαρ θεος αυτοις εφανερωσεν ²⁰τα
γαρ αορατα αυτου απο κτισεως κοσμου τοις ποιημασιν
νοουμενα καθοραται η τε αιδιος αυτου δυναμις και θειο-
της εις το ειναι αυτους αναπολογητους ²¹διوتي γνοντες
τον θεον ουχ ως θεον εδοξασαν η ευχαριστησαν αλλ εμα-
ταιωθησαν εν τοις διαλογισμοις αυτων και εσκοτισθη η
ασυνετος αυτων καρδια ²²φασκοντες ειναι σοφοι εμω-

ρανθησαν ²³και ηλλαξαν την δοξαν του αφθαρτου θεου
εν ομοιωματι εικονος φθαρτου ανθρωπου και πετεινων
και τετραποδων και ερπετων ²⁴διο και παρεδωκεν αυ-
τους ο θεος εν ταις επιθυμιας των καρδιων αυτων εις
ακαθαρσιαν του ατιμαζεσθαι τα σωματα αυτων εν εαυ-
τοις ²⁵οιτινες μετηλλαξαν την αληθειαν του θεου εν τω
ψευδει και εσεβασθησαν και ελατρευσαν τη κτισει παρα
τον κτισαντα ος εστιν ευλογητος εις τους αιωνας αμην
²⁶δια τουτο παρεδωκεν αυτους ο θεος εις παθη ατιμιας
αι τε γαρ θηλειαι αυτων μετηλλαξαν την φυσικην χρησην
εις την παρα φυσιν ²⁷ομοιως τε και οι αρρενες αφεντες
την φυσικην χρησην της θηλειας εξεκαυθησαν εν τη ορε-
ξει αυτων εις αλληλους αρσενες εν αρσενιν την ασχημο-
συνην κατεργαζόμενοι και την αντιμισθιαν ην εδει της
πλανης αυτων εν εαυτοις απολαμβανοντες ²⁸και καθως
ουκ εδοκιμασαν τον θεον εχειν εν επιγνωσει παρεδω-
κεν αυτους ο θεος εις αδοκιμον νουν ποιειν τα μη καθη-
κοντα ²⁹πεπληρωμενους παση αδικια πορνεια πονηρια
πλεονεξια κακια μεστους φθονου φονου εριδος δολου
κακοηθειας ψιθυριστας ³⁰καταλαλους θεοστυγεις υβρι-
στας υπερηφανους αλαζονας εφευρετας κακων γονευ-
σιν απειθεις ³¹ασυνετους ασυνθετους αστοργους ασπον-
δους ανελεημονας ³²οιτινες το δικαιωμα του θεου επι-
γνοντες οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντες αξιοι θανατου
εισιν ου μονον αυτα ποιουσιν αλλα και συνευδοκουσιν
τοις πρασσουσιν

2 διο αναπολογητος ει ω ανθρωπε πας ο κρινων εν
ω γαρ κρινεις τον ετερον σεαυτον κατακρινεις τα γαρ
αυτα πρασσεις ο κρινων ²οιδαμεν δε οτι το κριμα του
θεου εστιν κατα αληθειαν επι τους τα τοιαυτα πρασ-
σοντας ³λογιζη δε τουτο ω ανθρωπε ο κρινων τους τα
τοιαυτα πρασσοντας και ποιων αυτα οτι συ εκφευξη
το κριμα του θεου ⁴η του πλουτου της χρηστοτητος αυ-
του και της ανοχης και της μακροθυμιας καταφρονεις
αγνων οτι το χρηστον του θεου εις μετανοιαν σε αγει
⁵κατα δε την σκληροτητα σου και αμετανοητον καρδιαν
θησαυριζεις σεαυτω οργην εν ημερα οργης και αποκα-
λυψεως δικαιοκρισιας του θεου ⁶ος αποδωσει εκαστω
κατα τα εργα αυτου ⁷τοις μεν καθ υπομονην εργου αγα-
θου δοξαν και τιμην και αφθαρσιαν ζητουσιν ζωην αιω-
νιον ⁸τοις δε εξ εριθειας και απειθουσιν μεν τη αλη-
θεια πειθομενοις δε τη αδικια θυμος και οργη ⁹θλιψις

και στενοχωρια επι πασαν ψυχην ανθρωπου του κατεργαζομενου το κακον ιουδαιου τε πρωτον και ελληνος ¹⁰δοξα δε και τιμη και ειρηνη παντι τω εργαζομενω το αγαθον ιουδαιω τε πρωτον και ελληνη ¹¹ου γαρ εστιν προσωποληψια παρα τω θεω ¹²οσοι γαρ ανομωσ ημαρτον ανομωσ και απολουνται και οσοι εν νομω ημαρτον δια νομου κριθησονται ¹³ου γαρ οι ακροαται του νομου δικαιοι παρα τω θεω αλλ οι ποιηται του νομου δικαιωθησονται ¹⁴οταν γαρ εθνη τα μη νομον εχοντα φυσει τα του νομου ποιη ουτοι νομον μη εχοντες εαυτοις εισιν νομος ¹⁵οιτινες ενδεικνυνται το εργον του νομου γραπτον εν ταις καρδιαις αυτων συμμαρτυρουσης αυτων της συνειδησεως και μεταξυ αλληλων των λογισμων κατηγορουντων η και απολογουμενων ¹⁶εν ημερα οτε κρινει ο θεος τα κρυπτα των ανθρωπων κατα το ευαγγελιον μου δια ιησου χριστου ¹⁷ιδε συ ιουδαιος επονομαζη και επαναπαυη τω νομω και καυχασαι εν θεω ¹⁸και γινωσκεις το θελημα και δοκιμαζεις τα διαφεροντα κατηχουμενος εκ του νομου ¹⁹πεπειθας τε σεαυτον οδηγον ειναι τυφλων φως των εν σκοτει ²⁰παιδευτην αφρονων διδασκαλον νηπιων εχοντα την μορφωσιν της γνωσεως και της αληθειας εν τω νομω ²¹ο ουν διδασκων ετερον σεαυτον ου διδασκεις ο κηρυσσων μη κλεπτειν κλεπτεις ²²ο λεγων μη μοιχευειν μοιχευεις ο βδελυσσομενος τα ειδωλα ιεροσυλεις ²³ος εν νομω καυχασαι δια της παραβασεως του νομου τον θεον ατιμαζεις ²⁴το γαρ ονομα του θεου δι υμας βλασφημειται εν τοις εθνεσιν καθως γεγραπται ²⁵περιτομη μεν γαρ ωφελει εαν νομον πρασσης εαν δε παραβατης νομου ης η περιτομη σου ακροβυστια γεγονεν ²⁶εαν ουν η ακροβυστια τα δικαιωματα του νομου φυλασση ουχι η ακροβυστια αυτου εις περιτομην λογισησεται ²⁷και κρινει η εκ φυσεως ακροβυστια τον νομον τελουσα σε τον δια γραμματος και περιτομης παραβατην νομου ²⁸ου γαρ ο εν τω φανερω ιουδαιος εστιν ουδε η εν τω φανερω εν σαρκι περιτομη ²⁹αλλ ο εν τω κρυπτω ιουδαιος και περιτομη καρδιας εν πνευματι ου γραμματι ου ο επαινος ουκ εξ ανθρωπων αλλ εκ του θεου

3τι ουν το περισσον του ιουδαιου η τις η ωφελεια της περιτομης ²πολυ κατα παντα τροπον πρωτον μεν γαρ οτι επιστευθησαν τα λογια του θεου ³τι γαρ ει ηπιστησαν τινες μη η απιστια αυτων την πιστιν του θεου καταργησει ⁴μη γενοιτο γινεσθω δε ο θεος αληθης πας δε ανθρωπος ψευστης καθως γεγραπται οπως αν δικαιωθης εν τοις λογοις σου και νικησης εν τω κρινεσθαι σε ⁵ει δε η αδικια ημων θεου δικαιοσυνην συνιστησιν τι ερουμεν μη αδικος ο θεος ο επιφερων την οργην κατα ανθρωπον λεγω ⁶μη γενοιτο επει πως κρινει ο θεος τον κοσμον ⁷ει γαρ η αληθεια του θεου εν τω εμω ψευσματι επερισσευσεν εις την δοξαν αυτου τι ετι καγω ως αμαρτωλος κρινομαι ⁸και μη καθως βλασφημουμεθα και καθως φασιν τινες ημας λεγειν οτι ποιησωμεν τα κακα ινα ελθη τα αγαθα ων το κριμα ενδικον εστιν ⁹τι ουν προεχομεθα ου

παντως προητιασαμεθα γαρ ιουδαιους τε και ελληνας παντας υφ αμαρτιαν ειναι ¹⁰καθως γεγραπται οτι ουκ εστιν δικαιος ουδε εις ¹¹ουκ εστιν ο συνιων ουκ εστιν ο εκζητων τον θεον ¹²παντες εξεκλιναν αμα ηχρειωθησαν ουκ εστιν ποιων χρηστοτητα ουκ εστιν εως ενος ¹³ταφος ανεωγμενος ο λαρυγξ αυτων ταις γλωσσαις αυτων εδολιουσιν ιος ασπιδων υπο τα χειλη αυτων ¹⁴ων το στομα αρας και πικριας γεμει ¹⁵οξεις οι ποδες αυτων εκχειαι αιμα ¹⁶συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταις οδοις αυτων ¹⁷και οδον ειρηνης ουκ εγνωσαν ¹⁸ουκ εστιν φοβος θεου απεναντι των οφθαλμων αυτων ¹⁹οιδαμεν δε οτι οσα ο νομος λεγει τοις εν τω νομω λαλει ινα παν στομα φραγη και υποδικος γενηται πας ο κοσμος τω θεω ²⁰διotti εξ εργων νομου ου δικαιωθησεται πασα σαρξ ενωπιον αυτου δια γαρ νομου επιγνωσις αμαρτιας ²¹νυν δε χωρις νομου δικαιοσυνη θεου πεφανερωται μαρτυρουμενη υπο του νομου και των προφητων ²²δικαιοσυνη δε θεου δια πιστεως ιησου χριστου εις παντας και επι παντας τους πιστευοντας ου γαρ εστιν διαστολη ²³παντες γαρ ημαρτον και υστερουνται της δοξης του θεου ²⁴δικαιουμενοι δωρεαν τη αυτου χαριτι δια της απολυτρωσεως της εν χριστω ιησου ²⁵ον προεθετο ο θεος ιλαστηριον δια της πιστεως εν τω αυτου αιματι εις ενδειξιν της δικαιοσυνης αυτου δια την παρεσιν των προγεγονοτων αμαρτηματων ²⁶εν τη ανοχη του θεου προς ενδειξιν της δικαιοσυνης αυτου εν τω νυν καιρω εις το ειναι αυτον δικαιον και δικαιουντα τον εκ πιστεως ιησου ²⁷που ουν η καυχησις εξεκλεισθη δια ποιου νομου των εργων ουχι αλλα δια νομου πιστεως ²⁸λογιζομεθα ουν πιστει δικαιουσθαι ανθρωπον χωρις εργων νομου ²⁹η ιουδαιων ο θεος μονον ουχι δε και εθνων ναι και εθνων ³⁰επειπερ εις ο θεος ος δικαιωσει περιτομην εκ πιστεως και ακροβυστιαν δια της πιστεως ³¹νομον ουν καταργουμεν δια της πιστεως μη γενοιτο αλλα νομον ιστωμεν

4τι ουν ερουμεν αβρααμ τον πατερα ημων ευρηκεναι κατα σαρκα ²ει γαρ αβρααμ εξ εργων εδικαιωθη εχει καυχημα αλλ ου προς τον θεον ³τι γαρ η γραφη λεγει επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην ⁴τω δε εργαζομενω ο μισθος ου λογιζεται κατα χαριν αλλα κατα το οφειλημα ⁵τω δε μη εργαζομενω πιστευοντι δε επι τον δικαιουντα τον ασεβη λογιζεται η πιστις αυτου εις δικαιοσυνην ⁶καθαπερ και δαβιδ λεγει τον μακαρισμον του ανθρωπου ω ο θεος λογιζεται δικαιοσυνην χωρις εργων ⁷μακαριοι ων αφεθησαν αι ανομιαι και ων επεκαλυφθησαν αι αμαρτιαι ⁸μακαριος ανηρ ω ου μη λογισηται κυριος αμαρτιαν ⁹ο μακαρισμος ουν ουτος επι την περιτομην η και επι την ακροβυστιαν λεγομεν γαρ οτι ελογισθη τω αβρααμ η πιστις εις δικαιοσυνην ¹⁰πως ουν ελογισθη εν περιτομη οντι η εν ακροβυστια ουκ εν περιτομη αλλ εν ακροβυστια ¹¹και σημειον ελαβεν περιτομης σφραγιδα της δικαιοσυνης της πιστεως της εν τη ακροβυστια εις το ειναι αυτον πατερα παντων των πιστευοντων δι ακροβυστιας

εις το λογισθηναι και αυτοις την δικαιοσυνην ¹²και πατερα περιτομης τοις ουκ εκ περιτομης μονον αλλα και τοις στοιχουσιν τοις ιχνεσιν της εν τη ακροβυστια πιστεως του πατρος ημων αβρααμ ¹³ου γαρ δια νομου η επαγγελια τω αβρααμ η τω σπερματι αυτου το κληρονομον αυτον ειναι του κοσμου αλλα δια δικαιοσυνης πιστεως ¹⁴ει γαρ οι εκ νομου κληρονομοι κεκενωται η πιστις και κατηρηται η επαγγελια ¹⁵ο γαρ νομος οργην κατεργαζεται ου γαρ ουκ εστιν νομος ουδε παραβασις ¹⁶δια τουτο εκ πιστεως ινα κατα χαριν εις το ειναι βεβαιαν την επαγγελιαν παντι τω σπερματι ου τω εκ του νομου μονον αλλα και τω εκ πιστεως αβρααμ ος εστιν πατηρ παντων ημων ¹⁷καθως γεγραπται οτι πατερα πολλων εθνων τεθεικα σε κατεναντι ου επιστευσεν θεου του ζωοποιουντος τους νεκρους και καλουντος τα μη οντα ως οντα ¹⁸ος παρ ελπιδα επ ελπιδι επιστευσεν εις το γενεσθαι αυτον πατερα πολλων εθνων κατα το ειρημενον ουτως εσται το σπερμα σου ¹⁹και μη ασθενησας τη πιστει ου κατενοησεν το εαυτου σωμα ηδη νεκρωμενον εκατονταετης που υπαρχων και την νεκρωσιν της μητρας σαρρας ²⁰εις δε την επαγγελιαν του θεου ου διεκριθη τη απιστια αλλ ενεδυναμωθη τη πιστει δους δοξαν τω θεω ²¹και πληροφορηθεις οτι ο επηγγελται δυνατος εστιν και ποιησαι ²²διο και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην ²³ουκ εγραφη δε δι αυτον μονον οτι ελογισθη αυτω ²⁴αλλα και δι ημας οις μελλει λογιζεσθαι τοις πιστευουσιν επι τον εγειραντα ιησουν τον κυριον ημων εκ νεκρων ²⁵ος παρεδοθη δια τα παραπτωματα ημων και ηγερθη δια την δικαιοσιν ημων

5δικαιωθεντες ουν εκ πιστεως ειρηνην εχομεν προς τον θεον δια του κυριου ημων ιησου χριστου ²δι ου και την προσαγωγην εσηκαμεν τη πιστει εις την χαριν ταυτην εν η εστηκαμεν και καυχωμεθα επ ελπιδι της δοξης του θεου ³ου μονον δε αλλα και καυχωμεθα εν ταις θλιψεσιν ειδοτες οτι η θλιψις υπομονην κατεργαζεται ⁴η δε υπομονη δοκιμη η δε δοκιμη ελπιδα ⁵η δε ελπιδις ου καταισχυει οτι η αγαπη του θεου εκκεχυται εν ταις καρδιαις ημων δια πνευματος αγιου του δοθεντος ημιν ⁶ει γαρ χριστος οντων ημων ασθενων κατα καιρον υπερ ασεβων απεθανεν ⁷μολις γαρ υπερ δικαιου τις αποθανειται υπερ γαρ του αγαθου ταχα τις και τολμα αποθανειν ⁸συνιστησιν δε την εαυτου αγαπην εις ημας ο θεος οτι ετι αμαρτωλων οντων ημων χριστος υπερ ημων απεθανεν ⁹πολλω ουν μαλλον δικαιωθεντες νυν εν τω αιματι αυτου σωθησομεθα δι αυτου απο της οργης ¹⁰ει γαρ εχθροι οντες κατηλλαγημεν τω θεω δια του θανατου του υιου αυτου πολλω μαλλον καταλλαγεντες σωθησομεθα εν τη ζωη αυτου ¹¹ου μονον δε αλλα και καυχωμενοι εν τω θεω δια του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου νυν την καταλλαγην ελαβομεν ¹²δια τουτο ωσπερ δι ενος ανθρωπου η αμαρτια εις τον κοσμον εισηλθεν και δια της αμαρτιας ο θανατος και ουτως εις παντας ανθρωπους ο θανατος διηλθεν εφ ω παντες ημαρτον ¹³αχρι γαρ νο-

μου αμαρτια ην εν κοσμω αμαρτια δε ουκ ελλογεται μη οντος νομου ¹⁴αλλ εβασιλευσεν ο θανατος απο αδαμ μεχρι μωσεως και επι τους μη αμαρτησαντας επι τω ομοιωματι της παραβασεως αδαμ ος εστιν τυπος του μελλοντος ¹⁵αλλ ουκ ως το παραπτωμα ουτως και το χαρισμα ει γαρ τω του ενος παραπτωματι οι πολλοι απεθανον πολλω μαλλον η χαρις του θεου και η δωρεα εν χαριτι τη του ενος ανθρωπου ιησου χριστου εις τους πολλους επερισσευσεν ¹⁶και ουκ ως δι ενος αμαρτησαντος το δωρημα το μεν γαρ κριμα εξ ενος εις κατακριμα το δε χαρισμα εκ πολλων παραπτωματος εις δικαιομα ¹⁷ει γαρ τω του ενος παραπτωματι ο θανατος εβασιλευσεν δια του ενος πολλω μαλλον οι την περισσειαν της χαριτος και της δωρεας της δικαιοσυνης λαμβανοντες εν ζωη βασιλευσουσιν δια του ενος ιησου χριστου ¹⁸αρα ουν ως δι ενος παραπτωματος εις παντας ανθρωπους εις κατακριμα ουτως και δι ενος δικαιοματος εις παντας ανθρωπους εις δικαιοσιν ζωης ¹⁹ωσπερ γαρ δια της παρακοης του ενος ανθρωπου αμαρτωλοι κατεσταθησαν οι πολλοι ουτως και δια της υπακοης του ενος δικαιοι κατασταθησονται οι πολλοι ²⁰νομος δε παρεισηλθεν ινα πλεοναση το παραπτωμα ου δε επλεονασεν η αμαρτια υπερεπερισσευσεν η χαρις ²¹ινα ωσπερ εβασιλευσεν η αμαρτια εν τω θανατω ουτως και η χαρις βασιλευση δια δικαιοσυνης εις ζωην αιωνιον δια ιησου χριστου του κυριου ημων

6τι ουν ερουμεν επιμενουμεν τη αμαρτια ινα η χαρις πλεοναση ²μη γενοιτο οιτινες απεθανομεν τη αμαρτια πως ετι ζησομεν εν αυτη ³η αγνοειτε οτι οσοι εβαπτισθημεν εις χριστον ιησουν εις τον θανατον αυτου εβαπτισθημεν ⁴συνεταφημεν ουν αυτω δια του βαπτισματος εις τον θανατον ινα ωσπερ ηγερθη χριστος εκ νεκρων δια της δοξης του πατρος ουτως και ημεις εν καινοτητι ζωης περιπατησωμεν ⁵ει γαρ συμφυτοι γεγοναμεν τω ομοιωματι του θανατου αυτου αλλα και της αναστασεως εσομεθα ⁶τουτο γινωσκοντες οτι ο παλαιος ημων ανθρωπος συνεσταυρωθη ινα καταργηθη το σωμα της αμαρτιας του μηκετι δουλευειν ημας τη αμαρτια ⁷ο γαρ αποθανων δεδικαιωται απο της αμαρτιας ⁸ει δε απεθανομεν συν χριστω πιστευομεν οτι και συζησομεν αυτω ⁹ειδοτες οτι χριστος εγερθηκες εκ νεκρων ουκετι αποθνησκει θανατος αυτου ουκετι κυριευει ¹⁰ο γαρ απεθανεν τη αμαρτια απεθανεν εφ'απαξ ο δε ζη ζη τω θεω ¹¹ουτως και υμεις λογιζεσθε εαυτους νεκρους μεν ειναι τη αμαρτια ζωντας δε τω θεω εν χριστω ιησου τω κυριω ημων ¹²μη ουν βασιλευετω η αμαρτια εν τω θνητω υμων σωματι εις το υπακουειν αυτη εν ταις επιθυμιαις αυτου ¹³μηδε παριστανετε τα μελη υμων οπλα αδικιας τη αμαρτια αλλα παραστησατε εαυτους τω θεω ως εκ νεκρων ζωντας και τα μελη υμων οπλα δικαιοσυνης τω θεω ¹⁴αμαρτια γαρ υμων ου κυριευσει ου γαρ εστε υπο νομον αλλ υπο χαριν ¹⁵τι ουν αμαρτησομεν οτι ουκ εσμεν υπο νομον αλλ υπο χαριν μη γενοιτο ¹⁶ουκ οιδατε οτι ω παριστανετε

εαυτους δουλους εις υπακοην δουλοι εστε ω υπακουετε ητοι αμαρτιας εις θανατον η υπακοης εις δικαιοσυνην ¹⁷χαρις δε τω θεω οτι ητε δουλοι της αμαρτιας υπηκουσατε δε εκ καρδιας εις ον παρεδοθητε τυπον διδαχης ¹⁸ελευθερωθεντες δε απο της αμαρτιας εδουλωθητε τη δικαιοσυνη ¹⁹ανθρωπινον λεγω δια την ασθενειαν της σαρκος υμων ωσπερ γαρ παρεστησατε τα μελη υμων δουλα τη ακαθαρσια και τη ανομια εις την ανομιαν ουτως νυν παραστησατε τα μελη υμων δουλα τη δικαιοσυνη εις αγιασμον ²⁰οτε γαρ δουλοι ητε της αμαρτιας ελευθεροι ητε τη δικαιοσυνη ²¹τινα ουν καρπον ειχετε τοτε εφ οις νυν επαισχυνεσθε το γαρ τελος εκεινων θανατος ²²νυνι δε ελευθερωθεντες απο της αμαρτιας δουλωθεντες δε τω θεω εχετε τον καρπον υμων εις αγιασμον το δε τελος ζωην αιωνιον ²³τα γαρ οψωνια της αμαρτιας θανατος το δε χαρισμα του θεου ζωη αιωνιος εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

7η αγνοειτε αδελφοι γινωσκουσιν γαρ νομον λαλω οτι ο νομος κυριευει του ανθρωπου εφ οσον χρονον ²η γαρ υπανδρος γυνη τω ζωντι ανδρι δεδεται νομω εαν δε αποθανη ο ανηρ κατηγορηται απο του νομου του ανδρος ³αρα ουν ζωντος του ανδρος μοιχαλις χρηματισει εαν γενηται ανδρι ετερω εαν δε αποθανη ο ανηρ ελευθερα εστιν απο του νομου του μη ειναι αυτην μοιχαλιδα γενομενη ανδρι ετερω ⁴ωστε αδελφοι μου και υμεις εθανατωθητε τω νομω δια του σωματος του χριστου εις το γενεσθαι υμας ετερω τω εκ νεκρων εγερθεντι ινα καρποφορησωμεν τω θεω ⁵οτε γαρ ημεν εν τη σαρκι τα παθηματα των αμαρτιων τα δια του νομου ενηργειτο εν τοις μελεσιν ημων εις το καρποφορησαι τω θανατω ⁶νυνι δε κατηγορηθημεν απο του νομου αποθανοντες εν ω κατειχομεθα ωστε δουλευειν ημας εν καινοτητι πνευματος και ου παλαιοτητι γραμματος ⁷τι ουν ερουμεν ο νομος αμαρτια μη γενοιτο αλλα την αμαρτιαν ουκ εγνων ει μη δια νομου την τε γαρ επιθυμιαν ουκ ηδειν ει μη ο νομος ελεγεν ουκ επιθυμησεις ⁸αφορμην δε λαβουσα η αμαρτια δια της εντολης κατειργασατο εν εμοι πασαν επιθυμιαν χωρις γαρ νομου αμαρτια νεκρα ⁹εγω δε εζων χωρις νομου ποτε ελθουσης δε της εντολης η αμαρτια ανεζησεν εγω δε απεθανον ¹⁰και ευρεθη μοι η εντολη η εις ζωην αυτη εις θανατον ¹¹η γαρ αμαρτια αφορμην λαβουσα δια της εντολης εξηπατησεν με και δι αυτης απεχτεινεν ¹²ωστε ο μεν νομος αγιος και η εντολη αγια και δικαια και αγαθη ¹³το ουν αγαθον εμοι γεγονεν θανατος μη γενοιτο αλλα η αμαρτια ινα φανη αμαρτια δια του αγαθου μοι κατεργαζομενη θανατον ινα γενηται καθ υπερβολην αμαρτωλος η αμαρτια δια της εντολης ¹⁴οιδαμεν γαρ οτι ο νομος πνευματικος εστιν εγω δε σαρκικος ειμι πεπραμενος υπο την αμαρτιαν ¹⁵ο γαρ κατεργαζομαι ου γινωσκω ου γαρ ο θελω τουτο πρασσω αλλ ο μισω τουτο ποιω ¹⁶ει δε ο ου θελω τουτο ποιω συμφημι τω νομω οτι καλος ¹⁷νυνι δε ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια ¹⁸οιδα

γαρ οτι ουκ οικει εν εμοι τουτεστιν εν τη σαρκι μου αγαθον το γαρ θελειν παρακειται μοι το δε κατεργαζεσθαι το καλον ουχ ευρισκω ¹⁹ου γαρ ο θελω ποιω αγαθον αλλ ο ου θελω κακον τουτο πρασσω ²⁰ει δε ο ου θελω εγω τουτο ποιω ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια ²¹ευρισκω αρα τον νομον τω θελοντι εμοι ποιειν το καλον οτι εμοι το κακον παρακειται ²²συνηδομαι γαρ τω νομω του θεου κατα τον εσω ανθρωπον ²³βλεπω δε ετερον νομον εν τοις μελεσιν μου αντιστρατευομενον τω νομω του νοος μου και αιχμαλωτιζοντα με τω νομω της αμαρτιας τω οντι εν τοις μελεσιν μου ²⁴ταλαιπωρος εγω ανθρωπος τις με ρυσεται εκ του σωματος του θανατου τουτου ²⁵ευχαριστω τω θεω δια ιησου χριστου του κυριου ημων αρα ουν αυτος εγω τω μεν νοι δουλευω νομω θεου τη δε σαρκι νομω αμαρτιας

8ουδεν αρα νυν κατακριμα τοις εν χριστω ιησου μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα ²ο γαρ νομος του πνευματος της ζωης εν χριστω ιησου ηλευθερωσεν με απο του νομου της αμαρτιας και του θανατου ³το γαρ αδυνατον του νομου εν ω ησθενει δια της σαρκος ο θεος τον εαυτου υιον πεμφας εν ομοιωματι σαρκος αμαρτιας και περι αμαρτιας κατεκρινεν την αμαρτιαν εν τη σαρκι ⁴ινα το δικαιωμα του νομου πληρωθη εν ημιν τοις μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα ⁵οι γαρ κατα σαρκα οντες τα της σαρκος φρονουσιν οι δε κατα πνευμα τα του πνευματος ⁶το γαρ φρονημα της σαρκος θανατος το δε φρονημα του πνευματος ζωη και ειρηνη ⁷διοτι το φρονημα της σαρκος εχθρα εις θεον τω γαρ νομω του θεου ουχ υποτασσεται ουδε γαρ δυναται ⁸οι δε εν σαρκι οντες θεω αρεσαι ου δυνανται ⁹υμεις δε ουκ εστε εν σαρκι αλλ εν πνευματι ειπερ πνευμα θεου οικει εν υμιν ει δε τις πνευμα χριστου ουκ εχει ουτος ουκ εστιν αυτου ¹⁰ει δε χριστος εν υμιν το μεν σωμα νεκρον δι αμαρτιαν το δε πνευμα ζωη δια δικαιοσυνην ¹¹ει δε το πνευμα του εγειραντος ιησουν εκ νεκρων οικει εν υμιν ο εγειρας τον χριστον εκ νεκρων ζωοποιησει και τα θνητα σωματα υμων δια το ενοικουν αυτου πνευμα εν υμιν ¹²αρα ουν αδελφοι οφειλεται εσμεν ου τη σαρκι του κατα σαρκα ζην ¹³ει γαρ κατα σαρκα ζητε μελλετε αποθνησκειν ει δε πνευματι τας πραξεις του σωματος θανατουτε ζησεσθε ¹⁴οσοι γαρ πνευματι θεου αγονται ουτοι εισιν υιοι θεου ¹⁵ου γαρ ελαβετε πνευμα δουλειας παλιν εις φοβον αλλ ελαβετε πνευμα υιοθεσιας εν ω κραζομεν αββα ο πατηρ ¹⁶αυτο το πνευμα συμμαρτυρει τω πνευματι ημων οτι εσμεν τεκνα θεου ¹⁷ει δε τεκνα και κληρονομοι κληρονομοι μεν θεου συγκληρονομοι δε χριστου ειπερ συμπασχομεν ινα και συνδοξασθωμεν ¹⁸λογιζομαι γαρ οτι ουκ αξια τα παθηματα του νυν καιρου προς την μελλουσαν δοξαν αποκαλυφθηναι εις ημας ¹⁹η γαρ αποκαρδοκια της κτισεως την αποκαλυψιν των υιων του θεου απεκδεχεται ²⁰τη γαρ ματαιοτητι η κτισις υπεταγη ουχ εκουσα αλλα δια τον υποταξαντα επ ελπιδι ²¹οτι και αυτη η κτισις ελευθερωθησεται απο της

δουλειας της φθορας εις την ελευθεριαν της δοξης των τεκνων του θεου ²²οιδαμεν γαρ οτι πασα η κτισις συστεναζει και συνωδινει αχρι του νυν ²³ου μονον δε αλλα και αυτοι την απαρχην του πνευματος εχοντες και ημεις αυτοι εν εαυτοις στεναζομεν υιοθεσιαν απεκδεχομενοι την απολυτρωσιν του σωματος ημων ²⁴τη γαρ ελπιδι εσωθημεν ελπις δε βλεπομενη ουκ εστιν ελπις ο γαρ βλεπει τις τι και ελπίζει ²⁵ει δε ο ου βλεπομεν ελπίζομεν δι υπομονης απεκδεχομεθα ²⁶ωσαυτως δε και το πνευμα συναντιλαμβανεται ταις ασθeneiais ημων το γαρ τι προσευξωμεθα καθο δει ουκ οιδαμεν αλλ αυτο το πνευμα υπερεντυγχανει υπερ ημων στεναγμοις αλαλητοις ²⁷ο δε ερευνων τας καρδιας οιδεν τι το φρονημα του πνευματος οτι κατα θεον εντυγχανει υπερ αγιων ²⁸οιδαμεν δε οτι τοις αγαπωσιν τον θεον παντα συνεργει εις αγαθον τοις κατα προθεσιν κλητοις ουσιν ²⁹οτι ους προεγνω και προωρισεν συμμορφους της εικονος του υιου αυτου εις το ειναι αυτον πρωτοτοκον εν πολλοις αδελφοις ³⁰ους δε προωρισεν τουτους και εκαλεσεν και ους εκαλεσεν τουτους και εδικαιωσεν ους δε εδικαιωσεν τουτους και εδοξασεν ³¹τι ουν ερουμεν προς ταυτα ει ο θεος υπερ ημων τις καθ ημων ³²ος γε του ιδιου υιου ουκ εφεισατο αλλ υπερ ημων παντων παρεδωκεν αυτον πως ουχι και συν αυτω τα παντα ημιν χαρισκεται ³³τις εγκαλεσει κατα εκλεκτων θεου θεος ο δικαιων ³⁴τις ο κατακρινων χριστος ο αποθανων μαλλον δε και εγερθεις ος και εστιν εν δεξια του θεου ος και εντυγχανει υπερ ημων ³⁵τις ημας χωρισει απο της αγαπης του χριστου θλιψις η στενοχωρια η διωγμος η λιμος η γυμνοτης η κινδυνος η μαχαιρα ³⁶καθως γεγραπται οτι ενεκα σου θανατουμεθα ολην την ημεραν ελογισθημεν ως προβατα σφαγης ³⁷αλλ εν τουτοις πασιν υπερνικωμεν δια του αγαπησαντος ημας ³⁸πεπεισμαι γαρ οτι ουτε θανατος ουτε ζωη ουτε αγγελιοι ουτε αρχαι ουτε δυναμεις ουτε ενεστωτα ουτε μελλοντα ³⁹ουτε υψωμα ουτε βαθος ουτε τις κτισις ετερα δυνησεται ημας χωρισαι απο της αγαπης του θεου της εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

9αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι συμμαρτυρουσης μοι της συνειδησεως μου εν πνευματι αγιω ²οτι λυπη μοι εστιν μεγαλη και αδιαλειπτος οδυνη τη καρδια μου ³ηυχομην γαρ αυτος εγω αναθεμα ειναι απο του χριστου υπερ των αδελφων μου των συγγενων μου κατα σαρκα ⁴οιτινες εισιν ισραηλιται ων η υιοθεσια και η δοξα και αι διαθηκαι και η νομοθεσια και η λατρευια και αι επαγγελια ⁵ων οι πατερες και εξ ων ο χριστος το κατα σαρκα ο ων επι παντων θεος ευλογητος εις τους αιωνας αμην ⁶ουχ οιον δε οτι εκπεπτωκεν ο λογος του θεου ου γαρ παντες οι εξ ισραηλ ουτοι ισραηλ ⁷ουδ οτι εισιν σπερμα αβρααμ παντες τεκνα αλλ εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα ⁸τουτεστιν ου τα τεκνα της σαρκος ταυτα τεκνα του θεου αλλα τα τεκνα της επαγγελιας λογιζεται εις σπερμα ⁹επαγγελιας γαρ ο λογος ουτος κατα τον καιρον τουτον ελευσομαι και εσται τη σαρρα υιος

¹⁰ου μονον δε αλλα και ρεβεκκα εξ ενος κοιτην εχουσα ισαακ του πατρος ημων ¹¹μηπω γαρ γεννηθεντων μηδε πραξαντων τι αγαθον η κακον ινα η κατ εκλογην του θεου προθεσις μενη ουκ εξ εργαων αλλ εκ του καλουντος ¹²ερρηθη αυτη οτι ο μειζων δουλευσει τω ελασσονι ¹³καθως γεγραπται τον ιακωβ ηγαπησα τον δε ησαι εμισησα ¹⁴τι ουν ερουμεν μη αδικια παρα τω θεω μη γενοιτο ¹⁵τω γαρ μωση λεγει ελεησω ον αν ελεω και οικτειρησω ον αν οικτειρω ¹⁶αρα ουν ου του θελοντος ουδε του τρεχοντος αλλα του ελεουντος θεου ¹⁷λεγει γαρ η γραφη τω φαραω οτι εις αυτο τουτο εξηγειρα σε οπως ενδειξωμαι εν σοι την δυναμιν μου και οπως διαγγελη το ονομα μου εν παση τη γη ¹⁸αρα ουν ον θελει ελεει ον δε θελει σκληρυνει ¹⁹ερεις ουν μοι τι ετι μεμφεται τω γαρ βουληματι αυτου τις ανθεστηκεν ²⁰μενουγγε ω ανθρωπε συ τις ει ο ανταποκρινομενος τω θεω μη ερει το πλασμα τω πλασαντι τι με εποιησας ουτως ²¹η ουκ εχει εξουσιαν ο κεραμευς του πληου εκ του αυτου φυραματος ποιησαι ο μεν εις τιμην σκευος ο δε εις ατιμιαν ²²ει δε θελων ο θεος ενδειξασθαι την οργην και γνωρισαι το δυνατον αυτου ηνεγκεν εν πολλη μακροθυμια σκευη οργης κατηρησμενα εις απωλειαν ²³και ινα γνωριση τον πλουτον της δοξης αυτου επι σκευη ελεους α προητοιμασεν εις δοξαν ²⁴ους και εκαλεσεν ημας ου μονον εξ ιουδαιων αλλα και εξ εθνων ²⁵ως και εν τω ωσηε λεγει καλεσω τον ου λαον μου λαον μου και την ουκ ηγαπημενην ηγαπημενην ²⁶και εσται εν τω τοπω ου ερηγηθη αυτοις ου λαος μου υμεις εκει κληθησονται υιοι θεου ζωντος ²⁷ησαιας δε κραζει υπερ του ισραηλ εαν η ο αριθμος των υιων ισραηλ ως η αμμος της θαλασσης το καταλειμμα σωθησεται ²⁸λογον γαρ συντελων και συντεμων εν δικαιοσυνη οτι λογον συντετημενον ποιησει κυριος επι της γης ²⁹και καθως προειρηκεν ησαιας ει μη κυριος σαβαωθ εγκατελιπεν ημιν σπερμα ως σοδομα αν εγεννηθημεν και ως γομορρα αν ωμοιωθημεν ³⁰τι ουν ερουμεν οτι εθνη τα μη διωκοντα δικαιοσυνην κατελαβεν δικαιοσυνην δικαιοσυνην δε την εκ πιστεως ³¹ισραηλ δε διωκων νομον δικαιοσυνης εις νομον δικαιοσυνης ουκ εφθασεν ³²διατι οτι ουκ εκ πιστεως αλλ ως εξ εργαων νομου προσεκοψαν γαρ τω λιθω του προσκομματος ³³καθως γεγραπται ιδου τιθημι εν σιων λιθον προσκομματος και πετραν σκανδαλου και πας ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται

10αδελφοι η μεν ευδοκια της εμης καρδιας και η δεησις η προς τον θεον υπερ του ισραηλ εστιν εις σωτηριαν ²μαρτυρω γαρ αυτοις οτι ζηλον θεου εχουσιν αλλ ου κατ επιγνωσιν ³αγνοουντες γαρ την του θεου δικαιοσυνην και την ιδιαν δικαιοσυνην ζητουντες στησαι τη δικαιοσυνη του θεου ουκ υπεταγησαν ⁴τελος γαρ νομου χριστος εις δικαιοσυνην παντι τω πιστευοντι ⁵μωσης γαρ γραφει την δικαιοσυνην την εκ του νομου οτι ο ποιησας αυτα ανθρωπος ζησεται εν αυτοις ⁶η δε εκ πιστεως δικαιοσυνη ουτως λεγει μη ειπης εν τη καρδια σου τις αναβησεται εις τον ουρανον τουτ εστιν χριστον κατα-

γαγειν ⁷η τις καταβησεται εις την αβυσσον τουτ εστιν χριστον εκ νεκρων αναγαγειν ⁸αλλα τι λεγει εγγυς σου το ρημα εστιν εν τω στοματι σου και εν τη καρδια σου τουτ εστιν το ρημα της πιστεως ο κηρυσσομεν ⁹οτι εαν ομολογησης εν τω στοματι σου κυριον ιησουν και πιστευσης εν τη καρδια σου οτι ο θεος αυτον ηγειρεν εκ νεκρων σωθηση ¹⁰καρδια γαρ πιστευεται εις δικαιοσυνην στοματι δε ομολογεται εις σωτηριαν ¹¹λεγει γαρ η γραφη πας ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται ¹²ου γαρ εστιν διαστολη ιουδαιου τε και ελληνος ο γαρ αυτος κυριος παντων πλουτων εις παντας τους επικαλουμενους αυτον ¹³πας γαρ ος αν επικαλησεται το ονομα κυριου σωθησεται ¹⁴πως ουν επικαλεσονται εις ον ουκ επιστευσαν πως δε πιστευσουσιν ου ουκ ηκουσαν πως δε ακουσουσιν χωρις κηρυσσοντος ¹⁵πως δε κηρυξουσιν εαν μη αποσταλωσιν καθως γεγραπται ως ωραιοι οι ποδες των ευαγγελιζομενων ειρηνην των ευαγγελιζομενων τα αγαθα ¹⁶αλλ ου παντες υπηκουσαν τω ευαγγελιω ησαιας γαρ λεγει κυριε τις επιστευσεν τη ακοη ημων ¹⁷αρα η πιστις εξ ακοης η δε ακοη δια ρηματος θεου ¹⁸αλλα λεγω μη ουκ ηκουσαν μενουγγε εις πασαν την γην εξηληθεν ο φθογγος αυτων και εις τα περατα της οικουμενης τα ρηματα αυτων ¹⁹αλλα λεγω μη ουκ εγνω ισραηλ πρωτος μωσης λεγει εγω παραζηλωσω υμας επ ουκ εθνει επι εθνει ασυνετω παροργιω υμας ²⁰ησαιας δε αποτολμα και λεγει ευρεθην τοις εμε μη ζητουσιν εμφανης εγενομην τοις εμε μη επερωτωσιν ²¹προς δε τον ισραηλ λεγει ολην την ημεραν εξεπετασα τας χειρας μου προς λαον απειθουντα και αντιλεγοντα

11 λεγω ουν μη απωσατο ο θεος τον λαον αυτου μη γενοιτο και γαρ εγω ισραηλιτης ειμι εκ σπερματος αβρααμ φυλης βενιαμιν ²ουκ απωσατο ο θεος τον λαον αυτου ον προεγνω η ουκ οιδατε εν ηλια τι λεγει η γραφη ως εντυγχανει τω θεω κατα του ισραηλ λεγων ³κυριε τους προφητας σου απεκτειναν και τα θυσιαστηρια σου κατεσκαψαν καγω υπελειφθην μονος και ζητουσιν την ψυχην μου ⁴αλλα τι λεγει αυτω ο χρηματισμος κατελιπον εμαυτω επτακισχιλιους ανδρας οιτινες ουκ εκαμψαν γονυ τη βααλ ⁵ουτως ουν και εν τω νυν καιρω λειμμα κατ εκλογην χαριτος γεγονεν ⁶ει δε χαριτι ουκετι εξ εργαων επει η χαρις ουκετι γινεται χαρις ει δε εξ εργαων ουκετι εστιν χαρις επει το εργον ουκετι εστιν εργον ⁷τι ουν ο επιζητει ισραηλ τουτου ουκ επετυχεν η δε εκλογη επετυχεν οι δε λοιποι επωρωθησαν ⁸καθως γεγραπται εδωκεν αυτοις ο θεος πνευμα κατανυξεως οφθαλμους του μη βλεπειν και ωτα του μη ακουειν εως της σημερον ημερας ⁹και δαβιδ λεγει γενηθητω η τραπεζα αυτων εις παγιδα και εις θηραν και εις σκανδαλον και εις ανταποδομα αυτοις ¹⁰σκοτισθητωσαν οι οφθαλμοι αυτων του μη βλεπειν και τον νωτον αυτων διαπαντος συγκαμψον ¹¹λεγω ουν μη επταισαν ινα πεσωσιν μη γενοιτο αλλα τω αυτων παραπτωματα η σωτηρια τοις εθνεσιν εις το παραζηλωσαι αυτοις ¹²ει δε το παραπτωμα αυτων πλουτος κοσμου

και το ηττημα αυτων πλουτος εθνων ποσω μαλλον το πληρωμα αυτων ¹³υμιν γαρ λεγω τοις εθνεσιν εφ οσον μεν ειμι εγω εθνων αποστολος την διακονιαν μου δοξαζω ¹⁴ει πως παραζηλωσω μου την σαρκα και σωσω τινας εξ αυτων ¹⁵ει γαρ η αποβολη αυτων καταλλαγη κοσμου τις η προσληψις ει μη ζωη εκ νεκρων ¹⁶ει δε η απαρχη αγια και το φυραμα και ει η ριζα αγια και οι κλαδοι ¹⁷ει δε τινες των κλαδων εξεκλασθησαν συ δε αγριελαιος ων ενεκεντρισθης εν αυτοις και συγκοινωνος της ριζης και της ποιτητος της ελαιας εγενου ¹⁸μη κατακαυχω των κλαδων ει δε κατακαυχασαι ου συ την ριζαν βασταξεις αλλ η ριζα σε ¹⁹ερεις ουν εξεκλασθησαν οι κλαδοι ινα εγω εγκεντρισθω ²⁰καλως τη απιστια εξεκλασθησαν συ δε τη πιστει εστηκας μη υψηλοφρονει αλλα φοβου ²¹ει γαρ ο θεος των κατα φυσιν κλαδων ουκ εφεισατο μηπως ουδε σου φεισηται ²²ιδε ουν χρηστοτητα και αποτομιαν θεου επι μεν τους πεσοντας αποτομιαν επι δε σε χρηστοτητα εαν επιμεινης τη χρηστοτητι επει και συ εκκοπηση ²³και εκεινοι δε εαν μη επιμεινωσιν τη απιστια εγκεντρισθησονται δυνατος γαρ εστιν ο θεος παλιν εγκεντρισαι αυτοις ²⁴ει γαρ συ εκ της κατα φυσιν εξεκκοπης αγριελαιου και παρα φυσιν ενεκεντρισθης εις καλλιελαιον ποσω μαλλον ουτοι οι κατα φυσιν εγκεντρισθησονται τη ιδια ελαια ²⁵ου γαρ θελω υμας αγνοειν αδελφοι το μυστηριον τουτο ινα μη ητε παρ εαυτοις φρονιμοι οτι πωρωσις απο μερους τω ισραηλ γεγονεν αχρις ου το πληρωμα των εθνων εισελθη ²⁶και ουτως πας ισραηλ σωθησεται καθως γεγραπται ηξει εκ σιων ο ρυομενος και αποστρεφει ασεβειας απο ιακωβ ²⁷και αυτη αυτοις η παρ εμου διαθηκη οταν αφελωμαι τας αμαρτιας αυτων ²⁸κατα μεν το ευαγγελιον εχθροι δι υμας κατα δε την εκλογην αγαπητοι δια τους πατερας ²⁹αμεταμελητα γαρ τα χαρισματα και η κλησις του θεου ³⁰ωσπερ γαρ και υμεις ποτε ηπειθησατε τω θεω νυν δε ηλεθητε τη τουτων απειθεια ³¹ουτως και ουτοι νυν ηπειθησαν τω υμετερω ελεει ινα και αυτοι ελεηθωσιν ³²συνεκλεισεν γαρ ο θεος τους παντας εις απειθειαν ινα τους παντας ελεση ³³ω βαθος πλουτου και σοφιας και γνωσεως θεου ως ανεξερευνητα τα κριματα αυτου και ανεξιχνιαστοι αι οδοι αυτου ³⁴τις γαρ εγνω νουν κυριου η τις συμβουλος αυτου εγενετο ³⁵η τις προεδωκεν αυτω και ανταποδοθησεται αυτω ³⁶οτι εξ αυτου και δι αυτου και εις αυτον τα παντα αυτω η δοξα εις τους αιωνας αμην

12 παρακαλω ουν υμας αδελφοι δια των οικτιρμων του θεου παραστησαι τα σωματα υμων θυσιαν ζωσαν αγιαν ευαρεστον τω θεω την λογικην λατρειαν υμων ²και μη συσχηματιζεσθε τω αιωνι τουτω αλλα μεταμορφουσθε τη ανακαινωσει του νοος υμων εις το δοκιμαζειν υμας τι το θελημα του θεου το αγαθον και ευαρεστον και τελειον ³λεγω γαρ δια της χαριτος της δοθεισης μοι παντι τω οντι εν υμιν μη υπερφρονειν παρ ο δει φρονειν αλλα φρονειν εις το σωφρονειν εκαστω ως ο θεος

εμερισεν μετρον πιστεως ⁴καθαπερ γαρ εν ενι σωματι μελη πολλα εχομεν τα δε μελη παντα ου την αυτην εχει πραξιν ⁵ουτως οι πολλοι εν σωμα εσμεν εν χριστω ο δε καθ εις αλληλων μελη ⁶εχοντες δε χαρισματα κατα την χαριν την δοθεισαν ημιν διαφορα ειτε προφητειαν κατα την αναλογιαν της πιστεως ⁷ειτε διακονιαν εν τη διακονια ειτε ο διδασκων εν τη διδασκαλια ⁸ειτε ο παρακαλων εν τη παρακλησει ο μεταδιδους εν απλοτητι ο προισταμενος εν σπουδη ο ελεων εν ιλαροτητι ⁹η αγαπη ανυποκριτος αποστιγυοντες το πονηρον κολλωμενοι τω αγαθω ¹⁰τη φιλαδελφια εις αλληλους φιλοστοργοι τη τιμη αλληλους προηγουμενοι ¹¹τη σπουδη μη οκνηροι τω πνευματι ζεοντες τω καιρω δουλευοντες ¹²τη ελπιδι χαιροντες τη θλιψει υπομενοντες τη προσευχη προσκαρτερουντες ¹³ταις χρεiais των αγιων κοινωνουντες την φιλοξενιαν διωκοντες ¹⁴ευλογειτε τους διωκοντας υμας ευλογειτε και μη καταρασθε ¹⁵χαιρειν μετα χαιροντων και κλαιειν μετα κλαιοντων ¹⁶το αυτο εις αλληλους φρονουντες μη τα υψηλα φρονουντες αλλα τοις ταπεινοις συναπαγομενοι μη γινεσθε φρονιμοι παρ εαυτοις ¹⁷μηδενι κακον αντι κακου αποδιδοντες προνοουμενοι καλα ενωπιον παντων ανθρωπων ¹⁸ει δυνατον το εξ υμων μετα παντων ανθρωπων ειρηνευοντες ¹⁹μη εαυτους εκδικουντες αγαπητοι αλλα δοτε τοπον τη οργη γεγραπται γαρ εμοι εκδικησις εγω ανταποδωσω λεγει κυριος ²⁰εαν ουν πεινα ο εχθρος σου ψωμιζε αυτον εαν διψα ποτιζε αυτον τουτο γαρ ποιων ανθρακας πυρος σωρευσεις επι την κεφαλην αυτου ²¹μη νικω υπο του κακου αλλα νικα εν τω αγαθω το κακον

13πασα ψυχη εξουσιαις υπερεχουσαις υποτασσεσθω ου γαρ εστιν εξουσια ει μη απο θεου αι δε ουσαι εξουσιαι υπο του θεου τεταγμεναι εισιν ²ωστε ο αντιτασσομενος τη εξουσια τη του θεου διαταγη ανθεστηκεν οι δε ανθεστηκοτες εαυτοις κριμα ληφονται ³οι γαρ αρχοντες ουκ εισιν φοβος των αγαθων εργαων αλλα των κακων θελεις δε μη φοβεισθαι την εξουσιαν το αγαθον ποιει και εξεις επαινον εξ αυτης ⁴θεου γαρ διακονος εστιν σοι εις το αγαθον εαν δε το κακον ποιης φοβου ου γαρ ειχη την μαχαιραν φορει θεου γαρ διακονος εστιν εκδικος εις οργην τω το κακον πρασσοντι ⁵διο αναγκη υποτασσεσθαι ου μονον δια την οργην αλλα και δια την συνειδησιν ⁶δια τουτο γαρ και φορους τελειτε λειτουργοι γαρ θεου εισιν εις αυτο τουτο προσκαρτερουντες ⁷αποδοτε ουν πασιν τας οφειλας τω τον φορον τον φορον τω το τελος το τελος τω τον φορον τον φορον τω την τιμην την τιμην ⁸μηδενι μηδεν οφειλετε ει μη το αγαπαν αλληλους ο γαρ αγαπων τον ετερον νομον πεπληρωκεν ⁹το γαρ ου μοιχευσεις ου φονευσεις ου κλειψεις ου ψευδομαρτυρησεις ουκ επιθυμησεις και ει τις ετερα εντολη εν τουτω τω λογω ανακεφαλαιουται εν τω αγαπησεις τον πλησιον σου ως εαυτον ¹⁰η αγαπη τω πλησιον κακον ουκ εργαζεται πληρωμα ουν νομου η αγαπη ¹¹και τουτο ειδοτες τον καιρον οτι ωρα ημας ηδη εξ υπνου εγερθησαι νυν γαρ

εγγυτερον ημων η σωτηρια η οτε επιστευσαμεν ¹²η νυξ προεκοψεν η δε ημερα ηγγικεν αποθωμεθα ουν τα εργα του σκοτους και ενδυσωμεθα τα οπλα του φωτος ¹³ως εν ημερα ευσχημονως περιπατησωμεν μη κωμοις και μεθαις μη κοιταις και ασελγειαις μη εριδι και ζηλω ¹⁴αλλ ενδυσασθε τον κυριον ιησουν χριστον και της σαρκος προνοιαν μη ποιεισθε εις επιθυμιας

14τον δε ασθενουντα τη πιστει προσλαμβανεσθε μη εις διακρισεις διαλογισμων ²ος μεν πιστευει φαγειν παντα ο δε ασθενων λαχανα εσθιει ³ο εσθιων τον μη εσθιωντα μη εξουθενειτω και ο μη εσθιων τον εσθιωντα μη κρινετω ο θεος γαρ αυτον προσελαβετο ⁴συ τις ει ο κρινων αλλοτριον οικητην τω ιδιω κυριω στηκει η πιπτει σταθησεται δε δυνατος γαρ εστιν ο θεος στησαι αυτον ⁵ος μεν κρινει ημεραν παρ ημεραν ος δε κρινει πασαν ημεραν εκαστος εν τω ιδιω νοι πληροφορεισθω ⁶ο φρονων την ημεραν κυριω φρονει και ο μη φρονων την ημεραν κυριω ου φρονει ο εσθιων κυριω εσθιει ευχαριστηει γαρ τω θεω και ο μη εσθιων κυριω ουκ εσθιει και ευχαριστηει τω θεω ⁷ουδεις γαρ ημων εαυτω ζη και ουδεις εαυτω αποθνησκει ⁸εαν τε γαρ ζωμεν τω κυριω ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν τω κυριω αποθνησκομεν εαν τε ουν ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν του κυριου εσμεν ⁹εις τουτο γαρ χριστος και απεθανεν και ανεστη και ανεζησεν ινα και νεκρων και ζωντων κυριευση ¹⁰συ δε τι κρινεις τον αδελφον σου η και συ τι εξουθενεις τον αδελφον σου παντες γαρ παρασθησομεθα τω βηματι του χριστου ¹¹γεγραπται γαρ ζω εγω λεγει κυριος οτι εμοι καμψει παν γονυ και πασα γλωσσα εξομολογησεται τω θεω ¹²αρα ουν εκαστος ημων περι εαυτου λογον δωσει τω θεω ¹³μηκετι ουν αλληλους κρινωμεν αλλα τουτο κρινατε μαλλον το μη τιθεναι προσκομμα τω αδελφω η σκανδαλον ¹⁴οιδα και πεπεισμαι εν κυριω ιησου οτι ουδεν κοινον δι εαυτου ει μη τω λογιζομενω τι κοινον ειναι εκεινω κοινον ¹⁵ει δε δια βρωμα ο αδελφος σου λυπειται ουκετι κατα αγαπην περιπαταις μη τω βρωματι σου εκεινον απολυε υπερ ου χριστος απεθανεν ¹⁶μη βλασφημεισθω ουν υμων το αγαθον ¹⁷ου γαρ εστιν η βασιλεια του θεου βρωσις και ποσις αλλα δικαιοσυνη και ειρηνη και χαρα εν πνευματι αγιω ¹⁸ο γαρ εν τουτοις δουλευων τω χριστω ευαρεστος τω θεω και δοκιμος τοις ανθρωποις ¹⁹αρα ουν τα της ειρηνης διωκωμεν και τα της οικοδομης της εις αλληλους ²⁰μη ενεκεν βρωματος καταλυε το εργον του θεου παντα μεν καθαρα αλλα κακον τω ανθρωπω τω δια προσκομματος εσθιονται ²¹καλον το μη φαγειν κρεα μηδε πιειν οινον μηδε εν ω ο αδελφος σου προσκοπτει η σκανδαλιζεται η ασθenei ²²συ πιστιν εχεις κατα σαυτον εχε ενωπιον του θεου μακαριος ο μη κρινων εαυτον εν ω δοκιμαζει ²³ο δε διακρινόμενος εαν φαγη κατακεκριται οτι ουκ εκ πιστεως παν δε ο ουκ εκ πιστεως αμαρτια εστιν

15οφειλομεν δε ημεις οι δυνατοι τα ασθενηματα των

αδυνατων βασταζειν και μη εαυτοις αρεσκειν ²εκαστος γαρ ημων τω πλησιον αρεσκετω εις το αγαθον προς οικοδομην ³και γαρ ο χριστος ουχ εαυτω ηρεσεν αλλα καθως γεγραπται οι ονειδισμοι των ονειδιζοντων σε επεπεσον επ εμε ⁴οσα γαρ προεγραφη εις την ημετεραν διδασκαλιαν προεγραφη ινα δια της υπομονης και της παρακλησεως των γραφων την ελπιδα εχωμεν ⁵ο δε θεος της υπομονης και της παρακλησεως δωη υμιν το αυτο φρονειν εν αλληλοις κατα χριστον ιησουν ⁶ινα ομοθυμαδον εν ενι στοματι δοξαζητε τον θεον και πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου ⁷διο προσλαμβανεσθε αλληλους καθως και ο χριστος προσελαβετο ημας εις δοξαν θεου ⁸λεγω δε ιησουν χριστον διακονον γεγενησθαι περιτομης υπερ αληθειας θεου εις το βεβαιωσαι τας επαγγελιας των πατερων ⁹τα δε εθνη υπερ ελεους δοξασαι τον θεον καθως γεγραπται δια τουτο εξομολογησομαι σοι εν εθνεσιν και τω ονοματι σου ψαλω ¹⁰και παλιν λεγει ευφρανθητε εθνη μετα του λαου αυτου ¹¹και παλιν αινειτε τον κυριον παντα τα εθνη και επαινεσατε αυτον παντες οι λαοι ¹²και παλιν ησαιας λεγει εσται η ριζα του ιεσσαι και ο ανισταμενος αρχειν εθνων επ αυτω εθνη ελπιουσιν ¹³ο δε θεος της ελπιδος πληρωσαι υμας πασης χαρας και ειρηνης εν τω πιστευειν εις το περισσευειν υμας εν τη ελπιδι εν δυναμει πνευματος αγιου ¹⁴πεπεισμαι δε αδελφοι μου και αυτος εγω περι υμων οτι και αυτοι μεστοι εστε αγαθωσυνης πεπληρωμενοι πασης γνωσεως δυναμενοι και αλληλους νουθετειν ¹⁵τολμηροτερον δε εγραψα υμιν αδελφοι απο μερους ως επαναμιμνησκων υμας δια την χαριν την δοθεισαν μοι υπο του θεου ¹⁶εις το ειναι με λειτουργον ιησου χριστου εις τα εθνη ιερουργουντα το ευαγγελιον του θεου ινα γενηται η προσφορα των εθνων ευπροσδεκτος ηγιασμενη εν πνευματι αγιω ¹⁷εχω ουν καυχησιν εν χριστω ιησου τα προς θεον ¹⁸ου γαρ τολμησω λαλειν τι ων ου κατειργασατο χριστος δι εμου εις υπακοην εθνων λογω και εργω ¹⁹εν δυναμει σημειων και τερατων εν δυναμει πνευματος θεου ωστε με απο ιερουσαλημ και κυκλω μεχρι του ιλλυρικου πεπληρωκεναι το ευαγγελιον του χριστου ²⁰ουτως δε φιλοτιμουμενον ευαγγελιζεσθαι ουχ οπου ωνομασθη χριστος ινα μη επ αλλοτριον θεμελιον οικοδομω ²¹αλλα καθως γεγραπται οισ ουκ ανηγγελη περι αυτου οφονται και οι ουκ ακηκοασιν συνησουσιν ²²διο και ενεκοπτομην τα πολλα του ελθειν προς υμας ²³νυνη δε μηκετι τοπον εχων εν τοις κλιμασιν τουτοις επιποθιαν δε εχων του ελθειν προς υμας απο πολλων ετων ²⁴ως εαν πορευωμαι εις την σπανιαν ελευσομαι προς υμας ελπίζω γαρ διαπορευομενος θεασασθαι υμας και υφ υμων προπεμφθηναι εκει εαν υμων πρωτον απο μερους εμπλησθω ²⁵νυνη δε πορευομαι εις ιερουσαλημ διακονων τοις αγιοις ²⁶ευδοκησαν γαρ μακεδονια και αχαια κοινωνιαν τινα ποιησασθαι εις τους πτωχους των αγιων των εν ιερουσαλημ ²⁷ευδοκησαν γαρ και οφειλεται αυτων εισιν ει γαρ τοις πνευματικοις αυτων εκοινωνησαν τα εθνη οφειλουσιν και εν τοις σαρκικοις λειτουρησαι αυτοις ²⁸τουτο

ουν επιτελεσας και σφραγισαμενος αυτοις τον καρπον τουτου απελευσομαι δι υμων εις την σπανιαν ²⁹οιδα δε οτι ερχομενος προς υμας εν πληρωματι ευλογιας του ευαγγελιου του χριστου ελευσομαι ³⁰παρακαλω δε υμας αδελφοι δια του κυριου ημων ιησου χριστου και δια της αγαπης του πνευματος συναγωνισασθαι μοι εν ταις προσευχαις υπερ εμου προς τον θεον ³¹ινα ρυσθω απο των απειθουντων εν τη ιουδαια και ινα η διακονια μου η εις ιερουσαλημ ευπροσδεκτος γενηται τοις αγιοις ³²ινα εν χαρα ελθω προς υμας δια θεληματος θεου και συναναπαυσωμαι υμιν ³³ο δε θεος της ειρηνης μετα παντων υμων αμην

16συνιστημι δε υμιν φοιβην την αδελφην ημων ουσαν διακονον της εκκλησιας της εν κεγχραις ²ινα αυτην προσδεξησθε εν κυριω αξιως των αγιων και παραστητε αυτη εν ω αν υμων χρηζη πραγματι και γαρ αυτη προστατις πολλων εγενηθη και αυτου εμου ³ασπασασθε πρισκιλλαν και ακυλαν τους συνεργους μου εν χριστω ιησου ⁴οιτινες υπερ της ψυχης μου τον εαυτων τραχηλον υπεθηκαν οισ ουκ εγω μονος ευχαριστω αλλα και πασαι αι εκκλησαι των εθνων ⁵και την κατ οικον αυτων εκκλησιαν ασπασασθε επαινετον τον αγαπητον μου ος εστιν απαρχη της αχαιας εις χριστον ⁶ασπασασθε μαριαμ ητις πολλα εκοπιασεν εις ημας ⁷ασπασασθε ανδρονικον και ιουνιαν τους συγγενεις μου και συναιχμαλωτους μου οιτινες εισιν επισημοι εν τοις αποστολοις οι και προ εμου γεγονασιν εν χριστω ⁸ασπασασθε αμπλιαν τον αγαπητον μου εν κυριω ⁹ασπασασθε ουρβανον τον συνεργον ημων εν χριστω και σταχυν τον αγαπητον μου ¹⁰ασπασασθε απελλην τον δοκιμον εν χριστω ασπασασθε τους εκ των αριστοβουλου ¹¹ασπασασθε ηροδιωνα τον συγγενη μου ασπασασθε τους εκ των ναρκισσου τους οντας εν κυριω ¹²ασπασασθε τρυφαιναν και τρυφωσαν τας κοπιωσας εν κυριω ασπασασθε περισιδα την αγαπητην ητις πολλα εκοπιασεν εν κυριω ¹³ασπασασθε ρουφον τον εκλεκτον εν κυριω και την μητερα αυτου και εμου ¹⁴ασπασασθε ασυγκριτον φλεγοντα ερμαν πατροβαν ερμην και τους συν αυτοις αδελφους ¹⁵ασπασασθε φιλολογον και ιουλιαν νηρεα και την αδελφην αυτου και ολυμπαν και τους συν αυτοις παντας αγιους ¹⁶ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω ασπαζονται υμας αι εκκλησαι του χριστου ¹⁷παρακαλω δε υμας αδελφοι σκοπειν τους τας διχοστασιας και τα σκανδαλα παρα την διδαχην ην υμεις εμαθετε ποιουντας και εκκλινατε απ αυτων ¹⁸οι γαρ τοιουτοι τω κυριω ημων ιησου χριστω ου δουλευουσιν αλλα τη εαυτων κοιλια και δια της χρηστολογιας και ευλογιας εξαπατωσιν τας καρδιας των ακακων ¹⁹η γαρ υμων υπακοη εις παντας αφικετο χαιρω ουν το εφ υμιν θελω δε υμας σοφους μεν ειναι εις το αγαθον ακεραιους δε εις το κακον ²⁰ο δε θεος της ειρηνης συντριψει τον σαταναν υπο τους ποδας υμων εν ταχει η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων ²¹ασπαζονται υμας τιμοθεος ο συνεργος μου και λουκιος και ιαπων

και σωσιπατρος οι συγγενεις μου ²²ασπαζομαι υμας εγω
τερτιος ο γραψας την επιστολην εν κυριω ²³ασπαζεται
υμας γαιος ο ξενος μου και της εκκλησιας ολης ασπα-
ζεται υμας εραστος ο οικονομος της πολεως και κουαρ-
τος ο αδελφος ²⁴η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου
μετα παντων υμων αμην ²⁵τω δε δυναμενω υμας στη-
ριξαι κατα το ευαγγελιον μου και το κηρυγμα ιησου
χριστου κατα αποκαλυψιν μυστηριου χρονις αιωνιοις
σεσιγημενου ²⁶φανερωθεντος δε νυν δια τε γραφων προ-
φητικων κατ επιταγην του αιωνιου θεου εις υπακοην
πιστεως εις παντα τα εθνη γνωρισθεντος ²⁷μονω σοφω
θεω δια ιησου χριστου ω η δοξα εις τους αιωνας αμην
[προς ρωμαιοις εγραφη απο κορινθου δια φοιβης της
διακονου της εν κεγχρεαις εκκλησιας]

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄

1 Παυλος κλητος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και σωσθενης ο αδελφος 2 τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω ηγιασμενοις εν χριστω ιησου κλητοις αγιοις συν πασιν τοις επικαλουμενοις το ονομα του κυριου ημων ιησου χριστου εν παντι τοπω αυτων τε και ημων 3 χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου 4 ευχαριστω τω θεω μου παντοτε περι υμων επι τη χαριτι του θεου τη δοθειση υμιν εν χριστω ιησου 5 οτι εν παντι επλουτισθητε εν αυτω εν παντι λογω και παση γνωσει 6 καθως το μαρτυριον του χριστου εβεβαιωθη εν υμιν 7 ωστε υμας μη υστερεισθαι εν μηδενι χαρισματι απεκδεχομενους την αποκαλυψιν του κυριου ημων ιησου χριστου 8 ος και βεβαιωσει υμας εως τελους ανεγκλητους εν τη ημερα του κυριου ημων ιησου χριστου 9 πιστος ο θεος δι ου εκληθητε εις κοινωνιαν του υιου αυτου ιησου χριστου του κυριου ημων 10 παρακαλω δε υμας αδελφοι δια του ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου ινα το αυτο λεγητε παντες και μη η εν υμιν σχισματα ητε δε κατηρτισμενοι εν τω αυτω νοι και εν τη αυτη γνωμη 11 εδηλωθη γαρ μοι περι υμων αδελφοι μου υπο των χλοης οτι εριδες εν υμιν εισιν 12 λεγω δε τουτου οτι εκαστος υμων λεγει εγω μεν ειμι παυλου εγω δε απολλω εγω δε κηφα εγω δε χριστου 13 μεμερισται ο χριστος μη παυλος εσταυρωθη υπερ υμων η εις το ονομα παυλου εβαπτισθητε 14 ευχαριστω τω θεω οτι ουδενα υμων εβαπτισα ει μη κρισπον και γαιον 15 ινα μη τις ειπη οτι εις το εμον ονομα εβαπτισα 16 εβαπτισα δε και τον στεφανα οικον λοιπον ουκ οιδα ειτινα αλλον εβαπτισα 17 ου γαρ απεστειλεν με χριστος βαπτιζειν αλλ ευαγγελιζεσθαι ουκ εν σοφια λογου ινα μη κενωθη ο σταυρος του χριστου 18 ο λογος γαρ ο του σταυρου τοις μεν απολλυμενοις μωρια εστιν τοις δε σωζομενοις ημιν δυναμις θεου εστιν 19 γεγραπται γαρ απολω την σοφιαν των σοφων και την συνεσιν των συνετων αθετησω 20 που σοφος που γραμματευς που συζητητης του αιωνος τουτου ουχι εμωρανεν ο θεος την σοφιαν του κοσμου τουτου 21 επειδη γαρ εν τη σοφια του θεου ουκ εγνω ο κοσμος δια της σοφιας τον θεον ευδοκησεν ο θεος δια της μωριας του κηρυγματος σωσαι τους πιστευοντας 22 επειδη και ιουδαιοι σημειον αιτουσιν και ελληνες σοφιαν ζητουσιν 23 ημεις δε κηρυσσομεν χριστον εσταυρωμενον ιουδαιοις μεν σκανδαλον ελλησιν δε μω-

ριαν 24 αυτοις δε τοις κλητοις ιουδαιοις τε και ελλησιν χριστον θεου δυναμιν και θεου σοφιαν 25 οτι το μωρον του θεου σοφωτερον των ανθρωπων εστιν και το ασθενες του θεου ισχυροτερον των ανθρωπων εστιν 26 βλεπετε γαρ την κλησιν υμων αδελφοι οτι ου πολλοι σοφοι κατα σαρκα ου πολλοι δυνατοι ου πολλοι ευγενεις 27 αλλα τα μωρα του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα τους σοφους κατατσιχνη και τα ασθενη του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα κατατσιχνη τα ισχυρα 28 και τα αγενη του κοσμου και τα εξουθενημενα εξελεξατο ο θεος και τα μη οντα ινα τα οντα καταργηση 29 οπως μη καυχησεται πασα σαρξ ενωπιον αυτου 30 εξ αυτου δε υμεις εστε εν χριστω ιησου ος εγενηθη ημιν σοφια απο θεου δικαιοσυνη τε και αγιασμος και απολυτρωσις 31 ινα καθως γεγραπται ο καυχωμενος εν κυριω καυχασθω

2 2 Καγω ελθων προς υμας αδελφοι ηλθον ου καθ υπεροχην λογου η σοφιας καταγγελλων υμιν το μαρτυριον του θεου 2 ου γαρ εκρινα του ειδεναι τι εν υμιν ει μη ιησουν χριστον και τουτον εσταυρωμενον 3 και εγω εν ασθεθεια και εν φοβω και εν τρομω πολλω εγενομην προς υμας 4 και ο λογος μου και το κηρυγμα μου ουκ εν πειθοις ανθρωπινης σοφιας λογοις αλλ εν αποδειξει πνευματος και δυναμειως 5 ινα η πιστις υμων μη η εν σοφια ανθρωπων αλλ εν δυναμει θεου 6 σοφιαν δε λαλουμεν εν τοις τελειοις σοφιαν δε ου του αιωνος τουτου ουδε των αρχοντων του αιωνος τουτου των καταργουμενων 7 αλλα λαλουμεν σοφιαν θεου εν μυστηριω την αποκεκρυμμενην ην προωρισεν ο θεος προ των αιωνων εις δοξαν ημων 8 ην ουδεις των αρχοντων του αιωνος τουτου εγνωκεν ει γαρ εγνωσαν ουκ αν τον κυριον της δοξης εσταυρωσαν 9 αλλα καθως γεγραπται α οφθαλμος ουκ ειδεν και ους ουκ ηκουσεν και επι καρδιαν ανθρωπου ουκ ανεβη α ητοιμασεν ο θεος τοις αγαπωσιν αυτον 10 ημιν δε ο θεος απεκαλυψεν δια του πνευματος αυτου το γαρ πνευμα παντα ερευνη και τα βαθη του θεου 11 τις γαρ οιδεν ανθρωπων τα του ανθρωπου ει μη το πνευμα του ανθρωπου το εν αυτω ουτως και τα του θεου ουδεις οιδεν ει μη το πνευμα του θεου 12 ημεις δε ου το πνευμα του κοσμου ελαβομεν αλλα το πνευμα το εκ του θεου ινα ειδωμεν τα υπο του θεου χαρισθεντα ημιν 13 α και λαλουμεν ουκ εν διδακτοις ανθρωπινης σοφιας λογοις αλλ εν διδακτοις πνευματος αγιου πνευματικοις πνευ-

ματικά συγκρινόντες ¹⁴ψυχικός δε άνθρωπος ου δεχεται τα του πνευματος του θεου μωρια γαρ αυτω εστιν και ου δυναται γνωνα οτι πνευματικως ανακρινεται ¹⁵ο δε πνευματικός ανακρινει μεν παντα αυτος δε υπ ουδενος ανακρινεται ¹⁶τις γαρ εγνω νουν κυριου ος συμβιβασει αυτον ημεις δε νουν χριστου εχομεν

3 και εγω αδελφοι ουκ ηδυννηθην λαλησαι υμιν ως πνευματικοις αλλ ως σαρκικοις ως νηπιουσι εν χριστω ²γαλα υμας εποτισα και ου βρωμα ουπω γαρ ηδυνασθε αλλ ουτε ετι νυν δυνασθε ³ετι γαρ σαρκικοι εστε οπου γαρ εν υμιν ζηλος και ερις και διχοστασιαι ουχι σαρκικοι εστε και κατα ανθρωπον περιπατειτε ⁴οταν γαρ λεγη τις εγω μεν ειμι παυλου ετερος δε εγω απολλω ουχι σαρκικοι εστε ⁵τις ουν εστιν παυλος τις δε απολλως αλλ η διακονοι δι ων επιστευσατε και εκαστω ως ο κυριος εδωκεν ⁶εγω εφυτευσα απολλως εποτισεν αλλ ο θεος ηυξανεν ⁷ωστε ουτε ο φυτευων εστιν τι ουτε ο ποτιζων αλλ ο αυξανων θεος ⁸ο φυτευων δε και ο ποτιζων εν εισιν εκαστος δε τον ιδιον μισθον ληφεται κατα τον ιδιον κοπον ⁹θεου γαρ εσμεν συνεργοι θεου γεωργιον θεου οικοδομη εστε ¹⁰κατα την χαριν του θεου την δοθεισαν μοι ως σοφος αρχιτεκτων θεμελιον τεθεικα αλλος δε εποικοδομει εκαστος δε βλεπετω πως εποικοδομει ¹¹θεμελιον γαρ αλλον ουδεις δυναται θειναι παρα τον κειμενον ος εστιν ιησους ο χριστος ¹²ει δε τις εποικοδομει επι τον θεμελιον τουτον χρυσον αργυρον λιθους τιμιους ξυλα χορτον καλαμην ¹³εκαστου το εργον φανερον γενησεται η γαρ ημερα δηλωσει οτι εν πυρι αποκαλυπτεται και εκαστου το εργον οποιον εστιν το πυρ δοκιμασει ¹⁴ει τινος το εργον μενει ο επωκοδομησεν μισθον ληφεται ¹⁵ει τινος το εργον κατακαησεται ζημιωθησεται αυτος δε σωθησεται ουτως δε ως δια πυρος ¹⁶ουκ οιδατε οτι ναος θεου εστε και το πνευμα του θεου οικει εν υμιν ¹⁷ει τις τον ναον του θεου φθειρει φθερει τουτον ο θεος ο γαρ ναος του θεου αγιος εστιν οτινες εστε υμεις ¹⁸μηδεις εαυτον εξαπατατω ει τις δοκει σοφος ειναι εν υμιν εν τω αιωνι τουτω μωρος γενεσθω ινα γενηται σοφος ¹⁹η γαρ σοφια του κοσμου τουτου μωρια παρα τω θεω εστιν γεγραπται γαρ ο δρασσομενος τους σοφους εν τη πανουργια αυτων ²⁰και παλιν κυριος γνωσκει τους διαλογισμους των σοφων οτι εισιν ματαιοι ²¹ωστε μηδεις καυχασθω εν ανθρωποις παντα γαρ υμων εστιν ²²ειτε παυλος ειτε απολλως ειτε κηφας ειτε κοσμος ειτε ζωη ειτε θανατος ειτε ενεστωτα ειτε μελλοντα παντα υμων εστιν ²³υμεις δε χριστου χριστος δε θεου

4 ουτως ημας λογιζεσθω ανθρωπος ως υπηρετας χριστου και οικονομους μυστηριων θεου ²ο δε λοιπον ζητειται εν τοις οικονομοις ινα πιστος τις ευρεθη ³εμοι δε εις ελαχιστον εστιν ινα υπ υμων ανακριθω η υπο ανθρωπινης ημερας αλλ ουδε εμαυτον ανακρινω ⁴ουδεν γαρ εμαυτω συνοιδα αλλ ουκ εν τουτω δεδικαιωμαι ο δε ανακρινων με κυριος εστιν ⁵ωστε μη προ καιρου τι

κρινετε εως αν ελθη ο κυριος ος και φωτισει τα κρυπτα του σκοτους και φανερωσει τας βουλας των καρδιων και τοτε ο επαινος γενησεται εκαστω απο του θεου ⁶ταυτα δε αδελφοι μετεσχηματισα εις εμαυτον και απολλω δι υμας ινα εν ημιν μαθητε το μη υπερ ο γεγραπται φρονειν ινα μη εις υπερ του ενος φυσιουσθε κατα του ετερου ⁷τις γαρ σε διακρινει τι δε εχεις ο ουκ ελαβες ει δε και ελαβες τι καυχασαι ως μη λαβων ⁸ηδη κεκορησμενοι εστε ηδη επλουτησατε χωρις ημων εβασιλευσατε και οφελον γε εβασιλευσατε ινα και ημεις υμιν συμβασιλευσωμεν ⁹δοκω γαρ οτι ο θεος ημας τους αποστολους εσχατους απεδειξεν ως επιθανατιους οτι θεατρον εγεννηθημεν τω κοσμω και αγγελιοις και ανθρωποις ¹⁰ημεις μωροι δια χριστον υμεις δε φρονιμοι εν χριστω ημεις ασθενεις υμεις δε ισχυροι υμεις ενδοξοι ημεις δε ατιμοι ¹¹αχρι της αρτι ωρας και πεινωμεν και διψωμεν και γυμνητευομεν και κολαφιζομεθα και αστατουμεν ¹²και κοπιωμεν εργαζομενοι ταις ιδιαις χερσιν λοιδορουμενοι ευλογουμεν διωκομενοι ανεχομεθα ¹³βλασφημουμενοι παρακαλουμεν ως περικαθαρματα του κοσμου εγεννηθημεν παντων περιψημα εως αρτι ¹⁴ουκ εντρεπων υμας γραφω ταυτα αλλ ως τεκνα μου αγαπητα νουθετω ¹⁵εαν γαρ μυριους παιδαγωγους εχητε εν χριστω αλλ ου πολλους πατερας εν γαρ χριστω ιησου δια του ευαγγελιου εγω υμας εγεννησα ¹⁶παρακαλω ουν υμας μιμηται μοι γινεσθε ¹⁷δια τουτο επεμψα υμιν τιμοθεον ος εστιν τεκνον μου αγαπητον και πιστον εν κυριω ος υμας αναμνησει τας οδους μου τας εν χριστω καθως πανταχου εν παση εκκλησια διδασκω ¹⁸ως μη ερχομενου δε μου προς υμας εφυσιωθησαν τινες ¹⁹ελευσομαι δε ταχεως προς υμας εαν ο κυριος θεληση και γνωσομαι ου τον λογον των πεφυσιωμενων αλλα την δυναμιν ²⁰ου γαρ εν λογω η βασιλεια του θεου αλλ εν δυναμει ²¹τι θελετε εν ραβδω ελθω προς υμας η εν αγαπη πνευματι τε πραοτητος

5 ολως ακουεται εν υμιν πορνεια και τοιαυτη πορνεια ητις ουδε εν τοις εθνεσιν ονομαζεται ωστε γυναικα τινα του πατρος εχειν ²και υμεις πεφυσιωμενοι εστε και ουχι μαλλον επενθησατε ινα εξαρθη εκ μεσου υμων ο το εργον τουτο ποιησας ³εγω μεν γαρ ως απων τω σωματι παρων δε τω πνευματι ηδη κεκρικα ως παρων τον ουτως τουτο κατεργασαμενον ⁴εν τω ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου συναχθεντων υμων και του εμου πνευματος συν τη δυναμει του κυριου ημων ιησου χριστου ⁵παραδουναι τον τοιουτον τω σατανα εις ολεθρον της σαρκος ινα το πνευμα σωθη εν τη ημερα του κυριου ιησου ⁶ου καλον το καυχημα υμων ουκ οιδατε οτι μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι ⁷εκαθαρατε ουν την παλαιαν ζυμην ινα ητε νεον φυραμα καθως εστε αζυμοι και γαρ το πασχα ημων υπερ ημων ετυθη χριστος ⁸ωστε εορταζωμεν μη εν ζυμη παλαια μηδε εν ζυμη κακιας και πονηριας αλλ εν αζυμοις ειλικρινειας και αληθειας ⁹εγραφα υμιν εν τη επιστολη μη συναναμιγνυσθαι πορνοις ¹⁰και ου παντως τοις πορνοις του κοσμου τουτου η

τοις πλεονεκταις η αρπαξιν η ειδωλολατραις επει οφειλετε αρα εκ του κοσμου εξελθειν ¹¹νυνη δε εγραψα υμιν μη συναναμιγνυσθαι εαν τις αδελφος ονομαζομενος η πορνος η πλεονεκτης η ειδωλολατρης η λοιδορος η μεθυσος η αρπαξ τω τοιουτω μηδε συνεσθιειν ¹²τι γαρ μοι και τους εξω κρινειν ουχι τους εσω υμεις κρινετε ¹³τους δε εξω ο θεος κρινει και εξαρειτε τον πονηρον εξ υμων αυτων

6τολμα τις υμων πραγμα εχων προς τον ετερον κρινεσθαι επι των αδικων και ουχι επι των αγιων ²ουκ οιδατε οτι οι αγιοι τον κοσμον κρινουσιν και ει εν υμιν κρινεται ο κοσμος αναξιτοι εστε κριτηριων ελαχιστων ³ουκ οιδατε οτι αγγελους κρινουμεν μητι γε βιωτικα ⁴βιωτικα μεν ουν κριτηρια εαν εχητε τους εξουθενημενους εν τη εκκλησια τουτους καθιζετε ⁵προς εντροπην υμιν λεγω ουτως ουκ εστιν εν υμιν σοφος ουδε εις ος δυνησεται διακριναι ανα μεσον του αδελφου αυτου ⁶αλλα αδελφος μετα αδελφου κρινεται και τουτο επι απιστων ⁷ηδη μεν ουν ολως ηττημα εν υμιν εστιν οτι κριματα εχετε μεθ εαυτων διατι ουχι μαλλον αδικεισθε διατι ουχι μαλλον αποστειρησθε ⁸αλλα υμεις αδικειτε και αποστειρειτε και ταυτα αδελφους ⁹η ουκ οιδατε οτι αδικοι βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν μη πλανασθε ουτε πορνοι ουτε ειδωλολατραι ουτε μοιχοι ουτε μαλακοι ουτε αρσενοκοιται ¹⁰ουτε κλεπται ουτε πλεονεκται ουτε μεθυσοι ου λοιδοροι ουχ αρπαγες βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν ¹¹και ταυτα τινες ητε αλλα απελουσασθε αλλα ηγιασθητε αλλ εδικαιωθητε εν τω ονοματι του κυριου ιησου και εν τω πνευματι του θεου ημων ¹²παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ ουκ εγω εξουσιασθησομαι υπο τινος ¹³τα βρωματα τη κοιλια και η κοιλια τοις βρωμασιν ο δε θεος και ταυτην και ταυτα καταργησει το δε σωμα ου τη πορνεια αλλα τω κυριω και ο κυριος τω σωματι ¹⁴ο δε θεος και τον κυριον ηγειρεν και ημας εξεγερει δια της δυναμεως αυτου ¹⁵ουκ οιδατε οτι τα σωματα υμων μελη χριστου εστιν αρας ουν τα μελη του χριστου ποιησω πορνης μελη μη γενοιτο ¹⁶η ουκ οιδατε οτι ο κολλωμενος τη πορνη εν σωμα εστιν εσονται γαρ φησιν οι δυο εις σαρκα μια ¹⁷ο δε κολλωμενος τω κυριω εν πνευμα εστιν ¹⁸φευγετε την πορνειαν παν αμαρτημα ο εαν ποιηση ανθρωπος εκτος του σωματος εστιν ο δε πορνευων εις το ιδιον σωμα αμαρτανει ¹⁹η ουκ οιδατε οτι το σωμα υμων ναος του εν υμιν αγιου πνευματος εστιν ου εχετε απο θεου και ουκ εστε εαυτων ²⁰ηγορασθητε γαρ τιμης δοξασατε δη τον θεον εν τω σωματι υμων και εν τω πνευματι υμων ατινα εστιν του θεου

7περι δε ων εγραψατε μοι καλον ανθρωπω γυναικος μη απτεσθαι ²δια δε τας πορνειας εκαστος την εαυτου γυναικα εχετω και εκαστη τον ιδιον ανδρα εχετω ³τη γυναικι ο ανηρ την οφειλομενην ευνοιαν αποδιδοτω ομοιως δε και η γυνη τω ανδρι ⁴η γυνη του ιδιου σωματος ουκ

εξουσιαζει αλλ ο ανηρ ομοιως δε και ο ανηρ του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλ η γυνη ⁵μη αποστειρειτε αλληλους ει μη τι αν εκ συμφωνου προς καιρον ινα σχολαζητε τη νηστεια και τη προσευχη και παλιν επι το αυτο συνερχησθε ινα μη πειραζη υμας ο σατανας δια την ακρασιαν υμων ⁶τουτο δε λεγω κατα συγγνωμην ου κατ επιταγην ⁷θελω γαρ παντας ανθρωπους ειναι ως και εμαυτον αλλ εκαστος ιδιον χαρισμα εχει εκ θεου ος μεν ουτως ος δε ουτως ⁸λεγω δε τοις αγαμοις και ταις χηραις καλον αυτοις εστιν εαν μεινωσιν ως καγω ⁹ει δε ουκ εγκρατευονται γαμησατωσαν κρεισσον γαρ εστιν γαμησαι η πυρουσθαι ¹⁰τοις δε γεγαμηκοσιν παραγγελλω ουκ εγω αλλ ο κυριος γυναικα απο ανδρος μη χωρισθηναι ¹¹εαν δε και χωρισθη μενετω αγαμος η τω ανδρι καταλλαγητω και ανδρα γυναικα μη αφιεναι ¹²τοις δε λοιποισ εγω λεγω ουχ ο κυριος ει τις αδελφος γυναικα εχει απιστον και αυτη συνευδοκει οικειν μετ αυτου μη αφιετω αυτην ¹³και γυνη ητις εχει ανδρα απιστον και αυτος συνευδοκει οικειν μετ αυτης μη αφιετω αυτον ¹⁴ηγιασται γαρ ο ανηρ ο απιστος εν τη γυναικι και ηγιασται η γυνη η απιστος εν τω ανδρι επει αρα τα τεκνα υμων ακαθαρτα εστιν νυν δε αγια εστιν ¹⁵ει δε ο απιστος χωριζεται χωριζεσθω ου δεδουλωται ο αδελφος η η αδελφη εν τοις τοιουτοις εν δε ειρηνη κεκληκεν ημας ο θεος ¹⁶τι γαρ οιδας γυναι ει τον ανδρα σωσεις η τι οιδας ανερ ει την γυναικα σωσεις ¹⁷ει μη εκαστω ως εμερισεν ο θεος εκαστον ως κεκληκεν ο κυριος ουτως περιπατειτω και ουτως εν ταις εκκλησιαις πασαις διατασσομαι ¹⁸περιτετημενος τις εκληθη μη επισπασθω εν ακροβυστια τις εκληθη μη περιτεμενεσθω ¹⁹η περιτομη ουδεν εστιν και η ακροβυστια ουδεν εστιν αλλα τηρησις εντολων θεου ²⁰εκαστος εν τη κλησει η εκληθη εν ταυτη μενετω ²¹δουλος εκληθης μη σοι μελετω αλλ ει και δυνασαι ελευθερος γενεσθαι μαλλον χρηση ²²ο γαρ εν κυριω κληθεις δουλος απελευθερος κυριου εστιν ομοιως και ο ελευθερος κληθεις δουλος εστιν χριστου ²³τιμης ηγορασθητε μη γινεσθε δουλοι ανθρωπων ²⁴εκαστος εν ω εκληθη αδελφοι εν τουτω μενετω παρα τω θεω ²⁵περι δε των παρθενων επιταγην κυριου ουκ εχω γνωμην δε διδωμι ως ηλεημενος υπο κυριου πιστος ειναι ²⁶νομιζω ουν τουτο καλον υπαρχειν δια την ενεστωσαν αναγκην οτι καλον ανθρωπω το ουτως ειναι ²⁷δεδεσαι γυναικι μη ζητει λυσιν λελυσαι απο γυναικος μη ζητει γυναικα ²⁸εαν δε και γημης ουχ ημαρτες και εαν γημη η παρθενος ουχ ημαρτεν θλιφιν δε τη σαρκι εξουσιαν οι τοιουτοι εγω δε υμων φειδομαι ²⁹τουτο δε φημι αδελφοι ο καιρος συνεσταλμενος το λοιπον εστιν ινα και οι εχοντες γυναικας ως μη εχοντες ωσιν ³⁰και οι κλαιοντες ως μη κλαιοντες και οι χαιροντες ως μη χαιροντες και οι αγοραζοντες ως μη κατεχοντες ³¹και οι χρωμενοι τω κοσμω τουτω ως μη καταχρωμενοι παραγει γαρ το σχημα του κοσμου τουτου ³²θελω δε υμας αμεριμνους ειναι ο αγαμος μεριμνα τα του κυριου πως αρεσει τω κυριω ³³ο δε γαμησας μεριμνα τα του κοσμου πως αρεσει τη γυναικι

³⁴μεμερισται η γυνη και η παρθενος η αγαμος μεριμνα τα του κυριου ινα η αγια και σωματι και πνευματι η δε γαμησασα μεριμνα τα του κοσμου πως αρεσει τω ανδρι ³⁵τουτο δε προς το υμων αυτων συμφερον λεγω ουχ ινα βροχον υμιν επιβαλω αλλα προς το ευσχημον και ευπροσεδρον τω κυριω απερισπαστως ³⁶ει δε τις ασχημονειν επι την παρθενον αυτου νομιζει εαν η υπερακμος και ουτως οφειλει γινεσθαι ο θελει ποιειτω ουχ αμαρτανει γαμειτωσαν ³⁷ος δε εστηκεν εδραιος εν τη καρδια μη εχων αναγκην εξουσιαν δε εχει περι του ιδιου θεληματος και τουτο κεκρικεν εν τη καρδια αυτου του τηρειν την εαυτου παρθενον καλως ποιει ³⁸ωστε και ο εκγαμιζων καλως ποιει ο δε μη εκγαμιζων κρεισσον ποιει ³⁹γυνη δεδεται νομω εφ οσον χρονον ζη ο ανηρ αυτης εαν δε κοιμηθη ο ανηρ αυτης ελευθερα εστιν ω θελει γαμηθηναι μονον εν κυριω ⁴⁰μακαριωτερα δε εστιν εαν ουτως μεινη κατα την εμην γνωμην δοκω δε καγω πνευμα θεου εχειν

8περι δε των ειδωλοθυτων οιδαμεν οτι παντες γνωσιν εχομεν η γνωσις φυσιου η δε αγαπη οικοδομει ²ει δε τις δοκει ειδεναι τι ουδεπω ουδεν εγνωκεν καθως δει γνωσαι ³ει δε τις αγαπα τον θεον ουτος εγνωσται υπ αυτου ⁴περι της βρωσεως ουν των ειδωλοθυτων οιδαμεν οτι ουδεν ειδωλον εν κοσμω και οτι ουδεις θεος ετερος ει μη εις ⁵και γαρ ειπερ εισιν λεγομενοι θεοι ειτε εν ουρανω ειτε επι της γης ωσπερ εισιν θεοι πολλοι και κυριοι πολλοι ⁶αλλ ημιν εις θεος ο πατηρ εξ ου τα παντα και ημεις εις αυτον και εις κυριος ιησους χριστος δι ου τα παντα και ημεις δι αυτου ⁷αλλ ουκ εν πασιν η γνωσις τινες δε τη συνειδησει του ειδωλου εως αρτι ως ειδωλοθυτον εσθιουσιν και η συνειδησις αυτων ασθενης ουσα μολυνεται ⁸βρωμα δε ημας ου παριστησιν τω θεω ουτε γαρ εαν φαγωμεν περισσεουομεν ουτε εαν μη φαγωμεν υστερουμεθα ⁹βλεπετε δε μηπως η εξουσια υμων αυτη προσκομμα γενηται τοις ασθενουσιν ¹⁰εαν γαρ τις ιδη σε τον εχοντα γνωσιν εν ειδωλειω κατακειμενον ουχι η συνειδησις αυτου ασθενους οντος οικοδομηθησεται εις το τα ειδωλοθυτα εσθιειν ¹¹και απολειται ο ασθενων αδελφος επι τη ση γνωσει δι ον χριστος απεθανεν ¹²ουτως δε αμαρτανοντες εις τους αδελφους και τυπτοντες αυτων την συνειδησιν ασθενουσαν εις χριστον αμαρτανετε ¹³διοπερ ει βρωμα σκανδαλιζει τον αδελφον μου ου μη φαγω κρεα εις τον αιωνα ινα μη τον αδελφον μου σκανδαλισω

9ουκ ειμι αποστολος ουκ ειμι ελευθερος ουχι ιησουν χριστον τον κυριον ημων εωρακα ου το εργον μου υμεις εστε εν κυριω ²ει αλλοις ουκ ειμι αποστολος αλλα γε υμιν ειμι η γαρ σφραγισ της εμης αποστολης υμεις εστε εν κυριω ³η εμη απολογια τοις εμε ανακρινουσιν αυτη εστιν ⁴μη ουκ εχομεν εξουσιαν φαγειν και πιειν ⁵μη ουκ εχομεν εξουσιαν αδελφην γυναικα περιαγειν ως και οι λοιποι αποστολοι και οι αδελφοι του κυριου και κηφας

⁶η μονος εγω και βαρναβας ουκ εχομεν εξουσιαν του μη εργαζεσθαι ⁷τις στρατευεται ιδιοις οφωνιοις ποτε τις φυτευει αμπελωνα και εκ του καρπου αυτου ουκ εσθιει η τις ποιμινει ποιμνην και εκ του γαλακτος της ποιμνης ουκ εσθιει ⁸μη κατα ανθρωπον ταυτα λαλω η ουχι και ο νομος ταυτα λεγει ⁹εν γαρ τω μωσεως νομω γεγραπται ου φιμωσεις βουν αλωντα μη των βοων μελει τω θεω ¹⁰η δι ημας παντως λεγει δι ημας γαρ εγραφη οτι επ ελπιδι οφειλει ο αροτριων αροτριαν και ο αλων της ελπιδος αυτου μετεχειν επ ελπιδι ¹¹ει ημεις υμιν τα πνευματικα εσπειραμεν μεγα ει ημεις υμων τα σαρκικα θερισομεν ¹²ει αλλοι της εξουσιας υμων μετεχουσιν ου μαλλον ημεις αλλ ουκ εχρησαμεθα τη εξουσια ταυτη αλλα παντα στεγομεν ινα μη εγχοπην τινα δωμεν τω ευαγγελιω του χριστου ¹³ουκ οιδατε οτι οι τα ιερα εργαζομενοι εκ του ιερου εσθιουσιν οι τω θυσιαστηριω προσεδρευοντες τω θυσιαστηριω συμεριζονται ¹⁴ουτως και ο κυριος διεταξεν τοις το ευαγγελιον καταγγελλουσιν εκ του ευαγγελιου ζην ¹⁵εγω δε ουδενι εχρησαμην τουτων ουκ εγραφα δε ταυτα ινα ουτως γενηται εν εμοι καλον γαρ μοι μαλλον αποθανειν η το καυχημα μου ινα τις κενωση ¹⁶εαν γαρ ευαγγελιζωμαι ουκ εστιν μοι καυχημα αναγκη γαρ μοι επικειται ουαι δε μοι εστιν εαν μη ευαγγελιζωμαι ¹⁷ει γαρ εκων τουτο πρασσω μισθον εχω ει δε ακων οικονομιαν πεπιστευμαι ¹⁸τις ουν μοι εστιν ο μισθος ινα ευαγγελιζομενος αδαπανον θησω το ευαγγελιον του χριστου εις το μη καταχρησασθαι τη εξουσια μου εν τω ευαγγελιω ¹⁹ελευθερος γαρ ων εκ παντων πασιν εμαυτον εδουλωσα ινα τους πλειονας κερδησω ²⁰και εγενομην τοις ιουδαιοις ως ιουδαιος ινα ιουδαιους κερδησω τοις υπο νομον ως υπο νομον ινα τους υπο νομον κερδησω ²¹τοις ανομοις ως ανομος μη ων ανομος θεω αλλ εννομος χριστω ινα κερδησω ανομοις ²²εγενομην τοις ασθενεσιν ως ασθενης ινα τους ασθενεις κερδησω τοις πασιν γεγονα τα παντα ινα παντως τινας σωσω ²³τουτο δε ποιω δια το ευαγγελιον ινα συγκοινωνος αυτου γενωμαι ²⁴ουκ οιδατε οτι οι εν σταδιω τρεχοντες παντες μεν τρεχουσιν εις δε λαμβανει το βραβειον ουτως τρεχετε ινα καταλαβητε ²⁵πας δε ο αγωνιζομενος παντα εγκρατευεται εκεινοι μεν ουν ινα φθαρτον στεφανον λαβωσιν ημεις δε αφθαρτον ²⁶εγω τοιουν ουτως τρεχω ως ουκ αδηλως ουτως πυκτεω ως ουκ αερα δερων ²⁷αλλ υπωπιαζω μου το σωμα και δουλαγωγω μηπως αλλοις κηρυξας αυτος αδοκιμος γενωμαι

10ου θελω δε υμας αγνοειν αδελφοι οτι οι πατερες ημων παντες υπο την νεφελην ησαν και παντες δια της θαλασσης διηλθον ²και παντες εις τον μωσην εβαπτισαντο εν τη νεφελη και εν τη θαλασση ³και παντες το αυτο βρωμα πνευματικον εφαγον ⁴και παντες το αυτο πομα πνευματικον επιον επινον γαρ εκ πνευματικης ακολουθουσης πετρας η δε πετρα ην ο χριστος ⁵αλλ ουκ εν τοις πλειοσιν αυτων ευδοκησεν ο θεος κατεστρωθησαν γαρ εν τη ερημω ⁶ταυτα δε τυποι ημων εγενηθησαν εις το μη

ειναι ημας επιθυμητας κακων καθως κακεινοι επεθυμησαν ἢ μηδε ειδωλολατραι γινεσθε καθως τινες αυτων ως γεγραπται εκαθισεν ο λαος φαγειν και πιειν και ανεστησαν παιζειν ἢ μηδε πορνευωμεν καθως τινες αυτων επορνευσαν και επεσον εν μια ημερα εικοσιτριεις χιλιαδες ἢ μηδε εκπειραζωμεν τον χριστον καθως και τινες αυτων επειρασαν και υπο των οφρων απωλοντο ἢ μηδε γογγυζετε καθως και τινες αυτων εγογγυσαν και απωλοντο υπο του ολοθρευτου ἢ ταυτα δε παντα τυποι συνεβαινον εκεινοις εγραφη δε προς νουθεσιαν ημων εις ους τα τελη των αιωνων κατηγησεν ἢ ωστε ο δοκων εσταναι βλεπετω μη πεση ἢ πειρασμος υμας ουκ ειληφεν ει μη ανθρωπιнос πιστος δε ο θεος ος ουκ εασει υμας πειρασθηναι υπερ ο δυνασθε αλλα ποιησει συν τω πειρασμω και την εκβασιν του δυνασθαι υμας υπενεγκειν ἢ διοπερ αγαπητοι μου φυγετε απο της ειδωλολατρειας ἢ ως φρονιμοις λεγω κρινατε υμεις ο φημι ἢ το ποτηριον της ευλογιας ο ευλογουμεν ουχι κοινωνια του αιματος του χριστου εστιν τον αρτον ον κλωμεν ουχι κοινωνια του σωματος του χριστου εστιν ἢ οτι εις αρτος εν σωμα οι πολλοι εσμεν οι γαρ παντες εκ του ενος αρτου μετεχομεν ἢ βλεπετε τον ισραηλ κατα σαρκα ουχι οι εσθιοντες τας θυσιας κοινωνοι του θυσιαστηριου εισιν ἢ οτι ουν φημι οτι ειδωλον τι εστιν η οτι ειδωλοθυτον τι εστιν ἢ οτι α θυει τας εθνη δαιμονιοις θυει και ου θεω ου θελω δε υμας κοινωνους των δαιμονιων γινεσθαι ἢ οτι δυνασθε ποτηριον κυριου πινειν και ποτηριον δαιμονιων ου δυνασθε τραπεζης κυριου μετεχειν και τραπεζης δαιμονιων ἢ παραζηλουμεν τον κυριον μη ισχυροτεροι αυτου εσμεν ἢ παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα οικοδομει ἢ μηδεις το εαυτου ζητειτω αλλα το του ετερου εκαστος ἢ παν το εν μακελλω πωλουμενον εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν ἢ του γαρ κυριου η γη και το πληρωμα αυτης ἢ οτι δε τις καλει υμας των απιστων και θελετε πορευεσθαι παν το παρατιθεμενον υμιν εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν ἢ εαν δε τις υμιν ειπη τουτο ειδωλοθυτον εστιν μη εσθιετε δι εκεινον τον μηνυσαντα και την συνειδησιν του γαρ κυριου η γη και το πληρωμα αυτης ἢ οτι συνειδησιν δε λεγω ουχι την εαυτου αλλα την του ετερου ινα τι γαρ η ελευθερια μου κρινεται υπο αλλης συνειδησεως ἢ οτι εγω χαριτι μετεχω τι βλασφημουμαι υπερ ου εγω ευχαριστω ἢ οτι ειτε ουν εσθιετε ειτε πινετε ειτε τι ποιειτε παντα εις δοξαν θεου ποιειτε ἢ απροσκοποι γινεσθε και ιουδαιοις και ελλησιν και τη εκκλησια του θεου ἢ καθως καγω παντα πασιν αρεσκω μη ζητων το εμαυτου συμφερον αλλα το των πολλων ινα σωθωσιν

11μιμηται μου γινεσθε καθως καγω χριστου ἢ επαινω δε υμας αδελφοι οτι παντα μου μεμνησθε και καθως παρεδωκα υμιν τας παραδοσεις κατεχετε ἢ θελω δε υμας ειδεναι οτι παντος ανδρος η κεφαλη ο χριστος εστιν κεφαλη δε γυναικος ο ανηρ κεφαλη δε χριστου ο θεος ἢ πας

ανηρ προσευχομενος η προφητευων κατα κεφαλης εχων καταισχυνει την κεφαλην αυτου ἢ πασα δε γυνη προσευχομενη η προφητευουσα ακατακαλυπτω τη κεφαλη καταισχυνει την κεφαλην εαυτης εν γαρ εστιν και το αυτο τη εξυρημενη ἢ οτι γαρ ου κατακαλυπτεται γυνη και χειρασθω ει δε αισχρον γυναικι το χειρασθαι η ξυρασθαι κατακαλυπτεσθω ἢ ανηρ μεν γαρ ουκ οφειλει κατακαλυπτεσθαι την κεφαλην εικων και δοξα θεου υπαρχων γυνη δε δοξα ανδρος εστιν ἢ οτι γαρ εστιν ανηρ εκ γυναικος αλλα γυνη εξ ανδρος ἢ και γαρ ουκ εκτισθη ανηρ δια την γυναικα αλλα γυνη δια τον ανδρα ἢ οτι δια τουτο οφειλει η γυνη εξουσιαν εχειν επι της κεφαλης δια τους αγγελους ἢ πλην ουτε ανηρ χωρις γυναικος ουτε γυνη χωρις ανδρος εν κυριω ἢ ωσπερ γαρ η γυνη εκ του ανδρος ουτως και ο ανηρ δια της γυναικος τα δε παντα εκ του θεου ἢ εν υμιν αυτοις κρινατε πρεπον εστιν γυναικα ακατακαλυπτων τω θεω προσευχεσθαι ἢ οτι ουδε αυτη η φυσικη διδασκει υμας οτι ανηρ μεν εαν κομα ατιμια αυτω εστιν ἢ οτι γυνη δε εαν κομα δοξα αυτη εστιν οτι η κομη αντι περιβολαιου δεδοται αυτη ἢ οτι δε τις δοκει φιλονεικος ειναι ημεις τοιαυτην συνηθειαν ουκ εχομεν ουδε αι εκκλησιαι του θεου ἢ οτι τουτο δε παραγγελλων ουκ επαινω οτι ουκ εις το κρειττον αλλ εις το ηττον συνερχεσθε ἢ οτι πρωτον μεν γαρ συνερχομενων υμων εν τη εκκλησια ακουω σχισματα εν υμιν υπαρχειν και μερος τι πιστευω ἢ οτι γαρ και αιρεσεις εν υμιν ειναι ινα οι δοκιμοι φανεροι γενωνται εν υμιν ἢ οτι συνερχομενων ουν υμων επι το αυτο ουκ εστιν κυριακον δειπνον φαγειν ἢ οτι εκαστος γαρ το ιδιον δειπνον προλαμβανει εν τω φαγειν και ος μεν πεινα ος δε μεθει ἢ οτι μη γαρ οικιας ουκ εχετε εις το εσθιειν και πινειν η της εκκλησιας του θεου καταφρονειτε και καταισχυνετε τους μη εχοντας τι υμιν ειπω επαινεσω υμας εν τουτω ουκ επαινω ἢ οτι εγω γαρ παρελαβον απο του κυριου ο και παρεδωκα υμιν οτι ο κυριος ιησους εν τη νυκτι η παρεδιδοτο ελαβεν αρτον ἢ και ευχαριστησας εκλασεν και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο μου εστιν το σωμα το υπερ υμων κλωμενον τουτο ποιειτε εις την εμην αναμνησιν ἢ οτι ωσαυτως και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εστιν εν τω εμω αιματι τουτο ποιειτε οσακις αν πινητε εις την εμην αναμνησιν ἢ οτι οσακις γαρ αν εσθιητε τον αρτον τουτον και το ποτηριον τουτο πινητε τον θανατον του κυριου καταγγελλετε αχρις ου αν ελθη ἢ οτι ωστε ος αν εσθιη τον αρτον τουτον η πινη το ποτηριον του κυριου αναξίως ενοχος εσται του σωματος και αιματος του κυριου ἢ οτι δοκιμαζετω δε ανθρωπος εαυτον και ουτως εκ του αρτου εσθιετω και εκ του ποτηριου πινετω ἢ οτι γαρ εσθιων και πινων αναξίως κριμα εαυτω εσθιει και πινει μη διακρινων το σωμα του κυριου ἢ οτι δια τουτο εν υμιν πολλοι ασθενεις και αρρωστοι και κοιμωνται ικανοι ἢ οτι γαρ εαυτους διεκρινομεν ουκ αν εκρινομεθα ἢ οτι κρινομενοι δε υπο κυριου παιδευομεθα ινα μη συν τω κοσμω κατακριθωμεν ἢ οτι ωστε αδελφοι μου συνερχομενοι εις το φαγειν αλληλους εκδεχεσθε ἢ οτι δε τις πεινα εν

οικω εσθιετω ινα μη εις κριμα συνερχησθε τα δε λοιπα ως αν ελθω διαταξομαι

12περι δε των πνευματικων αδελφοι ου θελω υμας αγνοειν ²οιδατε οτι εθνη ητε προς τα ειδωλα τα αφωνα ως αν ηγεσθε απαγομενοι ³διο γνωριζω υμιν οτι ουδεις εν πνευματι θεου λαλων λεγει αναθεμα ιησουν και ουδεις δυναται ειπειν κυριον ιησουν ει μη εν πνευματι αγιω ⁴διαιρεσεις δε χαρισματων εισιν το δε αυτο πνευμα ⁵και διαιρεσεις διακονιων εισιν και ο αυτος κυριος ⁶και διαιρεσεις ενεργηματων εισιν ο δε αυτος εστιν θεος ο ενεργων τα παντα εν πασιν ⁷εκαστω δε διδοται η φανερωσις του πνευματος προς το συμφερον ⁸ω μεν γαρ δια του πνευματος διδοται λογος σοφιας αλλω δε λογος γνωσεως κατα το αυτο πνευμα ⁹ετερω δε πιστις εν τω αυτω πνευματι αλλω δε χαρισματα ιαματων εν τω αυτω πνευματι ¹⁰αλλω δε ενεργηματα δυναμειων αλλω δε προφητεια αλλω δε διακρισεις πνευματων ετερω δε γενη γλωσσων αλλω δε ερμηνεια γλωσσων ¹¹παντα δε ταυτα ενεργει το εν και το αυτο πνευμα διαιρουν ιδια εκαστω καθως βουλεται ¹²καθαπερ γαρ το σωμα εν εστιν και μελη εχει πολλα παντα δε τα μελη του σωματος του ενος πολλα οντα εν εστιν σωμα ουτως και ο χριστος ¹³και γαρ εν ενι πνευματι ημεις παντες εις εν σωμα εβαπτισθημεν ειτε ιουδαιοι ειτε ελληνες ειτε δουλοι ειτε ελευθεροι και παντες εις εν πνευμα εποτισθημεν ¹⁴και γαρ το σωμα ουκ εστιν εν μελος αλλα πολλα ¹⁵εαν ειπη ο πους οτι ουκ ειμι χειρ ουκ ειμι εκ του σωματος ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματος ¹⁶και εαν ειπη το ος οτι ουκ ειμι οφθαλμος ουκ ειμι εκ του σωματος ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματος ¹⁷ει ολον το σωμα οφθαλμος που η ακοη ει ολον ακοη που η οσφρησις ¹⁸νυνη δε ο θεος εθετο τα μελη εν εκαστον αυτων εν τω σωματι καθως ηθελησεν ¹⁹ει δε ην τα παντα εν μελος που το σωμα ²⁰νυνη δε πολλα μεν μελη εν δε σωμα ²¹ου δυναται δε οφθαλμος ειπειν τη χειρι χρειαν σου ουκ εχω η παλιν η κεφαλη τοις ποσιν χρειαν υμων ουκ εχω ²²αλλα πολλω μαλλον τα δοκουντα μελη του σωματος ασθενεστερα υπαρχειν αναγκαια εστιν ²³και α δοκουμεν ατιμωτερα ειναι του σωματος τουτοις τιμην περισσοτεραν περιτιθεμεν και τα ασχημονα ημων ευσχημοσυνην περισσοτεραν εχει ²⁴τα δε ευσχημονα ημων ου χρειαν εχει αλλ ο θεος συνεκερασεν το σωμα τω υστερουντι περισσοτεραν δους τιμην ²⁵ινα μη η σχισμα εν τω σωματι αλλα το αυτο υπερ αλληλων μεριμνωσιν τα μελη ²⁶και ειτε πασχει εν μελος συμπασχει παντα τα μελη ειτε δοξαζεται εν μελος συγχαιρει παντα τα μελη ²⁷υμεις δε εστε σωμα χριστου και μελη εκ μερους ²⁸και ους μεν εθετο ο θεος εν τη εκκλησια πρωτον αποστολους δευτερον προφητας τριτον διδασκαλους επειτα δυναμεις ειτα χαρισματα ιαματων αντιληψεις κυβερνησεις γενη γλωσσων ²⁹μη παντες αποστολοι μη παντες προφηται μη παντες διδασκαλοι μη παντες δυναμεις ³⁰μη παντες χαρισματα εχουσιν ιαματων μη παντες γλωσσαις λαλουσιν

μη παντες διερμηνευουσιν ³¹ζηλουτε δε τα χαρισματα τα κρειττονα και ετι καθ υπερβολην οδον υμιν δεικνυμι

13εαν ταις γλωσσαις των ανθρωπων λαλω και των αγγελων αγαπην δε μη εχω γεγωνα χαλκος ηχων η κυμβαλον αλαλαζον ²και εαν εχω προφητειαν και ειδω τα μυστηρια παντα και πασαν την γνωσιν και εαν εχω πασαν την πιστιν ωστε ορη μεθιστανειν αγαπην δε μη εχω ουθεν ειμι ³και εαν ψωμισω παντα τα υπαρχοντα μου και εαν παραδω το σωμα μου ινα καυθησωμαι αγαπην δε μη εχω ουδεν ωφελουμαι ⁴η αγαπη μακροθυμει χρηστευεται η αγαπη ου ζηλοι η αγαπη ου περπερευεται ου φυσιουται ⁵ουκ ασχημονει ου ζητει τα εαυτης ου παροξυνεται ου λογιζεται το κακον ⁶ου χαιρει επι τη αδικια συγχαιρει δε τη αληθεια ⁷παντα στεγει παντα πιστευει παντα ελπίζει παντα υπομενει ⁸η αγαπη ουδεποτε εκπιπτει ειτε δε προφητεια καταργηθησονται ειτε γλωσσαι παυσονται ειτε γνωσις καταργηθησεται ⁹εκ μερους γαρ γινωσκομεν και εκ μερους προφητευομεν ¹⁰οταν δε ελθη το τελειον τοτε το εκ μερους καταργηθησεται ¹¹οτε ημην νηπιος ως νηπιος ελαλουν ως νηπιος εφρονουν ως νηπιος ελογιζομεν οτε δε γεγωνα ανηρ κατηργηκα τα του νηπιου ¹²βλεπομεν γαρ αρτι δι εσοπτρου εν αιγιματι τοτε δε προσωπον προς προσωπον αρτι γινωσκω εκ μερους τοτε δε επιγνωσομαι καθως και επεγνωσθη ¹³νυνη δε μενει πιστις ελπις αγαπη τα τρια ταυτα μειζων δε τουτων η αγαπη

14διωκετε την αγαπην ζηλουτε δε τα πνευματικα μαλλον δε ινα προφητευητε ²ο γαρ λαλων γλωσση ουκ ανθρωποις λαλει αλλα τω θεω ουδεις γαρ ακουει πνευματι δε λαλει μυστηρια ³ο δε προφητευων ανθρωποις λαλει οικοδομην και παρακλησιν και παραμυθιαν ⁴ο λαλων γλωσση εαυτον οικοδομει ο δε προφητευων εκκλησιαν οικοδομει ⁵θελω δε παντας υμας λαλειν γλωσσαις μαλλον δε ινα προφητευητε μειζων γαρ ο προφητευων η ο λαλων γλωσσαις εκτος ει μη διερμηνευη ινα η εκκλησια οικοδομην λαβη ⁶νυνη δε αδελφοι εαν ελθω προς υμας γλωσσαις λαλων τι υμας ωφελησω εαν μη υμιν λαλησω η εν αποκαλυψει η εν γνωσει η εν προφητεια η εν διδαχη ⁷ομως τα αψυχα φωνην διδοντα ειτε αυλος ειτε κιθαρα εαν διαστολην τοις φθογγις μη δω πως γνωσθησεται το αυλουμενον η το κιθαριζομενον ⁸και γαρ εαν αδηλον φωνην σαλπιγξ δω τις παρασκευασεται εις πολεμον ⁹ουτως και υμεις δια της γλωσσης εαν μη ευσημον λογον δωτε πως γνωσθησεται το λαλουμενον εσεσθε γαρ εις αερα λαλουντες ¹⁰τοσαυτα ει τυχοι γενη φωνων εστιν εν κοσμω και ουδεν αυτων αφωνων ¹¹εαν ουν μη ειδω την δυναμιν της φωνης εσομαι τω λαλουντι βαρβαρος και ο λαλων εν εμοι βαρβαρος ¹²ουτως και υμεις επει ζηλωται εστε πνευματων προς την οικοδομην της εκκλησιας ζητειτε ινα περισσευητε ¹³διοπερ ο λαλων γλωσση προσευχεσθω ινα διερμηνευη ¹⁴εαν γαρ προσευχωμαι γλωσση το πνευμα μου προσευχεται ο δε νους μου ακαρπος

εστιν ¹⁵τι ουν εστιν προσευξομαι τω πνευματι προσευξομαι δε και τω νοι ψαλω τω πνευματι ψαλω δε και τω νοι ¹⁶επει εαν ευλογησης τω πνευματι ο αναπληρων τον τοπον του ιδιωτου πως ερει το αμην επι τη ση ευχαριστια επειδη τι λεγεις ουκ οιδεν ¹⁷συ μεν γαρ καλως ευχαριστεις αλλ ο ετερος ουκ οικοδομειται ¹⁸ευχαριστω τω θεω μου παντων υμων μαλλον γλωσσαις λαλων ¹⁹αλλ εν εκκλησια θελω πεντε λογους δια του νοος μου λαλησαι ινα και αλλους κατηχησω η μυριους λογους εν γλωσση ²⁰αδελφοι μη παιδια γινεσθε ταις φρεσιν αλλα τη κακια νηπιαζετε ταις δε φρεσιν τελειοι γινεσθε ²¹εν τω νομω γεγραπται οτι εν ετερογλωσσοις και εν χειλεσιν ετεροις λαλησω τω λαω τουτω και ουδ ουτως εισακουσονται μου λεγει κυριος ²²ωστε αι γλωσσαι εις σημειον εισιν ου τοις πιστευουσιν αλλα τοις απιστοις η δε προφητεια ου τοις απιστοις αλλα τοις πιστευουσιν ²³εαν ουν συνελθη η εκκλησια ολη επι το αυτο και παντες γλωσσαι λαλωσιν εισελθωσιν δε ιδιωται η απιστοι ουκ ερουσιν οτι μαινεσθε ²⁴εαν δε παντες προφητευωσιν εισελθη δε τις απιστος η ιδιωτης ελεγχεται υπο παντων ανακρινεται υπο παντων ²⁵και ουτως τα κρυπτα της καρδιας αυτου φανερα γινεται και ουτως πεσων επι προσωπον προσκυνησει τω θεω απαγγελων οτι ο θεος οντως εν υμιν εστιν ²⁶τι ουν εστιν αδελφοι οταν συνερχησθε εκαστος υμων ψαλλον εχει διδαχην εχει γλωσσαν εχει αποκαλυψιν εχει ερμηνειαν εχει παντα προς οικοδομην γενεσθω ²⁷ειτε γλωσση τις λαλει κατα δυο η το πλειστον τρεις και ανα μερος και εις διερμηνευετω ²⁸εαν δε μη η διερμηνευτης σιγατω εν εκκλησια εαυτω δε λαλειτω και τω θεω ²⁹προφηται δε δυο η τρεις λαλειτωσαν και οι αλλοι διακρινετωσαν ³⁰εαν δε αλλω αποκαλυφθη καθημενω ο πρωτος σιγατω ³¹δυνασθε γαρ καθ ενα παντες προφητευειν ινα παντες μανθανωσιν και παντες παρακαλωνται ³²και πνευματα προφητων προφηταις υποτασσεται ³³ου γαρ εστιν ακαταστασιας ο θεος αλλ ειρηνης ως εν πασαις ταις εκκλησιαις των αγιων ³⁴αι γυναικες υμων εν ταις εκκλησιαις σιγατωσαν ου γαρ επιτετραπται αυταις λαλειν αλλ υποτασσεσθαι καθως και ο νομος λεγει ³⁵ει δε τι μαθειν θελουσιν εν οικω τους ιδιους ανδρας επερωτατωσαν αισχρον γαρ εστιν γυναιξιν εν εκκλησια λαλειν ³⁶η αφ υμων ο λογος του θεου εξηλθεν η εις υμας μονους κατηντησεν ³⁷ει τις δοκει προφητης ειναι η πνευματικος επιγνωσκετω α γραφω υμιν οτι του κυριου εισιν εντολαι ³⁸ει δε τις αγνοει αγνοειτω ³⁹ωστε αδελφοι ζηλουτε το προφητευειν και το λαλειν γλωσσαις μη κωλυετε ⁴⁰παντα ευσημονως και κατα ταξιν γινεσθω

15γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον ο ευηγγελισαμην υμιν ο και παρελαβετε εν ω και εστηκατε ²δι ου και σωζεσθε τινι λογω ευηγγελισαμην υμιν ει κατεχετε εκτος ει μη εικη επιστευσατε ³παρεδωκα γαρ υμιν εν πρωτοις ο και παρελαβον οτι χριστος απεθανεν υπερ των αμαρτιων ημων κατα τας γραφας ⁴και οτι εταφη και οτι εγηγερται τη τριτη ημερα κατα τας γραφας ⁵και οτι

ωφθη κηφα ειτα τοις δωδεκα ⁶επειτα ωφθη επανω πεντακοσιοις αδελφοις εφραπαξ εξ ων οι πλειους μενουσιν εως αρτι τινες δε και εκοιμηθησαν ⁷επειτα ωφθη ιακωβω ειτα τοις αποστολοις πασιν ⁸εσχατον δε παντων ωσπερ ει τω εκτρωματι ωφθη καμοι ⁹εγω γαρ ειμι ο ελαχιστος των αποστολων ος ουκ ειμι ικανος καλεισθαι αποστολος διοτι εδιωξα την εκκλησιαν του θεου ¹⁰χαριτι δε θεου ειμι ο ειμι και η χαρις αυτου η εις εμε ου κενη εγενηθη αλλα περισσοτερον αυτων παντων εκοπιασα ουκ εγω δε αλλ η χαρις του θεου η συν εμοι ¹¹ειτε ουν εγω ειτε εκεινοι ουτως κηρυσσομεν και ουτως επιστευσατε ¹²ει δε χριστος κηρυσσεται οτι εκ νεκρων εγηγερται πως λεγουσιν τινες εν υμιν οτι αναστασις νεκρων ουκ εστιν ¹³ει δε αναστασις νεκρων ουκ εστιν ουδε χριστος εγηγερται ¹⁴ει δε χριστος ουκ εγηγερται κενον αρα το κηρυγμα ημων κενη δε και η πιστις υμων ¹⁵ευρισκομεθα δε και ψευδομαρτυρες του θεου οτι εμαρτυρησαμεν κατα του θεου οτι ηγειρεν τον χριστον ον ουκ ηγειρεν ειπερ αρα νεκροι ουκ εγειρονται ¹⁶ει γαρ νεκροι ουκ εγειρονται ουδε χριστος εγηγερται ¹⁷ει δε χριστος ουκ εγηγερται ματαια η πιστις υμων ετι εστε εν ταις αμαρτιαις υμων ¹⁸αρα και οι κοιμηθεντες εν χριστω απωλοντο ¹⁹ει εν τη ζωη ταυτη ηλιπικοτες εσμεν εν χριστω μονον ελεεινότεροι παντων ανθρωπων εσμεν ²⁰νυνι δε χριστος εγηγερται εκ νεκρων απαρχη των κεκοιμημενων εγενετο ²¹επειδη γαρ δι ανθρωπου ο θανατος και δι ανθρωπου αναστασις νεκρων ²²ωσπερ γαρ εν τω αδαμ παντες αποθνησκουσιν ουτως και εν τω χριστω παντες ζωοποιηθησονται ²³εκαστος δε εν τω ιδιω ταγματι απαρχη χριστος επειτα οι χριστου εν τη παρουσια αυτου ²⁴ειτα το τελος οταν παραδω την βασιλειαν τω θεω και πατρι οταν καταργηση πασαν αρχην και πασαν εξουσιαν και δυναμιν ²⁵δει γαρ αυτον βασιλευειν αχρις ου αν θη παντας τους εχθρους υπο τους ποδας αυτου ²⁶εσχατος εχθρος καταργειται ο θανατος ²⁷παντα γαρ υπεταξεν υπο τους ποδας αυτου οταν δε ειπη οτι παντα υποτακται δηλον οτι εκτος του υποταξαντος αυτω τα παντα ²⁸οταν δε υποταγη αυτω τα παντα τοτε και αυτος ο υιος υποταγησεται τω υποταξαντι αυτω τα παντα ινα η ο θεος τα παντα εν πασιν ²⁹επει τι ποιησουσιν οι βαπτιζομενοι υπερ των νεκρων ει ολωσ νεκροι ουκ εγειρονται τι και βαπτιζονται υπερ των νεκρων ³⁰τι και ημεις κινδυνευομεν πασαν ωραν ³¹καθ ημεραν αποθνησκω νη την ημετεραν καυχησιν ην εχω εν χριστω ιησου τω κυριω ημων ³²ει κατα ανθρωπον εθηριομαχησα εν εφεσω τι μοι το οφελος ει νεκροι ουκ εγειρονται φαγωμεν και πιωμεν αυριον γαρ αποθνησκομεν ³³μη πλανασθε φθειρουσιν ηθη χρηση ομιλιαι κακαι ³⁴εκηψατε δικαιως και μη αμαρτανετε αγνωσιαν γαρ θεου τινες εχουσιν προς εντροπην υμιν λεγω ³⁵αλλ ερει τις πως εγειρονται οι νεκροι ποιω δε σωματι ερχονται ³⁶αφρον συ ο σπειρεις ου ζωοποιειται εαν μη αποθανη ³⁷και ο σπειρεις ου το σωμα το γενησομενον σπειρεις αλλα γυμνον κοκκον ει τυχοι σιτου η τινος των λοιπων ³⁸ο δε θεος αυτω διδωσιν σωμα καθως ηθελησεν και

εκαστω των σπερματων το ιδιον σωμα ³⁹ου πασα σαρξ η αυτη σαρξ αλλα αλλη μεν σαρξ ανθρωπων αλλη δε σαρξ κτηνων αλλη δε ιχθυων αλλη δε πτηνων ⁴⁰και σωματα επουρανια και σωματα επιγεια αλλ ετερα μεν η των επουρανιων δοξα ετερα δε η των επιγειων ⁴¹αλλη δοξα ηλιου και αλλη δοξα σεληνης και αλλη δοξα αστερων αστηρ γαρ αστερος διαφερεει εν δοξη ⁴²ουτως και η αναστασις των νεκρων σπειρεται εν φθορα εγειρεται εν αφθαρσια ⁴³σπειρεται εν ατιμια εγειρεται εν δοξη σπειρεται εν ασθeneia εγειρεται εν δυναμει ⁴⁴σπειρεται σωμα ψυχικον εγειρεται σωμα πνευματικον εστιν σωμα ψυχικον και εστιν σωμα πνευματικον ⁴⁵ουτως και γεγραπται εγενετο ο πρωτος ανθρωπος αδαμ εις ψυχην ζωσαν ο εσχατος αδαμ εις πνευμα ζωοποιουν ⁴⁶αλλ ου πρωτον το πνευματικον αλλα το ψυχικον επειτα το πνευματικον ⁴⁷ο πρωτος ανθρωπος εκ γης χοικος ο δευτερος ανθρωπος ο κυριος εξ ουρανου ⁴⁸οιος ο χοικος τοιουτοι και οι χοικοι και οιος ο επουρανιος τοιουτοι και οι επουρανιοι ⁴⁹και καθως φορεσαμεν την εικονα του χοικου φορεσομεν και την εικονα του επουρανιου ⁵⁰τουτο δε φημι αδελφοι οτι σαρξ και αιμα βασιλειαν θεου κληρονομησαι ου δυνανται ουδε η φθορα την αφθαρσιαν κληρονομει ⁵¹ιδου μυστηριον υμιν λεγω παντες μεν ου κοιμηθησομεθα παντες δε αλλαγησομεθα ⁵²εν ατομω εν ριπη οφθαλμου εν τη εσχατη σαλπιγγι σαλπισει γαρ και οι νεκροι εγερθησονται αφθαρτοι και ημεις αλλαγησομεθα ⁵³δει γαρ το φθαρτον τουτο ενδυσασθαι αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσασθαι αθανασιαν ⁵⁴οταν δε το φθαρτον τουτο ενδυσηται αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσηται αθανασιαν τοτε γενησεται ο λογος ο γεγραμμενος κατεποθη ο θανατος εις νικος ⁵⁵που σου θανατε το κεντρον που σου αδη το νικος ⁵⁶το δε κεντρον του θανατου η αμαρτια η δε δυναμις της αμαρτιας ο νομος ⁵⁷τω δε θεω χαρις τω διδοντι ημιν το νικος δια του κυριου ημων ιησου χριστου ⁵⁸ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εδραιοι γινεσθε αμετακινητοι περισσευοντες εν τω εργω του κυριου παντοτε ειδοτες οτι ο κοπος υμων ουκ εστιν κενος εν κυριω

16περι δε της λογιας της εις τους αγιους ωσπερ διεταξαται εκκλησιας της γαλατιας ουτως και υμεις ποιησατε ²κατα μιαν σαββατων εκαστος υμων παρ εαυτω τιθετω θησαυριζων ο τι αν ευοδωται ινα μη οταν ελθω τοτε λογιαι γινωνται ³οταν δε παραγενωμαι ους εαν δοκιμασητε δι επιστολων τουτους πεμφω απενεργειν την χαριν υμων εις ιερουσαλημ ⁴εαν δε η αξιον του καμε πορευεσθαι συν εμοι πορευσονται ⁵ελευσομαι δε προς υμας οταν μακεδονιαν διελθω μακεδονιαν γαρ διερχομαι ⁶προς υμας δε τυχον παραμενω η και παραχειμασω ινα υμεις με προπεμφητε ου εαν πορευωμαι ⁷ου θελω γαρ υμας αρτι εν παροδω ιδειν ελπίζω δε χρονον τινα επιμειναι προς υμας εαν ο κυριος επιτρεπη ⁸επιμενω δε εν εφεσω εως της πεντηχοστης ⁹θυρα γαρ μοι ανεωγεν μεγαλη και ενεργης και αντικειμενοι πολλοι ¹⁰εαν δε

ελθη τιμοθεος βλεπετε ινα αφοβως γενηται προς υμας το γαρ εργον κυριου εργαζεται ως και εγω ¹¹μη τις ουν αυτον εξουθενηση προπεμφατε δε αυτον εν ειρηνη ινα ελθη προς με εκδεχομαι γαρ αυτον μετα των αδελφων ¹²περι δε απολλω του αδελφου πολλα παρεκαλεσα αυτον ινα ελθη προς υμας μετα των αδελφων και παντως ουκ ην θελημα ινα νυν ελθη ελευσεται δε οταν ευκαιρηση ¹³γρηγορειτε στηκετε εν τη πιστει ανδριζεσθε κραταιουσθε ¹⁴παντα υμων εν αγαπη γινεσθω ¹⁵παρακαλω δε υμας αδελφοι οιδατε την οικιαν στεφανα οτι εστιν απαρχη της αχαιας και εις διακονιαν τοις αγιοις εταξαν εαυτους ¹⁶ινα και υμεις υποτασσησθε τοις τοιουτοις και παντι τω συνεργουντι και κοπιωντι ¹⁷χαιρω δε επι τη παρουσια στεφανα και φουρτουνατου και αχαικου οτι το υμων υστερημα ουτοι ανεπληρωσαν ¹⁸ανεπαυσαν γαρ το εμον πνευμα και το υμων επιγινωσκετε ουν τους τοιουτους ¹⁹ασπαζονται υμας αι εκκλησιας της ασιας ασπαζονται υμας εν κυριω πολλα ακυλας και πρισκιλλα συν τη κατ οικον αυτων εκκλησια ²⁰ασπαζονται υμας οι αδελφοι παντες ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω ²¹ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου ²²ει τις ου φιλει τον κυριον ιησουν χριστον ητω αναθεμα μαραν αθα ²³η χαρις του κυριου ιησου χριστου μεθ υμων ²⁴η αγαπη μου μετα παντων υμων εν χριστω ιησου αμην [προς κορινθιους πρωτη εγγραφη απο φιλιππων δια στεφανα και φουρτουνατου και αχαικου και τιμοθεου]

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄

1 Παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω συν τοις αγιοις πασιν τοις ουσιν εν ολη τη αχαια ²χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ των οικτιρμων και θεος πασης παρακλησεως ⁴ο παρακαλων ημας επι παση τη θλιψει ημων εις το δυνασθαι ημας παρακαλειν τους εν παση θλιψει δια της παρακλησεως ης παρακαλουμεθα αυτοι υπο του θεου ⁵οτι καθως περισσευει τα παθηματα του χριστου εις ημας ουτως δια χριστου περισσευει και η παρακλησις ημων ⁶ειτε δε θλιβομεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας της ενεργουμενης εν υπομονη των αυτων παθηματων ων και ημεις πασχομεν ειτε παρακαλουμεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας και η ελπις ημων βεβαια υπερ υμων ⁷ειδοτες οτι ωσπερ κοινωνοι εστε των παθηματων ουτως και της παρακλησεως ⁸ου γαρ θελομεν ημας αγνοειν αδελφοι υπερ της θλιψεως ημων της γενομενης ημιν εν τη ασια οτι καθ υπερβολην εβαρηθημεν υπερ δυναμιν ωστε εξαπορηθηναι ημας και του ζην ⁹αλλα αυτοι εν εαυτοις το αποκριμα του θανατου εσχηκαμεν ινα μη πεποιθοτες ωμεν εφ εαυτοις αλλ επι τω θεω τω εγειροντι τους νεκρους ¹⁰ος εκ τηλικουτου θανατου ερρυσατο ημας και ρυεται εις ον ηλπικαμεν οτι και ετι ρυσεται ¹¹συνυπουργουντων και υμων υπερ ημων τη δεησει ινα εκ πολλων προσωπων το εις ημας χαρισμα δια πολλων ευχαριστηθη υπερ ημων ¹²η γαρ καυχησις ημων αυτη εστιν το μαρτυριον της συνειδησεως ημων οτι εν απλοτητι και ειλικρινεια θεου ουκ εν σοφια σαρκικη αλλ εν χαριτι θεου ανεστραφημεν εν τω κοσμω περισσοτερωσ δε προς υμας ¹³ου γαρ αλλα γραφομεν υμιν αλλ η α αναγιγνωσκετε η και επιγιγνωσκετε ελπίζω δε οτι και εως τελους επιγνωσεσθε ¹⁴καθως και επεγνωτε ημας απο μερους οτι καυχημα υμων εσμεν καθαπερ και υμεις ημων εν τη ημερα του κυριου ιησου ¹⁵και ταυτη τη πεποιθησει εβουλομην προς υμας ελθειν προτερον ινα δευτερην χαριν εχητε ¹⁶και δι υμων διελθειν εις μακεδονιαν και παλιν απο μακεδονιας ελθειν προς υμας και υφ υμων προπεμφθηναι εις την ιουδαιαν ¹⁷τουτο ουν βουλευομενος μη τι αρα τη ελαφρια εχρησαμην η α βουλευομαι κατα σαρκα βουλευομαι ινα η παρ εμοι το ναι ναι και το ου ου ¹⁸πιστος

δε ο θεος οτι ο λογος ημων ο προς υμας ουκ εγενετο ναι και ου ¹⁹ο γαρ του θεου υιος ιησους χριστος ο εν υμιν δι ημων κηρυχθεις δι εμου και σιλουανου και τιμοθεου ουκ εγενετο ναι και ου αλλα ναι εν αυτω γεγονεν ²⁰οσαι γαρ επαγγελια θεου εν αυτω το ναι και εν αυτω το αμην τω θεω προς δοξαν δι ημων ²¹ο δε βεβαιων ημας συν υμιν εις χριστον και χριστας ημας θεος ²²ο και σφραγισαμενος ημας και δους τον αρραβωνα του πνευματος εν ταις καρδιαις ημων ²³εγω δε μαρτυρα τον θεον επικαλουμαι επι την εμην ψυχην οτι φειδομενος υμων ουκετι ηλθον εις κορινθον ²⁴ουχ οτι κυριευομεν υμων της πιστεως αλλα συνεργοι εσμεν της χαρας υμων τη γαρ πιστει εστηκατε

2 Εκρινα δε εμαυτω τουτο το μη παλιν ελθειν εν λυπη προς υμας ²ει γαρ εγω λυπω υμας και τις εστιν ο ευφραινων με ει μη ο λυπουμενος εξ εμου ³και εγραψα υμιν τουτο αυτο ινα μη ελθων λυπην εχω αφ ων εδει με χαιρειν πεποιθως επι παντας υμας οτι η εμη χαρα παντων υμων εστιν ⁴εκ γαρ πολλης θλιψεως και συνοχης καρδιας εγραψα υμιν δια πολλων δακρυων ουχ ινα λυπηθητε αλλα την αγαπην ινα γνωτε ην εχω περισσοτερωσ εις υμας ⁵ει δε τις λελυπηκεν ουκ εμε λελυπηκεν αλλ απο μερους ινα μη επιβαρω παντας υμας ⁶ικανον τω τοιουτω η επιτιμια αυτη η υπο των πλειωνων ⁷ωστε τουναντιον μαλλον υμας χαρισασθαι και παρακαλεσαι μηπως τη περισσοτερα λυπη καταποθη ο τοιουτος ⁸διο παρακαλω υμας κυρωσαι εις αυτον αγαπην ⁹εις τουτο γαρ και εγραψα ινα γνω την δοκιμην υμων ει εις παντα υπηκοοι εστε ¹⁰ω δε τι χαριζεσθε και εγω και γαρ εγω ει τι κεχαρισμαι ω κεχαρισμαι δι υμας εν προσωπω χριστου ¹¹ινα μη πλεονεκτηθωμεν υπο του σατανα ου γαρ αυτου τα νοηματα αγνοουμεν ¹²ελθων δε εις την τρωαδα εις το ευαγγελιον του χριστου και θυρας μοι ανεωγμενης εν κυριω ¹³ουκ εσχηγα ανεσιν τω πνευματι μου τω μη ευρειν με τιτον τον αδελφον μου αλλα αποταξαμενος αυτοις εξηλθον εις μακεδονιαν ¹⁴τω δε θεω χαρις τω παντοτε θριαμβευοντι ημας εν τω χριστω και την οσμη της γνωσεως αυτου φανερουντι δι ημων εν παντι τοπω ¹⁵οτι χριστου ευωδια εσμεν τω θεω εν τοις σωζομενοις και εν τοις απολλυμενοις ¹⁶οις μεν οσμη θανατου εις θανατον οις δε οσμη ζωης εις ζωην και προς ταυτα τις ικανος ¹⁷ου γαρ εσμεν ως οι πολλοι κατηλευοντες τον λογον του θεου αλλ ως εξ ειλικρινειας αλλ ως εκ θεου

κατενώπιον του θεου εν χριστω λαλούμεν

3αρχομεθα παλιν εαυτους συνιστανειν ει μη χρηζομεν ως τινες συστατικων επιστολων προς υμας η εξ υμων συστατικων ²η επιστολη ημων υμεις εστε εγγεγραμμενη εν ταις καρδιαις ημων γινωσκομενη και αναγινωσκομενη υπο παντων ανθρωπων ³φανερουμενοι οτι εστε επιστολη χριστου διακονηθεισα υφ ημων εγγεγραμμενη ου μελανι αλλα πνευματι θεου ζωντος ουκ εν πλαξιν λιθιναις αλλ εν πλαξιν καρδιας σαρκιναις ⁴πεποιθησιν δε τοιαυτην εχομεν δια του χριστου προς τον θεον ⁵ουχ οτι ικανοι εσμεν αφ εαυτων λογισασθαι τι ως εξ εαυτων αλλ η ικανοτης ημων εκ του θεου ⁶ος και ικανωσεν ημας διακονους καινης διαθηκης ου γραμματος αλλα πνευματος το γαρ γραμμα αποκτεινει το δε πνευμα ζωοποιει ⁷ει δε η διακονια του θανατου εν γραμμασιν εντετυπωμενη εν λιθοις εγενηθη εν δοξη ωστε μη δυνασθαι ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το προσωπον μωσεως δια την δοξαν του προσωπου αυτου την καταργουμενην ⁸πως ουχι μαλλον η διακονια του πνευματος εσται εν δοξη ⁹ει γαρ η διακονια της κατακρισεως δοξα πολλω μαλλον περισσειει η διακονια της δικαιοσυνης εν δοξη ¹⁰και γαρ ουδε δεδοξασται το δεδοξασμενον εν τουτω τω μερει ενεκεν της υπερβαλλουσης δοξης ¹¹ει γαρ το καταργουμενον δια δοξης πολλω μαλλον το μενον εν δοξη ¹²εχοντες ουν τοιαυτην ελπιδα πολλη παρηρησια χρωμεθα ¹³και ου καταπερ μωσης ετιθει καλυμμα επι το προσωπον εαυτου προς το μη ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το τελος του καταργουμενου ¹⁴αλλ επωρωθη τα νοηματα αυτων αχρι γαρ της σημερον το αυτο καλυμμα επι τη αναγνωσει της παλαιας διαθηκης μενει μη ανακαλυπτομενον ο τι εν χριστω καταργειται ¹⁵αλλ εως σημερον ηνικα αναγνωσεται μωσης καλυμμα επι την καρδιαν αυτων κειται ¹⁶ηνικα δ αν επιστρεψη προς κυριον περιαιρειται το καλυμμα ¹⁷ο δε κυριος το πνευμα εστιν ου δε το πνευμα κυριου εκει ελευθερια ¹⁸ημεις δε παντες ανακεκαλυμενω προσωπω την δοξαν κυριου κατοπτριζομενοι την αυτην εικονα μεταμορφουμεθα απο δοξης εις δοξαν καταπερ απο κυριου πνευματος

4δια τουτο εχοντες την διακονιαν ταυτην καθως ηλεθημεν ουκ εκκακουμεν ²αλλ απειπαμεθα τα κρυπτα της αισχυνης μη περιπατοντες εν πανουργια μηδε δολουντες τον λογον του θεου αλλα τη φανερωσει της αληθειας συνιστωντες εαυτους προς πασαν συνειδησιν ανθρωπων ενωπιον του θεου ³ει δε και εστιν κεκαλυμμενον το ευαγγελιον ημων εν τοις απολλυμενοις εστιν κεκαλυμμενον ⁴εν οις ο θεος του αιωνος τουτου ετυφλωσεν τα νοηματα των απιστων εις το μη αυγασαι αυτοις τον φωτισμον του ευαγγελιου της δοξης του χριστου ος εστιν εικων του θεου ⁵ου γαρ εαυτους κηρυσσομεν αλλα χριστον ιησουν κυριον εαυτους δε δουλους υμων δια ιησουν ⁶οτι ο θεος ο ειπων εκ σκοτους φως λαμψαι ος ελαμψεν εν ταις καρδιαις ημων προς φωτισμον της

γνωσεως της δοξης του θεου εν προσωπω ιησου χριστου ⁷εχομεν δε τον θησαυρον τουτον εν οστρακινοις σκευεσιν ινα η υπερβολη της δυναμεως η του θεου και μη εξ ημων ⁸εν παντι θλιβομενοι αλλ ου στενοχωρουμενοι απορουμενοι αλλ ουκ εξαπορουμενοι ⁹διωκομενοι αλλ ουκ εγκαταλειπομενοι καταβαλλομενοι αλλ ουκ απολυμενοι ¹⁰παντοτε την νεκρωσιν του κυριου ιησου εν τω σωματι περιφεροντες ινα και η ζωη του ιησου εν τω σωματι ημων φανερωθη ¹¹αι γαρ ημεις οι ζωντες εις θανατον παραδιδομεθα δια ιησουν ινα και η ζωη του ιησου φανερωθη εν τη θνητη σαρκι ημων ¹²ωστε ο μεν θανατος εν ημιν ενεργειται η δε ζωη εν υμιν ¹³εχοντες δε το αυτο πνευμα της πιστεως κατα το γεγραμμενον πιστευσα διο ελαλησα και ημεις πιστευομεν διο και λαλούμεν ¹⁴ειδοτες οτι ο εγειρας τον κυριον ιησουν και ημας δια ιησου εγειρει και παραστησει συν υμιν ¹⁵τα γαρ παντα δι υμας ινα η χαρις πλεονασασα δια των πλειων την ευχαριστιαν περισσειουσι εις την δοξαν του θεου ¹⁶διο ουκ εκκακουμεν αλλ ει και ο εξω ημων ανθρωπος διαφθειρεται αλλ ο εσωθεν ανακαινιουται ημερα και ημερα ¹⁷το γαρ παραυτικα ελαφρον της θλιψεως ημων καθ υπερβολην εις υπερβολην αιωνιον βαρος δοξης κατεργαζεται ημιν ¹⁸μη σκοπουντων ημων τα βλεπομενα αλλα τα μη βλεπομενα τα γαρ βλεπομενα προσκαιρα τα δε μη βλεπομενα αιωνια

5οιδαμεν γαρ οτι εαν η επιγειος ημων οικια του σκηνους καταλυθη οικοδομη εν θεου εχομεν οικιαν αχειροποιητον αιωνιον εν τοις ουρανοις ²και γαρ εν τουτω στεναζομεν το οικητηριον ημων το εξ ουρανου επενδυσασθαι επιποθουντες ³ειγε και ενδυσασμενοι ου γυμνοι ευρεθησομεθα ⁴και γαρ οι οντες εν τω σκηνη στεναζομεν βαρουμενοι επειδη ου θελομεν εκδυσασθαι αλλ επενδυσασθαι ινα καταποθη το θνητον υπο της ζωης ⁵ο δε κατεργασαμενος ημας εις αυτο τουτο θεος ο και δους ημιν τον αρραβωνα του πνευματος ⁶θαρρουντες ουν παντοτε και ειδοτες οτι ενδημουντες εν τω σωματι εκδημουμεν απο του κυριου ⁷δια πιστεως γαρ περιπατουμεν ου δια ειδους ⁸θαρρουμεν δε και ευδοκουμεν μαλλον εκδημησαι εκ του σωματος και ενδημησαι προς τον κυριον ⁹διο και φιλοτιμουμεθα ειτε ενδημουντες ειτε εκδημουντες ευαρεστοι αυτω ειναι ¹⁰τους γαρ παντας ημας φανερωθηναι δε εμπροσθεν του βηματος του χριστου ινα κομισηται εκαστος τα δια του σωματος προς α επραξεν ειτε αγαθον ειτε κακον ¹¹ειδοτες ουν τον φοβον του κυριου ανθρωπους πειθομεν θεω δε πεφανερωμεθα ελπιζω δε και εν ταις συνειδησεσιν υμων πεφανερωσθαι ¹²ου γαρ παλιν εαυτους συνιστανομεν υμιν αλλα αφορμην διδοντες υμιν καυχηματος υπερ ημων ινα εχητε προς τους εν προσωπω καυχωμενους και ου καρδια ¹³ειτε γαρ εξεστημεν θεω ειτε σωφρονουμεν υμιν ¹⁴η γαρ αγαπη του χριστου συνεχει ημας κριναντας τουτο οτι ει εις υπερ παντων απεθανεν αρα οι παντες απεθανον ¹⁵και υπερ παντων απεθανεν ινα οι ζωντες μηκει εαυτοις ζωσιν

ἀλλὰ τὼ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθάνοντι καὶ ἐγερθέντι ¹⁶ ὥστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδὲνα οἰδαμεν κατὰ σὰρκα εἰ δὲ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σὰρκα χριστὸν ἀλλὰ νῦν οὐκετι γινώσκομεν ¹⁷ ὥστε εἰ τις ἐν χριστῷ καινὴ κτίσις τὰ ἀρχαῖα παρήλθεν ἰδοὺ γέγονεν καινὰ τὰ πάντα ¹⁸ τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ ἰησοῦ χριστοῦ καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς ¹⁹ ὡς ὅτι θεὸς ἦν ἐν χριστῷ κόσμον καταλλάσων ἑαυτῷ μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν καὶ θεμενός ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς ²⁰ ὑπὲρ χριστοῦ οὖν πρεσβευόμενος ὡς τοῦ θεοῦ παρακαλούντος δι' ἡμῶν δεόμεθα ὑπὲρ χριστοῦ καταλλαγῆτε τῷ θεῷ ²¹ τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν ἵνα ἡμεῖς γινώμεθα δικαιοσύνην θεοῦ ἐν αὐτῷ

6 Συνεργούντες δὲ καὶ παρακαλούμεν μὴ εἰς κενὴν τὴν χάριν τοῦ θεοῦ δεξασθαι ὑμᾶς ² λέγει γὰρ καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσα σοὺ καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησα σοὶ ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπροσδεκτός ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας ³ μὴδεμίαν ἐν μὴδενὶ δίδοντες προσκοπὴν ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία ⁴ ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς θεοῦ διακονοὶ ἐν ὑπομονῇ πολλῇ ἐν θλιψέσιν ἐν ἀναγκαῖς ἐν στενοχωρίαῖς ⁵ ἐν πληγαῖς ἐν φυλακαῖς ἐν ἀκαταστασίαις ἐν κόποις ἐν ἀγρυπνίαῖς ἐν νηστείαῖς ⁶ ἐν ἀγνωστῇ ἐν γνῶσει ἐν μακροθυμίᾳ ἐν χρηστότητι ἐν πνευματικῷ ἀγῶνι ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκριτῷ ⁷ ἐν λόγῳ ἀληθείας ἐν δυναμείᾳ θεοῦ διὰ τῶν ὀπλῶν τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ⁸ διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας διὰ δυσφημίας καὶ ευφημίας ὡς πλανοὶ καὶ ἀληθεῖς ⁹ ὡς ἀγνοούμενοι καὶ ἐπιγινώσκόμενοι ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι ¹⁰ ὡς λυπούμενοι αἰεὶ δὲ χαίροντες ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτιζόντες ὡς μὴδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατεχόντες ¹¹ τὸ στόμα ἡμῶν ἀνεῳγὲν πρὸς ὑμᾶς κορινθιοὶ ἡ καρδία ἡμῶν πεπλατυνταὶ ¹² οὗ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν ¹³ τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν ὡς τεκνοὶς λέγω πλατυνθήτε καὶ ὑμεῖς ¹⁴ μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγούντες ἀπιστοῖς τις γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνης καὶ ἀνομίας τις δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκοτὸς ¹⁵ τις δὲ συμφωνησὶς χριστῷ πρὸς βελιάρ ἢ τις μερὶς πίστῳ μετὰ ἀπιστοῦ ¹⁶ τις δὲ συγκαταθεσίς νᾶω θεοῦ μετὰ εἰδῶλων ὑμεῖς γὰρ νᾶος θεοῦ ἐστε ζῶντος καθὼς εἶπεν ὁ θεὸς ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω καὶ ἐσομαι αὐτῶν θεὸς καὶ αὐτοὶ ἐσονται μοι λαός ¹⁷ διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορισθήτε λέγει κύριος καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἀπτεσθε κατὰ εἰσδεξομαι ὑμᾶς ¹⁸ καὶ ἐσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα καὶ ὑμεῖς ἐσεσθε μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας λέγει κύριος παντοκράτωρ

7 ταυτὰς οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας ἀγαπητοὶ καθαρῶς ἑαυτοὺς ἀπὸ παντός μολύσμου σαρκὸς καὶ πνεύματος ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ θεοῦ ² χωρησάμενοι ἡμᾶς οὐδὲνα ἠδίκησαμεν οὐδὲνα ἐφθείραμεν οὐδὲνα ἐπλε-

ῳτε ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστε εἰς τὸ συναποθάνειν καὶ συζῆν ⁴ πολλὴ μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς πολλὴ μοι καυχῆσις ὑπὲρ ὑμῶν πεπληρωμαὶ τῆ παρακλήσει ὑπερπερισσεύομαι τῆ χάρις ἐπὶ πάσῃ τῇ θλιψίᾳ ἡμῶν ⁵ καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς μακεδονίαν οὐδεμίαν ἐσχῆκεν ἀνεσίην ἡ σαρεξ ἡμῶν ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἐξώθεν μάχαι ἐσώθεν φόβοι ⁶ ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐν τῇ παρουσίᾳ τιτοῦ ⁷ οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἡ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιποθήσιν τὸν ὑμῶν ὄδυρμον τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ ὥστε με μάλλον χαρῆσαι ⁸ ὅτι εἰ καὶ ἐλυπήσα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ οὐ μεταμέλομαι εἰ καὶ μετεμελομένη βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη εἰ καὶ πρὸς ὦραν ἐλυπήσεν ὑμᾶς ⁹ νῦν χαίρω οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετανόian ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ θεὸν ἵνα ἐν μὴδενὶ ζῆμιώθητε ἐξ ἡμῶν ¹⁰ ἡ γὰρ κατὰ θεὸν λυπη μετανόian εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον κατεργάζεται ἡ δὲ τοῦ κόσμου λυπη θάνατον κατεργάζεται ¹¹ ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο κατὰ θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς ποσὴν κατεργάσατο ὑμῖν σπουδὴν ἀλλὰ ἀπολογίαν ἀλλὰ ἀγανακτήσιν ἀλλὰ φόβον ἀλλὰ ἐπιποθήσιν ἀλλὰ ζῆλον ἀλλ' ἐκδικήσιν ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ἀγνοῦς εἶναι ἐν τῷ πραγματικῷ ¹² ἀρα εἰ καὶ ἐγράψα ὑμῖν οὐχ εἰνεκεν τοῦ ἀδικησαντος οὐδὲ εἰνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος ἀλλ' εἰνεκεν τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ¹³ διὰ τοῦτο παρακεκλημέθα ἐπὶ τῇ παρακλήσει ὑμῶν περισσοτέρως δὲ μάλλον ἐχαρήμεν ἐπὶ τῇ χάριτι τιτοῦ ὅτι ἀναπεπαυταὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν ¹⁴ ὅτι εἰ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαυχῆμαι οὐ κατησχυνθῆναι ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλάλησαμεν ὑμῖν οὕτως καὶ ἡ καυχῆσις ἡμῶν ἢ ἐπὶ τιτοῦ ἀληθείᾳ ἐγενήθη ¹⁵ καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστὶν ἀναμνησκόμενου τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοὴν ὡς μετὰ φόβου καὶ τρομοῦ ἐδεξάσθε αὐτὸν ¹⁶ χαίρω ὅτι ἐν παντὶ θάρρω ἐν ὑμῖν

8 γινώριζόμεν δὲ ὑμῖν ἀδελφοὶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς μακεδονίας ² ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλιψέως ἡ περισσεια τῆς χάριτος αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεία αὐτῶν ἐπερῖσσευσεν εἰς τὸν πλοῦτον τῆς ἀπλοτητος αὐτῶν ³ ὅτι κατὰ δυνάμιν μαρτυρῶ καὶ ὑπὲρ δυνάμιν αὐθαιρετοὶ ⁴ μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους δεξασθαι ἡμᾶς ⁵ καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσσαμεν ἀλλ' ἑαυτοὺς ἐδώκαν πρῶτον τῷ κυρίῳ καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος θεοῦ ⁶ εἰς τὸ παρακαλεσαι ἡμᾶς τιτὸν ἵνα καθὼς προενηρξάτο οὕτως καὶ ἐπιτελεσῇ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταυτὴν ⁷ ἀλλ' ὡσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε πίστει καὶ λόγῳ καὶ γνῶσει καὶ πάσῃ σπουδῇ καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ ἵνα καὶ ἐν ταυτῇ τῇ χαρὶ περισεύητε ⁸ οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτερων σπουδῆς καὶ τοῦ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμαζῶν ⁹ γινώσχετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ κυρίου ἡμῶν

ιησου χριστου οτι δι υμας επτωχευσεν πλουσιος ων ινα υμεις τη εκεινου πτωχεια πλουτησητε ¹⁰και γνωμη εν τουτω διδωμι τουτο γαρ υμιν συμφερει οτινες ου μονον το ποιησαι αλλα και το θελειν προενηρξασθε απο περυσι ¹¹νυνι δε και το ποιησαι επιτελεσατε οπως καθαπερ η προθυμια του θελειν ουτως και το επιτελεσαι εκ του εχειν ¹²ει γαρ η προθυμια προκειται καθο εαν εχη τις ευπροσδεκτος ου καθο ουκ εχει ¹³ου γαρ ινα αλλοις ανεις υμιν δε θλιψις αλλ εξ ισοτητος εν τω νυν καιρω το υμων περισσευμα εις το εκεινων υστερημα ¹⁴ινα και το εκεινων περισσευμα γενηται εις το υμων υστερημα οπως γενηται ισοτης ¹⁵καθως γεγραπται ο το πολυ ουκ επλεονασεν και ο το ολιγον ουκ ηλαττονησεν ¹⁶χαρις δε τω θεω τω διδοντι την αυτην σπουδην υπερ υμων εν τη καρδια τιτου ¹⁷οτι την μεν παρακλησιν εδεξατο σπουδαιοτερος δε υπαρχων αυθαιρετος εξηλθεν προς υμας ¹⁸συνεπεμφαμεν δε μετ αυτου τον αδελφον ου ο επαίνος εν τω ευαγγελιω δια πασων των εκκλησιων ¹⁹ου μονον δε αλλα και χειροτονηθεις υπο των εκκλησιων συνεδημος ημων συν τη χαριτι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων προς την αυτου του κυριου δοξαν και προθυμιαν υμων ²⁰στελλομενοι τουτο μη τις ημας μωμησηται εν τη αδροτητι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων ²¹προνοουμενοι καλα ου μονον ενωπιον κυριου αλλα και ενωπιον ανθρωπων ²²συνεπεμφαμεν δε αυτοις τον αδελφον ημων ον εδοκιμασαμεν εν πολλοις πολλακις σπουδαιον οντα νυνι δε πολυ σπουδαιοτερον πεποιθησει πολλη τη εις υμας ²³ειτε υπερ τιτου κοινωνος εμος και εις υμας συνεργος ειτε αδελφοι ημων αποστολοι εκκλησιων δοξα χριστου ²⁴την ουν ενδειξιν της αγαπης υμων και ημων καυχησης υπερ υμων εις αυτους ενδειξασθε και εις προσωπον των εκκλησιων

9 Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους περισσὸν μοι ἐστὶν τὸ γράφειν ὑμῖν ²οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν ἢν ὑπερ ὑμῶν καυχώμαι μακεδοσὶν ὅτι ἀχαιὰ παρεσκευάσθαι ἀπο περυσὶ καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζήλος ἠρεθίσεν τοὺς πλείονας ³ἐπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφούς ἵνα μὴ τὸ καυχῆμα ἡμῶν τὸ ὑπερ ὑμῶν κενώθῃ ἐν τῷ μέρει τουτῷ ἵνα καθὼς ἐλέγον παρεσκευασμένοι ἤτε ⁴μηπως εἰς ἐλθῶσιν συν ἐμοὶ μακεδόνες καὶ εὐρώσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευαστοὺς καταισχυνθῶμεν ἡμεῖς ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς ἐν τῇ υποστάσει ταυτῆς καυχῆσεως ⁵ἀναγκαιὸν οὖν ἠγήσαμην παρακαλεῖσαι τοὺς ἀδελφούς ἵνα προελθῶσιν εἰς ὑμᾶς καὶ προκαταρτίσωσιν τὴν προκατηγγελημένην εὐλογίαν ὑμῶν ταυτὴν ἐτοιμὴν εἶναι οὕτως ὡς εὐλογίαν καὶ μὴ ὡσπερ πλεονεξίαν ⁶τούτο δὲ ὁ σπειρῶν φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει καὶ ὁ σπειρῶν ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει ⁷ἐκαστὸς καθὼς προαιρεῖται τὴν καρδίαν μὴ ἐκ λυπῆς ἢ ἐξ ἀναγκῆς ἵλαρον γὰρ δοτὴν ἀγάπα ὁ θεὸς ⁸δύνατος δὲ ὁ θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεύσαι εἰς ὑμᾶς ἵνα ἐν παντὶ παντοτε πᾶσαν αὐταρκείαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ⁹καθὼς γεγραπται ἐσκόρπισεν ἐδώκεν τοῖς πενήσιν ἢ δι-

καιοσυνη αυτου μενει εις τον αιωνα ¹⁰ο δε επιχορηγων σπερμα τω σπειροντι και αρτον εις βρωσιν χορηγησαι και πληθυναι τον σπορον υμων και αυξησαι τα γεννηματα της δικαιοσυνης υμων ¹¹εν παντι πλουτιζομενοι εις πασαν απλοτητα ητις κατεργαζεται δι ημων ευχαριστιαν τω θεω ¹²οτι η διακονια της λειτουργιας ταυτης ου μονον εστιν προσαναπληρουσα τα υστερηματα των αγιων αλλα και περισσεουσα δια πολλων ευχαριστιων τω θεω ¹³δια της δοκιμης της διακονιας ταυτης δοξαζοντες τον θεον επι τη υποταγη της ομολογιας υμων εις το ευαγγελιον του χριστου και απλοτητι της κοινωνιας εις αυτους και εις παντας ¹⁴και αυτων δεησει υπερ υμων επιποθουντων υμας δια την υπερβαλλουσαν χαριν του θεου εφ υμιν ¹⁵χαρις δε τω θεω επι τη ανεκδιηγητω αυτου δωρεα

10 Αυτός δε ἐγὼ παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πραοτητος καὶ ἐπιεικειας τοῦ χριστοῦ ὅς κατα προσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν ἀπὼν δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾶς ²δεομαι δὲ τὸ μὴ παρῶν θαρρῆσαι τὴν πεποιθησει ἢ λογιζομαι τολμησαι ἐπὶ τινὰς τοὺς λογιζομενους ημας ὡς κατα σαρκὰ περιπατουντας ³ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατουντες οὐ κατα σαρκὰ στρατευομεθα ⁴τα γὰρ ὄπλα τῆς στρατειας ημων οὐ σαρκικα αλλα δυνατα τω θεω προς καθαιρεσιν οχυρωματων ⁵λογισμοὺς καθαιρουντες καὶ πᾶν ὑψωμα ἐπαιρομενον κατα τῆς γνωσεως του θεου καὶ αἰχμαλωτιζοντες πᾶν νοημα εἰς τὴν υπακοην του χριστου ⁶καὶ ἐν ἐτοιμῳ ἔχοντες ἐκδικησαι πᾶσαν παρακοην οταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ υπακοη ⁷τα κατα προσωπον βλέπετε εἰ τις πεποιθὲν ἐαυτῷ χριστοῦ εἶναι τουτο λογιζεσθῶ παλιν ἀφ' ἐαυτοῦ ὅτι καθὼς αὐτοῦ χριστοῦ οὕτως καὶ ἡμεῖς χριστοῦ ⁸εἰς ἃν γὰρ καὶ περισσοτερον τι καυχῶμαι περὶ τῆς ἐξουσιας ημων ἢς ἐδώκεν ὁ κυριος ἡμῖν εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαιρεσιν ὑμῶν οὐκ αἰσχυνησομαι ⁹ἵνα μὴ δοξῶ ὡς ἀν ἐκφοβῆν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν ¹⁰οτι αἱ μὲν ἐπιστολαὶ φησὶν βαρεῖαι καὶ ἰσχυραὶ ἢ δὲ παρουσία του σωματος ασθενης καὶ ὁ λογος ἐξουθενημενος ¹¹τουτο λογιζεσθῶ ὁ τοιοῦτος ὅτι οἱ οἱ ἐσμεν τῷ λογῷ δι' ἐπιστολῶν ἀποντες τοιοῦτοι καὶ παροντες τῷ ἔργῳ ¹²οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρίναι ἢ συγκρίναι ἐαυτοὺς τῖσιν τῶν ἐαυτοὺς συνιστανοντων ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἐαυτοῖς ἐαυτοὺς μετροντες καὶ συγκρινοντες ἐαυτοὺς ἐαυτοῖς οὐ συνιουσιν ¹³ἡμεῖς δὲ οὐχὶ εἰς τὰ ἀμετρα καυχῶσομεθα ἀλλὰ κατα τὸ μετρον του κανονος οὐ ἐμερισεν ἡμῖν ὁ θεὸς μετροῦ ἐφικεσθαι ἀχρὶ καὶ ὑμῶν ¹⁴οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνουμενοι εἰς ὑμᾶς ὑπερεκτεινομεν ἐαυτοὺς ἀχρὶ γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθασαμεν ἐν τῷ ευαγγελιω του χριστου ¹⁵οὐκ εἰς τὰ ἀμετρα καυχῶμενοι ἐν ἀλλοτριῶς κοπιῶντες ἐλπίδα δὲ ἔχοντες ἀξανανομητης τῆς πιστεως υμων ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατα τον κανονα ημων εἰς περισσειαν ¹⁶εἰς τὰ ὑπερεκεινα ὑμῶν ευαγγελισασθαι οὐκ ἐν ἀλλοτριῶ κανονι εἰς τὰ ἐτοιμα καυχῆσασθαι ¹⁷ὁ δὲ καυχῶμενος ἐν κυριῷ καυχασθῶ ¹⁸οὐ γὰρ ὁ ἐαυτον συνιστων ἐκεῖνος ἐστὶν δοκιμὸς ἀλλ' ὁ οὐ κυριος

συνιστησιν

11 Ιοφελον ανειχεσθε μου μικρον τη αφροσυνη αλλα και ανεχεσθε μου ²ζηλω γαρ υμας θεου ζηλω ηρμοσαμην γαρ υμας ενι ανδρι παρθενον αγνην παραστησαι τω χριστω ³φοβουμαι δε μηπως ως ο οφεις ευαν εξηπατησεν εν τη πανουργια αυτου ουτως φθαρη τα νοηματα υμων απο της απλοτητος της εις τον χριστον ⁴ει μεν γαρ ο ερχομενος αλλον ιησουν κηρυσσει ον ουκ εκηρυξαμεν η πνευμα ετερον λαμβανετε ο ουκ ελαβετε η ευαγγελιον ετερον ο ουκ εδεξασθε καλως ηνειχεσθε ⁵λογιζομαι γαρ μηδεν υστερηκεναι των υπερ λιαν αποστολων ⁶ει δε και ιδιωτης τω λογω αλλ ου τη γνωσει αλλ εν παντι φανερωθεντες εν πασιν εις υμας ⁷η αμαρτιαν εποιωσα εμαυτον ταπεινων ινα υμεις υψωθητε οτι δωρεαν το του θεου ευαγγελιον ευηγγελισαμην υμιν ⁸αλλας εκκλησιας εσυλησα λαβων οψωνιον προς την υμων διακονιαν ⁹και παρων προς υμας και υστερηθεις ου κατεναρχησα ουδενος το γαρ υστερημα μου προσανεπληρωσαν οι αδελφοι ελθοντες απο μακεδονιας και εν παντι αβαρη υμιν εμαυτον ετηρησα και τηρησω ¹⁰εστιν αληθεια χριστου εν εμοι οτι η καυχησις αυτη ου σφραγισεται εις εμε εν τοις κλιμασιν της αχαιας ¹¹διατι οτι ουκ αγαπω υμας ο θεος οιδεν ¹²ο δε ποιω και ποιησω ινα εκκοψω την αφορμην των θελοντων αφορμην ινα εν ω καυχωνται ευρεθωσιν καθως και ημεις ¹³οι γαρ τοιουτοι ψευδαποστολοι εργαται δολιοι μετασχηματιζομενοι εις αποστολους χριστου ¹⁴και ου θαυμαστον αυτος γαρ ο σατανας μετασχηματιζεται εις αγγελον φωτος ¹⁵ου μεγα ουν ει και οι διακονοι αυτου μετασχηματιζονται ως διακονοι δικαιοσυνης ων το τελος εσται κατα τα εργα αυτων ¹⁶παλιν λεγω μη τις με δοξη αφρονα ειναι ει δε μηγε καν ως αφρονα δεξασθε με ινα μικρον τι καγω καυχησωμαι ¹⁷ο λαλω ου λαλω κατα κυριον αλλ ως εν αφροσυνη εν ταυτη τη υποστασει της καυχησης ¹⁸επει πολλοι καυχωνται κατα την σαρκα καγω καυχησομαι ¹⁹ηδεως γαρ ανεχεσθε των αφρονων φρονιμοι οντες ²⁰ανεχεσθε γαρ ει τις υμας καταδουλοι ει τις κατεσθει ει τις λαμβανει ει τις επαιρεται ει τις υμας εις προσωπον δερει ²¹κατα ατιμιαν λεγω ως οτι ημεις ησθενησαμεν εν ω δ αν τις τολμα εν αφροσυνη λεγω τολμα καγω ²²εβραιοι εισιν καγω ισραηλιται εισιν καγω σπερμα αβρααμ εισιν καγω ²³διακονοι χριστου εισιν παραφρονων λαλω υπερ εγω εν κοποις περισσοτερωσ εν πληγαισ υπερβαλλοντως εν φυλακαισ περισσοτερωσ εν θανατοισ πολλακις ²⁴υπο ιουδαιων πεντακις τεσσαρακοντα παρα μιαν ελαβον ²⁵τρεις ερραβδισθην απαξ ελιθασθην τρεις εναυαγησα νυχθημερον εν τω βυθω πεποιηκα ²⁶οδοιποριασ πολλακις κινδυνοισ ποταμων κινδυνοισ ληστων κινδυνοισ εκ γενους κινδυνοισ εξ εθνων κινδυνοισ εν πολει κινδυνοισ εν ερημια κινδυνοισ εν θαλασση κινδυνοισ εν ψευδαδελφοισ ²⁷εν κοπω και μοχθω εν αγρυπνιαισ πολλακις εν λιμω και διψει εν νηστειαισ πολλακις εν ψυχει και γυμνοτητι ²⁸χωρις των παρεκτος η επισυστασις μου η καθ ημεραν η μεριμνα πασων των

εκκλησιων ²⁹τις ασθenei και ουκ ασθενω τις σκανδαλιζεται και ουκ εγω πυρουμαι ³⁰ει καυχασθαι δει τα της ασθενειας μου καυχησομαι ³¹ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου οιδεν ο ων ευλογητος εις τους αιωνας οτι ου ψευδομαι ³²εν δαμασκω ο εθναρχης αρετα του βασιλεωσ εφρουρει την δαμασκηνων πολιν πιασαι με θελων ³³και δια θυριδος εν σαργανη εχλασθην δια του τειχους και εξεφυγον τας χειρας αυτου

12 καυχασθαι δη ου συμφερει μοι ελευσομαι γαρ εις οπτασιας και αποκαλυψεις κυριου ²οιδα ανθρωπον εν χριστω προ ετων δεκατεσσαρων ειτε εν σωματι ουκ οιδα ειτε εκτος του σωματος ουκ οιδα ο θεος οιδεν αρπαγεντα τον τοιουτον εως τριτου ουρανου ³και οιδα τον τοιουτον ανθρωπον ειτε εν σωματι ειτε εκτος του σωματος ουκ οιδα ο θεος οιδεν ⁴οτι ηρπαγη εις τον παραδεισον και ηκουσεν αρρητα ρηματα α ουκ εξον ανθρωπω λαλησαι ⁵υπερ του τοιουτου καυχησομαι υπερ δε εμαυτου ου καυχησομαι ει μη εν ταισ ασθενειαισ μου ⁶εαν γαρ θελησω καυχησασθαι ουκ εσομαι αφρων αληθειαν γαρ ερω φειδομαι δε μη τις εις εμε λογισηται υπερ ο βλεπει με η ακουει τι εξ εμου ⁷και τη υπερβολη των αποκαλυψεων ινα μη υπεραιρωμαι εδοθη μοι σχολοψη τη σαρκι αγγελος σαταν ινα με κολαφιζη ινα μη υπεραιρωμαι ⁸υπερ τουτου τρις τον κυριον παρεκαλεσα ινα αποστη απ εμου ⁹και ειρηκεν μοι αρκει σοι η χαρις μου η γαρ δυναμις μου εν ασθενεια τελειουται ηδιστα ουν μαλλον καυχησομαι εν ταισ ασθενειαισ μου ινα επισκηνωση επ εμε η δυναμις του χριστου ¹⁰διο ευδοκω εν ασθενειαισ εν υβρεσιν εν αναγκαισ εν διωγμοισ εν στενοχωριαισ υπερ χριστου οταν γαρ ασθενω τοτε δυνατος ειμι ¹¹γεγονα αφρων καυχωμενος υμεις με ηναγκασατε εγω γαρ ωφειλον υφ υμων συνιστασθαι ουδεν γαρ υστερησα των υπερ λιαν αποστολων ει και ουδεν ειμι ¹²τα μεν σημεια του αποστολου κατειργασθη εν υμιν εν παση υπομονη εν σημειοισ και τερασιν και δυναμεσιν ¹³τι γαρ εστιν ο ητηθητε υπερ τας λοιπασ εκκλησιας ει μη οτι αυτος εγω ου κατεναρχησα υμων χαρισασθε μοι την αδικιαν ταυτην ¹⁴ιδου τριτον ετοιμωσ εχω ελθειν προς υμας και ου καταναρχησω υμων ου γαρ ζητω τα υμων αλλ υμας ου γαρ οφειλει τα τεκνα τοισ γονευσιν θησαυριζειν αλλ οι γονεις τοισ τεκνοις ¹⁵εγω δε ηδιστα δαπανησω και εκδαπανηθησομαι υπερ των ψυχων υμων ει και περισσοτερωσ υμας αγαπων ηττον αγαπωμαι ¹⁶εστω δε εγω ου κατεβαρησα υμας αλλ υπαρχων πανουργοσ δολω υμας ελαβον ¹⁷μη τινα ων απεσταλκα προς υμας δι αυτου επλεονεκτησα υμας ¹⁸παρεκαλεσα τιτον και συναπεστειλα τον αδελφον μη τι επλεονεκτησεν υμας τιτος ου τω αυτω πνευματι περιεπατησαμεν ου τοισ αυτοισ ιχνησιν ¹⁹παλιν δοκειτε οτι υμιν απολογουμεθα κατενωπιον του θεου εν χριστω λαλουμεν τα δε παντα αγαπητοι υπερ της υμων οικοδομησ ²⁰φοβουμαι γαρ μηπως ελθων ουχ οιους θελω ευρω υμας καγω ευρεθω υμιν οιον ου θελετε μηπως ερεις ζηλοι θυμοι εριθειαι καταλαλια ψι-

θυρισμοί φυσιώσεις ακαταστασίαι ²¹μη παλιν ελθοντα με ταπεινώση ο θεός μου προς υμάς και πενήθσω πολλούς των προημαρτηκότων και μη μετανοησαντων επί τη ακαθάρσια και πορνεία και ασελγεία η επράξαν

13 τριτον τουτο ερχομαι προς υμας επί στοματος δυο μαρτυρων και τριων σταθησεται παν ρημα ²προειρηκα και προλεγω ως παρων το δευτερον και απων νυν γραφω τοις προημαρτηκοσιν και τοις λοιποισ πασιν οτι εαν ελθω εις το παλιν ου φεισομαι ³επει δοκιμην ζητειτε του εν εμοι λαλουντος χριστου ος εις υμας ουκ ασθενει αλλα δυνατει εν υμιν ⁴και γαρ ει εσταυρωθη εξ ασθενειας αλλα ζη εκ δυναμεως θεου και γαρ ημεις ασθενουμεν εν αυτω αλλα ζησομεθα συν αυτω εκ δυναμεως θεου εις υμας ⁵εαυτους πειραζετε ει εστε εν τη πιστει εαυτους δοκιμαζετε η ουκ επιγινωσκετε εαυτους οτι ιησους χριστος εν υμιν εστιν ει μη τι αδοκιμοι εστε ⁶ελπιζω δε οτι γνωσεσθε οτι ημεις ουκ εσμεν αδοκιμοι ⁷ευχομαι δε προς τον θεον μη ποιησαι υμας κακον μηδεν ουχ ινα ημεις δοκιμοι φανωμεν αλλ ινα υμεις το καλον ποιητε ημεις δε ως αδοκιμοι ωμεν ⁸ου γαρ δυναμεθα τι κατα της αληθειας αλλ υπερ της αληθειας ⁹χαιρομεν γαρ οταν ημεις ασθενωμεν υμεις δε δυνατοι ητε τουτο δε και ευχομεθα την υμων καταρτισιν ¹⁰δια τουτο ταυτα απων γραφω ινα παρων μη αποτομωσ χρησωμαι κατα την εξουσιαν ην εδωκεν μοι ο κυριος εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν ¹¹λοιπον αδελφοι χαιρετε καταρτιζεσθε παρακαλεισθε το αυτο φρονειτε ειρηνευετε και ο θεος της αγαπης και ειρηνης εσται μεθ υμων ¹²ασπασασθε αλληλους εν αγιω φιληματι ¹³ασπαζονται υμας οι αγιοι παντες ¹⁴η χαρις του κυριου ιησου χριστου και η αγαπη του θεου και η κοινωνια του αγιου πνευματος μετα παντων υμων αμην [προς κορινθιους δευτερα εγγραφη απο φιλιππων της μακεδονιας δια τιτου και λουκα]

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

1 Παυλος αποστολος ουκ απ ανθρωπων ουδε δι ανθρωπου αλλα δια ιησου χριστου και θεου πατρος του εγειραντος αυτον εκ νεκρων ²και οι συν εμοι παντες αδελφοι ταις εκκλησιαις της γαλατιας ³χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος και κυριου ημων ιησου χριστου ⁴του δοντος εαυτον υπερ των αμαρτιων ημων οπως εξεληται ημας εκ του ενεστωτος αιωνος πονηρου κατα το θελημα του θεου και πατρος ημων ⁵ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην ⁶θαυμαζω οτι ουτως ταχεως μετατιθεσθε απο του καλεσαντος υμας εν χαριτι χριστου εις ετερον ευαγγελιον ⁷ο ουκ εστιν αλλο ει μη τινες εισιν οι ταρασσοντες υμας και θελοντες μεταστρεψαι το ευαγγελιον του χριστου ⁸αλλα και εαν ημεις η αγγελος εξ ουρανου ευαγγελιζηται υμιν παρ ο ευηγγελισαμεθα υμιν αναθεμα εστω ⁹ως προειρηκαμεν και αρτι παλιν λεγω ει τις υμας ευαγγελιζεται παρ ο παρελαβετε αναθεμα εστω ¹⁰αρτι γαρ ανθρωπους πειθω η τον θεον η ζητω ανθρωπους αρεσκειν ει γαρ ετι ανθρωποις ηρεσκον χριστου δουλος ουκ αν ημην ¹¹γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον το ευαγγελισθεν υπ εμου οτι ουκ εστιν κατα ανθρωπον ¹²ουδε γαρ εγω παρα ανθρωπου παρελαβον αυτο ουτε εδιδαχθην αλλα δι αποκαλυψεως ιησου χριστου ¹³ηκουσατε γαρ την εμην αναστροφην ποτε εν τω ιουδαισμω οτι καθ υπερβολην εδιωκον την εκκλησιαν του θεου και επορθουν αυτην ¹⁴και προεκοπτον εν τω ιουδαισμω υπερ πολλους συνηλικιωτας εν τω γενει μου περισσοτερωσ ζηλωτης υπαρχων των πατριων μου παραδοσεων ¹⁵οτε δε ευδοκησεν ο θεος ο αφορισας με εκ κοιλιας μητρος μου και καλεσας δια της χαριτος αυτου ¹⁶αποκαλυψαι τον υιον αυτου εν εμοι ινα ευαγγελιζωμαι αυτον εν τοις εθνεσιν ευθεως ου προσανεθεμην σαρκι και αιματι ¹⁷ουδε ανηλθον εις ιεροσολυμα προς τους προ εμου αποστολους αλλ απηλθον εις αραβιαν και παλιν υπεστρεψα εις δαμασκον ¹⁸επειτα μετα ετη τρια ανηλθον εις ιεροσολυμα ιστορησαι πετρον και επεμεινα προς αυτον ημερας δεκαπεντε ¹⁹ετερον δε των αποστολων ουκ ειδον ει μη ιακωβον τον αδελφον του κυριου ²⁰α δε γραφω υμιν ιδου ενωπιον του θεου οτι ου ψευδομαι ²¹επειτα ηλθον εις τα κλιματα της συριας και της κιλικιας ²²ημην δε αγνοουμενος τω προσωπω ταις εκκλησιαις της ιουδαιας ταις εν χριστω ²³μονον δε ακουοντες ησαν οτι ο διωκων ημας ποτε νυν ευαγγελι-

ζεται την πιστιν ην ποτε επορθει ²⁴και εδοξαζον εν εμοι τον θεον

2 επειτα δια δεκατεσσαρων ετων παλιν ανεβην εις ιεροσολυμα μετα βαρναβα συμπαραλαβων και τιτον ²ανεβην δε κατα αποκαλυψιν και ανεθεμην αυτοις το ευαγγελιον ο κηρυσσω εν τοις εθνεσιν κατ ιδιαν δε τοις δοκουσιν μηπως εις κενον τρεχω η εδραμον ³αλλ ουδε τιτος ο συν εμοι ελληνων ηναγκασθη περιτμηθηται ⁴δια δε τους παρεισακτους ψευδαδελφους οιτινες παρεισηλθον κατασκοπησαι την ελευθεριαν ημων ην εχομεν εν χριστω ιησου ινα ημας καταδουλωσωνται ⁵οις ουδε προς ωραν ειξαμεν τη υποταγη ινα η αληθεια του ευαγγελιου διαμεινη προς υμας ⁶απο δε των δοκουντων εισιν τι οποιοι ποτε ησαν ουδεν μοι διαφερει προσωπον θεος ανθρωπου ου λαμβανει εμοι γαρ οι δοκουντες ουδεν προσανεθεντο ⁷αλλα τουναντιον ιδοντες οτι πεπιστευμαι το ευαγγελιον της ακροβυστιας καθως πετρος της περιτομης ⁸ο γαρ ενεργησας πετρω εις αποστολην της περιτομης ενηργησεν και εμοι εις τα εθνη ⁹και γνοντες την χαριν την δοθεισαν μοι ιακωβος και κηφας και ιωαννης οι δοκουντες στυλοι εισιν δεξιας εδωκαν εμοι και βαρναβα κοινωνιας ινα ημεις εις τα εθνη αυτοι δε εις την περιτομην ¹⁰μονον των πτωχων ινα μνημονευωμεν ο και εσπουδασα αυτο τουτο ποιησαι ¹¹οτε δε ηλθεν πετρος εις αντιοχειαν κατα προσωπον αυτω αντεστην οτι κατεγνωσμενος ην ¹²προ του γαρ ελθειν τινας απο ιακωβου μετα των εθνων συνησθιεν οτε δε ηλθον υπεστελλεν και αφωριζεν εαυτον φοβουμενος τους εκ περιτομης ¹³και συνυπεκριθησαν αυτω και οι λοιποι ιουδαιοι ωστε και βαρναβας συναπηχθη αυτων τη υποκρισει ¹⁴αλλ οτε ειδον οτι ουκ ορθοδοδουσιν προς την αληθειαν του ευαγγελιου ειπον τω πετρω εμπροσθεν παντων ει συ ιουδαιος υπαρχων εθνικως ζης και ουκ ιουδαικως τι τα εθνη αναγκαζεις ιουδαιζειν ¹⁵ημεις φυσει ιουδαιοι και ουκ εξ εθνων αμαρτωλοι ¹⁶ειδοτες οτι ου δικαιοται ανθρωπος εξ εργαων νομου εαν μη δια πιστεως ιησου χριστου και ημεις εις χριστον ιησουν επιστευσαμεν ινα δικαιωθωμεν εκ πιστεως χριστου και ουκ εξ εργαων νομου διοτι ου δικαιωθησεται εξ εργαων νομου πασα σαρξ ¹⁷ει δε ζητουντες δικαιωθηναι εν χριστω ευρεθημεν και αυτοι αμαρτωλοι αρα χριστος αμαρτιας διακονος μη γενοιτο ¹⁸ει γαρ α κατελυσα ταυτα παλιν οικοδομω παραβατην

εμαυτον συνιστημι ¹⁹εγω γαρ δια νομου νομω απεθανον ινα θεω ζησω ²⁰χριστω συνεσταυρωμαι ζω δε ουκετι εγω ζη δε εν εμοι χριστος ο δε νυν ζω εν σαρκι εν πιστει ζω τη του υιου του θεου του αγαπησαντος με και παραδοντος εαυτον υπερ εμου ²¹ουκ αθετω την χαριν του θεου ει γαρ δια νομου δικαιοσυνη αρα χριστος δωρεαν απεθανεν

3ω ανοητοι γαλαται τις υμας εβασκανεν τη αληθεια μη πειθεσθαι οις κατ οφθαλμους ιησους χριστος προεγραφη εν υμιν εσταυρωμενος ²τουτο μονον θελω μαθειν αφ υμων εξ εργων νομου το πνευμα ελαβετε η εξ ακοης πιστεως ³ουτως ανοητοι εστε εναρξαμενοι πνευματι νυν σαρκι επιτελεισθε ⁴τοσαυτα επαθετε εικη ειγε και εικη ⁵ο ουν επιχορηγων υμιν το πνευμα και ενεργων δυναμεις εν υμιν εξ εργων νομου η εξ ακοης πιστεως ⁶καθως αβρααμ. επιστευσεν τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην ⁷γνωσκατε αρα οτι οι εκ πιστεως αυτοι εισιν υιοι αβρααμ. ⁸προιδουσα δε η γραφη οτι εκ πιστεως δικαιοι τα εθνη ο θεος προευηγγελισατο τω αβρααμ οτι ενευλογηθησονται εν σοι παντα τα εθνη ⁹ωστε οι εκ πιστεως ευλογουνται συν τω πιστω αβρααμ. ¹⁰οσοι γαρ εξ εργων νομου εισιν υπο καταραν εισιν γεγραπται γαρ επικαταρατος πας ος ουκ εμμενει εν πασιν τοις γεγραμμενοις εν τω βιβλιω του νομου του ποιησαι αυτα ¹¹οτι δε εν νομω ουδεις δικαιουται παρα τω θεω δηλον οτι ο δικαιος εκ πιστεως ζησεται. ¹²ο δε νομος ουκ εστιν εκ πιστεως αλλ ο ποιησας αυτα ανθρωπος ζησεται εν αυτοις ¹³χριστος ημας εξηγορασεν εκ της καταρας του νομου γενομενος υπερ ημων καταρα γεγραπται γαρ επικαταρατος πας ο κρεμαμενος επι ξυλου ¹⁴ινα εις τα εθνη η ευλογια του αβρααμ γενηται εν χριστω ιησου ινα την επαγγελιαν του πνευματος λαβωμεν δια της πιστεως ¹⁵αδελφοι κατα ανθρωπον λεγω ομως ανθρωπου κεκυρωμενην διαθηκην ουδεις αθετει η επιδιατασσεται ¹⁶τω δε αβρααμ ερρηθησαν αι επαγγελια και τω σπερματι αυτου ου λεγει και τοις σπερμασιν ως επι πολλων αλλ ως εφ ενος και τω σπερματι σου ος εστιν χριστος ¹⁷τουτο δε λεγω διαθηκην προκεκυρωμενην υπο του θεου εις χριστον ο μετα ετη τετρακοσια και τριακοντα γεγονως νομος ουκ ακυροι εις το καταργησαι την επαγγελιαν ¹⁸ει γαρ εκ νομου η κληρονομια ουκετι εξ επαγγελιας τω δε αβρααμ δι επαγγελιας κεχαρισται ο θεος ¹⁹τι ουν ο νομος των παραβασεων χαριν προσεθεθη αχρις ου ελθη το σπερμα ω επηγγελται διαταγεις δι αγγελων εν χειρι μεσιτου ²⁰ο δε μεσιτης ενος ουκ εστιν ο δε θεος εις εστιν ²¹ο ουν νομος κατα των επαγγελιων του θεου μη γενοιτο ει γαρ εδοθη νομος ο δυναμενος ζωοποιησαι οντως αν εκ νομου ην η δικαιοσυνη ²²αλλα συνεχλεισεν η γραφη τα παντα υπο αμαρτιαν ινα η επαγγελια εκ πιστεως ιησου χριστου δοθη τοις πιστευουσιν ²³προ του δε ελθειν την πιστιν υπο νομον εφρουρουμεθα συγκεκλεισμενοι εις την μελλουσαν πιστιν αποκαλυφθηται ²⁴ωστε ο νομος παιδαγωγος ημων γεγονεν εις χριστον ινα εκ πι-

στεως δικαιωθωμεν ²⁵ελθουσης δε της πιστεως ουκετι υπο παιδαγωγον εσμεν ²⁶παντες γαρ υιοι θεου εστε δια της πιστεως εν χριστω ιησου ²⁷οσοι γαρ εις χριστον εβαπτισθητε χριστον ενεδυσασθε ²⁸ουκ ενι ιουδαιος ουδε ελλην ουκ ενι δουλος ουδε ελευθερος ουκ ενι αρσεν και θηλυ παντες γαρ υμεις εις εστε εν χριστω ιησου ²⁹ει δε υμεις χριστου αρα του αβρααμ σπερμα εστε και κατ επαγγελιαν κληρονομοι

4λεγω δε εφ οσον χρονον ο κληρονομος νηπιος εστιν ουδεν διαφερει δουλου κυριος παντων ων ²αλλα υπο επιτροπους εστιν και οικονομους αχρι της προθεσμιας του πατρος ³ουτως και ημεις οτε ημεν νηπιιοι υπο τα στοιχεια του κοσμου ημεν δεδουλωμενοι ⁴οτε δε ηλθεν το πληρωμα του χρονου εξαπεστειλεν ο θεος τον υιον αυτου γενομενον εκ γυναικος γενομενον υπο νομον ⁵ινα τους υπο νομον εξαγοραση ινα την υιοθεσιαν απολαβωμεν ⁶οτι δε εστε υιοι εξαπεστειλεν ο θεος το πνευμα του υιου αυτου εις τας καρδιας υμων κραζον αββα ο πατηρ ⁷ωστε ουκετι ει δουλος αλλ υιος ει δε υιος και κληρονομος θεου δια χριστου ⁸αλλα τοτε μεν ουκ ειδοτες θεον εδουλευσατε τοις μη φυσηι ουσιν θεοις ⁹νυν δε γινοντες θεον μαλλον δε γνωσθεντες υπο θεου πως επιστρεφετε παλιν επι τα ασθενη και πτωχα στοιχεια οις παλιν ανωθεν δουλευειν θελετε ¹⁰ημερας παρατηρησθε και μηνας και καιρους και ενιαυτους ¹¹φοβουμαι υμας μηπως εικη κεκοπιακα εις υμας ¹²γινεσθε ως εγω οτι καγω ως υμεις αδελφοι δεομαι υμων ουδεν με ηδικησατε ¹³οιδατε δε οτι δι ασθενειαν της σαρκος ευηγγελισαμην υμιν το προτερον ¹⁴και τον πειρασμον μου τον εν τη σαρκι μου ουκ εξουθενησατε ουδε εξεπτυσσατε αλλ ως αγγελον θεου εδεξασθε με ως χριστον ιησουν ¹⁵τις ουν ην ο μακαρισμος υμων μαρτυρω γαρ υμιν οτι ει δυνατον τους οφθαλμους υμων εξορυξαντες αν εδωκατε μοι ¹⁶ωστε εχθρος υμων γεγωνα αληθευων υμιν ¹⁷ζηλουσιν υμας ου καλως αλλα εκκλεισαι υμας θελουσιν ινα αυτους ζηλουτε ¹⁸καλον δε το ζηλουσθαι εν καλω παντοτε και μη μονον εν τω παρειναι με προς υμας ¹⁹τεκνια μου ους παλιν ωδινω αχρις ου μορφωθη χριστος εν υμιν ²⁰ηθελον δε παρειναι προς υμας αρτι και αλλαξαι την φωνην μου οτι απορουμεναι εν υμιν ²¹λεγετε μοι οι υπο νομον θελοντες ειναι τον νομον ουκ ακουετε ²²γεγραπται γαρ οτι αβρααμ δυο υιους εσχεν ενα εκ της παιδισκης και ενα εκ της ελευθερας ²³αλλ ο μεν εκ της παιδισκης κατα σαρκα γεγεννηται ο δε εκ της ελευθερας δια της επαγγελιας ²⁴ατινα εστιν αλληγορουμενα αυται γαρ εισιν αι δυο διαθηκαι μια μεν απο ορους σινα εις δουλειαν γεννωσα ητις εστιν αγαρ ²⁵το γαρ αγαρ σινα ορος εστιν εν τη αραβια συστοιχει δε τη νυν ιερουσαλημ δουλευει δε μετα των τεκνων αυτης ²⁶η δε ανω ιερουσαλημ ελευθερα εστιν ητις εστιν μητηρ παντων ημων ²⁷γεγραπται γαρ ευφρανθητι στειρα η ου τικτουσα ρηξον και βοησον η ουκ ωδινουσα οτι πολλα τα τεκνα της ερημου μαλλον η της εχουσης τον ανδρα ²⁸ημεις δε αδελφοι κατα

ισαακ επαγγελιας τεκνα εσμεν ²⁹αλλ ωσπερ τοτε ο κατα σαρκα γεννηθεις εδιωκεν τον κατα πνευμα ουτως και νυν ³⁰αλλα τι λεγει η γραφη εκβαλε την παιδισκην και τον υιον αυτης ου γαρ μη κληρονομηση ο υιος της παιδισκης μετα του υιου της ελευθερας ³¹αρα αδελφοι ουκ εσμεν παιδισκης τεκνα αλλα της ελευθερας

5τη ελευθερια ουν η χριστος ημας ηλευθερωσεν στηκετε και μη παλιν ζυγω δουλειας ενεχεσθε ²ιδε εγω παυλος λεγω υμιν οτι εαν περιτεμνησθε χριστος υμας ουδεν ωφελησει ³μαρτυρομαι δε παλιν παντι ανθρωπω περιτεμνομενω οτι οφειλετης εστιν ολον τον νομον ποιησαι ⁴κατηργηθητε απο του χριστου οιτινες εν νομω δικαιουσθε της χαριτος εξεπεσατε ⁵ημεις γαρ πνευματι εκ πιστεως ελπιδα δικαιοσυνης απεκδεχομεθα ⁶εν γαρ χριστω ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα πιστις δι αγαπης ενεργουμενη ⁷ετρεχετε καλως τις υμας ανεκοψεν τη αληθεια μη πειθεσθαι ⁸η πεισμονη ουκ εκ του καλουντος υμας ⁹μικρα ζυμη ολον το φουραμα ζυμοι ¹⁰εγω πεποιθα εις υμας εν κυριω οτι ουδεν αλλο φρονησετε ο δε ταρασων υμας βαστασει το κριμα οστις αν η ¹¹εγω δε αδελφοι ει περιτομην ετι κηρυσσω τι ετι διωκομαι αρα κατηργηται το σκανδαλον του σταυρου ¹²οφελον και αποκοψονται οι αναστατουντες υμας ¹³υμεις γαρ επ ελευθερια εκληθητε αδελφοι μονον μη την ελευθεριαν εις αφορμην τη σαρκι αλλα δια της αγαπης δουλευετε αλληλοις ¹⁴ο γαρ πας νομος εν ενι λογω πληρουται εν τω αγαπησεις τον πλησιον σου ως εαυτον ¹⁵ει δε αλληλους δακνετε και κατεσθιετε βλεπετε μη υπο αλληλων αναλωθητε ¹⁶λεγω δε πνευματι περιπατειτε και επιθυμιαν σαρκος ου μη τελεσητε ¹⁷η γαρ σαρξ επιθυμει κατα του πνευματος το δε πνευμα κατα της σαρκος ταυτα δε αντικειται αλληλοις ινα μη α αν θελητε ταυτα ποιητε ¹⁸ει δε πνευματι αγεσθε ουκ εστε υπο νομον ¹⁹φανερα δε εστιν τα εργα της σαρκος ατινα εστιν μοιχεια πορνεια ακαθαρσια ασελγεια ²⁰ειδωλολατρευια φαρμακεια εχθραι ερεις ζηλοι θυμοι εριθειαι διχοστασιαι αιρεσεις ²¹φθονοι φονοι μεθαι κωμοι και τα ομοια τουτοις α προλεγω υμιν καθως και προειπον οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντες βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν ²²ο δε καρπος του πνευματος εστιν αγαπη χαρα ειρηνη μακροθυμια χρηστοτης αγαθωσυνη πιστις ²³πραοτης εγκρατεια κατα των τοιουτων ουκ εστιν νομος ²⁴οι δε του χριστου την σαρκα εσταυρωσαν συν τοις παθημασιν και ταις επιθυμιας ²⁵ει ζωμεν πνευματι πνευματι και στοιχωμεν ²⁶μη γινωμεθα κενοδοξοι αλληλους προκαλουμενοι αλληλοις φθονουντες

6αδελφοι εαν και προληφθη ανθρωπος εν τινι παραπτωματι υμεις οι πνευματικοι καταρτιζετε τον τοιουτον εν πνευματι πραοτητος σκοπων σεαυτον μη και συ πειρασθης ²αλληλων τα βαρη βασταζετε και ουτως αναπληρωσατε τον νομον του χριστου ³ει γαρ δοκει τις ειναι τι μηδεν ων εαυτον φρεναπατα ⁴το δε εργον εαυτου δοκι-

μαζετω εκαστος και τοτε εις εαυτον μονον το καυχημα εξει και ουκ εις τον ετερον ⁵εκαστος γαρ το ιδιον φορτιον βαστασει ⁶κοινωνειτω δε ο κατηχουμενος τον λογον τω κατηχουντι εν πασιν αγαθοις ⁷μη πλανασθε θεος ου μυκτηριζεται ο γαρ εαν σπειρη ανθρωπος τουτο και θερισει ⁸οτι ο σπειρων εις την σαρκα εαυτου εκ της σαρκος θερισει φθοραν ο δε σπειρων εις το πνευμα εκ του πνευματος θερισει ζωην αιωνιον ⁹το δε καλον ποιουντες μη εκκακωμεν καιρω γαρ ιδιω θερισομεν μη εκλυομενοι ¹⁰αρα ουν ως καιρον εχομεν εργαζωμεθα το αγαθον προς παντας μαλιστα δε προς τους οικειους της πιστεως ¹¹ιδετε πηλικοις υμιν γραμμασιν εγραφα τη εμη χειρι ¹²οσοι θελουσιν ευπροσωπησαι εν σαρκι ουτοι αναγκαζουσιν υμας περιτεμνεσθαι μονον ινα μη τω σταυρω του χριστου διωκωνται ¹³ουδε γαρ οι περιτεμνομενοι αυτοι νομον φυλασσουν αλλα θελουσιν υμας περιτεμνεσθαι ινα εν τη υμετερα σαρκι καυχησωνται ¹⁴εμοι δε μη γενοιτο καυχασθαι ει μη εν τω σταυρω του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου εμοι κοσμος εσταυρωται καγω τω κοσμω ¹⁵εν γαρ χριστω ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα καινη κτισις ¹⁶και οσοι τω κανονι τουτω στοιχησουσιν ειρηνη επ αυτους και ελεος και επι τον ισραηλ του θεου ¹⁷του λοιπου κοπουσ μοι μηδεις παρεχετω εγω γαρ τα στιγματα του κυριου ιησου εν τω σωματι μου βασταζω ¹⁸η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα του πνευματος υμων αδελφοι αμην [προς γαλατας εγραφη απο ρωμης]

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

1 Παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου τοις αγιοις τοις ουσιν εν εφεσω και πιστοις εν χριστω ιησου ²χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο ευλογησας ημας εν παση ευλογια πνευματικη εν τοις επουρανιοις χριστω ⁴καθως εξελεξατο ημας εν αυτω προ καταβολης κοσμου ειναι ημας αγιους και αμωμους κατενωπιον αυτου εν αγαπη ⁵προορισας ημας εις υιοθεσιαν δια ιησου χριστου εις αυτον κατα την ευδοκιαν του θεληματος αυτου ⁶εις επαινον δοξης της χαριτος αυτου εν η εχαριτωσεν ημας εν τω ηγαπημενω ⁷εν ω εχομεν την απολυτρωσιν δια του αιματος αυτου την αφεσιν των παραπτωματων κατα τον πλουτον της χαριτος αυτου ⁸ης επερισσευσεν εις ημας εν παση σοφια και φρονησει ⁹γνωρισας ημιν το μυστηριον του θεληματος αυτου κατα την ευδοκιαν αυτου ην προεθετο εν αυτω ¹⁰εις οικονομιαν του πληρωματος των καιρων ανακεφαλαιωσασθαι τα παντα εν τω χριστω τα τε εν τοις ουρανοις και τα επι της γης ¹¹εν αυτω εν ω και εκληρωθημεν προορισθεντες κατα προθεσιν του τα παντα ενεργουντος κατα την βουλην του θεληματος αυτου ¹²εις το ειναι ημας εις επαινον της δοξης αυτου τους προηλπικωτας εν τω χριστω ¹³εν ω και υμεις ακουσαντες του λογον της αληθειας το ευαγγελιον της σωτηριας υμων εν ω και πιστευσαντες εσφραγισθητε τω πνευματι της επαγγελιας τω αγιω ¹⁴ος εστιν αρραβων της κληρονομιας ημων εις απολυτρωσιν της περιποιησεως εις επαινον της δοξης αυτου ¹⁵δια τουτο καγω ακουσας την καθ υμας πιστιν εν τω κυριω ιησου και την αγαπην την εις παντας τους αγιους ¹⁶ου παυομαι ευχαριστων υπερ υμων μνειαν υμων ποιουμενος επι των προσευχων μου ¹⁷ινα ο θεος του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ της δοξης δωη υμιν πνευμα σοφιας και αποκαλυψεως εν επιγνωσει αυτου ¹⁸πεφωτισμενους τους οφθαλμους της διανοιας υμων εις το ειδεναι υμας τις εστιν η ελπις της κλησεως αυτου και τις ο πλουτος της δοξης της κληρονομιας αυτου εν τοις αγιοις ¹⁹και τι το υπερβαλλον μεγαθος της δυναμεως αυτου εις ημας τους πιστευοντας κατα την ενεργειαν του κρατους της ισχυος αυτου ²⁰ην ενηργησεν εν τω χριστω εγειρας αυτον εκ νεκρων και εκαθισεν εν δεξια αυτου εν τοις επουρανιοις ²¹υπερανω πασης αρχης και εξουσιας και δυναμεως και κυριοτη-

τος και παντος ονοματος ονομαζομενου ου μονον εν τω αιωνι τουτω αλλα και εν τω μελλοντι ²²και παντα υπεταξεν υπο τους ποδας αυτου και αυτον εδωκεν κεφαλην υπερ παντα τη εκκλησια ²³ητις εστιν το σωμα αυτου το πληρωμα του παντα εν πασιν πληρουμενου

2 και υμας οντας νεκρους τοις παραπτωμασιν και ταις αμαρτιας ²εν αις ποτε περιεπατησατε κατα τον αιωνα του κοσμου τουτου κατα τον αρχοντα της εξουσιας του αερος του πνευματος του νυν ενεργουντος εν τοις υιοις της απειθειας ³εν οις και ημεις παντες ανεστραφημεν ποτε εν ταις επιθυμιας της σαρκος ημων ποιουντες τα θεληματα της σαρκος και των διανοιων και ημεν τεκνα φυσει οργης ως και οι λοιποι ⁴ο δε θεος πλουσιος ων εν ελεει δια την πολλην αγαπην αυτου ην ηγαπησεν ημας ⁵και οντας ημας νεκρους τοις παραπτωμασιν συνεζωοποιησεν τω χριστω χαριτι εστε σεσωσμενοι ⁶και συνηγειρεν και συνεκαθισεν εν τοις επουρανιοις εν χριστω ιησου ⁷ινα ενδειξηται εν τοις αιωσιν τοις επερχομενοις τον υπερβαλλοντα πλουτον της χαριτος αυτου εν χρηστοτητι εφ ημας εν χριστω ιησου ⁸τη γαρ χαριτι εστε σεσωσμενοι δια της πιστεως και τουτο ουκ εξ υμων θεου το δωρον ⁹ουκ εξ εργαων ινα μη τις καυχησηται ¹⁰αυτου γαρ εσμεν ποιημα κτισθεντες εν χριστω ιησου επι εργοις αγαθοις οις προητοιμασεν ο θεος ινα εν αυτοις περιπατησωμεν ¹¹διο μνημονευετε οτι υμεις ποτε τα εθνη εν σαρκι οι λεγομενοι ακροβυστια υπο της λεγομενης περιτομης εν σαρκι χειροποιητου ¹²οτι ητε εν τω καιρω εκεινω χωρις χριστου απηλλοτριωμενοι της πολιτειας του ισραηλ και ξενοι των διαθηκων της επαγγελιας ελπιδα μη εχοντες και αθεοι εν τω κοσμω ¹³νυνι δε εν χριστω ιησου υμεις οι ποτε οντες μακραν εγγυς εγενηθητε εν τω αιματι του χριστου ¹⁴αυτος γαρ εστιν η ειρηνη ημων ο ποιησας τα αμφοτερα εν και το μεσοτοιχον του φραγμου λυσας ¹⁵την εχθραν εν τη σαρκι αυτου τον νομον των εντολων εν δογμασιν καταργησας ινα τους δυο κτιση εν εαυτω εις ενα καινον ανθρωπον ποιων ειρηνην ¹⁶και αποκαταλλαξη τους αμφοτερους εν ενι σωματι τω θεω δια του σταυρου αποκτεινας την εχθραν εν αυτω ¹⁷και ελθων ευηγγελισατο ειρηνην υμιν τοις μακραν και τοις εγγυς ¹⁸οτι δι αυτου εχομεν την προσαγωγην οι αμφοτεροι εν ενι πνευματι προς τον πατερα ¹⁹αρα ουν ουκετι εστε ξενοι και παροικοι αλλα συμπολι-

ται των αγίων και οικειοί του θεού ²⁰εποικοδομηθέντες επί τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ χριστοῦ ²¹ἐν ᾧ πάσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογούμενη αὐξίει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ ²²ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομείσθε εἰς κατοικήτηριον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι

3 τούτου χάριν ἐγὼ παῦλος ὁ δεσμιὸς τοῦ χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν ²εἶγε ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς ³ὅτι κατὰ ἀποκαλύψιν ἐγνώρισεν μοι τὸ μυστήριον καθὼς προεγράψα ἐν ὀλίγῳ ⁴πρὸς ὃ δυνάσθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν συνέσιν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ χριστοῦ ⁵ὃ ἐν ἑτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνώρισθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφηταῖς ἐν πνεύματι ⁶εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονομα καὶ συσσωμα καὶ συμμετοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῷ χριστῷ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ⁷οῦ ἐγενομένη διακονοῦς κατὰ τὴν δωρεάν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τὴν δοθείσαν μοι κατὰ τὴν ἐνεργεῖαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ⁸ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὐτὴ ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελισασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ χριστοῦ ⁹καὶ φωτίσαι πάντας τὰς ἡ κοινῶν τῶν μυστηρίων τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰῶνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ ¹⁰ἵνα γνωρισθῆναι νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποικίλος σοφία τοῦ θεοῦ ¹¹κατὰ προθέσιν τῶν αἰῶνων ἣν ἐποίησεν ἐν χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ¹²ἐν ᾧ ἐχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ ¹³ὅτι αἰτούμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλιψεσίν μου ὑπὲρ ὑμῶν ἠτις ἐστὶν δόξα ὑμῶν ¹⁴τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ ¹⁵ἐξ οὗ πάσα πατρία ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται ¹⁶ἵνα δώῃ ὑμῖν κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἐσὼ ἄνθρωπον ¹⁷κατοικήσαι τὸν χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ¹⁸ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι ἵνα ἐξιχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πάσιν τοῖς ἁγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μήκος καὶ βάθος καὶ ὕψος ¹⁹γινῶναι τὴν ὑπερβαλλούσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ χριστοῦ ἵνα πληρωθῆτε εἰς πάντῳ τὸ πληρωμα τοῦ θεοῦ ²⁰τῷ δὲ δυνάμενω ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπὲρ ἐκ περισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἡ νοοῦμεν κατὰ τὴν δυνάμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν ²¹αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰῶνων ἀμήν

4 παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δεσμιὸς ἐν κυρίῳ ἀξίως περιπατήσαι τῆς κλήσεως ἣς ἐκλήθητε ²μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος μετὰ μακροθυμίας ἀνεχομένοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ ³σπουδαζόντες τηρεῖν τὴν ἐνοτητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης ⁴ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεύμα καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μίᾳ ἐλπίδι

τῆς κλήσεως ὑμῶν ⁵εἰς κύριον μίαν πίστιν ἐν βαπτισμῷ ⁶εἰς θεὸν καὶ πατέρα πάντων ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πάσιν ὑμῖν ⁷ἐνὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ χριστοῦ ⁸ὁ δὲ λέγει ἀνάβας εἰς ὕψος ἠγαλάτωσεν αἰχμάλωσιαν καὶ ἐδώκεν δόματα τοῖς ἀνθρώποις ⁹τὸ δὲ ἀνεβῆ τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς ¹⁰ὁ καταβάς αὐτὸς ἐστὶν καὶ ὁ ἀνάβας ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν ἵνα πληρωσῆ τὰ πάντα ¹¹καὶ αὐτὸς ἐδώκεν τοὺς μὲν ἀποστόλους τοὺς δὲ προφῆτας τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους ¹²πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ χριστοῦ ¹³μέχρι καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνοτητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνωσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ εἰς ἄνδρα τέλειον εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρωματος τοῦ χριστοῦ ¹⁴ἵνα μήκετι ὡμὲν νηπιοὶ κλυδωνίζομενοι καὶ περιφερομενοὶ παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης ¹⁵ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ ὁ χριστὸς ¹⁶ἐξ οὗ πάντῳ τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς ἐπιχορηγίας κατ' ἐνεργεῖαν ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἑκάστου μέρους τὴν αὐξήσιν τοῦ σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ ¹⁷τούτῳ οὖν λέγω καὶ μαρτυροῦμαι ἐν κυρίῳ μήκετι ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοῦς αὐτῶν ¹⁸ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ διὰ τὴν ἀγνοίαν τὴν οὐσαν ἐν αὐτοῖς διὰ τὴν πῶρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν ¹⁹οἵτινες ἀπηλλοτριώσαντες ἑαυτοὺς παρεδώκαν τὴν ἀσελγείαν εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ ²⁰ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμαθετε τὸν χριστὸν ²¹εἶγε αὐτὸν ἠκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε καθὼς ἐστὶν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ ²²ἀποθεσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτερὰν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρομενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης ²³ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοῦς ὑμῶν ²⁴καὶ ἐνδυσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας ²⁵ὁ δὲ ἀποθεμένος τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀληθεῖαν ἑκάστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ ὅτι ἐσμεν ἀλλήλων μέλη ²⁶ὀργιζέσθε καὶ μὴ ἀμαρτάνετε ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδύετω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν ²⁷μήτε δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ ²⁸ὁ κλεπτῶν μήκετι κλεπτέτω μᾶλλον δὲ κοπιᾶτω ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσίν ἵνα ἐχῇ μεταδιδόναι τῷ χρεῖαν ἐχόντι ²⁹πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω ἀλλ' εἰ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούουσιν ³⁰καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ ἐν ᾧ ἐσφραγισθήτε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως ³¹πάσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ ³²γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ εὐσπλαγῆνοι χαρίζομενοι ἑαυτοῖς καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν

5 γινεσθε ουν μιμηται του θεου ως τεκνα αγαπητα² και περιπατετε εν αγαπη καθως και ο χριστος ηγαπησεν ημας και παρεδωκεν εαυτον υπερ ημων προσφοραν και θυσιαν τω θεω εις οσμην ευωδιας³ πορνεια δε και πασα ακαθαρσια η πλεονεξια μηδε ονομαζεσθω εν υμιν καθως πρεπει αγιοις⁴ και αισχροτης και μωρολογια η ευτραπελια τα ουκ ανηκοντα αλλα μαλλον ευχαριστια⁵ τουτο γαρ εστε γινωσκοντες οτι πας πορνος η ακαθαρτος η πλεονεκτης ος εστιν ειδωλοατρης ουκ εχει κληρονομιαν εν τη βασιλεια του χριστου και θεου⁶ μηδεις υμας απατατω κενους λογοις δια ταυτα γαρ ερχεται η οργη του θεου επι τους υιους της απειθειας⁷ μη ουν γινεσθε συμμετοχοι αυτων⁸ ητε γαρ ποτε σκοτος νυν δε φως εν κυριω ως τεκνα φωτος περιπατετε⁹ ο γαρ καρπος του πνευματος εν παση αγαθωσυνη και δικαιοσυνη και αληθεια¹⁰ δοκιμαζοντες τι εστιν ευαρεστον τω κυριω¹¹ και μη συγκοινωνειτε τοις εργοις τοις ακαρποις του σκοτους μαλλον δε και ελεγγετε¹² τα γαρ κρυφη γινομενα υπ αυτων αισχρον εστιν και λεγειν¹³ τα δε παντα ελεγχομενα υπο του φωτος φανερωται παν γαρ το φανερουμενον φως εστιν¹⁴ διο λεγει εγειραι ο καθευδων και αναστα εκ των νεκρων και επιφαισει σοι ο χριστος¹⁵ βλεπετε ουν πως ακριβως περιπατετε μη ως ασοφοι αλλ ως σοφοι¹⁶ εξαγοραζομενοι τον καιρον οτι αι ημεραι πονηραι εισιν¹⁷ δια τουτο μη γινεσθε αφρονες αλλα συνιεντες τι το θελημα του κυριου¹⁸ και μη μεθυσκεσθε οινω εν ω εστιν ασωτια αλλα πληρουσθε εν πνευματι¹⁹ λαλουντες εαυτοις ψαλμοις και υμνοις και ωδαις πνευματικαις αδοντες και ψαλλοντες εν τη καρδια υμων τω κυριω²⁰ ευχαριστουντες παντοτε υπερ παντων εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου τω θεω και πατρι²¹ υποτασσομενοι αλληλοις εν φοβω θεου²² αι γυναικες τοις ιδιοις ανδρασιν υποτασσεσθε ως τω κυριω²³ οτι ο ανηρ εστιν κεφαλη της γυναικος ως και ο χριστος κεφαλη της εκκλησιας και αυτος εστιν σωτηρ του σωματος²⁴ αλλ ωσπερ η εκκλησια υποτασσεται τω χριστω ουτως και αι γυναικες τοις ιδιοις ανδρασιν εν παντι²⁵ οι ανδρες αγαπατε τας γυναικας εαυτων καθως και ο χριστος ηγαπησεν την εκκλησιαν και εαυτον παρεδωκεν υπερ αυτης²⁶ ινα αυτην αγιαση καθαρισας τω λουτρω του υδατος εν ρηματι²⁷ ινα παραστηση αυτην εαυτω ενδοξον την εκκλησιαν μη εχουσαν σπιλον η ρυτιδα η τι των τοιουτων αλλ ινα η αγια και αμωμος²⁸ ουτως οφειλουσιν οι ανδρες αγαπαν τας εαυτων γυναικας ως τα εαυτων σωματα ο αγαπων την εαυτου γυναικα εαυτον αγαπα²⁹ ουδεις γαρ ποτε την εαυτου σαρκα εμισησεν αλλ εκτρεφει και θαλπει αυτην καθως και ο κυριος την εκκλησιαν³⁰ οτι μελη εσμεν του σωματος αυτου εκ της σαρκος αυτου και εκ των οστων αυτου³¹ αντι τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν³² το μυστηριον τουτο μεγα εστιν εγω δε λεγω εις χριστον και εις την εκκλησιαν³³ πλην και υμεις οι καθ ενα εκαστος την εαυτου γυναικα

ουτως αγαπατω ως εαυτον η δε γυνη ινα φοβηται τον ανδρα

6 τα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν υμων εν κυριω τουτο γαρ εστιν δικαιον² τιμα τον πατερα σου και την μητερα ητις εστιν εντολη πρωτη εν επαγγελια³ ινα ευ σοι γενηται και εση μακροχροنيος επι της γης⁴ και οι πατερες μη παροργιζετε τα τεκνα υμων αλλ εκτρεφετε αυτα εν παιδεια και νουθεσια κυριου⁵ οι δουλοι υπακουετε τοις κυριοις κατα σαρκα μετα φοβου και τρομου εν απλοτητι της καρδιας υμων ως τω χριστω⁶ μη κατ οφθαλμοδουλειαν ως ανθρωπαρεσκοι αλλ ως δουλοι του χριστου ποιουντες το θελημα του θεου εκ ψυχης⁷ μετ ευνοιας δουλευοντες τω κυριω και ουκ ανθρωποις⁸ ειδοτες οτι ο εαν τι εκαστος ποιηση αγαθον τουτο κομειται παρα του κυριου ειτε δουλος ειτε ελευθερος⁹ και οι κυριοι τα αυτα ποιειτε προς αυτους ανιεντες την απειλην ειδοτες οτι και υμων αυτων ο κυριος εστιν εν ουρανοις και προσωποληψια ουκ εστιν παρ αυτω¹⁰ το λοιπον αδελφοι μου ενδυναμουσθε εν κυριω και εν τω κρατει της ισχυος αυτου¹¹ ενδυσασθε την πανοπλιαν του θεου προς το δυνασθαι υμας στηναι προς τας μεθοδειας του διαβολου¹² οτι ουκ εστιν ημιν η παλη προς αιμα και σαρκα αλλα προς τας αρχας προς τας εξουσιας προς τους κοσμοκρατορας του σκοτους του αιωνος τουτου προς τα πνευματικα της πονηριας εν τοις επουρανιοις¹³ δια τουτο αναλαβετε την πανοπλιαν του θεου ινα δυναθητε αντιστηναι εν τη ημερα τη πονηρα και απαντα κατεργασαμενοι στηναι¹⁴ στητε ουν περιζωσαμενοι την οσφυν υμων εν αληθεια και ενδυσασαμενοι τον θωρακα της δικαιοσυνης¹⁵ και υποδησασαμενοι τους ποδας εν ετοιμασια του ευαγγελιου της ειρηνης¹⁶ επι πασιν αναλαβοντες τον θυρεον της πιστεως εν ω δυνασεσθε παντα τα βελη του πονηρου τα πεπτρωμενα σβεσαι¹⁷ και την περικεφαλαιαν του σωτηριου δεξασθε και την μαχαιραν του πνευματος ο εστιν ρημα θεου¹⁸ δια πασης προσευχης και δεησεως προσευχομενοι εν παντι καιρω εν πνευματι και εις αυτο τουτο αγρυπνουντες εν παση προσκαρτερησει και δεησει περι παντων των αγιων¹⁹ και υπερ εμου ινα μοι δοθειη λογος εν ανοιξει του στοματος μου εν παρρησια γνωρισαι το μυστηριον του ευαγγελιου²⁰ υπερ ου πρεσβευω εν αλυσει ινα εν αυτω παρρησιασωμαι ως δει με λαλησαι²¹ ινα δε ειδητε και υμεις τα κατ εμε τι πρασσω παντα υμιν γνωρισει τυχιος ο αγαπητος αδελφος και πιστος διακονος εν κυριω²² ον επεμφα προς υμας εις αυτο τουτο ινα γνωτε τα περι ημων και παρακαλεση τας καρδιας υμων²³ ειρηνη τοις αδελφοις και αγαπη μετα πιστεως απο θεου πατρος και κυριου ιησου χριστου²⁴ η χαρις μετα παντων των αγαπωντων τον κυριον ημων ιησουν χριστον εν αφθαρσια αμην [προς εφεσιους εγραφη απο ρωμης δια τυχιου]

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

1 Παυλος και τιμοθεος δουλοι ιησου χριστου πασιν τοις αγιοις εν χριστω ιησου τοις ουσιν εν φιλιπποις συν επισκοποις και διακονοις ²χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ευχαριστω τω θεω μου επι παση τη μνεια υμων ⁴παντοτε εν παση δεησει μου υπερ παντων υμων μετα χαρας την δεησιν ποιουμενος ⁵επι τη κοινωνια υμων εις το ευαγγελιον απο πρωτης ημερας αχρι του νυν ⁶πεποιθως αυτο τουτο οτι ο εναρξαμενος εν υμιν εργον αγαθον επιτελεσει αχρις ημερας ιησου χριστου ⁷καθως εστιν δικαιον εμοι τουτο φρονειν υπερ παντων υμων δια το εχειν με εν τη καρδια υμας εν τε τοις δεσμοις μου και τη απολογια και βεβαιωσει του ευαγγελιου συγκοινωνους μου της χαριτος παντας υμας οντας ⁸μαρτυς γαρ μου εστιν ο θεος ως επιποθω παντας υμας εν σπλαγχνοις ιησου χριστου ⁹και τουτο προσευχομαι ινα η αγαπη υμων ετι μαλλον και μαλλον περισσευη εν επιγνωσει και παση αισθησει ¹⁰εις το δοκιμαζειν υμας τα διαφεροντα ινα ητε ελικρινεις και απροσκοποι εις ημεραν χριστου ¹¹πεπληρωμενοι καρπων δικαιοσυνης των δια ιησου χριστου εις δοξαν και επαινον θεου ¹²γινωσκειν δε υμας βουλομαι αδελφοι οτι τα κατ εμε μαλλον εις προκοπην του ευαγγελιου εληλυθεν ¹³ωστε τους δεσμους μου φανερους εν χριστω γενεσθαι εν ολω τω πραιτωριω και τοις λοιποις πασιν ¹⁴και τους πλειονας των αδελφων εν κυριω πεποιθοτας τοις δεσμοις μου περισσοτερωσ τολμαν αφοβως τον λογον λαλειν ¹⁵τινες μεν και δια φθονον και εριν τινες δε και δι ευδοκίαν τον χριστον κηρυσουσιν ¹⁶οι μεν εξ εριθειας τον χριστον καταγγελλουσιν ουχ αγνωσ οιομενοι θλιψιν επιφερειν τοις δεσμοις μου ¹⁷οι δε εξ αγαπης ειδοτες οτι εις απολογιαν του ευαγγελιου κειμαι ¹⁸τι γαρ πλην παντι τροπω ειτε προφασει ειτε αληθεια χριστος καταγγελλεται και εν τουτω χαιρω αλλα και χαρησομαι ¹⁹οιδα γαρ οτι τουτο μοι αποβησεται εις σωτηριαν δια της υμων δεησεως και επιχορηγιας του πνευματος ιησου χριστου ²⁰κατα την αποκαταδοκίαν και ελπιδα μου οτι εν ουδενι αισχυνθησομαι αλλ εν παση παρρησια ως παντοτε και νυν μεγαλυνησεται χριστος εν τω σωματι μου ειτε δια ζωης ειτε δια θανατου ²¹εμοι γαρ το ζην χριστος και το αποθανειν κερδος ²²ει δε το ζην εν σαρκι τουτο μοι καρπος εργου και τι αιρησομαι ου γνωριζω ²³συνεχομαι γαρ εκ των δυο την επιθυμιαν εχων εις το

αναλυσαι και συν χριστω ειναι πολλω μαλλον κρεισσον ²⁴το δε επιμενειν εν τη σαρκι αναγκαιοτερον δι υμας ²⁵και τουτο πεποιθως οιδα οτι μενω και συμπαραμενω πασιν υμιν εις την υμων προκοπην και χαραν της πιστεως ²⁶ινα το καυχημα υμων περισσευη εν χριστω ιησου εν εμοι δια της εμης παρουσιας παλιν προς υμας ²⁷μονον αξιως του ευαγγελιου του χριστου πολιτευεσθε ινα ειτε ελθων και ιδων υμας ειτε απων ακουσω τα περι υμων οτι στηκετε εν ενι πνευματι μια ψυχη συναθλοντες τη πιστει του ευαγγελιου ²⁸και μη πτυρομενοι εν μηδενι υπο των αντικειμενων ητις αυτοις μεν εστιν ενδειξις απωλειας υμιν δε σωτηριας και τουτο απο θεου ²⁹οτι υμιν εχαρισθη το υπερ χριστου ου μονον το εις αυτον πιστευειν αλλα και το υπερ αυτου πασχειν ³⁰τον αυτον αγωνα εχοντες οιον ιδετε εν εμοι και νυν ακουετε εν εμοι

2 ει τις ουν παρακλησις εν χριστω ει τι παραμυθιον αγαπης ει τις κοινωνια πνευματος ει τινα σπλαγχνα και οικτιρμοι ²πληρωσατε μου την χαραν ινα το αυτο φρονητε την αυτην αγαπην εχοντες συμψυχοι το εν φρονουντες ³μηδεν κατα εριθειαν η κενοδοξίαν αλλα τη ταπεινοφροσυνη αλληλους ηγουμενοι υπερεχοντας εαυτων ⁴μη τα εαυτων εκαστος σκοπειτε αλλα και τα ετερων εκαστος ⁵τουτο γαρ φρονεισθω εν υμιν ο και εν χριστω ιησου ⁶ος εν μορφη θεου υπαρχων ουχ αρπαγμα ο ηγησατο το ειναι ισα θεω ⁷αλλ εαυτον εκενωσεν μορφην δουλου λαβων εν ομοιωματι ανθρωπων γενομενος ⁸και σχηματι ευρεθεις ως ανθρωπος εταπεινωσεν εαυτον γενομενος υπηκοος μεχρι θανατου θανατου δε σταυρου ⁹διο και ο θεος αυτον υπερυψωσεν και εχαρισατο αυτω ονομα το υπερ παν ονομα ¹⁰ινα εν τω ονοματι ιησου παν γονυ καμψη επουρανιων και επιγειων και καταχθονιων ¹¹και πασα γλωσσα εξομολογησεται οτι κυριος ιησους χριστος εις δοξαν θεου πατρος ¹²ωστε αγαπητοι μου καθως παντοτε υπηκουσατε μη ως εν τη παρουσια μου μονον αλλα νυν πολλω μαλλον εν τη απουσια μου μετα φοβου και τρομου την εαυτων σωτηριαν κατεργαζεσθε ¹³ο θεος γαρ εστιν ο ενεργων εν υμιν και το θελειν και το ενεργειν υπερ της ευδοκίας ¹⁴παντα ποιειτε χωρις γογγυσμων και διαλογισμων ¹⁵ινα γενησθε αμεμπτοι και ακεραιοι τεκνα θεου αμωμητα εν μεσω γενεας σχολιας και διεστραμμενης εν οις φαινεσθε ως φωστηρες

εν κοσμῷ ¹⁶λογον ζωῆς επεχοντες εις καυχημα εμοι εις ημεραν χριστου οτι ουκ εις κενον εδραμον ουδε εις κενον εκοπιασα ¹⁷αλλ ει και σπενδομαι επι τη θυσια και λειτουργια της πιστεως υμων χαιρω και συγχαιρω πασιν υμιν ¹⁸το δ αυτο και υμεις χαιρετε και συγχαιρετε μοι ¹⁹ελπιζω δε εν κυριω ιησου τιμοθεον ταχεως πεμφαι υμιν ινα καγω ευψυχω γνους τα περι υμων ²⁰ουδενα γαρ εχω ισοψυχον οστις γνησιως τα περι υμων μεριμνησει ²¹οι παντες γαρ τα εαυτων ζητουσιν ου τα του χριστου ιησου ²²την δε δοκιμην αυτου γινωσκετε οτι ως πατρι τεκνον συν εμοι εδουλευσεν εις το ευαγγελιον ²³τουτον μεν ουν ελπιζω πεμφαι ως αν απιδω τα περι εμε εξ αυτης ²⁴πεποιθα δε εν κυριω οτι και αυτος ταχεως ελευσομαι ²⁵αναγκαιον δε ηγησαμην επαφροδιτον τον αδελφον και συνεργον και συστρατιωτην μου υμων δε αποστολον και λειτουργον της χρειας μου πεμφαι προς υμας ²⁶επειδη επιποθων ην παντας υμας και αδημονων διοτι ηκουσατε οτι ησθενησεν ²⁷και γαρ ησθενησεν παραπλησιον θανατω αλλ ο θεος αυτον ηλεησεν ουκ αυτον δε μονον αλλα και εμε ινα μη λυπην επι λυπη σχω ²⁸σπουδαιωτερωσ ουν επεμψα αυτον ινα ιδοντες αυτον παλιν χαρητε καγω αλυποτερος ω ²⁹προσδεχεσθε ουν αυτον εν κυριω μετα πασης χαρας και τους τοιουτους εντιμους εχετε ³⁰οτι δια το εργον του χριστου μεχρι θανατου ηγγισεν παραβουλευσαμενος τη ψυχη ινα αναπληρωση το υμων υστερημα της προς με λειτουργιας

3το λοιπον αδελφοι μου χαιρετε εν κυριω τα αυτα γραφειν υμιν εμοι μεν ουκ οκνηρον υμιν δε ασφαλεσ ²βλεπετε τους κυνασ βλεπετε τους κακους εργατας βλεπετε την κατατομην ³ημεις γαρ εσμεν η περιτομη οι πνευματι θεω λατρευοντες και καυχωμενοι εν χριστω ιησου και ουκ εν σαρκι πεποιθοτες ⁴καιπερ εγω εχων πεποιθησιν και εν σαρκι ει τις δοκει αλλος πεποιθεναι εν σαρκι εγω μαλλον ⁵περιτομη οκταημερος εκ γενους ισραηλ φυλης βενιαμιν εβραιος εξ εβραιων κατα νομον φαρισαιος ⁶κατα ζηλον διωκων την εκκλησιαν κατα δικαιοσυνην την εν νομω γενομενος αμεμπτος ⁷αλλ ατινα ην μοι κερδη ταυτα ηγημαι δια τον χριστον ζημιαν ⁸αλλα μενουγγε και ηγουμαι παντα ζημιαν ειναι δια το υπερεχον της γνωσεως χριστου ιησου του κυριου μου διον τα παντα εξημιωθην και ηγουμαι σκυβαλα ειναι ινα χριστον κερδησω ⁹και ευρεθω εν αυτω μη εχων εμην δικαιοσυνην την εκ νομου αλλα την δια πιστεως χριστου την εκ θεου δικαιοσυνην επι τη πιστει ¹⁰του γινωμαι αυτον και την δυναμιν της αναστασεως αυτου και την κοινωνιαν των παθηματων αυτου συμμορφουμενος τω θανατω αυτου ¹¹ει πως καταντησω εις την εξαναστασιν των νεκρων ¹²ουχ οτι ηδη ελαβον η ηδη τετελειωμαι διωκω δε ει και καταλαβω εφ ω και κατεληφθην υπο του χριστου ιησου ¹³αδελφοι εγω εμαυτον ου λογιζομαι κατειληφεναι εν δε τα μεν οπισω επιλανθανομενος τοις δε εμπροσθεν επεκτεινομενος ¹⁴κατα σκοπον διωκω επι το βραβειον της ανω κλησεως του θεου εν χριστω ιη-

σου ¹⁵οσοι ουν τελειοι τουτο φρονωμεν και ει τι ετερωσ φρονειτε και τουτο ο θεος υμιν αποκαλυψει ¹⁶πλην εις ο εφθασαμεν τω αυτω στοιχειν κανονι το αυτο φρονειν ¹⁷συμμιμηται μου γινεσθε αδελφοι και σκοπειτε τους ουτως περιπατουντας καθως εχετε τυπον ημας ¹⁸πολλοι γαρ περιπατουσιν ουσ πολλακις ελεγον υμιν νυν δε και κλαιων λεγω τους εχθρους του σταυρου του χριστου ¹⁹ων το τελος απωλεια ων ο θεος η κοιλια και η δοξα εν τη αισχυνη αυτων οι τα επιγεια φρονουντες ²⁰ημων γαρ το πολιτευμα εν ουρανοισ υπαρχει εξ ου και σωτηρα απεκδεχομεθα κυριον ιησουν χριστον ²¹ος μετασχηματισει το σωμα της ταπεινωσεως ημων εις το γενεσθαι αυτο συμμορφον τω σωματι της δοξης αυτου κατα την ενεργειαν του δυνασθαι αυτον και υποταξαι εαυτω τα παντα

4ωστε αδελφοι μου αγαπητοι και επιποθητοι χαρα και στεφανος μου ουτως στηκετε εν κυριω αγαπητοι ²ευωδιαν παρακαλω και συντυχην παρακαλω το αυτο φρονειν εν κυριω ³και ερωτω και σε συζυγε γησιε συλλαμβανου αυταισ αιτινες εν τω ευαγγελιω συνηθησαν μοι μετα και κλημεντος και των λοιπων συνεργων μου ων τα ονοματα εν βιβλω ζωῆς ⁴χαιρετε εν κυριω παντοτε παλιν ερω χαιρετε ⁵το επιεικες υμων γνωσθητω πασιν ανθρωποις ο κυριος εγγυς ⁶μηδεν μεριμνατε αλλ εν παντι τη προσευχη και τη δεησει μετα ευχαριστιασ τα αιτηματα υμων γνωριζεσθω προς τον θεον ⁷και η ειρηνη του θεου η υπερεχουσα παντα νουν φρουρησει τασ καρδιασ υμων και τα νοηματα υμων εν χριστω ιησου ⁸το λοιπον αδελφοι οσα εστιν αληθη οσα σεμνα οσα δικαια οσα αγνα οσα προσφιλη οσα ευφημα ει τις αρετη και ει τις επαиноσ ταυτα λογιζεσθε ⁹α και εμαθετε και παρελαβετε και ηκουσατε και ειδετε εν εμοι ταυτα πρασσετε και ο θεος της ειρηνης εσται μεθ υμων ¹⁰εχαρην δε εν κυριω μεγαλωσ οτι ηδη ποτε ανεθαλετε το υπερ εμου φρονειν εφ ω και εφρονειτε ηκαιρεισθε δε ¹¹ουχ οτι καθ υστερησιν λεγω εγω γαρ εμαθον εν οισ ειμι αυταρκης ειναι ¹²οιδα δε ταπεινουσθαι οιδα και περισσευειν εν παντι και εν πασιν μεμυημαι και χορταζεσθαι και πειναν και περισσευειν και υστερεισθαι ¹³παντα ισχυω εν τω ενδυναμουντι με χριστω ¹⁴πλην καλωσ εποιησατε συγκοινωνησαντες μου τη θλιψει ¹⁵οιδατε δε και υμεις φιλιπησιοι οτι εν αρχη του ευαγγελιου οτε εξηληθον απο μακεδονιασ ουδεμια μοι εκκλησια εκοινωνησεν εις λογον δοσεως και ληψεως ει μη υμεις μονοι ¹⁶οτι και εν θεσσαλονικη και απαξ και δις εις την χρειαν μοι επεμψατε ¹⁷ουχ οτι επιζητω το δομα αλλ επιζητω τον καρπον τον πλεοναζοντα εις λογον υμων ¹⁸απεχω δε παντα και περισσευω πεπληρωμαι δεξαμενος παρα επαφροδιτου τα παρ υμων οσμην ευωδιασ θυσιαν δεκτην ευαρεστον τω θεω ¹⁹ο δε θεος μου πληρωσει πασαν χρειαν υμων κατα τον πλουτον αυτου εν δοξη εν χριστω ιησου ²⁰τω δε θεω και πατρι ημων η δοξα εις τους αιωνασ των αιωνων αμην ²¹ασπασασθε παντα αγιον εν χριστω ιη-

σου ασπαζονται υμας οι συν εμοι αδελφοι ²²ασπαζονται
υμας παντες οι αγιοι μαλιστα δε οι εκ της καισαρος οικιας ²³η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην [προς φιλιππησιους εγγραφη απο ρωμης δι επαφροδιτου]

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ

1 Παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος ²τοις εν κολασσαις αγιοις και πιστοις αδελφοις εν χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ευχαριστουμεν τω θεω και πατρι του κυριου ημων ιησου χριστου παντοτε περι υμων προσευχομενοι ⁴ακουσαντες την πιστιν υμων εν χριστω ιησου και την αγαπην την εις παντας τους αγιους ⁵δια την ελπιδα την αποκειμενην υμιν εν τοις ουρανοις ην προηκουσατε εν τω λογω της αληθειας του ευαγγελιου ⁶του παροντος εις υμας καθως και εν παντι τω κοσμω και εστιν καρποφορουμενον καθως και εν υμιν αφ ης ημερας ηκουσατε και επεγνωτε την χαριν του θεου εν αληθεια ⁷καθως και εμαθετε απο επαφρα του αγαπητου συνδουλου ημων ος εστιν πιστος υπερ υμων διακονος του χριστου ⁸ο και δηλωσας ημιν την υμων αγαπην εν πνευματι ⁹δια τουτο και ημεις αφ ης ημερας ηκουσαμεν ου παυομεθα υπερ υμων προσευχομενοι και αιτουμενοι ινα πληρωθητε την επιγνωσιν του θεληματος αυτου εν παση σοφια και συνεσει πνευματικη ¹⁰περιπατησαι υμας αξιως του κυριου εις πασαν αρεσκειαν εν παντι εργω αγαθω καρποφορουντες και αυξανομενοι εις την επιγνωσιν του θεου ¹¹εν παση δυναμει δυναμουμενοι κατα το κρατος της δοξης αυτου εις πασαν υπομονην και μακροθυμιαν μετα χαρας ¹²ευχαριστουντες τω πατρι τω ικανωσαντι ημας εις την μεριδα του κληρου των αγιων εν τω φωτι ¹³ος ερρυσατο ημας εκ της εξουσιας του σκοτους και μετεστησεν εις την βασιλειαν του υιου της αγαπης αυτου ¹⁴εν ω εχομεν την απολυτρωσιν δια του αιματος αυτου την αφεσιν των αμαρτιων ¹⁵ος εστιν εικων του θεου του αορατου πρωτοτοκος πασης κτισεως ¹⁶οτι εν αυτω εκτισθη τα παντα τα εν τοις ουρανοις και τα επι της γης τα ορατα και τα αορατα ειτε θρονοι ειτε κυριότητες ειτε αρχαι ειτε εξουσιαι τα παντα δι αυτου και εις αυτον εκτισται ¹⁷και αυτος εστιν προ παντων και τα παντα εν αυτω συνεστηκην ¹⁸και αυτος εστιν η κεφαλη του σωματος της εκκλησιας ος εστιν αρχη πρωτοτοκος εκ των νεκρων ινα γενηται εν πασιν αυτος πρωτευων ¹⁹οτι εν αυτω ευδοκησεν παν το πληρωμα κατοικησαι ²⁰και δι αυτου αποκαταλλαξαι τα παντα εις αυτον ειρηνοποιησας δια του αιματος του σταυρου αυτου δι αυτου ειτε τα επι της γης ειτε τα εν τοις ουρανοις ²¹και υμας ποτε οντας απηλλοτριωμενους

και εχθρους τη διανοια εν τοις εργοις τοις πονηροις νυν δε αποκατηλλαξεν ²²εν τω σωματι της σαρκος αυτου δια του θανατου παραστησαι υμας αγιους και αμωμους και ανεγκλητους κατενωπιον αυτου ²³ειγε επιμενετε τη πιστει τεθεμελιωμενοι και εδραιοι και μη μετακινουμενοι απο της ελπιδος του ευαγγελιου ου ηκουσατε του κηρυχθεντος εν παση τη κτισει τη υπο τον ουρανον ου εγενομην εγω παυλος διακονος ²⁴νυν χαιρω εν τοις παθημασιν μου υπερ υμων και ανταναπληρω τα υστερηματα των θλιψεων του χριστου εν τη σαρκι μου υπερ του σωματος αυτου ο εστιν η εκκλησια ²⁵ης εγενομην εγω διακονος κατα την οικονομιαν του θεου την δοθεισαν μοι εις υμας πληρωσαι τον λογον του θεου ²⁶το μυστηριον το αποκρυμμενον απο των αιωνων και απο των γενεων νυν δε εφανερωθη τοις αγιοις αυτου ²⁷οις ηβηλησεν ο θεος γνωρισαι τις ο πλουτος της δοξης του μυστηριου τουτου εν τοις εθνεσιν ος εστιν χριστος εν υμιν η ελπις της δοξης ²⁸ον ημεις καταγγελλομεν νουθετουντες παντα ανθρωπον και διδασκοντες παντα ανθρωπον εν παση σοφια ινα παραστησωμεν παντα ανθρωπον τελειον εν χριστω ιησου ²⁹εις ο και κοπιω αγωνιζομενος κατα την ενεργειαν αυτου την ενεργουμενην εν εμοι εν δυναμει

2 θελω γαρ υμας ειδεναι ηλικον αγωνα εχω περι υμων και των εν λαοδικεια και οσοι ουχ εωρακασιν το προσωπον μου εν σαρκι ²ινα παρακληθωσιν αι καρδια αυτων συμβιβασθεντων εν αγαπη και εις παντα πλουτον της πληροφοριας της συνεσεως εις επιγνωσιν του μυστηριου του θεου και πατρος και του χριστου ³εν ω εισιν παντες οι θησαυροι της σοφιας και της γνωσεως αποκρυφοι ⁴τουτο δε λεγω ινα μη τις υμας παραλογιζηται εν πιθανολογια ⁵ει γαρ και τη σαρκι απειμι αλλα τω πνευματι συν υμιν ειμι χαιρων και βλεπων υμων την ταξιν και το στερεωμα της εις χριστον πιστεως υμων ⁶ως ουν παρελαβετε τον χριστον ιησουν τον κυριον εν αυτω περιπατετε ⁷ερριζωμενοι και εποικοδομουμενοι εν αυτω και βεβαιουμενοι εν τη πιστει καθως εδιδαχθητε περισσεουοντες εν αυτη εν ευχαριστια ⁸βλεπετε μη τις υμας εσται ο συλαγωγων δια της φιλοσοφιας και κενης απατης κατα την παραδοσιν των ανθρωπων κατα τα στοιχεια του κοσμου και ου κατα χριστον ⁹οτι εν αυτω κατοικει παν το πληρωμα της θεοτητος σωματικως ¹⁰και εστε εν αυτω πεπληρωμενοι ος εστιν η κεφαλη πασης αρχης και εξου-

σίας ¹¹εν ω και περιετμήθητε περιτομή χειροποιητώ εν τη απεκδύσει του σώματος των αμαρτιών της σαρκός εν τη περιτομή του χριστού ¹²συνταφέντες αυτώ εν τω βαπτισματι εν ω και συνηγερέθητε δια της πίστεως της ενεργείας του θεού του εγείραντος αυτον εκ των νεκρών ¹³και υμας νεκρούς οντας εν τοις παραπτώμασιν και τη ακροβυστία της σαρκός υμών συνεζώποιήσεν συν αυτώ χαρισάμενος ημιν πάντα τα παραπτώματα ¹⁴εξάλειψας το καθ' ημών χειρογραφον τοις δόγμασιν ο ην υπεναντιον ημιν και αυτο ηρκεν εκ του μεσου προσήλωσας αυτο τω σταυρω ¹⁵απεκδυσάμενος τας αρχάς και τας εξουσίας εδειγματίσεν εν παρηρησία θριαμβεύσας αυτους εν αυτώ ¹⁶μη ουν τις υμας κρίνεται εν βρώσει η εν ποσει η εν μερει εορτής η νομηνίας η σαββάτων ¹⁷α εστιν σκία των μελλοντων το δε σώμα του χριστού ¹⁸μηδεις υμας καταβραβευετω θελών εν ταπεινοφροσυνη και θρησκεία των αγγέλων α μη εώρακεν εμβάτευων εικη φυσιομενος υπο του νοός της σαρκός αυτου ¹⁹και ου κρατων την κεφαλήν εξ ου παν το σώμα δια των αφών και συνδεσμών επιχορηγουμενον και συμβιβαζομενον αυξει την αυξήσιν του θεού ²⁰ει ουν απεθανετε συν τω χριστώ απο των στοιχείων του κοσμου τι ως ζώντες εν κοσμω δογματιζέσθε ²¹μη αψη μηδε γευση μηδε θιγής ²²α εστιν παντα εις φθοραν τη αποχρησει κατα τα εντάλματα και διδασκαλίας των ανθρωπων ²³ατινα εστιν λογον μεν έχοντα σοφίας εν εθελοθηρησκεία και ταπεινοφροσυνη και αφειδία σώματος ουκ εν τιμη τινη προς πλησμόνην της σαρκός

3ει ουν συνηγερέθητε τω χριστώ τα ανω ζήτετε ου ο χριστος εστιν εν δεξία του θεού καθημενος ²τα ανω φρονείτε μη τα επι της γης ³απεθανετε γαρ και η ζωή υμών κεκρυπται συν τω χριστώ εν τω θεώ ⁴οταν ο χριστος φανερωθή η ζωή ημών τότε και υμεις συν αυτώ φανερωθήσεσθε εν δόξη ⁵νεκρώσατε ουν τα μελη υμών τα επι της γης πορνείαν ακαθαρσίαν παθος επιθυμίαν κακήν και την πλεονεξίαν ητις εστιν ειδωλολατρεία ⁶δι α ερχεται η οργή του θεού επι τους υιους της απειθείας ⁷εν οίς και υμεις περιεπατήσατε ποτε οτε εζήτε εν αυτοίς ⁸νυν δε αποθέσθε και υμεις τα παντα οργην θυμον κακίαν βλασφημίαν αισχρολογίαν εκ του στοματος υμών ⁹μη ψευδέσθε εις αλληλους απεκδυσάμενοι τον παλαιον ανθρωπον συν ταις πράξεσιν αυτου ¹⁰και ενδυσάμενοι τον νεον τον ανακαινούμενον εις επιγνωσιν κατ εικόνα του κτισαντος αυτον ¹¹οπου ουκ ενι ελλην και ιουδαίος περιτομή και ακροβυστία βαρβαρος σκυθής δούλος ελευθερος αλλα τα παντα και εν πασιν χριστός ¹²ενδυσάσθε ουν ως εκλεκτοι του θεού αγιοι και ηγαπημενοι σπλαγχνα οικτιρμών χρηστοτητα ταπεινοφροσυνην πραότητα μακροθυμίαν ¹³ανεχομενοι αλληλων και χαριζομενοι εαυτοίς εαν τις προς τινα έχη μομφην καθως και ο χριστος έχαρισατο υμιν ουτως και υμεις ¹⁴επι πασιν δε τουτοις την αγαπην ητις εστιν συνδεσμος της τελειότητος ¹⁵και η ειρήνη του θεού βραβευετω εν ταις καρδιαίς υμών εις ην και εκλήθητε εν ενι σώματι

και ευχαριστοι γίνεσθε ¹⁶ο λογος του χριστού ενοικειτω εν υμιν πλουσιως εν παση σοφία διδασκοντες και νουθετουντες εαυτους ψαλμοις και υμνοις και ωδαις πνευματικαίς εν χαριτι αδοντες εν τη καρδια υμών τω κυριω ¹⁷και παν ο τι αν ποιητε εν λόγω η εν εργω παντα εν ονοματι κυριου ιησου ευχαριστουντες τω θεώ και πατρι δι αυτου ¹⁸αι γυναικες υποτασσεσθε τοις ιδίοις ανδρασιν ως ανηκεν εν κυριω ¹⁹οι ανδρες αγαπατε τας γυναικας και μη πικραίνεσθε προς αυτας ²⁰τα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν κατα παντα τουτο γαρ εστιν ευαρεστον τω κυριω ²¹οι πατερες μη ερεθίζετε τα τεκνα υμών ινα μη αθυμωσιν ²²οι δουλοι υπακουετε κατα παντα τοις κατα σαρκα κυριοις μη εν οφθαλμοδουλείαις ως ανθρωπαρεσκοι αλλ εν απλοτητι καρδιας φοβουμενοι τον θεον ²³και παν ο τι εαν ποιητε εκ ψυχής εργαζεσθε ως τω κυριω και ουκ ανθρωποις ²⁴ειδοτες οτι απο κυριου απολήψεσθε την ανταποδοσιν της κληρονομίας τω γαρ κυριω χριστώ δουλεύετε ²⁵ο δε αδίκων κομιεται ο ηδικήσεν και ουκ εστιν προσωποληψια

4οι κυριοι το δικαίον και την ισοτητα τοις δούλοις παρεχεσθε ειδοτες οτι και υμεις εχετε κυριον εν ουρανοίς ²τη προσευχη προσκαρτερείτε γρηγορουντες εν αυτη εν ευχαριστία ³προσευχομενοι αμα και περι ημών ινα ο θεος ανοιξη ημιν θυραν του λογου λαλήσαι το μυστηριον του χριστου δι ο και δεδεμαι ⁴ινα φανερωσω αυτο ως δει με λαλήσαι ⁵εν σοφία περιπατείτε προς τους εξω τον καιρον εξαγοραζομενοι ⁶ο λογος υμών παντοτε εν χαριτι αλατι ηρτυμενος ειδεναι πως δει υμας ενι εκαστω αποκρινεσθαι ⁷τα κατ εμε παντα γνωρισει υμιν τυχικός ο αγαπητός αδελφος και πιστός διακονος και συνδούλος εν κυριω ⁸ον επεμφα προς υμας εις αυτο τουτο ινα γνω τα περι υμών και παρακαλεση τας καρδιας υμών ⁹συν ονησιμω τω πιστω και αγαπητω αδελφω ος εστιν εξ υμών παντα υμιν γνωριουσιν τα ωδε ¹⁰ασπαζεται υμας αρισταρχος ο συναιχμαλώτος μου και μαρκος ο ανεψιος βαρναβα περι ου ελαβετε εντολας εαν ελθη προς υμας δεξασθε αυτον ¹¹και ιησους ο λεγομενος ιουστος οι οντες εκ περιτομής ουτοι μονοι συνεργοι εις την βασιλειαν του θεού οιτινες εγενήθησαν μοι παρηγορια ¹²ασπαζεται υμας επαφρας ο εξ υμών δούλος χριστου παντοτε αγωνιζομενος υπερ υμών εν ταις προσευχαις ινα στητε τελειοι και πεπληρωμενοι εν παντι θεληματι του θεού ¹³μαρτυρω γαρ αυτω οτι έχει ζήλον πολυν υπερ υμών και των εν λαοδικεία και των εν ιεραπολει ¹⁴ασπαζεται υμας λουκας ο ιατρος ο αγαπητός και δημας ¹⁵ασπασασθε τους εν λαοδικεία αδελφους και νυμφαν και την κατ οικον αυτου εκκλησίαν ¹⁶και οταν αναγνωσθη παρ υμιν η επιστολή ποιησατε ινα και εν τη λαοδικείω εκκλησία αναγνωσθη και την εκ λαοδικείας ινα και υμεις αναγνωτε ¹⁷και ειπατε αρχιππω βλεπε την διακονίαν ην παρελαβες εν κυριω ινα αυτην πληροίς ¹⁸ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου μνημονευετε μου των δεσμών η χαρίς μεθ υμών αμήν [προς κολασσαεις εγγραφή

απο ρωμης δια τυχιου και ονησιμου]

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄

1 Παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι και κυριω ιησου χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ²ευχαριστουμεν τω θεω παντοτε περι παντων υμων μνειαν υμων ποιουμενοι επι των προσευχων ημων ³αδιαλειπτως μνημονευοντες υμων του εργου της πιστεως και του κοπου της αγαπης και της υπομονης της ελπιδος του κυριου ημων ιησου χριστου εμπροσθεν του θεου και πατρος ημων ⁴ειδοτες αδελφοι ηγαπημενοι υπο θεου την εκλογην υμων ⁵οτι το ευαγγελιον ημων ουκ εγενηθη εις υμας εν λογω μονον αλλα και εν δυναμει και εν πνευματι αγιω και εν πληροφορια πολλη καθως οιδατε οιοι εγενηθημεν εν υμιν δι υμας ⁶και υμεις μιμηται ημων εγενηθητε και του κυριου δεξαμενοι τον λογον εν θλιψει πολλη μετα χαρας πνευματος αγιου ⁷ωστε γενεσθαι υμας τυπους πασιν τοις πιστευουσιν εν τη μακεδονια και τη αχαια ⁸αφ υμων γαρ εξηχηται ο λογος του κυριου ου μονον εν τη μακεδονια και αχαια αλλα και εν παντι τοπω η πιστις υμων η προς τον θεον εξεληλυθεν ωστε μη χρειας ημας εχειν λαλειν τι ⁹αυτοι γαρ περι ημων απαγγελουσιν οποιαν εισοδον εχομεν προς υμας και πως επεστρεψατε προς τον θεον απο των ειδωλων δουλευειν θεω ζωντι και αληθινω ¹⁰και αναμενειν τον υιον αυτου εκ των ουρανων ον ηγειρεν εκ νεκρων ιησουν τον ρυομενον ημας απο της οργης της ερχομενης

2 αυτοι γαρ οιδατε αδελφοι την εισοδον ημων την προς υμας οτι ου κενη γεγονεν ²αλλα και προπαθοντες και υβρισθεντες καθως οιδατε εν φιλιπποις επαρρησιασαμεθα εν τω θεω ημων λαλησαι προς υμας το ευαγγελιον του θεου εν πολλω αγωνι ³η γαρ παρακλησις ημων ουκ εκ πλανης ουδε εξ ακαθαρσιας ουτε εν δολω ⁴αλλα καθως δεδοκιμασαμεθα υπο του θεου πιστευθηναι το ευαγγελιον ουτως λαλουμεν ουχ ως ανθρωποις αρεσκοντες αλλα τω θεω τω δοκιμαζοντι τας καρδιας ημων ⁵ουτε γαρ ποτε εν λογω κολακειας εγενηθημεν καθως οιδατε ουτε εν προφασει πλεονεξιας θεος μαρτυς ⁶ουτε ζητουντες εξ ανθρωπων δοξαν ουτε αφ υμων ουτε απ αλλων δυναμενοι εν βαρει ειναι ως χριστου αποστολοι ⁷αλλ εγενηθημεν ηπιοι εν μεσω υμων ως αν τροφος θαληη τα εαυτης τεκνα ⁸ουτως ιμειρομενοι υμων ευδοκουμεν μεταδουναι υμιν ου μονον το ευαγγελιον του θεου αλλα

και τας εαυτων ψυχας διοτι αγαπητοι ημιν γεγενησθε ⁹μνημονευετε γαρ αδελφοι τον κοπον ημων και τον μοχθον νυκτος γαρ και ημερας εργαζομενοι προς το μη επιβαρησαι τινα υμων εκηρυξαμεν εις υμας το ευαγγελιον του θεου ¹⁰υμεις μαρτυρες και ο θεος ως οσιως και δικαιως και αμεμπτως υμιν τοις πιστευουσιν εγενηθημεν ¹¹καθαπερ οιδατε ως ενα εκαστον υμων ως πατηρ τεκνα εαυτου παρακαλουντες υμας και παραμυθουμενοι ¹²και μαρτυρουμενοι εις το περιπατησαι υμας αξιως του θεου του καλουντος υμας εις την εαυτου βασιλειαν και δοξαν ¹³δια τουτο και ημεις ευχαριστουμεν τω θεω αδιαλειπτως οτι παραλαβοντες λογον ακοης παρ ημων του θεου εδεξασθε ου λογον ανθρωπων αλλα καθως εστιν αληθως λογον θεου ος και ενεργειται εν υμιν τοις πιστευουσιν ¹⁴υμεις γαρ μιμηται εγενηθητε αδελφοι των εκκλησιων του θεου των ουσων εν τη ιουδαια εν χριστω ιησου οτι ταυτα επαθετε και υμεις υπο των ιδιων συμφυλετων καθως και αυτοι υπο των ιουδαιων ¹⁵των και τον κυριον αποκτειναντων ιησουν και τους ιδιους προφητας και υμας εκδιωξαντων και θεω μη αρεσκοντων και πασιν ανθρωποις εναντιων ¹⁶κωλυοντων ημας τοις εθνεσιν λαλησαι ινα σωθωσιν εις το αναπληρωσαι αυτων τας αμαρτιας παντοτε εφθασεν δε επ αυτους η οργη εις τελος ¹⁷ημεις δε αδελφοι απορφανισθεντες αφ υμων προς καιρον ωρας προσωπω ου καρδια περισσοτερωσ εσπουδασαμεν το προσωπον υμων ιδειν εν πολλη επιθυμια ¹⁸διο ηθελησαμεν ελθειν προς υμας εγω μεν παυλος και απαξ και δις και ενεκοψεν ημας ο σατανας ¹⁹τις γαρ ημων ελπις η χαρα η στεφανος καυχησεως η ουχι και υμεις εμπροσθεν του κυριου ημων ιησου χριστου εν τη αυτου παρουσια ²⁰υμεις γαρ εστε η δοξα ημων και η χαρα

3 διο μηκει στεγοντες ευδοκησαμεν καταλειφθηναι εν αθηναις μονοι ²και επεμφαμεν τιμοθεον τον αδελφον ημων και διακονον του θεου και συνεργον ημων εν τω ευαγγελιω του χριστου εις το στηριξαι υμας και παρακαλεσαι υμας περι της πιστεως υμων ³τω μηδενα σαινεσθαι εν ταις θλιψεσιν ταυταις αυτοι γαρ οιδατε οτι εις τουτο κειμεθα ⁴και γαρ οτε προς υμας ημεν προελεγομεν υμιν οτι μελλομεν θλιβεσθαι καθως και εγενετο και οιδατε ⁵δια τουτο καγω μηκει στεγων επεμφα εις το γνωνα την πιστιν υμων μηπως επειρασεν υμας ο

πειραζών και εις κενόν γεννηταί ὁ κόπος ἡμῶν ἕαυτι δε ἐλθόντος τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν καὶ εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγαπὴν ὑμῶν καὶ ὅτι ἐχετε μείαν ἡμῶν ἀγαπὴν πάντοτε ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς ἕαυτι τοῦτο παρεκλήθημεν ἀδελφοί ἐφ' ὑμῖν ἐπιπάση τῇ θλίψει καὶ ἀναγκῇ ἡμῶν δια τῆς ὑμῶν πίστεως ὅτι νῦν ζῶμεν ἐάν ὑμεῖς στηκῆτε ἐν κυρίῳ ἵνα γὰρ εὐχαριστιαν δυνάμεθα τῷ θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν ἐπιπάση τῇ χαρᾷ ἣ χαιρομεν δι' ὑμᾶς ἐμπροσθεν τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμεῖς καὶ ἡμερᾶς ὑπερ ἐκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον καὶ καταρτίσαι τὰ ὑστερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν ἅυτος δε ὁ θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁ κύριος ἡμῶν ἰησοῦς χριστὸς κατευθῆναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἅυμας δε ὁ κύριος πλεονασαὶ καὶ περισσευσαὶ τῇ ἀγαπῇ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς ἅεις τὸ στηριξάει ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμεμπτοὺς ἐν ἀγιωσυνῇ ἐμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρός ἡμῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ

Ἐπιτοῦ οὖν ἀδελφοί ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ ἰησοῦ καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πὼς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρεσκεῖν θεῷ ἵνα περισσευῆτε μάλλον ἵοιδάτε γὰρ τινὰς παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν δια τοῦ κυρίου ἰησοῦ ἅτοῦτο γὰρ ἐστὶν θέλημα τοῦ θεοῦ ὁ ἀγιασμός ὑμῶν ἀπεχεσθῆναι ὑμᾶς ἀπο τῆς πορνείας ἅειδεναι ἐκάστον ὑμῶν τὸ ἐαυτοῦ σκευὸς κτᾶσθαι ἐν ἀγιασμῷ καὶ τιμῇ ἅμη ἐν παθεῖ ἐπιθυμίας καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδοτὰ τὸν θεόν ἅτο μὴ υπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πραγματῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ διότι ἐκδικὸς ὁ κύριος περὶ πάντων τούτων καθὼς καὶ προείπαμεν ὑμῖν καὶ διεμαρτυραμέθα ἅου γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐπι ἀκαθαρσία ἀλλ' ἐν ἀγιασμῷ ἅτοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν οὐκ ἀνθρωπὸν ἀθετεῖ ἀλλὰ τὸν θεὸν τὸν καὶ δόντα τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς ἅπερὶ δε τῆς φιλαδελφίας οὐ χρεῖαν ἐχετε γραφεῖν ὑμῖν αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδιδάκτοι ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους ἅκαὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφούς τοὺς ἐν ὅλῃ τῇ μακεδονίᾳ παρακαλοῦμεν δε ὑμᾶς ἀδελφοί περισσευεῖν μάλλον ἅκαὶ φιλοτιμείσθαι ἡσυχάζειν καὶ πράσσειν τὰ ἰδία καὶ ἐργάζεσθαι τὰς ἰδίας χερσὶν ὑμῶν καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν ἅἵνα περιπατῆτε εὐσχημονῶς πρὸς τοὺς ἐξῶ καὶ μὴδενὸς χρεῖαν ἐχῆτε ἅου θελῶ δε ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί περὶ τῶν κεκοιμημένων ἵνα μὴ λυπησθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἐχόντες ἐλπίδα ἅεἰ γὰρ πιστευομεν ὅτι ἰησοῦς ἀπεθᾶνεν καὶ ἀνεστῆ οὕτως καὶ ὁ θεὸς τοὺς κοιμηθέντας δια τοῦ ἰησοῦ ἀξεί σὺν αὐτῷ ἅτοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ κυρίου ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπομενοὶ εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ κυρίου οὐ μὴ φθᾶσωμεν τοὺς κοιμηθέντας ἅἵτι ἅυτος ὁ κύριος ἐν κελυσματῇ ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σαλπῆγγι θεοῦ καταβῆσεται ἀπ' οὐρανοῦ καὶ οἱ νεκροὶ ἐν χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον ἅπειτὰ ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπομενοὶ ἀμα σὺν

αὐτοῖς ἀρπαγῆσομεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπαντήσιν τοῦ κυρίου εἰς ἀερά καὶ οὕτως πάντοτε σὺν κυρίῳ ἐσομεθα ἅἵτωστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις

Ἐπερὶ δε τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν ἀδελφοί οὐ χρεῖαν ἐχετε ὑμῖν γραφεσθῆναι ἅαυτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἰδάτε ὅτι ἡ ἡμερᾶ κυρίου ὡς κλεπτής ἐν νυκτὶ οὕτως ἐρχεται ἅἵταν γὰρ λέγῶσιν εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια τότε αἰφνιδίος αὐτοῖς ἐφίσταται ὀλεθρὸς ὡσπερ ἡ ὠδὶν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ καὶ οὐ μὴ ἐκφυγῶσιν ἅυμεῖς δε ἀδελφοί οὐκ ἐστε ἐν σκοτεῖ ἵνα ἡ ἡμερᾶ ὑμᾶς ὡς κλεπτής καταλάβῃ ἅπάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμερᾶς οὐκ ἐσμεν νυκτός οὐδε σκοτούς ἅρα οὖν μὴ καθευδῶμεν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νηφῶμεν ἅοἱ γὰρ καθευδόντες νυκτός καθευδουσὶν καὶ οἱ μεθυσκομενοὶ νυκτός μεθουσὶν ἅἡμεῖς δε ἡμερᾶς ὄντες νηφῶμεν ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ περικεφαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας ἅἵτι οὐκ ἐθετο ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς ὀργὴν ἀλλ' εἰς περιποίησιν σωτηρίας δια τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἅτου ἀποθᾶνοντος ὑπερ ἡμῶν ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθευδῶμεν ἀμα σὺν αὐτῷ ζῶσωμεν ἅδιο παρακαλεῖτε ἀλλήλους καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς τὸν ἐνα κᾶθῶς καὶ ποιεῖτε ἅἐρωτῶμεν δε ὑμᾶς ἀδελφοί εἰδεναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν καὶ προισταμένους ὑμῶν ἐν κυρίῳ καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς ἅκαὶ ἡγείσθαι αὐτούς ὑπερ ἐκπερισσοῦ ἐν ἀγαπῇ δια τὸ ἐργὸν αὐτῶν εἰρηνεῦτε ἐν ἐαυτοῖς ἅπαρακαλοῦμεν δε ὑμᾶς ἀδελφοί νουθετεῖτε τοὺς ἀτακτοὺς παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψυχούς ἀντεχέσθε τῶν ἀσθενῶν μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας ἅὄρατε μὴ τὶς κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδῶ ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας ἅπάντοτε χαιρετε ἅἀδιαλείπτως προσευχεσθε ἅἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε τοῦτο γὰρ θέλημα θεοῦ ἐν χριστῷ ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς ἅτο πνεῦμα μὴ σβεννυτε ἅπροφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε ἅπάντα δοκιμάζετε τὸ καλὸν κατεχετε ἅἀπο παντός εἰδούς πονηροῦ ἀπεχεσθε ἅαυτός δε ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἅγιασαὶ ὑμᾶς ὀλοτελείς καὶ ὀλοκληρὸν ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμεμπτῶς ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ τηρηθεῖτε ἅπιστός ὁ καλῶν ὑμᾶς ὅς καὶ ποιῆσει ἅἀδελφοί προσευχεσθε περὶ ἡμῶν ἅἀσπασασθε τοὺς ἀδελφούς πάντας ἐν φιληματῇ ἅγιῳ ἅὄρκειζω ὑμᾶς τὸν κύριον ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πασὶν τοῖς ἅγίοις ἀδελφοῖς ἅἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ μετ' ὑμῶν ἀμήν [πρὸς θεσσαλονικεῖς πρῶτη ἐγγραφή ἀπο ἀθηνῶν]

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄

1 Παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι ημων και κυριω ιησου χριστω ²χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ευχαριστην οφειλομεν τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι καθως αξιον εστιν οτι υπεραιξανει η πιστις υμων και πλεοναζει η αγαπη ενος εκαστου παντων υμων εις αλληλους ⁴ωστε ημας αυτους εν υμιν καυχασθαι εν ταις εκκλησιαις του θεου υπερ της υπομονης υμων και πιστεως εν πασιν τοις διωγμοις υμων και ταις θλιψεσιν αις ανεχεσθε ⁵ενδειγμα της δικαιας κρισεως του θεου εις το καταξιωθηναι υμας της βασιλειας του θεου υπερ ης και πασχετε ⁶ειπερ δικαιον παρα θεω ανταποδουναι τοις θλιβουσιν υμας θλιψιν ⁷και υμιν τοις θλιβομενοις ανεσιν μεθ ημων εν τη αποκαλυψει του κυριου ιησου απ ουρανου μετ αγγελων δυναμεως αυτου ⁸εν πυρι φλογος διδοντος εκδικησιν τοις μη ειδοσιν θεον και τοις μη υπακουουσιν τω ευαγγελιω του κυριου ιησου χριστου ⁹οιτινες δικην τισουσιν ολεθρον αιωνιον απο προσωπου του κυριου και απο της δοξης της ισχυος αυτου ¹⁰οταν ελθη ενδοξασθηναι εν τοις αγιοις αυτου και θαυμασθηναι εν πασιν τοις πιστευουσιν οτι επιστευθη το μαρτυριον ημων εφ υμας εν τη ημερα εκεινη ¹¹εις ο και προσευχομεθα παντοτε περι υμων ινα υμας αξιωση της κλησεως ο θεος ημων και πληρωση πασαν ευδοκιαν αγαθωσυνης και εργων πιστεως εν δυναμει ¹²οπως ενδοξασθη το ονομα του κυριου ημων ιησου χριστου εν υμιν και υμεις εν αυτω κατα την χαριν του θεου ημων και κυριου ιησου χριστου

2 ερωτωμεν δε υμας αδελφοι υπερ της παρουσιας του κυριου ημων ιησου χριστου και ημων επισυναγωγης επ αυτον ²εις το μη ταχεως σαλευθηναι υμας απο του νοος μητε θροεισθαι μητε δια πνευματος μητε δια λογου μητε δι επιστολης ως δι ημων ως οτι ενεστηκεν η ημερα του χριστου ³μη τις υμας εξαπατηση κατα μηδενα τροπον οτι εαν μη ελθη η αποστασια πρωτον και αποκαλυφθη ο ανθρωπος της αμαρτιας ο υιος της απωλειας ⁴ο αντικειμενος και υπεραιρομενος επι παντα λεγομενον θεον η σεβασμα ωστε αυτον εις τον ναον του θεου ως θεον καθισαι αποδεικνυντα εαυτον οτι εστιν θεος ⁵ου μηνιμονευετε οτι ετι ων προς υμας ταυτα ελεγον υμιν ⁶και νυν το κατεχον οιδατε εις το αποκαλυφθηναι αυτον εν

τω εαυτου καιρω ⁷το γαρ μυστηριον ηδη ενεργειται της ανομιας μονον ο κατεχων αρτι εως εκ μεσου γενηται ⁸και τοτε αποκαλυφθησεται ο ανομος ον ο κυριος ανάλωσει τω πνευματι του στοματος αυτου και καταργησει τη επιφανεια της παρουσιας αυτου ⁹ου εστιν η παρουσία κατ ενεργειαν του σατανα εν παση δυναμει και σημειοις και τερασιν ψευδους ¹⁰και εν παση απατη της αδικιας εν τοις απολλυμενοις ανθων την αγαπην της αληθειας ουκ εδεξαντο εις το σωθηναι αυτους ¹¹και δια τουτο πεμψει αυτοις ο θεος ενεργειαν πλανης εις το πιστευσαι αυτους τω ψευδει ¹²ινα κριθωσιν παντες οι μη πιστευσαντες τη αληθεια αλλ ευδοκησαντες εν τη αδικια ¹³ημεις δε οφειλομεν ευχαριστην τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι ηγαπημενοι υπο κυριου οτι ειλετο υμας ο θεος απ αρχης εις σωτηριαν εν αγιασμω πνευματος και πιστει αληθειας ¹⁴εις ο εκαλεσεν υμας δια του ευαγγελιου ημων εις περιποιησιν δοξης του κυριου ημων ιησου χριστου ¹⁵αρα ουν αδελφοι στηκετε και κρατειτε τας παραδοσεις ας εδιδαχθητε ειτε δια λογου ειτε δι επιστολης ημων ¹⁶αυτος δε ο κυριος ημων ιησους χριστος και ο θεος και πατηρ ημων ο αγαπησας ημας και δους παρακλησιν αιωνιαν και ελπιδα αγαθην εν χαριτι ¹⁷παρακαλεσαι υμων τας καρδιας και στηριξαι υμας εν παντι λογω και εργω αγαθω

3 το λοιπον προσευχεσθε αδελφοι περι ημων ινα ο λογος του κυριου τρεχη και δοξαζηται καθως και προς υμας ²και ινα ρυσθωμεν απο των ατοπων και πονηρων ανθρωπων ου γαρ παντων η πιστις ³πιστος δε εστιν ο κυριος ος στηριξει υμας και φυλαξει απο του πονηρου ⁴πεποιθαμεν δε εν κυριω εφ υμας οτι α παραγγελλομεν υμιν και ποιειτε και ποιησετε ⁵ο δε κυριος κατευθυναι υμων τας καρδιας εις την αγαπην του θεου και εις υπομονην του χριστου ⁶παραγγελλομεν δε υμιν αδελφοι εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου στελλεσθαι υμας απο παντος αδελφου ατακτως περιπατουντος και μη κατα την παραδοσιν ην παρελαβεν παρ ημων ⁷αυτοι γαρ οιδατε πως δει μιμεισθαι ημας οτι ουκ ητακτησαμεν εν υμιν ⁸ουδε δωρεαν αρτον εφραγομεν παρα τινος αλλ εν κοπω και μοχθω νυκτα και ημεραν εργαζομενοι προς το μη επιβαρησαι τινα υμων ⁹ουχ οτι ουκ εχομεν εξουσιαν αλλ ινα εαυτους τυπον δωμεν υμιν εις το μιμεισθαι ημας ¹⁰και γαρ οτε ημεν προς υμας τουτο παρηγγελλο-

μεν υμιν οτι ει τις ου θελει εργαζεσθαι μηδε εσθιετω ¹¹ακουομεν γαρ τινας περιπατουντας εν υμιν ατακτως μηδεν εργαζομενους αλλα περιεργαζομενους ¹²τοις δε τοιουτοις παραγγελλομεν και παρακαλουμεν δια του κυριου ημων ιησου χριστου ινα μετα ησυχιας εργαζομενοι τον εαυτων αρτον εσθιωσιν ¹³υμεις δε αδελφοι μη εκκακησητε καλοποιουντες ¹⁴ει δε τις ουχ υπακουει τω λογω ημων δια της επιστολης τουτου σημειουσθε και μη συναναμιγυσθε αυτω ινα εντραπη ¹⁵και μη ως εχθρον ηγεισθε αλλα νουθετειτε ως αδελφον ¹⁶αυτος δε ο κυριος της ειρηνης δωη υμιν την ειρηνην δια παντος εν παντι τροπω ο κυριος μετα παντων υμων ¹⁷ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου ο εστιν σημειον εν παση επιστολη ουτως γραφω ¹⁸η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην [προς θεσσαλονικεις δευτερα εγγραφη απο αθηνων]

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄

1 Πάυλος αποστολός ιησού χριστού κατ επιταγήν θεου σωτήρος ημών και κυρίου ιησού χριστού της ελπίδος ημών ²τιμοθεώ γνήσιω τέκνω εν πίστει χάρις ελεος ειρήνη απο θεου πατρός ημών και χριστού ιησού του κυρίου ημών ³καθώς παρεκάλεσα σε προσμείναι εν εφεσώ πορευόμενος εις μακεδονίαν ινα παραγγείλης τισιν μη ετεροδιδασκαλείν ⁴μηδε προσεχειν μυθους και γενεαλογιας απεραντοις αιτινες ζητησεις παρεχουσιν μάλλον η οικονομίαν θεου την εν πίστει ⁵το δε τέλος της παραγγελίας εστιν αγαπή εκ καθαρής καρδιάς και συνειδησεως αγαθής και πιστεως ανυποκριτου ⁶ων τινες αστοχησαντες εξετραπησαν εις ματαιολογίαν ⁷θέλοντες είναι νομοδιδασκαλοι μη νοούντες μητε α λεγουσιν μητε περι τινων διαβεβαιούνται ⁸οιδαμεν δε οτι καλος ο νομος εαν τις αυτω νομιμώς χρηται ⁹ειδως τουτο οτι δικαιο νομος ου κείται ανομοις δε και ανυποτακτοις ασεβεσιν και αμαρτωλοις ανομοις και βεβηλοις πατραλωαις και μητραλωαις ανδροφονοις ¹⁰πορνοις αρσενοκοιταις ανδραποδισταις ψευσταις επιορκοις και ει τι ετερον τη υγίαινουση διδασκαλία αντικείται ¹¹κατα του ευαγγελιον της δοξης του μακαριου θεου ο επιστευθη εν εγω ¹²και χαριν έχω τω ενδυναμωσαντι με χριστώ ιησού τω κυριω ημών οτι πιστον με ηγησατο θεμενος εις διακονίαν ¹³τον προτερον οντα βλασφημον και διωκτην και υβριστην αλλ ηλεθη οτι αγνων εποίησα εν απιστία ¹⁴υπερεπλεονασεν δε η χάρις του κυριου ημών μετα πιστεως και αγαπής της εν χριστώ ιησού ¹⁵πιστος ο λογος και πασης αποδοχής αξιος οτι χριστος ιησους ηλθεν εις τον κοσμον αμαρτωλους σωσαι ων πρωτος ειμι εγω ¹⁶αλλα δια τουτο ηλεθη ινα εν εμοι πρωτω ενδειξηται ιησους χριστος την πασαν μακροθυμίαν προς υποταπώσιν των μελλοντων πιστευειν επ αυτω εις ζών αιώνιον ¹⁷τω δε βασιλει των αιώνων αφθαρτω αορατω μονω σοφω θεω τιμη και δοξα εις τους αιώνας των αιώνων αμήν ¹⁸ταυτην την παραγγελίαν παρατιθεμαι σοι τέκνον τιμοθεε κατα τας προαγουσας επι σε προφητείας ινα στρατευη εν αυταις την καλην στρατείαν ¹⁹εχων πιστιν και αγαθην συνειδησιν ην τινες απωσαμενοι περι την πιστιν εναυαγησαν ²⁰ων εστιν υμεναιος και αλεξανδρους παρεδωκα τω σατανα ινα παιδευθωσιν μη βλασφημειν

2 Παρακαλώ ουν πρωτον παντων ποιείσθαι δεησεις προσευχας εντευξεις ευχαριστίας υπερ παντων ανθρωπων ²υπερ βασιλεων και παντων των εν υπεροχη οντων ινα ηρεμον και ησυχιον βιον διαγωμεν εν παση ευσεβεία και σεμνοτητι ³τουτο γαρ καλον και αποδεκτον ενωπιον του σωτήρος ημών θεου ⁴ος παντας ανθρωπους θελει σωθηναι και εις επιγνωσιν αληθείας ελθειν ⁵εις γαρ θεος εις και μεσιτης θεου και ανθρωπων ανθρωπος χριστος ιησους ⁶ο δους εαυτον αντιλυτρον υπερ παντων το μαρτυριον καιριος ιδιοις ⁷εις ο ετεθη εν εγω κηρυξ και αποστολος αληθείαν λεγω εν χριστώ ου ψευδομαι διδασκαλος εθνων εν πίστει και αληθεία ⁸βουλομαι ουν προσευχεσθαι τους ανδρας εν παντι τοπω επαιροντας οσιους χειρας χωρις οργης και διαλογισμου ⁹ωσαυτως και τας γυναίκας εν καταστολή κοσμιω μετα αιδους και σωφροσύνης κοσμειν εαυτας μη εν πλεγμασιν η χρυσω η μαργαριταις η ματισμω πολυτελει ¹⁰αλλ ο πρεπει γυναίξιν επαγγελλομεναις θεοσεβείαν δι εργα αγαθων ¹¹γυνη εν ησυχία μανθανετω εν παση υποταγή ¹²γυναίξιν δε διδασκειν ουκ επιτρεπω ουδε αυθεντειν ανδρος αλλ είναι εν ησυχία ¹³αδαμ γαρ πρωτος επλασθη ειτα ευα ¹⁴και αδαμ ουκ ηπατήθη η δε γυνη απατηθησα εν παραβασει γεγενεν ¹⁵σωθησεται δε δια της τεκνογονίας εαν μεινωσιν εν πίστει και αγαπή και αγιασμω μετα σωφροσύνης

3 Πιστος ο λογος ει τις επισκοπής ορεγεται καλου εργου επιθυμει ²δει ουν τον επισκοπον ανεπιληπτον είναι μιας γυναίκος ανδρα νηφαλεον σωφρονα κοσμιον φιλοξενον διδακτικον ³μη παροινον μη πληκτην μη αισχροκερδη αλλ επιεικη αμαχον αφιλαργυρον ⁴του ιδιου οικου καλως προϊσταμενον τεκνα έχοντα εν υποταγή μετα πασης σεμνοτητος ⁵ει δε τις του ιδιου οικου προστηναι ουκ οιδεν πως εκκλησίας θεου επιμελησεται ⁶μη νεοφυτον ινα μη τυφώθεις εις κριμα εμπεση του διαβολου ⁷δει δε αυτον και μαρτυριαν καλην έχειν απο των εξώθεν ινα μη εις ονειδισμόν εμπεση και παγίδα του διαβολου ⁸διακονους ωσαυτως σεμνους μη διλογους μη οινω πολλω προσεχοντας μη αισχροκερδεις ⁹εχοντας το μυστηριον της πιστεως εν καθαρά συνειδησει ¹⁰και ουτοι δε δοκιμαζεσθωσαν πρωτον ειτα διακονειτωσαν ανεγκλητοι οντες ¹¹γυναίκας ωσαυτως σεμνας μη διαβολου νηφαλεους πιστας εν πασιν ¹²διακονοι εστωσαν

μίας γυναικος ανδρες τεκνων καλως προϊσταμενοι και των ιδιων οικων ¹³οι γαρ καλως διακονησαντες βαθμον εαυτοις καλον περιποιουνται και πολλην παρρησιαν εν πιστει τη εν χριστω ιησου ¹⁴ταυτα σοι γραφω ελπιζων ελθειν προς σε ταχιον ¹⁵εαν δε βραδυνω ινα ειδης πως δει εν οικω θεου αναστρεφεισθαι ητις εστιν εκκλησια θεου ζωντος στυλος και εδραιωμα της αληθειας ¹⁶και ομολογουμενωσ μεγα εστιν το της ευσεβειας μυστηριον θεος εφανερωθη εν σαρκι εδικαιωθη εν πνευματι ωφθη αγγελιοις εκηρυχθη εν εθνεσιν επιστευθη εν κοσμω ανεληφθη εν δοξη

4το δε πνευμα ρητως λεγει οτι εν υστεροις καιροις αποστησονται τινες της πιστεωσ προσεχοντες πνευμασιν πλανοις και διδασκαλιαις δαιμονιων ²εν υποκρισει ψευδολογων κεκαυτηριασμενων την ιδιαν συνειδησιν ³κωλυοντων γαμειν απεχεσθαι βρωματων α ο θεος εκτισεν εις μεταληψιν μετα ευχαριστιασ τοις πιστοις και επεγνωκοσιν την αληθειαν ⁴οτι παν κτισμα θεου καλον και ουδεν αποβλητον μετα ευχαριστιασ λαμβανομενον ⁵αγιαζεται γαρ δια λογου θεου και εντευξεωσ ⁶ταυτα υποτιθεμενοσ τοις αδελφοις καλοσ εση διακονοσ ιησου χριστου εντρεφομενοσ τοις λογοις της πιστεωσ και της καλης διδασκαλιασ η παρηκολουθηκασ ⁷τουσ δε βεβηλοουσ και γραωδεισ μυθουσ παραιτου γυμναζε δε σεαυτον προς ευσεβειαν ⁸η γαρ σωματικη γυμνασια προς ολιγον εστιν ωφελιμοσ η δε ευσεβεια προς παντα ωφελιμοσ εστιν επαγγελιαν εχουσα ζωησ της νυν και της μελλουσησ ⁹πιστοσ ο λογοσ και πασησ αποδοχησ αξιοσ ¹⁰εισ τουτο γαρ και κοπιωμεν και ονειδιζομεθα οτι ηλπικαμεν επι θεω ζωντι οσ εστιν σωτηρ παντων ανθρωπων μαλιστα πιστων ¹¹παραγγελλε ταυτα και διδασκε ¹²μηδεισ σου της νεοτητοσ καταφρονειτω αλλα τυποσ γινου των πιστων εν λογω εν αναστροφη εν αγαπη εν πνευματι εν πιστει εν αγνεια ¹³εωσ ερχομαι προσεχε τη αναγνωσει τη παρακλησει τη διδασκαλια ¹⁴μη αμελει του εν σοι χαρισματοσ ο εδοθη σοι δια προφητειασ μετα επιθεσεωσ των χειρων του πρεσβυτεριου ¹⁵ταυτα μελετα εν τουτοις ισθι ινα σου η προκοπη φανερα η εν πασιν ¹⁶επεχε σεαυτω και τη διδασκαλια επιμενε αυτοις τουτο γαρ ποιων και σεαυτον σωσεισ και τουσ ακουοντασ σου

5πρεσβυτερω μη επιπληξης αλλα παρακαλει ωσ πατερα νεωτερουσ ωσ αδελφουσ ²πρεσβυτερασ ωσ μητερασ νεωτερασ ωσ αδελφασ εν παση αγνεια ³χηρασ τιμα τασ οντωσ χηρασ ⁴ει δε τισ χηρα τεκνα η εκγονα εχει μανθανετωσαν πρωτον τον ιδιον οικον ευσεβειν και αμοιβασ αποδιδουσαι τοις προγονοις τουτο γαρ εστιν καλον και αποδεκτον ενωπιον του θεου ⁵η δε οντωσ χηρα και μεμονωμενη ηλπικεν επι τον θεον και προσμενει ταισ δεησεσιν και ταισ προσευχαισ νυκτοσ και ημερασ ⁶η δε σπαταλωσα ζωσα τεθηνηκεν ⁷και ταυτα παραγγελλε ινα ανεπιληπτοι ωσιν ⁸ει δε τισ των ιδιων και μαλιστα των οικειων ου προνοει την πιστιν ηρηνηται και εστιν απιστου χειρων

⁹χηρα καταλεγεσθω μη ελαττον ετων εξηκοντα γεγονουια ενοσ ανδροσ γυνη ¹⁰εν εργοις καλοισ μαρτυρουμενη ει ετεκνοτροφησεν ει εξενοδοχησεν ει αγιων ποδασ ενιψεν ει θλιβομενοισ επηροκεσεν ει παντι εργω αγαθω επηκολουθησεν ¹¹νεωτερασ δε χηρασ παραιτου οταν γαρ καταστρηνιασωσιν του χριστου γαμειν θελουσιν ¹²εχουσαι κριμα οτι την πρωτην πιστιν ηθετησαν ¹³αμα δε και αργαι μανθανουσιν περιερχομεναι τασ οικιασ ου μονον δε αργαι αλλα και φλυαροι και περιεργοι λαλουσαι τα μη δεοντα ¹⁴βουλομαι ουν νεωτερασ γαμειν τεκνογονειν οικοδοεσποτειν μηδεμιαν αφορμην διδουσαι τω αντικειμενω λαιδοριασ χαριν ¹⁵ηδη γαρ τινεσ εξετραπησαν οπισω του σατανα ¹⁶ει τισ πιστοσ η πιστη εχει χηρασ επαρκειτω αυταισ και μη βαρεισθω η εκκλησια ινα ταισ οντωσ χηραισ επαρκεση ¹⁷οι καλωσ προσεστωτεσ πρεσβυτεροι διπλησ τιμησ αξιουσθωσαν μαλιστα οι κοπιωντεσ εν λογω και διδασκαλια ¹⁸λεγει γαρ η γραφη βουν αλωντα ου φιμωσεισ και αξιοσ ο εργατησ του μισθου αυτου ¹⁹κατα πρεσβυτερου καταγηγοριαν μη παραδεχου εκτοσ ει μη επι δυο η τριων μαρτυρων ²⁰τουσ αμαρτανοντασ ενωπιον παντων ελεγχε ινα και οι λοιποι φοβον εχωσιν ²¹διαμαρτυρομαι ενωπιον του θεου και κυριου ιησου χριστου και των εκλεκτων αγγελων ινα ταυτα φυλαξης χωρισ προκριματοσ μηδεν ποιων κατα προσκλησιν ²²χειρασ ταχεωσ μηδεν επιτιθει μηδε κοινωει αμαρτιασ αλλοτριασ σεαυτον αγνον τηρει ²³μηκετι υδροποτει αλλ οινω ολιγω χρω δια τον στομαχον σου και τασ πυκνασ σου ασθενειασ ²⁴τινων ανθρωπων αι αμαρτια προδηλοι εισιν προαγουσαι εισ χρισιν τισιν δε και επακολουθουσιν ²⁵ωσαυτωσ και τα καλα εργα προδηλα εστιν και τα αλλωσ εχοντα κρυβηναι ου δυναται

6οσοι εισιν υπο ζυγον δουλοι τουσ ιδιουσ δεσποτασ πασησ τιμησ αξιουσ ηγεισθωσαν ινα μη το ονομα του θεου και η διδασκαλια βλασφημηται ²οι δε πιστουσ εχοντεσ δεσποτασ μη καταφρονειτωσαν οτι αδελφοι εισιν αλλα μαλλον δουλευετωσαν οτι πιστοι εισιν και αγαπητοι οι της ευεργεσιασ αντιλαμβανομενοι ταυτα διδασκε και παρακαλει ³ει τισ ετεροδιδασκαλει και μη προσερχεται υγιαίνουσιν λογοις τοις του κυριου ημων ιησου χριστου και τη κατ ευσεβειαν διδασκαλια ⁴τετυφωται μηδεν επισταμενοσ αλλα νοσων περι ζητησεισ και λογομαχιασ εξ ων γινεται φθονοσ ερισ βλασφημιαι υπονοιαι πονηραι ⁵παραδιατριβαι διεφθαρμενων ανθρωπων τον νουν και απεστερημενων της αληθειας νομιζοντων πορισμον ειναι την ευσεβειαν αφιστασο απο των τοιουτων ⁶εστιν δε πορισμοσ μεγασ η ευσεβεια μετα αυταρκειασ ⁷ουδεν γαρ εισηνεγκαμεν εισ τον κοσμον δηλον οτι ουδε εξενεγκειν τι δυναμεθα ⁸εχοντεσ δε διατροφασ και σκεπασματα τουτοις αρχεσθησομεθα ⁹οι δε βουλομενοι πλουτειν εμπιπτουσιν εισ πειρασμον και παγιδα και επιθυμιασ πολλασ ανοητουσ και βλαβερασ αιτινεσ βυθιζουσιν τουσ ανθρωπουσ εισ ολεθρον και απωλειαν ¹⁰ριζα γαρ παντων των κακων εστιν η φιλαργυρια ησ τινεσ

ορεγομενοι απεπλανηθησαν απο της πιστεως και εαυτους περιεπειραν οδυναις πολλαις ¹¹συ δε ω ανθρωπε του θεου ταυτα φευγε διωκε δε δικαιοσυνην ευσεβειαν πιστιν αγαπην υπομονην πραοτητα ¹²αγωνιζου τον καλον αγωνα της πιστεως επιλαβου της αιωνιου ζωης εις ην και εκληθης και ωμολογησας την καλην ομολογιαν ενωπιον πολλων μαρτυρων ¹³παραγγελλω σοι ενωπιον του θεου του ζωοποιουντος τα παντα και χριστου ιησου του μαρτυρησαντος επι ποντιου πιλατου την καλην ομολογιαν ¹⁴τηρησαι σε την εντολην ασπιλον ανεπιληπτον μεχρι της επιφανειας του κυριου ημων ιησου χριστου ¹⁵ην καιροις ιδιοις δειξει ο μακαριος και μονος δυναστης ο βασιλευς των βασιλευοντων και κυριος των κυριευοντων ¹⁶ο μονος εχων αθανασιαν φως οικων απροσιτον ον ειδεν ουδεις ανθρωπων ουδε ιδειν δυναται ω τιμη και κρατος αιωνιον αμην ¹⁷τοις πλουσιοις εν τω νυν αιωνι παραγγελλε μη υψηλοφρονειν μηδε ηλπικεναι επι πλουτου αδηλοτητι αλλ εν τω θεω τω ζωντι τω παρεχοντι ημιν πλουσιως παντα εις απολαυσιν ¹⁸αγαθοεργειν πλουτειν εν εργοις καλοις ευμεταδοτους ειναι κοινωνικους ¹⁹αποθησαυριζοντας εαυτοις θεμελιον καλον εις το μελλον ινα επιλαβωνται της αιωνιου ζωης ²⁰ω τιμοθεε την παρακαταθηκην φυλαξον εκτρεπομενοσ τας βεβηλους κενοφωνιας και αντιθεσεις της ψευδωνυμου γνωσεωσ ²¹ην τινες επαγγελλομενοι περι την πιστιν ηστοχησαν η χαρις μετα σου αμην [προς τιμοθεον πρωτη εγγραφη απο λαοδικειας ητις εστιν μητροπολις φρυγιας της πακατιανης]

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄

1 Πάυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου κατ επαγγελιαν ζωης της εν χριστω ιησου ²τιμοθεω αγαπητω τεκνω χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και χριστου ιησου του κυριου ημων ³χαριν εχω τω θεω ω λατρευω απο προγονων εν καθαρα συνειδησει ως αδιαλειπτον εχω την περι σου μνειαν εν ταις δεησεσιν μου νυκτος και ημερας ⁴επιποθων σε ιδειν μεμνημενος σου των δακρυων ινα χαρας πληρωθω ⁵υπομνησιν λαμβανων της εν σοι ανυποκριτου πιστεως ητις ενωκησεν πρωτον εν τη μαμμη σου λωιδι και τη μητρι σου ευνεικη πεπεισμαι δε οτι και εν σοι ⁶δι ην αιτιαν αναμιμνησκω σε αναζωπυρειν το χαρισμα του θεου ο εστιν εν σοι δια της επιθεσεως των χειρων μου ⁷ου γαρ εδωκεν ημιν ο θεος πνευμα δειλιας αλλα δυναμεως και αγαπης και σωφροτισμου ⁸μη ουν επαισχυνθης το μαρτυριον του κυριου ημων μηδε εμε τον δεσμιον αυτου αλλα συγκακοπαθησον τω ευαγγελιω κατα δυναμιν θεου ⁹του σωσαντος ημας και καλεσαντος κλησει αγια ου κατα τα εργα ημων αλλα κατ ιδιαν προθεσιν και χαριν την δοθειςαν ημιν εν χριστω ιησου προ χρονων αιωνιων ¹⁰φανερωθεισαν δε νυν δια της επιφανειας του σωτηρος ημων ιησου χριστου καταργησαντος μεν τον θανατον φωτισαντος δε ζωην και αφθαρσιαν δια του ευαγγελιου ¹¹εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος και διδασκαλος εθνων ¹²δι ην αιτιαν και ταυτα πασχω αλλ ουκ επαισχυνομαι οίδα γαρ ω πεπιστευκα και πεπεισμαι οτι δυνατος εστιν την παραθηκην μου φυλαξαι εις εκεινην την ημεραν ¹³υποτυπωσιν εχε υγιαινωντων λογων ων παρ εμου ηκουσας εν πιστει και αγαπη τη εν χριστω ιησου ¹⁴την καλην παρακαταθηκην φυλαξον δια πνευματος αγιου του ενοικουντος εν ημιν ¹⁵οιδας τουτο οτι απεστραφησαν με παντες οι εν τη ασια ων εστιν φυγελλος και ερμογενης ¹⁶δωη ελεος ο κυριος τω ονησιφορου οικω οτι πολλακις με ανεψυξεν και την αλυσιν μου ουκ επησχυνθη ¹⁷αλλα γενομενος εν ρωμη σπουδαιοτερον εζητησεν με και ευρεν ¹⁸δωη αυτω ο κυριος ευρειν ελεος παρα κυριου εν εκεινη τη ημερα και οσα εν εφεσω διηκονησεν βελτιον συ γινωσκεις

2 συ ουν τεκνον μου ενδυναμου εν τη χαριτι τη εν χριστω ιησου ²και α ηκουσας παρ εμου δια πολλων μαρτυρων ταυτα παραθου πιστοις ανθρωποις οιτινες ικανοι εσονται και ετερους διδαξαι ³συ ουν κακοπαθησον

ως καλος στρατιωτης ιησου χριστου ⁴ουδεις στρατευομενος εμπλεκεται ταις του βιου πραγματειαις ινα τω στρατολογησαντι αρεση ⁵εαν δε και αθλη τις ου στεφανουται εαν μη νομιμως αθληση ⁶τον κοπιωντα γεωργον δει πρωτον των καρπων μεταλαμβανειν ⁷νοει α λεγω δωη γαρ σοι ο κυριος συνεσιν εν πασιν ⁸μνημονευε ιησουν χριστον εγγερεμενον εκ νεκρων εκ σπερματος δαβιδ κατα το ευαγγελιον μου ⁹εν ω κακοπαθω μεχρι δεσμων ως κακουργος αλλ ο λογος του θεου ου δεδεται ¹⁰δια τουτο παντα υπομενω δια τους εκλεκτους ινα και αυτοι σωτηριας τυχωσιν της εν χριστω ιησου μετα δοξης αιωνιου ¹¹πιστος ο λογος ει γαρ συναπεθανομεν και συζησομεν ¹²ει υπομενομεν και συμβασιλευσομεν ει αρνουμεθα κακεινος αρνησεται ημας ¹³ει απιστουμεν εκεινος πιστος μενει αρνησασθαι εαυτον ου δυναται ¹⁴ταυτα υπομιμνησκει διαμαρτυρομενος ενωπιον του κυριου μη λογομαχειν εις ουδεν χρησιμον επι καταστροφη των ακουοντων ¹⁵σπουδασον σεαυτον δοκιμον παραστησαι τω θεω εργατην ανεπαισχυντον ορθοτομουντα τον λογον της αληθειας ¹⁶τας δε βεβηλους κενοφωνιας περιστασο επι πλειον γαρ προκοφουσιν ασεβειας ¹⁷και ο λογος αυτων ως γαγγραινα νομην εξει ων εστιν υμεναιος και φιλητος ¹⁸οιτινες περι την αληθειαν ηστοχησαν λεγοντες την αναστασιν ηδη γεγονεναι και ανατρεπουσιν την τινων πιστιν ¹⁹ο μεντοι στερεος θεμελιος του θεου εστηκεν εχων την σφραγιδα ταυτην εγνω κυριος τους οντας αυτου και αποστητω απο αδικιας πας ο ονομαζων το ονομα χριστου ²⁰εν μεγαλη δε οικια ουκ εστιν μονον σκευη χρυσα και αργυρα αλλα και ξυλινα και οστρακινα και α μεν εις τιμην α δε εις ατιμιαν ²¹εαν ουν τις εκκαθαρη εαυτον απο τουτων εσται σκευος εις τιμην ηγιασμενον και ευχρηστον τω δεσποτη εις παν εργον αγαθον ητοιμασμενον ²²τας δε νεωτερικας επιθυμιας φυγε διωκε δε δικαιοσυνην πιστιν αγαπην ειρηνην μετα των επικαλουμενων τον κυριον εκ καθαρας καρδιας ²³τας δε μωρας και απαιδευτους ζητησεις παραιτου ειδως οτι γεννωσιν μαχας ²⁴δουλον δε κυριου ου δει μαχεσθαι αλλ ηπιον ειναι προς παντας διδακτικον ανεξικακον ²⁵εν πραοτητι παιδευοντα τους αντιδιατιθεμενους μηποτε δω αυτοις ο θεος μετανοιαν εις επιγνωσιν αληθειας ²⁶και ανανηψωσιν εκ της του διαβολου παγιδος εξωγρημενοι υπ αυτου εις το εκεινου θελημα

3τὸ αὐτὸ δὲ γινώσκει ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποὶ ²ἐσονται γὰρ οἱ ἀνθρώποι φιλαυτοὶ φιλαργυροὶ ἀλαζόνες ὑπερηφάνοι βλασφημοὶ γονευσὶν ἀπειθεῖς ἀχαριστοὶ ἀνοσιοὶ ³ἀστοργοὶ ἀσπονδοὶ διαβόλοι ἀκράτεις ἀνημεροὶ ἀφιλαγαθοὶ ⁴προδοταὶ προπετεῖς τετυφωμένοι φιληδονοὶ μάλλον ἢ φιλοθεοὶ ⁵ἔχοντες μορφώσιν εὐσεβείας τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρηνημένοι καὶ τοὺς ἀποτρέπου ⁶ἐκ τούτων γὰρ εἰσὶν οἱ ἐνδυνάστες εἰς τὰς οἰκίας καὶ αἰχμάλωτευσοντες τὰ γυναικάρια σεσωρευμένα ἀμαρτίαις ἀγομένα ἐπιθυμίαις ποικίλαις ⁷παντοτε μανθάνοντα καὶ μὴδεποτε εἰς ἐπιγνώσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα ⁸ὄν τροπον δὲ ἰαννῆς καὶ ἰαμβρῆς ἀντεστήσαν μωυσεὶ οὕτως καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ ἀνθρώποι κατεφθάρμενοι τὸν νοῦν ἀδοκιμοὶ περὶ τὴν πίστιν ⁹ἀλλ' οὐ προκοφουσὶν ἐπὶ πλείον ἢ γὰρ ἀνοία αὐτῶν ἐκδήλος ἐστὶ πᾶσιν ὡς καὶ ἡ ἐκεῖνων ἐγένετο ¹⁰σὺ δὲ παρηκολούθηκας μοὶ τῇ διδασκαλίᾳ τῆ ἀγωγῆς τῆ προθέσει τῆ πίστει τῆ μακροθυμίᾳ τῆ ἀγάπῃ τῆ ὑπομονῇ ¹¹τοῖς διωγμοῖς τοῖς παθήμασιν οἷα μοὶ ἐγένετο ἐν ἀντιοχείᾳ ἐν ἰκονίῳ ἐν λυστροῖς οἰοὺς διωγμοὺς ὑπηρεγὰ καὶ ἐκ πάντων με ἐρρυσάτο ὁ κύριος ¹²καὶ πάντες δὲ οἱ θελόντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν χριστῷ ἰησοῦ διωχθήσονται ¹³πονηροὶ δὲ ἀνθρώποι καὶ γοῆτες προκοφουσὶν ἐπὶ τὸ χεῖρον πλανῶντες καὶ πλανώμενοι ¹⁴σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἐμάθης καὶ ἐπιστάθης εἰδὼς παρὰ τίνος ἐμάθης ¹⁵καὶ ὅτι ἀπο βρεφούς τὰ ἱερά γράμματα οἰδᾶς τὰ δυνάμενα σε σοφίσει εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν χριστῷ ἰησοῦ ¹⁶πᾶσα γράφη θεοπνευστος καὶ ὠφελίμος πρὸς διδασκαλίαν πρὸς ἐλεγχὸν πρὸς ἐπανορθώσιν πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ ¹⁷ἵνα ἄρτιος ἦ ὁ τοῦ θεοῦ ἀνθρώπος πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος

4διαμαρτυρομαι οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζώντας καὶ νεκρούς κατὰ τὴν ἐπιφανείαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ²κήρυξον τὸν λόγον ἐπιστήθι εὐκαιρῶς ἀκαιρῶς ἐλεγξὸν ἐπιτιμήσον παρακαλέσον ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδασχῇ ³ἐστὶ γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς υγιαινουσῆς διδασκαλίας οὐκ ἀνεξόνται ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρευσοῦσιν διδασκαλοὺς κνηθόμενοι τὴν ἀκοὴν ⁴καὶ ἀπο μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοὴν ἀποστρεφουσὶν ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται ⁵σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσιν κακοπάθησον ἔργον ποιήσον εὐαγγελίστου τὴν διακονίαν σου πληροφορήσον ⁶ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφεστήκειν ⁷τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσαι τὸν δρόμον τετέλεκα τὴν πίστιν τετήρηκα ⁸λοιπὸν ἀποκείται μοὶ ὁ τῆς δικαιοσύνης στεφανὸς ὃν ἀποδώσει μοὶ ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ δίκαιος κριτῆς οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ ἀλλὰ καὶ πᾶσιν τοῖς ἠγαπηκόσιν τὴν ἐπιφανείαν αὐτοῦ ⁹σπουδάσον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως ¹⁰δημᾶς γὰρ με ἐγκατέλιπεν ἀγάπησας τὸν νῦν αἰῶνα καὶ ἐπορευθῆ ἐἰς θεσσαλονικὴν κρησκῆς εἰς γαλατιαν τίτος εἰς δαλματιαν ¹¹λουκᾶς ἐστὶν ὁ μόνος μετ' ἐμοῦ μαρκὸν ἀναλαβὼν ἀγε μετὰ σεαυτοῦ

ἐστὶν γὰρ μοὶ εὐχρηστος εἰς διακονίαν ¹²τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς ἐφεσον ¹³τὸν φαίλονην ὃν ἀπέλιπον ἐν τρωαδίᾳ παρὰ καρπῷ ἐρχόμενος φέρε καὶ τὰ βιβλία μάλιστα τὰς μεμβράνας ¹⁴ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ μοὶ κακὰ ἐνεδειξάτο ἀποδῶν αὐτῷ ὁ κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ ¹⁵ὃν καὶ σὺ φυλάσσομαι γὰρ ἀνθεστήκειν τοῖς ἡμετέροις λόγοις ¹⁶ἐν τῇ πρώτῃ μοὶ ἀπολογία οὐδεὶς μοὶ συμπάρεγενετο ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον μὴ αὐτοῖς λογισθῆναι ¹⁷ὁ δὲ κύριος μοὶ παρέστη καὶ ἐνεδυνάμωσεν με ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῆ καὶ ἀκουσῆ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐρρυσθῆ ἐκ στοματός λεόντος ¹⁸καὶ ρυσεταί με ὁ κύριος ἀπο πάντος ἐργου πονηροῦ καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουρανίον ὡς ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν ¹⁹ἀσπασαὶ πρισκᾶν καὶ ἀκυλᾶν καὶ τὸν ὄνησιφοροῦ οἶκον ²⁰ἐραστός ἐμείνεν ἐν κορινθῷ τροφιμὸν δὲ ἀπέλιπον ἐν μιλήτῳ ἀσθενούντα ²¹σπουδάσον πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν ἀσπάζεται σε εὐβούλος καὶ πούδης καὶ λίνος καὶ κλαυδία καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες ²²ὁ κύριος ἰησοῦς χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματος σου ἡ χάρις μετὰ ὑμῶν ἀμήν [πρὸς τιμοθεὸν δευτέρᾳ τῆς ἐφεσιῶν ἐκκλησίας πρώτον ἐπισκοπὸν χειροτονηθέντα ἐγγραφῆ ἀπο ῥωμῆς ὅτε ἐκ δευτέρου παρέστη παῦλος τῷ καίσαρι νερωνί.]

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

1 Παυλος δουλός θεου αποστολός δε ιησου χριστου κατα πιστιν εκλεκτων θεου και επιγνωσιν αληθειας της κατ ευσεβειαν ²επ ελπιδι ζωης αιωνιου ην επηγγειλατο ο αψευδης θεος προ χρονων αιωνιων ³εφανερωσεν δε καιροις ιδιοις τον λογον αυτου εν κηρυγματι ο επιστευθην εγω κατ επιταγην του σωτηρος ημων θεου ⁴τιτω γνησιω τεκνω κατα κοινην πιστιν χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και κυριου ιησου χριστου του σωτηρος ημων ⁵τουτου χαριν κατελιπον σε εν κρητη ινα τα λειποντα επιδιορθωση και κατασπησθη κατα πολιν πρεσβυτερους ως εγω σοι διεταξαμην ⁶ει τις εστιν ανεγκλητος μιας γυναικος ανηρ τεκνα εχων πιστα μη εν κατηγορια ασωτιας η ανυποτακτα ⁷δει γαρ τον επισκοπον ανεγκλητον ειναι ως θεου οικονομον μη αυθαδη μη οργιλον μη παροινον μη πληκτητην μη αισχροκερδη ⁸αλλα φιλοξενον φιλαγαθον σωφρονα δικαιον οσιον εγκρατη ⁹αντεχομενον του κατα την διδαχην πιστου λογου ινα δυνατος η και παρακαλει εν τη διδασκαλια τη υγιαίνουση και τους αντιλεγοντας ελεγχειν ¹⁰εισιν γαρ πολλοι και ανυποτακτοι ματαιολογοι και φρεναπαται μαλιστα οι εκ περιτομης ¹¹ους δει επιστομιζειν οιτινες ολους οικους ανατρεπουσιν διδασκοντες α μη δει αισχρου κερδους χαριν ¹²ειπεν τις εξ αυτων ιδιος αυτων προφητης κρητες αει ψευσαι κακα θηρια γαστερες αργαι ¹³η μαρτυρια αυτη εστιν αληθης δι ην αιτιαν ελεγχε αυτους αποτομως ινα υγιαίνωσιν εν τη πιστει ¹⁴μη προσεχοντες ιουδαικοις μυθοις και εντολαις ανθρωπων αποστρεφωμενων την αληθειαν ¹⁵παντα μεν καθαρα τοις καθαροις τοις δε μεμιασμενοις και απιστοις ουδεν καθαρον αλλα μεμιανται αυτων και ο νους και η συνειδησις ¹⁶θεον ομολογουσιν ειδεναι τοις δε εργοις αρνουνται βδελυκτοι οντες και απειθεις και προς παν εργον αγαθον αδοκιμοι

2 συ δε λαλει α πρεπει τη υγιαίνουση διδασκαλια ²πρεσβυτας νηφαλιους ειναι σεμνους σωφρονας υγιαίνοντας τη πιστει τη αγαπη τη υπομονη ³πρεσβυτιδας ωσαυτως εν καταστηματα ιεροπρεπεις μη διαβολουσ μη οινω πολλω δεδουλωμενας καλοδιδασκαλους ⁴ινα σωφρονιζωσιν τας νεας φιλανδρους ειναι φιλοτεκνους ⁵σωφρονους και δευτεραν νουθεσιαν παραιτου ¹¹ειδως οτι εξεστραπται ο τοιουτος και αμαρτανει ων αυτοκατακριτος ¹²οταν πεμφω αρτεμαν προς σε η τυχιον σπουδασον ελθειν προς με εις νικοπολιν εκει γαρ κεκρικα παραχειμα-

σεαυτον παρεχομενος τυπον καλων εργων εν τη διδασκαλια αδιαφθοριαν σεμνοτητα αφθαρσιαν ⁸λογον υγιη ακαταγνωστον ινα ο εξ εναντιας εντραπη μηδεν εχων περι υμων λεγειν φαυλον ⁹δουλους ιδιοις δεσποταις υποτασσεσθαι εν πασιν ευαρεστους ειναι μη αντιλεγοντας ¹⁰μη νοσφιζομενους αλλα πιστιν πασαν ενδεικνυμενους αγαθην ινα την διδασκαλιαν του σωτηρος υμων θεου κοσμωσιν εν πασιν ¹¹επεφανη γαρ η χαρις του θεου η σωτηριος πασιν ανθρωποις ¹²παιδευουσα ημας ινα αρνησαμενοι την ασεβειαν και τας κοσμικας επιθυμιας σωφρονως και δικαιως και ευσεβως ζησωμεν εν τω νυν αιωνι ¹³προσδεχομενοι την μακαριαν ελπιδα και επιφανειαν της δοξης του μεγαλου θεου και σωτηρος ημων ιησου χριστου ¹⁴ος εδωκεν εαυτον υπερ ημων ινα λυτρωσεται ημας απο πασης ανομιας και καθαρηση εαυτω λαον περιουσιον ζηλωτην καλων εργων ¹⁵ταυτα λαλει και παρακαλει και ελεγχε μετα πασης επιταγης μηδεις σου περιφρονειτω

3 υπομιμνησθε αυτους αρχαις και εξουσαις υποτασσεσθαι πειθαρχειν προς παν εργον αγαθον ετοιμους ειναι ²μηδεν α βλασφημειν αμαχους ειναι επιεικεις πασαν ενδεικνυμενους πραοτητα προς παντας ανθρωπους ³ημεν γαρ ποτε και ημεις ανοητοι απειθεις πλανωμενοι δουλευοντες επιθυμιας και ηδοναις ποικιλαις εν κακια και φθωνω διαγοντες στυγητοι μισουντες αλληλους ⁴οτε δε η χρηστοτης και η φιλανθρωπια επεφανη του σωτηρος ημων θεου ⁵ουκ εξ εργων των εν δικαιοσυνην εποησαμεν ημεις αλλα κατα τον αυτου ελεον εσωσεν ημας δια λουτρου παλιγγενεσις και ανακαινωσεως πνευματος αγιου ⁶ου εξεχεεν εφ ημας πλουσιως δια ιησου χριστου του σωτηρος ημων ⁷ινα δικαιωθεντες τη εκεινου χαριτι κληρονομοι γενωμεθα κατ ελπιδα ζωης αιωνιου ⁸πιστος ο λογος και περι τουτων βουλομαι σε διαβεβαιουσθαι ινα φρονιζωσιν καλων εργων προιστασθαι οι πεπιστευκοτες τω θεω ταυτα εστιν τα καλα και ωφελιμα τοις ανθρωποις ⁹μωρας δε ζητησεις και γενεαλογιας και ερεις και μαχας νομικας περιστασο εισιν γαρ ανωφελεις και ματαιοι ¹⁰αιρετικον ανθρωπον μετα ¹¹ειδως οτι εξεστραπται ο τοιουτος και αμαρτανει ων αυτοκατακριτος ¹²οταν πεμφω αρτεμαν προς σε η τυχιον σπουδασον ελθειν προς με εις νικοπολιν εκει γαρ κεκρικα παραχειμα-

σαι ¹³ζήγαν τον νομικον και απολλω σπουδαιως προπεμψον ινα μηδεν αυτοις λειπη ¹⁴μανθανετωσαν δε και οι ημετεροι καλων εργων προιστασθαι εις τας αναγκαιας χρειας ινα μη ωσιν ακαρποι ¹⁵ασπαζονται σε οι μετ εμου παντες ασπασαι τους φιλοντας ημας εν πιστει η χαρις μετα παντων υμων αμην [προς τιτον της κρητων εκκλησιας πρωτον επισκοπον χειροτονηθεντα εγγραφη απο νικοπολεως της μακεδονιας]

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

¹Παυλος δεσμιος χριστου ιησου και τιμοθεος ο αδελφος φιλημονι τω αγαπητω και συνεργω ημων ²και απφια τη αγαπητη και αρχιππω τω συστρατιωτη ημων και τη κατ οικον σου εκκλησια ³χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ⁴ευχαριστω τω θεω μου παντοτε μνειαν σου ποιουμενος επι των προσευχων μου ⁵ακουων σου την αγαπην και την πιστιν ην εχεις προς τον κυριον ιησουν και εις παντας τους αγιους ⁶οπως η κοινωνια της πιστεως σου ενεργης γενηται εν επιγνωσει παντος αγαθου του εν υμιν εις χριστον ιησουν ⁷χαριν γαρ εχομεν πολλην και παρακλησιν επι τη αγαπη σου οτι τα σπλαγχνα των αγιων αναπεπαυται δια σου αδελφε ⁸διο πολλην εν χριστω παρηρησιαν εχων επιτασσειν σοι το ανηκον ⁹δια την αγαπην μαλλον παρακαλω τοιουτος ων ως παυλος πρεσβυτης νυνι δε και δεσμιος ιησου χριστου ¹⁰παρακαλω σε περι του εμου τεκνου ον εγεννησα εν τοις δεσμοις μου ονησιμον ¹¹τον ποτε σοι αχρηστον νυνι δε σοι και εμοι ευχρηστον ον ανεπεμψα ¹²συ δε αυτον τουτεστιν τα εμα σπλαγχνα προσλαβου ¹³ον εγω εβουλομην προς εμαυτον κατεχειν ινα υπερ σου διακονη μοι εν τοις δεσμοις του ευαγγελιου ¹⁴χωρις δε της σης γνωμης ουδεν ηθελησα ποιησαι ινα μη ως κατα αναγκην το αγαθον σου η αλλα κατα εκουσιον ¹⁵ταχα γαρ δια τουτο εχωρισθη προς ωραν ινα αιωνιον αυτον απεχης ¹⁶ουκετι ως δουλον αλλ υπερ δουλον αδελφον αγαπητον μαλιστα εμοι ποσω δε μαλλον σοι και εν σαρκι και εν κυριω ¹⁷ει ουν εμε εχεις κοινωνον προσλαβου αυτον ως εμε ¹⁸ει δε τι ηδικησεν σε η οφειλει τουτο εμοι ελλογει ¹⁹εγω παυλος εγραψα τη εμη χειρι εγω αποτισω ινα μη λεγω σοι οτι και σεαυτον μοι προσοφειλεις ²⁰ναι αδελφε εγω σου οναιμην εν κυριω αναπαυσον μου τα σπλαγχνα εν κυριω ²¹πεποιθως τη υπακοη σου εγραψα σοι ειδως οτι και υπερ ο λεγω ποιησεις ²²αμα δε και ετοιμαζε μοι ξενιαν ελπίζω γαρ οτι δια των προσευχων υμων χαρισθησομαι υμιν ²³ασπαζονται σε επαφρας ο συναιχμαλωτος μου εν χριστω ιησου ²⁴μαρκος αρισταρχος δημας λουκας οι συνεργοι μου ²⁵η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα του πνευματος υμων αμην [προς φιλημονα εγγραφη απο ρωμης δια ονησιμου οικετου]

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

1 πολυμερως και πολυτροπως παλαι ο θεος λαλησας τοις πατρασιν εν τοις προφηταις επ εσχατων των ημερων τουτων ελαλησεν ημιν εν υιω ²ον εθηκεν κληρονομον παντων δι ου και τους αιωνας εποιησεν ³ος ων απαυγασμα της δοξης και χαρακτηρ της υποστασεως αυτου φερων τε τα παντα τω ρηματι της δυναμεως αυτου δι εαυτου καθαρισμον ποιησαμενος των αμαρτιων ημων εκαθισεν εν δεξια της μεγαλωσυνης εν υψηλοις ⁴τοσουτω κρειττων γενομενος των αγγελων οσω διαφορωτερον παρ αυτους κεκληρονομηκεν ονομα ⁵τινι γαρ ειπεν ποτε των αγγελων υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε και παλιν εγω εσομαι αυτω εις πατερα και αυτος εσται μοι εις υιον ⁶οταν δε παλιν εισαγαγη τον πρωτοτοκον εις την οικουμενην λεγει και προσκυνησατωσαν αυτω παντες αγγελοι θεου ⁷και προς μεν τους αγγελους λεγει ο ποιων τους αγγελους αυτου πνευματα και τους λειτουργους αυτου πυρος φλογα ⁸προς δε τον υιον ο θρονος σου ο θεος εις τον αιωνα του αιωνος ραβδος ευθυτητος η ραβδος της βασιλειας σου ⁹ηγαπησας δικαιοσυνην και εμισησας ανομιαν δια τουτο εχρισεν σε ο θεος ο θεος σου ελαιον αγαλλιασεως παρα τους μετοχους σου ¹⁰και συ κατα αρχας κυριε την γην εθεμελιωσας και εργα των χειρων σου εισιν οι ουρανοι ¹¹αυτοι απολουνται συ δε διαμενεις και παντες ως ιματιον παλαιωθησονται ¹²και ωσει περιβολαιον ελιξεις αυτους και αλλαγησονται συ δε ο αυτος ει και τα ετη σου ουκ εκλειψουσιν ¹³προς τινα δε των αγγελων ειρηκεν ποτε καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου ¹⁴ουχι παντες εισιν λειτουργικα πνευματα εις διακονιαν αποστελλομενα δια τους μελλοντας κληρονομειν σωτηριαν

2 δια τουτο δει περισσοτερωσ ημασ προσεχειν τοις ακουσθεισιν μηποτε παραρρωμεν ²ει γαρ ο δι αγγελων λαληθεις λογος εγενετο βεβαιος και πασα παραβασις και παρακοχη ελαβεν ενδικον μισθαποδοσιαν ³πως ημεις εκφρευομεθα τηλικαυτης αμελησαντες σωτηριας ητις αρχην λαβουσα λαλεισθαι δια του κυριου υπο των ακουσαντων εις ημασ εβεβαιωθη ⁴συνεπιμαρτυρουντος του θεου σημειοις τε και τερασιν και ποικιλαις δυναμεσιν και πνευματος αγιου μερισμοις κατα την αυτου θελησιν ⁵ου γαρ αγγελοι υπεταξεν την οικουμενην την

μελλουσαν περι ης λαλουμεν ⁶διεμαρτυρατο δε που τις λεγων τι εστιν ανθρωπος οτι μιμησκη αυτου η υιος ανθρωπου οτι επισκεπη αυτον ⁷ηλαττωσας αυτον βραχυτι παρ αγγελους δοξη και τιμη εστεφανωσας αυτον και κατεστησας αυτον επι τα εργα των χειρων σου ⁸παντα υπεταξας υποκατω των ποδων αυτου εν γαρ τω υποταξαι αυτω τα παντα ουδεν αφηκεν αυτω ανυποτακτον νυν δε ουπω ορωμεν αυτω τα παντα υποτεταγμενα ⁹τον δε βραχυτι παρ αγγελους ηλαττωμενον βλεπομεν ιησουν δια το παθημα του θανατου δοξη και τιμη εστεφανωμενον οπως χαριτι θεου υπερ παντος γευσηται θανατου ¹⁰επρεπεν γαρ αυτω δι ον τα παντα και δι ου τα παντα πολλους υιους εις δοξαν αγαγοντα τον αρχηγον της σωτηριας αυτων δια παθηματων τελειωσαι ¹¹ο τε γαρ αγιαζων και οι αγιαζομενοι εξ ενος παντες δι ην αιτιαν ουκ επαισχυνεται αδελφους αυτους καλειν ¹²λεγων απαγγελω το ονομα σου τοις αδελφοις μου εν μεσω εκκλησιας υμνησω σε ¹³και παλιν εγω εσομαι πεποιθωσ επ αυτω και παλιν ιδου εγω και τα παιδια α μοι εδωκεν ο θεος ¹⁴επει ουν τα παιδια κεκοινωνηκεν σαρκος και αιματος και αυτος παραπλησιωσ μετεσχεν των αυτων ινα δια του θανατου καταργηση τον το κρατος εχοντα του θανατου τουτεστιν τον διαβολον ¹⁵και απαλλαξη τουτους οσοι φοβω θανατου δια παντος του ζην ενοχοι ησαν δουλειας ¹⁶ου γαρ δηπου αγγελων επιλαμβανεται αλλα σπερματος αβρααμ επιλαμβανεται ¹⁷οθεν ωφειλεν κατα παντα τοις αδελφοις ομοιωθηναι ινα ελεημων γενηται και πιστος αρχιερευς τα προς τον θεον εις το ιλασκεσθαι τας αμαρτιασ του λαου ¹⁸εν ω γαρ πεπονθεν αυτος πειρασθεις δυναται τοις πειραζομενοις βοηθησαι

3 οθεν αδελφοι αγιοι κλησεωσ επουρανιου μετοχοι κατανοησατε τον αποστολον και αρχιερεα της ομολογιασ ημων χριστον ιησουν ²πιστον οντα τω ποιησαντι αυτον ως και μωσης εν ολω τω οικω αυτου ³πλειονος γαρ δοξης ουτος παρα μωσην ηξιωται καθ οσον πλειονα τιμην εχει του οικου ο κατασκευασας αυτον ⁴πας γαρ οικος κατασκευαζεται υπο τινος ο δε τα παντα κατασκευασας θεος ⁵και μωσης μεν πιστος εν ολω τω οικω αυτου ως θεραπων εις μαρτυριον των λαληθησομενων ⁶χριστος δε ως υιος επι τον οικον αυτου ου οικος εσμεν ημεις εανπερ την παρρησιαν και το καυχημα της ελπιδος μεχρι

τελους βεβαιαν κατασχωμεν ⁷διο καθως λεγει το πνευμα το αγιον σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε ⁸μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων ως εν τω παραπικρασμω κατα την ημεραν του πειρασμου εν τη ερημω ⁹ου επιρασαν με οι πατερες υμων εδοκιμασαν με και ειδον τα εργα μου τεσσαρακοντα ετη ¹⁰διο προσωχθισα τη γενεα εκεινη και ειπον αι πλανωνται τη καρδια αυτοι δε ουκ εγνωσαν τας οδους μου ¹¹ως ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελουσονται εις την καταπαυσιν μου ¹²βλεπετε αδελφοι μηποτε εσται εν τινι υμων καρδια πονηρα απιστιας εν τω αποστηναι απο θεου ζωντος ¹³αλλα παρακαλιτε εαυτους καθ εκαστην ημεραν αχρις ου το σημερον καλειται ινα μη σκληρυνθη τις εξ υμων απατη της αμαρτιας ¹⁴μετοχοι γαρ γεγοναμεν του χριστου εανπερ την αρχην της υποστασεως μεχρι τελους βεβαιαν κατασχωμεν ¹⁵εν τω λεγεσθαι σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων ως εν τω παραπικρασμω ¹⁶τινες γαρ ακουσαντες παρεπικραναν αλλ ου παντες οι εξελθοντες εξ αιγυπτου δια μωσεως ¹⁷τισιν δε προσωχθισεν τεσσαρακοντα ετη ουχι τοις αμαρτησασιν ων τα κωλα επεσεν εν τη ερημω ¹⁸τισιν δε ωμοσεν μη εισελευσεσθαι εις την καταπαυσιν αυτου ει μη τοις απειθησασιν ¹⁹και βλεπομεν οτι ουκ ηδυνηθησαν εισελθειν δι απιστια

⁴φοβηθωμεν ουν μηποτε καταλειπομενης επαγγελιας εισελθειν εις την καταπαυσιν αυτου δοκη τις εξ υμων υστερηκεναι ²και γαρ εσμεν ευηγγελισμενοι καθαπερ κακεινοι αλλ ουκ ωφελησεν ο λογος της ακοης εκεινους μη συγκεκραμενος τη πιστει τοις ακουσασιν ³εισερχομεθα γαρ εις την καταπαυσιν οι πιστευσαντες καθως ειρηκεν ως ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου καιτοι των εργαων απο καταβολης κοσμου γενηθεντων ⁴ειρηκεν γαρ που περι της εβδομη ουτως και κατεπαυσεν ο θεος εν τη ημερα τη εβδομη απο παντων των εργαων αυτου ⁵και εν τουτω παλιν ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου ⁶επει ουν απολειπεται τινας εισελθειν εις αυτην και οι προτερον ευαγγελισθεντες ουκ εισηλθον δι απειθειαν ⁷παλιν τινα οριζει ημεραν σημερον εν δαβιδ λεγων μετα τοσουτον χρονον καθως ειρηται σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων ⁸ει γαρ αυτους ιησους κατεπαυσεν ουκ αν περι αλλης ελαλει μετα ταυτα ημερας ⁹αρα απολειπεται σαββατισμος τω λαω του θεου ¹⁰ο γαρ εισελθων εις την καταπαυσιν αυτου και αυτος κατεπαυσεν απο των εργαων αυτου ωπερ απο των ιδιων ο θεος ¹¹σπουδασωμεν ουν εισελθειν εις εκεινην την καταπαυσιν ινα μη εν τω αυτω τις υποδειγματι πεση της απειθειας ¹²ζων γαρ ο λογος του θεου και ενεργης και τομωτερος υπερ πασαν μαχαιραν διστομον και δικνουμενος αχρι μερισμου ψυχης τε και πνευματος αρμων τε και μυελων και κριτικος ενθυμησεων και εννοιων καρδιας ¹³και ουκ εστιν κτισις αφανης ενωπιον αυτου παντα δε γυμνα και τετραχλησιμενα τοις οφθαλμοις αυ-

του προς ον ημιν ο λογος ¹⁴εχοντες ουν αρχιερεα μεγαν διεληλυθота τους ουρανους ιησουν τον υιον του θεου κρατωμεν της ομολογιας ¹⁵ου γαρ εχομεν αρχιερεα μη δυναμενον συμπαθησαι ταις ασθeneiais ημων πεπειραμενον δε κατα παντα καθ ομοιοτητα χωρις αμαρτιας ¹⁶προσερχομεθα ουν μετα παρηρησιας τω θρονω της χαριτος ινα λαβωμεν ελεον και χαριν ευρωμεν εις ευκαιρον βοηθειαν

⁵πας γαρ αρχιερευς εξ ανθρωπων λαμβανομενος υπερ ανθρωπων καθισταται τα προς τον θεον ινα προσφερη δωρα τε και θυσιας υπερ αμαρτιων ²μετριωπαθειν δυναμενος τοις αγνοουσιν και πλανωμενοις επει και αυτος περικειται ασθeneian ³και δια ταυτην οφειλει καθως περι του λαου ουτως και περι εαυτου προσφερειν υπερ αμαρτιων ⁴και ουκ εαυτω τις λαμβανει την τιμην αλλα ο καλουμενος υπο του θεου καθαπερ και ο ααρων ⁵ουτως και ο χριστος ουκ εαυτον εδοξασεν γενηθηναι αρχιερεα αλλ ο λαλησας προς αυτον υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε ⁶καθως και εν ετερω λεγει συ ιερεις εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισηδεκ ⁷ος εν ταις ημεραις της σαρκος αυτου δεησεις τε και ικετηριας προς τον δυναμενον σωζειν αυτον εκ θανατου μετα κραυγης ισχυρας και δακρυων προσενεγκας και εισακουσθεις απο της ευλαβειας ⁸καιπερ ων υιος εμαθεν αφ ων επαθεν την υπακοην ⁹και τελειωθεις εγενετο τοις υπακουουσιν αυτω πασιν αιτιος σωτηριας αιωνιου ¹⁰προσαγορευθεις υπο του θεου αρχιερευς κατα την ταξιν μελχισηδεκ ¹¹περι ου πολυς ημιν ο λογος και δυσερμηνευτος λεγειν επει νωθροι γεγονατε ταις ακοαις ¹²και γαρ οφειλοντες ειναι διδασκαλοι δια τον χρονον παλιν χρειαν εχετε του διδασκειν υμας τινα τα στοιχεια της αρχης των λογιων του θεου και γεγονατε χρειαν εχοντες γαλακτος και ου στερεας τροφης ¹³πας γαρ ο μετεχων γαλακτος απειρος λογου δικαιοσυνης νηπιος γαρ εστιν ¹⁴τελειων δε εστιν η στερεα τροφη των δια την εξιν τα αισθητηρια γεγυμνασμενα εχοντων προς διακρισιν καλου τε και κακου

⁶διο αφεντες τον της αρχης του χριστου λογον επι την τελειοτητα φερωμεθα μη παλιν θεμελιον καταβαλλομενοι μετανοιας απο νεκρων εργαων και πιστεως επι θεον ²βαπτισμων διδαχης επιθεσεως τε χειρων αναστασεως τε νεκρων και κριματος αιωνιου ³και τουτο ποιησομεν εανπερ επιτρηπη ο θεος ⁴αδυνατον γαρ τους απαξ φωτισθεντας γευσαμενους τε της δωρεας της εποουρανιου και μετοχους γενηθεντας πνευματος αγιου ⁵και καλον γευσαμενους θεου ρημα δυναμεις τε μελλοντος αιωνος ⁶και παραπεσοντας παλιν ανακαινιζειν εις μετανοιαν ανασταυρουοντας εαυτοις τον υιον του θεου και παραδειγματιζοντας ⁷γη γαρ η πιουσα τον επ αυτης πολλακις ερχομενον υετον και τικτουσα βοτανην ευθετον εκεινοις δι ους και γεωργειται μεταλαμβανει ευλογιας απο του θεου ⁸εκφερουσα δε ακανθας και τριβολους αδοκιμος

και καταρας εγγυς ης το τελος εις καυσιν ⁹πεπεισμεθα δε περι υμων αγαπητοι τα κρειττονα και εχομενα σωτηριας ει και ουτως λαλουμεν ¹⁰ου γαρ αδικος ο θεος επιλαθεσθαι του εργου υμων και του κοπου της αγαπης ης ενεδειξασθε εις το ονομα αυτου διακονησαντες τοις αγιοις και διακονουντες ¹¹επιθυμουμεν δε εκαστον υμων την αυτην ενδεικνυσθαι σπουδην προς την πληροφοριαν της ελπιδος αχρι τελους ¹²ινα μη νωθροι γενησθε μιμηται δε των δια πιστεως και μακροθυμιας κληρονομουντων τας επαγγελιας ¹³τω γαρ αβρααμ επαγγειλαμενος ο θεος επει κατ ουδενος ειχεν μειζονος ομοσαι ωμοσεν καθ εαυτου ¹⁴λεγων η μην ευλογων ευλογησω σε και πληθυνων πληθυνω σε ¹⁵και ουτως μακροθυμησας επετυχεν της επαγγελιας ¹⁶ανθρωποι μεν γαρ κατα του μειζονος ομνουσιν και πασης αυτοις αντιλογιας περας εις βεβαιωσιν ο ορκος ¹⁷εν ω περισσοτερον βουλομενος ο θεος επιδειξαι τοις κληρονομοις της επαγγελιας το αμεταθετον της βουλης αυτου εμεσιτευσεν ορκω ¹⁸ινα δια δυο πραγματων αμεταθετων εν οις αδυνατον ψευσασθαι θεον ισχυραν παρακλησιν εχωμεν οι καταφυγοντες κρατησαι της προκειμενης ελπιδος ¹⁹ην ως αγκυραν εχομεν της ψυχης ασφαλη τε και βεβαιαν και εισερχομενην εις το εσωτερον του καταπετασματος ²⁰οπου προδρομος υπερ ημων εισηλθεν ιησους κατα την ταξιν μελχισηδεκ αρχιερευς γενομενος εις τον αιωνα

7ουτος γαρ ο μελχισηδεκ βασιλευς σαλημ ιερευς του θεου του υψιστου ο συναντησας αβρααμ υποστρεφοντι απο της κοπης των βασιλεων και ευλογησας αυτον ²ω και δεκατην απο παντων εμερισεν αβρααμ πρωτον μεν ερμηνευομενος βασιλευς δικαιοσυνης επειτα δε και βασιλευς σαλημ ο εστιν βασιλευς ειρηνης ³απατωρ αμητωρ αγενεαλογητος μητε αρχην ημερων μητε ζωης τελος εχων αφωμοιωμενος δε τω υιω του θεου μενει ιερευς εις το διηνηκες ⁴θεωρειτε δε πληλικος ουτος ω και δεκατην αβρααμ εδωκεν εκ των ακροθινιων ο πατριαρχης ⁵και οι μεν εκ των υιων λειν την ιερατειαν λαμβανοντες εντολην εχουσιν αποδεκατουν τον λαον κατα τον νομον τουτεστιν τους αδελφους αυτων καιπερ εξεληλυθοτας εκ της οσφυος αβρααμ ⁶ο δε μη γενεαλογουμενος εξ αυτων δεδεκατωκεν τον αβρααμ και τον εχοντα τας επαγγελιας ευλογηκεν ⁷χωρις δε πασης αντιλογιας το ελαττον υπο του κρειττονος ευλογειται ⁸και ωδε μεν δεκατας αποθησκοντες ανθρωποι λαμβανουσιν εκει δε μαρτυρομενος οτι ζη ⁹και ως επος ειπειν δια αβρααμ και λειν ο δεκατας λαμβανων δεδεκατωται ¹⁰ετι γαρ εν τη οσφει του πατρος ην οτε συνητησεν αυτω ο μελχισηδεκ ¹¹ει μεν ουν τελειωσις δια της λεινιτικης ιερωσυνης ην ο λαος γαρ επ αυτη νενομοθετητο τις ετι χρεια κατα την ταξιν μελχισηδεκ ετερον ανιστασθαι ιερα και ου κατα την ταξιν ακρων λεγασθαι ¹²μετατιθεμενης γαρ της ιερωσυνης εξ αναγκης και νομου μεταθεσις γινεται ¹³εφ ον γαρ λεγεται ταυτα φυλης ετερας μετεσχηκεν αφ ης ουδεις προσεσχηκεν τω θυσιαστηριω ¹⁴προδηλον γαρ οτι εξ ιουδα

ανατεταλκεν ο κυριος ημων εις ην φυλην ουδεν περι ιερωσυνης μωσης ελαλησεν ¹⁵και περισσοτερον ετι καταδηλον εστιν ει κατα την ομοιοτητα μελχισηδεκ ανισταται ιερευς ετερος ¹⁶ος ου κατα νομον εντολης σαρκικης γεγονεν αλλα κατα δυναμιν ζωης ακαταλυτου ¹⁷μαρτυρει γαρ οτι συ ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισηδεκ ¹⁸αθετησις μεν γαρ γινεται προαγουσης εντολης δια το αυτης ασθενες και ανωφελες ¹⁹ουδεν γαρ ετελειωσεν ο νομος επεισαγωγή δε κρειττονος ελπιδος δι ης εγγιζομεν τω θεω ²⁰και καθ οσον ου χωρις ορκωμοσιας οι μεν γαρ χωρις ορκωμοσιας εισιν ιερεις γεγονοτες ²¹ο δε μετα ορκωμοσιας δια του λεγοντος προς αυτον ωμοσεν κυριος και ου μεταμεληθησεται συ ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισηδεκ ²²κατα τοσοτον κρειττονος διαθηκης γεγονεν εγγυος ιησους ²³και οι μεν πλειονες εισιν γεγονοτες ιερεις δια το θανατω κωλυεσθαι παραμενειν ²⁴ο δε δια το μενειν αυτον εις τον αιωνα απαβατον εχει την ιερωσυνην ²⁵οθεν και σωζειν εις το παντελες δυναται τους προσερχομενους δι αυτου τω θεω παντοτε ζων εις το εντυγχανειν υπερ αυτων ²⁶τοιουτος γαρ ημιν επρεπεν αρχιερευς οσιος ακακος αμιαντος κχωρισμενος απο των αμαρτωλων και υψηλοτερος των ουρανων γενομενος ²⁷ος ουκ εχει καθ ημεραν αναγκην ωσπερ οι αρχιερεις προτερον υπερ των ιδιων αμαρτιων θυσιας αναφερειν επειτα των του λαου τουτο γαρ εποιησεν εφαπαξ εαυτον ανενεγκας ²⁸ο νομος γαρ ανθρωπους καθιστησιν αρχιερεις εχοντας ασθενειαν ο λογος δε της ορκωμοσιας της μετα τον νομον υιον εις τον αιωνα τετελειωμενον

8κεφαλαιον δε επι τοις λεγομενοις τοιουτον εχομεν αρχιερα ος εκαθισεν εν δεξια του θρονου της μεγαλωσης εν τοις ουρανοις ²των αγιων λειτουργος και της σκηνης της αληθινης ην επηξεν ο κυριος και ουκ ανθρωπος ³πας γαρ αρχιερευς εις το προσφερειν δωρα τε και θυσιας καθισταται οθεν αναγκαιον εχειν τι και τουτον ο προσενηκη ⁴ει μεν γαρ ην επι γης ουδ αν ην ιερευς οντων των ιερεων των προσφεροντων κατα τον νομον τα δωρα ⁵οιτινες υποδειγματι και σκια λατρευουσιν των επουρανιων καθως κχωρηματισται μωσης μελλων επιτελειν την σκηνην ορα γαρ φησιν ποιησης παντα κατα τον τυπον τον δειχθεντα σοι εν τω ορει ⁶νυνι δε διαφορωτερας τετευχεν λειτουργιας οσω και κρειττονος εστιν διαθηκης μεσιτης ητις επι κρειττοσιν επαγγελιας νενομοθετηται ⁷ει γαρ η πρωτη εκεινη ην αμεμπτos ουκ αν δευτερας εζητειτο τοπος ⁸μεμφομενος γαρ αυτοις λεγει ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και συντελεσω επι τον οικον ισραηλ και επι τον οικον ιουδα διαθηκην καινην ⁹ου κατα την διαθηκην ην εποιησα τοις πατρασιν αυτων εν ημερα επιλαβομενου μου της χειρος αυτων εξαγαγειν αυτους εκ γης αιγυπτου οτι αυτοι ουκ ενεμειναν εν τη διαθηκη μου καγω ημελησα αυτων λεγει κυριος ¹⁰οτι αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι τω οικω ισραηλ μετα τας ημερας εκεινας λεγει κυριος διδους νο-

μούς μου εις την διανοίαν αυτών και επί καρδιάς αυτών επιγράψω αυτούς και εσομαι αυτοίς εις θεόν και αυτοί εσονται μοι εις λαόν¹¹ και ου μη διδάξωσιν εκαστος τον πλησίον αυτού και εκαστος τον αδελφόν αυτού λεγών γνωθί τον κυρίον οτι πάντες ειδήσουσιν με απο μικρού αυτών έως μεγάλου αυτών¹² οτι ιλεώς εσομαι ταις αδικιαις αυτών και των αμαρτιών αυτών και των ανομιών αυτών ου μη μνησθώ ετι¹³ εν τω λεγειν καινήν πεπαιλωμένον την πρώτην το δε παλαιουμένον και γηρασκόν εγγύς αφανισμού

9 ρειχεν μεν ουν και η πρώτη σκηνή δικαιώματα λατρείας το τε αγιον κοσμικόν² σκηνή γαρ κατεσκευασθη η πρώτη εν η η τε λυχνία και η τραπεζα και η προθεσις των αρτών ητις λεγεται αγία³ μετα δε το δευτερον καταπετασμα σκηνή η λεγομένη αγία αγίων⁴ χρυσούν έχουσα θυμιατήριον και την κιβωτόν της διαθήκης περικεκαλυμμένην παντοθεν χρυσίω εν η σταμνος χρυση έχουσα το μάννα και η ραβδος ακρών η βλαστήσασα και αι πλακες της διαθήκης⁵ υπερανω δε αυτης χερουβιμ δοξης κατασκιαζόντα το ιλαστήριον περιών ουκ εστιν νυν λεγειν κατα μέρος⁶ τουτων δε ουτως κατεσκευασμένων εις μεν την πρώτην σκηνήν διαπαντός εισιασιν οι ιερείς τας λατρείας επιτελούντες⁷ εις δε την δευτεράν απαξ του ενιαυτου μονος ο αρχιερεύς ου χωρίς αιματος ο προσφέρει υπερ εαυτου και των του λαου αγνοημάτων⁸ τουτο δηλούντος του πνευματος του αγιου μηπω πεφανερωσθαι την των αγίων οδόν ετι της πρώτης σκηνής έχουσης στασιν⁹ ητις παραβολή εις τον καιρόν τον ενεστηκότα καθ'ον δωρα τε και θυσιαί προσφέρονται μη δυναμέναι κατα συνειδήσιν τελειώσαι τον λατρευόντα¹⁰ μονον επί βρωμασιν και πομασιν και διαφοροις βαπτισμοις και δικαιώμασιν σαρκος μεχρι καιρού διορθώσεως επικείμενα¹¹ χριστος δε παραγενομένος αρχιερεύς των μελλοντων αγαθών δια της μείζονος και τελειότερας σκηνής ου χειροποιήτου τουτ'εστιν ου ταυτης της κτισεως¹² ουδε δι αιματος τραγών και μοσχών δια δε του ιδιου αιματος εισήλθεν εφαπαξ εις τα αγία αιώνιαν λυτρώσιν ευραμένος¹³ ει γαρ το αιμα ταυρών και τραγών και σποδος δαμαλέως ραντίζουσα τους κεκοινωμένους αγιάζει προς την της σαρκος καθαρότητα¹⁴ ποσω μαλλον το αιμα του χριστου ος δια πνευματος αιώνιου εαυτον προσήνεγκεν αμώμον τω θεω καθαρίζει την συνειδήσιν υμών απο νεκρών έργων εις το λατρευειν θεω ζώντι¹⁵ και δια τουτο διαθήκης καινης μεσιτης εστιν οπως θανάτου γενομένου εις απολυτρώσιν των επί τη πρώτη διαθήκη παραβάσεων την επαγγελίαν λαβώσιν οι κεκλημένοι της αιώνιου κληρονομίας¹⁶ όπου γαρ διαθήκη θανάτον αναγκη φερεσθαι του διαθεμένου¹⁷ διαθήκη γαρ επί νεκροίς βεβαία επει μηποτε ισχυει οτε ζή ο διαθεμένος¹⁸ οθεν ουδ' η πρώτη χωρίς αιματος εγκεκαινισται¹⁹ λαληθείσης γαρ πάσης εντολής κατα νόμον υπο μωυσεως παντι τω λαω λαβών το αιμα των μοσχών και τραγών μετα υδάτος και εριου κοκκινου και υσσωπου αυτο τε το βιβλιον

και πάντα τον λαόν ερραντισεν²⁰ λεγών τουτο το αιμα της διαθήκης ης ενετείλατο προς υμας ο θεός²¹ και την σκηνήν δε και πάντα τα σκευη της λειτουργίας τω αιματι ομοίως ερραντισεν²² και σχεδόν εν αιματι πάντα καθαρίζεται κατα τον νόμον και χωρίς αιματεχυσίας ου γίνεται αφεσις²³ αναγκη ουν τα μεν υποδείγματα των εν τοις ουρανοίς τουτοις καθαρίζεσθαι αυτα δε τα επουρανια κρείττοσιν θυσιαί παρα ταυτας²⁴ ου γαρ εις χειροποιήτα αγία εισήλθεν ο χριστος αντιτυπα των αληθινών αλλ εις αυτον τον ουρανον νυν εμφανισθηναι τω προσωπω του θεου υπερ ημών²⁵ ουδ' ινα πολλακις προσφερη εαυτον ωσπερ ο αρχιερεύς εισερχεται εις τα αγία κατ'ενιαυτον εν αιματι αλλοτρίω²⁶ επει εδει αυτον πολλακις παθειν απο καταβολής κοσμου νυν δε απαξ επί συντέλεια των αιώνων εις αθέτησιν αμαρτίας δια της θυσίας αυτου πεφανερωται²⁷ και καθ'οσον αποκείται τοις ανθρωποις απαξ αποθάνειν μετα δε τουτο κρισίς²⁸ ουτως ο χριστος απαξ προσενεχθείς εις το πολλών ανενεγκειν αμαρτίας εκ δευτερου χωρίς αμαρτίας οφθησεται τοις αυτον απεχδεχομένοις εις σωτηρίαν

10 σκίαν γαρ έχων ο νόμος των μελλοντων αγαθών ουκ αυτην την εικόνα των πραγμάτων κατ'ενιαυτον ταις αυταις θυσιαίς ας προσφέρουσιν εις το διηνεκες ουδεποτε δυναται τους προσερχομένους τελειώσαι² επει ουκ αν επαυσαντο προσφερομένοι δια το μηδεμίαν έχειν ετι συνειδήσιν αμαρτιών τους λατρευόντας απαξ κεκαθαμένους³ αλλ εν αυταις αναμνησίς αμαρτιών κατ'ενιαυτον⁴ αδύνατον γαρ αιμα ταυρών και τραγών αφαιρειν αμαρτίας⁵ διο εισερχομένος εις τον κοσμον λεγει θυσιαν και προσφοράν ουκ ηθελήσας σωμα δε κατηρτίσω μοι⁶ ολοκαυτώματα και περι αμαρτίας ουκ ευδοκήσας⁷ τοτε ειπον ιδου ηκω εν κεφαλιδι βιβλίου γεγραπται περι εμου του ποιησαι ο θεός το θελήμα σου⁸ ανωτερον λεγών οτι θυσιαν και προσφοράν και ολοκαυτώματα και περι αμαρτίας ουκ ηθελήσας ουδε ευδοκήσας αιτινες κατα τον νόμον προσφέρονται⁹ τοτε ειρηκεν ιδου ηκω του ποιησαι ο θεός το θελήμα σου αναίρει το πρωτον ινα το δευτερον στηση¹⁰ εν ω θελήματι ηγιασμένοι εσμεν οι δια της προσφοράς του σωματος του ιησου χριστου εφαπαξ¹¹ και πας μεν ιερεύς εστηκεν καθ'ημεραν λειτουργών και τας αυτας πολλακις προσφέρων θυσιίας αιτινες ουδεποτε δυναται περιελειν αμαρτίας¹² αυτος δε μιαν υπερ αμαρτιών προσενεγκας θυσιαν εις το διηνεκες εκαθισεν εν δεξια του θεου¹³ το λοιπον εκδεχομένος εως τεθώσιν οι εχθροί αυτου υποποδιον των ποδών αυτου¹⁴ μια γαρ προσφορά τετελειωκεν εις το διηνεκες τους αγιαζομένους¹⁵ μαρτυρει δε ημιν και το πνευμα το αγιον μετα γαρ το προειρηκεναι¹⁶ αυτη η διαθήκη ην διαθήσομαι προς αυτους μετα τας ημερας εκεινας λεγει κυριός διδούς νόμους μου επί καρδιάς αυτών και επί των διανοιών αυτών επιγράψω αυτούς¹⁷ και των αμαρτιών αυτών και των ανομιών αυτών ου μη μνησθώ ετι¹⁸ όπου δε αφεσις τουτων ουκετι προσφορά περι

αμαρτίας¹⁹ έχοντες ουν αδελφοι παρρησιαν εις την εισοδον των αγιων εν τω αιματι ιησου²⁰ ην ενεκαινισεν ημιν οδον προσφατον και ζωσαν δια του καταπατασματος τουτεστιν της σαρκος αυτου²¹ και ιερα μεγαν επι τον οικον του θεου²² προσερχωμεθα μετα αληθινης καρδιας εν πληροφορια πιστεως ερραντισμενοι τας καρδιας απο συνειδησεως πονηρας και λελουμενοι το σωμα υδατι καθαρω²³ κατεχωμεν την ομολογιαν της ελπιδος ακλινη πιστος γαρ ο επαγγειλαμενος²⁴ και κατανοωμεν αλληλους εις παροξυσμον αγαπης και καλων εργαων²⁵ μη εγκαταλειποντες την επισυναγωγην εαυτων καθως εθος τισιν αλλα παρακαλουντες και τοσοιτω μαλλον οσω βλεπετε εγγιζουσιν την ημεραν²⁶ εκουσιως γαρ αμαρτανοντων ημων μετα το λαβειν την επιγνωσιν της αληθειας ουκετι περι αμαρτιων απολειπεται θυσια²⁷ φοβερα δε τις εκδοχη κρισεως και πυρος ζηλος εσθιειν μελλοντος τους υπεναντιους²⁸ αθετησας τις νομον μωσεως χωρις οικτιρων επι δυσιν η τρισιν μαρτυσιν αποθνησκει²⁹ ποσω δοκειτε χειρονος αξιωθησεται τιμωριας ο τον υιον του θεου καταπατησας και το αιμα της διαθηκης κοινον ηγησαμενος εν ω ηγιασθη και το πνευμα της χαριτος ενυβρισας³⁰ οιδαμεν γαρ τον ειποντα εμοι εκδικησις εγω ανταποδωσω λεγει κυριος και παλιν κυριος κρινει τον λαον αυτου³¹ φοβερον το εμπεισειν εις χειρας θεου ζωντος³² αναμιμνησθεσθε δε τας προτερον ημερας εν αις φωτισθεντες πολλην αθλησιν υπεμεινατε παθηματων³³ τουτο μεν ονειδισμοις τε και θλιψεσιν θεατριζομενοι τουτο δε κοινωνοι των ουτως αναστρεφομενων γεννηθεντες³⁴ και γαρ τοις δεσμοις μου συνεπαθησατε και την αρπαγην των υπαρχοντων υμων μετα χαρας προσεδεξασθε γινωσκοντες εχειν εν εαυτοις κρειττονα υπαρξιν εν ουρανοις και μενουςαν³⁵ μη αποβαλητε ουν την παρρησιαν υμων ητις εχει μισθαποδοσιαν μεγαλην³⁶ υπομονης γαρ εχετε χρειαν ινα το θελημα του θεου ποιησαντες κοιμισθητε την επαγγελιαν³⁷ ετι γαρ μικρον οσον οσον ο ερχομενος ηξει και ου χρονει³⁸ ο δε δικαιος εκ πιστεως ζησεται και εαν υποστειληται ουκ ευδοκει η ψυχη μου εν αυτω³⁹ ημεις δε ουκ εσμεν υποστολης εις απωλειαν αλλα πιστεως εις περιποιησιν ψυχης

11 εστιν δε πιστις ελπιζομενων υποστασις πραγματων ελεγχος ου βλεπομενων² εν ταυτη γαρ εμαρτυρηθησαν οι πρεσβυτεροι³ πιστει νοουμεν κατηρτισθαι τους αιωνας ρηματι θεου εις το μη εκ φαινομενων τα βλεπομενα γεγονεναι⁴ πιστει πλειονα θυσιαν αβελ παρα καιν προσηνεγκεν τω θεω δι ης εμαρτυρηθη ειναι δικαιος μαρτυρουντος επι τοις δωροις αυτου του θεου και δι αυτης αποθανων ετι λαλειται⁵ πιστει ενωχ μετετεθη του μη ιδειν θανατον και ουχ ευρισκετο διοτι μετεθηκεν αυτον ο θεος προ γαρ της μεταθεσεως αυτου μεμαρτυρηται ευηρεστηκεναι τω θεω⁶ χωρις δε πιστεως αδυνατον ευαρεστησαι πιστευσαι γαρ δει τον προσερχομενον τω θεω οτι εστιν και τοις εκζητουσιν αυτον μισθαποδοτης γινεται⁷ πιστει χρηματισθεις νωε περι των μηδεπω

βλεπομενων ευλαβηθεις κατεσκευασεν κιβωτον εις σωτηριαν του οικου αυτου δι ης κατεκρινεν τον κοσμον και της κατα πιστιν δικαιοσυνης εγενετο κληρονομος⁸ πιστει καλουμενος αβρααμ υπηκουσεν εξελθειν εις τον τοπον ον ημελλεν λαμβανειν εις κληρονομιαν και εξηλθεν μη επισταμενος που ερχεται⁹ πιστει παρωκησεν εις την γην της επαγγελιας ως αλλοτριαν εν σκηναϊς κατοικησας μετα ισαακ και ιακωβ των συγκληρονομων της επαγγελιας της αυτης¹⁰ εξεδεχετο γαρ την τους θεμελιους εχουσιν πολιν ης τεχνιτης και δημιουργος ο θεος¹¹ πιστει και αυτη σαρρα δυναμιν εις καταβολην σπερματος ελαβεν και παρα καιρον ηλικιας ετεκεν επει πιστον ηγησατο τον επαγγειλαμενον¹² διο και αφ ενος εγεννηθησαν και ταυτα νενεκρωμενου καθως τα αστρα του ουρανου τω πληθει και ωσει αμμος η παρα το χειλος της θαλασσης η αναριθμητος¹³ κατα πιστιν απεθανον ουτοι παντες μη λαβοντες τας επαγγελιας αλλα πορρωθεν αυτας ιδοντες και πεισθεντες και ασπασαμενοι και ομολογησαντες οτι ξενοι και παρεπιδημοι εισιν επι της γης¹⁴ οι γαρ τοιαυτα λεγοντες εμφανιζουσιν οτι πατριδα επιζητουσιν¹⁵ και ει μεν εκεινης εμνημονευον αφ ης εξηλθον ειχον αν καιρον ανακαμψαι¹⁶ νυνη δε κρειττονος ορεγονται τουτεστιν επουρανιου διο ουκ επαίσχυνεται αυτους ο θεος θεος επικαλεισθαι αυτων ητοιμασεν γαρ αυτοις πολιν¹⁷ πιστει προσενηνοχεν αβρααμ τον ισαακ πειραζομενος και τον μονογενη προσεφερεν ο τας επαγγελιας αναδεξαμενος¹⁸ προς ον ελαληθη οτι εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα¹⁹ λογισαμενος οτι και εκ νεκρων εγειρειν δυνατος ο θεος οθεν αυτον και εν παραβολη εκομισατο²⁰ πιστει περι μελλοντων ευλογησεν ισαακ τον ιακωβ και τον ησαυ²¹ πιστει ιακωβ αποθνησκων εκαστον των υιων ιωσηφ ευλογησεν και προσεκυνησεν επι το ακρον της ραβδου αυτου²² πιστει ιωσηφ τελευτων περι της εξοδου των υιων ισραηλ εμνημονευσεν και περι των οστων αυτου ενετειλατο²³ πιστει μωσης γεννηθεις εκρυβη τριμηνον υπο των πατερων αυτου διοτι ειδον αστειον το παιδιον και ουκ εφοβηθησαν το διαταγμα του βασιλεως²⁴ πιστει μωσης μεγας γενομενος ηρνησατο λεγεσθαι υιος θυγατρος φαραω²⁵ μαλλον ελομενος συγκακουχεισθαι τω λαω του θεου η προσκαιρον εχειν αμαρτιας απολαυσιν²⁶ μειζονα πλουτον ηγησαμενος των εν αιγυπτω θησαυρων τον ονειδισμον του χριστου απεβλεπεν γαρ εις την μισθαποδοσιαν²⁷ πιστει κατελιπεν αιγυπτον μη φοβηθεις τον θυμον του βασιλεως τον γαρ αορατον ως ορων εκαρτερησεν²⁸ πιστει πεποιηκεν το πασχα και την προσχυσιν του αιματος ινα μη ο ολοθρευων τα πρωτοτοκα θιγη αυτων²⁹ πιστει διεβησαν την ερυθραν θαλασσαν ως δια ξηρας ης πειραν λαβοντες οι αιγυπτιοι κατεποθησαν³⁰ πιστει τα τειχη ιεριχω επεσεν κυκλωθεντα επι επτα ημερας³¹ πιστει ρααβ η πορνη ου συναπωλετο τοις απειθησασιν δεξαμενη τους κατασκοπους μετ ειρηνης³² και τι ετι λεγω επιλειπει γαρ με διηγουμενον ο χρονος περι γεδεων βαρακ τε και σαμφων και ιεφθαε δαβιδ τε και σαμουηλ και των προφητων³³ οτι δια

πιστεως κατηγωνισαντο βασιλειας ειργασαντο δικαιοσυνην επετυχον επαγγελιων εφραξαν στοματα λεοντων ³⁴εσβεσαν δυναμιν πυρος εφυγον στοματα μαχαιρας ενδυναμωθησαν απο ασθενειας εγενηθησαν ισχυροι εν πολεμω παρεμβολας εκλιναν αλλοτριων ³⁵ελαβον γυναικες εξ αναστασεως τους νεκρους αυτων αλλοι δε ετυμπανισθησαν ου προσδεξαμενοι την απολυτρωσιν ινα κρειττονος αναστασεως τυχωσιν ³⁶ετεροι δε εμπαιγμων και μαστιγων πειραν ελαβον ετι δε δεσμων και φυλακης ³⁷ελιθασθησαν επιρυσθησαν επειρασθησαν εν φωνω μαχαιρας απεθανον περιηλθον εν μηλωταις εν αιγειοις δερμασιν υστερουμενοι θλιβομενοι κακουχουμενοι ³⁸ων ουκ ην αξιος ο κοσμος εν ερημιας πλανωμενοι και ορσειν και σπηλαιοις και ταις οπαις της γης ³⁹και ουτοι παντες μαρτυρηθεντες δια της πιστεως ουκ εκομισαντο την επαγγελιαν ⁴⁰του θεου περι ημων κρειττον τι προβλεψαμενου ινα μη χωρις ημων τελειωθωσιν

12τοιγαρουν και ημεις τοσουτον εχοντες περικειμενον ημιν νεφος μαρτυρων ογκον αποθεμενοι παντα και την ευπεριστατον αμαρτιαν δι υπομονης τρεχωμεν τον προκειμενον ημιν αγωνα ²αφορωντες εις τον της πιστεως αρχηγον και τελειωτην ιησουν ος αντι της προκειμενης αυτω χαρας υπεμεινεν σταυρον αισχυνης καταφρονησας εν δεξια τε του θρονου του θεου εκαθισεν ³αναλογισασθε γαρ τον τοιαυτην υπομεμενηκοτα υπο των αμαρτωλων εις αυτον αντιλογιαν ινα μη καμητε ταις ψυχαις υμων εκλυομενοι ⁴ουπω μεχρις αιματος αντικατεστητε προς την αμαρτιαν ανταγωνιζομενοι ⁵και εκλελησθε της παρακλησεως ητις υμιν ως υιοις διαλεγεται υιε μου μη ολιγωρει παιδειας κυριου μηδε εκλυου υπ αυτου ελεγχομενος ⁶ον γαρ αγαπα κυριος παιδευει μαστιγοι δε παντα υιον ον παραδεχεται ⁷ει παιδειαν υπομενετε ως υιοις υμιν προσφερεται ο θεος τις γαρ εστιν υιος ον ου παιδευει πατηρ ⁸ει δε χωρις εστε παιδειας ης μετοχοι γεγονασιν παντες αρα νοθοι εστε και ουκ υιοι ⁹ειτα τους μεν της σαρκος ημων πατερας ειχομεν παιδευτας και ενετρεπομεθα ου πολλω μαλλον υποταγησομεθα τω πατρι των πνευματων και ζησομεν ¹⁰οι μεν γαρ προς ολιγας ημερας κατα το δοκουν αυτοις επαιδευον ο δε επι το συμφερον εις το μεταλαβειν της αγιοτητος αυτου ¹¹πασα δε παιδεια προς μεν το παρον ου δοκει χαρας ειναι αλλα λυπης υστερον δε καρπον ειρηνικον τοις δι αυτης γεγυμνασμενοις αποδιδωσιν δικαιοσυνης ¹²διο τας παρειμενας χειρας και τα παραλελυμενα γονατα ανορθωσατε ¹³και τροχιας ορθας ποιησατε τοις ποσιν υμων ινα μη το χωλον εκτραπη ιαθη δε μαλλον ¹⁴ειρηνην διωκετε μετα παντων και τον αγιασμον ου χωρις ουδεις οφεται τον κυριον ¹⁵επισκοπουντες μη τις υστερων απο της χαριτος του θεου μη τις ριζα πικριας ανω φυουσα ενοχλη και δια ταυτης μιανθωσιν πολλοι ¹⁶μη τις πορνος η βεβηλος ως ησαυ ος αντι βρωσεως μιας απεδото τα πρωτοτοκια αυτου ¹⁷ιστε γαρ οτι και μετεπειτα θελων κληρονομησαι την ευλογιαν απεδοκιμασθη μετανοιας γαρ

τοπον ουκ ευρεν καιπερ μετα δακρυων εκζητησας αυτην ¹⁸ου γαρ προσεληλυθατε ψηλαφωμενω ορει και κεκαυμενω πυρι και γνοφω και σκοτω και θυελλη ¹⁹και σαλπιγγος ηχω και φωνη ρηματων ης οι ακουσαντες παρητησαντο μη προστεθηναι αυτοις λογον ²⁰ουκ εφερον γαρ το διαστελλομενον καν θηριον θιγη του ορους λιθοβοληθησεται η βολιδι κατατοξευθησεται ²¹και ουτως φοβερων ην το φανταζομενον μωσης ειπεν εκφοβος ειμι και εντρομος ²²αλλα προσεληλυθατε σιων ορει και πολει θεου ζωντος ιερουσαλημ επουρανω και μυριασιν αγγελων ²³πανηγυρει και εκκλησια πρωτοτοκων εν ουρανοις απογεγραμμενων και κριτη θεω παντων και πνευμασιν δικαιων τετελειωμενων ²⁴και διαθηκης νεας μεσιτη ιησου και αιματι ραντισμου κρειττονα λαλουντι παρα τον αβελ ²⁵βλεπετε μη παραιτησησθε τον λαλουντα ει γαρ εκεινοι ουκ εφυγον τον επι της γης παραιτησαμενοι χρηματιζοντα πολλω μαλλον ημεις οι τον απ ουρανων αποστρεφομενοι ²⁶ου η φωνη την γην εσαλευσεν τοτε νυν δε επηγγελται λεγων ετι απαξ εγω σειω ου μονον την γην αλλα και τον ουρανον ²⁷το δε ετι απαξ δηλοι των σαλευομενων την μεταθεσιν ως πεπονημενων ινα μεινητα μη σαλευομενα ²⁸διο βασιλειαν ασαλευτον παραλαμβανοντες εχωμεν χαριν δι ης λατρευωμεν ευαρεστως τω θεω μετα αιδους και ευλαβειας ²⁹και γαρ ο θεος ημων πυρ καταναλισκον

13η φιλαδελφια μενετω ²της φιλοξενιας μη επιλανθανεσθε δια ταυτης γαρ ελαθον τινες ξενισαντες αγγελους ³μιμνησκεσθε των δεσμιων ως συνδεδεμενοι των κακουχουμενων ως και αυτοι οντες εν σωματι ⁴τιμιος ο γαμος εν πασιν και η κοιτη αμιαντος πορνους δε και μοιχους κρινει ο θεος ⁵αφιλαργυρος ο τροπος αρκουμενοι τοις παρουσιν αυτος γαρ ειρηκεν ου μη σε ανω ουδ ου μη σε εγκαταλιπω ⁶ωστε θαρrouντας ημας λεγειν κυριος εμοι βοηθος και ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι ανθρωπος ⁷μνημονευετε των ηγουμενων υμων οτινες ελαλησαν υμιν τον λογον του θεου ων αναθεωρουντες την εκβασιν της αναστροφης μιμεισθε την πιστιν ⁸ιησους χριστος χθες και σημερον ο αυτος και εις τους αιωνας ⁹διδαχαις ποικιλαις και ξεναις μη περιφερεσθε καλον γαρ χαριτι βεβαιουσθαι την καρδιαν ου βρωμασιν εν οις ουκ ωφεληθησαν οι περιπατησαντες ¹⁰εχομεν θυσιαστηριον εξ ου φαγειν ουκ εχουσιν εξουσιαν οι τη σκηνη λατρευοντες ¹¹ων γαρ εισφερεται ζωων το αιμα περι αμαρτιας εις τα αγια δια του αρχιερεως τουτων τα σωματα κατακαιεται εξω της παρεμβολης ¹²διο και ιησους ινα αγιαση δια του ιδιου αιματος τον λαον εξω της πυλης επαθεν ¹³τοιων εξερχωμεθα προς αυτον εξω της παρεμβολης τον ονειδισμον αυτου φεροντες ¹⁴ου γαρ εχομεν ωδε μενουσαν πολιν αλλα την μελλουσαν επιζητουμεν ¹⁵δι αυτου ουν αναφερωμεν θυσιαν αινεσεως διαπαντος τω θεω τουτεστιν καρπον χειλεων ομολογουντων τω ονοματι αυτου ¹⁶της δε ευποιας και κοινωνιας μη επιλανθανεσθε τοιαυταις γαρ θυσιαις ευαρεστειται

ο θεος ¹⁷πειθεσθε τοις ηγουμενοις υμων και υπεικετε αυτοι γαρ αγρυπνουσιν υπερ των ψυχων υμων ως λογον αποδωσοντες ινα μετα χαρας τουτο ποιωσιν και μη στεναζοντες αλυσιτελες γαρ υμιν τουτο ¹⁸προσευχεσθε περι ημων πεποιθαμεν γαρ οτι καλην συνειδησιν εχομεν εν πασιν καλως θελοντες αναστρεφεσθαι ¹⁹περισσοτερωσ δε παρακαλω τουτο ποιησαι ινα ταχιον αποκατασταθω υμιν ²⁰ο δε θεος της ειρηνης ο αναγαγων εκ νεκρων τον ποιμενα των προβατων τον μεγαν εν αιματι διαθηκης αιωνιου τον κυριον ημων ιησουν ²¹καταρτισαι υμας εν παντι εργω αγαθω εις το ποιησαι το θελημα αυτου ποιων εν υμιν το ευαρεστον ενωπιον αυτου δια ιησου χριστου ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην ²²παρακαλω δε υμας αδελφοι ανεχεσθε του λογου της παρακλησεως και γαρ δια βραχεων επεστειλα υμιν ²³γινωσκετε τον αδελφον τιμοθεον απολελυμενον μεθ ου εαν ταχιον ερχηται οψομαι υμας ²⁴ασπασασθε παντας τους ηγουμενους υμων και παντας τους αγιους ασπαζονται υμας οι απο της ιταλιας ²⁵η χαρις μετα παντων υμων αμην [προς εβραιους εγγραφη απο της ιταλιας δια τιμοθεου]

ΙΑΚΩΒΟΥ

1 **Ι**ακωβος θεου και κυριου ιησου χριστου δουλος ταις δωδεκα φυλαις ταις εν τη διασπορα χαιρειν ²πασαν χαραν ηγησασθε αδελφοι μου οταν πειρασμοις περιπεσητε ποικιλοις ³γινωσκοντες οτι το δοκιμιον υμων της πιστεως κατεργαζεται υπομονη ⁴η δε υπομονη εργον τελειον εχετε ινα ητε τελειοι και ολοκληροι εν μηδενι λειπομενοι ⁵ει δε τις υμων λειπεται σοφιας αιτειτω παρα του διδοντος θεου πασιν απλως και μη ονειδιζοντος και δοθησεται αυτω ⁶αιτειτω δε εν πιστει μηδεν διακρινομενος ο γαρ διακρινομενος εοικεν κλυδωνι θαλασσης ανεμιζομενω και ριπιζομενω ⁷μη γαρ οισεσθω ο ανθρωπος εκεινος οτι ληψεται τι παρα του κυριου ⁸ανηρ διψυχος ακαταστατος εν πασαις ταις οδοις αυτου ⁹καυχασθω δε ο αδελφος ο ταπεινος εν τω υψει αυτου ¹⁰ο δε πλουσιος εν τη ταπεινωσει αυτου οτι ως ανθος χορτου παρελευσεται ¹¹ανετειλεν γαρ ο ηλιος συν τω καυσωνι και εξηρανε τον χορτον και το ανθος αυτου εξεπεσεν και η ευπρεπεια του προσωπου αυτου απωλετο ουτως και ο πλουσιος εν ταις πορειαις αυτου μαρανθησεται ¹²μακαριος ανηρ ος υπομενει πειρασμον οτι δοκιμος γενομενος ληφεται τον στεφανον της ζωης ον επηγγειλατο ο κυριος τοις αγαπωσιν αυτον ¹³μηδεις πειραζομενος λεγετω οτι απο του θεου πειραζομαι ο γαρ θεος απειραστος εστιν κακων πειραζει δε αυτος ουδενα ¹⁴εκαστος δε πειραζεται υπο της ιδιας επιθυμιας εξελκομενος και δελεαζομενος ¹⁵ειτα η επιθυμια συλλαβουσα τικει αμαρτιαν η δε αμαρτια αποτελεσθεισα αποκυει θανατον ¹⁶μη πλανασθε αδελφοι μου αγαπητοι ¹⁷πασα δοσις αγαθη και παν δωρημα τελειον ανωθεν εστιν καταβαινον απο του πατρος των φωτων παρ ω ουκ ενι παραλλαγη η τροπης αποσκιασμα ¹⁸βουληθεις απεκυησεν ημας λογω αληθειας εις το ειναι ημας απαρχην τινα των αυτου κτισματων ¹⁹ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εστω πας ανθρωπος ταχυς εις το ακουσαι βραδυσ εις το λαλησαι βραδυσ εις οργην ²⁰οργη γαρ ανδρος δικαιοσυνην θεου ου κατεργαζεται ²¹διο αποθεμενοι πασαν ρυπαριαν και περισειαν κακιας εν πραυτητι δεξασθε τον εμφυτον λογον τον δυναμενον σωσαι τας ψυχας υμων ²²γινεσθε δε ποιηται λογου και μη μονον ακροαται παραλογιζομενοι εαυτους ²³οτι ει τις ακροατης λογου εστιν και ου ποιητης ουτος εοικεν ανδρι κατανοουντι το προσωπον της γενεσεως αυτου εν εσοπτρω ²⁴κατενοησεν γαρ εαυτον

και απεληλυθεν και ευθεως επελαθετο οποιος ην ²⁵ο δε παρακυψας εις νομον τελειον τον της ελευθεριας και παραμεινας ουτος ουκ ακροατης επιλησμονης γενομενος αλλα ποιητης εργου ουτος μακαριος εν τη ποιησει αυτου εσται ²⁶ει τις δοκει θρησκος ειναι εν υμιν μη χαλιναγωγων γλωσσαν αυτου αλλ απατων καρδιαν αυτου τουτου ματαιος η θρησκεια ²⁷θρησκεια καθαρα και αμιαντος παρα τω θεω και πατρι αυτη εστιν επισκεπτεσθαι ορφανους και χηρας εν τη θλιψει αυτων ασπιλον εαυτον τηρειν απο του κοσμου

2 **Α**δελφοι μου μη εν προσωποληψιας εχετε την πιστιν του κυριου ημων ιησου χριστου της δοξης ²εαν γαρ εισελθη εις την συναγωγην υμων ανηρ χρυσοδακτυλιος εν εσθητι λαμπρα εισελθη δε και πτωχος εν ρυπαρα εσθητι ³και επιβλεψητε επι τον φορουντα την εσθητα την λαμπραν και ειπητε αυτω συ καθου ωδε καλως και τω πτωχω ειπητε συ στηθι εκει η καθου ωδε υπο το υποποδιον μου ⁴και ου διεκριθητε εν εαυτοις και εγενεσθε κριται διαλογισμων πονηρων ⁵ακουσατε αδελφοι μου αγαπητοι ουχ ο θεος εξελεξατο τους πτωχους του κοσμου τουτου πλουσιους εν πιστει και κληρονομους της βασιλειας ης επηγγειλατο τοις αγαπωσιν αυτον ⁶υμεις δε ητιμασατε τον πτωχον ουχ οι πλουσιοι καταδυναστευουσιν υμων και αυτοι ελκουσιν υμας εις κριτηρια ⁷ουκ αυτοι βλασφημουσιν το καλον ονομα το επικληθεν εφ υμας ⁸ει μεντοι νομον τελειτε βασιλικον κατα την γραφην αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον καλως ποιειτε ⁹ει δε προσωποληπτειτε αμαρτιαν εργαζεσθε ελεγχομενοι υπο του νομου ως παραβηται ¹⁰οστις γαρ ολον τον νομον τηρησει πταισει δε εν ενι γεγονεν παντων ενοχος ¹¹ο γαρ ειπων μη μοιχευσης ειπεν και μη φονευσης ει δε ου μοιχευσεις φονευσεις δε γεγονας παραβατης νομου ¹²ουτως λαλειτε και ουτως ποιειτε ως δια νομου ελευθεριας μελλοντες κρινεσθαι ¹³η γαρ κρισις ανιλεως τω μη ποιησαντι ελεος και κατακαυχεται ελεος κρισεως ¹⁴τι το οφελος αδελφοι μου εαν πιστιν λεγη τις εχειν εργα δε μη εχη μη δυναται η πιστις σωσαι αυτον ¹⁵εαν δε αδελφος η αδελφη γυμνοι υπαρχωσιν και λειπομενοι ωσιν της εφημερου τροφης ¹⁶ειπη δε τις αυτοις εξ υμων υπαγετε εν ειρηνη θερμαινεσθε και χορταζεσθε μη δωτε δε αυτοις τα επιτηδεια του σωματος τι το οφελος ¹⁷ουτως και η πιστις εαν μη εργα εχη νεκρα εστιν καθ εαυτην ¹⁸αλλ ερει

τις συ πιστιν εχεις καγω εργα εχω δειξον μοι την πιστιν σου εκ των εργαων σου καγω δειξω σοι εκ των εργαων μου την πιστιν μου ¹⁹συ πιστευεις οτι ο θεος εις εστιν καλως ποιεις και τα δαιμονια πιστευουσιν και φρισσουσιν ²⁰θελεις δε γνωναι ω ανθρωπε κενε οτι η πιστις χωρις των εργαων νεκρα εστιν ²¹αβρααμ ο πατηρ ημων ουκ εξ εργαων εδικαιωθη ανενεγκας ισαακ τον υιον αυτου επι το θυσιαστηριον ²²βλεπεις οτι η πιστις συνηργει τοις εργοις αυτου και εκ των εργαων η πιστις ετελειωθη ²³και επληρωθη η γραφη η λεγουσα επιστευεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην και φιλος θεου εκληθη ²⁴ορατε τουνυν οτι εξ εργαων δικαιουται ανθρωπος και ουκ εκ πιστεως μονον ²⁵ομοιως δε και ρααβ η πορνη ουκ εξ εργαων εδικαιωθη υποδεξαμενη τους αγγελους και ετερα οδω εκβαλουσα ²⁶ωσπερ γαρ το σωμα χωρις πνευματος νεκρον εστιν ουτως και η πιστις χωρις των εργαων νεκρα εστιν

3μη πολλοι διδασκαλοι γινεσθε αδελφοι μου ειδοτες οτι μειζον κριμα ληψομεθα ²πολλα γαρ πταιομεν απαντες ει τις εν λογω ου πταιει ουτος τελειος ανηρ δυνατος χαλιναγωγησαι και ολον το σωμα ³ιδου των ιππων τους χαλινους εις τα στοματα βαλλομεν προς το πειθεσθαι αυτους ημιν και ολον το σωμα αυτων μεταγομεν ⁴ιδου και τα πλοια τηλικαυτα οντα και υπο σκληρων ανεμων ελαυνομενα μεταγεται υπο ελαχιστου πηδαλιου οπου αν η ορμη του ευθυνοντος βουληται ⁵ουτως και η γλωσσα μικρον μελος εστιν και μεγαλαυχει ιδου ολιγον πυρ ηλικην υλην αναπτει ⁶και η γλωσσα πυρ ο κοσμος της αδικιας ουτως η γλωσσα καθισταται εν τοις μελεσιν ημων η σπιλουσα ολον το σωμα και φλογιζουσα τον τροχον της γενεσεως και φλογιζομενη υπο της γεεννης ⁷πασα γαρ φυσις θηριων τε και πετεινων ερπετων τε και εναλιων δαμαζεται και δεδαμασται τη φυσει τη ανθρωπινη ⁸την δε γλωσσαν ουδεις δυναται ανθρωπων δαμασαι ακατασχετον κακον μεστη ιου θανατηφορου ⁹εν αυτη ευλογουμεν τον θεον και πατερα και εν αυτη καταρωμεθα τους ανθρωπους τους καθ ομοιωσιν θεου γεγονοτας ¹⁰εκ του αυτου στοματος εξερχεται ευλογια και καταρα ου χρη αδελφοι μου ταυτα ουτως γινεσθαι ¹¹μητη η πηγη εκ της αυτης οπησ βρυνει το γλυκυ και το πικρον ¹²μη δυναται αδελφοι μου συκη ελαιας ποιησαι η αμπελος συκα ουτως ουδεμια πηγη αλυκον και γλυκυ ποιησαι υδωρ ¹³τις σοφος και επιστημων εν υμιν δειξατω εκ της καλης αναστροφης τα εργα αυτου εν πραυτητι σοφιας ¹⁴ει δε ζηλον πικρον εχετε και εριθειαν εν τη καρδια υμων μη κατακαυχασθε και ψευδεσθε κατα της αληθειας ¹⁵ουκ εστιν αυτη η σοφια ανωθεν κατερχομενη αλλ επιγειος ψυχικη δαιμονιωδης ¹⁶οπου γαρ ζηλος και εριθεια εκει ακαταστασια και παν φαυλον πραγμα ¹⁷η δε ανωθεν σοφια πρωτον μεν αγνη εστιν επειτα ειρηνικη επιεικης ευπειθης μεστη ελεους και καρπων αγαθων αδιακριτος και ανυποκριτος ¹⁸καρπος δε της δικαιοσυνης εν ειρηνη σπειρεται τοις ποιουσιν ειρηνην

4ποθεν πολεμοι και μαχαι εν υμιν ουκ εντευθεν εκ των ηδονων υμων των στρατευομενων εν τοις μελεσιν υμων ²επιθυμειτε και ουκ εχετε φονευετε και ζηλουτε και ου δυνασθε επιτυχειν μαχεσθε και πολεμειτε ουκ εχετε δε δια το μη αιτεισθαι υμας ³αιτειτε και ου λαμβανετε διοτι κακως αιτεισθε ινα εν ταις ηδοναις υμων δαπανησητε ⁴μοιχοι και μοιχαλιδες ουκ οιδατε οτι η φιλια του κοσμου εχθρα του θεου εστιν ος αν ουν βουληθη φιλος ειναι του κοσμου εχθρος του θεου καθισταται ⁵η δοκειτε οτι κενως η γραφη λεγει προς φθονον επιποθει το πνευμα ο κατωκησεν εν ημιν ⁶μειζονα δε διδωσιν χαριν διο λεγει ο θεος υπερηφανοις αντιτασεται ταπεινοις δε διδωσιν χαριν ⁷υποταγητε ουν τω θεω αντιστητε τω διαβωλω και φευξεται αφ υμων ⁸εγγισατε τω θεω και εγγιει υμιν καθαρισατε χειρας αμαρτωλοι και αγνισατε καρδιας διψυχοι ⁹ταλαιπωρησατε και πενησατε και κλαυσατε ο γελωσ υμων εις πενθος μεταστραφητω και η χαρα εις κατηφειαν ¹⁰ταπεινωθητε ενωπιον του κυριου και υψωσει υμας ¹¹μη καταλαλειτε αλληλων αδελφοι ο καταλαλων αδελφου και κρινων τον αδελφον αυτου καταλαλει νομου και κρινει νομον ει δε νομον κρινεις ουκ ει ποιητης νομου αλλα κριτης ¹²εις εστιν ο νομοθετης ο δυναμενος σωσαι και απολεσαι συ τις ει ος κρινεις τον ετερον ¹³αγε νυν οι λεγοντες σημερον και αυριον πορευσωμεθα εις τηνδε την πολιν και ποιησωμεν εκει ενιαυτον ενα και εμπορευσωμεθα και κερδησωμεν ¹⁴οιτινες ουκ επιστασθε το της αυριον ποια γαρ η ζωη υμων ατμεις γαρ εστιν η προς ολιγον φαινομενη επειτα δε αφανιζομενη ¹⁵αντι του λεγειν υμας εαν ο κυριος θεληση και ζησωμεν και ποιησωμεν τουτο η εκεινο ¹⁶νυν δε καυχασθε εν ταις αλαζονειαις υμων πασα καυχησις τοιαυτη πονηρα εστιν ¹⁷ειδοτι ουν καλον ποιειν και μη ποιουντι αμαρτια αυτω εστιν

5αγε νυν οι πλουσιοι κλαυσατε ολολυζοντες επι ταις ταλαιπωριας υμων ταις επερχομεναις ²ο πλουτος υμων σεσηπεν και τα ιματια υμων σητοβρωτα γεγονεν ³ο χρυσος υμων και ο αργυρος κατιωται και ο ιος αυτων εις μαρτυριον υμιν εσται και φαγεται τας σαρκας υμων ως πυρ εθησαυρισατε εν εσχαις ημεραις ⁴ιδου ο μισθος των εργατων των αμησαντων τας χωρας υμων ο απεστερημενος αφ υμων κραζει και αι βοαι των θερισαντων εις τα ωτα κυριου σαβαωθ εισεληλυθασιν ⁵ετρυφησατε επι της γης και εσπαταλησατε εθρεψατε τας καρδιας υμων ως εν ημερα σφαγης ⁶κατεδικασατε εφονευσατε τον δικαιον ουκ αντιτασεται υμιν ⁷μακροθυμησατε ουν αδελφοι εως της παρουσιας του κυριου ιδου ο γεωργος εκδεχεται τον τιμιον καρπον της γης μακροθυμων επ αυτω εως αν λαβη υετον πρωιμον και οσιμον ⁸μακροθυμησατε και υμεις στηριξατε τας καρδιας υμων οτι η παρουσία του κυριου ηγγικεν ⁹μη στεναζετε κατ αλληλων αδελφοι ινα μη κατακριθητε ιδου κριτης προ των θυρων εστηκεν ¹⁰υποδειγμα λαβετε της κακοπαθειας αδελφοι μου και της μακροθυμιας τους προφητας οι ελαλησαν

τω ονοματι κυριου ¹¹ιδου μακαριζομεν τους υπομενο-
 ντας την υπομονην ιωβ ηκουσατε και το τελος κυριου
 ειδετε οτι πολυσπλαγχνος εστιν ο κυριος και οικτιρμων
¹²προ παντων δε αδελφοι μου μη ομνυετε μητε τον ου-
 ρανον μητε την γην μητε αλλον τινα ορκον ητω δε υμων
 το ναι ναι και το ου ου ινα μη εις υποκρισιν πεσητε
¹³κακοπαθει τις εν υμιν προσευχεσθω ευθυμει τις ψαλ-
 λετω ¹⁴ασθενει τις εν υμιν προσκαλεσασθω τους πρε-
 σβυτερους της εκκλησιας και προσευξασθωσαν επ αυ-
 τον αλειψαντες αυτον ελαιω εν τω ονοματι του κυριου
¹⁵και η ευχη της πιστεως σωσει τον καμνοντα και εγερει
 αυτον ο κυριος καν αμαρτιας η πεποιηκως αφεθησεται
 αυτω ¹⁶εξομολογεισθε αλληλοις τα παραπτωματα και
 ευχεσθε υπερ αλληλων οπως ιαθητε πολυ ισχυει δεησις
 δικαιου ενεργουμενη ¹⁷ηλιας ανθρωπος ην ομοιοπαθης
 ημιν και προσευχη προσηυξατο του μη βρεξαι και ουκ
 εβρεξεν επι της γης ενιαυτους τρεις και μηνας εξ ¹⁸και
 παλιν προσηυξατο και ο ουρανος υετον εδωκεν και η
 γη εβλαστησεν τον καρπον αυτης ¹⁹αδελφοι εαν τις εν
 υμιν πλανηθη απο της αληθειας και επιστρεψη τις αυ-
 τον ²⁰γινωσκετω οτι ο επιστρεψας αμαρτωλον εκ πλανης
 οδου αυτου σωσει ψυχην εκ θανατου και καλυψει πλη-
 θος αμαρτιων

ΠΕΤΡΟΥ Α΄

1 Πέτρος αποστολός ιησού χριστού εκλεκτοίς παρεπιδημοίς διασποράς πόντου γαλατίας καππαδοκίας ασίας και βιθυνίας ²κατά προγνωσιν θεού πατρός εν αγιασμω πνευματος εις υπακοήν και ραντισμον αιματος ιησού χριστού χάρις υμίν και ειρήνη πληθυνθειη ³ευλογητός ο θεός και πατήρ του κυρίου ημών ιησού χριστού ο κατά το πολυ αυτού ελεος αναγεννησας ημάς εις ελπίδα ζωσαν δι αναστασεως ιησού χριστού εκ νεκρών ⁴εις κληρονομίαν αφθαρτον και αμιαντον και αμαραντον τετηρημένην εν ουρανοίς εις ημάς ⁵τους εν δυναμει θεού φρουρουμένους δια πιστεως εις σωτηρίαν ετοιμήν αποκαλυφθηνα εν καιρω εσχάτω ⁶εν ω αγαλλιασθε ολιγον αρτι ει δεον εστιν λυπηθέντες εν ποικίλοις πειρασμοίς ⁷ινα το δοκιμιον υμών της πιστεως πολυ τιμιωτερον χρυσιου του απολλυμένου δια πυρός δε δοκιμαζόμενου ευρεθη εις εσταινον και τιμήν και δόξαν εν αποκαλυψει ιησού χριστού ⁸ον ουκ ειδότες αγαπατε εις ον αρτι μη ορώντες πιστευοντες δε αγαλλιασθε χαρά ανεκκλήττω και δεδοξασμένη ⁹κομιζόμενοι το τέλος της πιστεως υμών σωτηρίαν ψυχών ¹⁰περι ης σωτηρίας εξεζητήσαν και εξηρευνησαν προφηται οι περι της εις υμάς χάριτος προφητευσαντες ¹¹ερευνωντες εις τινα η ποιον καιρον δηλου το εν αυτοίς πνευμα χριστου προμαρτυρομενον τα εις χριστον παθηματα και τας μετα ταυτα δόξας ¹²οις απεκαλυφθη οτι ουχ εαυτοίς ημίν δε διηκονουν αυτα α νυν ανηγγελή υμίν δια των ευαγγελισαμένων υμάς εν πνευματι αγιω αποσταλεντι απ ουρανού εις α επιθυμοσιν αγγελιοι παρακυφαι ¹³διο αναζωσάμενοι τας οσφύας της διανοίας υμών νηφοντες τελειως ελπισατε επι την φερομένην υμίν χαριν εν αποκαλυψει ιησού χριστού ¹⁴ως τεκνα υπακοής μη συσχηματιζόμενοι ταις προτερον εν τη αγνοία υμών επιθυμiais ¹⁵αλλα κατά τον καλεσαντα υμάς αγιον και αυτοι αγιοι εν παση αναστροφή γενηθητε ¹⁶διοτι γεγραπται αγιοι γενεσθε οτι εγω αγιος ειμι ¹⁷και ει πατερα επικαλεισθε τον απροσωποληπτως κρινοντα κατά το εκαστου εργον εν φόβω τον της παροικίας υμών χρονον αναστραφητε ¹⁸ειδοτες οτι ου φθαρτοίς αργυριω η χρυσιω ελυτρωθητε εκ της ματαιας υμών αναστροφής πατροπαράδοτου ¹⁹αλλα τιμιω αιματι ως αμνου αμωμου και ασπίλου χριστού ²⁰προεγνωσμένου μεν προ καταβολής κοσμου φανερωθέντος δε επ εσχάτων των χρονων δι υμάς ²¹τους δι αυτου πιστευοντας εις θεον τον εγει-

ραντα αυτον εκ νεκρών και δόξαν αυτω δόντα ωστε την πιστιν υμών και ελπίδα εινα εις θεον ²²τας ψυχας υμών ηγνικότες εν τη υπακοή της αληθείας δια πνευματος εις φιλαδέλφειαν ανυποκριτον εκ καθαρās καρδιας αλληλους αγαπησατε εκτενωσ ²³αναγεγεννημένοι ουκ εκ σποράς φθαρτής αλλα αφθαρτου δια λογου ζωντος θεου και μενοντος εις τον αιωνα ²⁴διοτι πασα σαρχ̄ ως χορτος και πασα δόξα ανθρωπου ως ανθος χορτου εξηρανθη ο χορτος και το ανθος αυτου εξεπεσεν ²⁵το δε ρημα κυριου μενει εις τον αιωνα τουτο δε εστιν το ρημα το ευαγγελισθεν εις υμάς

2 Αποθεμένοι ουν πασαν κακίαν και παντα δολον και υποκρισεις και φθονους και πασας καταλαλίας ²ως αρτιγεννητα βρεφη το λογικον αδολον γαλα επιποθησατε ινα εν αυτω αυξηθητε ³ειπερ εγευσασθε οτι χρηστος ο κυριος ⁴προς ον προσερχόμενοι λιθον ζωντα υπο ανθρωπων μεν αποδεδοκιμασμενον παρα δε θεω εκλεκτον εντιμον ⁵και αυτοι ως λιθοι ζωντες οικοδομεισθε οικος πνευματικος ιερατευμα αγιον ανενεγκαι πνευματικας θυσιας ευπροσδεκτους τω θεω δια ιησού χριστού ⁶διο και περιεχει εν τη γραφή ιδου τιθημι εν σιων λιθον ακρογωνιαιον εκλεκτον εντιμον και ο πιστευων επ αυτω ου μη καταισχνυθη ⁷υμίν ουν η τιμη τοις πιστευουσιν απειθουσιν δε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνίας ⁸και λιθος προσκοιμματος και πετρα σκανδαλου οι προσκοπτουσιν τω λογω απειθουντες εις ο και ετεθησαν ⁹υμεις δε γενος εκλεκτον βασιλειον ιερατευμα εθνος αγιον λαος εις περιποιησιν οπως τας αρετας εξαγγειλητε του εκ σκοτους υμάς καλεσαντος εις το θαυμαστον αυτου φως ¹⁰οι ποτε ου λαος νυν δε λαος θεου οι ουκ ηληθμενοι νυν δε ελεηθέντες ¹¹αγαπητοι παρακαλω ως παροικους και παρεπιδημους απεχεσθαι των σαρκικων επιθυμιων αιτινες στρατευονται κατά της ψυχής ¹²την αναστροφήν υμών εν τοις εθνεσιν εχοντες καλήν ινα εν ω καταλαλουσιν υμών ως κακοποιων εκ των καλων εργων εποπτευσαντες δοξασωσιν τον θεον εν ημερα επισκοπής ¹³υποταγητε ουν παση ανθρωπινη κτισει δια τον κυριον ειτε βασιλει ως υπερεχοντι ¹⁴ειτε ηγεμοσιν ως δι αυτου πεμπόμενοις εις εκδικησιν μεν κακοποιων επαινον δε αγαθοποιων ¹⁵οτι ουτως εστιν το θελημα του θεου αγαθοποιουντας φιμουν την των αφρονων ανθρωπων αγνωσιαν ¹⁶ως ελευθεροι και

μη ως επικαλυμμα έχοντες της κακίας την ελευθεριαν
 ἀλλ ως δούλοι θεου ¹⁷παντας τιμησατε την ἀδελφοτητα
 αγαπατε τον θεον φοβεισθε τον βασιλεα τιματε ¹⁸οι
 κεται υποτασσομενοι εν παντι φοβω τοις δεσποταις ου
 μονον τοις αγαθοις και επιεικειςιν ἀλλα και τοις σχολιοις
¹⁹τουτο γαρ χαρις ει δια συνειδησιν θεου υποφερει τις
 λυπας πασχων ἀδικως ²⁰ποιον γαρ κλεος ει αμαρτανον
 ντες και κολαφιζομενοι υπομενειτε ἀλλ ει αγαθοποιου
 ντες και πασχοντες υπομενειτε τουτο χαρις παρα θεω
²¹εις τουτο γαρ εκληθητε οτι και χριστος επαθεν υπερ
 ημων ημιν υπολιμπανων υπογραμμον ινα επακολουθη
 σθη τοις ιγχεσιν αυτου ²²ος αμαρτιαν ουκ εποιησεν ουδε
 ευρεθη δολος εν τω στοματι αυτου ²³ος λοιδορουμενος
 ουκ αντελοιδορει πασχων ουκ ηπειλει παρεδιδου δε τω
 κρινοντι δικαιως ²⁴ος τας αμαρτίας ημων αυτος ανηγε
 γκεν εν τω σωματι αυτου επι το ξυλον ινα ταις αμαρ
 ταις απογενομενοι τη δικαιοσυνη ζησωμεν ου τω μω
 λωπι αυτου ιαθητε ²⁵ητε γαρ ως προβατα πλανωμενα
 ἀλλ επεστραφητε νυν επι τον ποιμενα και επισκοπον
 των ψυχων υμων

3ομοιως αι γυναικες υποτασσομεναι τοις ιδιοις αν
 δρασιν ινα και ει τινες απειθουσιν τω λογω δια της
 των γυναικων αναστροφης ανευ λογου κερδηθησονται
²εποπτευσαντες την εν φοβω αγνην αναστροφην υμων
³ων εστω ουχ ο εξωθεν εμπλοκης τριχων και περιθεσεως
 χρυσιων η ενδυσεως ιματιων κοσμος ⁴ἀλλ ο κρυπτος
 της καρδιας ανθρωπος εν τω αφθαρτω του πραεος και
 ησυχιου πνευματος ο εστιν ενωπιον του θεου πολυτελες
⁵ουτως γαρ ποτε και αι αγιαι γυναικες αι ελπιζουσαι επι
 τον θεον εκοσμουν εαυτας υποτασσομεναι τοις ιδιοις αν
 δρασιν ⁶ως σαρρα υπηκουσεν τω αβρααμ κυριον αυτον
 καλουσα ης εγεννηθητε τεκνα αγαθοποιουσαι και μη φο
 βουμεναι μηδεμιαν πτοησιν ⁷οι ανδρες ομοιως συνοικου
 ντες κατα γνωσιν ως ασθενεστερω σκευει τω γυναικειω
 απονεμοντες τιμην ως και συγκληρονομοι χαριτος ζωης
 εις το μη εκκοπτεσθαι τας προσευχας υμων ⁸το δε τελος
 παντες ομοφρονες συμπαθεις φιλαδελφοι ευσπλαγγνοι
 φιλοφρονες ⁹μη αποδιδοντες κακον αντι κακου η λοι
 δοριαν αντι λοιδοριας τουναντιον δε ευλογουντες ειδο
 τες οτι εις τουτο εκληθητε ινα ευλογιαν κληρονομησητε
¹⁰ο γαρ θελων ζωην αγαπαν και ιδειν ημερας αγαθας
 παυσατω την γλωσσαν αυτου απο κακου και χειλη αυ
 του του μη λαλησαι δολον ¹¹εκκλινατω απο κακου και
 ποιησατω αγαθον ζητησατω ειρηνην και διωξατω αυτην
¹²οτι οι οφθαλμοι κυριου επι δικαιους και ωτα αυτου
 εις δεησιν αυτων προσωπον δε κυριου επι ποιουντας
 κακα ¹³και τις ο κακωσων υμας εαν του αγαθου μιμη
 ται γενησθε ¹⁴ἀλλ ει και πασχοιτε δια δικαιοσυνην μακα
 ριοι τον δε φοβον αυτων μη φοβηθητε μηδε ταραχθητε
¹⁵κυριον δε τον θεον αγιασατε εν ταις καρδιαις υμων
 ετοιμοι δε αι προς απολογιαν παντι τω αιτουντι υμας
 λογον περι της εν υμιν ελπιδος μετα πραυτητος και φο
 βου ¹⁶συνειδησιν έχοντες αγαθην ινα εν ω καταλαλωσιν

υμων ως κακοποιων καταισχυθησιν οι επηρεαζοντες
 υμων την αγαθην εν χριστω αναστροφην ¹⁷κρειττον γαρ
 αγαθοποιουντας ει θελει το θελημα του θεου πασχειν
 η κακοποιουντας ¹⁸οτι και χριστος απαξ περι αμαρτιων
 επαθεν δικαιος υπερ αδικων ινα ημας προσαγαγη τω
 θεω θανατωθεις μεν σαρκι ζωοποιηθεις δε τω πνευματι
¹⁹εν ω και τοις εν φυλακη πνευμασιν πορευθεις εκηρυ
 ξεν ²⁰απειθησασιν ποτε οτε απαξ εξεδεχετο η του θεου
 μακροθυμια εν ημεραις νωε κατασκευαζομενης κιβωτου
 εις ην ολιγαι τουτεστιν οκτω ψυχαι διεσωθησαν δι υδα
 τος ²¹ο και ημας αντιτυπον νυν σωζει βαπτισμα ου σαρ
 κος αποθεσις ρυπου ἀλλα συνειδησεως αγαθης επερω
 τημα εις θεον δι αναστασεως ιησου χριστου ²²ος εστιν
 εν δεξια του θεου πορευθεις εις ουρανον υποταγεντων
 αυτω αγγελων και εξουσιων και δυναμεων

4χριστου ουν παθοντος υπερ ημων σαρκι και υμεις
 την αυτην εννοιαν οπλισασθε οτι ο παθων εν σαρκι πε
 παυται αμαρτίας ²εις το μηκειτι ανθρωπων επιθυμιας
 ἀλλα θεληματι θεου τον επιλοιπον εν σαρκι βιωσαι χρο
 νον ³αρκετος γαρ ημιν ο παρεληλυθως χρονος του βιου
 το θελημα των εθνων κατεργασασθαι πεπορευμενους εν
 ασελγειαις επιθυμιας οινοφλυγαις κωμοις ποτοις και
 αθεμιτοις ειδωλολατρειαις ⁴εν ω ξενιζονται μη συντρε
 χοντων υμων εις την αυτην της ασωτίας αναχυσιν βλα
 σφημουντες ⁵οι αποδωσουσιν λογον τω ετοιμωσ έχοντι
 κριναι ζωντας και νεκρους ⁶εις τουτο γαρ και νεκροις
 ευηγγελισθη ινα κριθωσιν μεν κατα ανθρωπους σαρκι
 ζωσιν δε κατα θεον πνευματι ⁷παντων δε το τελος ηγ
 γικεν σωφρονησατε ουν και νηψατε εις τας προσευχας
⁸προ παντων δε την εις εαυτους αγαπην εκτενη έχοντες
 οτι αγαπη καλυπει πληθος αμαρτιων ⁹φιλοξενοι εις αλ
 ληλους ανευ γογγυσμων ¹⁰εκαστος καθως ελαβεν χαρι
 σμα εις εαυτους αυτο διακονουντες ως καλοι οικονομοι
 ποικιλης χαριτος θεου ¹¹ει τις λαλει ως λογια θεου ει τις
 διακονει ως εξ ισχυος ης χορηγει ο θεος ινα εν πασιν
 δοξαζηται ο θεος δια ιησου χριστου ω εστιν η δοξα και
 το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων αμην ¹²αγαπητοι
 μη ξενιζεσθε τη εν υμιν πυρωσει προς πειρασμον υμιν
 γινομενη ως ξενου υμιν συμβαινοντος ¹³ἀλλα καθο κοινω
 νειτε τοις του χριστου παθημασιν χαιρετε ινα και εν τη
 αποκαλυψει της δοξης αυτου χαρητε αγαλλιωμενοι ¹⁴ει
 ονειδιζεσθε εν ονοματι χριστου μακαριοι οτι το της δο
 ξης και το του θεου πνευμα εφ υμας αναπαυεται κατα
 μεν αυτους βλασφημειται κατα δε υμας δοξαζεται ¹⁵μη
 γαρ τις υμων πασχετω ως φονευς η κλεπτης η κακοποιος
 η ως αλλοτριεπισκοπος ¹⁶ει δε ως χριστιανος μη αισχυ
 νεσθω δοξαζετω δε τον θεον εν τω μερει τουτω ¹⁷οτι ο
 καιρος του αρξασθαι το κριμα απο του οικου του θεου
 ει δε πρωτον αφ ημων τι το τελος των απειθουντων τω
 του θεου ευαγγελιω ¹⁸και ει ο δικαιος μολις σωζεται
 ο ασεβης και αμαρτωλος που φανειται ¹⁹ωστε και οι
 πασχοντες κατα το θελημα του θεου ως πιστω κτιστη
 παρατιθεσθωσαν τας ψυχας εαυτων εν αγαθοποια

⁵πρεσβυτερους τους εν υμιν παρακαλω ο συμπρεσβυ-
 τερος και μαρτυς των του χριστου παθηματων ο και της
 μελλουσης αποκαλυπτεσθαι δοξης κοινωνος ²ποιμανατε
 το εν υμιν ποιμνιον του θεου επισκοπουντες μη αναγκα-
 στως αλλ εκουσιως μηδε αισχροκερδως αλλα προθυμωσ
³μηδ ως κατακυριευοντες των κληρων αλλα τυποι γινο-
 μενοι του ποιμνιου ⁴και φανερωθεντος του αρχιποιμενος
 κομεισθε τον αμαραντινον της δοξης στεφανον ⁵ομοιως
 νεωτεροι υποταγητε πρεσβυτεροις παντες δε αλληλοις
 υποτασσομενοι την ταπεινοφροσυνην εγκομβωσασθε οτι
 ο θεος υπερηφανοις αντιτασσεται ταπεινοις δε διδωσιν
 χαριν ⁶ταπεινωθητε ουν υπο την κραταιαν χειρα του
 θεου ινα υμας υψωση εν καιρω ⁷πασαν την μεριμναν
 υμων επιρριψαντες επ αυτον οτι αυτω μελει περι υμων
⁸νηψατε γρηγορησατε οτι ο αντιδικος υμων διαβολος ως
 λεων ωρυομενος περιπατει ζητων τινα καταπιη ⁹ω αντι-
 στητε στερεοι τη πιστει ειδοτες τα αυτα των παθημα-
 των τη εν κοσμω υμων αδελφοτητι επιτελεισθαι ¹⁰ο δε
 θεος πασης χαριτος ο καλεσας ημας εις την αιωνιον αυ-
 του δοξαν εν χριστω ιησου ολιγον παθοντας αυτος κα-
 ταρτισαι υμας στηριξαι σθενωσαι θεμελιωσαι ¹¹αυτω η
 δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων αμην
¹²δια σιλουανου υμιν του πιστου αδελφου ως λογιζομαι
 δι ολιγων εγραψα παρακαλων και επιμαρτυρων ταυτην
 ειναι αληθη χαριν του θεου εις ην εστηκατε ¹³ασπαζεται
 υμας η εν βαβυλωνι συνεκλεκτη και μαρκος ο υιος μου
¹⁴ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγαπης ειρηνη υμιν
 πασιν τοις εν χριστω ιησου αμην

ΠΕΤΡΟΥ Β΄

1 Συμεων πετρος δουλος και αποστολος ιησου χριστου τοις ισοτιμον ημιν λαχουσιν πιστιν εν δικαιοσυνη του θεου ημων και σωτηρος ιησου χριστου ²χαρις υμιν και ειρηνη πληθυνθειη εν επιγνωσει του θεου και ιησου του κυριου ημων ³ως παντα ημιν της θειας δυναμεως αυτου τα προς ζωην και ευσεβειαν δεδωρημενης δια της επιγνωσεως του καλεσαντος ημας δια δοξης και αρετης ⁴δι ων τα μεγαιστα ημιν και τιμια επαγγελαματα δεδωρηται ινα δια τουτων γενησθε θειας κοινωνοι φυσεως αποφυγοντες της εν κοσμω εν επιθυμια φθορας ⁵και αυτο τουτο δε σπουδην πασαν παρεισενεγκαντες επιχορηγησατε εν τη πιστει υμων την αρετην εν δε τη αρετη την γνωσιν ⁶εν δε τη γνωσει την εγκρατειαν εν δε τη εγκρατεια την υπομονην εν δε τη υπομονη την ευσεβειαν ⁷εν δε τη ευσεβεια την φιλαδελφιαν εν δε τη φιλαδελφια την αγαπην ⁸ταυτα γαρ υμιν υπαρχοντα και πλεοναζοντα ουκ αργους ουδε ακαρπους καθιστησιν εις την του κυριου ημων ιησου χριστου επιγνωσιν ⁹ω γαρ μη παρεστιν ταυτα τυφλος εστιν μυωπαζων ληθην λαβων του καθαρισμου των παλαια υμω αμαρτιων ¹⁰διο μαλλον αδελφοι σπουδασατε βεβαιαν υμων την κλησιν και εκλογην ποιεισθαι ταυτα γαρ ποιουντες ου μη πταισητε ποτε ¹¹ουτως γαρ πλουσιως επιχορηγηθησεται υμιν η εισοδος εις την αιωνιον βασιλειαν του κυριου ημων και σωτηρος ιησου χριστου ¹²διο ουκ αμελησω υμας αι υπομιμνησκειν περι τουτων καιπερ ειδοτας και εστηριγμενους εν τη παρουση αληθεια ¹³δικαιον δε ηγουμαι εφ οσον ειμι εν τουτω τω σκηνωματι διεγειρειν υμας εν υπομνησει ¹⁴ειδως οτι ταχινη εστιν η αποθεσις του σκηνωματος μου καθως και ο κυριος ημων ιησους χριστος εδηλωσεν μοι ¹⁵σπουδασω δε και εκαστοτε εχειν υμας μετα την εμην εξοδον την τουτων μνημην ποιεισθαι ¹⁶ου γαρ σεσοφισμενοις μυθοις εξακολουθησαντες εγνωρισαμεν υμιν την του κυριου ημων ιησου χριστου δυναμιν και παρουσιαν αλλ εποπται γενηθεντες της εκεινου μεγαλειοτητος ¹⁷λαβων γαρ παρα θεου πατρος τιμην και δοξαν φωνης ενεχθεισης αυτω τοιασδε υπο της μεγαλοπρεπους δοξης ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εις ον εγω ευδοκησα ¹⁸και ταυτην την φωνην ημεις ηκουσαμεν εξ ουρανου ενεχθεισαν συν αυτω οντες εν τω ορει τω αγιω ¹⁹και εχομεν βεβαιοτερον τον προφητικον λογον ω καλως ποιειτε προσεχοντες ως λυχνω φαινοντι εν

αυχμηρω τοπω εως ου ημερα διαυγαση και φωσφορος ανατειλη εν ταις καρδιαις υμων ²⁰τουτο πρωτον γνωσκοντες οτι πασα προφητεια γραφης ιδιας επιλυσεως ου γινεται ²¹ου γαρ θεληματι ανθρωπου ηνεχθη ποτε προφητεια αλλ υπο πνευματος αγιου φερομενοι ελαλησαν οι αγιοι θεου ανθρωποι

2 γεγονοντο δε και ψευδοπροφηται εν τω λαω ως και εν υμιν εσονται ψευδοδιδασκαλοι οιτινες παρεισαξουσιν αιρεσεις απωλειας και τον αγορασαντα αυτους δεσποτην αρνουμενοι επαγοντες εαυτοις ταχινην απωλειαν ²και πολλοι εξακολουθησουσιν αυτων ταις απωλειαις δι ους η οδος της αληθειας βλασφημηθησεται ³και εν πλεονεξια πλαστοις λογοις υμας εμπορευσονται οις το κριμα εκπαλαι ουκ αρχει και η απωλεια αυτων ου νυσταζει ⁴ει γαρ ο θεος αγγελων αμαρτησαντων ουκ εφεισατο αλλα σειραις ζοφου ταρταρωσας παρεδωκεν εις κρισιν τετηρημενους ⁵και αρχαιου κοσμου ουκ εφεισατο αλλ ογδοον νωε δικαιοσυνης κηρυκα εφυλαξεν κατακλυσμον κοσμω ασεβων επαξας ⁶και πολεις σοδομων και γομορρας τεφρωσας καταστροφη κατεκρινεν υποδειγμα μελλοντων ασεβειν τεθεικως ⁷και δικαιον λωτ καταπονουμενον υπο της των αθεσμων εν ασελγεια αναστροφης ερρυσατο ⁸βλεμματι γαρ και ακοη ο δικαιος εγκαιρικων εν αυτοις ημεραν εξ ημερας ψυχην δικαιαν ανομοις εργοις εβασανιζεν ⁹οιδεν κυριος ευσεβεις εκ πειρασμου ρυεσθαι αδικους δε εις ημεραν κρισεως κολαζομενους τηρειν ¹⁰μαλιστα δε τους οπισω σαρκος εν επιθυμια μiasμου πορευομενους και κυριοτητος καταφρονουντας τολμηται αυθαδεις δοξας ου τρεμουσιν βλασφημουντες ¹¹οπου αγγελοι ισχυι και δυναμει μειζονες οντες ου φερουσιν κατ αυτων παρα κυριω βλασφημον κρισιν ¹²ουτοι δε ως αλογα ζωα φυσικα γεγενημενα εις αλωσιν και φθοραν εν οις αγνοουσιν βλασφημουντες εν τη φθορα αυτων καταφθαρησονται ¹³κομιουμενοι μισθον αδικιας ηδονην ηγουμενοι την εν ημερα τρυφην σπιλοι και μωμοι εντρυφωντες εν ταις απαταις αυτων συνευωχουμενοι υμιν ¹⁴οφθαλμους εχοντες μεστους μοιχαλιδος και ακαταπαυστους αμαρτιας δελεαζοντες ψυχας αστηρικτους καρδιαν γεγυμνασμενην πλεονεξιαις εχοντες καταρατας τεκνα ¹⁵καταλιποντες την ευθειαν οδον επλανηθησαν εξακολουθησαντες τη οδω του βαλααμ του βοσφορος μισθον αδικιας ηγαπησεν ¹⁶ελεγειν δε εσχεν ιδιας πα-

ρανομίας υποζυγιον αφωνον εν ανθρωπου φωνη φθεγγόμενον εκώλυσεν την του προφητου παραφρονιαν ¹⁷ουτοι εισιν πηγαι ανυδροι νεφελαι υπο λαιλαπος ελαινομεναι οις ο ζοφος του σκοτους εις αιωνα τετηρηται ¹⁸υπερογκα γαρ ματαιοτητος φθεγγόμενοι δελεαζουσιν εν επιθυμiais σαρκος ασελγειαίς τους οντως αποφυγοντας τους εν πλανη αναστρεφόμενους ¹⁹ελευθεριαν αυτοις επαγγελόμενοι αυτοι δουλοι υπαρχοντες της φθορας ω γαρ τις ηττηται τουτω και δεδουλωται ²⁰ει γαρ αποφυγοντες τα μiasματα του κοσμου εν επιγνωσει του κυριου και σωτηρος ιησου χριστου τουτοις δε παλιν εμπλακεντες ηττωνται γεγονεν αυτοις τα εσχατα χειρονα των πρωτων ²¹χρειττον γαρ ην αυτοις μη επεγνωκεναι την οδον της δικαιοσυνης η επιγνωσιν επιστρεφαι εκ της παραδοθεισης αυτοις αγιας εντολης ²²συμβεβηκεν δε αυτοις το της αληθους παροιμίας κυων επιστρεψας επι το ιδιον εξεραμα και υς λουσαμενη εις κυλισμα βορβορου

3ταυτη ηδη αγαπητοι δευτεραν υμιν γραφω επιστολην εν αις διεγειρω υμων εν υπομνησει την ειλικρινη διανοιαν ²μνησθηται των προειρημενων ρηματων υπο των αγιων προφητων και της των αποστολων ημων εντολης του κυριου και σωτηρος ³τουτο πρωτον γνωσκοντες οτι ελευσονται επ εσχατου των ημερων εμπαικται κατα τας ιδιας αυτων επιθυμίας πορευόμενοι ⁴και λεγοντες που εστιν η επαγγελια της παρουσιας αυτου αφ ης γαρ οι πατερες εκοιμηθησαν παντα ουτως διαμενει απ αρχης κτισεως ⁵λανθανει γαρ αυτους τουτο θελοντας οτι ουρανοι ησαν εκπαλαι και γη εξ υδατος και δι υδατος συνεστωσα τω του θεου λογω ⁶δι ων ο τοτε κοσμος υδατι κατακλυσθεις απωλετο ⁷οι δε νυν ουρανοι και η γη αυτου λογω τεθησαυρισμενοι εισιν πυρι τηρουμενοι εις ημεραν κρισεως και απωλειας των ασεβων ανθρωπων ⁸εν δε τουτο μη λανθανετω υμας αγαπητοι οτι μια ημερα παρα κυριω ως χιλια ετη και χιλια ετη ως ημερα μια ⁹ου βραδυνη ο κυριος της επαγγελιας ως τινες βραδυτητα ηγουνται αλλα μακροθυμει εις ημας μη βουλομενος τινας απολεσθαι αλλα παντας εις μετανοιαν χωρησαι ¹⁰ηξει δε η ημερα κυριου ως κλεπτης εν νυκτι εν η οι ουρανοι ροιζηδον παρελευσονται στοιχεια δε καυσουμενα λυθησονται και γη και τα εν αυτη εργα κατακαησεται ¹¹τουτων ουν παντων λυομενων ποταπους δει υπαρχειν υμας εν αγιας αναστροφαις και ευσεβειαίς ¹²προσδοκωντας και σπευδοντας την παρουσιαν της του θεου ημερας δι ην ουρανοι πυρουμενοι λυθησονται και στοιχεια καυσουμενα τηκεται ¹³καινους δε ουρανους και γην καινην κατα το επαγγελμα αυτου προσδοκωμεν εν οις δικαιοσυνη κατοικει ¹⁴διο αγαπητοι ταυτα προσδοκωντες σπουδασατε ασπιλοι και αμωμητοι αυτω ευρεθηται εν ειρηνη ¹⁵και την του κυριου ημων μακροθυμιαν σωτηριαν ηγεισθε καθως και ο αγαπητος ημων αδελφος παυλος κατα την αυτω δοθεισαν σοφιαν εγραψεν υμιν ¹⁶ως και εν πασαις ταις επιστολαις λαλων εν αυταις περι τουτων εν οις εστιν δυσνοητα τινα α

οι αμαθεις και αστηρικτοι στρεβλουσιν ως και τας λοιπας γραφας προς την ιδιαν αυτων απωλειαν ¹⁷υμεις ουν αγαπητοι προγινωσκοντες φυλασσεσθε ινα μη τη των αθεσμων πλανη συναπαχθεντες εκπεσητε του ιδιου στηριγμου ¹⁸αυξανετε δε εν χαριτι και γνωσει του κυριου ημων και σωτηρος ιησου χριστου αυτω η δοξα και νυν και εις ημεραν αιωνος αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄

1 Ἰὸν ἀπ' ἀρχῆς ὁ ἀκηκοάμεν ὁ ἐώρακάμεν τοὺς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ὁ εἶθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς ²καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη καὶ ἐώρακάμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον ἣτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν ³ὁ ἐώρακάμεν καὶ ἀκηκοάμεν ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἐχῆτε μεθ' ἡμῶν καὶ ἡ κοινωνία δεῖ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ χριστοῦ ⁴καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ἡ πεπληρωμένη ⁵καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν ἀκηκοάμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν ὅτι ὁ θεὸς φῶς ἐστὶν καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστὶν οὐδεμία ⁶εἴαν εἰπῶμεν ὅτι κοινωνίαν ἐχομεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκοτεινῷ περιπατοῦμεν ψευδομεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀληθειάν ⁷εἴαν δε ἐν τῷ φωτὶ περιπατοῦμεν ὡς αὐτὸς ἐστὶν ἐν τῷ φωτὶ κοινωνίαν ἐχομεν μετ' ἀλλήλων καὶ τὸ αἶμα Ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπο πάσης ἀμαρτίας ⁸εἴαν εἰπῶμεν ὅτι ἀμαρτιαν οὐκ ἐχομεν ἐαυτοῦς πλανώμεν καὶ ἡ ἀληθεῖα οὐκ ἐστὶν ἐν ἡμῖν ⁹εἴαν ὁμολογῶμεν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν πιστὸς ἐστὶν καὶ δίκαιος ἵνα ἀφ' ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας καὶ καθάρισή ἡμᾶς ἀπο πάσης ἀδικίας ¹⁰εἴαν εἰπῶμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἐστὶν ἐν ἡμῖν

2 Τεκνία μου ταῦτα γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ ἀμαρτήτε καὶ εἴαν τις ἀμαρτή παρακλήτον ἐχομεν πρὸς τὸν πατέρα ἰησοῦν χριστὸν δίκαιον ²καὶ αὐτὸς ἴλασμος ἐστὶν περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δε μόνον ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου ³καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτὸν εἴαν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηρῶμεν ⁴ὁ λέγων ἐγνώκα αὐτὸν καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ μὴ τηρῶν ψεύστης ἐστὶν καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀληθεῖα οὐκ ἐστὶν ⁵ὁ δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ τετελειῶται ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμεν ⁶ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν ὀφείλει καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησεν καὶ αὐτὸς οὕτως περιπατεῖν ⁷ἀδελφοί οὐκ ἐντολήν καινὴν γράφω ὑμῖν ἀλλ' ἐντολήν παλαιάν ἣν εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ ἐστὶν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς ⁸παλιν ἐντολήν καινὴν γράφω ὑμῖν ὁ ἐστὶν ἀληθὴς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν ὅτι ἡ σκοτία παραγεται καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαί-

νει ⁹ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι ¹⁰ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει καὶ σκανδαλὸν ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστὶν ¹¹ὁ δε μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ καὶ οὐκ οἶδεν πού υπαγει ὅτι ἡ σκοτία ἐτυφλώσεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ¹²γράφω ὑμῖν τεκνία ὅτι ἀφελῶνται ὑμῖν αἱ ἀμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ¹³γράφω ὑμῖν πατέρες ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς γράφω ὑμῖν νεανίσκοι ὅτι νενικηκατε τὸν πονηρὸν γράφω ὑμῖν παιδία ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα ¹⁴ἐγραψα ὑμῖν πατέρες ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς ἐγραψα ὑμῖν νεανίσκοι ὅτι ἰσχυροὶ ἐστε καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει καὶ νενικηκατε τὸν πονηρὸν ¹⁵μὴ ἀγαπάτε τὸν κόσμον μὴδε τὰ ἐν τῷ κόσμῳ εἴαν τις ἀγαπά τὸν κόσμον οὐκ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ ¹⁶ὅτι παντὸς ἐν τῷ κόσμῳ ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ πατρὸς ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου ἐστὶν ¹⁷καὶ ὁ κόσμος παραγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ ὁ δε ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα ¹⁸παιδία ἐσχάτη ὥρα ἐστὶν καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ ἀντιχριστὸς ἐρχεται καὶ νῦν ἀντιχριστοὶ πολλοὶ γεγωνασιν ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστὶν ¹⁹ἐξ ἡμῶν ἐξήλθον ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν μεμενηκείσαν ἂν μεθ' ἡμῶν ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσιν πάντες ἐξ ἡμῶν ²⁰καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἐχετε ἀπο τοῦ ἁγίου καὶ οἰδατε πάντα ²¹οὐκ ἐγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἰδατε τὴν ἀληθειάν ἀλλ' ὅτι οἰδατε αὐτὴν καὶ ὅτι παντὸς ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἐστὶν ²²τις ἐστὶν ὁ ψεῦστης εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι ἰησοῦς οὐκ ἐστὶν ὁ χριστὸς οὗτος ἐστὶν ὁ ἀντιχριστὸς ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ²³πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν οὐδε τὸν πατέρα ἐχει ²⁴ὕμεις οὖν ὁ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς ἐν ὑμῖν μένετω εἴαν ἐν ὑμῖν μείνη ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μένετε ²⁵καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον ²⁶ταῦτα ἐγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανῶντων ὑμᾶς ²⁷καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα ὁ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ ἐν ὑμῖν μένει καὶ οὐ χρειαν ἐχετε ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς ἀλλ' ὡς τὸ αὐτὸ χρίσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων καὶ ἀληθὴς ἐστὶν καὶ οὐκ ἐστὶν ψεῦδος καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς μένετε ἐν αὐτῷ ²⁸καὶ νῦν τεκνία μένετε ἐν αὐτῷ ἵνα ὅταν φανερωθῇ ἐχόμεν παρρησίαν καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ ²⁹εἴαν εἰδῆτε ὅτι δίκαιος ἐστὶν γινώσχετε ὅτι

πας ο ποιων την δικαιοσυνην εξ αυτου γεγεννηται

3ιδετε ποταπην αγαπην δεδωκεν ημιν ο πατηρ ινα τεκνα θεου κληθωμεν δια τουτο ο κοσμος ου γινωσκει ημας οτι ουκ εγνω αυτον ²αγαπητοι νυν τεκνα θεου εσμεν και ουπω εφανερωθη τι εσομεθα οιδαμεν δε οτι εαν φανερωθη ομοιοι αυτω εσομεθα οτι οφομεθα αυτον καθως εστιν ³και πας ο εχων την ελπιδα ταυτην επ αυτω αγνιζει εαυτον καθως εκεινος αγνος εστιν ⁴πας ο ποιων την αμαρτιαν και την ανομιαν ποιει και η αμαρτια εστιν η ανομια ⁵και οιδατε οτι εκεινος εφανερωθη ινα τας αμαρτίας ημων αρη και αμαρτια εν αυτω ουκ εστιν ⁶πας ο εν αυτω μενων ουκ αμαρτανει πας ο αμαρτανων ουκ εωρακεν αυτον ουδε εγνωκεν αυτον ⁷τεκνια μηδεις πλανατα υμας ο ποιων την δικαιοσυνην δικαιοσ εστιν καθως εκεινος δικαιοσ εστιν ⁸ο ποιων την αμαρτιαν εκ του διαβολου εστιν οτι απ αρχης ο διαβολος αμαρτανει εις τουτο εφανερωθη ο υιος του θεου ινα λυση τα εργα του διαβολου ⁹πας ο γεγεννημενος εκ του θεου αμαρτιαν ου ποιει οτι σπερμα αυτου εν αυτω μενει και ου δυναται αμαρτανειν οτι εκ του θεου γεγεννηται ¹⁰εν τουτω φανερα εστιν τα τεκνα του θεου και τα τεκνα του διαβολου πας ο μη ποιων δικαιοσυνην ουκ εστιν εκ του θεου και ο μη αγαπων τον αδελφον αυτου ¹¹οτι αυτη εστιν η αγγελια ην ηκουσατε απ αρχης ινα αγαπωμεν αλληλους ¹²ου καθως καιν εκ του πονηρου ην και εσφαξεν τον αδελφον αυτου και χαριν τινος εσφαξεν αυτον οτι τα εργα αυτου πονηρα ην τα δε του αδελφου αυτου δικαιοσ ¹³μη θαυμαζετε αδελφοι μου ει μισει υμας ο κοσμος ¹⁴ημεις οιδαμεν οτι μεταβεβηκαμεν εκ του θανατου εις την ζωην οτι αγαπωμεν τους αδελφους ο μη αγαπων τον αδελφον μενει εν τω θανατω ¹⁵πας ο μισων τον αδελφον αυτου ανθρωποκτονος εστιν και οιδατε οτι πας ανθρωποκτονος ουκ εχει ζωην αιωνιον εν αυτω μενουσαν ¹⁶εν τουτω εγνωκαμεν την αγαπην οτι εκεινος υπερ ημων την ψυχην αυτου εθηκεν και ημεις οφειλομεν υπερ των αδελφων τας ψυχας τιθεναι ¹⁷ος δ αν εχη τον βιον του κοσμου και θεωρη τον αδελφον αυτου χρειαν εχοντα και κλειση τα σπλαγχνα αυτου απ αυτου πως η αγαπη του θεου μενει εν αυτω ¹⁸τεκνια μου μη αγαπωμεν λογω μηδε γλωσση αλλ εργω και αληθεια ¹⁹και εν τουτω γινωσκομεν οτι εκ της αληθειας εσμεν και εμπροσθεν αυτου πεισομεν τας καρδιας ημων ²⁰οτι εαν καταγινωσκη ημων η καρδια οτι μειζων εστιν ο θεος της καρδιας ημων και γινωσκει παντα ²¹αγαπητοι εαν η καρδια ημων μη καταγινωσκη ημων παρρησιαν εχομεν προς τον θεον ²²και ο εαν αιτωμεν λαμβανομεν παρ αυτου οτι τας εντολας αυτου τηρουμεν και τα αρεστα ενωπιον αυτου ποιουμεν ²³και αυτη εστιν η εντολη αυτου ινα πιστευσωμεν τω ονοματι του υιου αυτου ιησου χριστου και αγαπωμεν αλληλους καθως εδωκεν εντολην ημιν ²⁴και ο τηρων τας εντολας αυτου εν αυτω μενει και αυτος εν αυτω και εν τουτω γινωσκομεν οτι μενει εν ημιν εκ του πνευματος ου ημιν εδωκεν

4αγαπητοι μη παντι πνευματι πιστευετε αλλα δοκιμαζετε τα πνευματα ει εκ του θεου εστιν οτι πολλοι ψευδοπροφηται εξεληλυθασιν εις τον κοσμον ²εν τουτω γινωσκετε το πνευμα του θεου παν πνευμα ο ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθοτα εκ του θεου εστιν ³και παν πνευμα ο μη ομολογει τον ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθοτα εκ του θεου ουκ εστιν και τουτο εστιν το του αντιχριστου ο ακηκοατε οτι ερχεται και νυν εν τω κοσμω εστιν ηδη ⁴υμεις εκ του θεου εστε τεκνια και νενικηκατε αυτους οτι μειζων εστιν ο εν υμιν η ο εν τω κοσμω ⁵αυτοι εκ του κοσμου εισιν δια τουτο εκ του κοσμου λαλουσιν και ο κοσμος αυτων ακουει ⁶ημεις εκ του θεου εσμεν ο γινωσκων τον θεον ακουει ημων ος ουκ εστιν εκ του θεου ουκ ακουει ημων εκ τουτου γινωσκομεν το πνευμα της αληθειας και το πνευμα της πλανης ⁷αγαπητοι αγαπωμεν αλληλους οτι η αγαπη εκ του θεου εστιν και πας ο αγαπων εκ του θεου γεγεννηται και γινωσκει τον θεον ⁸ο μη αγαπων ουκ εγνω τον θεον οτι ο θεος αγαπη εστιν ⁹εν τουτω εφανερωθη η αγαπη του θεου εν ημιν οτι τον υιον αυτου τον μονογενη απεσταλκεν ο θεος εις τον κοσμον ινα ζωσωμεν δι αυτου ¹⁰εν τουτω εστιν η αγαπη ουκ οτι ημεις ηγαπησαμεν τον θεον αλλ οτι αυτος ηγαπησεν ημας και απεστειλεν τον υιον αυτου ιλασμον περι των αμαρτιων ημων ¹¹αγαπητοι ει ουτως ο θεος ηγαπησεν ημας και ημεις οφειλομεν αλληλους αγαπαν ¹²θεον ουδεις πωποτε τεθεαται εαν αγαπωμεν αλληλους ο θεος εν ημιν μενει και η αγαπη αυτου τετελειωμενη εστιν εν ημιν ¹³εν τουτω γινωσκομεν οτι εν αυτω μενομεν και αυτος εν ημιν οτι εκ του πνευματος αυτου δεδωκεν ημιν ¹⁴και ημεις τεθεαμεθα και μαρτυρουμεν οτι ο πατηρ απεσταλκεν τον υιον σωτηρα του κοσμου ¹⁵ος αν ομολογηση οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου ο θεος εν αυτω μενει και αυτος εν τω θεω ¹⁶και ημεις εγνωκαμεν και πεπιστευκαμεν την αγαπην ην εχει ο θεος εν ημιν ο θεος αγαπη εστιν και ο μενων εν τη αγαπη εν τω θεω μενει και ο θεος εν αυτω ¹⁷εν τουτω τετελειωται η αγαπη μεθ ημων ινα παρρησιαν εχωμεν εν τη ημερα της κρισεως οτι καθως εκεινος εστιν και ημεις εσμεν εν τω κοσμω τουτω ¹⁸φοβος ουκ εστιν εν τη αγαπη αλλ η τελεια αγαπη εξω βαλλει τον φοβον οτι ο φοβος κολασιν εχει ο δε φοβουμενος ου τετελειωται εν τη αγαπη ¹⁹ημεις αγαπωμεν αυτον οτι αυτος πρωτος ηγαπησεν ημας ²⁰εαν τις ειπη οτι αγαπω τον θεον και τον αδελφον αυτου μιση ψευστης εστιν ο γαρ μη αγαπων τον αδελφον αυτου ον εωρακεν τον θεον ον ουκ εωρακεν πως δυναται αγαπαν ²¹και ταυτην την εντολην εχομεν απ αυτου ινα ο αγαπων τον θεον αγαπα και τον αδελφον αυτου

5πας ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο χριστος εκ του θεου γεγεννηται και πας ο αγαπων τον γεννησαντα αγαπα και τον γεγεννημενον εξ αυτου ²εν τουτω γινωσκομεν οτι αγαπωμεν τα τεκνα του θεου οταν τον θεον αγαπωμεν και τας εντολας αυτου τηρωμεν ³αυτη γαρ εστιν η

αγαπη του θεου ινα τας εντολας αυτου τηρωμεν και αι εντολαι αυτου βαρειαι ουκ εισιν ⁴οτι παν το γεγεννημενον εκ του θεου νικα τον κοσμον και αυτη εστιν η νικη η νικησασα τον κοσμον η πιστις ημων ⁵τις εστιν ο νικων τον κοσμον ει μη ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου ⁶ουτος εστιν ο ελθων δι υδατος και αιματος ιησους ο χριστος ουκ εν τω υδατι μονον αλλ εν τω υδατι και τω αιματι και το πνευμα εστιν το μαρτυρουν οτι το πνευμα εστιν η αληθεια ⁷οτι τρεις εισιν οι μαρτυρουντες εν τω ουρανω ο πατηρ ο λογος και το αγιον πνευμα και ουτοι οι τρεις εν εισιν ⁸και τρεις εισιν οι μαρτυρουντες εν τη γη το πνευμα και το υδωρ και το αιμα και οι τρεις εις το εν εισιν ⁹ει την μαρτυριαν των ανθρωπων λαμβανομεν η μαρτυρια του θεου μειζων εστιν οτι αυτη εστιν η μαρτυρια του θεου ην μεμαρτυρηκεν περι του υιου αυτου ¹⁰ο πιστευων εις τον υιον του θεου εχει την μαρτυριαν εν εαυτω ο μη πιστευων τω θεω ψευστην πεποιληκεν αυτον οτι ου πεπιστευκεν εις την μαρτυριαν ην μεμαρτυρηκεν ο θεος περι του υιου αυτου ¹¹και αυτη εστιν η μαρτυρια οτι ζωην αιωνιον εδωκεν ημιν ο θεος και αυτη η ζωη εν τω υιω αυτου εστιν ¹²ο εχων τον υιον εχει την ζωην ο μη εχων τον υιον του θεου την ζωην ουκ εχει ¹³ταυτα εγραψα υμιν τοις πιστευουσιν εις το ονομα του υιου του θεου ινα ειδητε οτι ζωην εχετε αιωνιον και ινα πιστευητε εις το ονομα του υιου του θεου ¹⁴και αυτη εστιν η παρρησια ην εχομεν προς αυτον οτι εαν τι αιτωμεθα κατα το θελημα αυτου ακουει ημων ¹⁵και εαν οιδαμεν οτι ακουει ημων ο αν αιτωμεθα οιδαμεν οτι εχομεν τα αιτηματα α ητηκαμεν παρ αυτου ¹⁶εαν τις ιδη τον αδελφον αυτου αμαρτανοντα αμαρτιαν μη προς θανατον αιτησει και δωσει αυτω ζωην τοις αμαρτανουσιν μη προς θανατον εστιν αμαρτια προς θανατον ου περι εκεινης λεγω ινα ερωτηση ¹⁷πασα αδικια αμαρτια εστιν και εστιν αμαρτια ου προς θανατον ¹⁸οιδαμεν οτι πας ο γεγεννημενος εκ του θεου ουκ αμαρτανει αλλ ο γεννηθεις εκ του θεου τηρει εαυτον και ο πονηρος ουκ απτεται αυτου ¹⁹οιδαμεν οτι εκ του θεου εσμεν και ο κοσμος ολος εν τω πονηρω κειται ²⁰οιδαμεν δε οτι ο υιος του θεου ηκει και δεδωκεν ημιν διανοιαν ινα γνωσκωμεν τον αληθινον και εσμεν εν τω αληθινω εν τω υιω αυτου ιησου χριστω ουτος εστιν ο αληθινος θεος και η ζωη αιωνιος ²¹τεκνια φυλαξατε εαυτους απο των ειδωλων αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄

1ο πρεσβυτερος εκλεκτη κυρια και τοις τεκνοις αυτης ους εγω αγαπω εν αληθεια και ουκ εγω μονος αλλα και παντες οι εγνωκοτες την αληθειαν ²δια την αληθειαν την μενουσαν εν ημιν και μεθ ημων εσται εις τον αιωνα ³εσται μεθ ημων χαρις ελεος ειρηνη παρα θεου πατρος και παρα κυριου ιησου χριστου του υιου του πατρος εν αληθεια και αγαπη ⁴εχαρην λιαν οτι ευρηκα εκ των τεκνων σου περιπατουντας εν αληθεια καθως εντολην ελαβομεν παρα του πατρος ⁵και νυν ερωτω σε κυρια ουχ ως εντολην γραφω σοι καινην αλλα ην ειχομεν απ αρχης ινα αγαπωμεν αλληλους ⁶και αυτη εστιν η αγαπη ινα περιπατωμεν κατα τας εντολας αυτου αυτη εστιν η εντολη καθως ηκουσατε απ αρχης ινα εν αυτη περιπατητε ⁷οτι πολλοι πλανοι εισηλθον εις τον κοσμον οι μη ομολογουντες ιησουν χριστον ερχομενον εν σαρκι ουτος εστιν ο πλανος και ο αντιχριστος ⁸βλεπετε εαυτους ινα μη απολεσωμεν α ειργασαμεθα αλλα μισθον πληρη απολαβωμεν ⁹πας ο παραβαινων και μη μενων εν τη διδαχη του χριστου θεον ουκ εχει ο μενων εν τη διδαχη του χριστου ουτος και τον πατερα και τον υιον εχει ¹⁰ει τις ερχεται προς υμας και ταυτην την διδαχην ου φερει μη λαμβανετε αυτον εις οικιαν και χαιρειν αυτω μη λεγετε ¹¹ο γαρ λεγων αυτω χαιρειν κοινωνει τοις εργοις αυτου τοις πονηροις ¹²πολλα εχων υμιν γραφειν ουκ ηβουληθην δια χαρτου και μελανος αλλα ελπίζω ελθειν προς υμας και στομα προς στομα λαλησαι ινα η χαρα ημων η πληρωμενη ¹³ασπαζεται σε τα τεκνα της αδελφης σου της εκλεκτης αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ΄

¹Ὁ πρεσβυτερος γαιω τω αγαπητω ον εγω αγαπω εν αληθεια ²αγαπητε περι παντων ευχομαι σε ευοδουσθαι και υγιαειν καθως ευοδουται σου η ψυχη ³εχαρην γαρ λιαν ερχομενων αδελφων και μαρτυρουντων σου τη αληθεια καθως συ εν αληθεια περιπαταις ⁴μειζοτεραν τουτων ουκ εχω χαραν ινα ακουω τα εμα τεκνα εν αληθεια περιπατουντα ⁵αγαπητε πιστον ποιεις ο εαν εργαση εις τους αδελφους και εις τους ξενους ⁶οι εμαρτυρησαν σου τη αγαπη ενωπιον εκκλησιας ους καλως ποιησεις προπεμφας αξιως του θεου ⁷υπερ γαρ του ονοματος εξηλθον μηδεν λαμβανοντες απο των εθνων ⁸ημεις ουν οφειλομεν απολαμβανειν τους τοιουτους ινα συνεργοι γινωμεθα τη αληθεια ⁹εγραψα τη εκκλησια αλλ ο φιλοπρωτευων αυτων διοτρεφης ουκ επιδεχεται ημας ¹⁰δια τουτο εαν ελθω υπομνησω αυτου τα εργα α ποιει λογοις πονηροις φλυαρων ημας και μη αρκουμενος επι τουτοις ουτε αυτος επιδεχεται τους αδελφους και τους βουλομενους κωλυει και εκ της εκκλησιας εκβαλλει ¹¹αγαπητε μη μιμου το κακον αλλα το αγαθον ο αγαθοποιων εκ του θεου εστιν ο δε κακοποιων ουχ εωρακεν τον θεον ¹²δημητριω μεμαρτυρηται υπο παντων και υπ αυτης της αληθειας και ημεις δε μαρτυρουμεν και οιδατε οτι η μαρτυρια ημων αληθης εστιν ¹³πολλα ειχον γραφειν αλλ ου θελω δια μελανος και καλαμου σοι γραφαι ¹⁴ελπιζω δε ευθεως ιδειν σε και στομα προς στομα λαλησομεν ειρηνη σοι ασπαζονται σε οι φιλοι ασπαζου τους φιλους κατ ονομα

ΙΟΥΔΑ

1 Ιουδας ιησου χριστου δουλος αδελφος δε ιακωβου τοις εν θεω πατρι ηγιασμενοις και ιησου χριστω τετηρημενοις κλητοις 2 ελεος υμιν και ειρηνη και αγαπη πληθυνθειη 3 αγαπητοι πασαν σπουδην ποιουμενος γραφειν υμιν περι της κοινης σωτηριας αναγκην εσχον γραψαι υμιν παρακαλων επαγωνιζεσθαι τη απαξ παραδοθειση τοις αγιοις πιστει 4 παρεισεδυσαν γαρ τινες ανθρωποι οι παλαι προγεγραμμενοι εις τουτο το κριμα ασεβεις την του θεου ημων χαριν μετατιθεντες εις ασελγειαν και τον μονον δεσποτην θεον και κυριον ημων ιησουν χριστον αρνουμενοι 5 υπομνησαι δε υμας βουλομαι ειδοτας υμας απαξ τουτο οτι ο κυριος λαον εκ γης αιγυπτου σωσας το δευτερον τους μη πιστευσαντας απωλεσεν 6 αγγελους τε τους μη τηρησαντας την εαυτων αρχην αλλα απολιποντας το ιδιον οικητηριον εις κρισιν μεγαλης ημερας δεσμοις αιδιοις υπο ζοφον τετηρηκεν 7 ως σοδομα και γομορρα και αι περι αυτας πολεις τον ομοιον τουτοις τροπον εκπορνευσασαι και απελθουσαι οπισω σαρκος ετερας προκεινται 8 δειγμα πυρος αιωνιου δικην υπεχουσαι 9 ομοιως μεντοι και ουτοι ενυπνιαζομενοι σαρκα μεν μιαινουσιν κυριοτητα δε αθετουσιν δοξας δε βλασφημουσιν 9 ο δε μιχαηλ ο αρχαγγελος οτε τω διαβολω διακρινομενος διελεγετο περι του μωσεως σωματος ουκ ετολμησεν κρισιν επενεγκειν βλασφημιας αλλ ειπεν επιτιμησαι σοι κυριος 10 ουτοι δε οσα μεν ουκ οιδασιν βλασφημουσιν οσα δε φυσικως ως τα αλογα ζωα επιστανται εν τουτοις φθειρονται 11 ουαι αυτοις οτι τη οδω του καιν επορευθησαν και τη πλανη του βαλααμ μισθου εξεχυθησαν και τη αντιλογια του κορε απωλοντο 12 ουτοι εισιν εν ταις αγαπαις υμων σπιλαδες συνευωχουμενοι αφοβως εαυτους ποιμαινοντες νεφελαι ανυδροι υπο ανεμων περιφερομεναι δενδρα φθινοπωρινα ακαρπα δις αποθανοντα εκριζωθεντα 13 κυματα αγρια θαλασσης επαφριζοντα τας εαυτων αισχυνας αστερες πλανηται οις ο ζοφος του σκοτους εις τον αιωνα τετηρηται 14 προεφητευσεν δε και τουτοις εβδομος απο αδαμ ενωχ λεγων ιδου ηλθεν κυριος εν μυριασιν αγιαις αυτου 15 ποιησαι κρισιν κατα παντων και εξελεγξαι παντας τους ασεβεις αυτων περι παντων των εργαων ασεβειας αυτων ων ησεβησαν και περι παντων των σκληρων ων ελαλησαν κατ αυτου αμαρτωλοι ασεβεις 16 ουτοι εισιν γογγυσται μεμφιμοιροι κατα τας επιθυμιας αυτων πορευομενοι και το

στομα αυτων λαλει υπερογκα θαυμαζοντες προσωπα ωφελειας χαριν 17 υμεις δε αγαπητοι μνησθητε των ρηματων των προειρημενων υπο των αποστολων του κυριου ημων ιησου χριστου 18 οτι ελεγον υμιν οτι εν εσχατω χρονω εσονται εμπαικται κατα τας εαυτων επιθυμιας πορευομενοι των ασεβειων 19 ουτοι εισιν οι αποδιοριζοντες ψυχικοι πνευμα μη εχοντες 20 υμεις δε αγαπητοι τη αγιωτατη υμων πιστει εποικοδομουντες εαυτους εν πνευματι αγιω προσευχομενοι 21 εαυτους εν αγαπη θεου τηρησατε προσδεχομενοι το ελεος του κυριου ημων ιησου χριστου εις ζωην αιωνιον 22 και ους μεν ελεειτε διακρινομενοι 23 ους δε εν φοβω σωζετε εκ του πυρος αρπαζοντες μισουντες και τον απο της σαρκος εσπιλωμενον χιτωνα 24 τω δε δυναμενω φυλαξαι αυτους απταιστους και στησαι κατενωπιον της δοξης αυτου αμωμους εν αγαλλιασει 25 μονω σοφω θεω σωτηρι ημων δοξα και μεγαλωσυνη κρατος και εξουσια και νυν και εις παντας τους αιωνας αμην

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

1 Αποκαλυψις ιησου χριστου ην εδωκεν αυτω ο θεος δειξαι τοις δουλοις αυτου α δει γενεσθαι εν ταχει και εσημανεν αποστειλας δια του αγγελου αυτου τω δουλω αυτου ιωαννη ²ος εμαρτυρησεν τον λογον του θεου και την μαρτυριαν ιησου χριστου οσα τε ειδεν ³μακαριος ο αναγινωσκων και οι ακουοντες τους λογους της προφητειας και τηρουντες τα εν αυτη γεγραμμενα ο γαρ καιρος εγγυς ⁴ιωαννης ταις επτα εκκλησιαις ταις εν τη ασια χαρις υμιν και ειρηνη απο του ο ων και ο ην και ο ερχομενος και απο των επτα πνευματων α εστιν ενωπιον του θρονου αυτου ⁵και απο ιησου χριστου ο μαρτυς ο πιστος ο πρωτοτοκος εκ των νεκρων και ο αρχων των βασιλευν της γης τω αγαπησαντι ημας και λουσαντι ημας απο των αμαρτιων ημων εν τω αιματι αυτου ⁶και εποιησεν ημας βασιλεις και ιερεις τω θεω και πατρι αυτου αυτω η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων αμην ⁷ιδου ερχεται μετα των νεφελων και οφεται αυτον πας οφθαλμος και οιτινες αυτον εξεκεντησαν και κοφονται επ αυτον πασαι αι φυλαι της γης ναι αμην ⁸εγω ειμι το α και το ω αρχη και τελος λεγει ο κυριος ο ων και ο ην και ο ερχομενος ο παντοκρατωρ ⁹εγω ιωαννης ο και αδελφος υμων και συγκοινωνος εν τη θλιψει και εν τη βασιλεια και υπομονη ιησου χριστου εγενομην εν τη νησω τη καλουμενη πατμω δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν ιησου χριστου ¹⁰εγενομην εν πνευματι εν τη κυριαχη ημερα και ηκουσα οπισω μου φωνην μεγαλην ως σαλπιγγος ¹¹λεγουσης εγω ειμι το α και το ω ο πρωτος και ο εσχατος και ο βλεπεις γραψον εις βιβλιον και πεμψον ταις εκκλησιαις ταις εν ασια εις εφεσον και εις σμυρναν και εις περγαμον και εις θυατειρα και εις σαρδεις και εις φιλαδελφειαν και εις λαοδικειαν ¹²και επεστρεψα βλεπειν την φωνην ητις ελαλησεν μετ εμου και επιστρεψας ειδον επτα λυχνιας χρυσας ¹³και εν μεσω των επτα λυχνιων ομοιον υιω ανθρωπου ενδεδυμενον ποδηρη και περιεζωσμενον προς τοις μαστοις ζωνην χρυσην ¹⁴η δε κεφαλη αυτου και αι τριχες λευκαι ωσει εριον λευκον ως χιων και οι οφθαλμοι αυτου ως φλοξ πυρος ¹⁵και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω ως εν καμινω πεπυρωμενοι και η φωνη αυτου ως φωνη υδατων πολλων ¹⁶και εχων εν τη δεξια αυτου χειρι αστερας επτα και εκ του στοματος αυτου ρομφαια διστομος οξεια εκπορευομενη και η οφισ αυ-

του ως ο ηλιος φαινει εν τη δυναμει αυτου ¹⁷και οτε ειδον αυτον επεσα προς τους ποδας αυτου ως νεκρος και επεθηκεν την δεξιαν αυτου χειρα επ εμε λεγων μοι μη φοβου εγω ειμι ο πρωτος και ο εσχατος ¹⁸και ο ζων και εγενομην νεκρος και ιδου ζων ειμι εις τους αιωνας των αιωνων αμην και εχω τας κλεις του αδου και του θανατου ¹⁹γραψον α ειδες και α εισιν και α μελλει γινεσθαι μετα ταυτα ²⁰το μυστηριον των επτα αστερων ων ειδες επι της δεξιας μου και τας επτα λυχνιας τας χρυσας οι επτα αστερες αγγελοι των επτα εκκλησιων εισιν και αι επτα λυχνιαι ας ειδες επτα εκκλησιαι εισιν

2 τω αγγελω της εφεσινης εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο κρατων τους επτα αστερας εν τη δεξια αυτου ο περιπατων εν μεσω των επτα λυχνιων των χρυσων ²οιδα τα εργα σου και τον κοπον σου και την υπομονην σου και οτι ου δυναη βαστασαι κακους και επειρασω τους φασκοντας εινα αποστολους και ουκ εισιν και ευρες αυτους ψευδεις ³και εβαστασας και υπομονην εχεις και δια το ονομα μου κεκοπιακας και ου κεκηκας ⁴αλλ εχω κατα σου οτι την αγαπην σου την πρωτην αφηκας ⁵μνημονευε ουν ποθεν εκπεπτωκας και μετανοησον και τα πρωτα εργα ποιησον ει δε μη ερχομαι σοι ταχει και κινησω την λυχνιαν σου εκ του τοπου αυτης εαν μη μετανοησης ⁶αλλα τουτο εχεις οτι μισεις τα εργα των νικολαιτων α καγω μισω ⁷ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις τω νικωντι δωσω αυτω φαγειν εκ του ξυλου της ζωης ο εστιν εν μεσω του παραδεισου του θεου ⁸και τω αγγελω της εκκλησιας σμυρναίων γραψον ταδε λεγει ο πρωτος και ο εσχατος ος εγενετο νεκρος και εζησεν ⁹οιδα σου τα εργα και την θλιψιν και την πτωχειαν πλουσιος δε ει και την βλασφημιαν των λεγοντων ιουδαιους εινα εαυτους και ουκ εισιν αλλα συναγωγη του σατανα ¹⁰μηδεν φοβου α μελλεις πασχειν ιδου μελλει βαλειν εξ υμων ο διαβολος εις φυλακην ινα πειρασθητε και εξετε θλιψιν ημερων δεκα γινου πιστος αχρι θανατου και δωσω σοι τον στεφανον της ζωης ¹¹ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις ο νικων ου μη αδικηθη εκ του θανατου του δευτερου ¹²και τω αγγελω της εν περγαμω εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο εχων την ρομφαιαν την διστομον την οξειαν ¹³οιδα τα εργα σου και που κατοικεις οπου ο θρονος του σατανα και κρατεις το ονομα μου και ουκ ηρησω την

πιστιν μου και εν ταις ημεραις εν αις αντιπας ο μαρτυς μου ο πιστος ος απεκτανθη παρ υμιν οπου κατοικει ο σατανας ¹⁴αλλ εχω κατα σου ολιγα οτι εχεις εκει κρατουντας την διδαχην βαλααμ ος εδιδασκεν εν τω βαλακ βαλειν σκανδαλον ενωπιον των υιων ισραηλ φαγειν ειδωλοθυτα και πορνευσαι ¹⁵ουτως εχεις και συ κρατουντας την διδαχην των νικολαιτων ο μισω ¹⁶μετανοησον ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και πολεμησω μετ αυτων εν τη ρομφαια του στοματος μου ¹⁷ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις τω νικωντι δωσω αυτω φαγειν απο του μαννα του κεκρουμμενου και δωσω αυτω ψηφον λευκην και επι την ψηφον ονομα καινον γεγραμμενον ο ουδεις εγνω ει μη ο λαμβανων ¹⁸και τω αγγελω της εν θυατειροις εκκλησιας γραφον ταδε λεγει ο υιος του θεου ο εχων τους οφθαλμους αυτου ως φλογα πυρος και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω ¹⁹οιδα σου τα εργα και την αγαπην και την διακονιαν και την πιστιν και την υπομονην σου και τα εργα σου και τα εσχατα πλειονα των πρωτων ²⁰αλλ εχω κατα σου ολιγα οτι εας την γυναικα ιεζαβηλ την λεγουσαν εαυτην προφητιν διδασκειν και πλανασθαι εμους δουλους πορνευσαι και ειδωλοθυτα φαγειν ²¹και εδωκα αυτη χρονον ινα μετανοηση εκ της πορνειας αυτης και ου μετενοησεν ²²ιδου εγω βαλλω αυτην εις κλινην και τους μοιχευοντας μετ αυτης εις θλιψιν μεγαλην εαν μη μετανοησωσιν εκ των εργαων αυτων ²³και τα τεκνα αυτης αποκτενω εν θανατω και γνωσονται πασαι αι εκκλησιαι οτι εγω ειμι ο ερευνων νεφρους και καρδιας και δωσω υμιν εκαστω κατα τα εργα υμων ²⁴υμιν δε λεγω και λοιποις τοις εν θυατειροις οσοι ουκ εχουσιν την διδαχην ταυτην και οιτινες ουκ εγνωσαν τα βαθη του σατανα ως λεγουσιν ου βαλω εφ υμας αλλο βαρος ²⁵πλην ο εχετε κρατησατε αχρις ου αν ηξω ²⁶και ο νικων και ο τηρων αχρι τελους τα εργα μου δωσω αυτω εξουσιαν επι των εθνων ²⁷και ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα ως τα σκευη τα κεραμικα συντριβεται ως καγω ειληφα παρα του πατρος μου ²⁸και δωσω αυτω τον αστερα τον πρωινον ²⁹ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις

3 και τω αγγελω της εν σαρδεσιν εκκλησιας γραφον ταδε λεγει ο εχων τα πνευμα του θεου και τους επτα αστερας οιδα σου τα εργα οτι το ονομα εχεις οτι ζης και νεκρος ει ²γινου γρηγορων και στηριξον τα λοιπα α μελλει αποθανειν ου γαρ ευρηκα σου τα εργα πεπληρωμενα ενωπιον του θεου ³μνημονευε ουν πως ειληφας και ηκουσας και τηρει και μετανοησον εαν ουν μη γρηγορησης ηξω επι σε ως κλεπτης και ου μη γνωσ ποιαν ωραν ηξω επι σε ⁴εχεις ολιγα ονοματα και εν σαρδεσιν α ουκ εμολυναν τα ιματια αυτων και περιπατησουσιν μετ εμου εν λευκοις οτι αξιοι εισιν ⁵ο νικων ουτος περιβαλειται εν ιματιοις λευκοις και ου μη εξαλειψω το ονομα αυτου εκ της βιβλου της ζωης και εξομολογησομαι το ονομα αυτου ενωπιον του πατρος μου και ενωπιον των αγγελων αυτου ⁶ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λε-

γει ταις εκκλησιαις ⁷και τω αγγελω της εν φιλαδελφεια εκκλησιας γραφον ταδε λεγει ο αγιος ο αληθινος ο εχων την κλειδα του δαβιδ ο ανοιγων και ουδεις κλειει και κλειει και ουδεις ανοιγει ⁸οιδα σου τα εργα ιδου δεδωκα ενωπιον σου θυραν ανεωγμενην και ουδεις δυναται κλεισαι αυτην οτι μικραν εχεις δυναμιν και ετηρησας μου τον λογον και ουκ ηρηνησω το ονομα μου ⁹ιδου διδωμι εκ της συναγωγης του σατανα των λεγοντων εαυτους ιουδαιους ειναι και ουκ εισιν αλλα ψευδονται ιδου ποιησω αυτους ινα ηξωσιν και προσκυνησωσιν ενωπιον των ποδων σου και γνωσιν οτι εγω ηγαπησα σε ¹⁰οτι ετηρησας τον λογον της υπομονης μου καγω σε τηρησω εκ της ωρας του πειρασμου της μελλουσης ερχεσθαι επι της οικουμενης ολης πειρασαι τους κατοικουντας επι της γης ¹¹ιδου ερχομαι ταχυ κρατει ο εχεις ινα μηδεις λαβη τον στεφανον σου ¹²ο νικων ποιησω αυτον στυλον εν τω ναω του θεου μου και εξω ου μη εξελθη ετι και γραψω επ αυτον το ονομα του θεου μου και το ονομα της πολεως του θεου μου της καινης ιερουσαλημ η καταβαινουσα εκ του ουρανου απο του θεου μου και το ονομα μου το καινον ¹³ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις ¹⁴και τω αγγελω της εκκλησιας λαοδικειων γραφον ταδε λεγει ο αμην ο μαρτυς ο πιστος και αληθινος η αρχη της κτισεως του θεου ¹⁵οιδα σου τα εργα οτι ουτε ψυχρος ει ουτε ζεστος οφελον ψυχρος ειης η ζεστος ¹⁶ουτως οτι χλιαρος ει και ουτε ψυχρος ουτε ζεστος μελλω σε εμεσαι εκ του στοματος μου ¹⁷οτι λεγεις οτι πλουσιος ειμι και πεπλουτηκα και ουδενος χρειαν εχω και ουκ οιδας οτι συ ει ο ταλαιπωρος και ελεεινος και πτωχος και τυφλος και γυμνος ¹⁸συμβουλευω σοι αγορασαι παρ εμου χρυσιον πεπτρωμενον εκ πυρος ινα πλουτησης και ιματια λευκα ινα περιβαλη και μη φανερωθη η αισχυνη της γυμνοτητος σου και κολλουριον εγχρισον τους οφθαλμους σου ινα βλεπης ¹⁹εγω οσους εαν φιλω ελεγχω και παιδευω ζηλωσον ουν και μετανοησον ²⁰ιδου εστηκα επι την θυραν και κρουω εαν τις ακουση της φωνης μου και ανοιξη την θυραν εισελευσομαι προς αυτον και δειπνησω μετ αυτου και αυτος μετ εμου ²¹ο νικων δωσω αυτω καθισαι μετ εμου εν τω θρονω μου ως καγω ενικησα και εκαθισα μετα του πατρος μου εν τω θρονω αυτου ²²ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις

4 μετα ταυτα ειδον και ιδου θυρα ηνεωγμενη εν τω ουρανω και η φωνη η πρωτη ην ηκουσα ως σαλπιγγος λαλουσης μετ εμου λεγουσα αναβα ωδε και δειξω σοι α δει γενεσθαι μετα ταυτα ²και ευθεως εγενομην εν πνευματι και ιδου θρονος εκειτο εν τω ουρανω και επι του θρονου καθημενος ³και ο καθημενος ην ομοιος ορασει λιθω ιασπιδι και σαρδινω και ιρις κυκλοθεν του θρονου ομοιος ορασει σμαραγδινω ⁴και κυκλοθεν του θρονου θρονοι εικοσι και τεσσαρες και επι τους θρονους ειδον τους εικοσι και τεσσαρας πρεσβυτερους καθημενους περιβεβλημενους εν ιματιοις λευκοις και εσχον επι

τας κεφαλᾶς αὐτῶν στεφανοὺς χρυσοὺς ⁵καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορευοῦνται ἀστράπαι καὶ βρονταὶ καὶ φωναὶ καὶ ἑπτὰ λάμπαδες πυρὸς καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου αἱ εἰσὶν τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ ⁶καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου θάλασσα ὑαλινὴ ὁμοία κρυστάλλῳ καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κυκλῶ τοῦ θρόνου τεσσαρὰ ζῶα γεμοντὰ ὀφθαλμῶν ἐμπροσθεν καὶ ὀπισθεν ⁷καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὁμοίον λέοντι καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὁμοίον μοσχῶ καὶ τὸ τρίτον ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἀνθρώπος καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ὁμοίον ἀετῶ πετωμένῳ ⁸καὶ τεσσαρὰ ζῶα ἐν καθ' ἑαυτὸ ἔχον ἀναπτέρυγας ἐξ κυκλόθεν καὶ ἐσῶθεν γεμοντὰ ὀφθαλμῶν καὶ ἀναπαύσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς λέγοντα ἅγιος ἅγιος ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος ⁹καὶ ὅταν δώσουσιν τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ¹⁰πέσονται οἱ εἰκοσι καὶ τεσσαρεσὶν πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ προσκυνοῦσιν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων καὶ βαλλοῦσιν τοὺς στεφανοὺς αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου λέγοντες ¹¹ἄξιός ἐστι κυριεῖ λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δυνάμιν ὅτι σὺ ἐκτίσας τὰ πάντα καὶ διὰ τὸ θελημα σου εἰσὶν καὶ ἐκτίσθησαν

5 καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιάν τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἐσῶθεν καὶ ὀπισθεν κατεσφραγισμένον σφραγίσιν ἑπτὰ ²καὶ εἶδον ἀγγέλον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα φωνὴ μεγάλη τίς ἐστὶν ἄξιός ἀνοίξαι τὸ βιβλίον καὶ λῦσαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ ³καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς ἀνοίξαι τὸ βιβλίον οὐδὲ βλέπειν αὐτὸ ⁴καὶ ἐγὼ ἐκλαίον πολλὰ ὅτι οὐδεὶς ἄξιός εὐρεθῆ ἀνοίξαι καὶ ἀναγῶναι τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτὸ ⁵καὶ εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι μὴ κλαίει ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὢν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰουδα ἡ ρίζα Δαβὶδ ἀνοίξαι τὸ βιβλίον καὶ λῦσαι τὰς ἑπτὰ σφραγίδας αὐτοῦ ⁶καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσαρῶν ζῶων καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων ἀρνίον ἐστήκως ὡς ἐσφαγμένον ἔχον κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ οἱ εἰσὶν τὰ ἑπτὰ τοῦ θεοῦ πνεύματα τὰ ἀπεσταλμένα εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ⁷καὶ ἦλθεν καὶ εἰληφέν τὸ βιβλίον ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ θρόνου ⁸καὶ ὅτε ἔλαβεν τὸ βιβλίον τὰ τεσσαρὰ ζῶα καὶ οἱ εἰκοσιτεσσαρεσὶν πρεσβύτεροι ἐπέσαν ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου ἔχοντες ἑκάστος κίθαρας καὶ φιάλας χρυσοῦς γεμούσας θυμιαμάτων αἱ εἰσὶν αἱ προσευχαίαι τῶν ἁγίων ⁹καὶ ἀδούσιν ὠδὴν καινὴν λέγοντες ἄξιός ἐστι λαβεῖν τὸ βιβλίον καὶ ἀνοίξαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ ὅτι ἐσφαγῆς καὶ ἠγορασῆς τῷ θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματι σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἐθνῶν ¹⁰καὶ ἐποίησας ἡμᾶς τῷ θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς καὶ βασιλευσομεν ἐπὶ τῆς γῆς ¹¹καὶ εἶδον καὶ ἠκούσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κυκλόθεν τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζῶων καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ χιλιάδες χιλιάδων ¹²λέγοντες φωνὴ μεγάλη ἄξιόν ἐστιν τὸ ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον λα-

βεῖν τὴν δυνάμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχύον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν ¹³καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐστὶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἃ ἐστὶν καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα ἠκούσα λέγοντας τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ ἀρνίῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ¹⁴καὶ τὰ τεσσαρὰ ζῶα ἔλεγον ἀμὴν καὶ οἱ εἰκοσιτεσσαρεσὶν πρεσβύτεροι ἐπέσαν καὶ προσεκύνησαν ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων

6 καὶ εἶδον ὅτε ἠνοιξεν τὸ ἀρνίον μίαν ἐκ τῶν σφραγίδων καὶ ἠκούσα ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσαρῶν ζῶων λέγοντος ὡς φωνῆς βροντῆς ἐρχοῦ καὶ βλέπε ²καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκὸς καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῷ ἔχων τόξον καὶ ἐδόθη αὐτῷ στεφανὸς καὶ ἐξῆλθεν νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ ³καὶ ὅτε ἠνοιξεν τὴν δευτέραν σφραγίδα ἠκούσα τοῦ δευτέρου ζῶου λέγοντος ἐρχοῦ καὶ βλέπε ⁴καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πυρρός καὶ τὸ καθήμενος ἐπ' αὐτῷ ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρηνὴν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἵνα ἀλλήλους σφαξῶσιν καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχιρα μεγάλη ⁵καὶ ὅτε ἠνοιξεν τὴν τρίτην σφραγίδα ἠκούσα τοῦ τρίτου ζῶου λέγοντος ἐρχοῦ καὶ βλέπε καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἵππος μέλας καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῷ ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ⁶καὶ ἠκούσα φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσαρῶν ζῶων λεγούσαν χοιριεῖ σιτοῦ δηναρίου καὶ τρεῖς χοιρικῆς κριθῆς δηναρίου καὶ τὸ ἐλαίον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσῃς ⁷καὶ ὅτε ἠνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν τέταρτην ἠκούσα φωνὴν τοῦ τέταρτου ζῶου λεγούσαν ἐρχοῦ καὶ βλέπε ⁸καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἵππος χλωρὸς καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ ὄνομα αὐτῷ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἀδὴς ἀκολουθεῖ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία ἀποκτείνειν ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς ⁹καὶ ὅτε ἠνοιξεν τὴν πέμπτην σφραγίδα εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν ἔχον ¹⁰καὶ ἐκράζον φωνὴ μεγάλη λέγοντες εἰς ποτε ὁ δεσποτὴς ὁ ἅγιος καὶ ὁ ἀληθινὸς οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἀπὸ τῶν κατοικοῦντων ἐπὶ τῆς γῆς ¹¹καὶ ἐδόθησαν ἑκάστοις στολαὶ λευκαὶ καὶ ἐρρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται ἐτι χρόνον μικρὸν εἰς οὐ πληρῶσονται καὶ οἱ σὺνδουλοὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ μέλλοντες ἀποκτείνεσθαι ὡς καὶ αὐτοὶ ¹²καὶ εἶδον ὅτε ἠνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν ἕκτην καὶ ἰδοὺ σεισμός μέγας ἐγένετο καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς σάκκος τρίχινος καὶ ἡ σελήνη ἐγένετο ὡς αἷμα ¹³καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἐπέσαν εἰς τὴν γῆν ὡς συκὴ βάλλει τοὺς ὀλυνθούς αὐτῆς ὑπὸ μεγάλου ἀνεμοῦ σειομένη ¹⁴καὶ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον ἐίλισσομεν καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκ τῶν τοπῶν αὐτῶν ἐκινήθησαν ¹⁵καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ μεγίστανες καὶ οἱ πλουσιοὶ καὶ οἱ χιλιάρχοι καὶ οἱ δυνατοὶ καὶ πᾶς δούλος καὶ πᾶς ἐλεύθερος ἐκρυψάν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπηλαία καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὄρεων ¹⁶καὶ λεγούσιν τοῖς ὄρεσιν καὶ ταῖς πέτραις πέσετε ἐφ' ἡμᾶς καὶ κρυψάτε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθήμενου

επι του θρονου και απο της οργης του αρνιου ¹⁷οτι ηλθεν η ημερα η μεγαλη της οργης αυτου και τις δυναται σταθηναι

7 και μετα ταυτα ειδον τεσσαρας αγγελους εστωτας επι τας τεσσαρας γωνιας της γης κρατουοντας τους τεσσαρας ανεμους της γης ινα μη πνεη ανεμος επι της γης μητε επι της θαλασσης μητε επι παν δενδρον ²και ειδον αλλον αγγελον αναβαντα απο ανατολης ηλιου εχοντα σφραγιδα θεου ζωντος και εκραξεν φωνη μεγαλη τοις τεσσαρσιν αγγελοις οις εδοθη αυτοις αδικησαι την γην και την θαλασσαν ³λεγων μη αδικησητε την γην μητε την θαλασσαν μητε τα δενδρα αχρις ου σφραγιζωμεν τους δουλους του θεου ημων επι των μετωπων αυτων ⁴και ηκουσα τον αριθμον των εσφραγισμενων ρμδ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ πασης φυλης υιων ισραηλ ⁵εκ φυλης ιουδα ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης ρουβην ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης γαδ ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι ⁶εκ φυλης ασηρ ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης νεφθαλειμ ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης μανασση ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι ⁷εκ φυλης συμειων ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης λευι ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης ισαχαρ ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι ⁸εκ φυλης ζαβουλων ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης ιωσηφ ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης βενιαμιν ιβ χιλιαδες εσφραγισμενοι ⁹μετα ταυτα ειδον και ιδου οχλος πολυς ον αριθμησαι αυτον ουδεις ηδυνατο εκ παντος εθνους και φυλων και λαων και γλωσσων εστωτες ενωπιον του θρονου και ενωπιον του αρνιου περιβεβλημενοι στολας λευκας και φοινικες εν ταις χερσιν αυτων ¹⁰και κραζοντες φωνη μεγαλη λεγοντες η σωτηρια τω καθημενω επι του θρονου του θεου ημων και τω αρνιω ¹¹και παντες οι αγγελοι εστηκεσαν κυκλω του θρονου και των πρεσβυτερων και των τεσσαρων ζων και επεσον ενωπιον του θρονου επι προσωπον αυτων και προσεκυνησαν τω θεω ¹²λεγοντες αμην η ευλογια και η δοξα και η σοφια και η ευχαριστια και η τιμη και η δυναμις και η ισχυς τω θεω ημων εις τους αιωνας των αιωνων αμην ¹³και απεκριθη εις εκ των πρεσβυτερων λεγων μοι ουτοι οι περιβεβλημενοι τας στολας τας λευκας τινες εισιν και ποθεν ηλθον ¹⁴και ειρηκα αυτω κυριε συ οιδας και ειπεν μοι ουτοι εισιν οι ερχομενοι εκ της θλιψεως της μεγαλης και επλυναν τας στολας αυτων και ελευκαναν στολας αυτων εν τω αιματι του αρνιου ¹⁵δια τουτο εισιν ενωπιον του θρονου του θεου και λατρευουσιν αυτω ημερας και νυκτος εν τω ναω αυτου και ο καθημενος επι του θρονου σκηνωσει επ αυτους ¹⁶ου πεινασουσιν ετι ουδε διψησουσιν ετι ουδε μη πεση επ αυτους ο ηλιος ουδε παν καυμα ¹⁷οτι το αρνιον το αναμεσον του θρονου ποιμανει αυτους και οδηγησει αυτους επι ζωσας πηγας υδατων και εξαλειψει ο θεος παν δακρυον απο των οφθαλμων αυτων

8 και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την εβδομην εγενετο

σιγη εν τω ουρανω ως ημιωριον ²και ειδον τους επτα αγγελους οι ενωπιον του θεου εστηκασιν και εδοθησαν αυτοις επτα σαλπιγγες ³και αλλος αγγελος ηλθεν και εσταθη επι το θυσιαστηριον εχων λιβανωτον χρυσοουν και εδοθη αυτω θυμιαματα πολλα ινα δωση ταις προσευχαις των αγιων παντων επι το θυσιαστηριον το χρυσοουν το ενωπιον του θρονου ⁴και ανεβη ο καπνος των θυμιαματων ταις προσευχαις των αγιων εκ χειρος του αγγελου ενωπιον του θεου ⁵και ειληφεν ο αγγελος το λιβανωτον και εγεμισεν αυτο εκ του πυρος του θυσιαστηριου και εβαλεν εις την γην και εγενοντο φωνα και βρονται και αστραπαι και σεισμος ⁶και οι επτα αγγελοι εχοντες τας επτα σαλπιγγας ητοιμασαν εαυτους ινα σαλπισωσιν ⁷και ο πρωτος αγγελος εσαλπισεν και εγενετο χαλαζα και πυρ μεμιγμενα αιματι και εβληθη εις την γην και το τριτον των δενδρων κατεκαη και πας χορτος χλωρος κατεκαη ⁸και ο δευτερος αγγελος εσαλπισεν και ως ορος μεγα πυρι καιομενον εβληθη εις την θαλασσαν και εγενετο το τριτον της θαλασσης αιμα ⁹και απεθανεν το τριτον των κτισματων των εν τη θαλασση τα εχοντα ψυχας και το τριτον των πλοιων διεφθαρη ¹⁰και ο τριτος αγγελος εσαλπισεν και επεσεν εκ του ουρανου αστηρ μεγας καιομενος ως λαμπας και επεσεν επι το τριτον των ποταμων και επι τας πηγας υδατων ¹¹και το ονομα του αστερος λεγεται αφινθος και γινεται το τριτον εις αφινθον και πολλοι ανθρωπων απεθανον εκ των υδατων οτι επικρανθησαν ¹²και ο τεταρτος αγγελος εσαλπισεν και επληγη το τριτον του ηλιου και το τριτον της σεληνης και το τριτον των αστερων ινα σκοτισθη το τριτον αυτων και η ημερα μη φαινη το τριτον αυτης και η νυξ ομοιως ¹³και ειδον και ηκουσα ενος αγγελου πετωμενου εν μεσουρανηματι λεγοντος φωνη μεγαλη ουαι ουαι ουαι τοις κατοικουσιν επι της γης εκ των λοιπων φωνων της σαλπιγγος των τριων αγγελων των μελλοντων σαλπιζειν

9 και ο πεμπτος αγγελος εσαλπισεν και ειδον αστερα εκ του ουρανου πεπτωκοτα εις την γην και εδοθη αυτω η κλεις του φρεατος της αβυσσου ²και ηνοιξεν το φρεαρ της αβυσσου και ανεβη καπνος εκ του φρεατος ως καπνος καμινου μεγαλης και εσκοτισθη ο ηλιος και ο αηρ εκ του καπνου του φρεατος ³και εκ του καπνου εξηλθον ακριδες εις την γην και εδοθη αυταις εξουσια ως εχουσιν εξουσιαν οι σκορπιοι της γης ⁴και ερρεθη αυταις ινα μη αδικησωσιν τον χορτον της γης ουδε παν χλωρον ουδε παν δενδρον ει μη τους ανθρωπους μονους οιτινες ουκ εχουσιν την σφραγιδα του θεου επι των μετωπων αυτων ⁵και εδοθη αυταις ινα μη αποκτεινωσιν αυτους αλλ ινα βασανισθωσιν μηνας πεντε και ο βασανισμος αυτων ως βασανισμος σκορπιου οταν παιση ανθρωπον ⁶και εν ταις ημεραις εκειναις ζητησουσιν οι ανθρωποι τον θανατον και ουχ ευρησουσιν αυτον και επιθυμησουσιν αποθανειν και φευξεται ο θανατος απ αυτων ⁷και τα ομοιωματα των ακριδων ομοια ιπποις ητοιμασμενοις εις πολεμον

και επι τας κεφαλαις αυτων ως στεφανοι ομοιοι χρυσω και τα προσωπα αυτων ως προσωπα ανθρωπων ⁸και ειχον τριχας ως τριχας γυναικων και οι οδοντες αυτων ως λεοντων ησαν ⁹και ειχον θωρακας ως θωρακας σιδηρους και η φωνη των πτερυγων αυτων ως φωνη αρματων ιππων πολλων τρεχοντων εις πολεμον ¹⁰και εχουσιν ουρας ομοιας σκορπιοις και κεντρα ην εν ταις ουραις αυτων και η εξουσια αυτων αδικησαι τους ανθρωπους μηνας πεντε ¹¹και εχουσιν εφ αυτων βασιλεα τον αγγελον της αβυσσου ονομα αυτω εβραιστι αβαδδων και εν τη ελληνικη ονομα εχει απολλυων ¹²η ουαι η μια απηλθεν ιδου ερχονται ετι δυο ουαι μετα ταυτα ¹³και ο εκτος αγγελος εσαλλπισεν και ηκουσα φωνην μιαν εκ των τεσσαρων κεραιων του θυσιαστηριου του χρυσου του ενωπιον του θεου ¹⁴λεγουσαν τω εκτω αγγελω ος ειχε την σαλπιγγα λυσον τους τεσσαρας αγγελους τους δεδεμενους επι τω ποταμω τω μεγαλω ευφρατη ¹⁵και ελυθησαν οι τεσσαρες αγγελοι οι ητοιμασμενοι εις την ωραν και ημεραν και μηνα και ενιαυτον ινα αποκτεινωσιν το τριτον των ανθρωπων ¹⁶και ο αριθμος στρατευματων του ιππικου δυο μυριαδες μυριαδων και ηκουσα τον αριθμον αυτων ¹⁷και ουτως ειδον τους ιππους εν τη ορασει και τους καθημενους επ αυτων εχοντας θωρακας πυρινους και υακινθινους και θειωδεις και αι κεφαλαι των ιππων ως κεφαλαι λεοντων και εκ των στοματων αυτων εκπορευεται πυρ και καπνος και θειον ¹⁸υπο των τριων τουτων απεκτανθησαν το τριτον των ανθρωπων εκ του πυρος και εκ του καπνου και εκ του θειου του εκπορευομενου εκ των στοματων αυτων ¹⁹αι γαρ εξουσαι αυτων εν τω στοματι αυτων εισιν αι γαρ ουραι αυτων ομοια οφεισιν εχουσαι κεφαλαις και εν αυταις αδικουσιν ²⁰και οι λοιποι των ανθρωπων οι ουκ απεκτανθησαν εν ταις πληγαις ταυταις ουτε μετενοησαν εκ των εργαων των χειρων αυτων ινα μη προσκυνησωσιν τα δαιμονια και ειδωλα τα χρυσα και τα αργυρα και τα χαλκα και τα λιθινα και τα ξυλινα α ουτε βλεπειν δυναται ουτε ακουειν ουτε περιπατειν ²¹και ου μετενοησαν εκ των φωνων αυτων ουτε εκ των φαρμακειων αυτων ουτε εκ της πορνειας αυτων ουτε εκ των κλεμματαων αυτων

10 και ειδον αλλον αγγελον ισχυρον καταβαινοντα εκ του ουρανου περιβεβλημενον νεφελην και ιρις επι της κεφαλαις και το προσωπον αυτου ως ο ηλιος και οι ποδες αυτου ως στυλοι πυρος ²και ειχεν εν τη χειρι αυτου βιβλαριδιον ανεωγμενον και εθηκεν τον ποδα αυτου τον δεξιον επι την θαλασσαν τον δε ευωνυμον επι την γην ³και εκραξεν φωνη μεγαλη ωσπερ λεων μυκαται και οτε εκραξεν ελαλησαν αι επτα βρονται τας εαυτων φωνας ⁴και οτε ελαλησαν αι επτα βρονται τας φωνας εαυτων εμελλον γραφειν και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν μοι σφραγισον α ελαλησαν αι επτα βρονται και μη ταυτα γραψης ⁵και ο αγγελος ον ειδον εστωτα επι της θαλασσης και επι της γης ηρεν την χειρα αυτου εις τον ουρανον ⁶και ωμοσεν εν τω ζωντι εις τους αιωνας

των αιωνων ος εκτισεν τον ουρανον και τα εν αυτω και την γην και τα εν αυτη και την θαλασσαν και τα εν αυτη οτι χρονος ουκ εσται ετι ⁷αλλα εν ταις ημεραις της φωνης του εβδομου αγγελου οταν μελλη σαλπικειν και τελεσθη το μυστηριον του θεου ως ευηγγελισεν τοις εαυτου δουλοις τοις προφηταις ⁸και η φωνη ην ηκουσα εκ του ουρανου παλιν λαλουσα μετ εμου και λεγουσα υπαγε λαβε το βιβλαριδιον το ηνεωγμενον εν τη χειρι αγγελου του εστωτος επι της θαλασσης και επι της γης ⁹και απηλθον προς τον αγγελον λεγων αυτω δος μοι το βιβλαριδιον και λεγει μοι λαβε και καταφαγε αυτο και πικρανει σου την κοιλιαν αλλ εν τω στοματι σου εσται γλυκυ ως μελι ¹⁰και ελαβον το βιβλαριδιον εκ της χειρος του αγγελου και κατεφαγον αυτο και ην εν τω στοματι μου ως μελι γλυκυ και οτε εφαγον αυτο επικρανθη η κοιλια μου ¹¹και λεγει μοι δει σε παλιν προφητευσαι επι λαοις και εθνεσιν και γλωσσαις και βασιλευσιν πολλοις

11 και εδοθη μοι καλαμος ομοιος ραβδω λεγων εγειραι και μετρησον τον ναον του θεου και το θυσιαστηριον και τους προσκυνουντας εν αυτω ²και την αυλην την εσωθεν του ναου εκβαλε εξω και μη αυτην μετρησης οτι εδοθη τοις εθνεσιν και την πολιν την αγιαν πατησουσιν μηνας τεσσαρακοντα δυο ³και δωσω τοις δυσιν μαρτυσιν μου και προφητευσουσιν ημερας χιλιας διακοσιας εξηκοντα περιβεβλημενοι σακκους ⁴ουτοι εισιν αι δυο ελαιαι και δυο λυχνιαι αι ενωπιον του θεου της γης εστωσαι ⁵και ει τις αυτους θελη αδικησαι πυρ εκπορευεται εκ του στοματος αυτων και κατεσθιει τους εχθρους αυτων και ει τις αυτους θελη αδικησαι ουτως δει αυτον αποκτανθηναι ⁶ουτοι εχουσιν εξουσιαν κλεισαι τον ουρανον ινα μη βρεχη υετος εν ημεραις αυτων της προφητειας και εξουσιαν εχουσιν επι των υδατων στρεφειν αυτα εις αιμα και παταξαι την γην παση πληγη οσακισ εαν θελησωσιν ⁷και οταν τελεσωσιν την μαρτυριαν αυτων το θηριον το αναβαινον εκ της αβυσσου ποιησει πολεμον μετ αυτων και νικησει αυτους και αποκτεινει αυτους ⁸και τα πτωματα αυτων επι της πλατειας πολεως της μεγαλης ητις καλειται πνευματικως σοδομα και αιγυπτος οπου και ο κυριος ημων εσταυρωθη ⁹και βλεψουσιν εκ των λαων και φυλων και γλωσσων και εθνων τα πτωματα αυτων ημερας τρεις και ημισυ και τα πτωματα αυτων ουκ αφησουσιν τεθηναι εις μνηματα ¹⁰και οι κατοικουντες επι της γης χαρουσιν επ αυτοις και ευφρανθησονται και δωρα πεμφουσιν αλληλοις οτι ουτοι οι δυο προφηται εβασανισαν τους κατοικουντας επι της γης ¹¹και μετα τας τρεις ημερας και ημισυ πνευμα ζωης εκ του θεου εισηλθεν επ αυτους και εστησαν επι τους ποδας αυτων και φοβος μεγας επεσεν επι τους θεωρουντας αυτους ¹²και ηκουσαν φωνην μεγαλην εκ του ουρανου λεγουσαν αυτοις αναβητε ωδε και ανεβησαν εις τον ουρανον εν τη νεφελη και εθεωρησαν αυτους οι εχθροι αυτων ¹³και εν εκεινη τη ωρα εγενετο σεισμος μεγας και το δεκατον της πολεως επεσεν και απεκτανθη-

σαν εν τω σεισμω ονοματα ανθρωπων χιλιαδες επτα και οι λοιποι εμφοβοι εγενοντο και εδωκαν δοξαν τω θεω του ουρανου ¹⁴η ουαι η δευτερα απηλθεν ιδου η ουαι η τριτη ερχεται ταχυ ¹⁵και ο εβδομος αγγελος εσαλπισεν και εγενοντο φωναι μεγαλαι εν τω ουρανω λεγουσαι εγενοντο αι βασιλειαι του κοσμου του κυριου ημων και του χριστου αυτου και βασιλευσει εις τους αιωνας των αιωνων ¹⁶και οι εικοσι και τεσσαρες πρεσβυτεροι οι ενωπιον του θεου καθημενοι επι τους θρονους αυτων επεσαν επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω ¹⁷λεγοντες ευχαριστουμεν σοι κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ ο ων και ο ην και ο ερχομενος οτι ειληφας την δυναμιν σου την μεγαλην και εβασιλευσας ¹⁸και τα εθνη ωργισθησαν και ηλθεν η οργη σου και ο καιρος των νεκρων κριθηται και δουναι τον μισθον τοις δουλοις σου τοις προφηταις και τοις αγιοις και τοις φοβουμενοις το ονομα σου τοις μικροις και τοις μεγαλοις και διαφθειραι τους διαφθειροντας την γην ¹⁹και ηνοιγη ο ναος του θεου εν τω ουρανω και ωφθη η κιβωτος της διαθηκης αυτου εν τω ναω αυτου και εγενοντο αστραπαι και φωναι και βρονται και σεισμος και χαλαζα μεγαλη

12 και σημειον μεγα ωφθη εν τω ουρανω γυνη περιβεβλημενη τον ηλιον και η σεληνη υποκατω των ποδων αυτης και επι της κεφαλης αυτης στεφανος αστερων δωδεκα ²και εν γαστρι εχουσα κραζει ωδινουσα και βασανιζομενη τεκειν ³και ωφθη αλλο σημειον εν τω ουρανω και ιδου δρακων μεγας πυρρος εχων κεφαλας επτα και κερατα δεκα και επι τας κεφαλας αυτου διαδηματα επτα ⁴και η ουρα αυτου συρει το τριτον των αστερων του ουρανου και εβαλεν αυτους εις την γην και ο δρακων εστηκεν ενωπιον της γυναικος της μελλουσης τεκειν ινα οταν τεκη το τεκνον αυτης καταφαγη ⁵και ετεκεν υιον αρρενα ος μελλει ποιμαινειν παντα τα εθνη εν ραβδω σιδηρα και ηρπασθη το τεκνον αυτης προς τον θεον και τον θρονον αυτου ⁶και η γυνη εφυγεν εις την ερημον οπου εχει τοπον ητοιμασμενον απο του θεου ινα εκει τρεφωσιν αυτην ημερας χιλιας διακοσιας εξηκοντα ⁷και εγενετο πολεμος εν τω ουρανω ο μιχαηλ και οι αγγελοι αυτου επολεμησαν κατα του δρακοντος και ο δρακων επολεμησεν και οι αγγελοι αυτου ⁸και ουκ ισχυσαν ουτε τοπος ευρεθη αυτων ετι εν τω ουρανω ⁹και εβληθη ο δρακων ο μεγας ο οφεις ο αρχαιος ο καλουμενος διαβολος και ο σατανας ο πλανων την οικουμενην ολην εβληθη εις την γην και οι αγγελοι αυτου μετ αυτου εβληθησαν ¹⁰και ηκουσα φωνην μεγαλην λεγουσαν εν τω ουρανω αρτι εγενετο η σωτηρια και η δυναμις και η βασιλεια του θεου ημων και η εξουσια του χριστου αυτου οτι κατεβληθη ο κατηγορος των αδελφων ημων ο κατηγορων αυτων ενωπιον του θεου ημων ημερας και νυκτος ¹¹και αυτοι ενικησαν αυτον δια το αιμα του αρνιου και δια τον λογον της μαρτυριας αυτων και ουκ ηγαπησαν την ψυχην αυτων αχρι θανατου ¹²δια τουτο ευφρανεσθε οι ουρανοι και οι εν αυτοις σκηνοουντες ουαι τοις κατοι-

κουσιν την γην και την θαλασσαν οτι κατεβη ο διαβολος προς υμας εχων θυμον μεγαν ειδως οτι ολιγον καιρον εχει ¹³και οτε ειδεν ο δρακων οτι εβληθη εις την γην εδιωξεν την γυναικα ητις ετεκεν τον αρρενα ¹⁴και εδοθησαν τη γυναικι δυο πτερυγες του αετου του μεγαλου ινα πετηται εις την ερημον εις τον τοπον αυτης οπου τρεφεται εκει καιρον και καιρους και ημισυ καιρου απο προσωπου του οφεως ¹⁵και εβαλεν ο οφεις οπισω της γυναικος εκ του στοματος αυτου υδωρ ως ποταμον ινα ταυτην ποταμοφορητον ποιηση ¹⁶και εβοηθησεν η γη τη γυναικι και ηνοιξεν η γη το στομα αυτης και κατεπιεν τον ποταμον ον εβαλεν ο δρακων εκ του στοματος αυτου ¹⁷και ωργισθη ο δρακων επι τη γυναικι και απηλθεν ποιησαι πολεμον μετ των λοιπων του σπερματος αυτης των τηρουντων τας εντολας του θεου και εχοντων την μαρτυριαν του ιησου χριστου

13 και εσταθην επι την αμμον της θαλασσης και ειδον εκ της θαλασσης θηριον αναβαινον εχον κεφαλας επτα και κερατα δεκα και επι των κερατων αυτου δεκα διαδηματα και επι τας κεφαλας αυτου ονομα βλασφημιας ²και το θηριον ο ειδον ην ομοιον παρδαλει και οι ποδες αυτου ως αρκτου και το στομα αυτου ως στομα λεοντος και εδωκεν αυτω ο δρακων την δυναμιν αυτου και τον θρονον αυτου και εξουσιαν μεγαλην ³και ειδον μιαν των κεφαλων αυτου ως εσφαγμενην εις θανατον και η πληγη του θανατου αυτου εθεραπευθη και εθαυμασθη εν ολη τη γη οπισω του θηριου ⁴και προσεκυνησαν τον δρακοντα ος εδωκεν εξουσιαν τω θηριω και προσεκυνησαν το θηριον λεγοντες τις ομοιος τω θηριω τις δυναται πολεμησαι μετ αυτου ⁵και εδοθη αυτω στομα λαλουν μεγαλα και βλασφημιας και εδοθη αυτω εξουσια ποιησαι μηνας τεσσαρακοντα δυο ⁶και ηνοιξεν το στομα αυτου εις βλασφημιαν προς τον θεον βλασφημησαι το ονομα αυτου και την σκηνην αυτου και τους εν τω ουρανω σκηνοουντας ⁷και εδοθη αυτω πολεμον ποιησαι μετ των αγιων και νικησαι αυτους και εδοθη αυτω εξουσια επι πασαν φυλην και γλωσσαν και εθνος ⁸και προσκυνησουσιν αυτω παντες οι κατοικουντες επι της γης ων ου γεγραπται τα ονοματα εν τη βιβλω της ζωης του αρνιου εσφαγμενου απο καταβολης κοσμου ⁹ει τις εχει ους ακουσατω ¹⁰ει τις αιχμαλωσιαν συναγει εις αιχμαλωσιαν υπαγει ει τις εν μαχαιρα αποκτενει δει αυτον εν μαχαιρα αποκτανθηται ωδε εστιν η υπομονη και η πιστις των αγιων ¹¹και ειδον αλλο θηριον αναβαινον εκ της γης και ειχεν κερατα δυο ομοια αρνω και ελαλει ως δρακων ¹²και την εξουσιαν του πρωτου θηριου πασαν ποιει ενωπιον αυτου και ποιει την γην και τους κατοικουντας εν αυτη ινα προσκυνησωσιν το θηριον το πρωτον ου εθεραπευθη η πληγη του θανατου αυτου ¹³και ποιει σημεια μεγαλα ινα και πυρ ποιη καταβαινειν εκ του ουρανου εις την γην ενωπιον των ανθρωπων ¹⁴και πλανα τους κατοικουντας επι της γης δια τα σημεια α εδοθη αυτω ποιησαι ενωπιον του θηριου λεγων τοις κα-

τοικουσιν επι της γης ποιησαι εικονα τω θηριω ο εχει την πληγην της μαχαιρας και εξησεν ¹⁵και εδοθη αυτω δουναι πνευμα τη εικονι του θηριου ινα και λαληση η εικων του θηριου και ποιηση οσοι αν μη προσκυνησωσιν την εικονα του θηριου ινα αποκτανθωσιν ¹⁶και ποιει παντας τους μικρους και τους μεγαλους και τους πλουσιους και τους πτωχους και τους ελευθερους και τους δουλους ινα δωση αυτοις χαραγμα επι της χειρος αυτων της δεξιας η επι των μετωπων αυτων ¹⁷και ινα μη τις δυναηται αγορασαι η πωλησαι ει μη ο εχων το χαραγμα η το ονομα του θηριου η τον αριθμον του ονοματος αυτου ¹⁸ωδε η σοφια εστιν ο εχων τον νουν ψηφισατω τον αριθμον του θηριου αριθμος γαρ ανθρωπου εστιν και ο αριθμος αυτου χξς

14 και ειδον και ιδου αρνιον εστηκος επι το ορος σιων και μετ αυτου εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες εχουσαι το ονομα του πατρος αυτου γεγραμμενον επι των μετωπων αυτων ²και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου ως φωνην υδατων πολλων και ως φωνην βροντης μεγαλης και φωνην ηκουσα κιθαρωδων κιθαριζοντων εν ταις κιθαραις αυτων ³και αδουσιν ως ωδην καινην ενωπιον του θρονου και ενωπιον των τεσσαρων ζων και των πρεσβυτερων και ουδεις ηδυνατο μαθειν την ωδην ει μη αι εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες οι ηγορασμενοι απο της γης ⁴ουτοι εισιν οι μετα γυναικων ουκ εμολυνθησαν παρθενοι γαρ εισιν ουτοι εισιν οι ακολουθουντες τω αρνιω οπου αν υπαγη ουτοι ηγορασθησαν απο των ανθρωπων απαρχη τω θεω και τω αρνιω ⁵και εν τω στοματι αυτων ουχ ευρεθη δολος αμωμοι γαρ εισιν ενωπιον του θρονου του θεου ⁶και ειδον αλλον αγγελον πετωμενον εν μεσουρανηματι εχοντα ευαγγελιον αιωνιον ευαγγελισαι τους κατοικουντας επι της γης και παν εθνος και φυλην και γλωσσαν και λαον ⁷λεγοντα εν φωνη μεγαλη φοβηθητε τον θεον και δοτε αυτω δοξαν οτι ηλθεν η ωρα της κρισεως αυτου και προσκυνησατε τω ποιησαντι τον ουρανον και την γην και θαλασσαν και πηγας υδατων ⁸και αλλος αγγελος ηκολουθησεν λεγων επεσεν επεσεν βαβυλων η πολις η μεγαλη οτι εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεποτικεν παντα εθνη ⁹και τριτος αγγελος ηκολουθησεν αυτοις λεγων εν φωνη μεγαλη ει τις το θηριον προσκυνει και την εικονα αυτου και λαμβανει χαραγμα επι του μετωπου αυτου η επι την χειρα αυτου ¹⁰και αυτος πιεται εκ του οινου του θυμου του θεου του κεκερασμενου ακρατου εν τω ποτηριω της οργης αυτου και βασανισθησεται εν πυρι και θειω ενωπιον των αγιων αγγελων και ενωπιον του αρνιου ¹¹και ο καπνος του βασανισμου αυτων αναβαινει εις αιωνας αιωνων και ουκ εχουσιν αναπαυσιν ημερας και νυκτος οι προσκυνουντες το θηριον και την εικονα αυτου και ει τις λαμβανει το χαραγμα του ονοματος αυτου ¹²ωδε υπομονη των αγιων εστιν ωδε οι τηρουντες τας εντολας του θεου και την πιστιν ιησου ¹³και ηκουσα φωνης εκ του ουρανου λεγουσης μοι γραψον μακαριοι

οι νεκροι οι εν κυριω αποθνησκοντες απαρτι ναι λεγει το πνευμα ινα αναπαυσωνται εκ των κοπων αυτων τα δε εργα αυτων ακολουθει μετ αυτων ¹⁴και ειδον και ιδου νεφελη λευκη και επι την νεφελην καθημενος ομοιος υιω ανθρωπου εχων επι της κεφαλης αυτου στεφανον χρυσου και εν τη χειρι αυτου δρεπανον οξυ ¹⁵και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου κραζων εν μεγαλη φωνη τω καθημενω επι της νεφελης πεμφσον το δρεπανον σου και θερισον οτι ηλθεν σοι η ωρα του θερισαι οτι εξηρανθη ο θερισμος της γης ¹⁶και εβαλεν ο καθημενος επι την νεφελην το δρεπανον αυτου επι την γην και εθερισθη η γη ¹⁷και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου του εν τω ουρανω εχων και αυτος δρεπανον οξυ ¹⁸και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του θυσιαστηριου εχων εξουσιαν επι του πυρος και εφωνησεν κραυγη μεγαλη τω εχοντι το δρεπανον το οξυ λεγων πεμφσον σου το δρεπανον το οξυ και τρυγησον τους βοτρουας της γης οτι ηκμασαν αι σταφυλαι αυτης ¹⁹και εβαλεν ο αγγελος το δρεπανον αυτου εις την γην και ετρυγησεν την αμπελον της γης και εβαλεν εις την ληνον του θυμου του θεου την μεγαλην ²⁰και επατηθη η ληνος εξω της πολεως και εξηλθεν αιμα εκ της ληνου αχρι των χαλινων των ιππων απο σταδιων χιλίων εξακοσιων

15 και ειδον αλλο σημειον εν τω ουρανω μεγα και θαυμαστον αγγελους επτα εχοντας πληγας επτα τας εσχατας οτι εν αυταις ετελεσθη ο θυμος του θεου ²και ειδον ως θαλασσαν υαλινην μεμιγμενην πυρι και τους νικωντας εκ του θηριου και εκ της εικονος αυτου και εκ του χαραγματος αυτου εκ του αριθμου του ονοματος αυτου εστωτας επι την θαλασσαν την υαλινην εχοντας κιθαρας του θεου ³και αδουσιν την ωδην μωσεως δουλου του θεου και την ωδην του αρνιου λεγοντες μεγαλα και θαυμαστα τα εργα σου κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ δικαιαι και αληθιναι αι οδοι σου ο βασιλευς των αγιων ⁴τις ου μη φοβηθη σε κυριε και δοξαση το ονομα σου οτι μονος οσιος οτι παντα τα εθνη ηξουσιν και προσκυνησωσιν ενωπιον σου οτι τα δικαιωματα σου εφανερωθησαν ⁵και μετα ταυτα ειδον και ιδου ηνοιγη ο ναος της σκηνης του μαρτυριου εν τω ουρανω ⁶και εξηλθον οι επτα αγγελοι εχοντες τας επτα πληγας εκ του ναου ενδεδυμενοι λινον καθαρον και λαμπρον και περιεζωσμενοι περι τα στηθη ζωνας χρυσας ⁷και εν εκ των τεσσαρων ζωνων εδωκεν τοις επτα αγγελοις επτα φιαλας χρυσας γεμουσας του θυμου του θεου του ζωντος εις τους αιωνας των αιωνων ⁸και εγεμισθη ο ναος καπνου εκ της δοξης του θεου και εκ της δυναμεως αυτου και ουδεις ηδυνατο εισελθειν εις τον ναον αχρι τελεσθωσιν αι επτα πληγαι των επτα αγγελων

16 και ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του ναου λεγουσης τοις επτα αγγελοις υπαγετε και εκχεατε τας φιαλας του θυμου του θεου εις την γην ²και απηλθεν ο πρωτος και εξεχεεν την φιαλην αυτου επι την γην και εγενετο ελκος

κακον και πονηρον εις τους ανθρωπους τους εχοντας το χαραγμα του θηριου και τους τη εικονι αυτου προσκυνουντας ³και ο δευτερος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την θαλασσαν και εγενετο αιμα ως νεκρου και πασα ψυχη ζωσα απεθανεν εν τη θαλασση ⁴και ο τριτος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου εις τους ποταμους και εις τας πηγας των υδατων και εγενετο αιμα ⁵και ηκουσα του αγγελου των υδατων λεγοντος δικαιος κυριε ει ο ων και ο ην και ο οσιος οτι ταυτα εκρινας ⁶οτι αιμα αγιων και προφητων εξεχεαν και αιμα αυτοις εδωκας πιειν αξιοι γαρ εισιν ⁷και ηκουσα αλλου εκ του θυσιαστηριου λεγοντος ναι κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ αληθιναι και δικαιαι αι κρισεις σου ⁸και ο τεταρτος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ηλιον και εδοθη αυτω καυματισαι τους ανθρωπους εν πυρι ⁹και εκαυματισθησαν οι ανθρωποι καυμα μεγα και εβλασφημησαν το ονομα του θεου του εχοντος εξουσιαν επι τας πληγας ταυτας και ου μετενοησαν δουναι αυτω δοξαν ¹⁰και ο πεμπτος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον θρονον του θηριου και εγενετο η βασιλεια αυτου εσκοτωμενη και εμασσωντο τας γλωσσας αυτων εκ του πονου ¹¹και εβλασφημησαν τον θεον του ουρανου εκ των πονων αυτων και εκ των ελκων αυτων και ου μετενοησαν εκ των εργαων αυτων ¹²και ο εκτος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ποταμον τον μεγαν τον ευφρατην και εξηρανθη το υδωρ αυτου ινα ετοιμασθη η οδος των βασιλειων των απο ανατολων ηλιου ¹³και ειδον εκ του στοματος του δρακοντος και εκ του στοματος του θηριου και εκ του στοματος του ψευδοπροφητου πνευματα τρια ακαθαρτα ομοια βατραχοις ¹⁴εισιν γαρ πνευματα δαιμονων ποιουντα σημεια εκπορευεσθαι επι τους βασιλεις της γης και της οικουμενης ολης συναγαγειν αυτους εις πολεμον της ημερας εκεινης της μεγαλης του θεου του παντοκρατορος ¹⁵ιδου ερχομαι ως κλεπτης μακαριος ο γρηγορων και τηρων τα ιματια αυτου ινα μη γυμνος περιπατη και βλεπωσιν την ασχημοσυνην αυτου ¹⁶και συνηγαγεν αυτους εις τον τοπον τον καλουμενον εβραιστι αρμαγεδδων ¹⁷και ο εβδομος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου εις τον αερα και εξηλθεν φωνη μεγαλη απο του ναου του ουρανου απο του θρονου λεγουσα γεγονεν ¹⁸και εγενοντο φωνα και βρονται και αστραπαι και σεισμος εγενετο μεγας οιος ουκ εγενετο αφ ου οι ανθρωποι εγενοντο επι της γης τηλικουτος σεισμος ουτως μεγας ¹⁹και εγενετο η πολις η μεγαλη εις τρια μερη και αι πολεις των εθνων επεσον και βαβυλων η μεγαλη εμνησθη ενωπιον του θεου δουναι αυτη το ποτηριον του οινου του θυμου της οργης αυτου ²⁰και πασα νησος εφυγεν και ορη ουκ ευρεθησαν ²¹και χαλαζα μεγαλη ως ταλαντιαια καταβαινει εκ του ουρανου επι τους ανθρωπους και εβλασφημησαν οι ανθρωποι τον θεον εκ της πληγης της χαλαζης οτι μεγαλη εστιν η πληγη αυτης σφοδρα

17 και ηλθεν εις εκ των επτα αγγελων των εχοντων

τας επτα φιαλας και ελαλησεν μετ εμου λεγων μοι δευρο δειξω σοι το κριμα της πορνης της μεγαλης της καθημενης επι των υδατων των πολλων ²μεθ ης επορνευσαν οι βασιλεις της γης και εμεθυσθησαν εκ του οινου της πορνειας αυτης οι κατοικουντες την γην ³και απηνεγκεν με εις ερημον εν πνευματι και ειδον γυναικα καθημενη επι θηριον κοκκινον γεμον ονοματων βλασφημιας εχον κεφαλας επτα και κερατα δεκα ⁴και η γυνη η περιβεβλημενη πορφυρα και κοκκινω και κεχρυσωμενη χρυσω και λιθω τιμιω και μαργαριταις εχουσα χρυσουν ποτηριον εν τη χειρι αυτης γεμον βδελυγματων και ακαθαρτητος πορνειας αυτης ⁵και επι το μετωπον αυτης ονομα γεγραμμενον μυστηριον βαβυλων η μεγαλη η μητηρ των πορνων και των βδελυγματων της γης ⁶και ειδον την γυναικα μεθουσαν εκ του αιματος των αγιων και εκ του αιματος των μαρτυρων ιησου και εθαυμασα ιδων αυτην θαυμα μεγα ⁷και ειπεν μοι ο αγγελος διατι εθαυμασας εγω σοι ερω το μυστηριον της γυναικος και του θηριου του βασταζοντος αυτην του εχοντος τας επτα κεφαλας και τα δεκα κερατα ⁸θηριον ο ειδες ην και ουκ εστιν και μελλει αναβαινειν εκ της αβυσσου και εις απωλειαν υπαγειν και θαυμασονται οι κατοικουντες επι της γης ων ου γεγραπται τα ονοματα επι το βιβλιον της ζωης απο καταβολης κοσμου βλεποντες το θηριον ο τι ην και ουκ εστιν καιπερ εστιν ⁹ωδε ο νους ο εχων σοφιαν αι επτα κεφαλαι ορη εισιν επτα οπου η γυνη καθηται επ αυτων ¹⁰και βασιλεις επτα εισιν οι πεντε επεσαν και ο εις εστιν ο αλλος ουπω ηλθεν και οταν ελθη ολιγον αυτον δει μειναι ¹¹και το θηριον ο ην και ουκ εστιν και αυτος ογδοος εστιν και εκ των επτα εστιν και εις απωλειαν υπαγει ¹²και τα δεκα κερατα α ειδες δεκα βασιλεις εισιν οιτινες βασιλειαν ουπω ελαβον αλλ εξουσιαν ως βασιλεις μιαν ωραν λαμβανουσιν μετα του θηριου ¹³ουτοι μιαν γνωμην εχουσιν και την δυναμιν και την εξουσιαν εαυτων τω θηριω διαδιδωσουσιν ¹⁴ουτοι μετα του αρνιου πολεμησουσιν και το αρνιον νικησει αυτους οτι κυριος κυριων εστιν και βασιλευς βασιλειων και οι μετ αυτου κλητοι και εκλεκτοι και πιστοι ¹⁵και λεγει μοι τα υδατα α ειδες ου η πορνη καθηται λαοι και οχλοι εισιν και εθνη και γλωσσαι ¹⁶και τα δεκα κερατα α ειδες επι το θηριον ουτοι μισησουσιν την πορνην και ηρημωμενην ποιησουσιν αυτην και γυμνην και τας σαρκας αυτης φαγονται και αυτην κατακαουσουσιν εν πυρι ¹⁷ο γαρ θεος εδωκεν εις τας καρδιας αυτων ποιησαι την γνωμην αυτου και ποιησαι μιαν γνωμην και δουναι την βασιλειαν αυτων τω θηριω αχρι τελεσθη τα ρηματα του θεου ¹⁸και η γυνη ην ειδες εστιν η πολις η μεγαλη η εχουσα βασιλειαν επι των βασιλειων της γης

18 και μετα ταυτα ειδον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα εξουσιαν μεγαλην και η γη εφωτισθη εκ της δοξης αυτου ²και εκραξεν εν ισχυι φωνη μεγαλη λεγων επεσεν επεσεν βαβυλων η μεγαλη και εγενετο κατοικητηριον δαιμονων και φυλακη παντος πνευ-

ματος ακαθαρτου και φυλακη παντος ορνου ακαθαρτου και μεμισημενου ³οτι εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεπωκεν παντα τα εθνη και οι βασιλεις της γης μετ αυτης επορνευσαν και οι εμποροι της γης εκ της δυναμεως του στρηνους αυτης επλουτησαν ⁴και ηκουσα αλλην φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν εξελθετε εξ αυτης ο λαος μου ινα μη συγκοινωνησητε ταις αμαρτιας αυτης και ινα μη λαβητε εκ των πληγων αυτης ⁵οτι ηκολουθησαν αυτης αι αμαρτιαι αχρι του ουρανου και εμνημονευσεν ο θεος τα αδικηματα αυτης ⁶αποδοτε αυτη ως και αυτη απεδωκεν υμιν και διπλωσατε αυτη διπλα κατα τα εργα αυτης εν τω ποτηριω ω εκερασεν κερασατε αυτη διπλουν ⁷οσα εδοξασεν εαυτην και εστρηνιασεν τοσουτον δοτε αυτη βασανισμον και πενθος οτι εν τη καρδια αυτης λεγει καθημαι βασισισσα και χηρα ουκ ειμι και πενθος ου μη ιδω ⁸δια τουτο εν μια ημερα ηξουσιν αι πληgai αυτης θανατος και πενθος και λιμος και εν πυρι κατακαυθησεται οτι ισχυρος κυριος ο θεος ο κρινων αυτην ⁹και κλαουσονται αυτην και κοφονται επ αυτη οι βασιλεις της γης οι μετ αυτης πορνευσαντες και στρηνιασαντες οταν βλεπωσιν τον καπνον της πυρωσεως αυτης ¹⁰απο μακροθεν εστηκοτες δια τον φοβον του βασανισμου αυτης λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη βαβυλων η πολις η ισχυρα οτι εν μια ωρα ηλθεν η κρισις σου ¹¹και οι εμποροι της γης κλαιουσιν και πενθουσιν επ αυτη οτι τον γομον αυτων ουδεις αγοραζει ουκετι ¹²γομον χρουσου και αργυρου και λιθου τιμιου και μαργαριτου και βυσσου και πορφυρας και σηρικου και κοκκινου και παν ξυλον θυινον και παν σκευος ελεφαντινον και παν σκευος εκ ξυλου τιμιωτατου και χαλκου και σιδηρου και μαρμαρου ¹³και κιναμωμον και θυμιαματα και μυρον και λιβανον και οινον και ελαιον και σεμιδαλιν και σιτον και κτηνη και προβατα και ιππων και ρεδων και σωματος και ψυχας ανθρωπων ¹⁴και η οπωρα της επιθυμιας της ψυχης σου απηλθεν απο σου και παντα τα λιπαρα και τα λαμπρα απηλθεν απο σου και ουκετι ου μη ευρησης αυτα ¹⁵οι εμποροι τουτων οι πλουτησαντες απ αυτης απο μακροθεν στησονται δια τον φοβον του βασανισμου αυτης κλαιοντες και πενθουντες ¹⁶και λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη η περιβεβλημενη βυσσινον και πορφυρου και κοκκινον και κεχρυσωμενη εν χρυσω και λιθω τιμιω και μαργαριταις ¹⁷οτι μια ωρα ηρημωθη ο τοσουτος πλουτος και πας κυβερνητης και πας επι των πλοιων ο ομιλος και ναυται και οσοι την θαλασσαν εργαζονται απο μακροθεν εστησαν ¹⁸και εκραζον ορωντες τον καπνον της πυρωσεως αυτης λεγοντες τις ομοια τη πολει τη μεγαλη ¹⁹και εβαλον χουν επι τας κεφαλας αυτων και εκραζον κλαιοντες και πενθουντες λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη εν η επλουτησαν παντες οι εχοντες πλοια εν τη θαλασση εκ της τιμιότητος αυτης οτι μια ωρα ηρημωθη ²⁰ευφραϊνου επ αυτην ουρανε και οι αγιοι αποστολοι και οι προφηται οτι εκρινεν ο θεος το κριμα υμων εξ αυτης ²¹και ηρεν εις αγγελος ισχυρος λιθον ως

μυλον μεγαν και εβαλεν εις την θαλασσαν λεγων ουτως ορμηματι βληθησεται βαβυλων η μεγαλη πολις και ου μη ευρεθη ετι ²²και φωνη κιθαρωδων και μουσικων και αυλητων και σαλπιστων ου μη ακουσθη εν σοι ετι και πας τεχνητης πασης τεχνης ου μη ευρεθη εν σοι ετι και φωνη μυλου ου μη ακουσθη εν σοι ετι ²³και φως λυχνου ου μη φανη εν σοι ετι και φωνη νυμφιου και νυμφης ου μη ακουσθη εν σοι ετι οτι οι εμποροι σου ησαν οι μεγιστανες της γης οτι εν τη φαρμακεια σου επλανηθησαν παντα τα εθνη ²⁴και εν αυτη αιμα προφητων και αγιων ευρεθη και παντων των εσφαγμενων επι της γης

19 και μετα ταυτα ηκουσα φωνην οχλου πολλου μεγαλην εν τω ουρανω λεγοντος αλληλουια η σωτηρια και η δοξα και η τιμη και η δυναμις κυριω τω θεω ημων ²οτι αληθιναι και δικαιαι αι κρισεις αυτου οτι εκρινεν την πορνην την μεγαλην ητις εφθειρεν την γην εν τη πορνεια αυτης και εξεδικησεν το αιμα των δουλων αυτου εκ της χειρος αυτης ³και δευτερον ειρηκαν αλληλουια και ο καπνος αυτης αναβαινει εις τους αιωνας των αιωνων ⁴και επεσαν οι πρεσβυτεροι οι εικοσι και τεσσαρες και τα τεσσαρα ζωα και προσεκυνησαν τω θεω τω καθημενω επι του θρονου λεγοντες αμην αλληλουια ⁵και φωνη εκ του θρονου εξηλθεν λεγουσα αινειτε τον θεον ημων παντες οι δουλοι αυτου και οι φοβουμενοι αυτον και οι μικροι και οι μεγαλοι ⁶και ηκουσα ως φωνην οχλου πολλου και ως φωνην υδατων πολλων και ως φωνην βροντων ισχυρων λεγοντας αλληλουια οτι εβασιλευσεν κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ⁷χαιρωμεν και αγαλλιωμεθα και δωμεν την δοξαν αυτω οτι ηλθεν ο γαμος του αρνιου και η γυνη αυτου ητοιμασεν εαυτην ⁸και εδοθη αυτη ινα περιβαληται βυσσινον καθαρον και λαμπρον το γαρ βυσσινον τα δικαιωματα εστιν των αγιων ⁹και λεγει μοι γραφον μακαριοι οι εις το δειπνον του γαμου του αρνιου κεκλημενοι και λεγει μοι ουτοι οι λογοι αληθινοι εισιν του θεου ¹⁰και επεσον εμπροσθεν των ποδων αυτου προσκυνησαι αυτω και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των εχοντων την μαρτυριαν του ιησου τω θεω προσκυνησον η γαρ μαρτυρια του ιησου εστιν το πνευμα της προφητειας ¹¹και ειδον τον ουρανον ανεωγμενον και ιδου ιππος λευκος και ο καθημενος επ αυτον καλουμενος πιστος και αληθινος και εν δικαιοσυνη κρινει και πολεμει ¹²οι δε οφθαλμοι αυτου ως φλοξ πυρος και επι την κεφαλην αυτου διαδηματα πολλα εχων ονομα γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη αυτος ¹³και περιβεβλημενος ιματιον βεβαμμενον αιματι και καλειται το ονομα αυτου ο λογος του θεου ¹⁴και τα στρατευματα εν τω ουρανω ηκολουθει αυτω εφ ιπποις λευκοις ενδεδυμενοι βυσσινον λευκον και καθαρον ¹⁵και εκ του στοματος αυτου εκπορευεται ρομφαια οξεια ινα εν αυτη πατασση τα εθνη και αυτος ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα και αυτος πατει την ληνον του οινου του θυμου και της οργης του θεου του παντοκρατορος ¹⁶και εχει επι το ιματιον και επι τον μηρον

αυτου το ονομα γεγραμμενον βασιλευς βασιλεων και κυριος κυριων ¹⁷και ειδον ενα αγγελον εστωτα εν τω ηλιω και εκραξεν φωνη μεγαλη λεγων πασιν τοις ορνειοις τοις πετωμενοις εν μεσουρανηματι δευτε και συναγεσθε εις το δειπνον του μεγαλου θεου ¹⁸ινα φαγητε σαρκας βασιλεων και σαρκας χιλιαρχων και σαρκας ισχυρων και σαρκας ιππων και των καθημενων επ αυτων και σαρκας παντων ελευθερων και δουλων και μικρων και μεγαλων ¹⁹και ειδον το θηριον και τους βασιλεις της γης και τα στρατευματα αυτων συνηγμενα ποιησαι πολεμον μετα του καθημενου επι του ιππου και μετα του στρατευματος αυτου ²⁰και επιασθη το θηριον και μετα τουτου ο ψευδοπροφητης ο ποιησας τα σημεια ενωπιον αυτου εν οις επλανησεν τους λαβοντας το χαραγμα του θηριου και τους προσκυνουντας τη εικονι αυτου ζωντες εβληθησαν οι δυο εις την λιμνην του πυρος την καιομενην εν τω θειω ²¹και οι λοιποι απεκτανθησαν εν τη ρομφαια του καθημενου επι του ιππου τη εκπορευομενη εκ του στοματος αυτου και παντα τα ορνεα εχορτασθησαν εκ των σαρκων αυτων

20 και ειδον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα την κλειδα της αβυσσου και αλυσιν μεγαλην επι την χειρα αυτου ²και εκρατησεν τον δρακοντα τον οφιν τον αρχαιον ος εστιν διαβολος και σατανας και εδησεν αυτον χιλια ετη ³και εβαλεν αυτον εις την αβυσσον και εκλεισεν αυτον και εσφραγισεν επανω αυτου ινα μη πλανηση τα εθνη ετι αχρι τελεσθη τα χιλια ετη και μετα ταυτα δει αυτον λυθηναι μικρον χρονον ⁴και ειδον θρονους και εκαθισαν επ αυτους και κριμα εδοθη αυτοις και τας ψυχας των πεπελεκισμενων δια την μαρτυριαν ιησου και δια τον λογον του θεου και οιτινες ου προσεκυνησαν τω θηριω ουτε την εικονα αυτου και ουκ ελαβον το χαραγμα επι το μετωπον αυτων και επι την χειρα αυτων και εζησαν και εβασιλευσαν μετα χριστου τα χιλια ετη ⁵οι δε λοιποι των νεκρων ουκ ανεζησαν εως τελεσθη τα χιλια ετη αυτη η αναστασις η πρωτη ⁶μακαριος και αγιος ο εχων μερος εν τη αναστασει τη πρωτη επι τουτων ο θανατος ο δευτερος ουκ εχει εξουσιαν αλλ εσονται ιερεις του θεου και του χριστου και βασιλευσουσιν μετ αυτου χιλια ετη ⁷και οταν τελεσθη τα χιλια ετη λυθησεται ο σατανας εκ της φυλακης αυτου ⁸και εξελευσεται πλανησαι τα εθνη τα εν ταις τεσσαρσιν γωνιας της γης τον γωγ και τον μαγωγ συναγαγειν αυτους εις πολεμωνων ο αριθμος ως η αμμος της θαλασσης ⁹και ανεβησαν επι το πλατος της γης και εκυκλωσαν την παρεμβολην των αγιων και την πολιν την ηγαπημενην και κατεβη πυρ απο του θεου εκ του ουρανου και κατεφαγεν αυτους ¹⁰και ο διαβολος ο πλανων αυτους εβληθη εις την λιμνην του πυρος και θειου οπου το θηριον και ο ψευδοπροφητης και βασανισθησονται ημερας και νυκτος εις τους αιωνας των αιωνων ¹¹και ειδον θρονον λευκον μεγαν και τον καθημενον επ αυτου ου απο προσωπου εφυγεν η γη και ο ουρανος και τοπος ουχ ευρεθη αυτοις ¹²και ειδον

τους νεκρους μικρους και μεγαλους εστωτας ενωπιον του θεου και βιβλια ηνεωχθησαν και βιβλιον αλλο ηνεωχθη ο εστιν της ζωης και εκριθησαν οι νεκροι εκ των γεγραμμενων εν τοις βιβλίοις κατα τα εργα αυτων ¹³και εδωκεν η θαλασσα τους εν αυτη νεκρους και ο θανατος και ο αδης εδωκαν τους εν αυτοις νεκρους και εκριθησαν εκαστος κατα τα εργα αυτων ¹⁴και ο θανατος και ο αδης εβληθησαν εις την λιμνην του πυρος ουτος εστιν ο δευτερος θανατος ¹⁵και ει τις ουχ ευρεθη εν τη βιβλω της ζωης γεγραμμενος εβληθη εις την λιμνην του πυρος

21 και ειδον ουρανον καινην και γην καινην ο γαρ πρωτος ουρανος και η πρωτη γη παρηλθεν και η θαλασσα ουκ εστιν ετι ²και εγω ιωαννης ειδον την πολιν την αγιαν ιερουσαλημ καινην καταβαινουσαν απο του θεου εκ του ουρανου ητοιμασμενην ως νυμφην κεκοσμημενην τω ανδρι αυτης ³και ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του ουρανου λεγουσης ιδου η σκηνη του θεου μετα των ανθρωπων και σκηνωσει μετ αυτων και αυτοι λαοι αυτου εσονται και αυτος ο θεος εσται μετ αυτων θεος αυτων ⁴και εξαλειψει ο θεος παν δακρυον απο των οφθαλμων αυτων και ο θανατος ουκ εσται ετι ουτε πενθος ουτε κραυγη ουτε πονος ουκ εσται ετι οτι τα πρωτα απηλθον ⁵και ειπεν ο καθημενος επι του θρονου ιδου καινα παντα ποιω και λεγει μοι γραψον οτι ουτοι οι λογοι αληθινοι και πιστοι εισιν ⁶και ειπεν μοι γεγονεν εγω ειμι το α και το ω η αρχη και το τελος εγω τω διψωντι δωσω εκ της πηγης του υδατος της ζωης δωρεαν ⁷ο νικων κληρονομησει παντα και εσομαι αυτω θεος και αυτος εσται μοι ο υιος ⁸δειλοις δε και απιστοις και εβδελυγμενοις και φονευσιν και πορνοις και φαρμακευσιν και ειδωλολατραις και πασιν τοις ψευδεσιν το μερος αυτων εν τη λιμνη τη καιομενη πυρι και θειω ο εστιν δευτερος θανατος ⁹και ηλθεν προς με εις των επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλας τας γεμουσας των επτα πληγων των εσχατων και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι την νυμφην του αρνιου την γυναικα ¹⁰και απηνεγκεν με εν πνευματι επ ορος μεγα και υψηλον και εδειξεν μοι την πολιν την μεγαλην την αγιαν ιερουσαλημ καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου ¹¹εχουσαν την δοξαν του θεου και ο φωστηρ αυτης ομοιος λιθω τιμιωτατω ως λιθω ιασπιδι κρυσταλλιζοντι ¹²εχουσαν τε τειχος μεγα και υψηλον εχουσαν πυλωνας δωδεκα και επι τοις πυλωσιν αγγελους δωδεκα και ονοματα επιγεγραμμενα α εστιν των δωδεκα φυλων των υιων ισραηλ ¹³απ ανατολης πυλωνες τρεις απο βορρα πυλωνες τρεις απο νοτου πυλωνες τρεις απο δυσμων πυλωνες τρεις ¹⁴και το τειχος της πολεως εχον θεμελιους δωδεκα και εν αυτοις ονοματα των δωδεκα αποστολων του αρνιου ¹⁵και ο λαων μετ εμου ειχεν καλαμον χρυσειον ινα μετρηση την πολιν και τους πυλωνας αυτης και το τειχος αυτης ¹⁶και η πολις τετραγωνος κειται και το μηκος αυτης τοσοουτον εστιν οσον και το πλατος και εμετρησεν την πολιν τω καλαμω επι σταδιων δωδεκα χιλιαδων το

μηκος και το πλατος και το υψος αυτης ισα εστιν ¹⁷και εμετρησεν το τειχος αυτης εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρων πηχων μετρον ανθρωπου ο εστιν αγγελου ¹⁸και ην η ενδομησις του τειχους αυτης ιασπις και η πολις χρυσιον καθαρων ομοια υαλω καθαρω ¹⁹και οι θεμελιοι του τειχους της πολεως παντι λιθω τιμιω κεκοσμημενοι ο θεμελιος ο πρωτος ιασπις ο δευτερος σαπφειρος ο τριτος χαλκηδων ο τεταρτος σμαραγδος ²⁰ο πεμπτος σαρδονυξ ο εκτος σαρδιος ο εβδομος χρυσολιθος ο ογδοος βηρυλλος ο ενατος τοπαζιον ο δεκατος χρυσοπρασος ο ενδεκατος υακινθος ο δωδεκατος αμεθυστος ²¹και οι δωδεκα πυλωνες δωδεκα μαργαριται ανα εις εκαστος των πυλωνων ην εξ ενος μαργαριτου και η πλατεια της πολεως χρυσιον καθαρων ως υαλος διαφανης ²²και ναον ουκ ειδον εν αυτη ο γαρ κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ναος αυτης εστιν και το αρνιον ²³και η πολις ου χρειαν εχει του ηλιου ουδε της σεληνης ινα φαινωσιν εν αυτη η γαρ δοξα του θεου εφωτισεν αυτην και ο λυχνος αυτης το αρνιον ²⁴και τα εθνη των σωζομενων εν τω φωτι αυτης περιπατησουσιν και οι βασιλεις της γης φερουσιν την δοξαν και την τιμην αυτων εις αυτην ²⁵και οι πυλωνες αυτης ου μη κλεισθωσιν ημερας νυξ γαρ ουκ εσται εκει ²⁶και οισουσιν την δοξαν και την τιμην των εθνων εις αυτην ²⁷και ου μη εισελθη εις αυτην παν κοινουν και ποιουν βδελυγμα και ψευδος ει μη οι γεγραμμενοι εν τω βιβλιω της ζωης του αρνιου

22 και εδειξεν μοι καθαρων ποταμον υδατος ζωης λαμπρον ως χρυσταλλον εκπορευομενον εκ του θρονου του θεου και του αρνιου ²εν μεσω της πλατειας αυτης και του ποταμου εντευθεν και εντευθεν ξυλον ζωης ποιουν καρπους δωδεκα κατα μηνα ενα εκαστον αποδιδουν τον καρπον αυτου και τα φυλλα του ξυλου εις θεραπειαν των εθνων ³και παν καταναθεμα ουκ εσται ετι και ο θρονος του θεου και του αρνιου εν αυτη εσται και οι δουλοι αυτου λατρευσουσιν αυτω ⁴και οψονται το προσωπον αυτου και το ονομα αυτου επι των μετωπων αυτων ⁵και νυξ ουκ εσται εκει και χρειαν ουκ εχουσιν λυχνου και φωτος ηλιου οτι κυριος ο θεος φωτιζει αυτους και βασιλευσουσιν εις τους αιωνας των αιωνων ⁶και ειπεν μοι ουτοι οι λογοι πιστοι και αληθινοι και κυριος ο θεος των αγιων προφητων απεστειλεν τον αγγελον αυτου δειξαι τοις δουλοις αυτου α δει γενεσθαι εν ταχει ⁷ιδου ερχομαι ταχυ μακαριος ο τηρων τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου ⁸και εγω ιωαννης ο βλεπων ταυτα και ακουων και οτε ηκουσα και εβλεψα επεσα προσκυνησαι εμπροσθεν των ποδων του αγγελου του δεικνυοντος μοι ταυτα ⁹και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου γαρ ειμι και των αδελφων σου των προφητων και των τηρουντων τους λογους του βιβλιου τουτου τω θεω προσκυνησον ¹⁰και λεγει μοι μη σφραγισης τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου οτι ο καιρος εγγυς εστιν ¹¹ο αδικων αδικησατω ετι και ο ρυπων ρυπωσατω ετι και ο δικαιος δικαιοθητω ετι και ο αγιος

αγιασθητω ετι ¹²και ιδου ερχομαι ταχυ και ομισθος μου μετ εμου αποδουναι εκαστω ως το εργον αυτου εσται ¹³εγω ειμι το α και το ω αρχη και τελος ο πρωτος και ο εσχατος ¹⁴μακαριοι οι ποιουντες τας εντολας αυτου ινα εσται η εξουσια αυτων επι το ξυλον της ζωης και τοις πυλωσιν εισελθωσιν εις την πολιν ¹⁵εξω δε οι κυνες και οι φαρμακοι και οι πορνοι και οι φονεις και οι ειδωλολατραι και πας ο φιλων και ποιων ψευδος ¹⁶εγω ιησους επεμψα τον αγγελον μου μαρτυρησαι υμιν ταυτα επι ταις εκκλησιαις εγω ειμι η ριζα και το γενοσ του δαβιδ ο αστηρ ο λαμπρος και ορθρινος ¹⁷και το πνευμα και η νυμφη λεγουσιν ελθε και ο ακουων ειπατω ελθε και ο διψων ελθετω και ο θελων λαμβανετω το υδωρ ζωης δωρεαν ¹⁸συμμαρτυρουμαι γαρ παντι ακουοντι τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου εαν τις επιτιθη προς ταυτα επιθησει ο θεος επ αυτον τας πληγας τας γεγραμμενας εν βιβλιω τουτω ¹⁹και εαν τις αφαιρη απο των λογων βιβλιου της προφητειας ταυτης αφαιρησει ο θεος το μερος αυτου απο βιβλιου της ζωης και εκ της πολεως της αγιας και των γεγραμμενων εν βιβλιω τουτω ²⁰λεγει ο μαρτυρων ταυτα ναι ερχομαι ταχυ αμην ναι ερχου κυριε ιησου ²¹η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην